Q23:38-1971
M96
114671

உ

சிவமயம்.

திருநெல்வேலிஜில்லாவில்

மகா தாம்பிரவர்ணி நதியென்றுபேர்விளங்கிய

பொருணைமாதாவினது

ஸ்தலபுராணம்.

இந்தநற் புராணந் தாம்பிரவன்னியா ளிசைந்தமேன்மை
சந்திரனை யருள்ளாளருந் தகவொடு மினியதாகி
யிந்திரவிருணன் சப்தமேகங்க ளுதைய மாகி
மந்திர மழைகள்பெய்து மாநிலஞ்செழித் தோங்கும்.

உ கதிர்வேல்முருகன் அனுக்கிரகவிதியால்

சக்கிரசய்யனென்ற திருவேங்கடநகரவாசம் பெற்றிருந்த

மேலவீரராகவபுரம்
கிராமமுன்சிப

சங்கரலிங்கம்பிள்ளையினது

அருள்வாக்குப்படி இயற்றப்பட்டது.

மன்மத வருஷம் சிம்மரவி-உ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாளையங்கோட்டை
ஸ்ரீ விஜய லட்சுமி விலாஸ் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Registerd Copy Right.

இதன்விலை ...

MADRAS

Office of the Registrar of Books, Madras

உ

சிவமயம்.

அட்டவணை.

கதிர்வேல் சுவாமிகள் ஆஞ்ஞாபித்தப்படி

குறுக்குத்துறை திருவருமாமலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் திருவருள் பெற்றிருக்கின்ற சிக்கினரசய்யன் கிராமமென்ற திருவேங்கிடநகரம் வாசயிருந்தவருந் திரு மேலவீரராகவபுரம் கிராமமுன்சிபு சங்கரலிங்கம்பிள்ளை அவர்களால் ௲௮௱௮௰௯-ம் வருடத்தில்சுருக்கமாய் (௯௱) புஸ்தகம் அச்சிட்டு செலவானது. அது கிரந்தவாக்கியப்படி சரியில்லாததினால் இப்புஸ்தகம் ஆதி கிரந்தவாக்கியப்பிரகாரம் ௲௮௱௯௰௪-ம் வருடம் தொடங்கி ௲௮௱௯௰௫-ம் வருடம் ஜெனவரிமீ விரோதிவருடம் மீனரவியில் முடிந்த இப்புஸ்தகம் [illegible] விலை ரூ. [illegible]

திருவருமாமலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அநுக்கிரகத்தினால் சங்கரலிங்கம்பிள்ளையினது அருள்வாக்கினால் பாட்டும் உரையுமாக அருளிச்செய்த தாம்பிரவர்ணி ஸ்தலபுராணம் மஹாத்மியங்களை அற்புதமான பதினெட்டாவது கிரேதாயுகம் துடங்கி அதில் பார்வதி சமேதராய் திருமணக்கோலமானதில் அகத்திய மாஹாரிஷி லோபாமுத்திரை தாம்பிரவர்ணியுடன் திருக்கூட்ட சகிதம் தென்கயிலையாகிய பொதிகைமலைக்கு சிவபெருமா னநுக்கிரகப்படி எழுந்தருளியது.

இப்புராணம் அருள்வாக்குப்பாட்டு.	... ...	(௲௩௱௰௧)
குறுக்குத்துறை தேவாரப்பதிகம்.	... ...	(௰௧)
குறுக்குத்துறை திருமுறைப்பதிகம்.	... ...	(௰௧)
குறுக்குத்துறை திருவிருள் நடைப்பதிகம்.	... ...	(௰௧)
குறுக்குத்துறை திருவருமலைநாதர்சிவபதிகம்.	...	(௰௧)
குறுக்குத்துறை திருவருமலை கந்தசஷ்டிப்பதிகம்.	...	(௰௧)
குறுக்குத்துறை [illegible]லைக்கனவணா அட்சரபதிகம்.	...	(௨௰௨)
குறுக்குத்துறை துர்க்கையம்மன்பேரில் பதிகம்.	...	(௰௧)
மழைபொழிய அருள்வாக்குப் பிரபந்தம்.	...	(௭)
யாழ்ப்பாணம் இராமலிங்கசாமிபேரில் பிரபந்தம்.		(௨)

உ

சிவமயம்

மஹாதாம்பிரவர்ணி

ஸ்தலபுராணம்.

சிக்கினரசய்யன் கிராமம்

செல்வவிநாயகர் வணக்கம்.

மிக்கபுகழுருமலையத் திணையன் ... குடநடவேதமோன்
மைக்கவறுமை வல்லேபையாளிட ... பாக வீற்றிருக்குமதலையன்பாய்
முக்கணனை வலப்பா ... வந்துசெ... கைக்கொண்டோன் முதவேசெல்வ
சிக்கினரசய்யனகர் செல்வ... ... சமலைசிந்தை செய்வாம். (௧)

திரு...நமாமலை ... ணபதி ... ணக்கம்.

திருவைகணபதி வாணி கந்தனோர் பால்
உருமலையற்கிணை யவனே அருள்வாக்கு சேர்மை
தருகுவையே பலன்பதிகஞ் சுப்பிரம மாக
குரு... ...ச்சங் குறுக்குத்துறை யுறைவோன் குணபதியேசிவா. (௨)

of Book... Madras

கைலைவாசக்கணபதி வணக்கம்.

இனிய செந்தமி ழின்னிசைப் பாகவும்
புனித மிக்க புராணம் புகலவே
தனிமுதற் பொருடன்னை முன் சூழ்ந்துசெங்
கனிகைக் கொண்ட கழிற்றை வணங்குவாம். (௩)

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

உறுதிதருமிக முகவனூனுதுணை வனுதல் விழியாற்
பெறுபுதலைனுயர் மாலை பிழந்த வடிவேலுடையோன்
குறுமுனிவனகமகிழக் கோத... செந்தமி ழுணர்த்தோன்
ஆறுமுகவனிரு சரணமது ... மனதில் வைப்பாம். (௪)

சரஸ்வதி வணக்கம்.

விண்ணவரயன் மால்போற்றும் விடைவலன் வேலைவென்ற
கண்ணுதல மலன்முன்னேன் கதிதரும் புராணம்பாட
பெண்ணமுதனை யாள் கோல பிறைநுதல் வாணிசாவில்
பண்ணமை ...வலாள் பொற்பதமலர் பணிதல்செய்வாம். (௫)

அகஸ்த்தியர் வணக்கம்.

வாருதியுண்டவன் பொதிகை மாமுனி
ஓர்பெறு செந்தமிழ் சிறந்த சிர்தையான்
ஆர்புறவித்த மதடக்கு மங்கையாள்
சேர்பெறு மலரடி யிறைஞ்சியேறுவாம். (௬)

பொருநை ... ணக்கம்.

வேதனும் செடியமாலும் விளம்புதற் கரியதான
நாதனுமுலக மீன் ... நங்கையார் தாம்பிரவர்ணி
ஈதவமளித்து மேலாமிறையவன கரத்தில் தோன்றி
மாதவமியற்று மந்த மாமுனிவதனஞ் சென்றாள். (௭)

ருத்திரசிவன் வணக்கம்.

மாதவம்புரியும் ருத்திரன் வண்மையாம் பொருநைகாதை
காதனுங்குகன் வேட்கன்று ரகசியமருளும் வாக்கு
வேதமாங் தாம்பிரவர்ணி விதிமுறை வழுத்தவென்றே
சூதமாமுனிவன் சுகன் வியாசர்க்குச்சொல்லலுற்றார். (அ)

நந்தீசுரர் வணக்கம்.

புதமல ரிதழியான் புனையும் வேணியான்
கதிதரு முருமலைக் கயிலைக் காவலான்
நதியணி பொருநையாள் நந்தி நாயகன்
மதிபதம் சிந்துநாதம் வழங்க வாழ்த்துவாம்

சூதமாமுனிவன் வணக்கம்.

இச்சதையின் பெருள் மதனையார் சொல்வாருங்களுக்கு
மிக்கமறை வேதியரும் விண்ணவரும் விளம்புவரோ
அக்கணமுமாதி யிரந்த மதிலான மௌனி
முக்கணனை யானையளித்து மௌனியன்றார் மொழிகின்றேன். (ய)

அட்டகெசங்களின் நாமம்.

ஆரணம் பகருவாயான் அலர்பசுங்கமூசச் செவ்வாய்
வாரணிகளப்ச் கொங்கை மதிமுகவாணிகேள்வன்
யோரணிபுலகமெல்லாம் பல..க்குமெங்கண்ணனெங்கோன்
பூரணனமலனட்டகெசங்கள் வீத்திருக்கும் போள்தின். (க)

(இ-ள்) கேளுங்கள் .. ..படி திவ்விய அலங்காரம் போன்ற பராசத்தியினுயகனுகிய பரமசிவமிவ்வுலக்மியாலையுந் தன்னிருதய கமலத்தி லடக்கிக் கொண்டிருக்காளென்ற பரமசிவனையும் கஸ்தூரி வாசம்பெ ன்ற தனபாரங்களையுடைய தேவியையும் கைலையங்கிரியில் தவசுபுரிந்து கொண்டிருக்கின்ற சிவதவசிகள் முதலிய கைலையங்கிரியுடன் சுமந்துகொண் டிருக்கின்ற புண்டரீகம், வாமனன், குமுதன், அஞ்சனன், புஸ்பதந்தன்,

சாருவபூமன், சுப்ரதீகன், லோகதிபனிந்த அட்டகெசங்களுஞ் சுமந்து கொ ண்டிருக்கின்ற சுவாமியினது சீர்பாதங்களி லுதயமாயிற்றென்று சுகரிஷி வியாசரிஷிக்கு சூதமாமுனி யுரைத்தன னென்றவாறு.

பிரளயகால சரித்திரம்.

துனிமுதலோன் சிர்ப்பணர்க்குத்தாரணியில் முன்னின்றே
புனிதநடனம் புரியும் பூர்வமாம் பிரளயத்தில்
வனசமலரய னெடுமால் மதியிரவி வானவர்மற்
றெனையபலகொடு முடிக ளெவ்வுயிரு மிறந்தொழியும். (க)

இவ்வகையாஞ் செந்துகளி லெவ்வுயிரு மிறந்தொழியுஞ்
..ட்டிய வேதங்களான் ..லை யிடமெனி..
அவ்விடத்தி ....பானின் றருச்சவசு புரிந்து
வெவ்விடமுண்டருள் பரையான் விருப்புற்று அந்தச்சே. (உ)

சுருதிகளு மிவ்வாறுந் தொழுது பூசனைபுரிந்து
கருதிவந்தனை முழுதுங் கண்டருளியவர் கொடுப்ப
பெருகுநதி தாம்பிரவர்ணி பெம்மான் றிருக்காத்தில்
மருவுமலை மடந்தையொடுமொ தவசு செய்தனளாம்.

சதிரிலகு மணிமுடியுங் கவிநுதலும் விழிமூன்றும்
மதிமுகமுங் கருமிடறுமான்மழு கேண்டிய சுரூமம்
அதிகவிருப்பொடு காட்டி யாதபராயிர கோடி
முதிருமொழி பிரங்கிடவே மிகுமொழியாள் வெருண்டிடவே. (ங)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே .. லோக பிரளயமான பதிமூன்று ஜாகர் அஞ்சனனனவன் இரண்டுகோடி .. பிரசிக்க்கஞ் செய்து அவன் பொ ன்றினதில் சாகரமலைகன்முங்கி சமரசமாய் ஆகாயம் வரையே சமரசமாய்ப் பொங்கியதனால் சுவாமியும் அந்த தேவியுமாக தனித்தமாத்திரத்தில் அந்த பராசத்தி திடுக்கிட்டுவெருண்டு சுவாமியை யணாவிதன்பாரணம் நெருங்கச் சேர்ந்து லோகரக்ஷகா பரமசிவமே தேவரீனைத் தவிர அடியாளையாயுஞ் சரணமில்லையே யெனக்கூவி முறையிட்டனள் உடனே பரமசிவன் திருநோக்

கண்டதெப்படியெனில் சுவாமியினது திருநோக்கத்தினால் பதினெண்... ராவது ... இராசனும் ஐங்கரன் சுப்பிரமணியம் மஹாவிஷ்ணு பிரம தே... தேவேந்திரன் முதலியசப்தரிஷிகள் அஷ்டவசுக்கள் அகஸ்தியர் புலஸ்தியர் அங்கியர் கௌதமர் வசிஷ்டர் சவுனகர் பயிலவர் காசிபர் மூக்களத்தியர் விபண்டர் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் தெருடர் காந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் இவர்களை சிவபெருமானிருதயத்தில் காட்டியபின் தேவிக்குத் துணையாக மஹா தாம்பிரவர்ணி, ...ஸ்வதி கெங்கை, யமுனை, நிர்மதை, கிருஷ்ண வேணி, துங்கப்பத்திரி, இவர்கள் பரமசிவர் திருக்கரங்களிலுதையமாய் பராசத்திக்குப் பணிந்திருந்து சுவாமியைப் பூசித்து அம்மை தெரிசனமானவுடன் பரமசிவனனுக்கிரகத்தினால் சாகரம் வந்தி மலைமுதல் சகலரூபங்களான வடிவமெல்லாந் தோற்றமுண்டாய் கெங்கையை சுவாமியின் சடாமகுடத்திலும் அகஸ்தியருக்காக மஹா தாம்பிரவர்ணியை கைகமண்டலஸ்...பரஞ்செய்தும் காவேரி கோதாவரி ... மஹாவிஷ்ணுவுக்கனுக்கிரகித்தும் சரஸ்வதியை பிரம்மாவுக்களித்தும் எமுனை நிர்மதை சிந்துநதி கிஷ்ண வேணி துங்கபத்திரை யிந்த பஞ்சநதிகளையும் கைலயங்கிரி முதலட்ட திக்கிலும் ...பரஞ்செய்து சமஸ்த தேவர்கள் ரிஷிகள் முனிவராதிகளெவர்களும் நித்தியகிரிகை நியமம் அனுஷ்டானம் பூசைமுதலிய கிரிகை நடத்திவரும்படி யுத்தாரமானதின் பின் கிரேதா இராசனே யிந்த வுலகராச்சிய பரிபாலனம் அரையே அரைக்கால்கோடி வருடமென்றும் திரேதாவனுதித்து அரைக்கோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்த பிரளயமானதின் பின் துவாபராசனுதித்து அவனும் பிரளயமாய் காலேஅரைக்கால்க்கோ. வருடம இராசரிக்கஞ்செய்து பின்பு பிரளயகாலமாய் அவன்கலியனுண்டாகி காற்கோடிவருடம் ஆண்டதின் பின்பு முதலாவது விடாகுதயுகம்பிறந்து கலியுகம்வரை பதினெட்டியுகமும் திருநகை போலாமெனவுரைத்து அவ்விதங் களை தாசமாரிஷி மொழிந்திருக்கின்றனான சுகரிஷி வியாசரிஷிக்கு சூதமாமுனி யுரைத்தனவென்றவாறு.

மஹா தாம்பிரவர்ணியினது காப்பு.

சீருலகுகயிலைநகர் வாசன்கணேசன் சிரந்திருவருமலையாம் வேழேபோற்றி
பாருலகிலிமையமலை மணக்கோலங்காணபராசநகத்திய ரிசிலோபாமுத்திரை
தாருலகுதாம்பிரவர்ணி தெக்ஷணயஞ் சமதளமாயாகவென்று தவத்தோர்கூடி
யேருலகுகக்னுப்பி யுத்தாரஞ் செய்தாரிசை பெருமானனுக்கிரகத்தினியல்பு
காப்பு. (௫௩)

தாம்பிரவர்ணியினது வரலாறு.

ஆதியில் அரனம்மை தேவிக்குரைத்தன றச்சமையம்
நீதியான் கடம்பனும் நேர்படகின்றனன் நீவிசத்தில்
வேதியன்பிரமனும் விரிவாயுரைத்தனர் மேதினிக்கே
சூதனும் விண்டனன் துலங்கும் பொருளையே. (௫௪)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலகயாவும் நிறைந்திருக்கா னென்ற சிவபெருமானாகிய பரமசிவன் ஆதியில் இரத்தவாக்கியமாக தன்தேவியாகியபராசத்திக்குபதேசஞ்செய்யும்போது அச்சமையத்தில் சுப்பிரமணியம் பதிங்கிமறைவாய் நின்று தெரிந்த வர்த்தமானங்களெல்லா மொன்றுவிடாமல் வேதியனுகிய பிரமதேவர்க்குரைத்து அந்த பிரமதேவனால் முனிவர்களுக்காகவே விரிவாய்மொழிந்ததை யான்கேட்டுணர்ந்த மட்டில் முறைக்கின்றதெப்படியெனில் இவ்வுலகம் யாவுஞ்சிறப்புப் பொருந்தி செழித்திருக்கும் பொருட்டு எருமபுகடையானவரை எண்பத்திநான்கு நூறாயிரம் ஜீவஜெந்துக்களும் பசிபாவை புற்பூண்டு ஊர்வனச்சாதி வரை வழங்கத்தக்கதாய் பரமசிவன் திருவாக்கங் கொண்டு சிருஷ்டி திதி சம்மாரம் பொருந்திய சிவபெருமானுடைய ... துகரத்தில் ஆயிரதெட்டிதழ்போன்ற வெண்டாமரை புஷ்ப ... இல் பராசத்தியானவளுதையமானாள் யிப்படியுதையமாகிய லோகாம்பிகை ... ன வடிவானது எப்படியெனில் யாவருமதிக்கக்கூடாத கோடிசூரிய ... சம் போன்றபத்மினி ரூபமாயெழுந்தருளிய அம்மைக்குதவியாய் பரமசிவன் திருநோக்கங்கொண்டு கெங்கை எமுனை நிர்மதை ... கோதாவரி கிருஷ்ண வேணி துங்கபத்திரை தாம்பிரவர்ணியுடன் ... ர்களையுஞ்சிருஷ்டித்து கைலைவாசனுடைய வலது கரத்தில் ஐங்கரனும் ... கரத்தில் சுப்பிரமணியமு முதையமானதின்பின் நயனத்தில் மஹாவிஷ்ணுவும் ... நந்தியில்பிரம்மாவுந் தோன்றிய பிரமாவினிடமிருந்து ஐந்து வேதங்களுமுதையமானதை யுரைக்கின்றோம். முதலாவது ரிக்குவேதம் இரண்டாவது யஜுர்வேதம் மூன்றாவது சாமவேதம் நான்காவது அதர்வணவேதம் ஐந்தாவது பதினெண்புராணமு முதையமானதிலிந்த தாம்பிரவர்ணி புராணம் பிரதமை யுதையமானதின் மஹாத்மியங்களை பரமசிவம் பார்வதிக்குபதேசஞ் செய்யும் சமயத்தில் சுப்பிரமணியர் இரத்தமாகிய தேவராதத் தாருபதேசித்தனர் இப்படி யுற்றபுராணகாவியமதை பிரமாவுக்குபதேசஞ் செய்யுஞ் சமயத்தில் யான்தெ

ரிந்ததுகளை ஒன்றுவிடாமலுரைத்தன ரென்று சுகரிஷி வியாசரிஷிக்கு சூதமா முனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

பருவதங்களின் நாமம்.

பொன்மலைபோல்வளர் பொதிகை மாமலை
தன்னிடைநின்று நீடலத்திலேகியே
பன்மணி தாம்பிரவர்ணி மாநதி
துன்னுநீர் செறிவழுஞ் சூழ்ந்ததாடெலாம். (௧)

சொர்ணமாமலை சந்திரசூரிய ரொளிமலை
வறனவயிரமும் வைடூரிய மாமலை
கன்னவெண் முத்து காந்தங் கோமேதகமலை
நிற்கும்புவிதனில் மூக்கை யன்றியே. (௨)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே யிவ்வுலகத்தின் கண்ணே யுருதியாய் நிற்காவென்ற பொன்மலை பொதிகைமாமலை சொர்ணமாமலை சந்திர சூரியவொளிமலை வயிரமலை வைடூரியமாமலை வெண்முத்துமலை காந்தமலை கோமேதகமலை யிந்த நவமலைகளும் ரெக்கையின்றி பூதலத்திலுற்பத்தியாய் வளர்ந்துசெண்மட்பத்தற்குறியஅரசனுகிய இமையகிரி மந்திரகிரி மயேந்திரகிரி கயிலையங்கிரிவட்விந்தகிரி நீலகிரி நிடதகிரி யெமகூடகிரி கந்தமாகிரி யுடனெட்டுமிந்தகிரியைச்சேர்ந்த பருவதங்களும் சிவபெருமானுடைய அநுக்கிரக [illegible] ங்கங்கே பறந்தோடி பூமிபட்டணங்களிலும் ஆலயங்களிலுமாக திடுதிடென உளுக்காந்து சகல ஜீவான்மாக்களுக்கு மரணமு மிடைஞ்சலுண்டு படுத்தியதை பரமசிவம் சகிக்காமல் அதுகளை யழைத்துவரும்படி பூதர்களுக்கு ஆக்கியாபித்துஅழைத்துவந்தவுடன் அதுகளின் ரெக்கைகளை யரிந்து யினியுங்களுக்கு ரெக்கையன்றிப் போகக்கடவதென சாபங்கொடுத்துவிட்டு சிலகிரிமலைகளை கைலையங்கிரியைச்சுத்தி அட்டதிசையிலும் ரெக்கையன்றி நிலையாய் நிற்கும்படி பரமசிவம் ஆக்ஞாபித்தனரென்று சுகரிஷி வியாசரிஷிக்குச் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

பிரமதேவர் தவசு சுருக்கம்.

செஞ்சிலைபிரமனுர் திருமணம் விரும்ப
சஞ்சலத்துடன் சரஸ்வதியிடஞ் சார்ந்தே

குஞ்சரனுமை யாகனை தாழ்ந்திருக்கரங் கூப்பி
தஞ்சமாதவந் தான் செய்யத் துணிந்தனன். (௩)

சென்றுயர் சாலை கண்சிறப்பொடு நோக்கி
மன்றல்சேர மலர்குழல் வணிதை யுமிருந்தே
கொன்றை யோடற வணிகுழகனை நினைந்தே
[illegible]ன்றிய பிரமனு முயர்தவம் புரிந்தான். (௪)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பிரமாவுக்கும் சரஸ்வதிக்கும் [illegible] யிலையா லிவ்வாரணமாய் வெகுகாலம் புத்திரசந்தான மில்லாதிருந்து கயிலையா சனுாபதி யிவர்களை நோக்கி பன்னிரண்டுவருடமாயகோர தவசு புரிகின்ற பிரமதேவருக்கு தன்தேவி சா[illegible]யானவள் கைங்கிரியைப் பணிவிடை செய்து வந்த நிமித்தம் [illegible] பிரமதேவர்மான தாபிடேகமலங்[illegible] த்திவந்த தவமகிழ்ந்[illegible] திருபாலோக கமாய் சுவாமி பார்வதி சமேதராயெழுந்தருளி கா[illegible] தெரிசனங் கொடுத்து திருவாய் மலர்ந்தருளிய தெப்படியெனில் ஓய் பி[illegible]மாவே யுமக்கு புத்திரசந்தானங் [illegible] விட்டோம் அவன் செனனவுற்பத்தியான பதினொன்று வயசுக்குள் சகல வேதாகமசாஸ்திரங்களுங் கற்றுணர்ந்தபின் பதினெட்டாம் வயசு முதலிவ்வுலகமியானவைப யிராசரிக்கஞ் செய்துவந்த அநீதிகளினுல் சாபகாரணமுண்டாய் ருத்திரகாரணசாபத்தால் மரணமடைந்து கடலைமுதல் பூமிவரையுள்ள [illegible] ம்கொடுமாமிஷ பக்ஷணஞ்செய்து இவ்வுலகத்தின் கண்ணே [illegible] செய்யும்பொருட்டு அவன் செனனவுற்பத்தி சமையத்தில் நாமகர்ணம் [illegible] யோமென்னும் அவன் அந்தியகாலத்தில் ருத்திராய காரணத்தால் [illegible] அசுரவடிவங்கொண்டு பூலோக நகரவாசமா யிருக்கும்படி சிவபெருமானனுக்கிரக விடைகொடுத்துவிட்டு பரமசிவன் கைலையங்கிரிக் கெழுந்தருளினரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனி யுரைத்தன ரென்றவாறு.

வேதனும்வாணியும் விளைவதாய் மாடஞ்சென்
றோதிய விஞ்சையி னுலகெலா மூன்றிட
ஆதியசம் நாத விந்தடங்கி யவ்வருவதாய்
நீதியாந் தாடனம் செய்யு மிருவரே. (௫)

மாலுட னுந்திபூத்த மறைமொழி பிரமற்கன்று
வேல்விழி வாணிகூடி விதிமுறை கணையேதொட்டு
ஞாலமாந் தரி[illegible]னங்கள் நலமிசை கவனம் வேறாய்
பாலனும் விந்துநாதம் பதறியே கவனம்விட்டே. (உ)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பிரமாவும் சரஸ்வதியும் பரமசிவனிடம் விடை அனுக்கிரகமானவுடன் ஆனந்த பரவசமாய் தன் கிரகாச்சிரமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் மன்மதனேவிய பஞ்சபாண விரகத்தால் கொக்கோக முறையையுமறந்து நாடனஞ்செய்யத்தொடங்கி விந்துநாதமிரண்டு சுக்குலஞ் சுரோணிதத்துடன் ஒன்றுசேர்ந்து உருவாகுஞ்சமையஞ் சரஸ்வதிக்கு கவனம் வேறுபட்டு ஆலிங்கனப் பொருத்த மில்லாமல் கெர்ப்பவுற்பத்தி யாகிய்சமையம் பிரமாவுக்குத் தெரிந்து மகா கோபாக்கினையுடன் ஆக்கிரமித்து நாடனஞ்செய்து விந்துநாதம் மறுபடியிறங்கிய [illegible]யில் திரண்ட உருவுடைந்து பின்பு உருவானதால் கெற்பமான பத்தான் திங்கள் [illegible]கிய மூன்றாநாளில் குழந்தை பிரசேவிக்குஞ் சமையம் இருபத்தேழு நட்சேத்திரமத்தியில் [illegible]சித்து நட்சேத்திரந்தோற்றமும் நவக்கிரகாதிகளில் சனியுங்கேதும் செவ்வாயும் வக்கிரமித்திருக்குஞ் சமையங் குழந்தை சிரசுதையத்தைவிட்டு பாதங்களிரண்டும் வாலானதை மருத்துவச்சி சொல்வதைக் கேட்டு தோழிப்பெண்கள் ஓடி நடுநடுங்கி பிரமாவினிடத்தில் வந்து அறிவித்தார்கள். அந்த பிரமதேவர் குழ்-திடுக்கிட்டு உடனே கயிலையங்கிரிவாசனிடம் வாய்வேகம் மனோவேகமாய்ப்போய் பரமசிவனைக்கண்டு வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்து நிற்கும்பேசினவுடனே சிவபெருமான் மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஓய் பிரமதேவா நாமுன்னமே உமக்கு வுத்திரவுசெய்திருந்தும் நீர் அதை மறந்துவிடலாமா என்றுரைத்து உமக்குத் தக்கனென்னும் புத்திரன் பிறந்திருக்கிறான். அவன் உலகம் யாவையும் அரசாக்ஷியாளுவான் தேவர்களைவருத்தும் இடுக்கஞ் செய்வான். அதனால் அவனை சகலரும் வணங்குவார்கள். அவன் நீதிக்குறைவாய் அரசாக்ஷியாண்டதினால் அகோரமூர்த்தியினால் மரணங்கிடைக்குமென்று ஆஞ்ஞாபித்துவிட்டு கயிலைவாசன் பூசைக்கெழுந்தருளினாரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தக்கன் ஜெனன சரித்திரம்.

முக்கண் ணாயகன் கருணையால் முன்னொருக்கால்
மிக்கமாலுட னுத்தியி லுதித்தவன் வழியில்

தக்கனுமெனும் வாணியாளிட முதித்தவன் தகவோன்
திக்கெலா மரசாக்ஷியாயிருந் தனன்திசையோன். (௩)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருக்கானென்ற மஹாவிஷ்ணுவின் உந்தியிலுதையமாகிய பிரமாவானவர் பரமசிவனிடம் புத்திரபாக்கியங் கிடைக்கவேண்டுமென விடை அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு தன் கிரகாச்சிரமத்திற்குவந்தவுடன் தோழிப்பெண்கள் மஹாசந்தோஷத்துடன் தேவரீருக்குப் புத்திரன் பிறந்தானென மொழிந்தனர்கள். பிரமாவுஞ் சந்தோஷமுற்று சிவபெருமான் அநுக்கிரகப்படி குழந்தைக்குத் தக்கனென்ற நாமகரணம் வைத்து அந்தணர்முதலிய ரிஷி முனிவராதிகளை வரவழைத்து தாரைவார்த்துக்கனெல்லாஞ் செலவிட்டு பிரமா பாயகதியில் ஸ்நானஞ்செய்து தன் சிங்கையிலிருக்கப்பட்ட தலைச்சன் குழந்தை முகமண்டலத்திர்றாவி குழந்தையின் சொரூப அலங்காரங்களையும் பார்த்து சந்தோஷமாய் வளர்ந்துவரும் நாளில் குழந்தையின் ஐந்தாம் வயதில் தேவகுருவாகிய வியாழபகவானால் உபதேசம் உபனயனம்காயத்திரி விஞ்சைமந்திரமுபதேசஞ் செய்து பதினோராம் வயதில் அசுரகுருவாகிய சுக்கிரபகவானை அழைத்து சாமவேதமும் அதர்வணவேதம் மந்திர உபாசனையுஞ்செய்வித்து கிருபாரிஷியை வரவழைத்து சகல வித்தைமுதலான தேசகர்ணங்களும் உபாசனைசெய்து தக்கன் உபதேசவாசனையால் பதின்மூன்றாம் வயதில் ஒருங்குகூடி சமூத்திரரிஷி புத்திரி பிறைநுதி வடிவைமணம்பேசி வியாழபகவானால் பொருத்தம் பார்க்க இருபத்தோர் பொருத்தமும் பொருந்தியும் நவக்கிரகாதிகளில் நான்கு கிரகமுச்சமாயும் மூன்று கிரகம் நட்பாகவும் இரண்டுகிரகம் ஆட்சியாயும் இருப்பதாக தேவகுரு மொழிந்தனர். உடனே சயமாம் விருத்தி [illegible] மாசமொன்பதாந்தேதி குருவாரமும் அசுவனி நக்ஷத்திரமும் அமிர்தயோகமும் கூடிய சுபதின [illegible]லக்கனத்தில் வேதியர்களை வருங்கூடி வேதகோஷடபாராயணஞ்செய்து மாங்கிலியதாரண முகூர்த்தஞ்செய்வித்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கானென்ற சமையத்தில் தனக்குப் புத்திரபாக்கியம் கிடைக்கவேண்டுமென [illegible]மந்திர உபாசனைநடத்தி பரமசிவன் [illegible] உபாசனையுஞ்செய்து நடத்தினரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

பராசத்தி காளிந்திநதி யிலுற்பத்தியான சரித்திரம்.

ஆதிகாயகி யம்பிகை காத்தல தரித்தே
சோதிநாயகன் கயிலையிற் றாய பூங்காவில்

[illegible] முதாகவே திரைக்கரம் பரப்பி
[illegible] தப் [illegible] றத்தினில் வாழும் சீர்மையினாள். (௪)

நலஞ்சிறந்திடு கலிந்தி நதியிற்றாமரை மேல்
பலந்தருபரை வால வளையெனப் பரிந்திருந்தாள்
இலங்குகைகளாற் சிறு விதியெய்த் தனனிமையோர்
குலங்கள் வாழ்ந்திடப் பெண்மகளுரு வெனக்கொண்டாள் (௫)

தருமமக்களி லிவளுயர் சதியெனும் பேரான்
உருவமோதிம முறைதரு கற்புடை யொருத்தி
மருமலர்க் குழல்வஞ்சி தான்மகிழ்வுடன் விருப்பி
கருணைநாயகன் பாரியாய் கயிலையில் வந்தாள். (௬)

(இ-ள்) பிரதமையாகிய பூர்வகாலத்தில் உமாபதியாகிய பார்வதியம்மையினது வரலாறை மொழி[illegible]றன் கேளுங்கள் ரிஷிகளே தக்க இராசனும் பிறைகுதிவடிவுஞ் செய்து [illegible] தவத்தினுக்கிசைந்து தேவர்கள் [illegible]னைவரும் ஒருங்குகூடி ஓர் உபாயதந்திர [illegible]லாசனையினால் தக்கராஜன் [illegible] தார்களுக்கு இடுக்கங்கள் செ[illegible]துவருவ[illegible]தையெல்லாம் கயிலைவாசனு[illegible] பரமசிவனிடம்போய் முறையிட்டோலமிடவேண்டுமென கங்கணங்கட்டி அவ்விதம் தேவர்களெல்லாரும் பரமசிவனிடம்போய் முறையிட்டதை பார்வதியம்மை சகிக்காமல் சுவாமியை அடிபணிந்து தேவர்களுக்கிரங்கி விடை கேட்டனள். சுவாமி மனங்களிகூர்ந்து தன்தேவியைப்பார்த்து [illegible] தன்புறமலைப் புஷ்பங்கள் அனேகமாயிருக்கின்றதில் காளிந்திநதி மூகத்துவாரப்பொய்கைத்தடாகத்தில் தான்று உதையமாயிருப்பதில் நீயெழுந்தருளி வசித்துக்கொண்டிரு[illegible]ம் நாளில் அந்தி ஸ்நானத்துக்கு தக்கராஜன் பிரதிதினம்போய் ஸ்நானஞ்செய்து உதையகிரி அஸ்தகிரியைப்பார்த்து பூசை தெரிசனஞ் செய்யும்போதுன்னைப் பார்ப்பான். உடனே அவன்தேவி பிறைகுதிவடிவினிடம்போய் கண்டதிர யங்களையெல்லாம் உரைப்பான். அவ்விருவரும் வாய்வேகம் மனோவேகமாய் காளிந்திநதிக்கு வந்து குழந்தையைப் பார்த்தார்கள். அந்தக் குழந்தையின் [illegible]யேரில் வைத்தபேரன்பினால் அந்தப் பொய்கைத் தடாகத்தில் செல்ல மார்க்கம் நினைத்து கெவுனதியோகம்பெற்ற தன் பிதாவாகிய சமுத்திர ரிஷியைப் பிறைகுதிவடிவு நினைந்தனள். அந்த ரிஷி உடனே பிரசன்னமாய்த் தமது

புத்திரிக்குமருமகனாகிய தக்கராசனுக்கும் இரண்டுகெவுனகுழிகைகொ[illegible]த்தன ருடனே அவ்விருவரும் கெவுனதிமார்க்கமாய் அந்த[illegible]பொய[illegible]கத்தில் சென்று அந்தப்பிறைகுதிவடிவு தன்னிருகரத்தினு[illegible] பார்வதி அம்மையை ஆனந்தத்துடன் அழாவி எடுத்து மார்போடணைத்து முத்தமிட்டனள். அப்படியுற்ற குழந்தையின் வடிவங்களெப்படியெனில் புன்சிரிப்பும் இளம்பிறை போன்ற புருவ நெளியும் சிவந்த இதழும் நுண்ணிடையும் பந்துபோல் ஸ்தனபாரங்களும் இளம் வாழைத்தண்டு போலிருதொடைகளும் சணங்கால்களும் ஆவரம்பூப்போன்ற திருமேனியும் அரைக்கீரைவிரைபோன்ற கூந்தலும் வயிரம்போன்ற நகங்களும் அட்டலெக்ஷிமி பிரகாசவடிவஞ் சொலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற குழந்தையாகிய அம்மைக்கு பார்வதி என்று திருநாமமிட்டு மூன்றுலகத்திலும் கற்பில் தனக்கு நிகரொப்பில்லாதவ[illegible]திரிவழுவப்போன்றபார்வதி அம்மையை ஆவலோடெடுத்து மார்பின்கண்ணே அணைத்துக்கொண்டு தன் பர்த்தாவான் தக்கராஜனுடன் மறுபடியும் [illegible]கெவுனதி மார்க்கமாய்த் தன் இராசச்சிரமத்துக்கு வந்து தோழிப்பெண்களு[illegible]வைத்து வேண்டிய உபசாரங்களெல்லாம் செய்வித்து அஷ்டலெக[illegible]ளும் இருந்து விளையாட்டுக்காட்டி வேதாகம சாஸ்திரங்களும் கற்[illegible]ரும்படி செய்வித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நாளில் கயிலைவாசனாகிய[illegible] திருநோக்கமுண்டாய் நந்திகேசரை அழைத்து நீர் தக்கரா[illegible]னிடமிருக்[illegible]ற நமது தேவியை யாவருக்குந் தோன்றாமல் இரகசியமாய்ப்போய் புஷ்பவிமான பூங் கோவிலிலெழுந்தருளச்செய்து வரவேண்டுமென ஆக்ஞாபித்தனர். அந்தப்பரமசிவம் உத்தரவுப்படி நந்திகேசுரர் அந்தமார்க்கமாய்த் தக்கராஜன் மாளிகையிற்சென்று அங்கிருப்பவர்களுக்கு நித்திரா தேவியை யேவி வித்துவேசனஞ் செய்துவிட்டு பராசத்தியாகிய அம்மையை பூங் கோவிலில் இரகசியமாய் அழைத்து வந்து கயிலையிலெழுந் தருளியிருக்குமென்ற சிவபெருமானிடம் ஒப்புவித்து அடிபணிந்தனர். சுவாமி தேவர்களனைவரையும் அழைத்து வரும்படி நந்திகேசுரருக்கு உரைத்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

பரமசிவங் காந்தருவ விவாக சரித்திரம்.

கங்கைபொன் னிதனிபோன்ற கருணையங் கடவுளானே
பங்கையன்றேடிக் காணு பரமனே யென்னையாட்கொண்ட
வெங்கையற்று ரிஷைபோர்த்த விமலனே விடையினானே
செங்கையில் மழுமானேக் குந்திரிபுராந்தகனே போற்றி (௧)

சண்முகன் கழிகூர்ந்து கைதொழுது பணிந்தேற்றி
[illegible] னைக் களிப்பினொடு குனித்தாடிப் பண்பாடி
புண்டரீகப் பத [illegible] காண புரிந்தநெறி புனிதமென
துண்டமதி புனை [illegible] தானை தோத்திரங்கள் செய்தனனாம். (௨)

தேவர்கள் திசைமுகன் திருமாலுடன் துதிசெய்ய
பூவலர் வசிட்டராதி பூதர்தும்புரு நாரதர்
மாதவர் விண்ணவர்க்கும் நந்திவருத்தினர் வாமதேவர்
தாதியர் ரம்பைமாதர் சகலரு மழைக்கலுற்றார். (௩)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே கெங்கையைச் சதா [illegible] லமுஞ் சடாபாரத்தில்வைத்திருக்கின்ற பரமசிவனை அரியுமயனுந் தேடிக்காணாத அய்யனை வெங்கைத்தோலை போற்றியிருக்கா னென்றதுமன்றி இருகரத்திலும் மானும்மழுவுந் தரித்திருக்கானென்று [illegible] ரிபுராந்தகனாகிய பரமசிவம் பராசத்தியாகிய லோகாம்பிகையைப்பார்த்தவுடன் [illegible] நுதோளும்பூரித்து இருகரத்தினாலுந்தொழுது அடியுளைபணிந்து இப்பவே [illegible] ணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமெனவும் நாளுக்குநாள் குறைகிறதும் கூடிவ [illegible] சந்திரனை அணிந்திருக்கின்ற பரப்பிரமத்தின் பாதத்தில் லோகாம் [illegible] தொழுத [illegible]. உடனே சுவாமி மனங்களிகூர்ந்து நந்திகேசுரரிடம் [illegible] கின்றமிப்படியெனில் நந்திகேசுரரே நீர் இம்மூன்று லகத்திலுள்ள தேவர்கள் ரிஷி முனிவராதிகள் முதல் ரம்பை மாதவர்களனைவரையும் அழைத்துவரும்படி ஆஞ்ஞாபித்து காந்துர்வ மணஞ்செய்கின்றதாய் [illegible] துமியினால் பறைசாத்தும்படி மொழிந்தனர் நந்திகேசுரர் சகல தேவர்கள்முதலிய ரிஷி முனிவராதிகள் ஒருங்குகூடியதனால் தேவகுருவினால் சோமவாரமும் சுவாதி நக்ஷத்திரமும் அமிர்தயோகமும் சிம்மராசி யுதித்து நாழிகை ஒன்னரைக்குள் சுவாமி அந்த லோகாம்பிகையை காந்துருவ மணம் புரிந்தனர். உடனே ஆனந்த பரவசமாய் பார்வதி சமேதரா [illegible] யங்கிரியி லெழுந்தருளினார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

தக்கன் பார்வதியைத்தேடிய சரித்திரம்.

சோதியஞ் சுடர்மெஞ்ஞான சுருதியாம் பிறப்பில்லாமை
ஆதியானுமையாள்மாது அம்மையைக் காண்கி லேனே

நீதியானருவஞ்சோதி நிர்மலம் மாடம் பானாய்
தாதிகளோடிச் சென்று தக்கராசனுமிடத்தி லோதல். (௧)

இரவினி லம்மையு மிருந்திடப் பார்த்தோம்
உரவினில் யாரு மிவ்வுலகத்தி லில்லை
மறைமொழி வேதன் பிரைசூதி வடிவியும்வாலை
நிறைபொலி வாயான் நினைத்த தொக்குமாம். (௨)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகா சோதிபொருந்தியும் பிறப்பிறப்பற்றி மெஞ்ஞான சுருதிபொருந்திய ஆதியந்தமில்லாத அருபமுடைய பார்வதி அம்மையைக் காணவில்லையே. இப்படி வல்லபம்பொருந்திய பராசத்தி எழுந்தருளியிருந்த அரண்மனையாகிய மாடம் பானாயிருக்கின்றதென பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்த தோழிப்பெண்களான தாதிகள் திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கி அந்தத் தக்கராஜனிடம் கைகளைநெரித்துக்கொண்டு எப்படி உரைப்போமென ஒருவருக்கொருவர் மொழிய அக [illegible] தலைவிரிகோலமாய் பம்பிப்பம்பிக்கொண்டு முறையிட்டோல்மிட் [illegible] ர். உடனே தக்கராஜனும் அறிவழிந்து வெகுண்டு தன் ஸ்திரியாகிய [illegible] பிரைசூதிவடிவுமேல் விழுந்து வாய்குளறி நமது குழந்தை [illegible] அம்மையைக் காணவில்லையேயென [illegible] வனைத் தோத்திரஞ்செய்த [illegible] ன்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

தக்ஷராசன் கயிலைநாதனை தோத்திரச்சருக்கம்.

அத்தனை யரனையாதி யமலனையடியேற்கீந்த
வித்தகசத்திஞான வேதத்திலுதைய மான
[illegible] தியே சத்தியாளைத் தேட்டவுமுளையோ வென்ன
[illegible] ர்மலாபோற்று [illegible] யபொற் கயிலைபோற்றி (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே யென தக்கராஜனானவன் மகாவருத்தத்தோடு நிக்கிரக அனுக்கிரகம் நிக்கிரகனுக்கிரகம் பொருந்திய சிவபெருமானே உம்மைநோக்கி பன்னிரண்டுவருடமாய் அகோர தவசுயானுமெனது தேவியாரு மாகக்குழந்தைஅனுக்கிரகம் செய்யவேண்டுமென பிரார்த்திக்கக்கேட்ககாளிருந்த தினமுலமாய் அநுக்கிரகஞ்செய்தபார்வதியம்மையைக்காணவில்லையேயென

தோத்திரஞ் செய்தோலமிடவே அந்தபரமசிவனுக்குத் தோன்றியுக்கவனியா மலிருந்து விட்டதினால் தக்கராஜன் மனங்கலங்கி மனம்வேறுபட்டு மறுபடி யுந்தேர்ந்து தான் ருத்திரயாக வேள்வி செய்யவேண்டுமெனத் துணிந்து சங் கணங்கெட்டி தேவேந்திரன் முதலிய ரிஷிமுனிவரர்களை வரவழைத்து மயமுனியால் சாமவேதம் அதர்வணவேதம் மந்திரவாக்கியப்படி யாகசாலை ஓமகுண்டங்கள் முதலியது சிருஷ்டித்து அஷ்டதிக்கு தேவதைகளையும் அங்கங்கே ஆவாகனித்து அலங்காரஞ்செய்யும்படி யத்தாரஞ் செய்துவிட்டு அஷ்ட திக்கிலும் காளிகூளி கணங்களை காவலாயிருக்கும்படி திட்டஞ்செய்துவிட்டு சிவபெருமானை அழைப்பதற்காக கயிலையங்கிரிக்கு பிரயாணமானவிச்சித்திரம் சுவாமிக்குத்தோன்றி தன் பராசத்தியிடம் மன்மத லீலைகளைப் பாவித்து இங்கிதம் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கும் சமையத்தில் காவலாக இருந்த நந்தி கேசுரருக்கு நித்திராதேவியை யேவிவிட்டு தக்கராஜன் தனியாகப்போய்போர் வதிசமேதரைப் பார்த்து வணங்கி விண்ணப்பம் மொழிகின்றனனென்று சுக ரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் குமாரமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

பரமசிவனைக்கண்டு வினவியசரித்திரம்

பங்கையா சனனாதலிய பாலரு . . .
ஐங்கவேள்வி யொன்றமைப்பது . . . துணிந்தே
வெங்கோமாகிய தேவரை யழைத்தபின் வெழிலார்
மங்கைபாகனை யழைக்கவே கயிலையில் வந்தான் (௪)

வந்துகண்டன னென்னை யாளுடைய மாதொடுஞ்
சிந்தை கூர்ந்தரியா சனத்திருந்தருள் தேவை
புந்தியாற் றொனான் விதிவழி புத்திதான் போக
நிந்தையாகுமிலர் நினைந்தன வொழிவிலா நீசன்

என்னைத் தானெதிர்கொண்டிலன் முந்திலனிலையேற்
பின்னைத்தான் சற்றும்பெ சிவனிது வென்னபெருமை
மின்னைத்தானிகர் சதியெ மும் வெள்ளிவெற் புறவோன்
தன்னைத் தானினிவேள் வியிலழைக்க வந்தருமொ. (௫)

ஒருத்தினேனுடைவனென்பணி புணுவா னிப்பான்
திருத்தமாவோன் கடலையில் நிறுத்த் தனிவான்

மருத்துராத ஊமத்தொடு வறியர் வணிவர்
ஒருத்தருந்தனக் கொப்பிலை என நினைவுடையான். (௬)

அறியாமலே முன்பு நாமொரு பெண்ணையழித்தோம்
மறுவிருந்த கந்தரத் திறனேடு மாதொடும்
உறவுதா னமக்கில்லை யென்றுள்ளத் திலெண்ணி
யிறுதியெய் திடத்தக்கனும் பதியில் வந்திருந்தான் (௭)

வேள்விசெய்திட விரும்பினர் கடப்பினர் மேன்மை
கேழீர் தம்மனை மக்களுங் கிளைஞருஞ்சூழ
நீழ்விலாசமா யமைத்ததோர் நிலைபெரு சாலை
கோழ்விரும்பிய மனவலித் தக்கனுங் குறுகி. (௮)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அந்த தக்கராஜன் அரண்மனை மாளிகையில் அவன் இளையோர்களுந் தோழிப்பெண்கள் முதலிய அனைவோர்களும் அம்மையைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தும் யாவருக்குந் தோன்றாமல் யென் விதமாய்கை ஞாலேயோ அந்தப்பார்வதி மறைந்திருக்கின்றனள் காணவில்லையே எனத்துணிந்து . . . கத்திலும் யான் தேடியும் அகப்படவில்லை யென வருத்தமுற்று இனிருத்திரயாகவேள்வி செய்யவேண்டுமென் தக்கராஜன் மனந்துணிந்து சங்கணங்கட்டி மயமுனியைவரவழைத்து சாமவேதம் அதர்வணவேத மந்திரங்கள் ஆகமப்படி யாகசாலை கட்டும்படிக்கும் ஓமகுண்டகளுங்கட்டி திக்குத் தேவதைகளையும் அங்கங்கே திட்டஞ்செய்தும் காளிகூளிகணங்களை திசைதோறும் காவலாயிருக்கும்படி அந்த மயமுனிக்குரைத்து விட்டு சுவாமியை அழைப்பதற்காக கயிலையங்கிரிக்கு தக்கராஜன் வந்தனன். . . . சாருடனே தடுத்துரைக்கின்ற தெப்படியெனில் யே தக்கராஜனே நீர் வந்த வரலாறை மொழியவேண்டுமென்றனர் ஓய் நந்திகேசுரரோ நாமிந்த அண்டங்களுக்கெல்லாம் ராஜனென்று தெரிந்திருந்தும் என்னை பரமசிவனிடம் போகவொட்டாமலென்னை தடுத்து விட்டீரோ நல்லது நாம்வந்த வரலாறையுரைக்கிறோம் கேளும் நந்திகேசுரரோ நாம் பன்னிரெண்டு வருடமாய் தவபலம்பெற்று சிவபெருமான் காளிக்கு திருமூலமாய் அனுக்கிரகஞ்செய்தனர். அந்தமகாரூபவதியாகிய குழந்தை யென்னரண்மனை மாடத்திலிருந்து வளர்ந்துகொண்டிருந்த யென்னம்மையை காணவில்லையேயென அலரிவிருந்துரைத்தனன். உடனே அந்த தக்கராஜனுக்குப் பயந்து மறுமொழியுரையாமல் நின்றனர்.

தக்கராஜன் வெகுவேகங்கொண்டு கயிலையங்கிரியில்வெழுந்தருளி யிருக்காமெ
ன்ற பரமசிவனைப் பார்த்தனன். தன் மகளாகிய பார்வதியம்மையும் சோமஸ்
யும் சமேதர்களாயிருந்ததை தக்கராஜன்கண்டனன். அந்தசிவபெருமான் தக்க
ராஜனை யெதிர்கொண்டுவந்து உபசாரஞ்சொல்லாமலும் அந்த பார்வதியுடன்
பரமசிவம் சிந்தைகளிகூர்ந்து வினவிக்கொண்டிருப்பதை பார்த்த தக்கராஜ
னவன் ரெரியில்லாத நீசனும் மிருத்தகோபாக்கினியோடுங்கூடி அகங்கா
ரங்கொண்டு அதிவேகமாய் பேமாடேருகிறவனே சர்ப்பங்களை ஆபரணமா
யணிந்துகொண்டு தேவர்கள் சங்கக்கூட்டத்தில் கொஞ்சமேனும் நாணுதவி
ல்லாமல் வெட்கமின்றி கூத்தாடுகிறவனே சுடுகாட்டின் பிரேதச்சாம்பலைப்
பூசி நகரெங்குந்திரிந்து இடுகாட்டினெலும்புகளை ஆபரணமாயுந் தரித்துக்கொ
ண்டு அசுரவடிவமாயும் பயித்தியம்பிடித்த பித்தனைப்போலவும் யாருந்தனக்
கின்ற புத்தியுடையவனே ஈனனையாகத்துக்கழைக்கவென்று வந்தது சரி
யில்லை, நீ நீதிமானானால் எனது மகளாகிய பார்வதியம்மையை விவாகஞ்செ
ய்ய எனக்கும் யெனதுஸ்திரீ பிரைசூதிவடிவுக்குமிசைந்து தேவர்களுக்கும்
போதிப்பிவித்து இவ்வுலமுளுவதுந்தெரியும்படி சுயம்வரங்கட்டு திருமணஞ்
செய்விப்போமென்றதைமறந்து உன்னுடைய புத்தியினால் ஒழிமனைவாயுந்
தந்திகார வாழியாயும் நந்திகேசுரன் மூலமாய் இரவில் திருடிக்கொண்டுவந்து
காந்தருவ விவாகமுடித்துக்கொண்ட நீ யெக்காலமும் அக்காரியோருகின்ற
புத்தியுடையவனல்லவாயெனத் தக்கன் நிந்தித்துவிட்டு திரும்பி வழிகூடி
யாகசாலைக்குவந்தனன். தக்கராஜன் மயமுனிக்கு வழுத்தியபடிக்குயேள்வி
செய்யும்படி சமஸ்தமுந் திட்டஞ்செய்திருந்தனன். தக்கராஜன் யாகசாலை
க்குவந்து தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்கள் முனி ரிஷிகள் அட்டதிக்குப்
பாலகர் அஷ்டகெஷம் அட்டநாகம் அட்டகாளி அட்டவயிரவரிவர்களையெல்
லாமங்கங்கே சாமவேதம் அதர்வணவேத மந்திரங்களினால் சிறை நிவேதம்
ஆபானித்துங் காளிகூளி சூலினியாகிய தாக்கைக்கும் மதுமாமிஷபக்ஷணம்
ஆங்கார வெலிமுதல் தியாகங்கொடுத்துவிட்டு தக்கராஜன் நிர்மாணதினைசு
முடிந்து அங்கன்னியாசங் கரநியாசஞ் சோடஷநியாசம் சங்குமுத்திரை தே
னுமுத்திரை யோனிமுத்திரை கும்பமுத்திரை றவிமுத்திரை பிரை
சின்மயமுத்திரை இதுசனாகமப்படி செய்வித்து பின்னும் அட்டதிக்கிலு
முள்ள சுத்துதேவதைகளுக்கும் அகோர சிவமூலமந்திர உபாசனை பூசைநட
த்தி தான் இமதிசைநோக்கி பத்மாசனம் போட்டிருந்து அகோரமந்திரசெப
த்தினால் யாகத்தியாகவேள்வி நடத்தினான். அந்த வேள்வியிணைக்கினிச்சுவா

லையானது ஆகாயவரைமுட்டி திரிலோகங்களும் பரவியதனால் அந்த
சிவபெருமானுமாபதி யெழுந்தருளி யிருக்காமென்ற கயிலையங்கிரியும் பரவி
யதனால பரமசிவம் பார்வதியிருவருக்குங் காந்தலெரிவுண்டாகி திருமேனி
கள் முழுவதும் முற்றுமுற்றாக வேர்வைதோன்றியதை பார்வதியை சுவாமி
பார்த்து சகிக்காமலும் பரமசிவனைப்பார்த்து பார்வதிசகிக்காமலும் பராசத்தி
சுவாமியைப்பார்த்துவழுத்துகிறதெப்படியெனில் யேதேவதேவனேயேலோ
கரக்ஷகா யெனை ஆதரித்துவந்த பிதாவாகிய தக்கராஜனிடம்போய்க் கண்டுவ
ருவதற்கு விடையனுக்கிரகம் வேண்டுமென்றுபசாரமாய் வணங்கித் தோத்தி
ரஞ்செய்தனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனி யுரைத்தன
ரென்றவாறு.

தேவி பரமசிவனை [illegible]ச் சருக்கம்.

கயிலைநாயக னடியிணை வணங்கிய கவுரி
யெயிலைவான்கை யாலெரித் தோனெனை யீன்றான்
பயிலும்வேள்வி யில்ப்போவதற் கருளெனப் பகர்தாய்
மயிலைநோக்கிய மணவாள நகைசெய்து மருத்தான். (4)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பராசத்தியாகிய லோகநாயகை சிவ
பெருமானைப் பார்த்து மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஏ பரமசிவமே யே
கயிலையங்கிரிவாசா தேவதேவனே உமது ரோமத்துவாரங்களிலிருந்து முற்று
முற்றாகத்தோன்றிய வேர்வையானது தக்கராஜன் நீதியாய் வளர்க்கின்ற
வேள்வியின் அக்கினிச்சுவாலையானது பொருக்கயிடமில்லாததினால் அம்
மை தரித்திருக்காமென்ற பிதாம்பரச்சல்லாவின் முந்தாணியெடுத்து துடை
த்து இந்த வேர்வைகள் ஒன்றுக்குமூன்றதிகமா யிருக்கிறதே பரமசிவமே
என்னால் சகிக்கயிடமன்றி யெனையீன்ற தக்கராசனிடம் போய்வர விடை
அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென மொழிந்த தேவியைப்பார்த்து புன்சிரிப்புக்
கொண்டு நகைத்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனி
யுரைத்தனரென்றவாறு.

பார்வதியை சுவாமி தடுத்த சரித்திரம்.

அந்தவேள்வியிற் போவதே னவனுன தருமை
சிந்தியானுனை வாவெனச் செப்பவுஞ் செய்யான்

சந்தையென்று நீயன் புறதயவிறு அரைத்தாய்
சிந்தைசொல்லுவான் மனக்குறை யெய்துவையநீயே.

அன்னதாலந்த வேள்வியில் போத லாகா
தென்னவு மொழிந்திர்ந்தபின் வேண்டியே எழுந்தாள்
முன்னர நின்றதோர் விடையின் மிசைதிருவள் முதல்வி
துன்னிவெய்சுஞ் நெருங்கிய தோழியர் சூழ. (௨)

கணங்க ளெண்ணருங் கோடியுஞ் சற்பகநாட்டி
லிணங்கு தேவருங்கயிலை யிலிருந்தவிறவரும்
உணங்கு மேன்மையோ மற்றுள முனிவரும் வரவே
யணங்க நம்மையழுதிர் பாடினருத்தார். (௩)

நந்திநாதனு முன்னில கணங்களுமடைய
முந்தியோடிய கணங்கள் வாத்தியத் தொனிமுழங்க
வந்தவேள்வியி லிருப்பவ றறிசெபமுடவே
சந்திரனன கவுரியுஞ் சாலையைச் சார்ந்தாள் (௪)

அங்கண்மேவிய மாயவன் முதலிய அமர
ரெங்குஞ்சூழவே யாசனத்தி லிருந்த தக்கனையே
மங்கைநோக்கி முன்வணங்கினள் வணங்கலு மறையா
திங்குவந்ததேன் என்றன னிருதிசா மெழிர்வான் (௫)

சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டுமெய் அனுக்ரகநெங்கி
பின்னையன்னை தாழ்வணங்கி ஞானருமொ பேசாள்
முன்னமேவிய தங்கையற் தான்முகங்கடுத்தாள்
யென்னையாளுடை நாயக னிவறையுறை யென்னலி (௬)

திருமால் முதலிய தேவருக்கு தவவிமாசகு
சங்கையாகவே கொடுப்பது தந்தவன் றனையை
நங்கையாழ்கொடு அணிந்தவன் வேள்வி தொக்கவனை
பங்கயார்க்குவே னென்றுட னெழுந்தனன் பரையே (௭)

வந்தபேரோடு மீண்டுநற் கயிலையில் வந்து
இந்துசேகர னடியிணை தாழ்ந்தினி சேர்குவான்
நிந்தையா யெனையவ மதித்தானெறி யில்லான்
அந்தவேள் வியோடவனையு மளித்திட வேண்டும். (௮)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தக்கராஜன் வேள்வியின் அக்கினிச்சுவாலையானது சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீரோகமுழுவதும் பரவி முற்றுவற்ணமாய் வேற்வை தோன்றியவருத்தங்களை தேவிபார்த்து அடிபணிந்து யே தேவதேவனே யே லோகரக்ஷகா வெனை ஆதரித்துவந்த பிதாவினிடம்போய்வர விடை அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென் றடியுறையாய் நமஸ்காரஞ்செய்தபராசக்தியை சுவாமிபார்த்து யெனதன்புற்ற தேவியே அந்தத் தக்கன் கண்மூடி ஓமகுண்டத்தி லிருப்பான். உனை உபசாரஞ் செய்யான் கூடவே யிருக்கின்ற மாலயன் தேவேந்திரன் முதலிய முனிவர் ரிஷிகளனைவரும் உனைப் பார்த்து நகைப்பார்கள். நீ நாணிவெட்கமுற்று திரும்ப வழிநோக்கங்கொள்வா யென தடுத்துரைத்த பரமசிவனிடம் தாழ்மையோடு நெடி விடைபெற்றுக்கொண்டு முதல்வியாகிய அம்மை விடையேறி ரம்பையாதியர்கள் ஆலவட்டம்போட சக்தி முதலிய ... நந்திகேசுரர் முன்னடக்க தேவர்கள் ரிஷி முனிவராதிகள் கணங்கள் அம்மை கூட்டிருக்கூட்டத்துடனெழுந்தருளி சங்கீதவாத்தியக்கோஷ்டங்களுடன் கட்டியங்கூற மேருவினின்ற சகலருமதிசயமுற துந்துமி சங்குநாதத்தொனிமுனையே கணங்களுடன் வழிகூடிவேள்விச்சாலைக்கு அரைக்கடிகைக்குள்ளாகவே கணங்கள் முதலிய திருக்கூட்டங்களையும் வாத்தியத்தொனிகளையு நிறுத்திவிட்டு பார்வதி நந்திகேசுரருடன் தன்பிதாவாகிய தக்கராசனிடம்போய் முன்னின்று வணங்கினள். அந்த யாகசாலையினாட்டமிசையிலுமாக யிருக்கவென்றபிரம தேவர் மகாவிஷ்ணு தேவேந்திரன் முதலிய ரிஷிகளனைவரும் வேதமந்திரபாராயணம்பண்ணுவதும் அட்டதிக்கிலும் வேதியறந்தணர் நான்குவேதமந்திர பாராயணமும் நவசத்திரடனவொலியும் சந்திர சூரியபிரகாசமும் நாளிகூளிகள் சூழ்ந்தமத்தியின் ஓமகுண்டத்தினருகில் இமதிசை பார்வையாய் தக்கராஜன் பத்மாசனம் போட்டு சாமவேதம் அதர்வணவேத மந்திர உபாசனையினால் பதினொருவகை சமித்துகளை வண்டி வண்டிகளாய் அந்த ஓமகுண்டத்தில் ... செய்தேனிதுகளை குடங்குடமாக விட்டாகுதிசெய்து ... வேள்வியினக்கினி ... சுவாலையானது ... கைலாசம்போன்ற தக்கராஜன் நடத்திய வேள்வியினக்கினி ... பத்மாசனமாயிருந்து ஆகாயம்வரை வளருகின்றதின்முன்பாக மண்டிபோட்டு பத்மாசனமாயிருந்த தக்கராஜன் பற்களை நெருநெறென்று கடித்துக் கொண்டிருக்கா னின்ற தக்கராஜன்

முன்பாக நின்றதிலுச்சிமுதலுள்ளங்கால்வரை தோன்றிய வேற்கையோடுங் கூடிவணங்கிய பராசத்தியாகிய அம்மையைத் தக்கன் கண்விழித்துப்பார்த்து உனைவாவென்றழையாத நீ யிங்குவந்ததேனென்று சிவபெருமானை நிந்தனைபேசி பார்வதிக்குபசாரஞ்செய்யாமல் பின்னும் வேள்வியைநடத்திக்கொண்டிருந்தனன் வேள்வியை சூழ்ந்திருக்கானென்ற தேவர்களனைவரும் அந்த தக்கராசனுக்கு பயந்து தேவிக்குபசாரஞ்செய்யாமல் அதோமுகபார்வையாயிருந்துவிட்டனர்கள் பார்வதிக்குதவியாகவந்த திருக்கூட்டங்களெல்லாம் தக்கனுக்கு அஞ்சுமுற்று பராசத்திக்கு சயிக்கினைசொல்லியழைக்க தேவியானவள் நாணிவெட்கமுற்று திருமேனியுங்கருத்து வாய்குளரி நமது சிவபெருமானை எப்படி பார்ப்போமென விசனத்துடன் திரும்பிவழிகூடி திருக்கூட்டத்துடன்கயிலையங்கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கானென்றபரமசிவனிடஞ்சென்றுஅடியுரையாய் நமஸ்காரஞ்செய்து தான்பட்ட சஞ்சலங்களையெல்லாமுரைத்து விண்ணப்பஞ்செய்தனளென்று சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

தேவி பரமசிவனுக்குரைத்த சரித்திரம்

திங்கள் சூடிய தேவனுக்குதவ விவாகஞ்
செசங்கையாகவே கொடுப்பது தடுத்த வன்றலையை
துங்கவாழ்கொடு துணித்தவன் வேள்வி தொக்கவை
பங்கமாக்குவ னென்றுட னெழுந்தனன் பரையே. (௧)

வந்தபேரொடு மீண்டு நற்கயிலையில் வந்தாள்
இந்துசேகரனடியிணை தாழ்ந்தினி சொல்வாள்
நிந்தையாயெனை யவமதித்தா னெறியில்லான்
அந்தவேள்வி யோடவனையு மழித்திட வேண்டும். (௨)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே புகினுலகலை பொருந்திய சந்திரனை ... பாரத்தில் தரித்திருக்கானென்ற பரமசிவமே முதல்வியாகிய யெனைவிவாகஞ்செய்து கொடுக்க தடுத்தவன் தலையை வாளினால்த் துணித்து ... ன்வியும் அ... ப்பிக்கவிட்டவேண்டுமென்றுடனே திரும்பி வழி... கயிலையங்கிரியில் வருத்த முற்றிருக்கானென்ற இந்து சேகரனடியிணையை அம்மைதாழ்ந்துயெனதன்புற்றபரமசிவமே தக்கன்வேள்வியும் அழித்துசென்

னியையுந்துண்டுபட துணித்து அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென அதோமுக பார்வையாய் விண்ணப்பஞ் செய்தனளென்று சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனி யுரைத்தன ரென்றவாறு.

பரமசிவன் அநுக்கிரகச் சரித்திரம்

காமி தானுரைக்கவே காதலான் வேகமாய்
நேமியின் சிந்தையின் னெத்தியின் வேர்வையில்
வாமிகுரி யராயிர முகத்துட னுதித்திட
பூமியிற் கையீராயிரம் படையினோ டுதித்திடே. (௧)

திருமுகந் தொருநுதல் விழிசிரந்தனன் கொன்ற
பெருங்கொளி திருமுடிக ளாயிரமுடன் பிறங்க
மருவுகுண்டலம் பற்பல கன்னமும் வயங்க
பெருவிலாத் திறல்வீர பத்திரனெனும் புகலோன். (௨)

முன்புநின்றது கண்டனன் முதல்வியு மகிழ்ந்தே
பின்புதானு மப்படியொரு பெண்ணினைப் பெற்றாள்
அன்புசேரிரு வருஞ்சென்று தக்கனை யடர்த்தே
வன்பினாலவன் வேள்வியை மாற்றுமி னென்றாள். (௩)

வீரபத்திரன் பத்திரை யிருவரும் விடைகொண்டார
ரவாரத் திரளொடு மக்கயிலை விட்டகன்றே
பாரிடங்களும் பற்பல படைகளும் நெருங்கி
...ர்விடஞ் சிறிதில்லென வண்டமும் பெயர்ந். (௪)

கொற்ற வெண்குடை யெடுத்தனர் பூதர்கள்கோடி
கற்றை...வெண் கவரித்தொகை வீசின கண்கள்
...றும் வேறள பூதங்களாடின மகிழ்ந்தே
வெற்றிவீரனு மெய்தினன் விமானத்தின் மீதே. (௫)

கோடிகோடி குறள்சில பூதங்கள் கூடி
ஆடியார்த் தலின் அண்டங்கள் பற்பல வழிந்த

பிடிசேர் பெருபூதங்கள் பேதங்க ளாக
நீடுசேனையி னெண்ணினை யார்தொகை நினைப்பார். (௬)

ஆர்வதிசை பதினும் பூதரை யழைத்து
கோரமுற்றிடு கோபமும் வேகமுங் கொண்டே
வீரபத்திரன் பத்தினை தன்னுடன் விரைந்து
போர்குனித் தரியேனைச் சாலையிற் புகுந்தான். (௭)

இருந்ததே வர்களெத்திசை தோருமே பார்த்தான்
அருந்தவத்தினர் மாலயனுதியா மெவரும்
பொருந்த வான்குழு... நோக்கி முன்போந்தான்
திருந்துவேள்வி செய்திரத்தினை பார்த்தனன் சிரித்தான். (௮)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்பல்லாயிரகோடி அண்டங்களுக்கும் ராஜனாகிய தக்கராஜன் செய்கின்றவேள்வியின் அக்கினிச்சுவாலையானது இவ்வண்டங்கள் முழுவதும்பரவிமுட்டியதனால் பரமசிவன்திருமேனி முழுவதும் வேர்வை தோன்றியதனால் நெற்றிக்கண்ணினையுடைய சிவபெருமான் பஞ்சமூர்த்தி விரல்களால் தன் நெற்றியிலிருந்த வேர்வையை தன் நகங்களினால் வளித்து அதிக்கோபாக்கினியுடன் பூமியின்கண்ணே விட்டெறிந்தனர். அவ்விசையினால் பூமி படிரொன்று பாதாழபரியந்தம் பிளந்துநீங்கி அதனிலிருந்து ஆயிரஞ்சென்னியும் இரண்டாயிரங்கரங்களும் ஒவ்வொருகரங்களுக்குமொவ்வொரு ஆயுதமும் திருமுடிகளுங் கவசகுண்டலங்களும் வீரப்பல்லுகளுஞ் செவ்வரிபோன்ற கண்களும் திருவாபரணதிகளுடன் நயனங்களில் தீப்பொறிகள்பறக்க ரோமங்களெல்லாஞ் சிலுசிலுத்து பிரதான கரங்களில் நின்ற கடகமந்திர வாளுங்கேடையமு மிரண்டாயிரம் படையும் சேனாபதி ஆகப்பட்ட வீருவாக வீரபத்திரன் அகோர விசுவரூபமுடன் படையுடன் திடென உமாபதி சமேதரிடத்தில் முன்னின்று வணங்கி நமஸ்காரஞ்செய்து பரமசிவமே யென்னை யழைத்த விபரத்தை ஆஞ்ஞாபித்தருள வேண்டுமென விடைகேட்டனன். யேவீரபத்திராயுன் படைசேனாதிபதிகளுடன் சமிசந்தாயமாடாமல் தக்கன் வேள்விக்குப் போய் அவன் தலையையுந் துணித்து வேள்வியையு மவித்து அங்கேகாவலாயிருக்கும் மாலயனிந்திரன் முதலாகிய தேவர்களனைவரையும் திக்குத்திசைகளாக ஓடும்படி துரத்திவிட்டுவாராயென சுத்தமானவுடன் வீரபத்திரன் அம்மையாகிய தேவிக்கு காவல்வைத்து

விட்டு உடனே அந்த வேர்வைபத்திரன் அகோரவிசுவரூபத்துடன் தெக்கவிருத்து தன்படை சேனாதிபதிகளுடன் பனிரொண்டு கலைபொருந்திய சூரியன் கொடுத்த மயேந்திரனாலாதமேறி படைகளையும் அணிவகுத்துக்கொண்டு அந்திரமார்க்கமாய் தக்கராஜன் வேள்வியிற்போய் முன்னின்று அகங்காரத்துடன்கெர்ஜித்தனன். தேவர்களனைவரும் நடுநடுங்கித்திகிலிட்டு வீரபத்திரனுடைய வடிவலங்காரங்களையும் அணியணியாகநிற்கும் படைசேனாதிபதிகளையும் அவன் கெர்ஜிப்பதையும்பார்த்து அதிசயமுற்று இவ்வளவும் ருத்திரமூர்த்தமேயல்லாது வேறில்லையென மதித்து இனிமேலெப்படி ஓடுவோமென்புலம்பி பரதவிக்குஞ் சமையத்தில் அவ்வீரபத்திரன் பல்லாயிரகோடி அண்டங்களெல்லாம் நடுநடுங்கிக் குலுங்கும்படிகெர்ஜித்து வலதுகரத்திலிருந்த கடகமந்திரவாளையும் இடதுகரத்திலிருந்த கேடகத்தையுந்திருப்பி பிடித்தழியதனால் பழீர்பழீரொன்று உவர்ந்தகாலத்தில் மின்னல் பிரகாசமாயிருந்ததைக்கண்டு சமஸ்தமான தேவர்களனைவரும் பதரித்திகிலுண்டாய் அவரவர் ஸ்தானங்களுக்கு பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்றோடியும் சிலர்களந்த அதிர்த்தியினால் தாக்கிவாரி அந்த சிவபெருமானிடத்தில் அடைக்கலம் அடைக்கலமெனப்போய் விழுந்தனர். அவ்வீரபத்திரனுடைய ஆரபாரமுழக்கத்தையும் படைசேனாதிபதிகளுடைய சத்தவொலிகளையும் கேட்ட தக்கராஜன் பதரி கண்விழித்துப்பார்த்தனன். அந்த வேள்வியின் ஓமகுண்டத்தில் தக்கன் பார்த்தியமித்திருந்த தேவர்கள்யாருமில்லாமல் தக்கன் தனிமையாயிருப்பவன் பார்த்து பதரி நடுநடுங்கி ருத்திரமூர்த்தமாய் முன்னின்றவீரபத்திரனையும் அவன் இராணுக்களையும் பார்த்து அதிசயமுற்று தன்வலியெலாமிழந்து மறுமொழியுரையாமல் மௌனம்பேதலிப்பா யிருந்தனனென்று சுசரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரொன்றவாறு.

தக்கராஜன் வீரபத்திரனுக்குரைப்பது.

வந்துமுன் னின்றபத்திரன் வதனத்தை நோக்கி
புந்தியஞ்சிய தக்கனீ யாரொனப் புகல
கந்தரக்கறை யுடையவன் கயிலையங் கடவுள்
இந்துசேகரன் புதல்வனு னென்றன னிகலோன். (௧)

என்றிது கூறியே யிழிந்த தக்கனைத்
துன்றியே மயிர்பிடித் திழுத்துச் சுத்தியே

வென்றிகொள் வாளினால் வெட்டிச் சென்னியை
யொன்றிட வெரிந்தன னோங்குமாழ் கடலிலே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அந்த தக்கராஜன் முன்பாக நின்ற வீரபத்திரனைப்பார்த்து தான் மயங்கி வீரபத்திரனை முகம்நோக்கிப் பேசாமல் தக்கன் பூமியின்கண்ணே நோக்கங்கொண்டு நீர் ஆரெனக்கேட்க நான் கங்காக்கறையுடையவனான கயிலையங்கிரியி லெழுந்தருளியிருக்கானென்ற இந்துசேகரனாகிய சந்திரசேகரனுடைய புதல்வனான புத்திரன் என்பேர் அகோரவீரபத்திர னெனவுரைத்து தக்கன் மறுமொழிகேட்கு முன்னரே அறுபது பாகங்கூந்தலையுடைய தக்கன் சென்னியினது ரோமத்தை வீரபத்திரன் இடதுகரத்தினாலிழுத்துச்சுத்திக்கொண்டு வலது கரத்திலிருக்கின்ற கடகமாகிய வாளினால்வெட்டிய சென்னியாகியசிரஸை அந்த வாள்முனையினாலெத்தினன். அந்த சிரசு ஓகோ வென்றலறிக்கொண்டு திருப்பாற்கடலில் சயனித்திருக்கானென்ற மஹாவிஷ்ணு முன்பாகப்போய் ஆழ்கடலிலலறி விழுந்தது. அப்படி விழுந்தசிரசானது அச்சமுத்திரம் ஆயிரம்யோசனைதூரமிருந்த உவர்ச்சலத்தைபுறம்விட்டதினால் அச்சமுத்திரத்திலுள்ள மச்சங்கள் ஆமைகள் மற்றுஞ்சில சீவராசிகள் மூன்றுநாள்வரையுந் துள்ளித்துள்ளிக்கிடந்து வருத்தமடைந்து நாலாம்நாள் சமுத்திரம் நிரம்பி பரவியது. வீரபத்திரன் அப்பொழுது வியின் ஓமகுண்டத்தினக்கினியையோர்கரத்திலிருந்த கமண்டலச்சக்கரத்தினால் உவர்க்கடல் நீரிலவாரிக் கொண்டுவந்து ஓமகுண்டத்தி னக்கினியில் விட்டவித்துவிட்டமறுபடியும் வீரபத்திரன் கரத்தில் ஸ்தாபரமாயிருந்தது உடனே வீரபத்திரன் தன்படை சேனாதிபதிகளுடன் கயிலையங்கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கானென்ற பார்வதிசமேதனைக் கண்டடிபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து தானடத்தின விபரங்களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தனன். உடனே பார்வதியம்மைக்கு மனம்வேறுபாடாய் தன் ஜெனனத்தை மாற்றவேண்டுமென பரமசிவனை வணங்கி விடைகேட்டனளென்று சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனனென்றவாறு.

பார்வதி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்த சருக்கம்.

திங்கள்சூடிய தேவனே சிவபெருமானே
சங்காரனை யிகழ்ந்திடுந் தக்கனு திதித்த
மங்கையா மெனும் பேருமாகாதவன் வளர்த்த
பங்கயானனு ஆகுமோ வருளதி யென்றாள். (௧)

மாது சொல்லவே வரதனுமகிழ்ந்து சம்பாதனைக்
காதலன்பு மெய்பக்தியுங் கண்டனங் கருதி
நீதியா னுலகுய்ந்திட நினைந்தது பகர்ந்தாய்
ஆகலாலுனக் கவ்வகை கூறுதுங் கேண்மோ. (௨)

மேருமால் வரைசுத்தமா மிமையவெற் பரசன்
நேருமாத்தவம் புரிகுவானுனைப் பெருஞ் செயலால்
ஆறவே யவன்வெற் பிடைக்குளவி யாயடைந்து
கூறுமன்பினன் மகிழ்ந்து சின்னாண்மையுங் குரித்தே. (௩)

மிக்கமாதவம் புரிகுவை புரியுமவ் வேலைத்
தக்க பாரிடத்தலைவர் கணமதிடஞ் சார்ந்தோர்
தொக்கவானவர் சூழ்வர விடையின் மேற்றோன்றி
மைக்கணீமாதுனை மணஞ்செய்து கயிலையில் வருவோம். (௪)

எனவிருப்பொடு மன்னை யாளுடைய வணியம்ப
மனமகிழ்ச்சையும் பெருமையும் வதனத்தில் வரவே
தனிமுதல் பெருங்கருணை பொனடி பணிதாழ்ந்து
புனிதமங்கையும் பொன்றினள் விடைகொண்டு போனாள். (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தேவியான பார்வதியம்மை கனிந்து நதியிலுற்பத்தியாய் பிரைசூதிவடிவினிடமிருந்து பரமசிவன் கார்த்திகைவிரதகஞ்செய்ததை தக்கராஜனறியாமல் வேள்விசெய்தனன். பராசக்தி பொறுக்கமல் இச்செனனம் வேறுபாடாகவேண்டுமென பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்ய சந்நிதானத்தில் சிவபெருமான் பிரசன்னமாய் தேவியைப்பார்த்து எனதுபுத்ர தேவியே செந்தாமரைப்புஷ்பம்போன்ற உனது திருமுகமும் ஆம்பல்பூப்போன்ற திருமேனி கருத்தும் கண்ணூடி தவஞ்செய்யக் காரணமென்னவென்றுகேட்க பார்வதி கண்விழித்துப்பார்த்து பெருமானே உடனேதகா அடியாள் இச்செனனம்விட்டு மறுசெனனமும்பத்தினியாகவும் சுவாமியினை மணம்புரியவேண்டுமெனத் தோத்திரஞ்செய்து விடைகேட்டனள். பரமசிவம் அதற்கிசைந்து உனது பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றும்பொருட்டுச்சித்துகதி முகத்துவாரத்தில் சேர்மகுண்டப் பெய்யவைத்தடாதகிருக்கின்ற

தில் ஆயிரத்தெட்டிதழ்போன்ற வெண்டாமரைப்புஷ்ப மத்தியில் எழுந்த ருளியிருக்குங்காலில் அந்தப்பொய்கைக்கு ஸ்நானஞ்செய்யவருகின்ற மலையத்துவசன் உமையைக்கண்டு தன் தேவியாரான மேனகையை அழைத்துக்கொண்டுவந்து உனக்குவேண்டிய உபசாரங்களுடன் இமையோர்ப்பர்வதமாடச்சாலையில்வைத்து உனையாதரித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளில் நாம் உனைமணஞ்செய்துகொள்வோமென்று உத்தாரமானவுடன் தேவியாகிய பராசக்தி பூமாதேவியைநோக்கி மூலமந்திர பாராயணஞ்செய்தனள். அதற்கிசைந்து பூமாதேவி பாதாளபரியந்தம் பிளவொனப்பிளக்க உமாபதியாகிய அம்மை பூமிக்குள் பிரவேசமாய் பரமசிவன் உத்தாரப்படி சிந்துநதி முகத்துவாரப்பொய்கைத் தடாகத்தில் அநேக வெண்டாமரைப் புஷ்பங்களிருப்பதில் ஒருபுஷ்பம் ஆயிரத்தெட்டிதழ்நிறைந்த புஷ்பமத்தியில் முன்னவதாரத்தைவிட்டு கோடிசூரியப்பிரகாசவடிவமையும் சொர்ணதிரமேனியும் சிவந்தயிதழும் இளம்பிறைபோன்ற புருவங்களும் சந்திரவதனமும் பந்துபோல் ஸ்தனபாரங்களும் நுண்ணிடையும் வயிரம்போன்ற நகங்களும் இளவாழைத்தண்டுபோல இருதொடைகளும் கணைக்கால்களும் கருமைநிறம்போன்ற கூந்தலும் புன்சிரிப்பும் தனக்குநிகரொப்பில்லாத ரூபலாவண்ய சவுந்தரியத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பார்வதியம்மைக்கு சூரியகிரணம்படாமல் அத்தடாகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்காநின்ற நீர்நாகம் அத்திரவாகினியாயெழும்பி சங்குசக்கரப்படத்தால் குடை பிடிக்கவும் வருண ராஜன் ஆரித்தகொண்டிருக்கவும் தென்றல்காத்து வீசிக்கொண்டிருக்கவும் அட்டலெக்ஷ்மி பணிவிடையுமான இவ்வித அலங்காரதேவியாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

பர்வதராஜன் குழந்தைக்காகத் தவசரித்திரம்.

வானுற வுயர்ந்துபொன் வளங்குமால் வரை
தானது சிறந்திட சாயு மானத
மேனிலை யதனிடை விளங்கித் தோன்றுமால்
ஆனதி னம்மலை யரச னேகியே. (க)

அன்னதி மருங்கினி லானதோ ரிடம்
அன்னு பஞ்சாக்கினி சூழ்ந்த மத்தியின்

மன்னி நூறாயிரம் வருடமா தவம்
உன்னியே செய்தனன் முதல்வியைப் பெற. (உ)

வந்துதா னவமூர்த்தன் மகண்மை யாகவுஞ்
சந்திர சேகரனுக்கே தயவினல் கவும்
புந்தியா லன்பொடு புரிந்த மாதவச்
சிந்தனை முடிந்தபின் தீர்த்த மாடவே. (௩)

சூரியராயிரங் கோடி தோற்றம் போற்
பேரிய லழகொடு பிறங்கும் புன்னகைச்
சீரிய வதனமுஞ் சிறந்து தோன்றிய
நாரியை யம்மலை நாதன் கண்டனன். (௪)

அற்புதம் நினைத்ததோ ரமுதம் போலுமே
பொற்புற வன்புடன் பொலிந்து தோன்றலாற்
கற்புடையவள் பிறை கவுரி காரணி
தற்பரையாம் செய்த தவத்துக் காகவே. (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இமையோர்ப் பருவதத்துக் காசனாகிய மலையத்துவசனும் அவன் ஸ்திரியாகிய மேனகையும் புத்திரபாக்கியமில்லைமலையத்துவசனும் ... முதல்க்கவேண்டுமென்ற தேவகுருவாகிய வியாழபகவானையுச்சரித்து ... நட்பு உச்சமீனம்வரை நவக்கிரக யெந்திரம்போட்டு எட்டு தவக்கிரகாதிகளை நட்பு உச்சமாயும் ... போட்டு மாயும் தனுசுமீனம்பொருந்திய தேவகுருவாகிய ... பொட்டு அதில் இந்நவக்கிரக யெந்திரத்துக்குமுன்பாக தடாகமொன்றுமுண்டும்போட்டு அதில் நெய் பால் தேன் இளநீர்களால்ரகுண்பதுவகைச் சமித்துக்களையும்வருந்தி செய்பால்தேன் இளநீர்களால்ர... திசை-பத்து பணிவொண்டுவருடமாய் யாகஞ்செய்ததில் அந்த சிவபெருமான் பிரசன்னமாய் அந்த மலையத்துவசனுக்கும் மேனகைக்கும் வழுத்துகின்ற தெப்படியெனில் நீங்களிருவரும் பஞ்சாக்கினிசூழ்ந்த மத்தியில் நின்று தவம் புரிந்ததினால் உங்களுக்கு திவ்விய அலங்காரமுந் தீர்க்காயுசுமுள்ள குழந்தை அநுக்கிரகஞ்செய்தோமென விடைகொடுத்துவிட்டு சுவாமி கயிலையங்கிரிக்கு எழுந்தருளியவுடன் அந்த மலையத்துவசனும் மேனகையும் சிந்துநதிக்குப் போய் ஸ்நானஞ்செய்து உதையகிரி அஸ்தகிரியைப்பார்த்து சிவபெருமானை

நினைத்து தெரிசனஞ்செய்யுஞ் சமையத்தில் அந்த சந்திரசேகரனுடைய அனுக்கிரகத்தினால் நமதுசிந்தனை நிரவேறும்பொருட்டு சிந்துநதி முகத்துராப்பொய்கையினதில் வெண்டாமரைப்புஸ்ப மத்தியில் பிரசன்னமாயிருக்கின்ற குளந்தையை பார்த்தனர் உடனே ஆனந்தபரவசமாய் மேனகை நேத்திரமிரண்டுங் கூச்சமாயும் வாய்குழறி இருதோளும்பூரித்து திரேகங்களெல்லா மயிர்க்குச்செண்டாய் பச்சைசரம்போடி தனபாரமிரண்டிலும் பாலமூர்தம் விம்மிச்சுரந்து ததும்பி தானுடுத்திய பிதாம்பரமெல்லாம் புரண்டுவடிந்ததை வெற்பரசன் பார்த்து யே தேவியே நீ குழந்தையின்மேல்வைத்த பேரன்பினு லிவ்வித மனோவிகாரப்படுகின்றநீ எனதுடன் அம்மையெழுந்தருளிய தடாகத்தில் எப்படிச்செல்லுவோமென நினைந்து சிவபெருமானுடைய வேதமந்திர பாராயணஞ்செய்தனர் உடனே அத்தடாகப் பொய்கையில் வாசமாயிருக்கின்ற மகரமீன் திருக்கைமீன் செந்தலைமீன் பஞ்சலைமீன் இந்த நான்கு மச்சங்களுமொன்றுசேர்ந்து சிம்மாசனத் தெற்பமாய் சிந்துநதிக்கரையருகில்வர மலையத்துவசனும் மேனகையும் அந்தக் குழந்தையின்மேல்வைத்த பாதாபத்தினால் கொஞ்சமேனும் யோசியாமல் அந்த தெற்பத்தின்மேலேறி தாவிசிற்க அந்த நான்குமச்சங்களான தெற்பமானது பராசத்தி யெழுந்தருளியிருக்கா நின்ற வெண்டாமரைப் புஸ்பத்தினருகேபோய் நின்றவுடன் மேனகைமிகுந்த ஆசையோடுங்கூடி குழந்தையாகிய அம்மையை தழாவியெடுத்து மார்போடணைத்து முத்தமிட்டு பாலமூர்தமூட்டியபின் சீராகமுதலான பணிவிடை செய்துக் கொண்டிருக்குங்கள் அந்த பொய்கையில்நின்று தோத்திரஞ் செய்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

பராசத்தியைதோத்திரஞ் செய்தசரித்திரம்.

சத்தமாதர்களெல்லாம் தாங்கிரேகரங்கள்கூப்ப
வித்தக ஆலவட்டம் வீசியேவிரைந்து போந்தார்
அத்தம தழவிலாரும் அக்கண மழவிலாருஞ்
சுத்தநற்பூதர் புஸ்பமாரிகள் சொரிந்து போந்தார். (௧)

விஞ்சைய ருலகமாதர் வீணைவாசித்து போந்தார்
கஞ்சன ருலகமாதர் கலைமறை புகன்றுபோந்தார்
மஞ்சுசூழ் வரையின்மாதர் மங்களம் பாடிப்போந்தனர்
அஞ்சொலா ரம்பைமாத ராடினர் பாடிப்போந்தார். (௨)

(இ-ள்.) வேணுங்கள் ரிஷிகளே மலையத்துவசன் தேவியானவள் அந்த பராசத்தியைதழாவி யெடுத்தவுடனிந்திரனுடைய கடனசப்தமாதர்கள் தேவிக்கு பணிவிடைசெய்ய வந்ததுமன்றி கரங்களுங்கூப்பிநின்றுது ஆனந்தத்துடன் பரமசிவன் தேவியே யென் மொழிமொழிலான குரவைமுழக்க சிலமாதர்களாலவட்டம்போட சிலமாதர்கள் சாமரம்போட சிலமாதர்கள் கோலாகலசங்கீதமுழக்கத்துடன் பூதகணங்கள் புஸ்பமாரிசொரிய விஞ்சையர்கள் வீணை சாரங்கி தம்புருமீட்டிவாசிக்க இவ்வுலகமாதர்கள் பதினெண்புராண காவியங்களை மொழிய மலைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற மலையாசன்ஸ்திரிகள் அம்மைக்கு மங்கலம் மங்களமெனப்பாடியே ஆடிப்போந்தார் இப்படி கோலாகலசங்கீதத்துடன் தெற்பம் கரையருகில்வர கன்னிமாதர்களை மலையத்துவசன் தன்னாஸ்ரமத்துக்கு வரவேண்டுமென உத்தரமானவுடன் வழிகூடிவரவும் தன்னாஸ்ர மத்திலுள்ள மாதர்களும் பராசத்தியை யெதிர்கொண்டழைத்துக் கொண்டுபோய் பராசத்திக்கு ஐந்து வேதங்களிலுள்ள பொருள்களையும் புகட்டி பாலமூர்தமூட்டி வியாழபகவானாகிய தேவகுருவால் மூலமந்திரோபதேசங்கற்பித்தும் பிரமரிஷியினால் காயத்திரிமந்திர உபதேசமும் வசிஷ்டரால் ஞானவுபதேசங்கற்பித்தும் பாராசரிஷியினால் வித்தையாடம்பரங்களும் உபதேசஞ்செய்து இப்படியுபாசனையாய்வருநாளில் அந்த பராசத்தியின் தவசமகிமையும் அவள் சொரூபஅலங்காரத்தையுந் தெரிந்தமாதர்கள் விண்ணவர்கள் ரிஷிகள் முனிவராதிகளும் இவள் லோகாம்பிகையே அவதாரமாயெழுந்தருளி வந்தனளென்றும் இவள் கைலைவாசனாய சிவபெருமான் பணிவிடைகளுக்குரித் [illegible] ஆகிறதினால் இப்பவே பரமசிவனுக்கு விவாகமுகூர்த்தஞ் செய்யவேண்டுமென தேவஸ்திரிகளான ஒவ்வொருவரும் இரகசியஇரகசியமாய்ப்பேசுவதை நம்பைமாதர்கள்கேட்டு நந்திகேசுரரிடத்தில் மொழிய நந்திகேசுரர் சிவபெருமானிடம் விண்ணப்பஞ்செய்ய கைலையங்கிரிநாதனுத்தாரஞ் செய்கின்றதெப்படியெனில் ஓய் நந்திகேசுரரே நமது தேவியாகிய பார்வதிக்கு பனிரண்டு வயதானதால் நீர் அந்த பருவதராஜனிடமிருக்கின்ற மாதர்களுடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவளை சத்தரிஷிகளையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த மலையத்துவசனிடம்போய் மணம்பேசி வாருமென சுவாமி அருளிச்செய்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

பாராசத்தியை மணம்பேசியசரித்திரம்.

இலங்கிய கைலை வந்தெழுவறர் முனிவர்தாமும்
நலங்கிளர் நந்திநாதன் நல்லருள் பெற்றெய்தித்
துலங்குசெவ்வண் பொடியின் மேனித்தூயவனடி யிற்றாழ்ந்து
வலங்கொடு சூழ்ந்துநின்று மகிழ்வுடனுரைக்க லுற்றார். (௧)

துங்கவெற் பரசன்றானுந் தூயவளுமையை யன்பாய்
மங்கல வதுவைசெய்ய மகிழ்வுடனிசைந்தா னென்றார்
கங்கையை யணிந்தநாதன் கருணைசெய்தவரை நோக்கி
உங்கட்டம்பதத்தின் மேவுமென்னவு முவந்து போனார். (௨)

அண்ணலெம் மிறைவன்செய்ய அடியிணைபணிந்து போற்றி
பண்ணவ ரெழுவர்தங்கள் பதத்திடை போயினார்கள்
வெண்ணெ மிவ்வகைதானிற்ப விமையவெற்பரசனன் பாய்த்
திண்ணிய திரு நிறைவேலை செய்தவாரதனைச் சொல்வாம். (௩)

மாதுநோற்றிடு தவத்தினை விரும்பி முன்வரவே
ஆதி முனை மணஞ் செய்லோமென வுரைத்ததுவுங்
கோதின்மாதவ ரெழுவரும் வினவிய குறிப்பு
நீதிமன்னவன் மகிழ்வுட னினைந்தன னெறியால். (௪)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிறப்புடைய திருச் சமமாரம்பொருந்திய பரமசிவம் ஆஞ்ஞாபித்தபடி நந்திகேசுரரானவர் சத்தரிஷிகளிடத்தில் சுவாமி மொழிந்தவை புகன்றது அவர்கள் பருவதராசனிடம்போய் தாழ்மையோடுங் கூடி சிவபெருமானனுக்கிரகஞ்செய்த மங்களசோபன சமாசாரங்களையெல்லாமுரைக்க அதற்கு வெற்பரசனுமிசைந்து மகா சந்தோஷத்துடன் கைலையங்கிரிக்குவந்து நந்திகேசுரருடைய அனுக்கிரகம் பெற்று சிவபெருமானைக் கண்டுபருவதராசன் வணக்கத்துடன் தோத்திரபாராயணஞ்செய்து மொழிகின்றதெப்படியெனில் யோ பரமசிவமே லோகாம்பிகையை மணஞ்செய்து கொடுக்க சமையம்பார்த்துக்கொண்டிருந்ததையும் அந்த வாலாம்பிகை சுவாமியைநோக்கித் தவசுபுரிந்துக் கொண்டிருந்த மகிமை சிறப்புகளையும் விண்ணப்பஞ்செய்வதுடன் தன் ஸ்திரி மேனகையும் அதற்கிசைந் திருப்பதையுங்

கேட்டு சந்தோஷத்துடன் பரமசிவன் அதற்கிசைந்திருக்கின்றனரென்று பர்வதராஜன் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்மாடத்திற்குவந்து ஸ்வாமியிடம்பேசிய மொழிகளையெல்லாம் மேனகைக்கு வழுத்தினரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனனென்றவாறு.

இமையமலை யலங்காரச்சுருக்கம்.

உலகமன் னுயிர்க்குயிரெனுங் கயிலையோங் கவிநால்
இலகுபூணுமை தனைமணஞ் செய்வருத லினால்
நலமிருந்திடு நவமணி நகரலங் கரிப்ப
நிலவுபொன்னகர் மயமுனி விடைவர நினைத்தான். (௧)

நினைத்த காலையிணிகரில் பொன்னகருறை முனியும்
மனத்தினன்பொடு மன்னவன் முன்வந்து வணங்கி
[illegible]
முனைத்தையுஞ் செய்குவ னருளுதியா வெனவுரைத்தான். (௨)

மாடமாளிகை கோபுர மண்டப நிலைத்தேர்
கூடசாலைகள் கொடி நெடுந்தோரணங் குருஞ்சி
ஆடரங்க மொடம்பல மணி மணியாக
நீடுமாவண வீதிக டோறுமே நிறைத்தான். (௩)

நிலவுபன் மணிக்கதலி கைநெடிய கேதனங்கள்
அலகிலாதன விசும்பிடை மீச்செல்ல மமைத்தான்
இலங்குகாவண மிசைமணி மேண்ட யுப்பரிக்கை
பலவுமெங்கணுஞ் செய்து பூம்பந்தரும் பணித்தான். (௪)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிவபெருமான் உமாபதியைத் திருமணம்புரிய அந்த இமையோர்ப்பர்வத மலையை அலங்கரிக்கும்படி மயமுனியாகிய தேவலோகத்து தச்சனைவரவழைக்கும்படி சப்தரிஷிகளுஞ் தேவகணங்களுக்குரைத்து கணங்கள் மயமுனியை அழைத்துவந்தனர். சப்தரிஷிகளில் வசிஸ்டர் மயமுனியைப்பார்த்து இந்த இமையோர்ப்பர்வத முழுவதும் அதின் அட்டதிசையிலும் இருக்கின்ற பருவதங்களிலும் மாடமாளிகை கோபுர மண்டபங்கள் நிலைத்தேர்கள் கூடசாலைகள் கொடிநெடுந்தோரணங்கள் குறிஞ்சிகள் நடனசாலைகள் ஆடம்பரங்கள் மங்கள சோ

பனச்சாலைகள் ஓமகுண்டங்களின்சாலைகள் வேதகோஷ்ட பாராயணஞ் செய்கின்ற உப்பரிக்கைகள் நவகோடிசித்தர்கள் குருஞ்சிசாலைகள் தும்புரு நாரதர் செணகாதர் கெந்துருவர் கிம்புருடர் கெருடகாந்துருவர் இவர்கள் சங்கீதகோஷ்டசாலைகள் அட்டமங்களசோபனச்சாலைகளி துகளெல்லாம் ஒன்பதுவகை ரத்தினதிகளால் சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென ஆஞ்ஞாபித்த னர். உடனே மயமுனி நந்திகேசுரரிடம் விடைபெற்று கயிலையங்கிரியில் லெழுந்தருளியிருக்கானென்ற பரமசிவனிடஞ்சென்று அனுக்கிரகவிடை பெற்றுக்கொண்டு சப்தரிஷிகளின் உத்திரவுப்படி இமைய நகரமாகவும் அதில் பந்திபந்தியாக வீதிகளும் ஒவ்வொருபக்கத்தினிருபுரமாடங்களும் அததிலுல்லாசத் தோரண நிலைத்தேர்களும் ஆடம்பறமோடம் பலக்குரு ஞ்சிப் பந்தலுங்கோபுரமணவறை மாடம் நிலைத்தேர்களும் இந்த இமைய மலை நகரமத்தியில் நவரத்தினதிகளால் திருமணமண்டபம் சொர்ணபீடங் கோவிலுமாக பிரம்மதேவனுடைய உபதேச சிருஷ்டிகலைப்படி கெணித்து பல்லாயிரகோடி அண்டத்தையும் ஆராதாரத்துக்குள் அடக்கியிருக்கா னென்றபரமசிவனுக்கும் பார்வதிக்குந் திருமணமங்கள முகூர்த்தமெனப் பத்திரிகை தேவபூதகணங்களால் பரைசாத்தியபின் அந்த லோகாம்பிகை யை பொற்சிம்மாசனம் பவழக்குருஞ்சிஇரதத்தில் பராசத்தியம்மையை றம்பைமாதர்களால்எழுந்தருழச்செய்துதோழிப்பெண்கள்உல்லாசமாகவு ஞ்வாசத்தரிசிகளும்இரதமேரிகோலாகலத்துடன் கணங்கள் சுமக்க தும்பு ரு நாரதர் சங்கீதகோஷ்ட முளக்க கெருடர் காந்துருவர் புஷ்பமாரிச்சொ ரியச்சொறியஅந்த லோகாம்பிகை யெழுந்தருளி வருகின்றனள் வருகின் றனளென்று யெக்காளம் சின்னங்கள் ஆரபாரிக்க அம்மையைச்சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தோழிப்பெண்களின் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென கோலாகல ஆனந்தசந்தோடத்துடன் கைலையங்கிரியிலெழுந்தருளிய சிவ பெருமானிடம் விண்ணப்பமொழிய உடனே பரமசிவம் நந்திகேசுரருக்கு மருமொழி யுத்தரஞ் செய்கின்றனொன சுகரிஷிக்குஞ் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

சிவபெருமான் நந்திகேசுரருக்குரைக்குஞ் சரித்திரம்.

அந்தரநந்தியே யானருள் பெற்றநீ
இந்திரன் முனிரிஷி யெனை வணங்கிட

வந்துமெய் காண்கிலர் மணஞ்செய் வரையுநீர்
இந்து சேகற னியம்பின ராதியே. (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தேவலோக றம்பைமாதர்கள் தபோ தனர்கள் விண்ணோர் கழனைவருடன் சிவபெருமான் உமாபதியுமிசைந்து மணம்பேசுவதைக் கண்டதிசயமுற்று ஆனந்த பரவசமாய் சுவாமியினி டம் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றதை ஆலோசித்து பார்வதிசமேதராயிருந்து திருமணம்புரியும்வரை இந்திராதிதேவர்கள் முதலிய கணங்கள் மூவாயிரு வரையும் மற்ற சமஸ்தமான தேவர்கள்வந்து மூவாயிரவரையும் நந்திகே சுரர்க்குஉரைக்கவேண்டுவதில்லையென இந்துசேகரனியம்பிபரைசாத்தும் படிநந்திகேசுரருக்கு உரைத்து கணங்கள் பரைசாத்தியபின் சிவபெருமா ன் அந்தரத்தேவர் கணங்களுடன் கைலையங்கிரியை விட்டெழுந்து இமை யோற்பருவதமலைக்கு யெழுந்தருளி வந்தனர்வந்தனர்களென்று சின்னங் கள் ஆரபாரஞ்செய்ய அந்த இமையநகரப் பட்டணத்தில் மயமுனியர்லக் சமைத்திருக்கானென்றபெரிய ஒழிகளைப் பொருந்தியமரகதப்பச்சை இர த்தினதிகளால்செய்திருக்கின்ற சிம்மாசனத்தில் பார்வதிசமேதரர்வீத்திரு க்கவும் மாலயனிந்திராதித்தர் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெ ண்ணாயிர ரிஷிகள் சித்திவித்தியாதரர்கள் கின்னரர் கிம்புருடர் கெருட காந்துருவர் ருத்திரகணங்கள் நட்சேத்திராதிகள் நவகோடிசித்தர்கள் பதி னெண் சித்தர்கள் நவசித்தர்கள் மூலவற்கதார் கைலாசவர்க்கத்தார் அகத் தியர் புலத்தியர் அங்கியர் கௌதமர் வசிஷ்டர் சவுனகர் காசிபர் முக்சனத் தியர் விபண்டர் பராசர்இவர்கள்கூடி சிவபெருமானுக்கும் உமாபதிக்குந் திருமணஞ்செய்ய தேவகுருவாகியவியாழபகவானிடம் உரைத்துமுகிர்த்த லக்கனம் பார்க்கும்படி சொல்லிய சுத்தநில் மேஷரவி சோமவாரஞ் சுவாதி நட்சேத்திரம் அமுர்தயோகங்கூடிய சுபதினத்தில் சூரியனுதைய நாழிகை மூன்றுமுக்காலுக்குள் சுயமரம் நிருத்தினர்கள் சரோஜ பதிநாலுலகத்திலுள்ளவரும் திருமணக்கோல தெரிசனஞ்செய்ய இமை யோர்பருவத நகரத்தில் ஒன்றுகூடியதனால் உத்தரபாகர்தாள்ந்து தெக்ஷ ணபாக முயர்ந்துவிட்டதினால் ஆயிரஞ்சிரசுடைய அனந்தன பாரம்பொ ருக்காமல் அஞ்ஞாருசிரசும் ஆதிசேடன் மார்புவரை தாழ்ந்து தெக்ஷண பாகபூமியுயர்ந்துவிட்டதினால் ஆகாயத்துக்குசமீபமாயயுயர்ந்துவிட்டாகல் சூரியகிரண ஒழிகளினால் அக்கினிசுவாலைபொருக்கயிடமன்றி எரும்புகளை

யானை முதல் எண்பத்திநான்குநூறாயிரஞ் ஜீவராசிகளும் வருத்தமுற்று
மானிடமுதலியசெந்துக்கள்அனைவரும் பரமசிவத்தினது மூலமந்திர பரா
யணமாகிய ஓம்நமசிவாயவென ஓகோலோகரக்ஷகா உனக்கபைய அபை
யமென முறையிட்ட சப்தவொலிகளானது லோகாதிமுளுதும் முட்டி
யவிசையினால் நடுநடுங்கினதில் மாலயனிந்திரன் முதலிய அனைவருந்
திகைத்து ஓகோ பரமசிவமே யெனஇடரென்று சிவபெருமானிடஞ்செ
ன்று சுவாமி அடைக்கலங்காத்தருள வேண்டுமென விண்ணப்பஞ் செய்
தனர் அந்த பரமசிவமும் அதற்கிசைந்து அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றதெப்
படியெனில் யே தேவர்களே நீங்கள் அனைவரும் நமது திருமணக்கோல
தெரிசனஞ்செய்யவந்த உங்கள்சொரூபங்களுக்கு யிடைகூறுவரோதென
மொளிந்து ஆஞ்ஞாபிக்கின்ற தெப்படியெனில் உங்களில் நமது சொரூ
பம் பொருந்தியவர் ஒருவருண்டு அவரைநீங்களுமறியலாம் ஆனதால் அவ
ரை நீங்களேதெரிந்து தெக்ஷிண கைலைக்குப் போகவேண்டுமென்றுத் தர
ஞ்செய்தனுப்பினால் பூமிசமமாகியிடுக்கமும் நிவிர்த்தியாகுமென சுவாமி
மொளிய தேவர்கள் திகைத்து யேலோகரக்ஷகா சுவாமி உமக்குசமமாகவொரு
வரிருக்கின்றதாய் தெரிகின்ற சக்தி யெங்களுக்குத் தோற்றப்படவில்லை
யே பரமசிவமே அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென திருவடியை தொழுது
தெரிசனஞ் செய்தார்கள் உடனே சுவாமி புன்னகைகொண்டு உங்கள்
வருத்தத்தை மாற்றுவோமெனவுரைத்து நம்மைசதாகாலமும் பூசித்தற்கஞ்
த்து வருமகத்திய மகாரிஷியை நினைக்குஞ்சமையம் அகஸ்தியரும் யெதிர்
நின்றனர் பரமசிவம் அகஸ்த்தியரைப்பார்த்து உமது சிந்தையின்கண்ணே
நாம் அனவரதகாலமும் வீற்றிருப்போமல்லவாயென தேவர்தமையும் பார்
த்து கும்பமுனியை நமக்குசமமாக யெண்ணுங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்து
விட்டு முன்பாகநின்ற அகஸ்தியரைப்பார்த்து உம்பர்களும் மற்றுலகங்க
ளிலுள்ள ஜீவான்மாக்களுய்யும்பொருட்டு தெக்ஷிண பூமியும் உத்திர
பூமியும் சமமாகும்படி யுமது திருக்கூட்டத்துடன் தென்கைலையாகிய
பொதிகைக்கு யெழுந்தருள வேண்டுமென்றுத்தாரஞ்செய்ய உடனே
கும்பமுனிதிகைத்து லிங்காகாரமுள்ள சங்குபோன்ற வெள்ளைதலிப்புஷ்ப
த்தினால் சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கு அர்ச்சித்து பூசித்தடிபணிந்து
யே லோகரக்ஷகா பரசிவமே பார்வதிசமேதரா யுமது திருமணக்கோல
தெருசனஞ் செய்யவந்த நான் அபாக்கியவானாய் விட்டேனேயென

மொழிந்து விண்ணப்பஞ்செய்தனர் உடனே அந்த பரமசிவன் அகத்திய
மகாரிஷியைப்பார்த்து ஆஞ்ஞாபிக்கின்றதெப்படியெனில் தெக்ஷிண
கைலைக்கு உமது திருக்கூட்டத்துடனே குவீரெனவும் நாம் திருமணம்
புரிந்தவுடன் கோலாகலவாத்திய கோஷ்டங்களுடன் பார்வதி சமேதராய்
விடையின்மீதேறி நீர் யெழுந்தருளிய திரிகூடாசலப் பருவதச்சித்திரசபை
யினதுவந்து யெழுந்தருளி மணக்கோல தெருசனந் தருளுவோமென்று
ஆஞ்ஞாபித்து தன்னிடமிருந்த மகா தாம்பிரவன்னியையுங் கமண்டலத்
துடனீய்ந்து திருக்கூட்டசகிதந் தெக்ஷிண கைலைக்கேகும்படி பரமசிவம்
உத்தாரமானவுடன் அகஸ்தியர் சுவாமியை வலப்பிரதக்ஷிணமாக வந்து
நமஸ்காரஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்த
வாசாலஞால ரதமேறி தமதுதேவி லோபமுத்திரையுடன் திருக்கூட்டங்
களுமாக ரத உல்லாசத்துடனேறி இமையகிரிமலையை விட்டந்தர மார்க்
கமாய்த் தெக்ஷிணம் நோக்கி வேதமொழி பாராயணஞ் செய்துசொண்டு
வருகின்றதில் கிரவுஞ்சனென்றொரு இராக்ஷதன் மலைவடிவமாய் நின்ற
னன் திருக்கூட்டங்கள்வேதபாராயணஞ்செய்து வருவதைப்பார்த்து இரா
க்ஷதனோர் மாய்கைசெய்கிலுமென்னென்று சூதரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ்
சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

கிரவுஞ்சன்ராக்ஷதமாய்கை சரித்திரம்.

மேருவரை யாமிமைய வெற்பதனை நீங்கி
வாரிமைய யடக்குமுனிவன் வரவு தன்னை
சூரியெயிறில் சுற்றிமைய மூதுரா து காப்போன்
காரிருளை யொற்றகிர வஞ்சனதிர் கண்டான். (௧)

பொன்னுலகையுள்ளபடி பூவுலக தாக்கும்
மின்னுமிடை யாழிதனை வெற்புருவ மாக்கும்
துன்னுசயிலத்தை யலைசூழ் கடல தாக்கும்
மன்னுபுவியைப் பழைய வானுலக மாக்கும். (௨)

புங்கவரை வானவரை போதொரு கணத்தே
துங்கமுறு மாயையபல சூழ்ந்து வெருகாலம்

பங்கமுறு பட்டிமை படுத்திடுவ னென்முன்
அங்கவணி யற்றுதொழி லாரறி வாரம்மா. (௬)

என்னினைய சூழ்வை யிம்பிமுனி யோனும்
நன்றுநிறை குண்டிகை நன்னீர் கரத்தில்வாரி
சென்றுமணி மந்திரஞ் செபித் தவனிதைத்தான்
ஒன்றிடு வெம்மாயை யலனுற் றதுடனீங்க. (௭)

பேறறிவு கூர்முனி பிரானடியை வாழ்த்தி
ஆற்வுடனே யதனை யடுத்து மகிள்கூரு
நீற்மை முனிவோர்கள் புடைசூழ வெடுமானத்
தேற்மிசையி னேரியுயர் தென்றிசை நடந்தான். (௮)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகத்திய மகாரிஷி வாசால்ஞால
ரதமானது அந்தரமார்க்கமாய் வாய்வேக மனோவேகத்துடன் வருகின்ற
இரதத்துக்குவழிவிடாமல் பூமிமுதல் ஆகாயவரை அனேகங்கோடி வற்ரை
ங்களையுடைய வண்டுதும்பிகள் பருவதம்போல் செறிந்துருவிந்ரதைஅகத்தி
யமாரிஷிநேத்திரத்துக்குத்தோன்றும்படிஇரவிஞ்சன்மாய்கைசெய்தனன்
பின்னுஞ் சப்த்தமேகங்களுங்கூடி யிருளாகாரமாயிடியின்னலாக மழை
வரிசிக்கும்படியானதோற்றமுஞ்செய்தனன் இதுகளை அகத்தியர்ஞானதி
ஷ்டியினால் தெரிந்து இராக்ஷதன் வஞ்சகந்தானெனத்தெரிந்து சம்மார
கர்த்தாவாகிய பரமசிவம் ருத்திரவிஞ்சைமந்திரத்தினால் மாரண செபம்
பண்ணி அக்கினியஸ்திரத்தினால் இருளையகத்தி மலைபோல்குவிந்து செறிந்
தவண்டுதும்பிகளெல்லாம் பஸ்மீகரமாயெரித்து விட்டதின்மேல்கிரவுஞ்ச
இராக்ஷதன்றானங்குளுப்பூச்சி வடிவமெடுத்து பூமியின் கண்ணே மறைந்த
னன் அகத்தியர்தன் கரத்திலுற்றிருக்கமென்ற கமண்டல தாம்பிரவர்
ணியைவிஞ்சைமந்திரத்தினால் பூமியெல்லாம்பரவும்படிதூவினார்பின்புமா
ய்கைநீங்கி மெய்க்குன்றான் இராக்ஷதனைப்பார்த்து யேகிரவுஞ்சகிரி இரா
க்ஷதனே உனது வலியெல்லாமிழந்து நிற்கின்ற நீ நெடுநாளாய் ரிஷிமுனி
வராதிகளுக்கு வஞ்சவினைகளைச் செய்துவந்த உனக்கு எனது சாபத்துக்
குழகப்பட்டு பின்னும் பல மாய்கைவடிவங்களெடுத்துநின்ற உனது வலி
யெலாமிழந்துவிட்டாயே இனிமேல்எனது குருவாகிய சுப்பிரமணியக்கட

வுள்இவ்வழிமார்க்கமாய்வருவார் அவர் தண்டாயுதத்துக்கிரையாய்இராக்ஷ
தர்களையெல்லாஞ் சம்மாரஞ்செய்து விடுவாரென சாபங்கொடுத்துவிட்டு
அந்தரமார்க்கம் இரதசாரதி நடத்திக்கொண்டு கேதாரஸ்தலத்துக்கு வந்
திரங்கினார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்த
னரென்றவாறு.

கேதாரஸ்தல சரித்திரம்.

அகமகிழ்ந்துடன் அரனடி தாழினை தொளவே
ஜெகமுளுவது முய்யகே தாரமே சென்று
யுகமிருந்த ரிஷிமுனிவர்க ழனைவருங் சூழ்ந்தே
முகமலர்ந்திட தீர்த்தமுஞ் சேவையு முற்றே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகத்தியர் வாசாலஞால ரதமான
து கேகயதேசத்தினது கேதாரஸ்தலத்திற்கு கிரேதாயுகத்தில் யெழுந்தரு
ளிய வாலை, புவனை, திரிபுரை, யிம்மூவகைச்சத்தியும்பிரசன்னமாய் ஜெக
முளுதும் உய்யும்பொருட்டு இந்தகேதாரசத்தியினிடம் சிவபெருமான்பொ
ருந்தியிருப்பதால் பதினெட்டுயுகமாய் ரிஷிமுனிவராதிகளனைவரும் ஒருங்
குகூடி தவசியற்றி பரமசிவ மூவகை சத்திக்குமாக இவ்வுலகமுளுவதுக்கு
மிடையூறு துன்மரண முண்டாகாமலிருக்கும்படி கேதாரிதீர்த்தமும் பா
வவிமோசதீர்த்தமுஞ் சேவையுஞ்செய்து வருகின்றதில் வாசாலஞால ரதம்
வந்திரங்கி அகத்தியர்திருக்கூட்டத்துடன் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செ
ய்து திருநீலகண்டேசுரர் மூவகை சத்திக்குமான தாவிடேகம் அலங்கார
நெய்வேதனங்கள் முடித்து கண்டாமணி சேகண்டி யோசையுடன் தெரி
சனஞ்செய்து இருக்கூட்டங்களும் இரதமேரி தெக்ஷணமுகமாய் இரத
சாரதிசெய்துக்கொண்டு ஆதியமகூடபருவதத்திற்கு ரதம் வந்திரங்கித்
தென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்ற
வாறு.

ஆதியமகூடபருவத சரித்திரம்.

உலகினி லுயற்சியா யும்பர்கள் போற்றிடப்
பலகலை மறைகளுய் பகர்ந்துபண் பொடுங்

குலவுதண் மதியுஞ்சூழ் குருவைப் போன்றதால்
சுலகிசூரியன் சூழ்ந்திடுமோம் வரை கூடமே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலகமுழுவதும் பரந்து நிறைந்திருக்கானென்ற சிவபெருமானை துதித்துவருகின்ற உம்பர்கள் ஐந்து வேதங்களையும்பகர்ந்து பண்போடுரைக்கவுஞ்சந்திரர் சூரியர் ஆதியிமகூடபருவதவரையை வலப்பிரதெக்ஷணமாய்வருகின்றதினால் சோமனுடையவுஞ் சூரியனுடையவும் இஷ்டமிரா துறையமாகிய சோமசூரிய தீர்த்தத்தில் அகத்தியமாரிசியினது திருக்கூட்டங்களும் வந்திறங்கி சோமசூரிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து நிமலகர்த்தாவாகிய பரமசிவமுமையவளுக்கு மானதாவிடேகமலங்காரபூசைநடத்தி நேவேதிய மானவுடன் தெக்ஷண பூமியை யுத்தர்பூமியோடு சமமாக்கவெனதோற்றிர் பாராயணஞ்செய்துகொண்டு விடைபெற்று தெக்ஷணநோக்கமாய் இரதசாரதி செய்துகொண்டிருக்கு இணையங்கடவுளாகிய ஸ்ரீவிசுவநாதர் சாலாக்ஷியம்மையுமெழுந்தருளியிருக்கானென்ற காசிமாநகரத்தில் இரதம் வந்திறங்கித்தென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

வடகாசிமாநகராக்ஷருக்கம்.

விஞ்சையர் கின்னரர் வீணை யோசையும்
மஞ்சொலி முளக்கமு மறை முளக்கமும்
அஞ்சலி செய்ப வாரம்பு மாடலும்
வஞ்சி யாடலும் வடகாசி யாகுமே. (௧)

திங்கள்வானிரவி தேவர்சிரந்த நன்முனிவோர் தாமும்
பொங்கொளிக் கடங்கிறோன் புதுமையார் புகலவல்லார்
வியங்குழ மலையுஞ்சூழ யிருங்கடலேழுஞ் சூழ
மங்கையோர் பாகன் வெள்ளிமலை வடகாசியாமே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிறப்புற்றோங்கிய காசிமாநகரத்தை வாசாலஞாலமமர்ந்த வடகாசியை வலப்பிரதெக்ஷமாய் வருகின்றதின் அந்த

பட்டணம் அலங்காரமெப்படியெனில் விஞ்சையர்கள் வீணைக்கியான மீட்டுகின்றதும் கின்னரர் கெருடகாந்தருவர் தம்புரு சாரங்கி மீட்டுகின்றதும் விண்ணவர்கள் தபோதனரிவர்கள் ஐந்தாம்வேதமாகிய புராணங்கள் பாராயணம்பண்ணுவதும் வேதியர்களான மறையோர்கள் காயத்திரி மந்திரசெபங்களினோசையும் வீதிதோறும் அவரவர்மாடங்களில் ஓமகுண்டம் ஆகாவேள்வி நடத்தி திருமந்திரபாராயணஞ்செய்தும் வஞ்சியர்கள் ரம்பைமாதர்கள் ஆடல்பாடல் மிருதங்கவோசையும் சீந்திர சூரியப்பிரகாசமும் தேவேந்திரன் முனி ரிஷிகளனைவருங்கூடி காசிவிசுவலிங்கம் விசாலாக்ஷி இவர்களுக்கு மானதாபிஷேகமலங்கார பூசைநடத்தி வேதகோஷ்ட பாராயணவோசைமுழக்கமும் எழுகடலுஞ்சூழ்ந்த வெள்ளிவெற்பு கெற்பகரம் அந்தமண்டபங்களின் அலங்காரமும்போன்ற காசிமாநகரஸ்தலத்தை வலப்பிரதக்ஷணமாய் இரதம் வந்திறங்கி அகஸ்தியர் திருக்கூட்டங்களொருமித்து சுவாமிக்கு மானதாபிஷேகமலங்காரம் பூசைநடத்தி கண்டாமணி சேகண்டியோசையுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்துகொண்டு காஞ்சிமாவன ஸ்தலத்துக்கு இரதசாரதியாய் வந்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தன ரென்றவாறு.

காஞ்சிமாநகர விஷ்ணு சரித்திரம்.

தசாவதார கிருஷ்ணன் சற்குணிதாசி யாளும்
இசைவென விடையே பெற்றிருக்கின்ற கண்டிகையும்
துசமெனப் பத்தியோடுடன் கட்டையேறும் நாளில்
வசமதாய் விஷ்ணு வந்தவதாரமே செய்தனனன்று. (௧)

தேவரம்பையிலோர் திலோத்திமை கவனம் வேறாய்
ஆவலாய் கண்டிகே யுமருள் நதி முகத்துவாரத்தில்
ஏவலாய் சாழிக்கிராமமிசைச் தவதாரம் பக்காய்
பூவலர் பூலோகத்திற் பொருந்தினர் புகழதாக. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தேவேந்திரனுடையாடன ஸ்திரிகளில் திலோத்திமைக்கு கலைக்கோட்டுமகாரிஷி சாபத்தால் பூலோகதாசியினிடம் உற்பத்தியாய் புத்திரிக்குதிகமாய் வளங்கி சூலருள் ... பிரியமனக்குட

பட்டு விஷ்ணுசம்மந்த்ரமாய் உடன்கட்டை சனைல்மூண்டவுடன் மஹாவிஷ்ணு சங்குசக்கரபாணியாயெழுந்தருளி தெரிசனமானவுடன் தாசியைப்பார்த்து உனக்குவேண்டுங்காரியங்களை யுரைக்கவேண்டுமென மொழிய உடனே சுவாமியை வலப்பிரதக்ஷணமாய்வந்து அடியாள்வயற்றில் சுவாமியே புத்திராகப்பிறக்கவேண்டுமெனப் பணிந்தனள். உடனே தாசி கண்டிகைநதியாகவும் சுவாமிதசாவதாரமாகிய சாளக்கிராமமாயுதித்து சொர்ணவுற்பத்தியுங் கருமைநிறம்போலவும் கண்டிகைநதி முகத்துவாரம்பொய்கை நதியிலுற்பத்தியாகியநதியில் அகஸ்தியர் வாசாலகுல இரதம்வந்திறங்கி திருக்கூட்டங்களுடன் ஸ்நானஞ்செய்து தசாவதாரமாயுதித்து நிற்கின்ற சுவாமிகளையுந் தெரிசனஞ்செய்து இரதகமனமாய் தெக்ஷணநோக்கமாய் கோகுலாச்சிரமஸ்தலத்துக்கு வந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

சண்டேசுரநாயனார் சரித்திரம்

மண்டலம் புகழுமாதிலக்ஷ்மீ பூரண மகாலிங்கங்கள்
சண்டேசனும் நிதந்தான் மேய்த்திருங் கோவுகளின்
பண்டாவின் பாலே பரமனுக்கபிஷேகஞ் செய்
தண்டமிழ் நான்குவேத சாஸ்திரஸ்தோத்திரஞ் செய்தான். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே கோகுலாச்சிரமவனத்தில் சண்டேசுரநாயனார் பிரதிதினமேய்த்துவரும் ஆயிரம்பசுக்களிலுள்ள பதின்கலபால்களையுந் தானேகறந்து மகாலிங்கத்திற்கும் பரிபூரணமகாலிங்கத்துக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து தீபாராதனை பூசைபண்ணிவருகையில் ஒருநாள் அந்தச்சமையத்தில் அகஸ்தியர் திருக்கூட்டத்துடன் வாசாலகுல இரதம்வந்திறங்கி வலப்பிரதக்ஷணமாய் ஞானவுலாப்பாடிக்கொண்டு இறங்கியசமையம் சுவாமிக்குபாலபிஷேகமானதால் திருக்கூட்டங்களனைவரும் கண்டுதெரிசனைஞ்செய்து தெக்ஷணநோக்கமாய் இரதசாரதிசெய்துகொண்டு வந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

விந்தகிரிராட்சதன் சரித்திரம்

அன்றிவன் பெயராகு மவுணனுங்
[illegible]க் கொடுகூறிய சாபத்தால்

என்றுமக் கனை வணங்கிட மாயிருள்
வென்றிசேர் முனிசெய்கை விளம்புவாம். (௧)

என்னை யெண்ணிடா தேதுநீ யிவ்வழிவந்தாய்
புன்னைத் தென்றிசைக் கேகவும் வழியினியுதவேன்
முன்னி னறுதான் பேசுவதேது நீமுனியே
மன்னி மீழ்கவு மப்பதிலைக்கேகன மதித்தான். (௨)

செப்புமொழிகளைக் கேட்டலுஞ் சினங்கொடு நகைத்தே
முப்புரத்தினை யெரித்தவன் முனிதா னினைந்து
கைப்பதுமத்தை கமலத்தோன் பதிவரை நீட்ட
மெய்ப்புகக் கண்டிட விண்ணவர் யாவரும் வியந்தார். (௩)

வாங்குமெத்தண்டினா லோர்கையி லடக்கு மாதவத்தோர்
தோங்கிநிட்டு மைந்தர் மலையுச்சியிற் சேர்த்தி
யாங்களுக்கிட வசமிட்டுத் தழுந்திடப் புவியைத்
தாங்கு சேடன் றலையிடையடைந்தவ தாழ்ந்தே. (௪)

அன்னகாலையி னிந்திரன் முதலி யவமரர்
துன்னிமுன்பு வந்தகஸ்திய முனிவனைத் துதித்தே
மன்னிவந்தவன் செய்திடு முதல்வினை மறகேன்
தென்னகத்தி லெம்பொருட்டு நீசிறப்புட னிருப்பாய். (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே விந்தியகிரி இராஜனுடன் அன்றியமா முனியின்சாபகாரணத்தால் மலைவடிவங்கொண்டு வழிமார்க்கத்தில் நின்று யாவருக்கும் வழிவிடாமல் தனக்கு நிகரொருவருமில்லையென தமதுபலத்தி னால் மஹாமேருவொடு இகல்கொண்டு சந்திரர் சூரியர் நக்ஷத்திரங்கள் கட்டே செய்யும்படி ஆஞ்ஞாபித் ததிராதிபன் தேவர்களனைவரையும் ஏவல் பணிவிடை செய்யும்படி ஆஞ்ஞாபித் திருக்கொண்டிருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் அவ்வழிமார்க்கமாய் அகஸ்தியர் திரு நாமகீர்த்தனம்பாடிக்கொண் சீஷர்கூட்டத்துடனே வாசாலகுமாற இரதமேறி விந்தியகிரி இராஜன் முனிவர்களுக்கு வழி வெருவென்ற ஓவிகளைக்கேட்ட விந்தியகிரி மலைவடிவமாயோங்கி விடக்கூடாதென ஆக்கிரமித்து பூமிமுதலாகாயமளா

வளர்ந்து பிரமலோகம்வரை முட்டிநின்றனன். அகஸ்தியரைப்பார்த்து உம்மைத் தெக்ஷணம்போகவொட்டாமல் உமக்குவழிவிடுகிறதில்லையென்று ஆக்கிரமித்து இருளாகாரமாய் இராக்ஷதன்மாய்கைசெய்து வந்தமார்க்கம் ருத்திரதிசையைநோக்கிப் போவீரெனவுரைத்தனன். அந்த இராக்ஷதனுடையமொழிகளைக்கேட்ட அகஸ்தியர் குறுகைக்கொண்டு திரிபுரசம்மாரகர்த்தாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைநோக்கி அர்ச்சித்து பூசித்தடிபணிந்து தியானித்து தன்குரியகரத்தினால் பிரமலோகம்வரைநீட்டி மலைவடிவமாய் நின்ற இராக்ஷதனுச்சியில் அனப்வுத்திரம் அனுமிகை ஆள்காட்டி இம்மூன்றுவிரல்களால் ஊன்றிஅழுத்தி பாதாழலோகம்வரை தாழ்த்திவிட்டனர். உடனே தேவர்களனைவருங்கூடி ஆனந்தக்கூத்தாடி நமது குலத்தாருக்கு களையொழிந்து வெளியாய்விட்டதென் ஆரவாரஞ்செய்து ஆகாயத்தினின்று புஸ்பமாரிபொழிந்தனர். அகஸ்தியர் வாசாலனுடன் இரதமேறி தெக்ஷணகயிலைநோக்கமாய் இரதசாரதி செய்துகொண்டுபோயதை சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

அகந்தை ராட்சதன்சரித்திரம்.

விந்தை வரையாலோனும்வினா கமலமேலோனும்
சிந்தை யடியேனிடத்தின் சென்றேதல்
வந்த அகந்தை ராக்ஷதனு மாதரோடுமே நெருங்கி
வந்த முனிவர்க்கு வழிமார்க்கமாய்கை செய்தான். (௧)

நெறியிலா வனைநின் உகையனுகுற நிமிர்ந்தே
செறிவுடைக்கிரி கெட்டியாற் றிசைக் கேகு
முறுதியாலிவன் வந்தனமோர் வழி தொடர்க்கும்
பிந்தியாயுத வென்றனன் பெருந்தவ முனியே. (௨)

இன்னவாறு தானிசைந்துளம் விரும்பியே யேத்தி
நன்னிலக் குறுமுனிவனே ராக மட்டோடி
மன்னு கந்தையுன் செருவத்தை யடக்கவே
அன்னமா முனியம்மலை யனுகுற வந்தான். (௩)

(இ-ள்.) செருந்கள் ரிஷிகளே அகஸ்திய மகாரிஷி திருக்கூட்டத்தாருடன் வாசாலனுடன இரதசாரதி நடத்திக்கொண்டு தெக்ஷணகயிலைக்கேகி

வரும் ஓசைமுழக்கத்தைக்கேட்ட அகந்தைராக்ஷதன் ஓர்மாய்கை செய்வி ன்றதெப்படியெனில் பூமிமுதலாகாயவரை சந்திரசூரியர் நவக்கிரகங்கள் நட்சேத்திராதிகளின் வெளிச்சங்களைமறைத்து இருளாகாரமாகும்படி ஒருநெருக்கத்தையுஞ்செய்தனன். உடனே இரதத்துக்கு வழிதெரியாமல் திகைத்து நின்றது வுடனே அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினாலுணர்ந்து அகந்தைராக்ஷதனே மாலயன்றேடியுங்காணாப் பரமசிவன் வினை தெக்ஷணகயிலைக்கேகும்படியனுக்கிரகஞ்செய்து திருக்கூட்டசகிதம் யான்வருமார்க்கத்தில் உனதுவலியெல்லாம் என்னிடங்காண்பித்திருந்தனை அதிவேகமாய்ருத்திரவிஞ்சைமந்திர பாராயணஞ்செய்து இருளையகற்றி அகந்தைராக்ஷதனுடைய சிரசுமட்டுக்தெரிந்தது அவன் சரீரமெல்லாம் பாதாளத்தில் மூன்றிற்று அகந்தைராக்ஷதன் சிரசை அகஸ்தியர் இடதுகால் பெருவிரலாலூன்றி அழுத்திவிட்டனர். இராக்ஷதன்றாழ்ந்து பலபல ஸ்தோத்திரஞ்செய்யவாரம்பித்தனன். உடனே அதற்குரிய சத்துராதி ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சம்மாரஞ்செய்தனர். அகந்தைராக்ஷதன் யதார்த்த சொரூபமாய் நின்று வணங்கி அகஸ்தியர் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனன். உடனே அனுக்கிரகவிடை கொடுத்துவிட்டு தெக்ஷணகயிலையைநோக்கி இரதசாரதிசெய்துவரும் வழிமார்க்கத்தில் வில்வலன் வாதாவியென்று இரண்டுராக்ஷதர்கள் வாசாலனுடன் இரதம் வருகின்ற வோசையைக்கேட்டனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

வில்வலன் வாதாவி ராட்சதர்கள் சரித்திரம்.

தேவர் பெருமானருளாலே தென்பாலேகி வருமார்க்கம்
கோவினுயர் பொன்வரைசெறிந்த கொடாமை தேகுதனிலாகி
மாவிலொருவர் தீமைசெய்யில் வலன்வாதாவி யெனுமவுணர்
ராவிழிறப்பவெதிர் நின்றாகஸ்திய முனிவன்வரக் கண்டார். (௪)

நின்றகொடிய தயித்தியர்களெடு நேருந்தும்வருமுன்னங்
கொன்றவவுணர்கள் விலையாற் குலவுமமரர்தமைக் காப்போன்
நின்றுநமக்கிங் கெய்தவந்தா னிவனுக்குணவு தனித்துயிரோ
டொன்றுமுடலை குழ்ச்சியினு லன்பொமினியென்றுரைத்தனரே.

நீண்டசடையும் வெண்ணீறு நிலவும்நுதலும் வேடங்கள்
பூண்டகுழையு மெய்யிலணிபூதி யொளியுங் கண்டிகையு
மீண்டபயமுங்கைக் கோலுமிலங்கும் புலியாடையுந் துலங்க
வேண்டிநிறைநய முகமலர்ந்து விரைந்துமுனிவனெதிர் வந்தான்.

கும்பமுனியே [illegible]யானுமெங்கள் குலத்தோடெ வருமுய்ந்திடவே
நம்பனருளால் வந்தனேயிந்நாளில் விருந்தைதனில் வைகித்
தம்பியினுள [illegible]த்திடுகெ னுறினுந் தகவோடென்றருளி
யிம்பர்புகழ வின் [illegible]னைங்கு நல்கியே கென்றான். (௪)

சொற்றுள் மொழியைத்தான்கேட்டு சூரன்தனக்கு மருமகனும்
குற்றமுடைய வில்வலனே குறித்துநோக்கி முனிசொல்லுங்
கற்ற மனத்தினறிவுடையோர் கருதுநின்பாலுனைவு செய்தே
யிற்றைப் பொழுதினிருந்து னாவாயினிவா யேகுமென்றான் (௫)

விடமமுதுண்டகண்ட விமலனை மனதுள் வைக்குங்
கடமுனி யுதரங்கீறிக் கன்றுடனெழுவ னென்றே
திடமுறத் தன்முன்செய்யுஞ் செய்வினையுணர்ந்து செய்ய
வடவின் வாதாவி மேடமாகியே மொழியலுற்றான். (௬)

முன்னு மெண்ணுமலெழுநீறினையருந்தினுப் போல்
என்னுடையூனை யுண்டிங்கிருந்த இக்கொடிய பாவி
தன்னுயிரதனைக் கொன்ற தன்பிலாத் துதரங்கீறி
யுன்னருள்குருவே யென்றுரித்துடன் முழங்கி நின்றான். (௭)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே [illegible], சம்மாரம் பொருந்திய சிவபெருமானருள்பெற்ற திருக்கூட்டத்துடன் தெக்ஷணகயிலைக்கு வருமார்க்கத்தில் அனேக பருவதங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற கூடாகைதேசத்திற்குவந்தனர். அத்தேசத்தில் தீங்குகளைச்செய்துகொண்டிருக்கின்ற வில்வலன் வாதாவியென்ற அவுணராக்ஷதர்களான சூரபத்மன் மருமகனிருவரும் அந்த வாசாலஞால இரதம் வருமோசைகேட்டு இராக்ஷதர் தவவேடங்கொண்டெதிராகநின்று துகோ பாமவேமே யெனத்தெண்டஞ்செய்து சுவாமி உமதுதிருக்கூட்டத்துடன் யெங்களாச்சிரமத்துக்கு வந்து விருந்துண்டிளைப்பாறியோர்நாள் ஸ்தலவாசஞ்செய்து எழுந்தருளவேண்டு

மென்றிருவரும் [illegible] ஸ்தோத்திரம்புரிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து அழைத்தனர். கும்பமுனி இவர்கள் தவவேடங்களையும் அமிர்தமொழிகளையும் பார்த்தாலோசித்து வருகின்றோமென ஒப்புக்கொண்டு அந்த ரிஷிகளாச்சிரமத்துக்கு வாசாலஞால இரதத்துடன் வந்திறங்கினர்கள். உடனே வில்வலாக்ஷதன் தேவேந்திரனுக்கு நிருபமெழுதி வாய்வுபகவானிடம் அனுப்பிவிட்டு வாதாவி இராக்ஷதன் ஆட்டுக்கிடாய்ரூபமாய் நின்றனன். திருக்கூட்டங்கள் குடாகைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியநிரனு [illegible] நியமனுஷ்டானம் பூசை முடித்து ஆச்சிரமம் வந்துசேர்ந்தனர். வில்வலன் திருக்கூட்டங்களிலவரவர் பாதபூசை அர்ச்சனை வழுவறச்செய்து வாதாவியென்ற கிடாவையும் அறுத்துக் கறிசமைத்தனன். காமதேனுவந்து இலையிருத்தி பந்திபந்தியாய் வரிசைப்படுத்தி ஜலம்புரோக்ஷித்து சகல சஸ்யாதிகளையும் அன்னமும் படைத்து காமதேனும் நிற்க வில்வலனும் கிடாக்கறியை தவறுவிப்படைத்து தூபதீப சோடஸ தீபாராதனைநடத்தி துகோபாமவேம் [illegible] தாயேன்பிக்ஷையை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமெனப் பணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்தனன். உடனே அகஸ்தியர்முதலான திருக்கூட்டங்களும் [illegible] லாப்பாடி ஜலம்புரோக்ஷித்து ஆகுதியானவுடன் சமஸ்ததேவர்களும் அமுதருந்தி விருந்துண்டிளைப்பாறி பண்டாரக்கட்டுக்கு வந்திருந்தனர்கள். உடனே வில்வலன் அடைக்காய் வெள்ளிலை [illegible]னும் [illegible] கொடுத்தனன். பின்பு வில்வலன் வ வாதாவியே வாவா வென்றழைக்க உடனே அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினால் தெரிந்தசமையத்தில் கும்பமுனி வயிற்றுக்குள் கடபுடாயமாய் ஆக்கிரமித்து வயற்றைக்கீறிக்கொண்டு வெளிவருவதற்குள்ளாக அகஸ்தியர் இடதுபாயான புள்ளங்கையினால் அக்கினியின் மந்திரத்தினால் அழாவித்தடவவும் திருக்கூட்டத்தார்களுக்கும் அப்படியே கடபுடாயமாய் ஆக்கிரமித்தசமையம் அவர்களுக்கும் கும்பமுனியுடனே மாய் சமஸ்ததேவர்களும் அவரவர் வயிற்றுகளை அழாவித் தடவியதனுல் வாதாவியென்ற இராக்ஷதன் பஸ்மீகரமா யெரிந்துபோனான். அவனுடன் எதிரில்நின்றவில்வல இராக்ஷதனைப்பார்த்து நீயெக்காலமும் இப்படியே தேவர்களைக்கொன்று இடுக்கஞ்செய்த மாபாவியல்லவாவென நிந்தித்து தன் னங்குட்டவிரல்நகத்தினால் இராக்ஷதன் சிரசிலிருந்து பாதவரையுங்கீறி இரண்டு கூறாகக் கிழித்ததனால் அவனும் மரணமடைந்தனனென்று [illegible] கூறுகத் [illegible] சரிஷிகளுக்கு ஆதமாமுனி யுரைத்தன னென்றவாறு.

கோகர்ண ஸ்தல சரித்திரம்.

சீதமதி புனைவேணி சிவனருளே கோகரணம்
பூதியணி புயநான்கும் புரிசடையு மனுமானுஞ்
சோதியொளிர் கா்ணுந் தோத்திரமும்பெற்ற நந்தி
நாதனனுதினம் நல்கும் நலம்பெருகுங் கோகரணம். (௧)

சூரிய னாயிரங்கோடி தோற்றம் போல்
வாரி நவரொற்றின பொன்மரகதமு மணிமுத்துஞ்
சேரிசிா வெயிலெறிப்ப திசையெலாம் பரந்தோங்கு
மேரிலகு திருமதில் சூழ்ந்திலங்குமணிக் கோகரணம். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியர் திருக்கூட்டத்துடன் வாசாலஞால இரதசாரதிசெய்துகொண்டு கோகரணத்தில்வந்திறங்கிய ஸ்லச்சிறப்பை யுரைக்கின்றோம் அதெப்படியெனில் பரமசிவம் சீதமாகிய சந்திரனை சடையில்த்தரித்தும் திருமேனியின்முழுவதும் பூதியணிந்தும் நான்கு கரத்திலும் மான்மழுவுந்தரித்தும் ஆயிரங்கோடிசூரியவொளியும் மரகதபச்சைபோன்ற இருமுத்துக்கண்களும் பசும்பொன்னிறம்போன்ற திருமேனியும் நவரொத்தினுதிகளால் கோபுரங்களும் சிகரகோபுரங்களும் இப்படிசிறப்புற்றசிவபெருமானை சர்க்காலமுந்துதித்து காத்துக்கொண்டிருக்கா நின்ற நந்திகேசுரனுடையஅனுக்கிரகம்பெற்று அகஸ்தியர்முதலான திருக்கூட்டங்களுங்கோகரண அக்கினிதீர்த்தம் பஞ்சருத்திராநதியிலை துதீர்த்தத்திலும்ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரிகை நியமஅனுஷ்டானபூசையான [illegible]டன் சோமேசரலிங்கம் சந்திரலெக்ஷிமி யிவர்களுக்குமான தாபிஷேகஅலங்கார நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் தூபதீபசோடஸ உபாராதனைநடத்தி சுவாமிதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு தெக்ஷணகோக்கமாய் நவதீர்த்தசங்கமத்தில் வாசாலஞாலஇரதம்வந்திறங்கியதென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

சங்கம நவதீர்த்த சரித்திரம்.

கெங்கை சகோதரிகளெழுவ சிந்துசரஸ்வதி கோதாபுரியே
நங்கையாள் கிஷ்ணவேணி சோணபத்திரி துங்கபத்திரை
பங்கமில்லா காவேரிநதி பாவனுசர் பணிதியாக
சங்கமங் கூடிமர்த தலத்தினிலி ரதம்வந்தெய்தெ. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அண்டபிண்டங்களெல்லாம் நிறைந்திருக்காநின்ற பரமசிவன் கெங்கையைசடையில் தரித்திருக்கின்ற கெங்கையின் சகோதரிகளான எமுனாநதி, சிந்துநதி, சரஸ்வதிநதி, கோதாபுரிநதி, கிஷ்ணவேணிநதி, சோணபத்திரைநதி, துங்கபத்திரைநதி, ஆகாவேரிநதி, பாபவிநாசநதி இந்த நவநதிகளுஞ்சேர்ந்து சாகரசம்பந்தமாய் சங்கங்கூடியஸ்தலத்திற்கு அகஸ்தியர் திருக்கூட்டத்துடன் வாசாலஞால இரதத்துடன்வந்திறங்கி அங்கெழுந்தருளியிருக்காநின்ற பரமகைலாசநாதேசன் சர்வபரிபூரணமகாலிங்கம் விஷ்ணு இவர்களுக்கு மானதாபிஷேகம் அலங்காரநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலிகளுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு தெக்ஷணமுகமாய் மாகாளதேச ஸ்தலம்வந்திறங்கினார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

மாகாளதேச சரித்திரம்.

மாசருவதனத்தா[illegible] கமொளி பயில்மாகாளம்
பூசுரர் தமக்குப் பூரிசாதனங் [illegible]காளுங்கள்
நேசமா யாவரோனும் நெறியினி துதவுவோர்கள்
ஈசனு றடியைநீங்கா தின்பமே பெற்றுவாள்வார். (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மாசற்ற கன்னிகையுடைய மாகாளதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற பூசுரலிங்கமும் பூரணபீஸ்பரியும் உற்பத்தியாகி அவர்களிடம் ஐந்துவேதங்களுஞ் சொல்லித்துக்கொண்டிருக்கின்றஸ்தலத்தில் கோவுகளாகிய கமலப்பசுக்களும் மயிலைப்பசுக்களும் கருமயிலைப்பசுக்களும் மூன்றுவர்ணம்பொருந்திய பசுக்கள்தானமும் கரிசல்நிலம் பாலைநிலம் செவ்வல்நிலம் குறிஞ்சிநிலம் இருமண்சேர் வர்ணநிலம் தானஞ்செய்கின்றவர்கள் சைவாகம சிவனடிபாதமெனவும் மகம்மதியர்களுக்கு மகமதியர்பாதமெனவும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு யேசுநாதர்பாதமெனவும் ரோமான் வேதக்காரர்களுக்கு மரியோருசியபாதமெனவும் [illegible]மெனவும் சிவனடிபாத பர்வதமலையின் அநுவையகிரி அண்டப்புறத்துக்குச்சமீபமாய் சிவனடிபாத பர்வதமலையின[illegible]

தெரிசனத்லை நீங்காமலிருப்பரென அம்பலையை வாசாலஞால இரதமானது திருக்கூட்டங்கள் இறங்காமல் மூன்றுகாலம் வலப்பிரதக்ஷணமாய் வந்து ஞானவுலாப்பாடி வருமார்க்கத்தில் பூசுரலிங்கம் பூரணீஸ்பரி இவர்களையுந்தெரிசனஞ்செய்து சிவநாமகீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டு வருகின்றனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

மைநாகபர்வத இராட்சதன் சரித்திரம்

தேவர்கோன்றிங்குரால் திரன் வேகமாய்
ஆவல் மைநாகனு மருளிய சிரசுடன்
தீவரம் போலந்தச் சென்னி யோராயிரம்
யேவல கஸ்திய னெதிர்வந்து நின்றனன். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே கிரோதானராஜன் ஆளுகையில் சூரபத்மாவென்ற இராக்ஷதனுக்கு குமாரர்கள் எழுகோடிபேர்களில் சேட்ட குமாரன் மைநாக இராக்ஷதன் தேவர்கள்முதலாகிய ரிஷி முனிவர்களுக்கு இடுக்கஞ்செய்தமையால் அவர்கள் கோபாக்கினையிலகப்பட்டு எழுகோடி இராக்ஷதர்களான ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரஞ்சென்னியும் இரண்டாயிரம் கைகளுடன் [illegible] சபித்தனர். பின்னும் அந்தமைநாக இராக்ஷதனுடைய இடுக்கம் பொறுக்கயிடமன்றி தேவர்களனைவருங்கூடி தேவேந்திரனிடத்தில்சென்று முறையிட்டனர். உடனே தேவேந்திரன் இராக்ஷதக்கூட்டங்களான மலைகளின்சிறகுகளைத் துணித்துப் பறக்கயிடமன்றி பர்வதங்களாகக்கிடந்ததில் இந்தமைநாக இரா[illegible]தப்பியோடி சமுத்திரத்திற்குப்போய்முங்கி கிடந்தனன். அகஸ்தியர் சிவனடிபாதம் போய்வரும் மார்க்கத்திலெழும்பி தேவசொரூபமெடுத்து நின்றனன். உடனே அகஸ்தியர் ஞானதிஷ்டியினாலுணர்ந்து ஏ மைநாக இராக்ஷதனே நீ இந்த பூலோகத்திலுள்ள பர்வதங்களுக்கெல்லாம் அரசனாகயிருக்கிற உனக்கு ஆயிரஞ்சென்னியும் இரண்டாயிரம் சிரசுமாகயிருக்கிற உனது கெவுருவத்தை யென்னிடங்காண்பிவிக்கிறாயாவென மொழிய மைநாக இராக்ஷதன்வெட்கமுற்று நாணி எதார்த்த சொரூபமாய்நின்று வணங்கித் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனன். உடனே அகஸ்தியர் இவன் கெவுருவத்தையடக்கவேண்டுமெனத்துணிந்து அக்கினிமந்திரத்தையுச்சரித்து மைநாக இராக்ஷதன் கைகளை வளையரவாய்த்துணித்து பஸ்மீகரமாக்கி எறித்துவிட்டு ஏ மைநாக இராக்ஷதனே நீ இந்த சுத்தஜலசமுத்திரத்தில் எக்காலமும் முங்கிக்கிடப்பாயென சாபங்கொடுத்தனர். உடனே மைநாக இராக்ஷதன் அகஸ்தியனை வணங்கி ஸ்தோத்திரமன்காரஞ்செய்து அடியேனுக்கு விமோசனகாலமுரைக்கவேண்டுமெனப் பணிந்தனன். அகஸ்தியர் மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஏ மைநாக இராக்ஷதனே உனக்கு யாதொருமுதவியில்லாமல் இந்தசமுத்திரத்தில் தனியாகவே ஜலத்தில்முங்கிக்கிடப்பாய். இவ்வழிமார்க்கமாய் சிவபெருமான் அனுக்கிரகம்பெற்றவாயுபுத்திரன் மகன் அனுமார் இலங்காநகரம்போகின்றதாய் வருவார். அவரிடம் உன்கெவுருவத்தைக் காண்பிவிப்பாய் உடனே உனது சிறகுகளையுஞ் சென்னிகளையுந்துணித்துவிடுவாரென சாபங்கொடுத்துவிட்டு இரதமேறி வேதபாராயணஞ்செய்துகொண்டு மல்லிகார்ச்சுனமான சயிலமலைக்கெழுந்தருளினார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

சயிலமலைமல்லிகார்ச்சுனன் சரித்திரம்.

அண்டவளி யூடுநெறி நாலுமுனி செல்ல
விண்டுநெறி காண்கிலர் விலாந்தனர் திரும்பி
மண்டைநெறி சாலுமிலை என்று பகலுற்றார்
உண்டு சயிலமலையி னுச்சியினி லுற்றார். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பல்லாயிரகோடி அண்டத்திலும் பரவியுற்றிருக்கின்ற பரமசிவம் அகஸ்தியர் திருக்கூட்டசகிதம் தெக்ஷணகயிலை நோக்கமாய் [illegible]செய்துகொண்டு சயிலமகாலிங்கம் சிவகாமியம்மை யெழுந்தருளியபக்கத்தில் சயிலதீர்த்தம் உற்பத்தியாயிருப்பதில் அகஸ்தியர்முதலிய திருக்கூட்டங்களுமிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து அதிலருகில் பரமாநந்ததீர்த்தத்திலுமிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து சயிலநாதர் சிவகாமி இருவருக்கும் மானதாபிஷேகமலங்கார நைவேத்திய தூபதீப சோடஷ உபாரதனைநடத்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்துகொண்டு இரதமேறி தெக்ஷணகயிலையை நோக்கி சிவபாராயணமுழக்கத்துடன் திருப்பதியடிவாரநகரத்தில் வந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

திருப்பதிமலை சரித்திரம்.

கோதருபொழில்க டோருங்குரவர் தேனெடுக்கக் கண்டார்.
மாதங்கம் பலவுங்கண்டார் வாழரிவேங்கை கண்டார்
சீதநீர் துறைகடோருஞ் செறிதபோதனரைக் கண்டார்
காதலி நேடியெங்குங் கடைமுனிதனைக் கண்டாரே. (௧)

கோடி யாதவர்கள்போல குறுமியபிரரை யோங்க
நாடியென் னெதிரோவந்த நலந்தருமுனியைப் போற்றி
தேடியே திருப்பதியில்வாழுஞ் சிவன்முருகேசன் பூசை
பாடியேயாடி ஸ்தோத்திரம் பண்பதா யியற்றினாரே. (௨)

வானார்நெடிய கொடியாடை மணிமாமேடை மாளிகையுந்
தானார் முனிவராசிர மந்தகையார் முனிவராசிரமங்
கானார்வரிவண்டினம் பாடுங்காமன் வரிவண்டினம் பாடுந்
தேனார்பொழில்கள் புடைசூழுந் திருப்பதியே முருகன்றிருநகரம்.

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியர் திருக்கூட்டத்தின் இரதமானது சிவமுருகேசனுடைய திருப்பதிமலையை வலப்பிரதக்ஷணமாய் வந்து இந்திரதிசை நோக்கமாய் மலையினுச்சிக்கேகும்போது மலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற மலையரசர்கள் தேனெடுப்பதையுங் குகையாசிரமங்களில் ரிஷிகள் முனிவர்கள் தவசிகள் மாதவர்கள் அந்தணரருமறையோர்கள் தவசு செய்துகொண்டிருப்பதையும் வேங்கைப்புலி கரும்புலி வரிப்புலி செம்புலி இதுகள் கொக்ஷித்து கனிகளைப்பிடுங்கி அருந்திக்கொண்டிருப்பதையும் யானை, கரடி, முள்ப்பன்றி, காட்டுப்பசு, வரையாடு இந்தமிருகங்களெல்லாம் பந்திபந்தியாகக் கூடித்திரிகின்றதையும் அன்னங்கள், மயில்கள், குயில்கள், பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் அந்த பரமசிவமுருகேசனுமங்களின் மந்திரபாராயணஞ்செய்வதையும் பிலாக்கனி, மாங்கனி, விளாங்கனி, கொய்யாக்கனி இதுகள் பழுத்துதிர்ந்து ரசதேன்வடிந்து பரந்தோடியதை வானராதிகள் கருமந்தி, செம்மந்தி, வானரவனச்சாதிகள் அருந்திக் கூட்டங்களாகநின்று கூத்தாடுவதையும் அகஸ்தியர் திருக்கூட்டங்கள் ஆனந்தபரவசமாய் பிரமகிதை வேதபிதைகளைப்பாராயணம்பண்

ணிக்கொண்டு திருப்பதிமலையினுச்சியில் சிறப்புற்றிருக்கின்ற சரவணப்பொய்கையில் அகஸ்தியருடன் திருக்கூட்டங்களும் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானங்களுமுடித்து கும்பமுனி குருவாகிய சுப்பிரமணியம் மெழுந்தருளியிருக்கா நின்ற கோவிலுக்குட்புகுந்து ஸ்ரீசுப்பிரமணியம் இவர்களுக்கு மானதாபிஷேகமலங்காரம் பூசைநைவேத்தியங்களானவுடன் அரலியோடறுவகைப் புஷ்பங்களினால் அர்ச்சனைநடத்தி கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் சங்குநாதத்தொனிமுழக்கத்துடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனை கற்பூரமாராதனையின்பின் வேதமந்திர பாராயணஞ்செய்து தேவாரப்பதிகமும்பாடி ஆனந்தபரவசமாய் தெரிசனஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பதிமலையின் அடிவாரத்திற்குவந்தனர். அங்கிருக்கின்ற குகையாசிரமங்களில் தவசுபுரிந்து திருவாய்மொழி பாராயணஞ்செய்துகொண்டிருக்காநின்ற விஷ்ணுபக்தர்களான ஆழ்வார்கள் கூட்டங்களனைவரும் அகஸ்தியமகாரிஷியினது திருக்கூட்டங்களைப்பார்த்து அதிசயமுற்று ஓம் நமோ நாராயணாவென் றஷ்டாக்ஷரமந்திரமோதி திருக்கூட்டங்கள் ஏகசிவ விபூதியணிந்திருக்கிறதைப் பார்த்ததிசயமுற்று அந்த விஷ்ணுபக்தர்கள் அம்மலையின் உச்சிக்குமேகி கோவிலுக்குட்புகுந்து பார்த்தவுடனே சிவவேடங்களையெல்லாம் மாற்றி விஷ்ணுசம்மந்தமான அபிஷேகங்கள்செய்து தசநாமங்களும்போட்டு துளசி பாரிசாதபுஷ்பம் பவளமல்லிகை கிருஷ்ணத்துளசி இருவாக்ஷிமலர்களையுஞ் சாத்தி அலங்காரமானவுடன் திருப்பதி ஸ்ரீநிவாசன் வெங்கிடாசலபதியென நாமம்வைத்து ஆயிரநாமமுடைய திருவாய்மொழிகளையும்பாடி ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு தங்கமுடிவார மாடங்களுக்கு வருமுன்னதாக அகஸ்தியருடன் திருக்கூட்டங்களும் வாசாலனாலிரதமேறி தெக்ஷணகயிலைநோக்கமாய் இரதசாரதிசெய்துகொண்டு பழனியங்கிரியைநோக்கி வந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

பழனியங்கிரிமலை சரித்திரம்.

மாவோடு கோங்குவன்னிமலை வேங்கைகதியுஞ் சூழும்
பூவலர்பாரிசாதம் புன்னை செண்பகஞ்செருந்தி
காவுயர் தேங்குகொன்றை கற்பகச்சோலை சூழும்
பாவண மாடமேடை பரங்குகை பழனியாமே. (௧)

அந்தண ரொருபாலாதி யருந்தவமொருபான் மிக்க
புந்திய ரொருபாலோகற் புங்கவரொருபால் ஞான
சிந்தைய ரொருபாற்பூத சித்தியரொருபா லன்னோர்
மந்திர வெழுத்தஞ்சோது மறையொலி பழனியாமே. (௩)

மன்னுயிர் புரத்தல்லானு மாதவர் மருவலானும்
பொன்மழை பொழிதலானும் பூமணம் பொருந்தலானும்
மன்னுநீண் மாலைபோலும் மருக்கமழ் மலர்ப்பூஞ்சோலை
பன்னகம் பொருந்தலானும் பழனிமா மலையிதாமே. (௪)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியர் திருக்கூட்டங்களுடன் பராசக்தியின் குழந்தைவடிவம்பொருந்திய பழனியங்கிரியில் பிரந்தகோலத்துடனெழுந்தருளியிருக்கானின்ற பழனியாண்டவரை அகஸ்தியர் திருக்கூட்டத்துடன் தெரிசிப்பதற்காக அந்தப்பழனியங்கிரியை இரதத்துடன் வலப்பிரதக்ஷணமாகவந்து கிரியினுச்சிக்கேரும்போது விருட்சாதிகளில் பொலிந்துதிர்ந்துகிடக்கிற மலர்களின் வாசனையும் அந்தணர்கள் அருந்தவசிகள் புந்தியர்கள் பூதசித்தியர் ஞானசித்தியர் இவர்கள் நான்கு வேதத்துக்குள்ளடங்கிய சூக்ஷ்மபிரணவபஞ்சாக்ஷரத்தை பாராயணம்பண்ணுகின்ற மொளிகளைத் திருக்கூட்டத்தார் கேட்டு மஹா சந்தோஷத்துடன் ஆனந்தக்கூத்தாடி கோவில்புக்கி அங்கே நிர்மாணசொரூபமாயெழுந்தருளியிருக்கானின்ற பழனியாண்டவருக்கு மானதாபிஷேக அலங்காரஞ்செய்து நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி வலம்புரிச்சங்கு சின்னங்களாரபாரத்துடன் ஆனந்தபரவசமாய் சிரசின்மேற்கைகூப்பி ஞானக்கண்ணினால் தேவாரஸ்தோத்திர தெரிசனமானவுடன் பரமசிவன் குழந்தையினிடம் அனுக்கிரகவிடைபெற்றுக்கொண்டு விசாலஞால இரதமேறி அந்தரமார்க்கமாய் சிவநாமகீர்த்தன ஞானவுலாப்பாடிக்கொண்டு தெக்ஷணகயிலைநோக்கமாய் சதுர்த்தேசிகளின் சிவஸ்தலங்களுக்கு இரதம்வந்திறங்கியதென்று சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

பூர்வபச்ச ஸ்தலங்களின் சரித்திரம்.

திருக்காளத்தி திருவாரூர் திருவத்தியூர் திருவாலங்காடேர்
திருமயிலாடேர் திருவிடைமருதூர் திருவானைக்காவூர் திருவையாறூர்
திருத்தணியூர் திருக்கழுக்குன்றம் திருவேறகம் திருப்புலியூர்
திருக்காஞ்சிபுரந் திருவேதவனந் திருக்ஷேத்திசரம் விருத்தகிரியே.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்திய மஹாரிஷியினது திருக்கூட்ட வாசாலஞால இரதமானது தெக்ஷணகயிலை நோக்கமாய் இரதம் வருமார்க்கத்தில் திருக்காளத்தியூர் ஸ்தலமுதல் விருத்தகிரி ஸ்தலம்வரை சோடஷமேபொருந்திய பதினாறுஸ்தலங்களிலும் ஒவ்வொரு ஸ்தலத்திலும் ஒவ்வொருநாளிறங்கி அங்கே ஸ்நானஞ்செய்து மானதாபிஷேக அலங்காரஞ்செய்தவுடன் நைவேத்திய தூபதீப சோடஷதீபாராதனை நடத்தி ஆனந்தபரவசமாய் கண்டாமணி சேகண்டி சங்குத்தொனி சின்னங்களாரபாரத்துடன் தேவார ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து அனுக்கிரகவிடைபெற்றுக்கொண்டு வாசாலஞால இரதமேறி இந்திரதிசைநோக்கமாய் இரதசாரதி வாய்வேகமனோவேகமாக இராமேசுரநகரம் வலப்பிரதெக்ஷணமாய் வந்திறங்கினர்களென்று சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

இராமேசுர ஸ்தல சரித்திரம்

சிலைவலிய சிலைராமன் தீர்த்தத்திலெவரேனுஞ் சென்றமிழ்ந்தி
நலம்விடு சிராத்தம் நடத்தியிராமனை நயந்துபோற்றி
மலைவளர் காதலிவணங்கி தென்புலத்தான் மகிழ்ந்துவாழ்த்த
உலகிலுயர் செல்வங்களுயர்ந்து பெற்றெனன்றுமுற்று வாழ்வார்.

தேவர்விஞ்ஞையர் கின்னரற் மற்றுள திசையோர்
பூவின்மாக்களும் புண்ணிய தினங்களிற் பொருந்தி
ஆவலோடு நீராடி ராமேசுரந் தனுக்கோடி
சேவைசெய்து வானரங்களு மற்றுள திசைகள் தேவருமே. (௧)

ஆதியாங் காசிலிங்கத் தரன்மகனு னுமந்தானும்
சோதியா மிராமலிங்கந் துதிபெற அழைத்துவந்து
வேதமே யாகுமிக்க விரதராமே சுரத்தில்
பூதலஞ் சிறக்கவென்றே போற்றியர்தனஞ் செய்தானே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இரேதாயுகந்தொடங்கியதில் மகா

விஷ்ணு இராமாவதாரமானதில் சனகமகா இராசாவினிடம் வில்லுடனுற்பத்தியான சீதாலெக்ஷிமியைவிவாகஞ்செய்து கைகேசிவேண்டுதலின்படி வனவாசஞ்சென்று தேவர்களான வானராதிகளால் சமுத்திரத்தில் திருவணைமுடித்து இலாங்காபட்டணம் இராசரிக்கஞ்செய்துவந்த இராவணன் சீதாங்கனியை பூமியோடெடுத்து இலங்கை வண்டோதிரிவசம் ஒப்படைத்து பந்தனஞ்செய்த நிமித்தம் இராமர் கிஷ்கிந்தாபுரியில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த வானராதிகளுடன் இராமர் இலங்காநகரஞ்சென்று இராவண சம்மாரமுடித்து விபூஷணருக்கு முடிசூட்டி இராக்ஷதர்களனைவரும் பிரமகுலமானதால் பிரமத்திதோஷம் நீங்கும்பொருட்டு அனுமார் காசிக்கெங்கையிலுற்பத்தியான சுயம்புலிங்கங்கள் மூன்றெடுத்துவந்ததில் இராமேசுரத்தில் ஒன்றை இராமலிங்கமெனவும் ஒன்றை அனுமகுண்டத்தருகில் அனுமலிங்கமெனவும் பிரதிஷ்டைசெய்து தனுக்கோடியுடன் மூனைக் கோடிதீர்த்தங்களும் உற்பத்தியான தீர்த்தங்களில் அகஸ்தியர் முதலிய திருக்கூட்டங்களும் ஸ்நானஞ்செய்து அநுவனை அசுரசம்மார பிரமத்திதோஷம் நீங்கியும் தனுக்கோடியில் பிண்ட உற்பத்தியானானவுடன் அனுமலிங்கம் இராமலிங்கம் இவர்களுக்கும் ஸ்ரீராமர் சீதாலெக்ஷிமியுடன் ஐந்துபேர்களுக்கு மானதாபிஷேக அலங்காரம் பூசை நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் சங்குநாதத்தொனிகள் ஆரபாரவொலியுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்துகொண்டு வழிமார்க்கத்திலெதிர்த்துவந்த இராக்ஷதர்களை வதைசெய்த பிரமத்திதோஷம் நீங்கியதின்மேல் அகஸ்தியர் மற்றொரு சயம்புலிங்கத்தையும் யெழுந்தருளச்செய்துகொண்டு திருக்கூட்டசமிதம் வாசாலஞால இரதமேறி இராமேசுரபட்டணத்தை வலப்பிரதக்ஷணமாய் வந்து வருண திசைநோக்கமாய் அருணாசலத்துக்குவந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

அருணகிரிமலைச் சரித்திரம்.

எந்தையே அருள்கந்தியே யடியவற் கெளியாஞ்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பை
அந்தமானகர் தலத்தினி லறன்சிவ வடிவாய்
வந்தவாறுட னதுமலை திருவண்ணா மலையே. (௧)

அம்மலைச் சுடரடி தலைதெரிகிலா தயன்மால்
இம்மலைச் சுடரீரேழு புவனமு மியங்க
கைமலைக் கடகரிமுகன் புனைந்திடுங் கயிலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனே திருவண்ணா மலையே. (௨)

பஞ்சபாதக மொருவனப் பதியிலே பண்ண
நெஞ்சினால் வினைத்திடினு வினைத்ததே பரமாய்
தஞ்சமாகிய மூற்றியா மெனமறைசாற்றும்
அஞ்சொலாவது மொழிந்தது திருவண்ணா மலையே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பூமிமுதல் ஆகாயவரை அக்கினிசொரூபமாய்த்தோன்றிய திருவண்ணாமலையினது மான்மியங்களை நந்திகேசுரரால் மார்க்கண்டரிஷிக்கு மொழிந்து அவரால் யான்தெரிந்தன். அதெப்படியெனில் சிருஷ்டி திதி சம்மாரம்பொருந்திய சிவபெருமான் அக்கினிசொரூபமாய் நிற்பதுவே எதார்த்தவடிவமென்றுந் திருவண்ணாமலையென்ற திருநாமமும் இவ்விதஅலங்காரம்போன்ற அக்கினிமலையின் அடிமுடியை அரியக்கூடாமையால் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவரும் சபதம்பண்ணிக்கொண்டு பிரமதேவர்முடியையும் விஷ்ணுவடியையுங்காண்போமெனச் சென்றதில் சுவாமிதிருமுடியில் தரித்திருந்த தாளம்பூவுதவரி வெகுகாலமாயிறங்கிவருவதில் மத்தியில் பிரமாவினிடம் சந்தித்து ஓப்பிரமாவே சுவாமியின்முடியைக்காண உம்மால்முடியாதென கேசரிசொல்ல அதுகேட்டு பயந்தினையெனக்காக முடியைக்கண்டவனென்று சொல்லவேண்டுமென்று இருவரும் திரும்ப விஷ்ணு அடியாகியபாதத்தைக்காண வம்மால்கூடாதென திரும்பிவர இம்மூவருஞ்சந்தித்து கேசரி வாய்திறக்குமுன் ஈரேழுபதினாலுலோகங்களும் பிரகாசிக்கும்படி பரமசிவம் அக்கினிசொரூபமாய் நின்று மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஓ கேசரிப்புஷ்பமே யெனது முன்பாகப்பொய்சொல்லினைந்தனையே நீ இனிமேல் நமக்குதவாதென ஓதாணயுகமுதல் சாபங்கொடுத்து பிரசன்னமாய் இந்த அருணகிரிஸ்தலத்தில் மானிடர், மிருகம், பக்ஷி, பறவை, புற்பூண்டுகள் தேவர்கள் ரிஷிகள் முனிவராதிகளும் இமையாவினைத்தாலும் கொலைபாதகம் பஞ்சமாபாதகம் பொய்சொன்னாலும் சொல்லினைந்தாலும் அநுக்கிரகமாகுமென பாவமற்ற வினைகளொழிந்து சாயுச்சியபதவிபெற அநுக்கிரகமாகுமென

வேதங்கள்முறையிடுகின்றதால் இந்தத்திருவண்ணாமலையினுச்சியில் சிவசொரூபந்தோன்றுவதெப்படியெனில் சிப்பரவி மாசமுதலாதிவாரத்தில் சூரிய ஒழிப்பிரகாசமானது காலையிலெப்படிப்பிரகாசிக்குமோ அவ்விதப்பிரகாசம் போலவும் கற்பூரதீப ஒழிப்பிரகாசம்போலவுந்தோன்றிய சொரூபதெரிசனஞ்செய்கின்றதுமன்றி இவ்வுலக ஆலயங்களிலும் கற்பூரதீப சொரூபங்காட்டி தெரிசனஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு சாயுச்சியபதவி அனுக்கிரகஞ்செய்கின்றோமெனவும் ஆக்ஞாபித்தனர். அம்மலையை வலப்பிரதக்ஷணமாய்வருகின்ற அகஸ்தியமகாரிஷி திருக்கூட்டங்களெல்லாம் அம்மலையில் சிறந்திருக்காநின்ற ஆயிரத்தெட்டு தீர்த்தங்களிலுமிறங்கி தீர்த்தமாடி நித்தியகிரிகைகளை முடித்துக்கொண்டு திருவண்ணாமலையில் அக்கினிதிசையிலுற்பத்தியாயெழுந்தருளிய பிரமகுண்டத்துக்குவந்து இரதம் விட்டிறங்கியசமையத்தில் அகஸ்தியமகாரிஷியினது வலது கரக்கமண்டலத்திலுதித்திருக்கின்ற மஹாதாம்பிரவன்னியானவள் அந்தசிவபெருமானனுக்கிரகப்படி பிரமகுண்டத்திலோர் கலைதாவி நின்றுறைகின்றதெப்படியெனில் இந்த பிரமகுண்ட தீர்த்தத்தில் யாவரேனும் ஸ்நானஞ்செய்து அருணாசலமலையை வலப்பிரதக்ஷணமாய் வந்து அருணாசலேஸ்பரனையும் உண்ணாமுலையம்மனையும் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு பிரமத்திதோஷம் நீங்கி நன்னெறிவுண்டாகுமென்றருளியபடிக்கு உடனே அகஸ்திய மஹாரிஷியுடன் திருக்கூட்டங்களெல்லாம் அந்த பிரமகுண்டத்திலிறங்கி ஸ்நானதீர்த்தமாடி அவரவர் நித்திய கிரிகைகளைமுடித்து அருணாசலமலையினது உச்சிக்கேகிச்சென்று அக்கினிசொரூபமாயெழுந்தருளிய கற்பூரசொரூபம்போன்ற அருணாசலேஸ்பரர் உண்ணாமுலையாளம்மைக்கு மானதாபிஷேக அலங்காரம் பூசை நேவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி. சின்னங்கள் வலம்புரிச்சங்குகளிவைகளுடன் மலையினுச்சியினது ஓமகுண்டத்தில் அம்பாரமான கற்பூரங்கள் குவித்தது குடங்குடமாக ஆவிநெய்வார்த்து அந்த கற்பூரதீபதெரிசனஞ்செய்து பணிந்தனர். உடனே சர்வதோஷங்களுடன் பிரமத்திதோஷமும் நீங்கி நன்னெறிவுண்டாக அகஸ்திய மஹாரிஷி திருக்கூட்டங்கள் அம்மலையைவிட்டிறங்கி அடிவாரம்வந்து வாசாலஞால இரதமேறிதெக்ஷிணகயிலைநோக்கமாய் சிதம்பரஸ்தல நகரத்துக்கு வந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

சிதம்பர ஸ்தல சரித்திரம்.

தில்லையினில் நடனசபை தேவர் காணில்
எல்லை மறைவேதங் கனிற்றஞ்சி வாழ்க
வல்லவர் மூவாயிரம் பேர் தில்லையுற்
றெல்லைநகர் சிதம்பரமே ரகசிய வாழ்வே. (௧)

அந்தரத்தோ ரிஷி முனிவறனந்தங் கோடி
வந்து சிதம்பர மூலதெரிசன மென்றுமுஞ்
சிந்தையுற்று வழுவிலா யாகஞ் செய்து
தந்தரத் தாந்தாத் தாகாத்தி கண்டோற். (௨)

மாலயனுந் தேடரியா மங்கை பாகன்
வேல் விழியாள் தோன்றிடவும் விசனமுற்று
காலனைக் காலால்க் கடிந்த கடவுளானே
ஆலமுண்ட கனக சபையாதி நாதர். (௩)

ஆலயி னெழுபுகை யருமறை வேழ்விச்
சாலையி னெழுபுகை ரத்தின தாம்பிரசபையிற்
காலையி னெழுபுகை கருமுகி லெனவே
சோலையி னடமிடு தோகைகள் பலவே. (௪)

சாலியின் னயலுழ தழைவரி கழைகள்
மேலுயர் பூகதம் விரவல பனைகை
மாலுற வழர்வன மடல்விரி தாழை
சூலுற கதலிகள் சூழ்சிதம் பரமே. (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்திய மகாரிஷியினது திருக்கூட்டங்களுடைய வாசாலஞால இரதமானது நடேசர் சன்னதிமுன்பாக சிதம்பர இரகசிய தெரிசனஞ்செய்யவேண்டுமென இரதம்விட்டிறங்கி திருக்கூட்டங்களுமொருமிக்க கொள்ளடங்காவேரிக்குவந்து ஸ்நானதீர்த்தமாடி நித்தியகிரிகையைமுடித்து சிதம்பரநகர்வீதி வலப்பிரதக்ஷணமாகவருவதில்

தில்லைமூவாயிரம்பேர்களின் அவரவர் மாடங்களில் யாகசாலை ஓமகுண்டங்கள்போட்டு யாகம்வளர்த்து நான்குவேத மந்திரபாராயணமும் சிலமாடங்களில் காயத்திரி மந்திரசெபபாராயணமும் சில மாடங்களில் ருத்திரயாக வேள்வி வளர்க்கின்றதின் புகைகளெப்படியெழும்புகிறதானல் கருமுகில் போலவும் பால்நிறம்போலவும் பொன்னிறம்போலவும் புகையெழும்பியதால் அங்கர விருக்ஷாதிகளிலுள்ள புஸ்பங்கள் மயங்கியுதிர்ந்து கிடப்பதும் பிலாக்கழைகளும் கதலிகுலைகளும் தாழைகுலைகளும் கற்பகவிருக்ஷாதியினது குலைகளும் வெம்பி மயங்கியுதிர்ந்து கிடப்பதுகளையெல்லாம்பார்த்து திருக்கூட்டங்கள் ஆனந்தக்கூத்தாடி கோவிலுக்குட்புகுந்து பிரகாரம்வருவதில் மாதவரிஷி மயேந்திரரிஷி சதுவுத்தமரிஷி காலாங்கிரிஷி இந்த நாலுரிஷிகளும் சாமவேதமந்திரம் அதர்வணவேதமந்திர செபம்பண்ணுவதின் வேள்வியினது புகைகள் மஹா திவ்வியவாசனையோடு ஆகாயவரையெழும்பிய புகையினல் மயங்கியுதிர்ந்துகிடக்கின்ற புஸ்பாதிகளைத் திருக்கூட்டங்கள் கண்டொதுங்கி தாண்டித்தாண்டி பிரதக்ஷணம்வருவதில் மயில்களன்னங்கள் அன்றுஞ்சி புள்ளினுகள் தோகைவிரித்தாடுவதையும் வேதமொழிகளைப்பாடுவதையும் குயில்கள் இசைபாடுவதையும் பார்த்து ஆனந்தபரவசமாய்வந்து நடனசபையிற்சென்று தில்லைநடராஜன் சிவகாமியம்மைக்கு மானதாபிஷேக அலங்காரமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் எக்காளம் சங்குநாதத்தொனிகளாரபரிக்க ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து ஓம்நமசிவாயா ஓநமோவென மந்திரபாராயணஞ்செய்து அனுக்கிரகவிடைபெற்றுக்கொண்டு தெக்ஷணகயிலைநோக்கமாய் இரதசாரதிகட்டி மதுரைநகரம்வர்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷ்க்குகுரு சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

மதுரைநகர் சரித்திரம்.

மறைமுதற் கலைகளெல்லா மணிமிடத்தவனை யெங்கும்
கிறைபர மென்றபூதி சாதன கெரிவீடென்று
மறைகுவதரிந்து தேறுறி வெனக்கலங்கி யந்த
முறையின் வீடுணர்ந்தோர் வைகைதெளிந்த நூரிவெள்ளம். (௧)

வரைபடுமணியும் பொன்னும் வைரமுங்குளையும் பூண்டு
அரைபரு மகிலுஞ்சாந்து மப்பியினமூர்த நூட்டிக்

கரைபடுமருத மென்னுங் கன்னியைப் பருவநோக்கித்
திரைபடு வைகை நீத்தஞ்செவிலிபோல் வழக்குமாதோ. (௨)

வாரணச்சாலை யோங்கும் வழர்பரிசாலை யோங்கும்
யாரணி சிவிகையோங்கு மணியணிசாலை யோங்கும்
பூரணச்சாலை யோங்கும் புதுமணச்சாலை யோங்கும்
தாரணிசாலை வாழுந் தமனிய மதுரையாமே. (௩)

உருதிசேருலகிற் றென்பாலுயர் திசையதிக மென்றே
குருமுனிக் கரியநாதன் கூறியமேன்மை சேரும்
நெரிதரு பாண்டிநாட்டி னிலமையை கெண்டிலோமே
நருமலர் சோலைசூழும் நகர்வள மதுரையாமே. (௪)

எம்மதமுநியோர் சூழ்ந்த சிவாலயச் சொக்கலிங்கம்
மேல வானவர்க்குமெட்டா மேன்மை மீனக்ஷியாளும்
பாலுருவைகை சேர்ந்தகடன் பாண்டிநாட்டியல்பு தானும்
ஆலமுதுண்ட கண்டன் மகாசிவ மதுரையாமே. (௫)

மன்றல்மா சோலைசூழ மருதநீழ் சோலைசூழக்
கொன்றை பொன்சொரியு முல்லைகோங்கிடை படருமாலை
துன்றிய பாலுமோடு நிலங்களும் வைகைசூழ்ந்த
தின்றன பழனத்தூடு நெய்தலின் மதுரையாமே. (௬)

குலவுவாரமடைமாதர் குறிஞ்சியின் குரவர் மாதர்
நிலவுநீர் மருதவைப்பினிரை மதுக்குடங்க ளேந்தி
புலவுவர்சென்னற் கைநுந்திடு நெய்த னன்னீர்
யிலகுவெண் முத்துக்கீவ ரினித்தபான் மதுரையாமே. (௭)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பாண்டிநாட்டிலுதயமாயிருக்கின்ற மதுரைச் சொக்கலிங்கம் மீனக்ஷியம்மை வசித்துக்கொண்டிருக்கா நின்ற கோவிலைச்சூழ்ந்த சத்தவீதிகளின் செம்பொன்நிறமதிலுஞ் சொர்ண விமானமும் துவஜஸ்தம்பங்களும் வீதிகளில் மாடமேடையும் உப்பரிகைகளும்

வாரணச்சாலை தோரணச்சாலைசூழ்ந்த மறையோர்கள் மாதவர்கள் விண்ணவர்கள் சிவதவசிகளனைவரும் சொக்கலிங்கம் மீனாக்ஷியினது திருவடிகளின் பாதபூசைபண்ணுவதும் அந்தரத்தரிஷி முனிவோர்கள் பத்மாசனம் மயூராசனம்போட்டு அட்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர சடாக்ஷர ஏகாக்ஷர பிரணவ ஸ்ரீங்கார மந்திரபாராயண சமாதி நிஷ்டையிலிருந்து கூன்பாண்டியராஜன் புத்திரி மீனாக்ஷியம்மையை திருமணஞ்செய்திருக்கின்ற சொக்கலிங்கத்தைச் சதாகாலமுமர்ச்சித்து பூசித்தடிபணிந்து நிஷ்டையிலிருப்பதானவினித்தபரன் மதுரையினது வீதிகளிலுலாவிக்கொண்டு வாசாலஞால இரதம் வைகை புடையடைப்புக்கரையினருகே அகஸ்திய மகாரிஷியுடன் திருக்கூட்டங்கள் ஒருமிக்கத்தானே வைகைநதியில் தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்தனர். உடனே அகஸ்தியர் தேவியான லோபாமுத்திரையானவள் மஹாதாம்பிரவன்னியைப் பார்த்துரைக்கின்ற தெப்படியெனில் ஏ பொருனையே இந்த வைகைநதியில் எனதுடன் சுவாமி திருக்கூட்டங்களெல்லாம் தீர்த்தமாடினேம் நீர் கமண்டலமே கெதியென்றிருக்கலாமாவென [illegible] உடனே யெனதன்புற்ற லோபாமுத்திரையே கேளும் இந்நகர மதுரைப் பட்டணத்திலுள்ள கன்னியர்களனைவரும் அகிலம் சாந்து புனுகு சவ்வாதுடன் வாசனாதிரவியங்களும் கலந்து சொக்கலிங்கம் மீனாக்ஷியம்மைக்கு அபிஷேகமான துகளை வாரி வாரி கன்னியர்கள் அவரவர் கொங்கைமுதலான இரேகமுழுவதுமணிந்து அவரவர் பூமான்களிடம் இரவுமுழுமையும் இங்கிதலீலைகள் பாராட்டிக்கொண்டிருந்து காலையில் இந்த வைகைநதிக்கரைபடும்படியாய்த் தீர்த்தமாடினதால் இந்த வைகைநதி அசுத்தமானதை நீர் நினையாமல் மொழிந்தீரென்றுரைத்தவுடன் வைகை நாணிவெட்கமுற்று இதுமுதல் அடியாள் கீழாகப்போகவேண்டுமென சொக்கலிங்கத்தைப் பணிந்து விடைகேட்டனள். உடனே சுவாமி பிரசன்னமாயுரைக்கின்றதெப்படியெனில் மஹாதாம்பிரவர்ணிக்கு சமஸ்ததோஷங்களும் சமஸ்த அசுத்தங்களையுமுடனைக்குடனே பரிகாரஞ்செய்துகொள்ளும்படியான சக்தியுடையவளென்று அனுக்கிரகமாயிற்றது. அகஸ்தியர் முதலான திருக்கூட்டத்தார்களும் கைமணித்தாளம் போட்டுக்கொண்டு வைகைநதியைவிட்டு மதுரைப்பட்டணத்து நகரவீதிகளை வலப்பிரதக்ஷணமாய் வருவதில் தேவர்கள் வேதமந்திரத்தை மொழிகின்றதை சோலைமாடவீதியிலுலாவித்திரிகின்ற பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் குயில்கள் மயில்கள் அன்னங்கள் காதுகொடுத்து கற்றுக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று அர்த்தம்பண்ணி

வைகைக்கரையிலொதுங்கி வாசனாதிரவியங்களை அதரதின்றெக்கைகனிலால்வாரி அணிந்துகொண்டு மதுரைமாநகரத்துவீதிகளை வலப்பிரதக்ஷணம் இடப்பிரதக்ஷணமாய் உலாவித்திரிகின்றதையும் பார்த்து அதிசயமுற்று அகஸ்தியர் கமண்டலத்திலிருக்கின்ற பொருனைமாதா அந்தலோபாமுத்திரைக்குரைக்கின்ற தெப்படியெனில் நான் பரிசுத்தமாகிய சக்தியும் சர்வபரிபூரண சதாசிவபெருமான்முதல் சகல ஜீவசெந்துக்களுக்கும் சிவதாது கொடுக்கின்ற சக்தியிருப்பதினால் யாதுங்களுடன் வைகைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்யவில்லை யென்றுரைத்ததை லோபாமுத்திரைகேட்டு அகஸ்திய மஹாரிஷிக்கு உரைத்தனள். உடனே திருக்கூட்டங்களுடன் கோவிலுக்குட்சென்று சொக்கலிங்கம் மீனாக்ஷியம்மைக்கு மானதாபிஷேக அலங்கார நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் ஆரவாரத்துடன் சங்குநாதத்தொனிமுழக்கமாய் தூபதீப சோடஷ தீபாராதனைநடத்தி தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு அனுக்கிரகவிடைபெற்று கைமணித்தாளம் போட்டு வைகைநதிக்கரைக்குவந்து வாசாலஞால இரதமேறி தெக்ஷண [illegible] திருப்பரங்குன்றத்தில் வந்திறங்கினர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

திருப்பரங்குன்றஸ்தல சரித்திரம்.

வாரணக் கிளையாபோற்றி மால்மருகோனே போற்றி
ஓரணி மயிலிலேறுந் திருப்பரங்குன்று போற்றி
தோரண வீதிமாடந் துர்க்கைமாருலி போற்றி
யேறணி சிக்கந்த ரிளைவனே போற்றிபோற்றி. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியர் வாசாலஞால இரதமானது திருக்கூட்டசகிதம் திருப்பரங்குன்றமலையை வலப்பிரதக்ஷணமாய் வந்து சரவணப்பொய்கைத் தடாகத்திலிறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரியையமுடித்துக்கொண்டு கோவிலுக்குட்சென்று அகஸ்தியர் தெய்வானை வாலசுப்பிரமணியம் குலினியாகிய துர்க்கை திருப்பரங்குன்றமகாலிங்கம் இவர்களுக்கு மானதாபிஷேக அலங்காரஞ்செய்து நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் சங்குநாதத்தொனி முழக்கத்துடன் தூபதீப சோடஷதீபாராதனை நடத்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு வெளியில்வந்து வாசாலஞால இரதமேறி தெக்ஷணகயிலைநேராக்கமாய்

ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர் வந்திறங்கினர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் சரித்திரம்.

சோதிமணிக் கோபுரங்கள் சூழ்ந்தமணி மண்டபங்க
ளோதிவளர் சாலை நெருங்குமணி மேடைகளும்
ஆதிமா லாண்டாளரிய பொற்கொடி மரங்கள்
பூதிவளம் பெருக வுயர்பூஞ்செல்வ ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர். (௧)

தூண்டாத தீபச்சுட ரொளியாய் நின்றவர்க்கோ
ராண்டா ளென்றம்மை யனு குற்றாழ்
பூண்ட செங்கழனி பிச்சிகுடமல்லிகைப்பூ சூடினாள்
தீண்டா டறங்கமாட மழகா ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர் (௨)

குயில்க ளிசைபாடுங் கோலமயில் பண்பாடும்
அயிலறவ மஞ்சுபன சரத்திலுந் திருக்கும்
சைலமனத்தாண்டாள் தான்சூடி நிதங்கொடுப்பள்
முகில நிறமாமேனி யுடையம் ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியர் திருக்கூட்டசகிதம் வாசாலகுல இரதமேறி அழகர் உறைவிடமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீவல்லிபுத்தூர் நான்குவீதிகளையும் வலப்பிரதக்ஷிணமாகவருவதில் சோதிவொளிபோன்ற சத்தகோபுரங்களும் செம்பொன்திருமதில்களும் மண்டபங்களின் நிலைத்தேர்களும் அடியார்களாகிய ஆழ்வார்கூட்டங்களும் திருமதில் வெளிப்பிரகாரவீதிகளில் மாடமேடை யுப்பரிக்கைகளும் பிரமாலயவீதிகளும் அனுமக்கொடிகளும் மஹா திவ்விய அலங்காரம்போன்ற மஹாவிஷ்ணுவான அழகருக்கு இளமைபொருந்திய ஆண்டாளென்ற அம்மைக்கு கழனி பிச்சி இருவாச்சி முல்லை மருக்கொழுந்து குடமல்லிகை விஷ்ணுதுளசி இப்படியுற்ற திவ்விய வாசனைபொருந்திய மலர்களை நம்மாழ்வார் பிரதிதினமெடுத்துவந்து யின்டையாறங்கள் கட்டியதுகளை ஆண்டாளம்மை வாங்கி தான் சூடியணிந்ததுகளை கெருடாழ்வாரிடம் ஒப்புவித்து அதுகளை அழகரிடங் கொடுத்து அவர் தரித்துக்கொண்ட புஸ்பங்களை படிகளைத்து பக்தரிடங்

கொடுத்திருந்ததுகளை திருவாய்மொழிபாடி கைமணி சங்குசேகண்டாமுழக்கத்துடன் சன்னதியில் வந்திறங்கியவுடன் அகஸ்தியர் திருக்கூட்டங்களுக்கு ஆண்டாள் அளகர் ஆதிநாதர் இவர்கள் திருவாய்மொழிகளைக்கேட்டசந்தோஷத்தில் இண்டைமலர்களைத் திருக்கூட்டங்களுக்கு ஈய்ந்தனர். உடனே அகஸ்திரிடமிருந்த இரண்டுலிங்கத்திலொன்றை உட்பிரகாரத்தில் மகாலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து மானதாபிஷேக அலங்காரபூஜை நடத்தி நைவேத்திய தூபதீப சோடஷதீபாராதனை நடத்தியபின் சுடரொளியிலுதையமான ஆண்டாளென்ற அம்மைக்குத் திருமணஞ்செய்ய பருவகாலமிப்பதானெனவும் மாலைசூட்டவும் வருகிறதென்று பறைசாற்றும்படி நம்மாழ்வாருக்கு ஆஞ்ஞாபித்தவுடனே பறைசாற்றியபடிக்கே அந்த ஆண்டாளென்ற அம்மைக்குரிய அழகர் ஆதிநாதர் இவர்களுக்கு அம்மைசூடிக்கொடுத்த அழகரணிந்துகொண்டதின்பின் திருப்பதி ஸ்ரீநிவாசன் முதலிய ஆறுபேர்களும் ரெங்கமன்னருக்கு தடம்பிரண்டதினால் தொண்டிமன்னுமொன்று திருநாமமுண்டாய்வர வாங்கங்கே தாபரமாய்விட்டனர். இப்படியுற்ற ஆண்டாளம்மை ஆதிநாதர் அழகரென்ற இருவர்களுக்கும் மானதாபிஷேக அலங்காரதிருத்தளுகையானவுடன் தெரிசனஞ்செய்துவிடைபெற்றுக்கொண்டு சன்னதிக்குவெளியேவந்து தெக்ஷணநோக்கமாய் இரதமேறி கருவநல்லூருக்கு வந்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ்சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

கருவநல்லூர் பால்வண்ணலிங்க சரித்திரம்.

ஆலகால விஷ மமுர்தம தாக்கினோன்
சீலமர் கருக்குருவி நல்லூரினில்
காலனை கடிந்த வையமருழி னோன்
பால லிங்கஞ் சாலாக்ஷி யம்மையே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே ஆதிசேடன் ஆலகாலவிசத்தை அமுர்தமாக்கி சுவாமியருந்தினதில் சாலாக்ஷியம்மை வெகுண்டு தன்கரத்தினால் மகாலிங்கேசருடைய சூதவழையை நெருக்கிப்பிடித்ததினால் புருஷர்களுக்கு சங்குத்துன்னியும் ஸ்திரிகளுக்கு சூதவழை சாதுவாயிருப்பதுமன்றி மார்க்கண்டரிஷிக்காக மரலியாகிய காலனை பாலலிங்கத்தினால் காலாலு

தைத்தும் ஆனைமுகத்தினையுடைய விக்கினேசுரருக்காக கயிலையைச்சுற்றி வந்தால் கனியைக்கொடுப்பதுமான விகடசமாசாரத்தை சொல்லியமொழி யினால் கணபதி பார்வதியை லிங்கத்தைத்தானே சுற்றிவந்தமையால் உடனே பால்வண்ணலிங்கம் கனியைக்கொடுத்து விட்டனர். கரிக்குருவிக்கு படுதேசமிட்டதஞ்சிவிமந்திர உபதேசமாய் மேடமாகிய சித்திரையிடபமாகிய வைகாசி இந்த இரண்டுமாசங்களில் மந்திரபாராயணஞ்செய்யும்படிக்கான இவ்வித சதுர்முகநோக்கங்களினால் பால்வண்ணலிங்கம் சாலாக்ஷியம்மை இவர்கள் சன்னதிமுன்பாக வந்திறங்கி கருவாசல்லூனை வலப்பிரதக்ஷணமாய் சன்னதியிற்சென்று கோவிலுக்குள்போய் உட்பிரகாரமாய் அகஸ்தியர் திருக்கூட்டத்துடன் வந்து மானதாபிஷேக அலங்காரநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களாரபாரத்துடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனை நடத்தி தெரிசனஞ்செய்து அனுக்கிரகவிடைபெற்றுக்கொண்டு இந்திரதிசைநோக்கமாய் இரதசாரதியாய் சங்கரநாராயண ஸ்தலநகரத்துக்கு வந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனனென்றவாறு.

சங்கரநாருயணஸ்தல சரித்திரம்.

கங்கைசூடிய கமலனே கருணை நாயகமே
மங்கைபாகனே மான்மழு வேந்திய கரத்தான
அங்கைபா ரமுதுண்டவா அண்ணலே யிறைவா
சங்கரா வுடைலிங்கனே சராசர பூதரனே. (க)

உலகம் யாவையுங் காத்துயிர பிரப்பதேயுருதி
நலமுபர்ந்திட சங்கரா வுடையாளென வெனவும்
நிலவுசூடிய நிமலனே யுனை நினைப்போர்க்கு
பலகலைப்பொருள் பரமனே யீந்திடே பாமாய். (உ)

யித்தகு நல்லவாஞ்சிரந்த யின்னகரினி துரையும்
நர்தனி சர்வகாந்தி நாரணன் நான்முகன்றுதை
யுத்தம ருடன்பிரந்தா வுடைபூவையம் புகழுமார்பன்
[illegible] வையகுடவணியுங் கோகன கோமதியே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகாவிசாரூப அலங்காரம்போன்ற வாசாலஞால இரதசாரதி தெட்சணமுகம்நோக்கி சங்கரநாராயணஸ்தலத் தினது தண்டாமறை ஓடைத்தடாகத்தில் வந்திறங்கி அகஸ்தியமாகாரிஷி திருக்கூட்டங்களொருமிக்க அத்தடாகத்தில் ஸ்நாநதீர்த்தமாடி அங்கனை வலப்பிரதக்ஷணமாகவந்து சங்கராவுடை சங்கரநாராயணன் கோவிலுக் குட்சென்று வலப்பிரதக்ஷணமாக வேதபாராயணங்களோதி கைமணித்தா ளம்போட்டு சன்னதியில் நின்று சங்கரலிங்கம் ஆவுடைநாயகியென்ற கோமதி இவர்களுக்கும் கணபதிகந்தன்முதலிய சத்துத்தேவதைகளுக்கும் மானதாபிஷேக அலங்காரநைவேத்தியமானவுடன் மணியோசை கண்டா மணி சேகண்டி சின்னங்களெழுப்பிக்க ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து அனுக்கிரகவிடைபெற்றுக்கொண்டு வாசாலஞால இரதசாரதியாய் தென் னைகயிலைநோக்கமாய் சிவநாமபாராயணஞ்செய்துகொண்டு தாருகாவனத் திருநகரஸ்தலத்திற்கு வந்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

தாருகாவன திருநெல்லைநகர்ஸ்தல சரித்திரம்.

தேவர்கண் முனிவர்சித்தற் றிசைபுறை புனிதகாகர்
பூவலர் தூவி சிந்துபூந் துறை புனலில் மூழ்கி
யாவலாய் நெல்லைமேவி யமலனை பணிந்துபோற்றி
தாவுபொன் விமானமேறி தாருகவனத்தில வந்தார். (க)

வானிடத் திலகுகங்கை வடகாசி எமுனைமூழ்கி
மேன்மை சேர்ந்திகள் சூழ்ந்தவிரிகட லுலகமேனும்
யான்றினிவா முக்கோடி யனைகமேகோடி தீர்த்தமெல்லாம்
தானலர் மேவிவாழுங் தாருகாவனத்தில் வந்தார். (உ)

அகஸ்தியர் காசிலிங்கத் தனுமனல்ப் பூசைசெய்தே
ஜெகத்தையுஞ் சமனதாக்க சிவபெருமானைப் போற்றி
மிகத்தயவோடும் பூசை விதிமுறை யுகந்துணர்த்து
மகத்துவமான சிந்து வனந்திட வைக்கலுற்றார். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியர் வாசாலஞால இரதம் வேண்டவளர்ந்த மகாலிங்கம், சன்னதியைக்காண இந்திரதிசைநோக்கி சிந்துநதிதடாகஞ்சென்று திருக்கூட்டங்களெல்லாமொருமிக்க இரதம்விட்டிறங்கி அத்தடாகத்தில் ஸ்நானதீர்த்தங்களாடி நித்தியகிரிகைகளை முடித்துக்கொண்டு அகஸ்தியர்கொண்டுவந்த காசிலிங்கத்தை சிந்துதடாகத்தின்கரையில் வருணதிசையில் இந்திரதிசைப்பார்வையாய் சுயம்புலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து அனுமார் மகன் அனுமானை யெக்காலமும் பூசைசெய்துவரும்படி திட்டஞ்செய்து மகாலிங்கத்துக்கு மானதாபிஷேக அலங்காரபூசை நடத்தி கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் சங்குநாதத்தொனிமுழக்கத்துடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனை நடத்தி வருணதிசைபார்வையாக இரதசாரதிசெய்து நடத்திவருமார்க்கத்தில் தாருகாவனச்சேத்திரத்தை வலம்பிரதக்ஷணமாயுலாவி வேதகோஷபாராயணஞ் செய்துகொண்டு சன்னதிநேரில் இரதத்தை நிருத்திவிட்டு கோவிலுக்குட்சென்று சுவாமியையும் பராசக்தியையுங்கண்டிருக்கின்ற கோவிலுக்குள்போய் உட்பிரகாரம்வந்து ஞானவுலாப்பாடி வேணுவனலிங்கமெழுந்தருளியிருக்கும் சந்நிதின் வருணதிசையில் கபிலமகரிஷி தவசுசெய்துகொண்டிருக்கின்ற சமாதிமுன்பாக வேண்டவளர்ந்தமகாலிங்கம் திருமூலலிங்கம் லோகாம்பிகை இவர்களுக்கு மானதாபிஷேக அலங்காரபூசை நைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனை நடத்தி மணியோசை கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் எக்காளம் சங்குநாதத்தொனியுடன் தேவாரப்பதிகம் காயத்திரிமந்திர ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டு அன்றிரவும் பகலும் ஸ்தலவாசஞ்செய்து வேணுவனமகாலிங்கம் வேண்டவளர்ந்த மகாலிங்கம் திருமூலலிங்கம் காந்திமதியம்மன் இவர்களிடம் அனுக்கிரகவிடைபெற்றுக்கொண்டு வாசாலஞால இரதமேறி வருணதிசைமார்க்கஞ் சுவாமிகடத்தி திருமலைக்குச் சென்றவர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனிவர் சொன்னவாறு.

திருமலை பாலசுப்பிரமணியர் சரித்திரம்.

வாரணமுகனை வாபோற்றி மால்மருகோனே போற்றி
சீரணிமயில்மேலூர் திருமலை முருகா போற்றி

நாரணன் மருகன்குன்றில் நடனஞ்செய் நாதாபோற்றி
தோரணமலையில்வாசன் பாலசுப்பிரமணியனேபுனிதாபோற்றி. (க)

நின்றுசெங் கரங்கள்கூப்பி னேரியுடன் சூரியகும்பன்
துன்றுமெஞ்ஞானம்பெற்று தூயவனறுமுகன் தாளை
யென்று தோத்திரங்கள் பாடியிணையடிபணிந்து போற்றி
சென்றுதன் மலையமீது சிறப்புட னினிதுசேர்ந்தார். (உ)

சூரும்பிரணவ ஸ்ரீரங்கார் வள்ளி தெய்வானையுடன்
தேருருக்கண்டனன் அகஸ்தியர் கூட்டத் திருமலையில்
நீருக்குமுழ்கி சரவணப் பொய்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து
வாருசடைக் கனிந்தோ னருள்பெற்றனன் மாதவமே. (ங)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியமகாரிஷியின் திருக்கூட்டங்களுடைய வாசாலஞால இரதமானது திருமலையை வலப்பிரதக்ஷணமாகவந்து அக்குன்றின்மேல் அடிவாரம் அக்கினிதிசையில் யெழுந்தருளியிருக்கின்ற கார்த்திகேயன் பந்திகளைப்பார்த்து அதிசயமுற்று இரதம்விட்டிறங்கி படிகளேறினதில் நடுக்கண்டத்திலுள்ள தயமான இடும்பனையும்பார்த்ததிசயமுற்று சடாக்ஷர கீர்த்தனம்பாடிக்கொண்டு உச்சிக்குன்றின்மேல் பூந்தியாயிருக்கின்ற சரவணப்பொய்கைத் தடாகத்தில் அகஸ்தியர்முதலான திருக்கூட்டத்தார்களுமிறங்கி ஸ்நானதீர்த்தமாடி நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பிரகாரமாய் சன்னதியில்வந்து கோவிலுக்குட்சென்று கண்டுகொண்டு பிரகாரமாய் வாலசுப்பிரமணியம் ஆறுமுகசுவாமி வள்ளை வீரவாகு வீரமகேந்திரர் வாலசுப்பிரமணியம் ஆறுமுகசுவாமி இவர்களுக்கு மானதாபிஷேக அலங்கார பூசைநைவேத்தியங்களானவுடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனை நடத்தி கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் சங்குநாதமுழக்கமாய் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு சுவாமியினிடம் அனுக்கிரகவிடை பெற்றுக்கொண்டு திருமலையைவிட்டிறங்கி வாசாலஞால இரதமேறி ஞானவுலாப்பாடிக்கொண்டு இலஞ்சிஸ்தலம் வந்திறங்கினார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனிவர் சொன்னவாறு.

இலஞ்சிக்குமாரற்கோவில்ஸ்தல சரித்திரம்.

திருவளர்சோலை தேங்குதிகள் தேக்குகொன்றை கோங்கு
மருவளர் கமுகுதாழை மாமறம்பிரகாரஞ் சூழ்ந்த
விரிபிச்சிய சோகுமுல்லை விழங்கோமுகர் நதியுமாங்கே
பரிவுறு குமாரற்கோவில்ப் பதியினி வினிதுவந்தார். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இலஞ்சிநகரத்தில் குமாரர்கோவிலில் யெக்காலமும் அட்டலெக்ஷிமி நிர்த்தனஞ்செய்து வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றதும் கோவிலைச்சூழ்ந்த தேன்றுங் கஞ்சூரான சங்குவெள்ளை கழுனி அதலி செவ்வதலி கொன்றை கோங்கிலகு மருக்கொழுந்து வெள்ளைச் செவந்தி மஞ்சள்ச்செவந்தி கமுகு செந்தாழம்பூவு இந்தப் பொஸ்பங்கள் பூத்துநிர்ந்துகிடக்கின்றதும் முல்லையசோடு முளுநீலம் நீலோர்ப்பலமிவைகளை பிரதிதினம் ரம்பைமாதர்கள் எடுத்துக்கோர்த்து சுவாமிக்கு அலங்காரஞ்செய்து தெரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு நிர்த்தனஞ்செய்கின்றதையும் கோமுகநதி சுவாமிக்கு ஆபரணமாகின்றதையும் இவ்வித அலங்காரம்போன்ற இலஞ்சியில் குமாரனைத்தெரிசிப்பதற்காக அகஸ்தியமகாரிஷியினது திருக்கூட்டத்தார்களும் ஞானவுலாப்பாடிக்கொண்டு சுவாமியை வல்ப்பிரதக்ஷணமாக வந்து வருணதிசையில் இரதம்விட்டிறங்கி அந்தக் கோமுகாநதியிலிறங்கி ஸ்நானதீர்த்தமாடி நித்தியகிரிகைகளைமுடித்துக்கொண்டு பிரகாரமாய் சன்னதியில்வந்து கோவிலுக்குட்சென்று வள்ளிதெய்வானையின் சமேதரான குமாரக்கடவுளுக்கும் சுத்தத்தேவதைகளுக்குமான தாபிஷேக அலங்கார நேவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடஷதீபாராதனையுபசாரமாய் மணியோசை கண்டாமணி சேகண்டி சின்னம் எக்காளம் சங்குநாதத்தொனி முழக்கத்துடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ் செய்து அநுக்கிரகவிடை பெற்றுக்கொண்டு வாசாலஞால இரதமேறி குற்றாலத்திற்கு வந்திறங்கினர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

திருக்குற்றாலஸ்தல சரித்திரம்.

கொற்றுமா வர்ச்சோலை சூழ்ந்திடு திரிகூடத்தின்வளம்பார்த்தான்
சிற்றாறதி செரிவன்ம்கோக்கினுன் சேண்வளர் வனம்பார்த்தான்

பற்றர்வாழும் கன்னகருறை வனங்களை பார்த்ததிவ்யமெய்தி
சிற்றனுர் மனம்பொருந்து குற்றாலத்தின் செறிபெருந்தனை. (க)

யிருவகைப்படு மதிவியினிடை யிந்திரதேவரும் பார்த்
தரியபொங்குமாகட லொடுசெண்பகடாவிப்புகநுவனம்பார்த்தான்
பொருவிலாமுனிபிசை சிவயோகிகள் பொருந்திடம்பல பார்த்தான்
கருணையெம்பெருமானுறைசிவமதுகங்கையினெழில்பார்த்தான் (உ)

அன்னவாறவர் காட்டலு மக மகழ்ன்பாய்
முன்னுசெங்கரஞ் சென்னிமீ கூப்பியே அனவருக்தொழுது
பின்னைகேழ்வனு றுறை திருக்கோயினிற் பிரங்கி
மன்னுசூழ் பிரகாரங்கள் வலஞ்செய்து போந்தார். (௩)

இலக்குகங்கை பொன்னிதழி யாடரவிழ மதியுஞ்
சுலவுசெஞ்சடை சோதியே தூய நம்பனே
குலவுமண்ட கோடியைப் பெற்றகுழன் மொளித்தாய்
நிலவுபாகனே குறும்பலா நிழலுறை நிதியே. (௪)

யின்னவா ரவரோகனு மித்தல மிறைவன்
மின்னுசெஞ்சடைப் பரமனன் நகரோன விரும்பி
மன்னுமா முனியற்கஷணை வழுவிலா தழைத்து
பொன்னடித்துணை வணங்கியே ஸ்தோத்திரம் புகல்வான். (௫)

பொங்கு பெருங்காத லொடுமான மிசைபோந்தருளி
யங்கன்னது நீங்கியுயறம் மலையின் பாங்குரவே
திங்கழணி வேணியான் சித்தர்சபை வாசனுமை
பங்கனுறை குற்றாலப் பதியதனை யணுக்குற்றான். (௬)

அன்னாலையி லென்னை யாளுடையவ னருளால்
பொன்றெடுங் கிரிப்பூமியுந் தென்றிசைப் புவியும்

முன்னிருப்பது சமதளமானது முறை யாற்
பின்னுசென்[illegible] பெம்பிரானுருக் கண்ட பெரியோன். (௭)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியமகாரிஷி திருக்கூட்டத்தார்களுடன் ஆனந்தபரவசமாய் இருகரங்களையும் சென்னிமேற் கைகூப்பித்தொழுது குற்றாலலிங்கம் குழல்வாய்மொழி இவர்களெழுந்தருளியிருக்கின்ற கோவிலை வலம்பிரதக்ஷணமாய் ஞானவுலாப்பாடி வருகின்றதின் திரிகூடாசலப்பருவதச் சோலையிற் சகல பொன்மயநிகளான மலர்கள் பொலிந்திருப்பதையும் சித்திராநதிக்கரைதயோரங்களில் செருந்தியாகிய செம்பொன்மலர்கள் பொலிந்து உதிர்ந்திருப்பதையும் பக்தர்களான விண்ணவர்கள் தபோதனர்கள் சித்தர்கள் ரிஷிகள் நிலையிலும் நிலைகளாகவும் தவசுபுரிந்துகொண்டிருப்பதையும் பொங்குமாகடல் செண்பகடாவி தேனருவி இதுகளில் விழுகின்ற அருவிகளின் சத்தமும் பார்த்து அதிசயமுற்று வேதங்களின் பாராயணமும் காயத்திரிமந்திர ஜெபமுஞ்செய்துபோவதை அந்தத் திரிகூடாசலப்பருவத குகையாச்சிரமங்களில் தவசுசெய்துகொண்டிருக்காநின்ற மாதவரிஷி சித்திகொமணிரிஷி திருமூலரிஷி இவர்கள் சீஷர்களான புத்திரர்கள் அந்தப் பருவதச்சோலையில் அனேக மலர்களெல்லாமெடுத்துப் பூசைசெய்யவந்ததில் திருக்கூட்டத்தாருடன் மூவரும்கோவிலுக்குட்சென்று சுவாமியைப்பார்த்தனர். அங்கே விஷ்ணுசொருபமாயிருப்பதைக் கண்டதிசயமுற்று அகஸ்தியர் மூலஸ்தானஞ்சென்று படிகளைத் திருநாமங்களையுமழித்து நிர்மாலியங்களெல்லாம் வெளிப்படுத்தி மூலஸ்தானமெழுதல் சகல சுவாமிகளுக்கும் மானதாபிஷேக அலங்கார பூசைமுடித்து நைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடஷதீபாராதனை நடத்தி மணியோசை கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் எக்காளம் சங்குநாதமுழக்கத்துடன் அகஸ்தியமகாரிஷி வேதபாராயணங் காயத்திரிமந்திர ஜெபம்பண்ணுகின்றதெப்படியெனில் பத்மாசனம்போட்டிருந்து உதடசையாமல் ஓம். பூர்பு வஸ்ஸுவ: ஓம். தத்ஸவி துர்வரேணியம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோயோ நப்ரசோதயாத்வென வேதங்களிலுள்ள முதன்மையாகிய காயத்திரிமந்திர ஜெபமானவுடன் மற்றதிருக்கூட்டத்தார்களுமோம் ஓம் பரமசிவமேயென சத்தவொலியுடன் தேவாரங்கள் சிலர்பாடி திருவாசகஞ்சிலர்பாடியபின் சுமுந்திரரிஷி மார்க்கண்டரிஷி மாதவரிஷி சித்திகாமணிரிஷி யிவர்களெடுத்துவந்த புஷ்பங்களை

அகஸ்தியமகாரிஷியினது பாதங்களில் அர்ச்சனைசெய்து அடியுறையாய் நமஸ்காரஞ்செய்து மொழிகின்றதெப்படியெனில் சுவாமி இதுவரை வாசஞ்செய்கின்றதெவ்விடமென வுரைக்கவேண்டுமென்று பணிந்தனர். ஓ ரிஷிகளே நாம் உரைக்கின்றோம் அதேதெனில் [illegible] கெழுந்தருளிய வரலாறைமொழிகின்றனென்றவாறு.

அகஸ்தியமகாரிஷி சுமுந்திரரிஷி மார்க்கண்டரிஷி யிவர்களுக்குரைத்த சரித்திரம்.

நின்றமாதவ முனிரிஷிகளை நோக்கியே நீள்சடையோன்
துன்றியாவரும் பொருந்தலால் வடதிசை சமமாய்
சென்றுதாழ்ந்திடத் தென்றிசை யுயர்ந்திடுஞ் செயலை
யிபூான்றுவான மும்முகிலொடு தாழ்ந்திடு சமமாய். (௧)

பொருந்து வாருபிறனைத் தூமே பொன்னினர் போல
வருந்திநோந்தன வடவரை மந்தா முதலாய்
யிருந்த வேதண்டமலைத் தன்னிமையவ நயன்மால்
அருந்தவத் தருந்தன் தொளின் மறந்தளுங்கினரல். (௨)

யிந்தவாறுள வருத்தமே தகலவே யினிதாய்
முந்து கற்பினளாகிய லோபா முத்திரையுஞ்
சிந்தையன்பொடு நீயுமத் தென்றிசை சென்றே
சந்தமாமலை வைகிடிற் புவிசமதளமாம். (௩)

இன்னகூறிச் செங்கையிறைற் தமிழ் முனிக்கிறைகு
பொன்னிறை பாறைநிகள் மெய்யினிற் பூட்டி
யுன்னைநேர்பவர் யாமல ரொருவருமில்லை
அன்னதாலுயர் திசையினிற் போவென்றனமலன். (௪)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சுமுந்திரரிஷி மார்க்கண்டரிஷிகளிருவரும் அகஸ்தியமகாரிஷியினது பாதபொற்ப அர்ச்சனை செய்து அடி

பணிந்து சுவாமி தெக்ஷணகயிலைக்கெழுந்தருளிய வரலாவை அடியேன்களுக்குரைக்கவேண்டுமென ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனர்களுடனே அகஸ்திய மகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய தெப்படியெனில் இவ்வண்டங்களெல்லாந் நிறைந்திருக்காநின்ற சிவபெருமானுமாபதி திருமணக்கோலதெரிசனஞ்செய்யவேண்டுமென வடவிந்தகிரியில் வாசமாயிருந்த அகஸ்தியருடன் தேவர்களான முனி ரிஷிகள் தேவேந்திரனுடன் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரரிஷிகள் நவகோடிசித்தர்பதினெண் சித்தர் சத்தரிஷிகள் அட்டவசுக்கள் கைலாசவற்கம் மூலவற்கம் தேவேந்திரனுடையராஜுக்களும் பின்னும் இவ்வுலகங்களிலுள்ள சமஸ்தமான தேவர்களும் சிவான்மாக்களும் நந்தியாதிய கணகண தேகஸ்தூல சூக்ஷமநெறி போன்ற ஆராதாரங்களை ஆராய்ந்து ஜென்மம்யெடுத்து முடிவிலாத ஆயுசுவரை தேகஸ்தூல சூக்ஷமநெறிபோன்ற கருவூர்வாசம்பொருந்திய அத்திரிஷி முனிவராதிகள் பின்னும் ரிஷிபத்தினிகள் அனந்தங்கோடி இதுவுமின்றி மூவுலகங்களிலுள்ள கணங்களனைவருமாக பந்தி பந்தியாய் ஒன்றுகூடி இமையபருவதமலைக்குவந்ததினால் தெக்ஷணபூமியுயர்ந்து ருத்திரபூமிதாழ்ந்துவிட்டதினிமித்தம் ஆயிரஞ்சிரசுடைய ஆதிசேடனுஞ்சுமைபொருக்காமல் அவன்மார்புவரை அஞ்ஞூருசிரசுந்தாழ்ந்துவிட்டநிமித்தம் தெக்ஷணபாகத்திலுள்ளமாணுக்கர்கள் மிருகஜாதிகள் பக்ஷிஜாதிகள் ஸர்வஜாதி முதலானதும் ஆகாசமுயர்ந்தெழும்பியதனால் ஜெந்துக்களுக்கிடுக்கமுண்டாகி அக்னிபொருக்கயிடமன்றி ஓகோ சிவசிவா பரமசிவமேயென்றோலமிட்ட சத்தவொலியானது கயிலைவாசனுக்குத்தோன்றி அகஸ்தியமகாரிஷியை தெக்ஷணகயிலைக்கு போகும்படிக்கும் சுவாமிதிருமணஞ்செய்தவுடன் பார்வதிசமேதராய்த் தெக்ஷணகயிலையில்வந்து காட்சிதெரிசனங்கட்டளையிடுவதாய் அனுக்கிரகமானபடி சமுத்திரரிஷி மார்க்கண்டரிசி மாதவரிசி சித்திசிகாமணிரிசி இவர்களுக்கு அகஸ்தியமாரிசி யுரைத்தனவொன்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனவொன்றவாறு.

வருணாருசனலறிவிகளில் தீர்த்தமாடிய சுருக்கம்.

சீர்பெரு வருணனால் சிரந்தெனு மேகமுந்
தோர்மிசை கோனதால் சிரந்த பொன்மழை
பூர்வ பூதலம் பொழியும் பூமழை
வாருதி வருணனால் வருகச் செய்தனன். (க)

யிருவுகைப் படுமருவி நீரிடையதன் தீர்த்தம்
அரிய பொங்குமா கடலொடு செண்பகடாவி
தெரியவந்ததே னருவியில் தீர்த்த மதாடி
நெரியின் இழரிவியில் தீர்த்தமதாடி வந்தனரே. (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே சிருஷ்டி திதி சம்மாரம் பொருந்தியும் நிர்க்கிரக மனுக்கிரகம் நிர்க்கிரானுக்கிரகம் பொருந்தியிருக்காநின்றகுற்றாலலிங்கங் குழல்வாய்மொழி சமேதர் சூரும்பலாவின் மூலத்தெழுந்த சிவபெருமானனுக்கிரகத்தின்படி தேவேந்திரன் வருணாருசனுக்கு ஆஞ்ஞாபித்து சத்தமேகங்களும் பொதிகையிலும் காசிப்பொதிகையிலும் திருமலைப்பொதிகையிலும் குமரப்பொதிகையிலும் எவ்வற்னபருவப்பொதிகையிலும் யிப்படிஐந்துசென்னியுடைய பொதிகையில் ஆவர்த்தமேகமாகிய சுற்றனும்பொழிகின்றதிர்க்கு சங்கராந்தமேகமாகிய பூமழையும் சம்வர்த்தமேகமாகிய ரத்தினமழையும்பொழிந்து தேனருவியிலும் செண்பகடாவியருவிலும் பொங்குமாகடலருவியிலும் திருச்சங்கினிஸ்தலமரிவியிலும் அகஸ்தியமகாரிசியும் அவர் திருக்கூட்டங்களும் திருகூடாசலருவியிலும் ஆச்சிரமத்தில் தவசுபுரிந்துக் கொண்டிருந்த மாதவரிசி சித்திசிகாமணி ரிஷி மார்க்கண்ட ரிசியுடன் தீர்த்தங்களாடி திருக்கூட்டங்களோருமிக்கயெழுந்தபோது இவ்வுலகமெல்லாஞ் சிரப்புப்பொருந்தியிருக்கும்படி சுத்தஜெலமழை பொன்மழை பூமழை ரத்தின மழை பொழிந்து சித்திராநதிக்கரையிரண்டுவிழுகின்ற நான்கு அரிவியில் ஸ்நானதீர்த்தஞ்செய்து அவரவர் ஆவின்சாணகத்தை அக்னீஸ்பரனால் நீற்றியவெண்ணீற்றை அவரவர் ஸூரியவளையமிட்டதினடு டதகரமயானத்தினடுவில் வைத்து ஜலத்தில் ஸூரியவளையமிட்டதினடு ஸ்ரீரீங்கார வித்தைமந்திரம் ஸ்தாபித்துவில் பிரணவம் பிரணவத்தாதி ஸ்ரீரீங்கார வித்தைமந்திரம் ஸ்தாபித்து செபஞ்செய்து வலதுகரத்தால் ஜலம்வாரி திருநீற்றில்தூவி ஆள்க்காட்டி அனாமிகை பவுத்திரங் கனிஷ்டமிந்த நான்குவிரல்களால் பூதிகுழைத்து பாவிஞ்சை மந்திர செபத்தினால் பதினேழுதானங்களிலு பூதியுமிட்டு தவிரல்களோனுக்கு காயத்திரிமந்திர செபத்தால் அங்கனியாசம் கர்னியா

சம் காமகளேநியாசஞ் சிவனியாசஞ் சக்திநியாசம் மாதுருகாநியாசஞ்சோடசஷனியாசஞ் சடாதாரனியாசம் நிராதாரனியாசம் இந்தநயனியாசங்களுமானவுடன் தேனுமுத்திரை யோனிமுத்திரை கும்பமுத்திரை சின்மயமுத்திரை சிவலிங்கமுத்திரை ரவிமுத்திரை நாதமுத்திரை விந்துமுத்திரை பிறைமுத்திரையானவுடன் சூரியனுக்கு மூன்றுதரம் அர்க்கியங்கொடுத்து பத்மாசனம்போட்டிருந்து மானதாபூசைசெய்து தர்ப்பனங்களானவுடன் திருக்கூட்டங்களெல்லாம்வேதபாராயணஞ்செய்துகொண்டு குற்றாலலிங்கங் குழலவாய் மொளியென கோவிலை வலப்பிரதக்ஷணமாக வந்து சன்னதிமுன்பு வந்து நின்றனர். அங்கேவாசமாயிருந்த விஷ்ணுபக்தர்கள் திருக்கூட்டங்களை கோவிலுக்குட்போகவொட்டாமல் மறித்துக்கொண்டனர். பின்பின் அகஸ்தியமகாரிஷி மகா ஆச்சரியத்துடன் ஆயிரநாமமுடைய திருவாய்மொளிகளைப் பாராயணஞ்செய்து கைமணித்தாளங்கள் போட்டு மூன்றுதரம் வலப்பிரதக்ஷணமாகவந்து சன்னதியில் நின்றனர். விஷ்ணுபக்தர்கள் விலகிக்கொண்டனர்கள். அகஸ்தியர் திருக்கூட்டங்களொருமிக்க திடீரென மூலஸ்தானஞ்சென்று சுவாமியைப் பார்த்தனர். முன் திருக்கூட்டத்தார் பூசை அலங்காரஞ்செய்திருந்ததை அழித்து மஹாவிஷ்ணு அவதாரமாய் தசஜுமங்களும் போட்டிருந்ததைப்பார்த்து அதிசயமுற்று உடனே படிகளைந்து மானதாபிஷேக அலங்கார பூசைகள்நடத்தி நைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடஷவுபசார தீபாராதனைநடத்தி கண்டாமணி சேகண்டி சின்னம் எக்காளம் சங்குஜுதத்தொனி முழக்கத்துடன் வேதபாராயணமுந் தேவாரப் பதிகமும்பாடி கைமணித்தாளம்போட்டு ஆனந்த நடனத்துடன் கோவில்வாசலில்வந்து ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்து திரிகூடாசலப்பருவத சித்திரசபையில்வந்து ஞானவுலாப்பாடிக்கொண்டிருந்தனர்கள். ருத்திரபூமியுந் தெக்ஷணபூமியும் சமரசமாயிற்று. கோவில்வாசலில் நின்ற விஷ்ணுபக்தர்கள் குற்றாலலிங்கம் குழலவாய் மொளி முதல் சுற்றுத்தேவதைகளைத்துஞ் சிவாலயமாய் விட்டதினால் வாமலையென்ற ஸ்தோத்தாத்திரிக்கு சென்றனர்கள். தெக்ஷணபூமியிலுள்ள சகல ஜீவ ஜெந்துக்களனைவருக்கும் இடுக்கந்தீர்த்த பெருமானை ஸ்தோத்திரபாராயணஞ்செய்தார்கள். அந்த ஒலிகள் இமையோர்ப்பர்வதமலையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவனுக்கும் பராசக்திக்குந்

தோன்றி நமது அகஸ்தியமகாரிஷி தெக்ஷணகயிலையிற்போய் சென்றிருக்கதினால் இவ்வுலகஞ்சமரசமாய் ஜீவ ஆன்மாக்கள்யாவரும் நம்மை ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்றனரென்று நந்திகேசுரருக்கு அருளியதைப்பற்றி சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தன்சொன்றவாறு.

திருமணம்புரிந்த சரித்திரம்.

அந்தரமுனி ரிஷிக்கருளிச் செய் திடும்
மந்திர வசிட்டரு மாலயன் தேவர்க்கு
சுந்தர உமையை யான் துதிகை மணம்பெற
நந்திகேள் ஞன்மறை நயந் துரைத்திடே. (க)

உத்தமி யுமை மணஞ்செய்ய யுன்னியே
வித்தக கணிதற்தாம் விதிக்குமாசம் நாள்
சித்திரை திங்களில் சிறந்த உத்திரம்
செத்தின மூகிர்த்த நன்றிமைய தேவர்கள். (உ)

திருவருள்கருணை நந்திதேவன் முன்புகள்ந்து செல்ல
வருகுசூழமாற் யாரு மருந்தவத்தோரும் போற்ற
பொருவிநாரதரும் தும்புரு புகழ்ந்து பாட
மருவு விஞ்சையர்கள் வீணைவாசிப்ப மடவாரென்னே. (ங)

சல்லிகை தடாரிபேரி சாரிகை குடமுளாவோ
டொல்லியதுடிகைத் தாழமோங்கு கொக்கரை யெக்காளம்
வல்லதனுமையே பேரிவளரிங் காடி கைத்தாளம்
பல்லிய முழக்கினார்கள் பாரிடத்தலைவற் றாமே. (ச)

பணிவிடை புரிந்துபோந்து பாரிடத்தலைவ ரொன்ன
துணர்வுடை தமிழ்பாவரணரும் பாகள் பூதரோனைக்

கணமுடன்சூழ்ந்து பொற்கயிலையை யகன்று சென்று
னிணர்கொன்றை நாதனிமையமால் வரையின் மீதே. (௯)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமேஸ்பரர் நந்திகேசுரனைப்பார்
த்து நாம் பார்வதிசமேதராக வேண்டுமல்லவா. நீர் வசிஷ்டர்முதல் சப்
தரிஷிகள் முனிவராதிகள் மாலயன் இந்திரன் தேவர்கள் ரம்பை யூர்வசி
மேனகை திலோத்தமை இந்திராணி அட்டலெக்ஷுமிக்கும் உமாபதிக்
குரித்தாயிருக்கின்ற தோழிப்பெண்களுக்குமுரைத்து வியாழபகவானுட
ன் நவக்கிரகாதிகளால் முகூர்த்தம் மாசம் தினம் லக்கனம் தீர்மானஞ்செ
ய்ய ஒருங்குகூடி ஜெயபேரிகைமுழக்கி மணக்கோலங்கொள்ள இமை
யோர்ப்பர்வதமலையை அலங்காரஞ்செய்த மயமுனிக்கும் ஆஞ்ஞாபித்து
கெங்கை யமுனை சரஸ்வதி நிர்மலை காவேரி கோதாபுரி கிஷ்ணவேணி
துங்கபத்திரை சிந்துநதி இவர்களை ஆவர்த்தமேகம் சங்கார்த்தமேகா
ஆகாசமார்க்கமாய் பொழியும்படி வருணனுக்கு ஆஞ்ஞாபித்து இமையோ
ர்ப்பர்வதம் அஷ்டதிக்கிலுமுதையமாய் அங்கங்கேஸ்தாபரமாயிருக்கும்படி
இந்திரனுக்கும ஆஞ்ஞாபித்து ரம்பைமாதர்களால் பார்வதியாகிய நமது
தேவியை கோலாகலத்துடன் காதல் குளிப்புச்செய்து சங்கீதகோஷ்டத்
துடனெழுந்தருளச்செய்து நவநதிகளுஞ் சங்கமங்கூடியதில்ச் சென்றிற
ங்கித் தோழிப்பெண்களால் சம்பங்கித்தயிலம்வாரி பராசத்தியினது செ
ன்னிமுதலான திரேகமெல்லாந்தேய்த்து வாசனதிரவியங்களினால் திரு
மஞ்சன நீராட்டி ஸ்நானஞ்செய்தவுடன் தலைதுவட்டி வஸ்திரங்களைந்து
பீதாம்பர சரிகைபட்டாடை அணிந்துடுத்தி ஓம்பரமேஸ்வராயாவென
ஆள்க்காட்டி அனுமிகை பவித்திரம் இந்தவிரல்களால் பூதிகுழைத்தணிந்
து க...லவாரிமுடித்து முகமினுக்கி நவரத்தினதிகளழுத்தியிருக்கப்பட்
ட சந்திரப்பிரபை சூரியப்பிரபை நெத்திச்சரந் தோடு சிமிக்கி நத்துப்புல்
லாக்கு தாழம்பூருக்கடி சடைநாகம் வயிரப் பதைக்கம் வைடூரியம் பதித்
த கா...கறந் கொத்துமாலை வங்கி சூடா முன்கைமுதாரி கைக்கட்டு
மரகதபச்சைவளையல் ரத்தினதிகளழுத்திய சொர்னச்சரிவுகள் பிடை
மணி சொர்னத்தில் ரத்தினதிகளழுத்திய ஐவளைச்சூடா
சொர்னக்கட்டிக்கொலுசும்பாதவிரல்களுக்கு ஐவளை இப்படி அலங்காரம்

போன்ற ஆபரணதிகளெல்லாம்பூட்டி அலங்காரஞ்செய்து பெண்கோல
ஞ்சமைத்து ஆயிரத்தெட்டுமாத்துப்போன்ற நவரத்தினமழுத்திய பொற்
சிம்மாசன பூங்கோயிலம்மையான பராசத்தியை யெழுந்தருளச்செய்து
காதல் குளிப்பு பட்டணப்பிரவேச சங்கீதகோஷ்டங்களாகிய கைமணித்
தாளம் எக்காளம் பேரிகை சல்லரி மல்லரி நாகசுரம் ஒத்து சிங்குழல் தித்
திமுகவீணை வலம்புரிச்சங்குகள் உரிமி உடுக்கு மத்தளம் டம்மாணம் முரசு
வெண்சாமரம் வெண்பட்டுப்பாவாடை மஞ்சள்ப்பட்டுப்பாவாடை பீதா
ம்பரப்பாவாடை ரம்பைமாதர்கள் கூடன நாடகசங்கீதங்களுடன் லோகா
ம்பிகையாகிய பார்வதியம்மையும் யெழுந்தருளிவருகின்றனள் வருகின்ற
னவென்று சின்னங்கள் ஆரவாரத்துடன் இமையோர்ப் பர்வதமலையின
துமன்னவளை மாடத்திலெழுந்தருளச்செய்து ஓம் பரமசிவமே ஸ்ரீங்கார
பராசத்தியினது நாம நட்சத்திரம் அசுவதியும் மேஷராசியுமான தால் சித்
திரைமாசம் ஒன்பதாந்தேதிசோமவாரமும் உத்திரம் நாழிகை அறுபதில்
உதையாதி நாழிகை எழுரைக்குமேல் பதினென்றேகாலுக்குள் மிதுனல
க்கனமுஞ் சிவனுமயோகமுங்கூடிய சுபதினத்தில் பரமசிவம் பார்வதி இவ
ர்களுக்கு திருமணமாங்கில்யர் திருப்பூட்டவேண்டுமென வியாழபகவான்
தீர்மானித்திருந்தபடி வசிஷ்டர் முதலான ரிஷிகளுந் தெரிந்திருக்கின்ற
மங்களசோபன முகூர்த்தத்தை நந்திகேசுரருக்குரைத்து நந்திகேசரரால்
சிவபெருமானுத்தாரப்படி சப்தரிஷிகளுக்கும் தேவேந்திரன்முதலிய தே
வர்களுக்குமுரைத்து பறைசாற்றும்படி கெந்தருவர்களுக்கும் ஆஞ்ஞாபி
த்து பறைசாற்றியபின் தும்புரு நாரதர் நவகோடிசித்தர் முப்பத்துமுக்
கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் யாவருமொருங்குகூடி பர
மசிவனை சவரக்கொலுமண்டபத்தி லெழுந்தருளச்செய்து சவழமான தின்
பின் நவநதிகளுங்கூடி சங்கமதீர்த்தக்கரைமண்டப ...ரியவொரு...ப்
பொருந்திய பொற்சிம்மாசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து (௰)
கள்சேர்ந்த திருமஞ்சனநீராட்டி பால் தயிர் இளனீர் புனு...
யுடன் நந்திகேசுரர் இருகரத்தால் அபிஷேகஞ்செய்து விபூ...
...சனுதிரவியங்... ஆள்க்காட்டி அனுமிகை பவித்திரவிரல்களால் சென்னியாகிய சிரசுமுதல
...கழபவிபூதி ...ா பதினெட்டுத்தானங்களிலும் பூதியிட்டுத் ஐந்துவேதங்களடங்
...முத்து ...த்திரிமந்திரஜெப ஓமங்கள்நடத்தி நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டான
...டித்து ஆபரணதிகளான ஆயிரத்தெட்டுமாத்துப்போன்ற வட்டக்
கடுக்கன் வயிரப்பூணூல் நவரெத்தினதிகளால் கண்டசரம் பூங்கொத்து

மாலை ரத்தினம்பதித்த கங்கணம் வயிரம்பதித்த தசவிரல் திருவாழிமோதிரங்கள் வயிரஞ் செகப்பு பச்சை பவளமுகோர்த்த ருத்திராக்ஷசிரமாலை முத்துப்பவளங்கோர்த்த ருத்திராட்ச மாருப்புமாலை நவரெத்தினப்பொட்டு முதலானதணிந்து ரத்தினச்சருகை பீதாம்பரம்போற்றி மா[illegible] கோலஞ்சமைந்து சிவதீக்ஷை சத்திதீக்ஷை முப்பத்திரண்டுமுய[illegible] நவரெத்தினதிகளழுத்திய இந்திர பொஸ்பவிமானத்தில் சுவாமியை[illegible]ந்தருளச்செய்து கணங்களால் பதினெண்வாத்திய சங்கீத [illegible]டகோலாகலத்துடனும் தும்புரு நாரதர் வீணை சாரங்கி மீட்ட பூதகணங்களால் வலம்புரிச் சங்குத்தொனிகள் முழங்க ஓம்பரமேசபாராயா மங்களபதியே பராயாவென வெழுந்தருளிவருகின்றனரென்று சின்னம் எக்காளம் [illegible]கை சல்லரி மல்லரி பூதவாத்தியத்தொனி ஓசைமுழக்கத்துடன் இமையோர்ப்பர்வதமலையையும் அதைச்சேர்ந்த கிரி குன்றுகளையும் வலமாகப் பட்டணப்பிரவேசமாய் மயமுனியால் சமைத்திருக்கா நின்ற பெரியவொளிகளான மணவறைமாடச் சிம்மாசனத்திலெழுந்தருள செய்தவர்களுடனே மகாவிஷ்ணு பிரமதேவர் வியாழபகவான் வசிஷ்டர்முதலான ரிஷிகளனைவருமொருங்குகூடி மாப்பிள்ளைச்சடங்கு பெண்சடங்கு நடத்துவதற்கு முன் திருக்கூட்ட ரிஷிகள் மங்களசோபனம்பாடி சிவபெருமானை ஸ்தோத்திரபாராயணஞ் செய்கின்றனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

நந்திகேசுரர் ஸ்தோத்திரம்.

சுந்தரா நந்திநாதன் [illegible]ராயநற்கயிலை வாசன்
இந்துசேகரன் [illegible]ழ்போற்றி யிமையமால் வரையேபோற்றி
[illegible] சந்திரப்பிர[illegible]பார் தேவர் வானவர்மகிழ்ந்து போற்ற
[illegible]க்கு தாழ்[illegible]ணங்கிகொளும் நாதனைகாண வேண்டுரர். (க)

[illegible]தபொன் னிதழிதும்பை கலாமதிகங்கை கூரும்
நிறந்தரா நிமலதீசன் நித்தனே கயிலைநாதா
துறந்தார் வடிவாள்செய்த யோகத்தின் சொரூபமாற்றி
யிருந்தவர் சூழ்சிங்காசனத்திடை யிருக்கும் நந்தி. (உ)

தேவனே சிவனேபோற்றி சிவபெருமானே போற்றி
கனிவிநேர்விழியாள் பங்கா கதிதருபானே போற்றி
மேவியயுமையாளுள்ளம் விரும்புரு விமல நந்தி
யாவிநாயகனே நந்திக்கருள் கொடுத்தவனே போற்றி. (ங)

மற்றுள நான்முகனுயர் வானவர் கணங்கள்
யுற்றருத்திர கணங்களு வகை யின்னும்பிச்
சுற்று மெய்யடியார் பரிசனங்களுஞ் சூழ
சிற்பறையோடு பரமனன் பாய்ச்[illegible]ற்ந இருந்தான். (ச)

மாயன் ஸ்[illegible]த்திரம்.

மாபவன் மகிழ்வனையதி மலரடிபணிந்து நின்றெ
தாயுடன்கயிலை யானே தாழ்ந்திருக் கரங்கள்கூப்பி
மேயபொன் விமானந்தன்னை விரும்பியே வலமேசுத்தி
நாயகனெதிரெ நின்று நலுங்கிடத் துடங்கினார்கள். (க)

மாயனீசொன்ன வாசகங் கேட்டுள் மகிழ்ந்தேதன்
நேயநன் மணக்கோலத் தோடிருந்து நித்தியமும்
மேயநல்லற மியற்றுவோம் விரும்பி எம்மிடத்தில்
சேயபொன்னொடு யிருத்தி நீஎன்று செப்பினரால். (உ)

அப்பநீ யிந்தமணம் புரிக்கோலத் தொடழகா[illegible]
செய்ய நான்மறைபுகள் செங்கோல் கறகேத்தி
வையமெங்களும் புகள்ந்தருள் வாவென மகிழ்ந்[illegible]
துயயமாமதி சூடிமேறு லிணையனச் சொல்வான். (ங)

வேதியறந்தணர் ஸ்தோத்திரம்.

அருந்தவமிகு பரமனை யந்தணர் நோக்கித்
திருந்து நன்மணத்தியல் புனைந்தனை சிவபெருமான்

பொருந்துவ தொலாமறையோர் புரிந்திடு புனிதப்
பெருந்தகைக் கதையுரைத்த நீயென்று பேசினரால். (க)

புங்கவேதிய ரிவ்வுரை புகலலும் புனிதப்
பங்கயப்பத நினைந்து மெய்ப்பரிவுறு சூதன்
கங்கைசூடிறை யுலகெலாங் காத்திடு காதை
யுங்களுக்கு நானறிந்த வாறுரைப்ப னென்றுரைத்தான். (உ)

பராசத்தி ஸ்தோத்திரம்.

அன்னதேயடியேன் செய்வேனென்று மாயவனுர் போற்ற
மின்னிடைக் கவுரிமுக்கண் விமலனை விரும்பிநோக்கி
முன்னறையிலே தன்னிற் முயன்றிடும் வாத்தால் வந்து
துன்னு மித்தவத்திலென்னை மணம்புரிந்தருள் வாயென்றாள். (க)

சிவபெருமானனுக்கிரக சரித்திரம்.

இந்தவாருமையாள் கூற யிறைவனு மிசைந்து மாயன்
சுந்தரவதன நோக்கிற் றூய மெய்த்தவங்கள் செய்தே
மூந்துறற் குகையினூடு முதல்விசேய்யோகங் காற்று
சிந்தனைமகிழ்ந்தாய் நாமே திருமணஞ்செய்வோ மென்றார். (க)

வசிஷ்டர்கைங்கிரியச் சருக்கம்.

இவ்வகை யிறைவன்கூற இனிதெனமகிழ்ந்து மாயன்
அவ்வியங் கன்னியோடு யன்பதாய் பரவிப்போற்றி
திவ்விய திருக்கல்யாணஞ் செய்திட வுரைத்தாரப்பன்
ஒவ்வியங் குருவசிட்ட ருகந்திடமுகூர்த்தஞ் செய்தான். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே நந்திகேசுரர் சிவபெருமானை சதா காத்துக்கொண்டிருந்து சுவாமி ஆஞ்ஞாபிக்கிறபடி பணிவிடை

செய்து கொண்டிருக்கின்றதில் ரிஷிமுனிவராதிகள் அந்தணர் விண்ணவர்களான தேவர்கள் பரமசிவனை பார்வதிசமேதராக வேண்டுமென ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதாய் நந்திகேசுரருக் குரைத்து அதற்கும் அந்த பரமசிவனுமிசைந்து திருமணஞ்செய்யும்படி அனுக்கிரகமானவுடன் மாயனாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் நந்திகேசுரருக்குரைத்து அனுக்கிரகம்பெற்று மாயன் பரமசிவனை மூன்றுதரம் வலப்பிரதக்ஷணமாய்வந்து முன்னின்று வணங்கி உபசாரமாய் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தவுடன் கின்னரம் கிம்புருடர் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர் அம்புருகாரதரிவர்கள் தேவதுந்துமி முழக்க கணங்கள் கட்டியங்கூற ஜயபோதரம் பெக்காழஞ் சின்னங்களுத வலசையர்கள் வலம்புரிச்சங்கு ... த்தொனி ஓசைமுழக்க தேவர்கள் எசுர்வேதம் ரிக்குவேதம் சாமவேதம் அதர்வணவேதம் இதுகளைபாராணஞ்செய்யவும் மற்றரிஷிமுனிவராதிகள் ஒருங்குகூடி காயத்திரி மந்திர செபஞ்செய்தவுடன் சுவாமியுமதாக்கிசைந்து அந்த பராசத்தியாகிய உமாபதி விமலனுமியும் சிவபெருமானைப்பார்த்து அடியாளை யிந்த யிமையோர்ப்பருவதராசனிடம் மேனகைபாலமூர்த்தியென்று தவசுபுரிந்த யென்னைமணம்புரியவேண்டுமென்றடிபணிந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்த வரலம்பிகையின்பேரின்மைத்த பேறன்பினுல் அதற்கிசைந்து உனது சிந்தனைநிரவேறும் பொருட்டு நாம் திருமணம்புரிகுவோமென் றுரைத்தவுடனே வசிஷ்டர் எழுந்திருந்து சுவாமிக்கு கங்கணங்கட்டி தேவகுருவாகிய வியாழபகவானை மாங்கிலிய ஓமஞ்செய்யும்படி செய்து கும்பம்பூரித்து ஆவாகனமுற்றதை நடத்தி திரிகாலபூசையுமானவுடன் தோளிப்பெண்களான கன்னியர்கள் நான்கு வசத்திலுமின்று வெண்சாமரம் வெண்பட்டுப்பாவாடை பீதாம்பரப்பட்டுப்பாவாடை மஞ்சள் பட்டுபாவாடை இதுகள்போடவும் மயமுனியால் சமைத்திருக்கின்ற நவரத்தினங்களிழைத்திய திருமணமண்டபூங்கோவில் சிம்மாசனத்தில் சிவபெருமான் இந்திரதிசைப்பார்வையும் பார்வதியம்மையை சுவாமியின் வலப்பாரிசமாக யெழுந்தருளச்செய்து நலுங்கு நடத்தி மாப்பிளைச்சடங்கு பெண்சடங்கு நடத்தியபின் மாகநியச்சையினால் சமைத்த சிம்மாசனரத ஊஞ்சலில் பார்வதியை இந்திரதிசை ஞேக்கமாயும் அம்மைக்கெதிரில் வருணதிசைப்பார்வையாய் சுவாமியே ... த்திலம்பதித்த நாக்காலிலுமுட்காரவைத்து தேவரம்பைமாதர்களாலங்கு

சல்ப்பாட்டுநடத்தி பாராயணஞ்செய்து பாடியபின் லோகாம்பிகையையும்
பரமசிவனையும் மணவறைமாடத்தி லெழுந்தருளச்செய்து மூவர்களான
அப்பர் சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் இவர்களால் தேவாரந் திருவாசகம் திரு
விசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பாடியவுடன் நாகரெத்தினஞ் சிவரெத்தினம்
பதித்த சொர்ணத் திருமணப்பொட்டை மரகதபச்சை கமலத்திலெழுந்த
ருளச்செய்து திருமாங்கிலியத்துடன் திருவாழிமோதிரங்களையாழிமோதி
ரம் நான்கையுஞ் சொர்ணசருகை பீதாம்பரப்பட்டு சொர்ணசருகை பீதா
ம்பரவேஷ்டியும் அந்த கமலத்தில்வைத்ததின்மேல் கணையாழிகளையுந் திரு
மாங்கிலியமும் யெழுந்தருளச்செய்து வசிஷ்டர் நந்திகேசுரர் கையில்கொ
டுக்க நந்திகேசுரர் உபசாரமாய் தன் னிருகரத்தினால் வணக்கமாய் வாங்கி
தேவர்களான நவக்கிரகாதியள் ஷட்சேத்திராதியள் தேவேந்திரன் சத்
தரிஷியள் சமஸ்தமாகிய தேவர்கள் ரிஷிமுனிவராதிகளிடம்கொடுக்க அவர்கள்
அந்த மாங்கிலியத்தைத் தொட்டாசிர்வதிக்க அந்த நந்திகேசுரர் பரமசிவம்
பார்வதி யெழுந்தருளி யிருக்குமென்ற மணவறைமாடத்தை வலப்பிர
தெக்ஷணமாய்வந்து கயிலைவாசனாகிய பார்வதிசமேதரான பரமசிவன்முன்பு
நின்று உபசாரமாய் தேவ குரு பிரிகஸ்பதியிடம் ஒப்பிவிக்க அந்த வியாழபகவான்
ஓம் பரமசிவமேயென வணக்கமாய் வாங்கி வசிஷ்டரிடங் கொடுக்க அவர்
வையாய் அந்த பராசக்தி முன்பாக யெழுந்தருளியிருக்காநின்ற பரமசிவ
னிடத்தில் வசிஷ்டர் யிருகரத்தினால் உபசாரமாய்க்கொடுக்க சுவாமி மகா
சந்தோடத்துடன் வாங்கி கமலத்திலுற்றிருக்கின்ற திருமாங்கில்யத்துக்கு
சிவபெருமான் ஓம் பிரணவபிரணவத்தாதி ஸ்ரீங்கார யேகாக்ஷர மூலமந்தி
ர செபஞ் செய்து பஞ்சாக்ஷர செபங்களு முடித்து யே தேவியே நீ நித்
திய கலியாணியாயிருப்பாயென ஆசீர்வதித்து கன்னியர்கள் மொதுமொ
லோவென குரவைமுழங்க தேவர்கழனவருஞ் சங்கீதகோஷ்டமுழங்க
தம்புரு நாரதர்வீணைசாரங்கிவாசிக்க வலசையர்கள் வலம்புரிச்சங்குகள்முழ
ங்க முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரரிஷிகளுங் கை
கூப்பித்தொழுது வேதபாராயணம்பண்ணிய சமையத்தில் வியாழபகவா
னால் நிட்சயித்த சித்திரைமாசம் ஒன்பதாந் தேதி மிதுன லக்ன முகூர்த்த
சமையத்தில் நெத்திக்கண்ணினையுடைய சிவபெருமான் சிந்தாதிப்பெரும்

of Books, Madras

கைதடாகத்தில் பூவிதத்தெப்டிதன்போன்ற வெண்டாமரைப் புஷ்பத்
தியிலுறையமாய் கோடிசூரியப்பிரகாசத்துடன் மேனகைபாலமூர்த்தமருந்தி
வசித்துக்கொண்டிருந்த பார்வதியினெதிரில் பரமசிவம் உதடு நாவசையா
மல் மூலமந்திர செபஞ்செய்து யே யென்தன் புறநீ நித்திய கல்யாணி
யாயிருப்பாயென அம்மைகளுத்தில் திருமாங்கிலியம் சுவாமிபூட்ட தேவர்
கழனைவரும் புஷ்பமாரி பொழிய ஓம் பரமசிவமேயென யிருகரங்களுங்
கைகூப்பித்தொழுதனர்கள் ரம்பையாதர்கள் நடனம்புரியவும் அந்த பரு
வதராஜன் ஸ்ரீ மேனகை தன்கரத்திலிருக்கின்ற கெண்டியின் ஜலம் பரு
வதராஜன்கையில்வார்க்க உடனே பருவதராஜன் பார்வதியம்மையை பர
மேசுரர் வலதுகரத்தின்மேல் தேவியினது கையை மேல்வைத்துக்கொ
ண்டு ஜலம்வார்த்து சுவாமிக்குத்தெர்த்தம் பண்ணை தேவர்கள்கைகொட்டி
மங்களபதியேயென புஷ்பத்தூவி மங்களம்பாடியதுடன் வேதகீதையிரம
ஈஸ்தகளை பாராயணஞ்செய்து சிலதேவர்விஞ்சையர் விண்ணவரிவர்கழு
னந்தக்கூத்தாடி நடனஞ்செய்தனர் உடனே வசிஷ்டர் சுவாமியின்வலது
கரத்துண்டுவிரலை பாராசத்தியின் வலக்கரத்துண்டுவிரலால்க் கோர்த்து
பீதாம்பரப்பட்டினால் கைகளைச்சுத்தி முடிச்சிட்டும் அந்த சமையத்திலும்
பாரிசாத புஷ்பமலர்களை டேவி பொரிந்து மங்கள மங்களமென ஞானவலா
பாடிமணக்கோல தெரிசன சமையத்தில் சுவாமியினதுதிருக்கழுத்திலிட
ந்த மோகன மாலையை வசிஷ்டரெடுத்து அம்மை திருக்கழுத்தில் போடவு
முடனே அம்மன் திருக்கழுத்தில் கிடந்த ரஞ்சிதமாலையை வசிஷ்டரெடுத்
து சுவாமி திருக்கழுத்தில் சாத்தவும் அந்தசமையத்திலு மனோரஞ்சித புஷ்
பங்களை புஷ்பமாரி சொரியவுமுடனே சகலரிஷிமுனிவராதிகள் பிரம்மா வி
ஷ்ணு முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரரிஷிகள் அனைவ
ருங் கைகொட்டி கூப்பித்தொழுது ஆனந்த நடனஞ்செய்து பார்வதிசமே
தரிருவரையும் பார்த்து திருமணக்கோலதெரிசனஞ் செய்தனருடனே பதி
னாலு புவனங்களிலுள்ள சமஸ்த்தேவர்களும் சகல ஜீவான்மாக்களும் அங்
கங்கே திருமணஞ் செய்த்துபோல சந்தோட கோலாகலத்துடன் பார்வதி
பரமசிவனை அவரவரிருகரங்களையுங் கைகூப்பி ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செ
ய்து ஆனந்தபரவசமாய் முழங்கிக்கொண்டிருந்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வி
யாச ரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

தெக்ஷண கயிலைக்கெழுந்தருளவேண்டுமென நந்திகேசுரர் விண்ணப்பம்.

கண்டநந்தியுங் கருவூர்சூதனுங் கரஞ்சிர மீதுக்கூப்பி
கொண்டநற் வசிட்டர்தேவர் குழகனைப்பணிந்து போற்றி
யண்டநாயகனுஞ் சோதியானந்த வடிவி னுழை
துண்டவெண் புனையினனை னெழுதுதோத்திரம் புகல்வார். (க)

அருகுபற் மகாலிங்கத்தி லாயிரங்கோடி கோடி
பருதியங் குதையம்போலும் படன்முனி பாங்குதோன்ற
மருவுமுக்கணனு மானும்மழுவுஞ் செங்கறமு மேய்யுங்
கருவூரினந்திசூதன் கண்டனன் கருணை யானே. (உ)

சன்னதி மருங்குனெற்பாற் றகவோடு மிருத்தியோகஞ்
சொஸ்னவ முறையேசெய்து சோதிநாயகனைத் தூய
பன்னகப் பணிக்கல்யாணம் பரமனை பரையினேடு
முன்னினெஞ் சிருத்தியோக மூலவனகத்தியன் காண. (ங)

எழுந்தநாண் மலர்பூங் கொன்றை யில் கொளிவெண்ணிலாவுங்
கொழுந்தணி வேணியானை கோதிலா குணத்தினனை
தொழும்பு சேறகத்தி யுநுள்ளசோதியே சுடர்மெஞ்ஞான
மழுந்திடாப் பொருளகஸ்தியற் கருள்செய்வா யானேபோற்றி. (ச)

என்றுநற்றுதிகள் செய்திணையடி யிணைஞ்சி யேற்றி
நின்றிசை பாடியாடி நினைந்துள முருகிப்போற்றி
துன்றுதென் கயிலைதோன்ற தூயவன் பரையினேடு
நன்றுநீ விடையினேறி நற்பணந்தோன்றும் வாரே. (ரு)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சர்வஜீவதயாபரனுகிய சிவபெருமான் கயிலையங்கிரியிலெழுந்தருளி யிமையோர்பருவதத்தில் பராசக்தியை திரு

மணஞ்செய்கின்றதுவரை சகமானதேவர் ரிஷிமுனிவர் மாலயன் பிரமாதிவர்களும் நிற்குஞ்சமயத்தில் அந்த நந்திகேசர் கருவூர் சூதனிவர்கள் அடிபணிந்திரு கரங்களுங்கூப்பித்தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்கின்றதெப்படியெனில் ஸ்வாமி திருமணம்புரிந்தவுடன் பார்வதி சமேதராய் விடையேறியுலாவி யிமையமலையைவலப் பிரதக்ஷணமாய் பட்டணப்பிரவேசமான அலங்காரத்துடன் தெக்ஷணகயிலைக்கெழுந்தருளி அகஸ்தியர்முதலான திருக்கூட்டங்களுக்குந் தெரிசனங் கட்டளையிட்டு அநுக்கிரகஞ் செய்கின்றதாய் உத்தாரமாயிருந்தபடிக்கே விடையனுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென அடிபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்தனர்களுடனே பார்வதிசமேதரர் மகா சந்தோஷமுற்று திருமணம்புரிந்த மணவறைமாடத்தில் ரிஷிகள் முனிவராதிகளையும் அந்த பருவதராஜன் ஸ்ரீமேனகை ரம்பைமாதவர்கள் சிவ திருக்கூட்டங்களையும் நிறுத்திவிட்டு சிவவாத்தியங்களையும் நிறுத்திவிட்டு பின்னும்அனேகவாத்திய கோட்டங்களுடன் பரமசிவன் பார்வதியிவர்கள் உல்லாசமாய்விடையேறி தெக்ஷணகயிலைக்கு யெழுந்தருளி வருகின்றதெப்படியெனில் எக்காளம் பேரிகை சல்லரிமல்லரி துந்துமி மின்னராதிகள் தம்புருநாரதர் வீணைசாரங்கிமீட்டவும் வலைசயர்கள் வலம்புரிச்சங்குகளாரபாரத்துடன் விக்ஷைகிரிபருவதம் விமகூடகிரிபருவதம் நீலகிரிபருவதமுங்கடந்து கிட்ஜகிரிபருவதங் கந்தமாபருவதம் மந்திரகிரிபருவதங்கடந்து அயோத்தியாபுரி துவாரகாபுரிவந்து கோகர்ணகிரி—காசி—காஞ்சி—மல்லிகார்ச்சுனம் சத்திசரம் விருத்தகிரியுங்கடந்து வேதவனஞ்சோலைமலை தேவதானந் திருக்கழுக்குன்றஞ் சிதம்பரம் மதுரை திருமலைகிரி திருப்பரங்குன்றம் காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீவல்லிப்புத்தூர் திருமலை இலஞ்சியுங்கடந்து திரிகூடாசலபருவதங்கண்டவுடன் பார்வதிசமேதராய் மணக்கோலத்துடன் விடையுலாவிவருகின்றனர் வருகினர்களென சின்னமெக்காளந்தம்பட்டம்பேரிகை முழங்கியவோசையைக்கேட்ட அகஸ்தீஸ்பரர்திருக்கூட்டங்களும் மாதவரிஷி சித்திசிகாமணிரிஷி மார்க்கண்டரிஷி யிவர்களனைவரும் யெதிர்கொண்டுபோய் விண்டாயுலாவி வருகின்றதைப் பார்த்தநி செயமுற்று யே பரமசிவனே பார்வதிசமேதரா ஓம் நமசிவாயா அஞ்சஎ சிவாய பராபரதேவதேவனே எனவிருகரங்கூப்பி சென்னிமேற் செ மூது அடியுளைபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து நந்திகேசருள்பெற்று அங்கிரு துக்கொண்டு திருக்குற்றாலஞ் சித்திரசபையினதில் வந்திரங்கியவுடன்

அகஸ்தியர்திருக்கூட்டங் களெலாமொருமிக்க அவரவர் சென்னிமேற்கை கூப்பித்தொழுது திருமணக்கோல தெரிசனமானவுடன் அனேகவிதமான புஸ்பமலர்களை புஸ்பமாரிபொளிந்து விடையுலாவிய சிவபெருமான் பார்வதியம்மையை தென்கயிலையாகிய திருக்கூடாசலபருவத பட்டணப்பிரவேசம் வந்து சமஸ்ததேவர்கள் ரிஷிமுனிவராதிகளுந் தெரிசனஞ் செய்து பார்வதிசமேதனை மூன்றுதரம் வலபபிரதெக்ஷணம்வந்து சாஷ்டாங்கமாக அடியுனைபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து ஸ்தோத்திரபாருயணஞ் செய்தனர்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

அகஸ்த்தியமஹாரிஷி ஸ்தோத்திரம்.

ஆரணம்பகரும் வாயானலற் பசுங்கமுர்த ச்செவ்வாய்
வாரணிகழபக் கொங்கை மதிமுகவர்ணி நாதா
யோனியுலக மெங்கும் படைத்தன னெங்கோன்
பூரண னமலநாதன் பூங்கோடி கயிலையானே. (க)

காவுசூழ் மலைகளெங்குங் காமற் வண்டிசைகள் பாடும்
பூவுரை பொதிகையெங்கும் பூங்குயில்வேதம் பாடும்
மாவுசூழ் மயிலன்னங்கள் மந்திரவெளுத்தஞ் சோதும்
மேவுமா வர்த்தமேகம் விளங்கியெதிர்த்தஞ் செய்யுர. (உ)

இந்நற்பொதிகை திரிகூடாசல தவத்தோ ரெல்லாஞ்
சிந்தனை யன்றிதேற்ந்து சிரப்பொடு தெரிசித்தேதான்
அந்தரத்தேவர் வாஞே றடிபணிந்தருளைப் பெற்றே
சுந்தரக் கயிலைநாதா ரெளுதுமே துலங்கப் பெற்றேன். (ஙு)

(இ-ள்.) கோளுங்கள் ரிஷிகளே இமையோர்பருவதத்தில் ஒருங்குகூடி திருமணம்புரிந்தகோலத்துடன் பார்வதிசமேதரா விடையுலாவி தெக்ஷணகயிலைக்கு யெளுந்தருளி திரிகூடாசலபருவதமலையை சூழ்ந்திருக்கின்ற பொதிகைதவசமலை கெசமுகமலை சொற்ணமலை நவரத்தினமலையிம்மேறுவுகளைச் சத்தி சங்கீத கோஷ்ட கோலாகலத்துடன் பட்டணப்

பிரவேசம்நடத்தி அகஸ்தியர்முதலிய திருக்கூட்டங்களுக்கும் மணக்கோல தெரிசன அனுக்கிரகஞ்செய்த பார்வதிசமேதனை அகஸ்தியர் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தன்றதெப்படியெனில் யே பரமசிவமே யே பார்வதிசமேதரா ஓங்காரசொரூபியே என்றட்டாக்ஷர சூக்ஷமபஞ்சாக்ஷர சொரூபமுடைத்தானவனே ஸ்ரீரிங்கார்நாம பாரசத்தியின்வடிவமெப்படியெனில் இவ்வியக்ளபவாசனைபோன்றதிரோசமுஞ் செப்பிளமுலைதனபாரங்களுஞ்சந்திரவதனமுமிளம்பிறைபோன்ற புருவமுஞ் சிவந்தயிதளு ஆவரம்பூப்போன்றதிருமேனியும் அன்னக்கிளைவிளைபோன்ற கூந்தலுமுடைய லோகாம்பிகையை திருமணம்புரிந்த பொனதய்யனே பார்வதியுடனெழுந்தருளிய காவுசூழ்ந்த மலைகளில் மதனசொருபமுடைய வண்டுதும்பிகள் இசைபாடுகின்றதுஞ்சந்தனமகிலந்தேவதாரயிந்த விருக்ஷாதிகளின் புஷ்பாதிகளுதிர்ந்துகிடக்கின்றதுகளை ரிஷி முனிவராதிகளெடுத்து அர்ச்சனைசெய்யுஞ்சமையத்தில் குயில்கள்வேதமொழிகளையுரைக்கின்றதும் மயில் அன்னங்கள் பஞ்சாக்ஷரத்தைதபாருயணம்பண்ணுவதும் அந்த சமையத்திலாவர்த்தமேகஞ்சுரந்து சுத்தஜலமழைபொழிகின்றதும் மாதவர்கள் தபோதனர்கள் வேதவசிகளெல்லாருமுமைத்தொழுது பூசைசெய்கின்றதும் அந்த ரிஷி முனிவர்கள் அடிபணிந்து தவம்புரிந்துகொண்டிருப்பதுமான சுந்தரக்கயிலைநாதாவென அகஸ்தியர் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

பொதிகைமலையின்வடிவமலங்காரச்சிறப்பு.

மேருவில்வி பாகஞ்செய்து விமலனும் பரையிருடு
கூருமித்நலங் குற்றாலங்குவலையாம் விடை மேலுத் தோன்றி
சிருட னருவிசூழ்ந்த திருக்கூடாசல சித்திரசபையில் வந்தே
பாரிடை பணிந்தகஸ்தியன் பரமனை யனைகளுமன்றே. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே நித்தியானந்த பரமசிவம் இமையோர் பருவதமலையில் பராசத்தியாகிய உமையவளை விவாகமானவுடன் பார்வதி சமேதராய் விடையிலெழுந்தருளி வாத்தியகோஷ்டங்களுடன் உல்லாச

முமாய்த்தேவர்கள் ரிஷிமுனிவராதிகளுடன் கிரிகள்வனங்கள் பருவதங்களுங் கடந்து இப்பால் திரிகூடாசல சித்திரசபையிலெழுந்தருளியவுடன் பட்டணப்பிரவேசமாயிருக்குஞ் சமையத்திற்கு பின்னும் அகஸ்தியமகாரிஷியெழுந்தடிபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து சுவாமி யெனக்குத்திருமணக்கோலத்துடன் பார்வதிசமேதராய் தெரிசனஞ்செய்வித்தது சரியே அடியேன்வசித்திருக்கின்ற பொதிகையின் பருவதகாமத்தையும் அதின் அலங்காரசொரூபத்தையுந் திருவுளம்பற்றவேண்டுமெனப்பணிந்து அகஸ்தியர் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

சிவபெருமானனுக்கிரகச் சரித்திரம்.

அகஸ்தியமா ரிஷியேகேளீர் அதிப்பிறளயங் கடோறுஞ்
செகத்தி னித்தியமாயென்றுஞ் சிரந்தினி திருப்பதற்கே
மகத்துவம் பொதிகைவாழ்ந்து வையகம் புகழவேண்டி
மிகத்தயவோடுஞ் செய்தோமீன்றுமிருந்து வாழ்வீர். (க)

சந்தண விருக்ஷஞ்சோலை சாம்பிருணி பொதிகைசூழ்ந்தும்
அந்தணர் முனிவர்சித்தர் அகமகிழ்ந்தரனைப் போற்றுஞ்
சுந்தர நவகோடிசித்தர் சுயம்பதினொட்டு சந்தரிஷிவசுக்கள்
இந்திரதேவர் வாழ்ந்தினிதெனச் சென்னி ஈந்தே. (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பார்வதிசமேதராய் விடையிலேறியெழுந்தருளிவந்த கயிலைநாதனை அகஸ்தியமகாரிஷி அடிபணிந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து விண்ணப்பமானவுடன் பரமசிவபெருமானின்ற தெப்படியெனில் யெனதகத்திலன்புற்றிருக்கின்ற அகஸ்தியமகாரிஷியேகேளும் முதலாவது கிடாத்தயுகமுதல் கலியுகம்வரை பதினெட்டியுகமுடைய ஒவ்வொருபிரளயங்கடோறும் ஜெகம்நித்திய மனுத்தியமில்லாமல் எப்பொழுதும் இப்பொதிகையில் சிரப்புற்றிருப்பீரெனவும் வையகம்புகழ்ந்திருப்பதற்குரிய ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழை சதாகாலமும் பொழிந்திருக்கின்றதுமான உமதுபொதிகைக்கு எழுந்தருளினோமென ஆஞ்ஞாபித்து பரம

சிவன் திருமணக்கோலத்துடன் விடையுலாவி வாத்தியக்கோஷ்டிகோலாகலத்துடன் பொதிகைக்கு யெழுந்தருளினார். அகஸ்தியருடனே அடியுறைபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து சுவாமி இப்பொதிகையினது மகாத்மியங்களை அனுக்கிரகமாய் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென விண்ணப்பஞ்செய்த அகஸ்தியமகாரிஷியைப் பார்த்துரைக்கின்றதெப்படியெனில் ஈரேழுபதினாலுலகபுவனங்களிலுள்ள பருவதங்களுக்கெல்லாம் இப்பொதிகை இராசனல்லவா நமக்கொப்பந்தம் இந்த பொதிகைக்கும் ஐந்துசிரசு மேசவற்னமும்பொருந்தியபொதிகைக்கு நாமகற்ணமாவது பாலியத்தில் குமரப்பொதிகையெனவும் எவ்வற்னபருவத்தில் செந்தில்ப்பொதிகையெனவும் சுமுகப்பருவத்தில் நாகப்பொதிகையெனவும் விர்த்தப்பருவத்தில் தாம்பிரவர்ணிப்பொதிகையெனவும் இப்படி ஐந்துசென்னிக்கும் ஐந்துநாமமாயும் சுமஇடதுகரத்திலுற்பத்தியாகிய சுப்பிரமணியரால் உமக்குஇரகசிய மூலமந்திரஉபதேசமானதால் அவர் நாமகற்ண இப்பொதிகைக்கு முண்டாயிருக்கின்றதெனவும் இன்னமும் இப்பொதிகையின் சொரூபசாரத்தை யுரைக்கின்றோங்கேளும் அகஸ்தியமகாரிஷியே நமது பிரணவசொரூபமொரு சமையமும் அட்டாக்ஷரூபமொருசமையமும் பஞ்சாக்ஷரூபமொருசமையமும் ஏகாக்ஷரப்பிரணவத்தாதியொருசமையமும் ஷடாக்ஷரூபம்பொருந்தியதொருசமையமும் இவ்வித அலங்காரம்போன்ற பொதிகையைச்சூழ்ந்த சந்தனவிருக்ஷங்களுஞ் சாம்பிராணிவிருக்ஷங்களுங் கோஷ்டவிருக்ஷகந் தேக்கிவ்விருக்ஷகஞ் சோதிவிருக்ஷகம் அநதுகளுடைய புஷ்பாதிகள் பூத்துமலர்ந்து உதிர்ந்துவிடுகின்றதுகளையெல்லாம் அந்தப்பொதிகை யாச்சிரமங்களில் தவசுபுரிந்துகொண்டிருக்கின்ற சிவதவரிஷிகள் அனேகர். ஆதித்தனுதையமாகிறதற்குமுன் அருணவுதையமாகுஞ் சமையத்தில் அருணகிரணங்கோடி சொற்னகிரணங்கோடி சங்குகிரணங்கோடி பலவற்னம்பொருந்தியவர்கள் அநேகோடி இப்படிதவசுசெய்கின்ற தேவர்கள் நம்மைபூசித்து அற்சனைசெய்து நமது கயிலையங்கிரியிலும் பூசித்துவருபவாகளென்றவர்களுக்கொப்பந்தம் நமது கயிலையங்கிரியிலும் பூசித்துவருபவர்களென்றவர்களுக்கொப்பந்தம் தென்கயிலையென வழங்குகின்றனம் யிவ்விதமாய்துவருதாவிப்பொதிகை தென்கயிலையென வழங்குகின்றனம் யிவ்விதஅலங்காரங்களையெல்லாம் அந்த சிவபெருமான் அகஸ்தியமகாரிஷிக்குரைத்தவுடன் அகஸ்தியர் உள்ளங்கை கமண்டலத்தனவாயிருக்கப்பட்டதாம்பிரவர்ணிமாதா இவளென்னெனக்கு பார்வதிசமேதனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்துனை அன்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனென்றவாறு.

தாம்பிரவர்ணிமாதா சிவபெருமானை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தச் சருக்கம்.

காரிருங் குழலுமைபரமுடன் காத்திடை பிரசுது
ஆர்புரு அகஸ்திய னனுக்கிரகஞ் செய்தனீ
பூர்புவி யுலகெலாம் புகழ்வெனக் கருள்
சேர்மொளி யுறைத்தன்னிசை தாம்பிர வன்னியே. (௧)

திருமாலும் நான்முகனுந் தேடரியாச் சிவனருளை
பெருமானே கயிலையுறை பீடுரையும் நாயகமே
குருபரனே யிமையமலை குலத்தரசே யானருளை
தருமுலகந் தனில்வழங்க தாம்பிரவர்ணிக் கனுக்கிரகஞ்செய். (௨)

அத்தனேயறனே யாதியடியவர்க் கனுக்கிரகஞ் செய்
முத்தனே மூடிவிலானே முழங்கியிவ்வுலகம் வாள்க
நித்தனே தாம்பிரவன்னி நேயமேனுகிர்ந்தனுஞ்செய்யுஞ்
சித்தனே சிவனேஞான தேசிகாமுதல்வா வென்றென். (௩)

இன்னமுங்கயிலை யிலிமைய நந்தி வாள்
மன்னவ னமலனை வணங்கி வாழ்த்திநாள்
யென்னையாழ் பரமனே யிறைவனே என்றுவுன்
மொன்னடிக் கடாக்ஷனை போன்றனழ் பொருளையே. (௪)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமசிவனிமையகிரியில் பார்வதி சமேதரா யெழுந்தருளி திருமணம்புரிந்து ஒருங்குகூடி பட்டணப்பிரவே சமான்வுடன் இப்பெருமானுத்தாரப்படி சுந்திரேசுரர் சுந்தரிஷிகளெனவரும் அடிபணிந்து சுவாமியிந்த திருமணக்கோலத்துடன் அகஸ்தியமாரிசிக்கு தெரிசனங் கட்டளையிடுவதாய் உத்தாரமாய் தெரியப்படுத்தியவுடன் அந்தரமார்க்கமாய் திரிகூடாசலபொதிகையினிலும் பட்டணப்பிரவேச மானதில் ரிஷிமுனிவராதிகளும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தவர்கள் அனுக்கிரகம் பெற்றவுடன் மகா தாம்பிரவர்ணியுங் ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்றது யெப்ப

டியெனில் யே லோகரக்ஷகா யே பரமசிவமே பார்வதிசமேதரா சுவாமி யினது திருக்கைகமண்டலத்துறத் திருத்தலேன அகஸ்தியகாரியிடம் ஒப்பிவித்து தேக்ஷணகயிலைக்கு யெழுந்தருளி யதுவரை அகஸ்தியர்கைக் கமண்டலமே கெதியெனவிருந்த எனது மகாத்மியங்களை யிவ்வுலகங்கள் யாவும் அதிலுள்ளஜீவசெந்துக்கள் அனைத்துய்யும்பொருட்டும் தெக்ஷண கயிலைமுதல் சாகரங்கள்வரையுள்ள வனங்கள்தோங்களாகவும் அதத்துசலி லுதையமாயிருக்காளென்ற தலங்களுந் தீர்தங்களும் வளங்கவுஞ்சத்தசாகா மவரை பிரதக்ஷணமானபின் தேவேந்திரன் ஆஞ்ஞாயாபிக்கிரபடி வருண ராசன் சத்தமேகங்களின் மூலியமாயாகாயஞ்சென்று வருணஇசையாகப் பொதிகையில் வாசமாயிருக்கின்ற அகஸ்தியர் கரத்திலிருக்கின்ற கமண் டலத்திருப்பதில் மாணுக்காயிருகஜாதி பக்ஷி பரவைகள் புற்பூண்டு னற் வனஜாதியும் வித்துக்களுமுய்யும்பொருட்டு மருபடியும் பொதிகையிலிரு ந்து பூலோகசத்தசாகரம்வரை போய்வரவேண்டுமென மகா தாம்பிரவர்ணி அனுக்கிரகவிடை சுவாமியிடங்கேட்க அவர் கருத்துக்கிசைந்து விடைய னுக்கிரகஞ் செய்தனரொன்று சுகிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தன சொன்றவாறு.

பரமசிவன் தாம்பிரவர்ணிக்கனுக்கிரகசரித்திரம்.

அன்புடை பொருநை மாதே அகஸ்தியர் பொதிகை யேகி
தென்புவி வனங்கள் தாவி திருமாலின் சமுத்திரஞ் சென்று
இன்பாய் பொருநையேகி எவ்வுயிரனைத்தும் மூட்
கன்றுடை காழையோர்க்கு கதிபலனழிப்பா யென்றார். (௧)

சார்ந்த தாம்பிரவர்ணியை தகவொடு நோக்கி
வார்ந்த யிப்பொதிகை யேகி வனங்களும் சுரமாக
சேர்ந்தினி தீர்த்தங் கோயில் இசைகடலேகிப் பின்னும்
ஆயந்தகன்முனி கைசென்றனுக்கிர கருணையானே. (௨)

இந்தவாரனுங்கூறி யிமையமால் வரைக்கு மேக
சுந்தரவுமையாளோடு துயரற்கயிலை வாழ்க

வந்தனன் மனையோர் கூடி வழங்கிட வுரைத்தாரய்யன்
விந்தையாப் சுட வந்த விரிசடைநாதன் சொல்லே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி ஸ்தோத்திரஞ்செய்த மகா தாம்பிரவர்ணியைப்பார்த்து சுவாமியுரைக்கின்ற தெப்படியெனில் நமது திருமணக்கோல சிறப்புக்காக நதிகளும் உற்பத்தியாய் பதினொன்றுவனங் களுஞ்சிறப்புற்றிருக்கும்படி நமது கமண்டலத்திருந்த பொருனையே அகஸ் தியர் தெச்சணதேசமெங்கேக்கும்போது கமண்டலத்துடன் கும்பமுனியிடம் ஒப்பிவித்து நீர்சதாகாலமுந் ஸ்தோத்திரதெரிசனம்பெற்ற யிப்பொதிகை யினிந்திரதிசை அடிவாரத்தில் சாம்பிராணித் தடாகமுற்பத்திசெய்து இதிலிருந்து அத்தடாகமட்ட திக்கிலும் மத்தியிலுமாக ஒவ்வொருமகாலிங்க முந்தேவியும் தீர்த்தங்களு முற்பத்தியாகும்படிசெய்து தாம்பிரவர்ணியை அகஸ்தியர் கமண்டலம் விட்டிரங்கி மூன்றுதிசைநோக்கமாய் யெழுந்தரு ளியதில் ஏகாந்தசொரூபமும் பூரணவடிவமாயுமிருப்பதில் இந்திரதிசை நோக்கங்கொண்ட திலிருந்து சிவவாணதீர்த்தம் அப்பால் வேணுகோபாலவாண தீர்த்தம் அப்பால் விக்கினபதி தீர்த்தம் அப்பால் முத்துசுந்தரவாண தீர்த்ததுபேடு அணிவனகரத்தூடே முந்து முதல் சங்கமசாகரம்வரை சுவாமி அனுக்கிரகப்படி பிரயாணமானதில் வரு ணனுத்தாரப்படி சத்தமேகங்களின் மூலியமாய் ஆகாயமார்க்கமாயெழுந்து லாவி மறுபடியும் அகஸ்தியர் கமண்டலத்திரங்கி யிப்புவனங்களிலுள்ள சகல ஜீவான்மாக்களும் உய்யும்படி யிப்படியேயெக்காலமும் போய்வர வேண்டுமென பெருமானனுக்கிரக விடைகொடுத்தருளினரென சுகரி சிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

சடைநாதா சரித்திரம்.

வந்து வெள்ளியங்கிரியனை வலங்கொடு சூழ்ந்தே
எந்தையான் திருவாலயச் சன்னதி யெதிர்ந்தே
நந்திநாதனைப் பணிந்துமே நம்பனை யினிதாய்.
சுந்தரச் சடை நாதனுந் ஸ்தோத்திரம் புகல்வான. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே வெள்ளியங்கிரியனுமிய பரமசிவனும் உமாபதியை சடைநாதரிஷி மூன்றுதரம் வலப்பிரதக்ஷணமாகவந்து சன்னதி முன்பாகநின்று சுவாமிதிருவடிதெரிசனஞ்செய்வதற்க்காக நந்திசனைப் பணிந்து விடைபெற்று சுவாமியெக்காலமும் உமது பீசாக்ஷரசெபஞ்செய்து நீங்காத்தெரிசனஞ்செய்து கொண்டிருக்கவேண்டுமென பிரார்த்தனை யானவுடனே சுவாமிமனங்களிகூர்ந்து ஒ சடைநாதரிஷியே நீர் கேட் டுக்கொண்டபடி உமது பிரார்த்தினை நிரவேற்றும்பொருட்டு அனுக்கிரகஞ் செய்தோமென ஆஞ்ஞாபித்தனரென்று சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமா முனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

சருவுத்தமரிசி ஸ்தோத்திர சரித்திரம்.

சேயிருவிசும்பு கார்க்குந் தேவர்கோன் அன்பாலுன்ன
ஆயிரங்கண்ணினாலும் மலனைத் தெரியக்கண்டு
போயடி பணிந்துசிறக புகலுவாய் நந்திக்கன்பால்
நேயமாய் சருவுத்தமன் னின்றுஸ்தோத்திரஞ் செய்தானே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தேவேந்திரனருந்துதியென்றவன் அக்ஷயத்திருமேனான ரூபம்பொருந்தியவனானதால் இந்திரன் சங்கேற் சபையில் சேவலாயின்றுடைவிருள் அந்த சத்தங்கேட்ட அகலியின்பதி யானவர் கௌதமரிஷியானவர் ஆதித்தனுக்கு சேவையமாய்விட்டதென தானே கௌதமரிஷியானவர் ஆதித்தனுக்கு பரிகாரஞ்செய்துகொள்ளும்படி சொல்லிவிட்டு யெழுந்து அகலியைக் கபாடமக்கனஞ்செய்துகொள்ளும்படி அனுஷ்டானம்போக சாட னதிஸ்நானத்துக்கு வருமத்தியில் சவசம்முதலிய ஆகவனம்போக பார்ப்பதில் வரும் கங்கையின் நதிக்கரையருகேவந்து சங்காநதியைப் பார்ப்பதில் அப்போது நிசியாயிருப்பதைத்தெரிந்து கௌதமரிஷி ஞானதிஷ்டியினால் திருந்து மகோ ஏதோ அபாயமாயிருக்கிறதென்றெண்ணி இடிபோன மனோ வேகமாய் தன்னாச்சிரமத்துக்கு வந்தவுடனே அபாயத்தை யறிந்து யென்னபுகல்சொல் லக்கேட்க அகலியானவள் மனவருத்தமடைந்து யென்னபுகல்சொல் யோமெனஇந்திரனைக்கேட்டதேவேந்திரனுமனக்கலக்கமாய் யிருந்து ரக்க உடனே கௌதமரிஷி கோபாக்கினியாய் இந்திரனைப்பார்த்து ஒரு

யோனிக்கு இச்சைப்பட்டதற்காக உமது திரேகமுழுமையும் ஆயிரம்யோனியாகக்கடவதெனவும் அகலிகையைப்பார்த்துநீகருங்பாறையாகக்கடவதென சபித்தனர். அப்படியுதையமான யோனி ஆயிரங்கண்களாகவும் பாறையாய்ப்பிறந்த அகலி பழையருபவதியாகவும் அனுக்கிரகஞ்செய்த பரமசிவமேயெனத்துதித்து நந்தியருள்பெற்று உமையெக்காலமுந்தெரிசிக்கவேண்டுமென வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ்செய்த சருவத்தமரிஷிக்கு அனுக்கிரக விடை கொடுத்தனரென்று சவுரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

மார்க்கண்டரிஷிதோத்திர சருக்கம்.

வேதமுங்கலையு நீயே விளைவும் ஐம்பூதம் நீயே
ஆதியுமனாதி நீயே ஆணுநீ பெண்ணலியும் நீயே
நாதமும் விந்துநீயே ந்தலம்பெரும் நந்திக்கன்பாய்
ஓதியே வுணர் மெஞ்ஞானமுரைத்திடு முமையாள் பாகா. (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே மார்க்கண்டரிசியானவர் ஐந்துவேதங்களுஞ் சோடசகலையுமாக வுதையமான ரிசியானவர் சிருஷ்டி திதி சம்மாரம்பொருந்தியும் நிக்கிரகமனுக்கிரகம் நிக்கிரானுக்கிரகமுடைய பரமசிவமே உமது தெரிசனங்கிடைக்கவேண்டி நந்திகேசுரருள்பெற்று உமது தெரிசனங்காணவேண்டி மொளிந்த சடைஞ்தரிசி சருவத்தமரிஷி மார்க்கண்டரிஷியுடன் மூவரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து நிற்கின்றவர்களை சுவாமி பார்த்து இன்னமும் உங்களுக்குவேண்டிய அபிஷ்டங்களையெல்லாம் அநுக்கிரகஞ்செய்வோமெனவும் அன்றியும் ஓய் மார்க்கண்டரிஷியே நாமுமது சிந்தையின்கண்ணே அனவரதகாலமும் வீற்றிருப்போமெனவும் விடை அனுக்கிரகஞ்செய்தனரென்று சுகரிசிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

சிவபெருமானனுக்கிரக சரித்திரம்.

வாதசடைஞாதரிசி மனங்கோணமல் மா கிருபைமாக
சத்தசறு வுத்தமற்கு சார்ந்த மோன மோதி

ரிந்த மார்க்கண்டர்க் கருள் புரிந்தினியதாக
இந்தபெருமூவர்களுக்கு வேண்டுவரங்கொடுப்பதென விமலனானே.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே சடைஞாதரிஷி உத்தமரிஷி மார்க்கண்டரிஷி யிம்மூவருக்கும் காட்சிதெரிசனங் கட்டளையிட்டபின் உங்கள்பிரு ந்தினைப்படி நமது நந்திகேசுரருக்கு உத்தாரஞ்செய்தனம் உங்களுக்குயின்னமும் வேண்டியதைக் கேட்டுக்கொள்ளலாமென பார்வதி சமேதர்மொழிய யிம்மூன்றுரிஷிகளுங் கேட்டதிசெயமுற்று மகா சந்தோஷத்துடன் சுவாமியை மூன்றுதரம்வலப்பிரதெக்ஷணமாய்வந்து அடிபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து நாங்கள்மூவருமிருந்து தவசுசெய்வதற்காக ஒருவனங்கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென மொளிந்தனருடனே பார்வதி சமேதரார் மனங்களிகூர்ந்து யேரிசிகளே நீங்கள் பிரமதேவனை நோக்கி தவம்புரிந்தாலவருங்களுக்குப் பிரசன்னமாவார் நீங்கள் நினைத்தப்படி யனுக்கிரகஞ் செய்வாரென வுரைத்தவுடன் மூவரும் பிரமதேவனை நோக்கி யகோர தவசுசெய்து தோத்திரமானவுடன் சரஸ்வதி சமேதராய் பிரம்மா பிரசன்னமாயுங்களுக்கு வேண்டியதென வுரைக்க மூவரும் பிரம்மாவின் ரூமடி பணிந்து நாங்கள்விருப்பமுற்று தவம்புரிய ஓர்வனங்கட்டளையிட வேண்டுமென பார்வதி சமேதாரிடம் விண்ணப்பஞ் செய்தோம் உம்மை நோக்கி தவசுபுரிந்தோ தவசுயியற்றும்படி ஆஞ்ஞாபித்தனர் ஆனதால் நாங்களுந் தவசு புரியமனங்களிகூர்ந்தோமென நமஸ்காரஞ்செய்தனர்களுடனே சரஸ்வதிசமேதரர் மனங்களிகூர்ந்து பிரமேபோங்களென்று ருட்டியாது நேமியா சக்கரத்தைப்படைத்ததின் பிரமேபோங்களென்று நின்றயிடத்தில் ரிஷிகளும்பின்துடர்ந்து போனதாலந்தசக்கரந்தரித்து நின்றயிடத்திலாகாயமார்க்கஞ்சக்கரம் நின்ற யிடந்தான் நியமிசாரணியவனமென்று சன் ரிஷிகளும்பின்துடர்ந்து த்தவொலியுண்டாகும் நீங்கள்திருக்கூட்டசதிதமந்த வனத்திலிருந்து தவசு புரிந்தால் உங்களுக்கு வேண்டிய அபிஷ்டங்களெல்லாம னுக்கிரகமாகுமென விடை கொடுத்தனுப்பினருடனே அந்த நேமியாசக்கிரம் வாயுவேகமனோவேகமா யுருண்டோடிப்போக ரிசிகளும் பின்துடர்ந்துபோனதில் இமையோர்பர்வதத்தினருகில் மந்திரகிரி ருவத்திற்கும்மத்திமக்கண்டத்தில்கந்தமாபருவதசார்பிலேசக்கரந்தரித்து நின்றவுடனாகாயமார்க்கமாயிந்த ஆரணியவனத்துக்கு யிடமானதுதான் நேமிசாரணிய வனமென்று

தலைவனானவர்கள் சவுனகமுனிவர் காசிபமுனிவர் கௌதமமுனிவர் வசிஸ்டர் புலத்தியர் ஆங்கிரர் விசுவாமித்திரர் முக்களத்தியர் விபண்டர் இவர்களுடன் சேர்ந்த திருக்கூட்டங்களுமாக மகா சொரூபம் பொருந்திய பிரம வேள்வி செய்தனர்களந்த வேள்வியில் வேதியமுனிவருடையமான திருவல் வேதிகராசிரமமென்றும் (அவருக்கு ஐந்து சிஷசர்களுடையமானார்கள் அதில் முதலிலுடையமானவர் பயிலவமுனிவர் முதல் வேதமாகிய ரிக்குவேதமுளுவதுங் கற்றவராகும் வைகும்பராயமுனிவர் இரண்டாம் வேதமாகிய எசர்வேதமுழுவதுக் கற்றவராகும் சைலவமுனிவர் மூன்றும் வேதமாகிய சாமவேத முழுவதுக் கற்றவராகும் சுகப்பிரமமுனிவர் நான்காம் வேதமாகிய அதர்ணவேதமுழுவதும் கற்றவராகும் சூதமாமுனிவர் ஐந்தாம் வேதமாகிய பதினெண்புராணங்களுங் கற்றவராகுமிந்தப் பதினெண் புராணங்களில் கைலைவாசனனுக்கிரகப்படி யுடையமான இந்ததாம்பிரவணி ஸ்தலபுராண முதலிலுடையமாகிய சங்கிரம நாமங் தெரிந்தமட்டிலுமுரைக்கின்றேங் கேளுங்கள் ரிஷிகளேயென சுகரிஷிச்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனவொன்றவாறு.

தாம்பிரவர்ணியின்று சரித்திர மகிமை.

மலையமாலவனா யாதியா வாருதி வரையுங்
தலமுங் தீர்த்தமுங் கடவுளராலயங் தானும்
யுலகயாவுமே புகளவே யறிந்தவாருரைத்தே
யிலகு தாம்பிரவர்ணி தன் மேன்மையை யிசைப்பாம். (௧)

கார்நிரக் குழலுமை திருக்கறதிடை பிறந்து
மேருமானதி பொருநையுங் கங்கைமான சிறந்தே
பாரினமிக்கதோர் பாண்டி நாடெலாம் பரந்து
சாருமாருயிரறங்களுங் தளைக்கவே சார்ந்தாள். (௨)

உழம்பெறு விருப்பினோ டுணர்ந்தி னிது போர்ந்து
கிழந்த நற்தீர்த்தமாட கிஷா: ர்நதேய த்தோரும்
வழங்தரும் பொதிகை வருதமிழ் பொருநை நீரால்
விளைந்த வித்துன்னணப்பெற்றோற் வெள்ளியங்கிரியில் சார்வார். (௩)

ஆதியிலுடையமான தம்மையாம் பொருநை மாது
மேதினிலுடையமான தாம்பிரம் விழைவதாகும்
சோதிகல்மூற்று தங்கங் துலங்குதல் விளைவென்றுளும்
நீதிசேதினிய நீரால்நிறை செல்வமெவற்கு முண்டாம். (௪)

சறுவ வேதங்களாலுஞ் சருவ சாத்திரங்களாலும்
மறுவிய புராணத்தாலும் வழங்கு மாகமங்களாலும்
உறுதியாம் பொருநை மேன்மை யுரைப்பதற் கரியதாகும்
குறுமுனிக் குணருமிந்த நதிக்கினை கூர்வாமோ. (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே நித்தியானந்தசொரூபமா யெழுந்தருளி கயிலைவாசன் வலதுகரத்திலுடையமாய் அகஸ்தியமகாரிஷிக்கு கவாமி கமண்டலத்துடனீய்ந்து தென்கயிலைக்கனுப்பிய பொருநையானவள் மலைமுதல சாகரம்வரையில் இவ்வுலகம்யாவும் புகழத்தக்க ஸ்தலங்களுந் தீர்த்தங்களும் அதிலுற்பததியாகிய ஆலயங்களும் இந்தத் தாம்பிரவர்ணி யெக்காலமுஞ் சொலித்துக்கொண்டிருக்கவும் பாண்டிநாடெல்லாம்பரவி அறந்தழைத்தோங்கவும் விளைகின்ற விற்றுகளனைத்தும் மானுக்கர்களாகிய துடன் சர்வ ஜீவஜெந்துக்களனைத்தும் இந்த தாம்பிரவர்ணி நதியிலுற்பததியாகின்ற பஞ்சலோக தாம்பிரஞ் சொர்னம் செகப்பு கல்வெண்முத்து அதுவுமன்றி ரெத்தினதிகளுமுற்பத்தியாகின்றதனைத்தும் வியாபித்த ஆன்மாக்கள் மகாசெல்வான்களாயும் ஆகமசாஸ்திரவேத புராணங்களனைத்துங்கற்றுணர்ந்து வெள்ளியங்கிரியினைச் சார்ந்து வாழ்வார்களென இப்புராணம் முறையிடுவதையும் அந்த சவுனகராச்சிரமத்தில் சதாகாலமுஞ் சொலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மகிமைச் சிறப்பைத் தெரியவேண்டுமென ஆசையோடுங்கூடி நேமிசாரண்யவனத்தில் தவசுபுரிகின்ற சவுனகரிஷியிடத்தில்சென்றதில் அவர்களுமெனைறாடி யெதிர்கொண்டு வந்தழைத்துக்கொண்டுபோய் வியாக்கிரமாசனத்திலிருத்தியவுடன் தாம்பிரவர்ணி மகாத்மியங்களை மெய்க்கவனமாய் இடைவிடாமல் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென வினவ மூலவர்க்கத்தாராகிய சவுனகரிஷி மொளிவனந பினது மகாத்மியங்களை மெய்க்கவனமாய் இடைவிடாமல் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென வினவ மூலவர்க்கத்தாராகிய சவுனகரிஷி மொளிவனந்தறவேண்டுமென வினவ மூலவர்க்கத்தாராகிய சவுனகரிஷி மொளிவனந்த வைகும்பராயமுனிவரும் சந்தோடமுற்று கேட்குஞ்சமையத்தில் யானும்

மகா த்தனிவாய்க்கேட்டனமென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமா முனியுனாத்தனரென்றவாறு.

சத்தரிஷிகளுட்டவசுக்களின் தோத்திர சரித்திரம்.

அத்தனே கைலைவாசத் தண்ணலே யகத்தியரோடு
முத்தனே வசிட்டர் கற்கர் கவுதமறங்கியானன்
நித்தனே போகன் கெவுதமர் நின்று தோத்திரங்கள் செய்து
பத்தனும் நாங்களிந்த பரமபொதிகையில் தவசு செய்வோம். (க)

கருணையங் கடவுளானே கதிதரும் விடைவிலானே
கருணையாலிரங்கி தென்கயிலையின் பொதிகை மேவி
கருணையாற் தவங்கள் செய்யகதி பலனளிப்பாநீயே
கருணையாற் தோத்திரஞ் செய்தோங் கிடாக்ஷிப்பாய்கருணாகரா.

யென்றனர் பதினெண் சித்தரிணை ரிஷிமுனி வசுக்கள்
நன்றதோர் நவகோடி சித்தர் தும்புரு நாரதர் தவம்புரிய
கன்றனை பசுக்கள் காமனை ரதிதேடுமாப்போல்
சென்ற நற்றவங்கள் செய்ய தென்கயிலையின் பொதிகை யாமே.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அந்த கருணையங்கடவுளாகிய சிவபெருமான் பார்வதி சமேதராய் விடையுலாவுமுன் மூலவர்க்குளாகிய கபிலரிஷி கற்கரிஷி போகரிஷி வசிஷ்டர் கெவுதமரிஷி அங்கியரிஷி அகஸ்தியருடன் சத்தரிஷிகளும் பின்னும் பதினெண்சித்தர் நவகோடிசித்தர்களுத்தாரிஷிகளனந்தம்முனிவராதிகளனந்தம் அட்டவசுக்கங்களவோர்களுநம்ஒருங்ப்பாடிவந்து அடிபணிந்து ஸ்தோத்திர நமஸ்காரஞ்செய்து போந்தாருடனே தும்புரு நாரதனைக் கொண்ட றகூதை வீபூதி அநுக்கிரகஞ்செய்து பின்னும் சுவாமியைப்பார்த்து ஓம் பரமசிவமே ஓம் பார்வதிசமேதரா நீ இமையமலைக்கெழுந்தருளுகிறீர் உமதுகயிலையங்கிரியில் யெக்காலமும் இது

வரை தவம்புரிந்து உமது பணிவிடைக்குரித்தா யிருந்தோமல்லவா யினியிவணோ தவம்புரிந்து உமது பணிவிடைக்குரித்தா யிருந்தோமல்லவா யினியித்தென்கயிலையாகிய யிப்பொதிகை யாசுரமருகைதலில் தவசு செய்து கொண்டிருக்கும்படி அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்னையனே யென சென்னிமேற் கைகூப்பித்தொழுது நமஸ்காரஞ்செய்து அடிபணிந்தனருடனே சுவாமிமனங்களிகூர்ந்து உங்கள் பிரார்த்தினைப்படி அநுக்கிரகஞ்செய்தோமென அநுக்கிரகித்துவிட்டு கைலாசவற்கத்தாருடன் தும்புரு நாரதர் கெருடகாந்தருவர் தம்பட்டிமேழுஞ் கவ்வரிமவ்வரி யெக்காழஞ் சின்னங்கள் ஆபரணமுளக்கவாத்தியக் கோஷ்டங்களுடன் கணங்கள் கட்டியங்கூறவுந் தேவர்கள் கைமணித்தாளம் போடவுந் துந்துமி முளங்க பஞ்சவாத்தியத்துடன்கயிலாசஞ்சத்தரிஷிகள் முனிவராதிகள் சகிதமாய் அந்திரமார்க்கமெழுந்து கலியாணிதீர்த்தங்கடந்து பாவவிநாசருவசுமாதா சன்னதிமுன்புவந்து நின்றனர் அந்தஸ்தலத்தில் தவசுசெய்துகொண்டிருக்கின்ற சிவயோகிரிஷிகள் யெதிர்கொண்டுவந்து வலப்பிரதக்ஷணமாய் சுவாமி முன்னின்று ஓம் பரமேசுபத்னியா பார்வதிசமேதராவென ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்தனர் அவர்களுக்கும் அநுக்கிரகவிடை கொடுத்துவிட்டு கிருபாமாயெழுந்து தாருகாவனத்திடம் வந்திரங்கி கபிலரிஷியுமவர் சீஷர்களானமுன்னூற்றியன்பத்தேன்பேருடன்பார்வதிசமேதராவலமாகவந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து அவரவர் சென்னிமேல் யிருகரங்களுங் கைகூப்பித் தொழுது ஓம்பார்வதிசமேதராயாவென நமஸ்காரமானவுடனே மார்க்கமெழுந்து இராமேஸ்பரந் தனுக்கோடி சென்றுலாவியதில் மும்மூர்த்திகளும் யெதிர்கொண்டுவந்து உபசாரமாய்ப்பணிந்தனர் உடனே யந்திரமார்க்கமெழும்பி பாண்டிநாடாகிய மதுரைச் சொக்கலிங்க மீனாக்ஷியம்மாள் வசித்திருக்கின்ற கொடுமுடியுலாவியதில் சமணர்கள் கூட்டமாயுமிருப்பதில் திருஷ்டதனென்றொருவன் தேவர்கழினைவருக்கும்யெக்காலமும் தீங்கு செய்துகொண்டிருக்கின்றவனை இந்தச் சுவாமிதுஷ்டனைப்பார்த்து யே நீதுஷ்டா யிந்த சமணர்களுக்கெல்லாம் நீ முதல்வனல்லவா நமது திருவடியிலகப்பட்டனையெனக் கோருபாயந்திர மொழியின்றோங் கேளுந்நீதுஷ்டனே பதினெண் யுகமுஞ்சென்று முதலாவது விடார்க்ஷதயுகந் தொடங்கும்வரை நீ கருக்குருவியாய் சென்மமெடுத்து யிப்போது நாமுபதேசிக்கின்ற மித்தஞ்சிலி மூலமந்திரத்தை அருணனுடையமுதல் பகலிரவு அறுபதுநாழிகை பாராயணம்பண்ணுவதினுனக்கு மேற வரையும் மேடரிடமாகங்களில்

கூரதிவீடெய்தியப்பால் சிவ தவசிகளாவாரென அனுக்கிரகவிடைகொடுத்துவிட்டு அக்கிரமார்க்கம் யெழுந்து கோகர்ணம் அயோத்தியாபுரி துவாரகாபுரியுங் கடந்து அப்பால் வடவிந்தைகிரி வடவாலுந்தாண்டி கயிலையங்கிரியைப்பார்த்தவுடன் தேவர்கள் சங்கங்களெல்லாங் கோலாகலசந்தோடமாய் பார்வதிசமேதாரிதோ வந்தனர் வந்தனரென யெக்காளஞ் சின்னங்கள் ஆரவாரிக்கவும் வலம்புரிசங்குகள் ஓசைமுழங்குமதெப்படியெனில் ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேணியம் பர்க்கோ தேவஸ்யதீமஹி: தியோயோ நப்பிரசோதயாதவென்றுபார்த்துடன் தேவர்கள் கணங்கள்முதலிய திருக்கூட்டத்தாருடன் பார்வதிசமேதராய் ஒருங்குகூடி கயிலையங்கிரியிலெழுந்தருளினரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

தேவர்கள் தோத்திரம்.

இவ்வுழிமாய னன்பாயிலங்கு பொற்கயிலை சேர்ந்து
திவ்வியவுமையாள் கோலத்தேவர்கள் பணிந்து போற்ற
வெவ்வினையகற்றும் பூசைவிதிமுறை மகிழ்ந்து செய்தே
நவ்வியங் கன்னிபாகா நம்பனே நாதா போற்றி. (க)

தாயுமையன்பு மிக்க தவனிலையதனைக் கண்டு
நாயகன் விருப்பினோடு நலம் பெறவருளி நல்கி
மேயநற் கைலை யெய்தி யிருந்தவரொழுவற் றுய்
ஞாயகன் முனிவர் தம்மை யகத்திடை நினைப்பதானான். (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமசிவம் பார்வதி சமேதராய் தேவர்கள் ரிஷி முனிவராதிகள் கயிலாச வர்க்கத்தாருடன் செம்பொன் ஆயிரத்தெட்டுமாத்துள்ளருத்திரகயிலையங்கிரியைச்சேர்ந்தவுடன்பாராசக்தியாகிய லோகாம்பிகை திவ்வியஅலங்காரத்துடன் விதிமுறைப்படி பூசைமுடித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து ஏ பரமசிவனே நாமிருவரும் மணம்புரிகோலத்துடன் இந்த கயிலையங்கிரியிலெழுந்தருளினோமென நமது நந்திகேசுரரால் சத்தரிஷிகளுக்குரைத்து அவர்களால் தெருட காந்தருவர்க்கு

ரைத்து தேவகணங்களைக் கொண்டு பறைசாற்றும்படி மொழிந்த உமையாளாகிய பார்வதி ஆக்கினைப்படிப்பிரசங்கப்படுத்தினரென் சுகரிசிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

விண்ணவர்கள் தோத்திர சரித்திரம்.

விண்ணவரனைவரும் விரும்பிப் போற்றுதல்
அண்ணருங் கற்பகத்தாருஞ் சூழ்தமலாற்
றிண்ணிய பொதிகையிற் சிறந்து தோன்றலால்
கண்ணுதலமலன் தென்கைலை பொதிகையே. (க)

விஞ்சையற் கிண்ணரர் வீணை யோசையும்
மஞ்சிசூள் முளக்கமும் மறைமுளக்கமும்
அஞ்சலி செய்பவ ரார்பு மாடலும்
வஞ்சியற் பாடலும் வழங்கும் பொதிகையே. (உ)

வண்டுதும்பியும் வரிவழி வேங்கையு மயிலும்
பண்டியானையு முள்பன்றிகள் மேடமும்
கண்டகண்டிடமெலாங் கற்கழிப்பதம் முனிகாண
விண்டநற் தென்மலைப் பொதிகையில் சிறந்ததே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தெக்ஷணகயிலையாகிய பொதிகை மாமலைச் சிறப்பை யுரைக்கின்றதெப்படியெனில் ஐந்துசென்னியுடைய பொதிகை குகையாச்சிரமங்களிலிருந்து விண்ணவர்கள் அட்டாங்கயோக மனுஷ்டிப்பதும் அண்ணரூபிய ரிஷி முனிவராதிகள் வியாக்கிரமாசனத்தி லிருந்து தவஞ்செய்வதும் பதினெண் சித்தர்களும் பத்மாசனம்போட்டி ருந்து ஞானபரவசமாயோகஞ் செய்வதும்நவகோடிசித்தர்களும்இமதிசைபார்வையாய் தவம்புரிந்து காலனைக்கடித்து நீடூழிகாலந் தவசுபண்ணுவதும் சத்தரிஷிகள் அட்டவசுக்கள் குபேரதிசைமுகமாயிருந்து அகோரதவசு செய்வதும் வண்டு தும்பிகள் ஸ்ரீரீங்கார நாமபாராயணம் பண்ணுவதும்

வெங்கை வரிப்புலி கவுதலைக்கரடி முள்பன்றி வரையாடு உம்மென்றச் சரத்தைச்செபித்து பந்தி பந்தியாய்த்திரிகின்றதும் மயில் அன்னங்கள் காட்டுக்கோழி சேவல் கொக்கோவெனக் கர்ச்சித்து பிரணவமந்திரபாராயணம்பண்ணுவதும் கருமந்தி செம்மந்தி வானரங்கள் ஈயென்றச்சரத்தை பல்க்காட்டி செபிப்பதும் காட்டுப்பசுக்கள் அம்மாவென்றச்சரத்தையன்னி கன்றுக்கிரங்கி பால்கொடுத்துப் பின்னும் பால்சுரந்து ததும்பியபால்களை வாணலிங்கங்களுக்கு அபிஷேகஞ்செய்து தம்பன அச்சரத்தையுச்சரிப்பதும் காட்டுநரிகள் சொர்க்கோ சொர்க்கோவென நாம பாராயணஞ்செய்வதும் பிரதிதினம் நவகாலங்களிலும் பொதிகையிலுற்பத்தியாயெழுந்த சுயம்புலிங்கங்களுக்கு அகஸ்தியர் முதலான நிருக்கூட்ட அந்திரரிசிமுனிவராதிகள் மானதாபிஷேக மலங்கார நேவேத்தியம் செய்தவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி யோசைமுழங்க ஸ்தோத்திர தெரிசனம்பண்ணுவதுமான தெக்ஷண கயிலைப்பொதிகையென சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனனென்றவாறு.

பொதிகையினதில் தவசூமாடவுற்பத்தியான சரித்திரம்

ஐந்துசென்னியுங் கோமுகா வடிவமிப் போதிகை
வந்து தென்கயிலையான் மயேசுபார் தானத்தில்
மஞ்சுலாவிய மயமுனியாலொருகு முடங்
தந்துவானவர் தவஞ்செய்யப் பணிதிகள் பணித்தார. (௪)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே அகஸ்தியமகாரிசியானவர் மயமுனியிடம் வழுத்துகின்றதெப்படியெனில் ஐந்துசிரசுங் கோமுகாப்பசு ரூபங்கொண்டிருக்கின்ற யிப்பொதிகையினது மார்புகண்டமாகிய மயேசுரதானத்தில் நமதுடன் திருக்கூட்டங்களிருந்து தவசெய்ய தவசாலைமாடம் ஒன்றுண்டு பண்ணவேண்டுமென மயமுனிக்கு வழுத்தவுடனே மயமுனி சந்தோடமுற்று பொதிகையாறணியச்சபையாக சிருஷ்டித்து அதின் அலங்காரம் யெப்படியெனில் நவரத்தினங்களில் மரகதப்பச்சையினால் இருபத்தோர் முளசமசதுரத்தில் பதினறுகோணமாகிய சொர்னசாயகை போனெருகுமுடமும் பவளக்கால்முப்பத்திரண்டு அதற்குச்சொர்னத்தினால் உத்திரமபதினறும் வைரப்பலகைபதினறும் நான்குவசத்திலும் நிலை

க்கண்ணாடியுமாயிருக்கப்பட்ட சபை மத்தியில் நவரத்தினங்கள் அழுத்திய அகாரத்தெழுந்த ஸ்ரீங்காரபீடமுஞ் சிங்காரக்கோலசிம்மாசனத்திலிருந்து இந்திரசபையைப்பார்த்தால் சூரிய சந்திரர் உதையமாகின்ற அண்டப்புத்துமுதல்த்தோன்றும் இமையதிசையைப்பார்த்தால் இமையலோகப்பட்டணமுதல்த்தோன்றும் நிருதிதிசையைப்பார்த்தால் அஸ்தகிரிசமுத்திரவரைதோன்றும் குபேரதிசையைப்பார்த்தால் வடமேருவடசமுத்திரக்கண்டங்களுந்தோன்றும் இப்படி அலங்காரம்பொருந்திய அகாரபீடசிம்மாசனத்தில் அந்த அகஸ்தியமகாரிசி நித்தியகலியாணிசமேதராயிருக்காவென்ற சிவபெருமானை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து இப்பொதிகைபதினறு கோணத்திலுந் தவம்புரிகின்ற ரிசிகள்முனிவராதிகளும் அப்படியேபார்வதிசமேதரர் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து அனுக்கிரகவிடைபெற்றிருக்கின்றனர் இப்படி அந்த கும்பமுனியாகிய அகஸ்தியமகாரிசியின் வலதுகரங்கை கமண்டலத்திலுற்றிருக்கின்ற மகாதாம்பிரவர்ணியின் மாதாபல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலும் இருக்காவென்ற சிவஸ்தலங்கள் விஷ்ணுஸ்தலங்கள் பிரமாலயஸ்தலங்களும்அதனில் பூசித்திருக்காவென்ற சிவஆன்மாக்களுக்குஞ் சிவதாதுயிற்றுக்கிரகஞ்செய்கின்ற பொருனைமாதாவுக்கு பரமசிவம் பார்வதிசமேதரர்நின்று அனுக்கிரகஞ்செய்தபடி அகஸ்தியலைப்பார்த்து உரைக்கின்றதெப்படியெனில் நான் உமதுடன் தெக்ஷணகயிலையின் பொதிகையில் பிரசன்னமாயிருந்து இதுவரை யெனதுமகாத்மியம் பிரசன்னமாகாமல் இருந்ததல்லவா யினிமேலெனது பாரக்கிமபலன் யாவற்றும்வழங்கும்படி உச்சரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனனென்றவாறு சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு

பொருனை மாதா ஸ்தோத்திர சருக்கம்.

ஆறுசூடிய செஞ்சடை யமலனே அகத்திசுபரனே
நீறுபூசிய மேனியான் சன்னதி நேரே.
யூறுபாற்கடல் சென்று யாவருமுத்தே
கூறுதோத்திரஞ் செப்புவாள் கோதரு துனத்தாள். (௧)

ஆதிநாயகியம்பிகை பொருநையுமாங்கே
சோதிநாயகன் தென்பொதிகையில் தூய பூங்காவில்
சீதநீருமதாகவே திரைகடலிற் புறவை
நீதிபோடந்தப் பொருநையும் நேர்ந்தபடி நினைந்தாள். (உ)

அத்திவண்ணன்றன் னருள்கொலசுத்திய கோடு
வந்துதென்மலை யாசவமீதா மருவி
புத்தியன்பொடு தெக்ஷ கங்கையாம் பொருநை
செந்திநாயகன் குணகடற்மேவியே சிரக்க. (௩)

இந்தவாருரைப்பக் கேட்டின்பமாய்ப் பொதிகை யீசன்
கந்தவிற் கருணையான நைமிசாரணியத்துள்ளோர்
வந்து தென் பொருநைமேவி மலைமுதற் கடல்சேர்காறு
சந்ததந் தீர்த்தமாடி தலங்களுந் தொழுது போந்தே. (௪)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சடைமுடியும் விபூதியணிந்தமேனி யும் வியாக்கிரதோல் ஆடையும் ருத்திராக்ஷமாலையணிந்த திருக்கோலத்துடன் இந்திரதிசைநோக்கமாய் பொதிகையாரணிய சபையிலெழுந்தருளி பத்மாசனமாயிருந்து தவம்புரிகின்ற பஞ்சலோகமேனியுடைய அகஸ்திய மகாரிஷியே உமது சதுமுள்ளங்கை கமண்டலத்தில் வீற்றிருந்த மகா தாம்பிரவர்ணி தேவியென்றெழுந்து கும்பமுனி முன்னின்று வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் பொதிகைமுனியுமனங்களிகூர்ந்து ஏ பொருநைமாதாவே நமது பொதிகைக்கும் நாகப்பொதிகைக்குமத்தியில் சிவபெருமான் அனுக்கிரகஞ்செய்தபடி உற்பத்தியாயிருக்கின்ற சாம்பிராணிப்பொய்கை தடாகமிருக்கின்றதின்மார்க்கம் நீர் யெழுந்தருளி யிப்புவனங்களுஞ்செல் வங்களுண்டாகும்படி யாவர்த்தமேக சத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலமழைகள் பொழிவதுடன் சேர்ந்துலாவி ஆரணியவனங்களெல்லாம் நகரங்களாகவும் அந்த நகரங்களில் ஸ்தலங்களுந் தீர்த்தங்களும் உற்பத்தி யான யாவற்றுபலன்களையும் அனுக்கிரகஞ்செய்து சங்கமசத்தசாகரஞ் சென்றுலாவியபின் சத்தமேகங்களின் மூலியமாயாகாயஞ்சென்று பூலோ கமுழுவதுஞ் சிறப்புபொருந்தியிருக்கும்படி மழைபொழிந்து வருஷித்தும் விந்துவிளைபோட்டு உண்டாகிய தின்பலனை ஜீவஜெந்துக்கழுனைத்தும் பொசிக்கும்படி அனுக்கிரகஞ்செய்து அப்பால் நீர் நமது கமண்டலத்திறங் கியும் இப்படி ஒவ்வொருமாசங்களிலும் நீர் கமண்டலத்தெழுந்து சாகரம் போய் வரவேண்டுமென உத்தாரமானவுடன் ஆவர்த்தமேக ஜலமழை பொழிவதுடன் மகா தாம்பிரவர்ணி மாதா கமண்டலம்விட்டிறங்குஞ் சமயம் சத்த ஜலமழை விழிப்பதுடனிறங்கி சாம்பிராணித்தடாகஞ்செ ன்று மூன்றுதிசை நோக்கமாகின்றனளென்று சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக் குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சாம்பிராணித்தடாக மட்டதிக்கு ஸ்தலசரித்திரம்.

எண்ணிய நவலிங்க மெழுந்த தடாகமாம்
புண்ணியம் பொருநையாள் பொருந்து தீர்த்தமே
தண்ணியதழுமதில சார்ந்த நவலிங்கம்
நண்ணியே தீர்த்தங்கள் நாடி யாடுவோர். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி மகிமையும்பொருந்திய மகாதாம்பிரவர்ணி சாம்பிராணித்தடாக வருணதிசைமார்க்கமிறங்கி அத் தடாக சமதளத்தில் நவலிங்கமும் நவதீர்த்தமுமுற்பத்தியான மகிமையை உரைக்கின்றோம் அதெப்படியெனில் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய் து நவ மகாலிங்கங்களுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்பவர் கள் கெவுதமியோக்மும் கர்ப்பார்த்தகர்லம் பொதிகையிலிருந்து தவம்புரி வதினால் சிவபெருமான் அனுக்கிரகமிடையருளுவாரென சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

வாயுதிசைதல சரித்திரம்.

நன்னதி சுப்பிரலிங்க நாதனாஞ்
சன்னதி வந்தனள் சார்ந்த வாய்வினிற்
துன்னிய சுப்பிரம தீர்த்தஞ் சூடியே
பன்னிபற்க்ஷனை செய்து பாடியாடுவோர். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே ஆவர்த்தமேக சுத்தஜல மழைபொழி வதுடன் மகாதாம்பிரவர்னி அதுடாக வாய்வுதிசையிலுதையமாயிருக் கின்ற சுப்பிரமகாலிங்கம் சுப்பிரதீர்த்த முற்பத்தியாயிருக்கின்றதில் ஸ்நானஞ்செய்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு தத்து வந்தொண்ணூற்றுரில் சுரதத்துவருப்பதும் நீங்கி தேவதத்துவம் முப்ப த்தாறுமுழங்கி சகல செகசால சித்துகளுங்கிடைத்து முனிவராய் பொதி கையில் தவம்புரிந்துகொண்டிருப்பார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக் குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

குபேரஸ்தல சரித்திரம்.

கொளுமதி சூரியன் குபேற திசையினிற்
பளுமதிமறுத்துயற் பசும்பொன் லிங்கமும்
வளுத்தினற் பொருநைதன் வழங்க வந்தனழ்
துளிந்த மேகமகஞ் சுப்பிர தீர்த்தமே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி வல்லபம்பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்னி ஆவர்த்தமேகஜலமழை பொழிவதுடன் குபேறதிசையில் உதித்திருக்காளென்ற சந்திரசூரியப் பிரகாசம்போன்ற பசும்பொன் லிங்க மும் பசுமதீர்த்தமும் உற்பத்தியாயிருப்பதில் பொருநை மாதாவர்களை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்த பலமாவதெனில் பிரதமைமுதல் தசமிவரை தீர்த்ததெரிசனம் பண்ணியவர்களுக்கு பராசத்தியானவள் அட்டாங்க யோகமனுஷ்டிக்கும்படி கிடாக்ஷத்துபின்பு கெஷகானவித்தை அனுக்கிரக மாய்பொதிகையிற்சென்று தவம்புரிந்திருப்பார்களென சுகரிஷிக்கும் வியா சரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

ஈசான்யஸ்தல சரித்திரம்.

இவன் தனக்கமுர்த ஈசானிய சமதழும்
அவற்கன இனியதோர கத்திய லிங்கமாம்
கவனமணிப் பொருநையுங் களிந்து போற்றியே
பலன்க ளனைத்துமே பகர்ந்து பாடினள். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி வல்லபமுண்டய பொருநை மாதா யீசான்னியசமதனத்தில் உதையமாயிருக்கின்ற அகஸ்தியலிங்கமுங் கோமுகாதீர்த்தமும் உற்பத்தியாயிருப்பதினிடம் ஆவர்த்தமேக சுத்தஜல மழைபொழிந்து வரிசிப்பதுடன் தாம்பிரவர்னிவந்தற்களை ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்தனள் இபபடியுற்ற ஸ்தலதீர்த்தமில் யாவர்களேனு ஸ்நா னஞ்செய்து ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு நல்லசியத்தி யானமுண்டாய் பொதிகையிற்சென்று தவசுபுரிந்திருப்பார்களென சுகரி ஷிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

இந்திர ஸ்தலதீர்த்த சரித்திரம்.

இந்திரதிசையி னிலிரங்கிய பொருநையும்
சுந்தரலிங்கமுஞ் சோம தீர்த்தமும்
வந்தனள் பொருநையாள் மாந்தி பொழிவதின்
அந்தரத் தேவர்களாடி போந்தனர். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படிசைதனியம் பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்னி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழைபொழிவதுடன் இந்திரதிசை க்குவந்து சுந்தரமகாலிங்கத்துக்கு அர்ச்சனைஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் அப் படியுற்ற சுந்தரமகாலிங்கத்துக்கு ரிஷிகள் மாதவர்களான ஆன்மாக்கள் அர்ச் சனை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு நான்குவேதவுபாசனை யுங்கலைக்கியானங்களுமுதையமாய் தவசுபுரிந்து அப்பால் கயிலைவாசவற் கத்தாருடன் ருத்திரகயிலையிற்போய் சிவபெருமான் பணிவிடைக்குரித் தாவர்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென் றவாறு.

அக்கினிதிசை தீர்த்தஸ்தல் சரித்திரம்.

வந்தனளக்கினி மாதிசை பொருநையாள்
கந்தனுந் துற்கையின் காச்சி தீர்த்தத்தில்
முந்த நீராடுவோ ரமுதவ்வியாம் பிரணவ
மந்திரஞ் செயித்தனர் மாதவர் யோகிகள். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்விதசொரூபசாரம் பொருந்திய மகாதாம்பிரவர்ணியானவளா வர்த்தமேக ஜலமழை பொழிவதுடன் அக்கினிதிசை சமதளத்தில் அட்டதுர்க்கை தீர்த்தமும் அட்டபூரணலிங்கமும் உதையமாயிருப்பதினிடம்தான் பொருனைமாதாவந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் இப்படியுற்றபிரணவ ஸ்ரீங்காரம்பொருந்திய அட்டதுர்க்கையும் அட்டபூரணலிங்கமும் உதையமாயிருப்பதில் சிவதவசிகளான அந்தரதேவர்கள்வந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு ஆயிரவருடம் தவசுபலன்கிடைத்து பின்பு பொதிகையாசல மடுகைகளிருந்து தவமாய் கௌஞதிகளாயிருந்து இரிவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

இமதிசை தீர்த்தவ சரித்திரம்.

மற்றிமை திசையினில் வாண தீர்த்தமாங்
கொற்றிமை யான்குகை வாண லிங்கமும்
யுற்றனம் பொருனையும் யுகமுளா பாடியே
பற்றெருடு பிரணவமும் பாடி நாடினாள். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய இமதிசையில் அத்தடாகம் சமதளத்தி லுதையமாயிருக்கானின்ற இமவாணலிங்கமும் இமைப்பூரணதீர்த்தமுற்பத்தியாயிருப்பதில் ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழைகள் பொழிவதுடன் மகாதாம்பிரவர்ணி மாதா வந்து அர்ச்சனைஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி நிஸ்களம்பொருந்திய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இமவாணலிங்கத்துக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்ற தேவர்களுக்கு இந்திரசாலம் மந்திரசாலம் மயேந்திரசாலங்களுபாசனையாய் பின்பு இராசரிஷியாய் நீழிகாலந் தவம்புரிந்திருப்பார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

நிருதிதிசை தீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

நிருதி திசையினில் விமல தீர்த்தமே
பருதி லிங்கமும் பாங்கள் கூட்டமும்

யுருதிபாம் பொருனையு முனைமுனி யர்ச்சிக்க
வருதி மேண்புனழ் மானில மேகலே. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி வல்லபம்பொருந்திய மகாதாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சத்தஜல மழைபொழிவதுடன் நிருதிதிசைக்கெழுந்தருளி அந்த சாம்பிருணிப்பொய்கைத்தடாக சமதளத்திலுதையமாயிருக்கின்ற விமலதீர்த்தமும் பருதிலிங்கத்துக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரம் வளர்த்தினள். இப்படியுற்ற தீர்த்தத்தில் யாவரேனும் ஸ்நானஞ்செய்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு பிரதிதினஞ் செவுனுமிமார்க்கமாய் இவ்வுலக ஸ்தலங்களுக்கும்போய் அந்த ஸ்தலங்களில் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தால் நீழிகாலஞ் சிவயோகீசுரராயிருந்து அப்பால் பொதிகையாச்சிரமக் குகையினில்வந்து தவம்புரிவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சாம்பிருணித்தடாகமத்தி ஸ்தல சரித்திரம்.

சத்தியா லுதித்த சாம்பிருணி தடாகத்தின்
மத்தியி லுதைய மகாலிங்கமீஸ்பரி
நித்தியானந்த விமலதீர்த்தமும்
அத்தன் கரத்தினிலமைந்தபொருனையே (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே விக்கிரகமனுக்கிரகம் நிக்கிரானுக்கிரகம்பொருந்திய சிவபெருமானிடம் மகாசொரூபம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணியினது மகாத்மியங்கள் இவ்வுலகமுழுவதும் வழங்கவேண்டுமென பரமசிவனிடம் பொருனை முறையிட்டவுடனே சுவாமி ஜுந்துசென்னியுடைய பொதிகைக்கும் நாகப்பொதிகைக்குமத்தியில் சாம்பிருணித்தடாகஞ் சிருஷ்டித்து அதன் மார்க்கமிறங்கி வலப்பிரதட்சணமாக வருணதிசைமுதல் நிருதி திசைவரை அட்டதிக்கிலுமுற்பத்தியாயிருக்கானென்ற சிவஸ்தல மகாலிங்கங்களும் தீர்த்தங்களுமெழுந்தருளிய பொருனை அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து அந்தப்பொய்கையினது பிரமஸ்தானமத்தியிலுதையமாயிருக்கானின்ற நின்மல மகியமகாலிங்கவிமல தீர்த்தமுஞ்சென்று

பிராதகாலத்தில் அத்தடாகத்தினருகில் நின்று ஸ்நானஞ்செய்து பாணம
ருந்தி பொதிகையாச்சிரமஞ்சென்று அகஸ்தியமகாரிஷி தெரிசனம்பெ
ற்று மறுபடியுங்கெவுஞ்திகளாய் அவரவர் குகையாச்சிரமங்களுக்கு வந்து
ஒவ்வொருகால சமையங்களில் கன்னியாகுமரிமுதல் வடவால்சமுத்திர
ம்வரை சென்றுலாவி அங்கங்கே உதையமாயிருக்கின்ற தீர்த்தங்களில்
ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்தோத்திரதெரிசனம்பெற்று வருவதுமன்றியும் சந்திர
ஸூரியதண்டப்புத்துமுதல் உதையகிரி அஸ்தகிரி பூப்பிரதட்சணம் கெவுஞ்தி
களாய் தீர்த்ததெரிசனஞ்செய்து அப்பால் பொதிகையாச்சிரமம்வந்து தவம்
புரிந்து இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய மகாதாம்பிரவர்ணி மாதா திருநே
க்கமாவதெப்படியெனில் சரஸ்வதியானவள் பாலுருபம்பொருந்தி நிருதி
வருணதிசையிலிருக்கின்ற ஆன்மாக்கள் பட்சி பரவை மிருகசாதி பூர்வன
சாதிகளுக்குகியானமும் முத்தியுமுண்டாகும்படிக்கும் குழித்தொறைசெய்
யாற்றங்கரையோர்முகமும் குபேரதிசை திரிகூடாசல சித்தர்கதியோர்
முகமும் அந்தத்திசையிலுள்ள ஆன்மாக்கள் முதலிய பட்சி பரவை புற்
பூண்டுகளுக்கும் முத்தியுண்டாகும்படி ஓர்முகமாய் அநுக்கிரகமானதின்
பின் சரஸ்வதி யெவ்வர்ணசமையமாயிருப்பதின் சமையத்தில் பதினறு
கலையில் சஸ்டிகலைபோக பொருனைமாதா சசிகலையுடன் இந்திரதிசை
நோக்கமாய் நாகப்பொதிகைமலை யூடெழுந்து ஆவர்த்தமேக ஏலமழை
பொழிவதுடன் மகாதாம்பிரவர்ணி மாதா சிவவாணதீர்த்த தடாகத்திலிற
ங்கி இந்திரதிசைநோக்கமாய் வருகின்றனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாச
ரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சிவவாண தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

ஏய்ந்த நற்றவ சிவவாண தீர்த்தமோங்கி
சார்ந்த சங்கர தீர்த்தமுஞ் சங்கநீக பாரும்
ஆய்ந்த பேரொளியாகவே யற்கலித்து அனகாய்
வாய்ந்த தாம்பிரவர்ணியும் வந்தனள் வழுத்த. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அந்த சிவவாண தீர்த்தத்தடாகபாதாள
சமதளத்தில் சங்கரேஸ்வரரும் சங்காதீர்த்தமும் உற்பத்தியாயிருப்பதில்

பொருனைமாதாவந்திறங்கி அர்ச்சனைஸ்தோத்திரஞ்செய்தலென் உடனே
அம்மலை குகையாச்சிரமங்களில் தவம்புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற சிவதவசி
களனைவரும் தாம்பிரவர்ணியில் பிராதகாலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பொ
ருகைமந்திர ஜெபஞ்செய்தனர்களுடனே பொருனைமாதா அந்தரிஷிகளைப்
பார்த்து ரிஷிகளே இப்படி யெக்காலமுஞ் பிராதக்காலத்தில் ஸ்நானஞ்
செய்து சங்கரேசுபரனைத் தெரிசனஞ்செய்தால் அவர் உங்களுக்கு மூன்று
சென்மம்வரை யோகீசுபரராயிருந்து நான்கு வேதமுங்கற்றுணர்ந்து
பின்பு பொதிகையைச்சார்ந்து இராசரிஷிகளாவீர்களென சுகரிஷிக்கும் வி
யாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சத்திவாண தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

மங்கைய ரிசைகள்பாட மகரயாழிசையதீ மீட்டும்
புங்கவேதியர்கள் கிள்ளை புள்ளினம் பாடுமோசை
பங்கயன்சிலம்பி னோசை பயின்ற நற்பல கணங்கள்
சங்கின் வாய்த்தொனி முழங்குஞ் சத்தியின் வாணதீர்த்தம். (க)

(இ-ள்.) சௌனுங்கள் ரிஷிகளே தாம்பிரவர்ணி மாதா சிவவாணதீர்
த்தம் விட்டெழுந்துலகமுய்ய சத்திவாணதீர்த்தத்துக்குவந்தனள் அந்த
மகிமையை யுரைக்கின்ற தெப்படியெனில் பிரதினைக்காலையிற் தேவ
ரம்பைமாதர்கள்வந்து மகரயாழிசைகள் மீட்டிப்பாடுகின்றதும் வேதி
யர்கள் புங்கவர்கணங்கள் சத்திவாணதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து காய
த்திரிமந்திரசெபம் பண்ணுவதை யச்சோலையில் சஞ்சரித்துக்கொண்டி
ருக்கின்ற கிளிகள் மயில்கள் அன்னங்கள் குயில்களுமாக காதுகுடுத்து
ற்றுக்கேட்டு கற்றுணர்ந்து திரிகின்றதுமன்றி பங்கயனுடைய சிலம்பி
னோசைகளின் லக்ஷியானப்படி ரம்பையர்களுங் கணங்களும் நடன
ஞ்செய்வதும் வலம்புரிச்சங்குகள் ஜலக்கிரிடைசெய்து ஓம் பம்பம்மெ
ன்றுரபாரித்து ஓடியாடித்திரிகின்ற சத்திவாணதீர்த்தடாக பாதாளசம
தழத்தில் சத்திலிங்கமுஞ் சத்தியுமையுமாயிருப்பவற்களுக்கு அர்ச்சனை
ஸ்தோத்திரம் பொருனை மாதாசெய்தனள் யிப்படிப்பட்ட சத்திவாண
தீர்த்தத்தில் சிவதவசிகள் அனைவருங்கூடிபிருதக்காலஸ்நானஞ்செய்து அந்த

புரிந்திருப்பார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தன னென்னவாறு.

அஷ்டகணபதிவாண தீர்த்த சரித்திரம்.

வானுலாவிய சோலையிற் மழைமுகில் வளருந்
தேனுலாவிய மலரிடை வண்டினஞ் செறியும்
மானுமான் மகஞ் சாந்தகில் குங்கும மணத்துங்
கானுலாவிய கயல்விழியணைசனுந் தீர்த்தம். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அந்த சத்திவாணதீர்த்தத்திற்கு கீழ் இந்திரதிசையில் அட்டகணபதிசுயம்பு உற்பத்தியாய் யெழுந்தருளிய தடாகதீர்த்த ஸ்தலத்திற்கு ஆவர்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகஜலமழைகள் பொழிவதுடன் தாம்பிரவர்ணி மாதாவந்தனள் அத்தடாகத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கின்ற சோலைவிருக்ஷங்களில் முகிலிறங்கி மழைகள் வர்ஷித்து புஷ்பாதிகள்பூத்துச் சொரிகின்றதில் அட்டகணபதிகளுக் கற்புதமாகின்றது மன்றி புஷ்பங்களில் ஊறிய மதுவுகளை வண்டுதும்பிகள் ஆண்பெண்ணேனைத்து மோகவிகாரத்தால் கும்பல்கூடி அருந்திஓடியாடி ஸ்ரீகாரநாமம்பாடி அட்டகணபதியை இரவுபகலாய் வலப்பிரதக்ஷணமாகத்திரிந்து ஸ்தோத்திரபாராயணம் பண்ணுவதுமன்றி அத்தடாக குகையாச்சிரமங்களில் தவம்புரிகின்ற சிவதவசிகள் பொருனைமாதாவிடம் பிரதக்காலஸ்நானஞ்செய்து கணபதிமூலமந்திரம் ஓம்ஹ்ரீம் ஸ்ரீம்கெம் கணபதியே நமாவென்றுசெபஞ்செய்பவர்களுக்கு சாஸ்வதிஇஷ்டாநுகூலமனுக்கிரகமாய் சகல கலைக்கியானங்களுமளித்து சிவபெருமானனுக்கிரக விடைகொடுத்தருளுவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்னவாறு.

சுந்தரவாண தீர்த்த சரித்திரம்.

அண்டர் முனிரிஷி யகத்திய ரனுக்கிரகத்தாலும்
கண்டஆவர்த்தமேக மண்டலத்துறைந் தெளுந்தாணம்மை
வண்டினமுழங்கிய தாம்பிரவர்ணியா முளங்கும் வாவி
அண்டரும்பரமையோர் சூழ்ந்த சுந்தரவாண தீர்த்தம். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தொண்டர்களாகிய அண்டர்கள் ரிஷிகள் முனிவர்களின் அகஸ்தியர் அனுக்கிரகத்தால் ஆவர்த்தமேகஜலமழை பொழிவதுடன் மண்டலத்தெளுந் மகாதாம்பிரவர்ணி மாதா அட்டகணபதிதீர்த்தம் விட்டெழுந்து சுந்தரவாணதீர்த்தத்திற்கு வந்தனள். இப்படியாகிய தடாகபாதாளசம்தனத்தில் சுந்தரவாணலிங்கமுஞ் சுந்தரேசுவரியம்மையும் உற்பத்தியாயிருக்காவென்ற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்றதுமன்றி அப்பால் பொதிகைக்கு செவுனதியாய்ப் போய் வந்துகொண்டிருப்பார்கள் இந்த வாணதீர்த்தம்வரை பூலோகமானுஷர்களுக்கு தீர்த்தமெனக்கிட்ட தென்று அகஸ்தியமகாரிஷி மொழிந்துரைத்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்னவாறு.

அனிவனத்தி லுற்பத்தியாயிருக்கின்ற தீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

மகத்துவஞ்சிறந்த மேன்மை மகாநதி தாம்பிரவர்ணி
செகத்தினிக் கமுதவாறாய்த் தேவர்கோன் மலையமேவி
யிகத்தினி லின்பமேருவு மணக்கோலமினிதுகாண
அகத்தியா பொதிகை விட்டனிவன நகரம்வந்தாள் (க)

யாவற்கனேனு மிந்தவாறு சென்றின்பமாக
மேவுதன் பொருனையாடி விமலன்வாழ் தலங்கடோறும்
ஆவலாயெய்திச் சேவை யன்பினால் பணிந்து போற்றி
பாவமதகன்று நீங்க பரகதி கண்ணுவாரே. (உ)

புண்ணியம் பொருந்தும் தீர்த்த பொருனை நற்கானகதன்னை
யுண்ணிறை விம்புஞ்ஞானவுணர் சுகமுனிவன் கேட்ப
பண்ணிறை தருநல் வேதவியாசற்கு பகருமாறும்
நண்ணியிங் குரைத்தேனென்று நலம்பெரு சூதன்சொன்னான். (ங)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகா வல்லபம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணி மாதா சுந்தரவாணதீர்த்தம் விட்டெழுந்து ஆவர்த்தமேகஞ் சம்வர்த்

தமேகஜல மழைகள் பொழிவதுடன் கோமுகாதடாகத்திற்குவந்தனன் அத் தடாகமுதல் கலியாணிதீர்த்ததடாகம்வரை அணிவனமென்றும் அந்த வனமத்தியிலுள்ளதையமாயிருக்கின்ற தீர்த்தஸ்தலங்களை உரைக்கின்றோம் அதெப்படியெனில் ஐந்து ஸ்தலங்களிலிருப்பதை பின்பு உரைக்கின்றோம் முதலில் கோமுகாதடாகமகிமையை மொழிவதைக்கேளுங்கள் அந்த தடாகமத்தியில் பல்வந்னலிங்கமும் பரமேஸ்பரியும் பால்கிரதீர்த்தத்திலுள்ளதைய மாயிருப்பதில் யிவ்வுலகமானுக்கர் ஸ்நாநஸ்தோத்திரஞ்செய்தால் அவர்களாயிசுவரை யிடையூரன்றி செல்வவான்களாயிருந்து புத்திரர்கள்பிரந்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷத்தியைபெருவார்களென சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குந் சூதமாமுனியுரைத்தனை வொன்றவாறு.

பரம பொன்னு நதி தீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

சுருதி தேற்ந்துணர்ந்த நாதனு சுகரிசி வியாசனுக்கு
பரிவுரு பரமபொன்னு நதியுட வரலார் கூருந்
திருவளர் சிரந்த தாம்பிரவர்ணியாள் தீர்த்தமேக
துருபமற்றுாயமிக்க சூதனும் வளுத்துகின்றான். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே சுருதியாகிய நான்குவேதங்களையும் ஐந்தாம்வேதமாகிய பதினெண்புராணங்களையுந் தேர்ந்துகற்றுணர்ந்த சூதமாமுனி சுகரிசி வியாசரிசிக்கு உரைக்கின்றதெப்படியெனில் பரமபொன்னுநதி முகத்துவாரங் கரும்பாண்டியங்காளி மலையடிவாரத்தின்பொய்கைகுகையாசுஷிரமத்தில் மிருகண்டமகாரிசி தவம்புரிகின்ற வருணதிசையிலிருந்து அத்தடாகமார்க்கம்வருகின்றபரமபொன்னுநதி இமதிசையாகவந்து மகா தாம்பிரவர்ணியுடன் கலந்துகூடுகின்ற சங்கமத்தில் யிவ்வுலகமானுக்கர் ஸ்நாநதீர்த்தஞ்செய்து காளிகாதேவியையுந் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்தால் இப்படிப்பட்ட மானுக்கர்களுக்குசாமளாதேவியாகிய ஊழிக்காத்து அனுகாமலும் பின்னுமவமிருத்துஞ் சம்பவிய்யாமலுஞ் சிவபெருமான் அனுக்கிரகவிடை கொடுத்தனனொன்று சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

திருநீலக்கண்ட தீர்த்தஸ்தலசரித்திரம்.

வேதவேதிய ரந்தண யாவரும் விரும்பும்
நீதிமா தவன் கித்தலுர் தொழுதிட நினைந்தே
ஓதிலா திரு நீலகண்டத் தடாகமே சென்று
தியுணர்ந்திடுங் தேவர்கள் முனிரிசி யுரைத்தார். (௧)

தையலா றனுதினங்களு மரம்பையற் கூடும்
பொய்கையாந் திருநீலகண்டன் கசப்பொருளை
மைவிழிக் கன்னியர் வந்து நீராடியே மணங்கள்
விற்கமழா சாழினும் அம்மலைக் கருகே. (௨)

...ங்கள் திரண்டுமே பொதிகையைச் சார்ந்தே
...தமும் பொழிந்திரு கரைபுரளவேதபிரளயமாய்
...தன கரத்தினிலமர்ந்த பொருநை யாளுடன் கூடி
பத்தனுந் திருநீலக்கண்டன்கச பாதாழதிசயமே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே இப்படி பெருமைபொருந்திய திருநீலகண்ட தடாகத்திற்கு பொதிகையில் சப்தமேகங்களும் பெருகிழிந்த பிரளயத்துடன் சிவபெருமானிடமுதையமாய் அகஸ்தியர் கமண்டலம்விட்டிறங்கிய மஹாதாம்பிரவர்ணியு மிசைந்து கூடிவந்தமகிமையை உரைக்கின்றதெப்படியெனில் ரம்பைமாதர்கள் வேதியரந்தணர் முதலிய உலகமானுக்கர்களும் பிரதிதினங் காலை பிராதகாலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நீலகண்டருகிய சிவ்பெருமானுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரம்பண்ணி பாவங்கள் நீங்கி பாக்கியங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் மோட்சத்தைப்பெருவதுமன்றி தேவரம்பையர்கள் திருநீலகண்ட மகாலிங்கத்துக்குப் பிரதிதினம் காலை அந்தத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சுவாமிக்கு மானதாபிஷேக மலங்கார பூசைநடத்திய கிரிகைகளைப்பார்த்து சந்தோடமுற்று எ ரம்பைமாதர்களே நீங்கள் தேவேந்திரனுடைய பணிவிடைக்குரித்தானவர்களல்லவா அந்தப்பணிவிடையை விட்டுவெருவதர்க்கிடமில்

யேயென சுவாமிமெ ளிதுவதைக்கேட்டு கன்னியர்கள் உரைக்கின்றதெப்ப டியெனில் இந்திரனுடையபூசைக்காக இந்த அணிவனச்சோலைகாவுக்குள் திருநீலகண்டத்தடாகத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து நித்தியகிர்கைமுடி த்து சோலையில்புஸ்பித்து உதிர்ந்துகிடக்கின்றபுஸ்பாதிகளையும் யெடுத்து தேவேந்திரனுடைய பூசைமாடஞ்சென்று சங்கீதவீணைகள்மீட்டி நடன ஞ்செய்புஞ்சமையம் அந்த திருநீலகண்டத்தடாகத்தில மோசை ஆரபாரச தமானது தேவலோகம்வரைமுட்டியதனால் சங்கீதகோஷ்டபணிவிடை இந்திரனுக் கின்டமுத்திரமிலிருப்பதை ஆலோசித்து யித்தடாகசெலுத் திரைசை ஆரபாரமுழக்கமுமடங்கி கசமசையன்றி யிருக்கும்படி சாபங் கொடுத்தனர். இப்படிசாபமானதால் அத்தடாகஜலமும் பிரளயகால ஆர் பாரஜலமும் திருநீலகண்டமுகத்துவாரத்திலேயே அடங்கியசைவன்றி அலுங்காமல் நிலையாகநிற்க—வாமென சாபங்கொடுத்தபடி அரைக்கடிகை நீளமும் இரண்டுகெடிகையுயர—கிய அலுங்காகசமென்றெக்கீ—றும் அதே ரபிரளயகாலத்திலும அசைவற்றி நிற்கின்ற திருநீலகண்டக்— நாமமுண்டாயிற்றிது அத்தடாக கசமிருக்கின்றதின் குடேறதிசைபக் தில் வடகரையோரம் ஜவருசாக்ஷிகளின் ஸ்திரிகளுந்தேவஸ்திரிகள்பூர்வ திரிகளும் பிரதிதினங்காலை பிரதயரிலஸ்நாநதீர்த்தஞ்செய்து திருநீலகண்ட மகாலிங்கேஸ்பரையுஞ் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்வதுமன்றி இவ்வுலக மாணுக்கர்களுந் தென்கரையருகில்நின்று தீர்த்தமாடி ஸ்தோத்திரதெரி சனஞ்செய்பவர்களுக்கும் அவரவர் ஆயுசுவரை செலவங்களனுபவித்து அந் தியகாலத்தில் மோக்ஷாதியைப் பெருவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷி க்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

கமலாலைய தீர்த்த சரித்திரம்.

மாதவரோடும் பூதர் மலையவெற் பிடத்தில் வைகுஞ்
சீதான் கமலாலைய தீர்த்த மாங்கமலா லிங்கம்
மீதுயற் நீங்கி மீண்டு சிவாலையம் விரும்பு வோர்க்கு
சோதியனமல நாதன் துணையடி கிளைந்து போந்தார். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித அலங்காரம்போன்ற மஹா தாம்பிரவர்ணியாகிய மாதா திருநீலகண்டத் தடாகம்விட்டெழுந்து அதன் கீள் இந்திரதிசையி லுதித்திருக்காநின்ற கமலாலையமும் கமலாலையதீர்த்த மும் கமலாம்பிகையும் எழுந்தருளிய தடாகத்திற்குப் பொருனைமாதாவந் தனள். உடனே அந்த சுவாமிக்கும் அம்மைக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திர ஞ்செய்தனள். இப்படியுற்றஸ்தல தடாகத்தில் இவ்வுலக மாணுக்கர் முன் னாள் தீர்த்ததெரிசனஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு சிவக்கியானமுண் டாய் புத்திர பௌத்திராதிகளுடனிருந்து செல்வங்களனுபவித்து அந்தி யகாலத்தில் மோக்ஷாதியைபெருவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக் குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

முத்துசுந்தரய்யன் தீர்த்ததடாக ஸ்தல சரித்திரம்.

—சாரிந்த முத்தய்யன் பொற்கலையாளுடன் கூடி
—ருந்தவர்க்கவி—கமு மினிமையாய் செய்தே
—து மாணிடர் தோத்திர தருசனம் புகழ்ந்தே
—ருந்தவ பரிபூரண கிடாக்ஷமு மடைவார். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படிமகாத்மியம் பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்ணிமாதா கமலாலையதீர்த்தம் விட்டெழுந்து அதன்கீள் இந்திர திசையிலிருக்கப்பட்ட முத்தய்யன்தீர்த்த தடாகத்திற்குவந்தனள் அத் தடாக பாதாளசமதளத்தில் சொரிமுத்தய்யனும் பூரணபொற்கயிலையுஞ் சுயம்பாக யெழுந்தருளியிருக்கின்றார்கள் அவ்விருவருக்கும் அர்ச்சனை செய்து அய்யனை பொற்கயிலையாளையும்போற்தனள் அதுகண்டு இவ்வுலக மாணுக்கர்கள் மகாதாம்பிரவர்ணியை பொற்குடத்திவாகனஞ்செய்து விஞ் சைமந்திரசெபஞ்மங்கள் தற்பனஞ்செய்து வெளியே இமதிசைபக்கத்தி லிருக்கின்ற சலாவிம்பங்களுக்கு மவிடேக மலங்கார நேவேத்தியமான வுடன் கண்டாமணி சேகண்டிமணியோசை சோடஷதீபாராதனைநடத்தி யறக்ஷனை ஸதோத்திரஞ்செய்து மகாதாம்பிரவர்ணிமாதாவுடன் சுத்தஜலம் பொழிகின்ற ஆவர்த்தமேகமும் பொன்மழைபொழிகின்ற புட்கலாவர்த்த மேகமும் பூமழைபெ ளிகின்ற சங்ககார்த்தமேகமுங்கூடிப்பொளிவதுடன் குபேர இந்திர திசையாக பொருனைமாதா பேகின்றாள் அதுவுமன்றி உலக

மாணுக்கர்கள் முத்தய்யர் பந்திதேவதைகளுக்கும் அபிஷேகம் அலங்கார நைவேத்திய தீபாராதனை நடத்தினர்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

காண்டபவன தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

பொங்கு பெருங் காதலொடு மானமிசை போர்ந்தருளி
யங்கணது நீங்கியுயறம்மாலையின் பாங்குரவே
கங்கையணி வேணியன் காண்டப வனத்தூடு சென்று
மங்கையவள் கலியாணி வாணதீர்த்த மதில் வந்தனளாம். (க)

வானவறயன் மாலோடு மற்றுள வுயிர்களெல்லாம்
தானவனை மூர்த்தி தங்கு கலியாண தீர்த்தம்
மோனமாம் வாணலிங்க முதாயென பூசைசெய்தே
தேன்மொழி தாம்பிரவர்ணி தீர்த்தமாஞ் சங்கமாச்சே

தயவுடன் தாம்பிரவர்ணி தங்கை கல்யாணியாழை
மயமுனி ரிசிமுனிவர் மாதவறன்னோர் கூடி
நியமதாய் கலியாண வாணலிங்கத்தினிடமே சென்று
யகமகிழ்ந்த விடேகங் களற்கூனை செய்தாரன்றே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே மகாவல்லபம்பொருந்திய பொருனை மாதா முத்துச்சுந்தரத்தடாக தீர்தந தலம்விட்டெழுந்து காண்டபவனத்தினிடையாக கலியாணிவாண தீர்த்தத்திற்குவந்தன ளந்த வாணதீர்த்தம் பாதாளசமதளத்தில் சுயம்பாகயெழுந்தருளிய கலியாணியம்மையும் கலியாணமோனலிங்கத்துக்குமாக ரிசிகள் முனிவர்கள் தபோதனர்கள் மாதவர்கள் அன்னோர்முதலியவர்கள்கூடி பிரதிதினம் நித்தியகலியாண மணக்கோலதெரிசனஞ் செய்ய அபிஷேகமலங்கார பூசை நைவேத்தியமானவுடன் மணியோசை சேகண்டியோசையுடன் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து மாங்கலியமுகூர்த்ததெருசனஞ்செய்தனர். அந்தச்சமையத்தில் மகாதாம்பிரவர்ணியும் ஆவர்த்தமேக ஜலமழை சங்கார்த்தமேக ஜலமழை பொழிவதுடன்

பொருனையம்மையும் வந்திறங்கி அந்தக் கலியாணமோனலிங்கத்துக்கும் கலியாணியம்மைக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். இப்படிப் பட்ட தீர்த்தத்தில் இவ்வுலக மாணுக்கர் சோமவாரஞ் சுக்கிறவாரம் அமாவாசை பௌரணமி மாசசங்கராந்திகிரணகாலங்களிலும் தீர்த்ததெரிசனஞ் செய்தால் அவர்களாயுசவரை வியாதியன்றி பாக்கியங்களனுபவித்து புத்திர பௌவுத்திரசம்பத்துடன வாழ்ந்து அந்தியகாலத்தில் மோட்சாதியைப் பெருவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

பிரமகுண்டத்தின் தீர்த்த ஸ்தலசரித்திரம்.

சந்திரர் சூரியரந்தி முதியாணுகுவார் பிரமகுண்டம்
இந்திர தேவர்களினிதென மொழிந்திடுமியல்பு
வடிவமாய்த் தோன்றிடுஞ் சுயம்பிரகாசத்
தந்திர வானவறனை வருந்தாழடி பணிந்தார். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே இப்படி மகிமைபொருந்திய மஹா தாம்பிரவர்ணி மாதா கலியாணிதீர்த்தம் விட்டெழுந்து குபேற இந்திர திசையிலுதையமாயிருக்கின்ற சந்திரன் சூரியன், அந்தாள் ஆதியாளென்ற இந்நான்கு பிரமகுண்டமிருப்பதினிடம் பொருனைமாதா வந்தனளந்த பிரமகுண்ட மத்தியினது பாதாள சமதளத்தில் பார்வதி சமேதராய் பரப்பிரமலிங்கம் சுயப்பிரகாசமா யெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவலிங்கத்துக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். அன்றியும் இவ்வுலகமாணுக்கர் பூசைசெய்வதற்கு நாங்கு குண்டமிருப்பதில் ஒருகுண்டத்தின் மார்க்கமிறங்கி மற்றொருகுண்டத்தின் வழியாகவந்து கரையேறவேண்டுமென்றவுமன்றி முதலிலிறங்கிய குண்டமார்க்கங் கரையேறிவெளியேவரஇடங்கொடாது இப்படியுற்ற குண்டத்தின் அலங்கார சொருபமெப்படியெனில் ஆண்டவர்கள் பூமியின்கண்ணே குண்டத்தினருகில் நின்று நான்கு குண்டங்களையும்பார்த்தால் அந்த ஜலத்தில் பஞ்சவர்ண வில்லலங்காரமாய்த்தோன்றும் பின்னும் அட்டலெட்சுமி யலங்காரந்தோன்றும் பரப்பிரமலிங்கமுந்தோன்றும் இவ்வித அலங்காரம்போன்ற அந்தப் பிரமகுண்ட

த்தில் இவ்வுலக மானுஷர்கள் ஸ்நான தீர்த்த தெரிசனஞ்செய்தால் அவர்களுக்குப் பஞ்சமாபாதகம் நிவிர்த்தியாய் சிவ தவசிகளாயிருந்து பொதிகையிற்சென்று தவசுபுரிந்திருப்பார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

சண்முகப்பொய்கை தீர்த்ததடாக ஸ்தல சரித்திரம்.

தடம்புவி ஷண்முகநாதன் சார்ந்திரு முயிர்களெல்லாம்
உடம்பெடுத் துளலாவண்ண முமாபதி ஞானந்தன்னை
குடங்கையில் கனிபோலென்ன கூருசற்குருவை போற்றி
கடம்பனி புயத்தான் சிகாங்கய நாதாபோற்றி. (௧)

மேவுவைகாசி ஆனிவிசாங் கார்த்திகையாம் நாளில
ஆவற்தமேகந் தோன்றிலான நற்பொருநை கூடி
தாவுசங்கார்த்த மேகந்தான் கூடிதலங்கள் தீர்த்தம்
சேவகனடியை போற்ற தீர்ந்திடும் பவங்களெல்லாம். (௨)

யென்றுஸ்தோத்திரங்கள் செய்து யிணையடி பணிந்துபோற்றி
நின்றுசெங் கறங்கைகூப்பி நெறியுட குரியகுப்பன்
நன்றுமெஞ்ஞானம் பெற்று நற்பதம் விடைகண்டேகி
சென்றுதான் பொதிகைமேவி சிறப்புடனிருந்தா ரென்றே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி வல்லபம்பொருந்திய மஹா தாம்பிரவர்ணி மாதா அந்தப் பிரமகுண்டம் விட்டெழுந்து குபேரனிந்திரனிலிருக்கப்பட்ட கும்பமுனி குருவாகிய சுப்பிரமணியமிருக்கின்ற தின் முன்பாக சரவணப்பொய்கைத் தடாகத்திலிடம் பொருநையாளானவள். அந்த சுப்பிரமணியகுருவுக்கு அகஸ்தியர் பௌர்ணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரங்களிலும் வந்து சரவணப்பொய்கை தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து குமாரக்கடவுளுக்கு படிகளேந்து மரணதாபிஷேகமலங்காரஞ் செய்து நைவேத்தியமானவுடன் சடாச்சர ஸ்தோத்திரஞ்செய்ததினால்

சகல சித்துக்களும் அனுக்கிரகஞ்செய்தவுடன் விடை பெற்றுக்கொண்டு பொதிகைக்கு போய்வந்துகொண்டிருப்பார். இப்படி கிருபைபொருந்திய ஸ்தல பொய்கையில் இவ்வுலக மானுஷர்கள் அந்த தாம்பிரநதியில் தீர்த்தஸ்நானமாடி அந்த சடாச்சரநாதனை தெரிசிப்பவர்கள் புத்திர பௌத்திராதிகளுடனிருந்து செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் மோட்சாதியைப்பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

பாவவிநாச தீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

திருவளர் வருக்கைதேங்குதிகள் தானைகதலி வாழை
மருவுபூங்கனிகள் கொய்து மந்திகளெறிந்து சிந்திப்
பெருகியநாவலாலே பிரளையம் பரந்து பாய்ந்து
பரிவொடு சென்னல்சூழும் பழனஞ்சூழ் பாவநாசம். (௧)

ஆலயமருங்குசூழும் அவிநல்கும் வேள்விச் சாலை
மாற்முனிவர்சாலை சிவயோகி சாலை சூழும்
மாலயன்முதல் விண்ணோர்கள் வந்தனுதினமும் போற்றும்
பாலலோசா ரென்னும் பரிவுறு பாவநாசம். (௨)

பொதிகை யாவற்தமேகம் பொருந்திநற் பொழியுமாங்கே
கதிதரு பாவநாசற் கண்ணுதல் கையிலைவாசன்
விதிகெடு மாலுங்காணு விமலன்பொன் மேருவில்லான்
பதியமுக்கூடல் வாளும் பழனஞ்சூழ் பாவநாசம். (௩)

அத்தனார் பாவநாச ருலையமுன்ப தாக
யுந்தரமுக மதாகவோடு நீர்பொருநை மூழ்கி
பத்தியால் வழிபட்டேற்றுப் பணிபினர் பவங்கள்போக்கு
மித்தல மிதுவேபோல யினிவேரோ தலங்களுண்டோ. (௪)

பொருநை யாளுகந்துசெய்யும் பூசனை புரிந்து அன்பாய்
மருவிய கணங்கள்சூழ வானவர்மகிழ்ந்து போற்ற
முருகலர் கொன்றைவேணி முதல்வனார் பாவநாசர்
யிருவிசும் பிடையுலகூாள் விடையின் மீதேரிவந்தாள். (௫)

அன்பொடு செய்யும்பூசை ககாண்தோர் தூபதீபம்
யின்பநைவேத்தி யற்றுக்கேற்ற நற்பொருள்க ளெல்லாம்
முன்புரக்கொண்டு போந்து முதல்வனார் பாவநாசர்
பொன்புனை கமலமீது பூசைசெய் தற்கூதித்தாளால். (௬)

சித்திரை விசுவனேதிகழ் தீர்த்தபொருநை யாடி
யத்தனை தெரிசிப்போர்களா ணுரு யெய்து வார்நன்
இத்தகை பாவநாசத்தியல்பினை யுரைத்தோ மிப்பால்
கத்தனார் பாவநாசற் கிடாகூதித்தே சூதன்சொல்வான. (௭)

(இ-ள்.) ரிஷிகளே தேவர்களுக்குஞ் சிவ ஆன்மாக்களுக்குமனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்ட மஹாதாம்பிரவர்ணி மாதா சம்வர்த்தமேகம்பொழிகின்ற ரெத்தினமழையும் பூமழைபொழிகின்ற சம்வர்த்தமேகமும் ஆவர்த்தமேகம்பொழிகின்ற சுத்தஜலமழையும் பொழிவதுடன் அந்த சரவணப்பொய்கைத் தடாகத்திலிருந்து மஹாதாம்பிரவர்ணி மாதா யெழுந்தருளி குபேரனிந்திர திசையிலிருக்கானின்ற பாவவிநாசர் உலகமாதாசன்னதிமுன்பாக வந்தனள். அப்பொதிகைமுதல் பூதலமுழுவதுஞ் சிறப்புப்பொருந்தும்படி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜல மழைபொழியவும் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவர் விண்ணவர் வானவர் தேவர்கள்கூடி பாவநாசர் உலகமாதாவுக்கு பொருனையை சொர்ணகும்பத்தில் ஆவாகனஞ்செய்து ஓமம் தர்ப்பணம் நடத்தி காயத்திரிமந்திரம் அஸ்டாக்ஷரமந்திரம் பஞ்சாக்ஷரமந்திரம் பிரணவ ஸ்ரீரீங்கார பொருனைமந்திர ஜெபஞ்செய்து மானதாபிஷேகமலங்கார பூசைநடத்தியவுடன் நேவேத்தியமாய் கண்டாமணி சேகண்டி மணியோசை சங்குத்தொனிகளுடன் தூபதீப சோடசவுபசாரதீபாராதனை நடத்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்கின்றசமையம் அந்த மஹாதாம்பிரவர்ணியுஞ் ஜீவதாதுகொடுக்கின்ற சொர்ணகும்பாபிஷேக அர்ச்சனை

புரிந்தனள். அந்தச்சமையத்தில் கணங்கள் எக்காளமூதவும் ரிசிகள் முனிவராதிகள் ஞானவுல்லாப்பாடவும் பாவநாசர் உலகமாதாவைச்சூழ்ந்த கணேசன் சுப்பிரமணியர் துவாரபாலகர்கள் சந்திரசூரியர்கள் நவக்கிரகாதிகள் நட்சேத்திராதிகள் நந்திகேசுரர் இவர்களுக்கும் பொருனையை கும்பாபிஷேகமாய் ஜீவதாதுண்டானபின் மறையோர்கள் நான்கு வேதபாராயணஞ் செய்வதும் தபோதனர்கள் வேள்விச்சாலைகளில் வேள்விநடத்தியும் அந்தணர் அருமறைவேதியர் யாகசாலைகளில் யாகங்கள் நடத்தி மறையொலி முழக்கத்துடன் மவுனமாய் உதகோவசையாமல் சிவமந்திர பாராயணம் பண்ணுவதெப்படியெனில் ஓம் பிரணவ ஸ்ரீரீங்கார சிவாயநம அம் உம் சிம் கிலிம் ஓம் இரீம் ஸ்ரீரீங்கார அங் சங் சிவாய பராபர பாவவிநாசருலகமாதா தேவாயநமாவென அர்ச்சனைவழுத்துவதும் இவ்வித அலங்காரம் போன்ற பாவவினாசஸ்தலநகரத்தின் சோலைகளில் நிற்கின்ற பிலாக்கனி மாங்கனி விளாங்கனி கொய்யாக்கனி தேமாங்கனி இவ்விதக்கனிகளை அச்சோலையில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கானின்ற வானரங் கருமந்தி செம்மந்தி யானை கரடி புலி வேங்கை விருக்ஷங்களில் தாவி தொத்தியேறி பாய்ந்து கனிகளைப்பிடுங்கி யோடியாடி கனிகளை அருந்தினதுபோக சில கனிகளைப்பிடுங்கி அம்மானைபோட்டாடுவதும் யானைகள் அம்மானைபோடுகின்றதை யெடுத்தருந்துகின்றதும் சிலகனிகள் கனிந்துதிர்ந்து பருவிய ரசதேன்கள் பலமுகமாய் பெருகியோடிவருவதுடன் யாகவேள்விகளிசளாகுதிசெய்யப்பட்ட நெய் தேன் இதுகளுஞ்சேர்ந்து அச்சோலை பூங்காவிலுள்ள நஞ்சை செந்நெல்களில் பாய்ந்ததுபோக மீதி ரசங்கள் நெய் தேன் ஒரேமுகமாய்ப்பெருகி ஆறாய் பாவநாசர் உலகமாதா சன்னதிமுன்பாக யெழுந்தருளிவருகின்ற தாம்பிரவர்ணியில் வந்து பாய்ந்துவிருகின்றதை சன்னதிதடாகத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மகரமீன் செந்தலைமீன் கருமீன் வாளைமீன் பஞ்சலக்கெண்டைமீன் பலவிதமீன் போன்ற மச்சங்களெல்லாம் பாய்ந்த ரசநெய் தேனிதுகளை குடிக்கின் வாயைப்பிளந்தருந்தி யோடியாடி விளையாடி யருந்துவதும் அச்சோலை விருக்ஷங்களில் கனிந்து பரந்ததுகளையும் ரசதேனிதுகளை வாசஞ்செய்கின்ற மிருகங்கள் அருந்திக்கொண்டு ஓன்றுக்கொன்று கொக்கரித்தும் கொண்டு ஆலயங்களின் திருமதில் கோபுரம் வேள்விச்சாலை யாகசாலை ரிசிகள் முனிவர்கள் ஆச்சிரமச்சாலை இதுவுமன்றி அந்தணர் மாதவர் தபோ

தனர் சாலைகளில் தாவித்தாவி கீச்சுப்பூச்சென்று கனிகளை வாயிலும் கையிலும் வைத்தம்மானைபோடுவதுமன்றி பூங்காவில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்காநின்ற வண்டுதும்பிகள் ஸ்ரீங்கார நாமம்பாடி மலர்களிலொழுகிய மதுவுகளை ஓடியாடிப் பாடி அருந்திக்கொண்டு சத்திநாம பாராயணம் பண்ணித்திரிவதுமன்றி அச்சோலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற அன்னங்கள் மயில்கள் குயில்கள் கிருஷ்ணன் காகமுதலிய பக்ஷிகளெல்லாம் மகாதாம்பிரவர்ணியினிடம் பிராத்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஜலபானம் அருந்திக்கொண்டும் சிவதவசிகளனைவரும் பிரதிதினம் பிராத்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிரமகீதை வேதகீதை காயத்திரிமந்திர ஜெபம்பண்ணுகின்ற வதைபட்சிகள் காதுகொடுத்துற்றுகேட்டு கற்றுக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று பேசி அர்த்தந்தெரியாமல் பாவனுசர் உலகமாதாவினிடம்போய்முறையிட ஒவ்வொருபட்சிகளுக்கும் ஒவ்வொரு அட்சர மந்திரங்களையும் உபதேசஞ்செய்து ஒவ்வொன்றையும் பேசும்படி அனுக்கிரகஞ்செய்தனர். இவ்வித அலங்காரம்போன்ற பாவனுசர் உலகமாதாவைப்பார்த்து பொருணைமாதா ஸ்தோத்திரஞ்செய்து பூசைநடத்தி விடைகேள்க்கின்றதெப்படியெனில் இந்த ஆரண்யமுதல் சத்தசாகரம்வரை தானெழுந்தருளுகின்ற ஸ்தலங்களுடைய தீர்த்தங்களின்பக்கங்களில் நகரங்களாகவேண்டுமென விடைகேட்டனள். பாவனுசர் குருகைகொண்டுவ தாம்பிரவர்ணியே உன்னால் பல்லாயிரங்கோடி அண்டங்களிலுள்ள சகல தேவர்களுக்குஞ் ஜீவ ஆன்மாக்களுக்கும் சிவதாது உயிர்மோட்சாதிகளை அனுக்கிரகமாகும்படி செய்திருப்பதுமன்றி இப்படி யுமதுபராக்கிரமம் யாருக்குமில்லையே நமது திருமணமானவுடன் பொதிகையாட்சிரமத்திலெழுந்தருளினேமல்லவா அந்தச் சமையத்தில் நீர் கேட்டுக்கொண்டபடி அனுக்கிரகஞ்செய்தோமே அதை மறந்து விடலாமாவென சம்பூரணமாய் அனுக்கிரகஞ் செய்தோமென்றுரைத்தனர். இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய பாவனுசர் உலகமாதா தடாகதீர்த்தத்தில் இவ்வுலக மானுக்கர்களும் அவரவர்களுடைய கன்னியர்களும் சித்திரைவிசு புண்ணியகாலம் அமாவாசை பௌரணமி மாசசங்கராந்திகள் சுக்கிரவாரஞ் சோமவாரம் இந்த தினங்களில் பிராத்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தெரிசிப்பவர்களுக்கு அவர்களாயுசுவரை வியாதியன்றி பாங்கியங்களனுபவித்து புத்திர பௌவுத்திராதிகளுடனிருந்து அந்தியகாலத்தில் மோட்சாதியை அடைவார்களென்று சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூமதாமுனி யுரைத்தன ரென்றவாறு.

நேமிசாரணிய வனஸ்தல சரித்திரம்.

உத்தமர் வசிஷ்டர் யுரோமர் கபிலர் கர்க்கர்
ரத்திரி புல்கர் வக்ஷிருங்ரர் சுமதிசோமர்
நித்தியர் பரத்துவாசர் நீதிசேர் வாமதேவர்
ஓதியர் கங்கணத்தீசர் கௌதமர் திகழ்மார்க்கண்டர். (க)

பவுத்திரர் பாவகாசர் பாருசர் காமர்சித்தர்
தவச்சியர் கோழக்கர் தணுக்கியர் தருசுமந்தர்
சிவத்தர் கண்ணுவர் மிருகாசடி மிருகண்டரிசியும்
நவத்திரிசடி வியாக்கர் மாதவர் நேமிசாரணியமாமே. (உ)

வாணகாடணவுஞ்சோலை மலர்ந்த நாண்மலரின் வாசத்
தேன்மொழி நம்பைமாதர் செரிகுழன் மணப்பச்சேகுங்
கான யாழிசைகள்பாட கழியணி மயில்களாடும்
ஞானமா முனிவர்வாழும் நைமிசாரணிய மாமே. (ங)

காவுசூழ் பொய்கைதோருங் காமர்வண்டிசைகள் பாடும்
புவுனைசோலைதோரும் பூங்கிளி வேத மோதும்
மாவினிற் குயில்களெல்லா மந்திரவெழுத்தஞ் சோதும்
கூவுமாவற்தமேகங் குலாவியே பொழியு மாங்கே. (ச)

தலந்தகு கஞ்சனேற்பால் தருப்பையினை யிதன்றால்
புலந்தரு பொய்மைநீத்தம் புண்ணிய முனிவரெல்லாம்
பலந்தரு நெரியினின்று பாவிமாதவங்கள் செய்தே
கலந்தரு நாமமொன்று நைமிசாரணிய மாமே. (ரு)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே இப்படி மகாவல்லபம் பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்ணியும் ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழையும் சங்கார்த்தமேக

ஜலபூமழையும் சம்வர்த்தமேக ஜல ரத்தினமழையும் இவ்வுலகமுழுவதும்
வரிசிக்கப்பொழிந்து பரமபொன்னுந்தியுடன் பொருனைமாதா பாவநாசர்
உலகமாதா சன்னதி பொய்கைவிட்டெழுந்து இந்திரதிசையிலிருக்கின்ற
நரியுண்ணும் அணைவரை நைமிசாரண்ணிய வனமென்றுதித்திருக்கின்ற
திற்கு யெழுந்தருளி வந்தனள். அந்த ஆரண்ணியத்தில் அனேக ஸ்தலங்
களுந் தீர்த்தங்களுமுண்டு. அங்கே தவஞ்செய்கின்ற மூலவர்க்கத்தார்க
ளில் முப்பத்திரெண்டு ரிஷிகளும் அவர்களுடைய சிஷர்கள் ...
பேர்களும் பணிவிடைசெய்து வருகின்றனர்கள். அந்த ஆரண்ணியவ
னச்சோலையில் வாசமாயிருக்கின்ற மயில்கள் அன்னங்கள் குயில்கள்
கிளிகள் நாங்கிணமுதலிய பட்சிகளெல்லாங்கூடி ரிஷிகள் மொழிகின்ற
நான்குவேதத்திலுமடங்கியிருக்கின்ற சூட்சமபஞ்சாட்சரந் தூலபஞ்சாட்
சரம் காயத்திரிக்குள்ளடங்கிய அட்டாச்சரம் யேகாட்சரமிப்படி மகிமை
பொருந்திய மந்திர பாராயணஞ்செய்வதை பட்சிகள் கேட்டுக்கொடுத்துற்று
கேட்டு ஒன்றுக்கொன்று அர்த்தபேதகமாய் மொழிவதையும் அச்சோலை
யில்பொஸ்பித்திருக்கின்றமலர்களிலூறியமதுவுகளை பட்சிகளுண்டுண்டிளை
ப்பாறி பராசத்தியினுடைய ஸ்ரீங்கார நாமபாராயணம்பண்ணுவதையும்
தாம்பிரவர்ணிமாதா கேட்டு மகாசந்தோஷமுற்று அந்தப் பூங்காவனத்
தில் சாம்பிராணிவிருட்சங்களும் சந்தனவிருட்சங்களும் செண்பகவிருட்
சகங்களும் மகிளம்பூவுவிருட்சங்களும் கோங்கிலவுதிருதேக்கு பாதரிப்பொ
ஸ்பம்வரை பூத்துச்சொரிந்துதிர்ந்துகிடக்கின்ற வாசனையும் மல்லிகை
முல்லை இருவாச்சி பிச்சி மருக்கொளுந்து நற்கொளுந்து குடமல்லிகை
சங்குஅரலி சங்குவெள்ளை கழனிஅரலி சூரியகாந்தி அரலி செங்கழனி செ
வ்வதலி சிவந்தி வெணசிவந்தி கருஞ்சிவந்தி பகளமல்லிகை சிவதுளசி வி
பூதிப்பச்சைமுதலிய பொஸ்ப வாசனைகளானது பூலொகம் முழுவதும்
பரவி தேவலோகம் வரைமுட்டியதனால் சத்தகன்னியர்களான ரம்பை,
யூர்வசி, திலோத்திமை, மேனகை, அவம்புசை, கிருதாசி, புருஷஸ்தலே
யிவர்கள் சயனமாடத்தில் வாசனையுலாவி அவரவர் மூக்கின் சுவாசமுட்
டியவுடன் சத்தகன்னியர்கள் சயனமாடத்தில் அவர்களுக்கு வாசனைபாவி
அவரவர் மூக்கினிலுமுட்டியவுடன் சத்தமாதர்கள் மோகவிகாரத்தால் ஒவ்
வொருவருந் திடீர்திடீரென்றெழுந்ததில் அவரவா உத்தரிகஞ்சேகாந்தாஸ்
மானைதெரியாமல் நிர்மாணத்துடன் தேவேந்திரனுடைய பள்ளியறைமா
டம்புகுந்து இந்திரனைக்கூடி நாடனஞ் செய்யத்தொடங்கினார்கள். இந்

திரனுக்கும் வாசனை முட்டியதனால் மதனலீலையாரம்பிக்கிற சமையத்தி
ற்குள் இந்திராணிக்கும் அவ்வாசனையானது மூக்கில் நுழைந்தவுடன் திடீ
ரென நித்திரைநீங்கி விழித்துப்பார்த்தனளுடனே இந்திரன்மேல் மனவ
ருத்தமாய் மொழியெய்ப்பேசாதிருந்தனள். ரம்பைமாதர்களுமிந்திரனும் நா
ணிவெட்கமுற்று இந்திரனுபசாலஞ்செய்கின்றனர். அதெப்படியெனில்
இந்திரன் கன்னியர்களைப்பார்த்து ரம்பைமாதர்களே இன்னமும் அரு
ணயுதையமாகச் சாமநேரமிருக்கின்றதே இந்த மூன்றுஞ்சாமநேரத்தில்
நீங்கள் நிர்மாணத்துடன் வரக்காரணமென்னவென்று கேட்கசுவாமிதே
வரீரைப்போல் ஒருஇராட்சதன்வந்து நாங்கள் சயனித்திருக்கின்றமாளி
கையில்வந்து துயில்களையுரிந்து வலதளிக்கத்தொடங்கினான். அதுகண்டு
நாங்கள் தேவரீர் சொரூபம்போல் யாரோவந்தனனென்று நாங்கள் தட்
டுக்கெட்டுதுமெரிந்து இந்தச்சமையத்தில் இந்திராணியைவிட்டுப் பிரியாமலி
ருப்பதைப் பார்ப்பாமென்று ஓடிவந்தோமென வுரைத்தனர்கள். உட
னே இந்திரசாலத்தால் கெந்தருவனை வருத்தி பரிசோதிக்க அனுப்பினி
ட்டு கன்னியர்களைப் பார்த்து இப்போ அருணனுதையகாலமாய் விட்டி
தே நீங்கள் பூலோக நைமிசாரண்ணியவனஞ்சென்று பொஸ்பமலரெடுத்து
நமது பூசைசமையத்திற்குள் வரவேண்டுமென்று ஆஞ்ஞாபித்தனருட
னே ரம்பைமாதர்கள் அவரவர் பள்ளியறைமாடஞ் சென்று ஆடைகளை
யெடுத்துடுத்திக்கொண்டு உடனே நைமிசாரணியவனஞ்சென்று பொஸ்
பாதிகள் முழுவதுமெடுத்து முடிவானசமையம் ஆதித்தனுதையமாகிய
தில் பூலோகமுழுவதும் சிறப்புப்பொருந்தி ஆவர்த்தமேககத்த ஜலமழையு
ம் சங்கார்த்தமேக பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ரெத்தினமழையும் பொழி
வதுடன் மகாதாம்பிரவர்ணியைப் பார்த்ததிசயமுற்று ரம்பைமாதர்கள்
ஆனந்தமாய் பிராதக்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாபவிநாசர் உலகமாதா
வுக்கவிடோஞ் சில திரவியம் வாசனைதிரவியங்கலந்த பொருனையிற் தீர்த்
தமாடினதால் கன்னியர்கள் தேகமுழுவதும் பரிமளவாடைகள் சொ
லித்திருப்பதுமன்றி அவரவரெடுத்துக்கோர்த்த மலர்களைத் தேவலோகத்
திற்கு கிரயமாகுஞ் சமையம் குயில்களிசைபாடுகின்றதும் மயில்
கள் தோகைவிரித்தாடுவது வகிஸ்டர் முதலிய சத்தரிஷிகள் அட்டவ
சுக்கள் பின்னும் ரிஷிமுனிவராதிகளனைவரும் தாம்பிரவர்ணியில் பிராத்
காலம் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரிகை அனுஷ்டான நியமங்கள் முடி

த்து பூர்வதிசைநோக்கி நான்கு வேதங்களடங்கிய காயத்திரிமந்திரஜெப
ஞ்செய்து ஐந்தாம்வேதமாகிய பதினெண்புராணசாவிய பிதுகளைப் பாரா
யணஞ்செய்வதை ரம்பையமாதர்கள் கேட்டு கற்றுக்கொண்டு இந்திரசால
மாயெழுந்து ஆகாயமார்க்கம் பிரயாணமாய் தேவலோகஞ்சென்று இந்தி
ரன் பூசை சமையத்திறங்கிநின்று பொஸ்பாதிகளையெல்லாம் பூசைமாட
த்தில் வைத்துவிட்டு கன்னிகை ஸ்திரீகள் பிரமகீதை வேதகீதைகளைப்
பாடி தும்புரு நாரதர் லயக்கியானப்பாடி நடனஞ்செய்தனர் தேவேந்
திரன் பூசைமுடித்து ரம்பைமாதர்களைப்பார்த்து இந்த தேவாகதிய கீர்த்
தனம் உங்களுக்கெப்படிக் கிடைத்ததென்றும் அன்றியும் உங்களிடம்
பரிமளகெந்தவாசனையுண்டான தெவ்விதமெனக்கேட்க இந்திரனைப்பார்
த்து கன்னியர்களில் திலோர்த்திமை மொழிகின்றதெப்படியெனில் சுவா
மி நாங்கள் தேவரீர் பூசைக்காகப் பொஸ்பாதிகளெடுக்க நினைந்தோம்.
மலர்களின் வாசனைமார்க்கம்போனதில் பூலோக நைமிசாரண்யவனத்தில்
சென்றிறங்கினோம். அங்கே பாவநாசரும் உலகமாதாவு மிசைந்தஸ்தல
மும் அதன்மார்க்கந் தாம்பிரவர்ணிமாதா அவ்வனத்தூடெழுந்து வந்த
னள். நாங்களுடனே ஸ்நானதீர்த்தமாடி சுவாமிக்கு அபிஷேகமலங்கார
தீபாராதனை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து அந்த நைமிசாரண்யவனத்
தில் நாங்கள் கொண்டுவந்த பொஸ்பாதிகளையெல்லாம் எடுத்துக்கோர்த்
துக்கொண்டுவருஞ் சமையத்தில் அவ்வனத்திலாச்சிரமத்தில் தவசுபுரிந்தி
ருக்கின்ற ரிசி முனிவராதிகளுந் தாம்பிரவர்ணியில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி
வேதமொழிகள் பாராயணம்பண்ணியதைக்கேட்டு கற்றுக்கொண்டும் நாங்
களுந் தீர்த்தமாடினதில் அவ்வாசனாதிரவியங்களெல்லாம் யெங்கள் தேக
சம்பந்தமானதென்று மொழிந்துரைத்தனள். அன்றியும் பாவவிநாச
முதல் கோடகநகரம்வரை நகரங்களாயிற்றென்று சகரிஷிக்கும் வியாச
ரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

வாமதேவாச்சிரம சருக்கம்.

ஆதியாம்பரப்பிரமம் விண்டதருள் சிங்கநகர மாகுங்
கோதிலா னமைத்துவிண்ட கோடக நகரமாகும்
வாதவூரான் செய்வேத வயிரவ நகரமாகுஞ்
சூதனுமுனிவர் தானுஞ்சொல்லிய புராண வாக்கே. (க)

செப்புமா வற்தமேகஞ் சேவந்திமா நகரமாகும்
உப்பும் வாராலவாயா னுத்தனல் நகரமாகும்
ஐயனே சைவ கும் அம்பைமா நகரமாகுந்
தூயவெண் புராணஞ்சொல்லுஞ் சூதமாமுனிவன் வாக்கே. (உ)

பித்தமாவனத்திலன் பாயிரப்பண நகர மாகும்
தந்திரமாக பொங்கு தீர்த்தத்தினகர மாகும்
வந்தனம் தாம்பிரவர்ணி வாமதேவரின் னாச்சிரமத்தே
கந்தனுங் கண பாம்வாசன் கண்ணுவ ராச்சிரமாமே. (ங)

(இ-ள்.) ஞானங்கள் ரிஷிகளே யிவ்வித அலங்காரம்போன்ற தாம்
பிரவர்ணிமாதா ஆவற்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வற்தமேக ஜலமுன்
றுவிதமழைகள் பொழிவதுடன் பாபவிநாச உலகமாதா தீர்த்தகலம்விட்
டெழுந்து இந்திரதிசைநோக்கமாய் வாமதேவர் கண்ணுவராச்சிரமத் தோ
டெழுந்தருகின்றதின் இமதிசைபக்கத்தில் சிங்கமாநகரம் அதில் அகஸ்
தியமகாரிஷியும் கோடகநகரத்தில் கோட்டானை கணபதியும் வயிரவ
நகரத்தில் வயிரவனும் அதற்கு குபேறதிசைப்பக்கத்தில் இரப்பண
நகரம் அதற்கீழ் இச்திரதிசையில் பொங்குமாநகரம் அதில் புனிதமான
லிங்கம் இந்த நகரங்களில் ஸ்தூபரமாயிருக்காரென்ற சிவஸ்தலங்களுக்கு
பொருநைமாதா அற்சனைஸ்தோத்திரஞ் செய்தனளுடனே அந்நகரங்
களிலுள்ள அவையமாதவர்களுனைவருங்கூடி மகாதாம்பிரவர்ணியில் பிராத்
காலஸ்நானஞ்செய்து சிவஸ்தல ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து இரவில்
அவரவர் பூமான்களிடத்தில் பரிமழகெந்தவாசனாதிகளுடன் மோகவிகார
தாடனஞ்செய்யுஞ்சமையம் அவரவர் பூமானகளனைவரும் தன்தன் ஸ்திரி
களிடத்தில் மொழிகின்றதெப்படியெனில் யெனதன்புற்றரதியே நாம்
இருவருந் தேவஆலிங்கனம்போலவும் திவ்வியவாசனையோடுபொருந்தி
யிருக்கின்ற விசேடபலனை உரைக்கவேண்டுமென்று அவரவர் வினவிய
குறிப்புசொல்லுக்குள்ளடங்காதென அவரவர் பூமான்களை அவரவர் அனை
த்துக்கொண்டு தாம்பிரவர்ணியிற்சென்று அருணனுதையசமையமேக உத்
திரிகங்களையணிந்து ஸ்நானதீர்த்தஞ்செய்து ஆடைகளைப்படிகளைந்து தனித்

தனிப்பட்டுவஸ்திரம் உத்தரீகங்களையணிந்து ருத்ராக்ஷம் யோகாக்ஷா
பூரணமாலை மந்திரம் யிதுகளைப்பாருயணமுஞ் செய்தனுஷ்டானஞ்சிவபூ
சைநிட்கைத்யுடர்ச்சனைசெய்து நியாசங்கள் முத்திரைகளானவுடன் அவா
வர்ஸ்திரீகளுடன் மன்மதானந்த பரவசமாய்ப்பிரமஹத்தை யொழிகைகளைப்
பாடி விபூதிருத்திராக்ஷ ஆபரணங்களையணிந்து ஸிங்ககரம் ஆலவாயகாம்
கோடகாகரம் யிரவணநகரசிவ ஸ்தலங்கள் விண்டுஸ்தலங்களிற்சென்று
ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து அவரவர் பத்தாவினுடன்கூடிமாடங்கள்
சென்று இரவு சய்யோசலீலைகளாரம்பித்து தாடனஞ்செய்து விந்துநாத
மிரங்கி ஸ்திரீகள்கெர்ப்பவுற்த்தியாகுஞ்சமையம் கன்னியாலக்கன மூந்த
ஞராசியில் தேவகுருவாகி வியாழனுச்சியும் ஐந்தாமடம் மகாருசி சுத்தமா
யும் பெட்டமடமாகிய மேடருசியில்ஆதித்தனுக்ஷமாயும் துலாராசியாகிய
வாக்குந்தானத்தில் சந்திரனிப்படி நவக்கிரககோள்க்கள் நின்றதும் நட்பு
யிவ்விதலங்காரம்போன்ற கெர்ப்பவுற்பத்தியானதின் அந்தணர் வேதியர்க
ளுக்கு மூவாயிரம் ரிஷிபத்தினியும் மூவாயிரம் புத்திரர்கள்பிரதிஷ்ட அவர்கள்
ரிஷிகளாக ஜெனன வுற்பத்தியானதில் அவர்கள் அம்மான்ககர மன்றம்
மன்மதசொரூபமாயுஞ் சிவயோகீசுரர்களாகவும் புத்திரர்புத்திரிகள் ஜெனி
னமானார்க ளிப்படியுற்ற தீர்த்தத்திலிவ்வுலக மானுக்கர்கள் அர்த்தோதயம் மகோதய
மக சங்கராந்தி அமவாசை பௌரணை திசோமவாரம் சுக்கிரவாரம் மாசசங்கராந்திகளில் தீர்த்தெரிசனஞ்செய்துபிதிர்களுக்கு பிண்டபிரதானம்
அல்லது இரணிய சார்த்தஞ்செய்து அவரவர் ஆயுள்வரை வியாதியன்றி
செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகால மோக்ஷாதியைப் பெருவார்களென
சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

திருவாலவாய் துணைகடல தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இற்றை ஞான்றுதியாகற்றும் மிடற்றெய்தி மூழ்கிச்
செற்றமின் முனிவர்விண்ணோர் தென்புலவாணர் தங்கள்
குற்றமீர் கடன்கணெல்கியுரு பொருணூநற் இயற்று
மற்றெனை மீண்டுகாண்போற் முற்றியின் மருவச்செய்கேம். (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்விதப்பலன்களைகொடுத்து அனுக்கிரகஞ்செய்யப்பட்ட மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா பரமபொன்னுநதியுடன்

ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகம் யிம்மூன்றுங்கூடி வரி
சிக்க மழைபொழிந்த வராகரம்விட்டெழுந்து ருக்கலிங்கம்
துணைகடல்தீர்த்தமுற்பத்தியானவிடம் பொருணைமாதா வந்தனள் அங்கே
முனிவர்ரிஷிகள் விண்ணோர்கள் தென்புலவாணர்கள்கூடி பாதாளத்திலிரு
ந்து குமுறியெழும்புநீர தடாகப்பொய்கையில் பொருணையுஞ்சேர்ந்து சந்
தோடமுற்று அற்ச்சனைஸ்தோத்திரம்வளுத்தினள் அந்த தடாகத்தினரு
கே தவசமாக மொன்றுண்டென்னி தவம்புரிந்ததென்புலத்தாருக்கு கா
யாதிகற்பங்கடந்து வச்சிரதேகமாய் ஆறிருபதாண்டு பூரணயுசுடன்
சிவபெருமானுக்குரித்தாய் பணிவிடைசெய்வதுமன்றி யிவர்களுக்கு தென்
புலவாணரிஷிகளென நாமகர்ணம்வைத்திருப்பதாம் இப்படியுற்ற ஸ்தல
தீர்த்தத்திலிவ்வுலக மானுக்கர்கள் சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் அமவாசை
பௌரணமி புரட்டாசிவிந்த புண்ணியதீர்த்தத்தில் பிருத்காலஸ்நானஞ்
செய்து நித்யகிரிகை நியமனுஷ்டானஞ்செய்து காயத்திரிமந்திரசெபம்
பண்ணி நியாசங்கள் முத்திரைகழானவுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செ
ய்பவர்களுக்கு வியாதியன்றிஐசுரியவான்களாய் புத்திரபவுத்திராதிகளு
டனிருந்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷாதியைப்பெருவார்களென சுகரிஷிக்
கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

பஞ்சவடிவீமலிங்கதீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இந்துசேகர னிறைவன்சேவடி தொழுதே
வந்துசேர்ந்தனள் பொருனைமா நதிவழம் பெருகி
நந்து [illegible] பஞ்சவடிதீர்த்த மேகி
யந்தமா வளநகரம்புரிகுவத்தி செயமே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள்ரிஷிகளே மகாதாம்பிரவர்ணி ஆனந்தத்துடன்
மறநா ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சமவர்த்தமேகஜலங்கள் பொழிவது
டன் பரமபொன்னுநதியுங்கூடி ஆலவாய்துணைகடல் தீர்த்தம்விட்டெழுந்
து யிந்திரதிசைநோக்கமா பஞ்சவடிதீர்த்தமும் வீமலிங்கமும் உதையமா
யிருப்பதினிடம் பொருனைமாதாவந்தனள் அந்தமகாலிங்கத்திற்குஅர்ச்சனை
ஸ்தோத்திரம் வழுத்தினதுமன்றி யிப்படியுற்றதீர்த்ததவத்தில் இவ்வுலக
மானுக்கர்களும் அந்தணர்கள் வேதவேதியர்கள் யின்னமும்பலவற்னத்தா

ர்களுஞ்சேர்ந்து தாம்பிரவர்ணியில் பிரத்[illegible] ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கிரிகை நியமனுஷ்டானம் பூசைமுடித்தவுடன் [illegible] லிங்கத்திற்கு அற்சனை ஸ்தோத்திரமானவுடன் நேவேத்தியதூபதீப [illegible] தீபாரதனை நடத்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்தபிரமகுலத்தார்களுக்கு [illegible] சிவயோகிகளுக் குஞ் ஜெனனமியாச முத்திரையுங்கொடுத்து பலவர்ணத்தார் [illegible] களுக்கும் அவ ரவர் ஆயிசுவரை வியாதியன்றி புத்திரர்களுடனிருந்து [illegible] செல்வங்களனுப வித்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷாதியை அனுக்கிரகஞ்[illegible] ய்தனனென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன [illegible] ன்றவாறு.

காசிவனலிங்க தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

முரிதிரை சுருட்டுகாசிவன தீர்த்தத்தோரு பால் [illegible] மூழ்கி
விரிபுகழ் திருவேகம்பம்விளை தக்ககரண பெற்[illegible]
உரிமை யாற்கான கூற்றுருதியும் பெருவர்மீழ
வரிவைதிற் கட்வுமெய்தி மாதவரிசியும் வாள்வார். (௪)

(இ-ள்.) சேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படிவல்லடம்பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்ணிமாதாவும் பரமபொன்ஜோதி வேளாநதியுங்கூடி அவற்த்த மேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வற்தமேகங்களுஞ் ஜலமழைபொழிவதுட ன் வீமலிங்கதீர்த்தம் விட்டெழுந்து [illegible] கிள்சநோக்கமாய் [illegible] கமுங் காசிவனதீர்த்தம் உற்பத்தியானதல்[illegible] பொருந்[illegible] னள் அதில்வாசமாயிருக்கின்ற தாமரைகலத்தில் மகா[illegible] பதினுடன் காசிவனலிங்கஞ் சாலாக்ஷியும் [illegible] ருநைமாதா அற்சனைஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள் [illegible] நஞ்செய்து ஓர் மண்டலந் ஸ்தலவாசமாயிருந்து [illegible] ஸ்நானஞ்செய்து காசிவனலிங்கஞ் சாலாக்ஷியம்மைக்கு [illegible] மலங்காரம் பூசைநேவேத்திய தூபதீப சோடசதீபாருதனையுடன் [illegible] டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய் தால் அவர்கள்பேரிலன்புகூர்ந்து அனுக்கிரகவிடை கொடுப்பதுமன்றிஅந் தஸ்தலதீர்த்தத்தில்தவம்புரிந்துகொண்டிருக்காளென்றாரிஷிகள் முனிவரா திகள் அட்டாக்ஷரம் பஞ்சாக்ஷர மேகாக்ஷர மூலமந்திரசெபஞ் செய்தால்

[illegible] அவர்களுக்குபின் ஜெனன[illegible] மன்றி யிருப்பதுந்தவிர யிந்திரசால [illegible] களுங்கிடைத்து அந்[illegible] காலத்தில் பிரமாதிகற்பமுங்கிடைத்து [illegible] ந்த சொரூபமாய் [illegible] ரிந்திருப்பார்களென சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

பொங்கு தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

மங்குழமாதிப்பிரமமகத்தியர் வணங்கவேண்டு
திங்களோம் [illegible] ரணவ பிரணவத்தாதியும் பெருகிவாழ்க
அங்கணமேவி[illegible] முனிவாருள்ரிசி யனந்த மேகி
கங்கையாம்பொ[illegible] ருநை காதவிந்து நற்பதமழிக்கு மாங்கே. (௧)

(இ-ள்.) [illegible] ளுங்கள் ரிசிகளே இப்படிசொரூபசாரம் பொருந்திய தா ம்பிரவர்ணி[illegible] வேளாநதி பரமபொன்னூநதியுடன் ஆவற்த்தமேகஞ் சங் கார்த்தமே[illegible] சம்வற்த மேகங்களின் ஜலமழைபொழிவதுடன் காசிவன லிங்கதீர்[illegible] ஸ்தலம் விட்டெழுந்து பொங்குதீர்த்தஸ்தலத்திற்கு பொரு நைமாதா [illegible] தற்சனை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்கின்றதெப்படியெ னில் ஆதியில்பிரணவலிங்கம் பிர[illegible] வத்தாதியுமாய்த் தோன்றியபின் அக ஸ்தீஸ்பரர் [illegible] லவற்கள் [illegible] டி போகரிசியால் வணங்குகின்ற நாதமணிக்க[illegible] க பத்மினிரூபம்[illegible] ருந்திய ஸ்திரீகளை விரும்பியதனுல் அக ஸ்தியர் நா[illegible] பொதிகையிமீஸ்த் சபை உண்டுபெடுத்தி சகலரிசிகளுக்கும் முனிவர்க[illegible] கு மிருப்புக்கொடுத்தும் போகற்வந்தா லவர் நிலையில் நிற் [illegible] உத்தரானந்தனைப் போயழைத்துவரும்படி அக ஸ்தியர் ஆஞ்ஞாபி[illegible] போகரிசியைக் கூட்டிவந்தனர் அந்தசபைமத்தியில் போகரிசியும் வந்து[illegible] னர் காலடியைதவிர யிருப்புக் இடமில்லாதிருந்த தைப்பற்றி போகரிசி ஞானதிஷ்டியினுலறிந்துடனே தானிருக்குஞ் சபை யெதிராக சொர்ண கமலம் உண்டுபடுத்தி யே ரிசிமுனிவராதிகளே நீங்கள் அகஸ்தியருடன் சகலருமாக இந்தகமலத்தில்விந்துமணியும் நாதமணியுமிர க்கவைக்கலாமென போகரிசி வெகு ஆரபாரமாய் மொழிவதைக்கேட்டு அக ஸ்தியருடன் சகல நம் விந்துமணியை பொற்கமத்திலிரக்கவைத்துவிட்டு

நாதமணியெங்களிடமில்லை யெனவுரைத்தவர்கள் போகரிஷியானவர் சந் தோடத்துடன்தன்னிடத்திலுற்பத்தியாயிருக்கின்றவிந்த மணியிலோற் கைசிரங்கையும் நாதமணியிலோற் கைசிரங்கையுமாக மைற்றொருபொற் கமலத்திலிரக்கி வைத்துவிட்டு நடனஞ்செய்த போகரிஷியை உடனே அகஸ்தியரெழுந்திருந்தோடிவந்து போகரிஷியைவாரித்தழுவி யெடுத்துக் கொண்டுபோய் தனிருந்த ஆசனத்திலிருத்தி முத்தமிட்டு யிவ்வுவரையிலே நாமெண்ணிய துற்பலத்தைவிட்டுவிட்டு நாம்சந்தோடத்துடன் நமதுயிரு குலத்தார்களுமிதுவரைசம்பாதித்தவிந்த மணியின்மெய்யுளவுயிருக்கின் றதோ அதுதெரியக்கூடிய சக்தி ஒருவருக்குமில்லை யென்றுவுரைத்துஉபசார மாய்மொழிவதை போகரிஷிகேட்டு சுவாமிநாமிந்த காஞ்சமணிக்காகபழனி யங்கிரியிலெக்காலமும் வீற்றிருப்போமென மொழிந்துவிட்டு அந்தரிஷி யாக பழனியங்கிரியில் போய்வீற்றிருக்கின்றனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியா சரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

அகஸ்தியர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

வாவிகடோருஞ் செந்தாமரையிரை வண்டு லாவுங்
காவுகடோருஞ் சூழ்ந்த கனியருகிசந்தேன்வைகும்
மேவிய சோலைதோரும் விருப்பொடு நாரைவாழும்
பூவுளா யகஸ்தியர்தீர்த்த பூரண லிங்கமார்ந்தாள். (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்விதஅலங்காரமென்பவும்போன் றமகாதாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக ஜலத்துடன் [illegible] வர்த்தமேகஜல மழைகள் பொழிவதுடன் பரம [illegible] டன்பொருநைமாதா பொங்குதீர்த்தம்விட்டெழுந்து இந்திரதிசையாக அ கஸ்தியர் தீர்த்தமும் பூரணலிங்க மூர்த்தியாயிருப்பதினிடம் வந்தவர்க ளுடனே யத்தடாக பாதாள சமதளத்திலுற்பத்தியாயிருக்கின்ற பூரண மகாலிங்கத்திற்கு அர்ச்சனை தோத்திரம் வழுத்தினள் அத்தடாக வாவிக ளில் வெண்டாமரை செந்தாமரைப் பொன்பங்கஜருணை இதையச் சமையத்தில் தாமரை புஷ்பம் விரிந்து மலர்ந்திருக்கிய மதுவுகளை ப ஜமாக்கும் போன்ற வண்டுதும்பிகள் ஸ்ரீரீங்காரகானம்பாடி போடி ஆடித்

திரிந்து மதுவுகளையருந்துகின்றதும் அத்தடாகம் சோலை விருக்ஷங்களில் கடந்தை யீத்தட்டுத் தேன்வைத்துப் பொய்கைத்தடாக பாதளத்திலுறை யமாணபூரணலிங்கத்துக்கு சதாகாலமும் தேனருவியாகப் பொழிந்துவிட்ட கமாகின்றதும் சோலையுயர்ந்த கொப்புகளில் நாரைகூடுகெத்தி புத்திரபவு த்திரர்களுமாக குடியிருக்க முட்டையிட்டு குஞ்சுபொரித்து பிரமதேவரு டைய மூலமந்திரவுபாசனை குஞ்சுகளுக்குபதேசமான பிரமமென்ற நாம அக்ஷரமுபதேசமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றதும் இப்படி சிறப்புற்ற தீர்த்த ஸ்தலத்தில் பூரணலிங்க தடாகத்தினது பொருநைகூடிய தீர்த்தத் திலிவ்வுலகமானுக்கர்கள் தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து மானதாவிடேக மலங் காரம் பூசைநேவேத்திய தூபதீபசோடஷ தீபாராதனை நடத்தியுங் கண்டா மணிசேகண்டி [illegible] ணங்களொலிகழர பாரத்துடன் தோத்திரதெரிசனஞ் செய்தால் அவர்களுக்கு ஆயிசுவரை வியாதியின்றி செல்வங்க ளனுபவித்து புத்திர பவுத்திர சனனவுற்பத்தியா யந்தியகாலத்தில் மோக்ஷபதியைப் பெறுவார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரெ ன்றவாறு.

சோமதீர்த்தத்தடாக தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

என்றுநற் சோமலிங்கத் திசையிய னகரமாக
நன்றுதொடங்கண் மேவிலெழு பெரு சோம தீர்த்தம்
தின்றிடம்புனலில் மூழ்கிடுவளர் திருவேசம்பஞ்
சென்றுகவடிணைஞ்சப் பெற்றோர் செயகொலை தீமைதீர்வார். (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகாசொரூபசத்தியாகிய தாம்பிரவர் ணியுடன் பரம [illegible] வேணுநதியுஞ் சேர்ந்து ஆவர்த்தமேகஞ் சங் கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலமழைபொழிவதுடன் பொங்குதீர்த்த தலம் விட்டெழுந்து இந்திரதிசை நோக்கமாய் சோமலிங்கதீர்த்ததடாகத் திற்கு பொருநைமாதா வந்தனள் அத்தடாக பாதாளசமதளத்தில் சந்திர பூரணலிங்கமும் சந்திரபிகைவரியம்மையும் சுயம்பாகவெழுந்தருளியிருக்கின்ற வர்களுக்கு அர்ச்சனை தோத்திரம் வழுத்தினளப்படியுந்த தீர்த்தஸ்தலத்தி லிவ்வுலகமானுக்கர்களைய அந்தணர் வேதவேதியர் தீர்த்தஸ்நானஞ்செ ய்து அந்தம்காலிங்கம் சாத்திரயீசுவரிக்கு மானதாவிடேகமலங்கார தோத்

திரம் பூசை வழுவிலாதமைத்து நிமைமுதலிய பவங்கள்தீர்ந்து பரகதி ந ன்னுவதுவுமன்றி இயானவான்களாகிய சிவதவஞ்கள் ரிஷிமுனிவர்களந்த தீர்த்தத்தில் ஓர் மண்டலந் தலவாசமாயிருந்து பிரதிதினந் தீர்த்ததெரிசன தோத்திரஞ் செய்தாலவர்களுக்கு தத்துவந் தொண்ணூற்றியாறில் அசுர த த்துவ மருபதும் பாளாய் தேவதத்துவ முப்பத்தாரு முளங்கி நான்குவே தத்துக்குந் தலவர்களாய் அப்பால் பிரமரிசியாவார்களென சுகரிஷிக்கும் வி யாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

திருமூலநாதர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

நான்மறை முழங்குமோசை நலந்திகள் வேள்விச்சா லை
பான்மைசேற் மறையோர்விதி பாங்குர முழங்கிமோங்குந்.
கான்மொழி கணங்களாட கழிமயில் குயில்கள்கூவ
தேன்பொழிற் சோலைசூழுந் திருமூலநகர மாமே. (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி மகாத்மியம் பொருந்திய தா ம்பிரவர்ணி பரமபொன்னுநதி வேணுநதியுடன் ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார் த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலமழைகள்பொழிவதுடன் சோமலிங்கதீர்த்த தடாகம்விட்டெழுந்து இந்திரதிசையிலிருக்காளென்ற திருமூலநாதருஞ் செண்பகவல்லியு மெழுந்தருளிய ஸ்தலத்திற்கு பொருநைமாதா வந்த ளங்கே பரமலிங்கஞ்சொலித்துக் கொண்டிருக்காளென்ற திருமூலநாதா செண்பகவல்லிக்குமாக அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்துகாண பால் நகரமாயிற்றிது அங்கே தவசுசெய்துகொண் ரா திகள் சிவயோகிகளனைவரும் மகாதாம்பிரவர்ணிய ஸ்நானஞ்செய்து திரு மூலநாதர் செண்பகவல்லியம்மைக்குமாக மான மலங்கார தூப தீப சோடஷதீபாரதனைகடத்தி கண்டாமணிசேகண்டி சின்னங்களொலி களுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்தனரிப்படியுற்ற ஸ்தலநகரத்திலி ருக்காளென்ற மானுக்கரும் ஸ்நான பூசைஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு நோயத்தவான்வாய்ச் செல்வங்கழனுபவித்து புத்திரபவுத்திராதிகளுடனி ருந்து வாழ்ந்திருப்பதுமன்றி ரிஷிமுனிவர்களுக்கு காயாதிகல்பங்கிடாகவித் துகெவனுதிகளா தெச்சணகைலையை சூழ்ந்தநகரங்களாவலப்பிரதெக்ஷண

மாய்வந்து கொண்டிருப்பார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிகளுஞ் சூதமா முனியுரைத்தனரென்றவாறு.

காசிபர்செண்பகவன ஸ்தல சரித்திரம்.

தந்தையைச் செகுத்தபாவந் தணந்தனன் பிரகலாதன்
முந்தவேசெகுத்தபாவம் வீரநுமுளுதுந் தீர்த்தான்
மைந்துடை பரசுராமன் வீரனைவதைத்த பாவஞ்
சிந்தினன் சிதீர்த்த செழும்புனல் ரடிதீர்ந்தான். (௧)

கன்னலுங் கமுகுமாவுங் கதலியும்பலவுஞ் சூழ்ந்த
மன்னுமாவனப் பொன்மேடைமருங்கு பந்தாடிக்கூடி
பொன்னதி பொருநையாடி புதுமணக்கோலம் பூண்ட
பின்னவேதியர் சூழ்காசி பேசுரர் நகரமாகும். (௨)

காசிபற் தீர்த்தந்தன்னிற் காசிபற் மூழ்கிவந்தங்
கெசற்பால் சிவலிங்கேசரிணையடி பரவி கின்றே
பூசனை புரிந்துபோற்றி புகழ்பெரு யாகஞ்செய்து
ராசமாயங்கண் வைகிவறம் பலம்பெற்று றன்றே. (௩)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இந்த பல்லாயிரகோடி அண்டபின் டங்களெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்ற தேவாலயம் பிரமாலயம் விஷ்ணுவா லயம் ரிஷிமுனிவர்களுயிர் ஜெந்துகளுக்கெல்லாஞ் சிவதாதுகொடுக்கி ன்ற மகாதாம்பிரவர்ணி அந்த பரமபொன்னுநதி வேணுநதியுடன் ஆவர்த் தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலமழைகள் பொழிவதுடன் திருமூலநாதர் ஸ்தலம்விட்டெழுந்து செண்பகவல்லி வனத்துடேகி கா சிபற்தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு பொருநைமாதாவந்து அங்குநதியமாயிருக்கப் பட்ட காசிலிங்கஞ் சாலாக்ஷியம்மைக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய் தனர் யிப்படியுற்ற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றவர்களு க்கு தந்தையைக்கொன்று தாயையிச்சித்தபாவம் பின்னும்பஞ்சமா பாதகங் குலை நிமைகளும் நிவிர்த்தியாவதுமன்றி ரிஷி முனிவாதிகள் வேதியறந்த

ணர் காசிபற்ஸ்தலத்தில் யாகாதி ஓமங்கள்நடத்தி தீர்த்ததெரிசனஞ் செய்தால் அவர்களுக்கு சென்ன கியாசங்கிடைத்து பிரமசிரியாய் ருத்திராயணகையிலேயிற்சேர்ந்து சிவபெருமானுடைய பணிவிடைக்குரித்தாயிருப்பனெனவும் பின்னுமிவ்வுலகமானுக்கர்கள் அவரவர் பேதையர்கழனைவருங் காசிவதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து காசிவலிங்கஞ் சாலாக்ஷியம்மைக்குமானதாவிடேக மலங்காரபூசை நேவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனைசமையங் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலி கழாரபாரத்துடன் தெரிசனஞ்செய்வதுமான ஸ்திரீகளுடன் பூமான்களுங்கூடி பொருநையில் பிருத்கால ஸ்நாநஞ்செய்து காசிவலிங்கஞ் சாலாக்ஷியம்மையை ஸ்தோத்திரதெரிசனம் பண்ணியவர்களுக்கு அவர்களாயிசுவரை செல்வங்கழனுபவித்து புத்திரபௌத்திரர்களுடனிருந்து அந்தியகாலமோக்ஷாதியைப் பெருவார்களென சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன் ரென்றவாறு.

ஆதிசைவனையக்கினியினால் தகனஞ்செய்தகால நாள சரித்திரம்.

கேகய தேசராசன் கெருவிதசாபந் தோன்றி
நேயநற் காலதானம் நிமிசத்தில் செய்யொன்றேதல
சாயநற் காங்குவஸ்திரங் காலனுங் கத்திகையில
ஆய்ந்தநல் விஞ்சைமந்திர மருளியவ்வாசன் வாக்கு.

காசியாம் வேதன்வாலை ஞானசீஷனு மன்பாலோதி,
யீசற் காசிவலிங்கேச நீணையடி பாவிநின்று
பூசனைபுரிந்துபோற்றி புகழ்கால தானம்பெற்று
வாசமாம் போதிகைக்கேகவந்த வேதியர்க ளுன்னேன். (௨.)

இன்னதோர் தலத்தின் நல்கிதீர்த்தமங் கிசைவதர்க்கே
மன்னிய தனிலெரிச்சாருடைய றங்கிருப்ப தர்க்கும்
பொன்னுமை தீர்த்தந்தோன்றி புகள்தான விங்குமுற்று
முன்னியசுகன் வியாசன் மூனாமுனி யுணாக்கனுற்றார். (௩.)

அங்குறை காசிபேசாலைய மதனை நண்ணிப்
பொங்குபேரு வகையோடு புகழ்ந்துமுன் பணிந்துவேதன்
திங்கள்வேணியனை சூழ்ந்து சிவசன்மன் திரும்பும்போது
சங்கரன் பூசைசெய்யுஞ் சார்ந்தவேதியனை கண்டான். (௪)

கண்டுதன் வரவுநோக்க கனிந்தறன் சிவசன்மாவுங்
கொண்டதோரு வகையோடுங்கோல நன்மனையி லெய்தி
யுண்டியுமருந்தி யங்கனுற்றினி திருந்த பின்பு
பண்டுகை பொருனையன்றேன் பாற்பரிந்தினிது சொல்வான். (௫)

சாந்தனே கருணையானே தமின்முனியிடற்று யான்போய்
ஆய்ந்தநற்றவமே செய்து யகஸ்தியன் றன்னை கண்டு
சேர்ந்தவன் மருவல்கண்டே திரவியங்காப்பீர் தேவே
யியந்திடுஞ் சாலமாவென் றெழுந்தனனிலாந்து போனார். (௬)

பொதிகைமலையின் தமிழ்முனிவன் போகச்சென்று முறைப்படியே
[illegible]யின்வரவு சிவசன்மன் விரும்பியெழுந்து றெளுதனரும்
[illegible]யதீர்[illegible]மெனப் புகழ்ந்து பொருனைதனிலே பொருந்திநின்று
[illegible]யுமூழ்[illegible] குறுமுனியை நாடிநின்றெளுது நலம்பெற்றான். (௭)

(இ-ள்) சேனுங்கள் ரிசிகளே வடகாசிமா நகரத்தில் நடத்திசெயமென்றுரைக்கின்ற தெப்படியெனில் கேகயதேச கன்னட இராசன் பிரமத்திதோசம் பிடித்து வருத்தமடைந்து நீங்கும்பொருட்டு சோதிரி சாஸ்திரிகள் சொல்படி காலதானஞ்செய்யவேண்டுமென்று காங்குச்சேலையில் பிரமராக்ஷத சொருபமுண்டுபண்ணி அதினிரம்பச் சொர்னத்தைச் செலுத்தி யிமதிசை பார்வையாய் நிருத்தி இராக்ஷதன் வலதுகையில் மந்திரவாளைக்கொடுத்து பிரதிதின மொன்பதுகாலமுந் தவராமல் நித்தியகிரிகைகளை முடித்திருப்பவர்களுக்கு கொடுக்கலாமென்றுமைற்றவர்கள் வந்தாலவர்களை சிரசாக்கினை செய்யப்படுமென்று காலரூபத்தின் நாவில் விஞ்சைமந்திரமுபதேசஞ்செய்து அவ்விதம் பறைசாற்றும்படி ஆஞ்ஞாபித்து

பரை யரைந்தவுடன் அனேக தேசங்களிலுள்ள பிரணவசொரூபம் பொ
ருந்திய வேதியரந்தணர் சாஸ்திரியளிந்த பிரஸ்தாபங் கேட்டனை வருங்
கேகயதேசம் வந்து கால சொரூபமாய் நிர்க்கின்ற இராக்ஷனிடம் நெருங்க
வும் இராக்ஷதனலரி வாலை யோங்கவுமருபடி வேதியர் நெருங்கவு மிராக்ஷ
தன் விஸ்வரூபமாயாரபாரஞ்செய்து வாலை யோங்கியவுடன் வேதியர் தி
க்ஷதரந்தணரோடி நடுநடுங்கி மயங்கி யப்புரம் போய் திடீர்திடீரென வி
ழுந்து கிடப்பவரனேகமிப்படி துர்லோபமான வேதியர்வகையராக்களு
க்கு கன்னடராசன் பாதுகாத்துநிவர்த்திசெய்துபொருள்கொடுத்தனுப்பிய
வர்களனேக மந்தகேகய தேசத்தில்தானே யோர்வேதியனும் வாலைஞான
சிஷனுமாக நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்து பிரதிதினங்களிலு மொன்பது
காலமுந்தவறாமல் காயத்திரி மந்திரஜெபஞ்செய்து நடந்துவருகையில் ஓர்
நாள் குருவுக்கு தேகவுபாதியாயிருந்ததில் அவர் நடத்தாமல் பாக்கியிருக்
கையுஞ்சேர்த்து வாலைஞான சிஷன் முடித்திருந்தனர் குருவாகிய வேதி
யர் மனந்துணிந்து காலராக்ஷதனிடம் போகதமது சிஷனையு மழைத்துக்
கொண்டுபோய்முதலில்வேதியர்ராக்ஷதனிடம்போகவும்வேதியனைவெட்டு
வதற்காகஇராக்ஷனலரிவாலையோங்கவும்அந்தவேதியன் ஓம்பரமசிவனே
யெனவோடி நடுக்கமுற்று பூமியின்கண்ணே அலரிவிழுந்தனருடனே வா
லைஞான சிஷன் குருவைத்தூக்கி தன்மடியில் வைத்து வேர்வைகளைத்
துடைத்து மூர்ச்சை தெளிந்ததின்மேல் வாலைஞான சிஷனுக்கு விக்கிரமப்
தான்போகநினைத்து குருவுக்குபசாரஞ்செய்துகொண்டு நேரமாக கால இரா
க்ஷதனிடம் நெருங்க காலன் நடுக்கமுற்று அலரி மந்திரவாளை கீழே வி
டெறிந்துவிட்டு சரணாம் பணிந்து பூமியின்கண்ணே விழுந்து நமஸ்கார
ஞ்செய்து திரவியமுளுவதுமிந்த வாலைஞானசிஷனுக்கீய்ந்துவிட்டோமெ
ன ஆகாயமார்க்கமாய் சத்தவொலி யுண்டாச்சுதென்று கேகய தேசத்திலு
ள்ள ஆன்மாக்களுங்கேட்டு இராசனுக்குந்தெரிந்தவுடன் வாலைஞான சிஷ
னையுபசாரமாயழைத்துவரும்படி செய்து பட்டணப்பிரவேசம் நடத்தி இ
ராசன் அரண்மனைக் குபசாரமா யழைத்துக்கொண்டுபோய் காலதான திர
வியத்துடன் வேண்டிய திரவியங்களுங்கொடுத்து கேகய இராசன் வாலை
ஞானசிஷனை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணம் வந்து நமஸ்காரம் பணிந்தவுடன்
பிரமத்திதோசம் நீங்கி வஜ்ரதேகமுண்டாயிற்று வேதியரும் வாலைஞான
சிஷனுமாக திரவியஞ் செலவிட கேகயதேசம் விட்டு தெக்ஷணகயிலையாகி

of Books, Madras

யப்பொதிகையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அகஸ்தியரைத்தெருசனஞ்செய்ய இமதிசைநோக்கமாய் வனிகூடி ஸ்ரீரெங்கம் மதுரை திருநெல்வேலி அம்பைநகரம் வந்தனர்களுடனே யாதிசைவராகிய சிவசன்மபட்டருடைய ஸ்திரி முத்துவடிவம்மாளிடஞ் சென்று நாங்கள் பொதிகையிலே சென்றகஸ்தியர் தெருசனம்பெற்று வரும்வரை யெங்களிடமிருக்கின்ற துவரம்பருப்புப் பொதியையுமது வீட்டில்வைத்திருந்து நாங்கள் வந்தவுடன் கொடுக்கவேண்டுமென வுரைத்தனரந்த முத்துவடிவம்மாளும் ஒப்புக்கொண்டு தன்கிரகத்தறையை காலிசெய்து பொதியை அறையில்வைத்துப்பூட்டித் திறவுகோலை வேதியர்களிடத்தில் கொடுத்தனருடனே வேதியர்கள் தாம்பிரநதி ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரிகை நியமங்களை முடித்து கோவில் சென்று திருமூலலிங்கதெருசனஞ்செய்து வெளியேவருஞ்சமையத்தில் சிவசன்மபட்டரந்த வேதியர்களைப்பார்த்து சுவாமியளுக் கெவ்விட தேசமெனக்கேள்க்க நாங்களிருக்கின்றது கேகயதேசம் அகஸ்தியர் தெருசனஞ்செய்யப்போகின்றோமெனவுரைக்க பட்டர் தனது கிரகத்துக்கழைத்துக் கொண்டுபோய்விருந்தளித்தனுப்பினருடனே வேதியரிருவருந்தாம்பிரநதி வருமார்க்கமாய்ப் போய் அகஸ்தியமகாரிஷி முதலான ரிஷிமுனிவர்களைக் கண்டு தெருசனஞ்செய்து தான்கொண்டுவந்த பொருளைச் செலவிட அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென மொழிந்தனரென்று சநாதிக்கும் வியாசருக்குஞ் சூதமாமுனி புரைத்தனரென்றவாறு.

வேதியர்கள் அகஸ்தியாமகாரிஷியை ஸ்தோத்திர சருக்கம்.

உகலாமியாவையுங் காத்து நீயிருப்பது நிசமே
நலமுஞ்செய்து நீயெங்களுக்கருள்வ தென்றுளும்
நிலவுகுடியே பொதிகை வாழீசனே நினைந்தோஞ்
செலவிடப்பொருள் கொடுத்த நீசிரஞ்சிந்தேவே. (க)

இந்தவாறுநன் ஸரிஷிகளைச் செலவிட நினைந்து
வந்தவேதியர் கருளிய முகமுங்க ஜெயஷீர்மந்

திந்தகோவு களிருப்பதி லொன்றினை யிசைத்தா
ரந்த மார்க்கங்கள் கால்குளமாகு மென்றழித்தார். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிருஷ்டி திதி சம்மாரம்பொருந்திய
சிவபெருமானுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று பொதிகையிற்சிறந்து மணக்
கோல தெரிசனஞ்செய்த கும்பமுனியே எங்களுடைய பயங்கள்நீங்கும்
பொருட்டு காலதானம்வாங்கி கைவசமிருக்கின்ற பொருள்களை செலவிடு
ம்படி அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென பிரார்த்திக்க கும்பமுனியுமகா
சந்தோஷத்துடன் மொழிகின்ற தெப்படியெனில் வேதியர்களைப்பார்த்து
நமதுபொதிகையின் அக்கினிதிசையில் தவசுபாறை யாசிரமமிருக்கின்ற
திலனேகஞ் சிவ தவசிகளிருப்பதிலும் மூசுகுந்த ரிஷியானவர் அனேகங்
கோவுகளைபரிபாலனஞ்செய்து வருகின்றனர் நீங்களவரிடம்போய் வணங்
கிநலவருங்களுக்கு அன்புகூர்ந்து ஓர்கமலப்பசுவை அனுப்புவாரந்தப்பசு
தவசுபாறைவிட்டிறங்கிய பசுமுன்னடக்க நீங்கள்பிரகே துடர்ந்தால் கால
வெட்டவும் கோவுபடுத்தயிடங்கள் குளமாகுமென்றுஞ்ஞாபித்தவுடன்
அகஸ்தியமகாரிஷியிடம் அனுக்கிரகவிடைபெற்றுக்கொண்டு தாம்பிரநதிமா
ர்க்கமாய் அம்பைநகரம்வந்து ஆதிசைவரிருக்கின்ற சிவசன்மபட்டர்கிரகஞ்
சென்று வேதியர்களொப்புவித்த சொர்ணபொதியிருக்கின்ற அறையைத்
திறக்கிட்டு பதரிவிளுந்துளுதலைப்பார்த்து அவரம்பருப்பாயிருப்பதைக்கண்டு வேதி
யர் நீங்கள்பூட்டியபூட்டை நீங்களே திறந்தீர்கள் நீங்கள் துவரம்பருப்பென்
றுதானே சொன்னீர்களிப்போ மடிமாங்காய்போடுகிறீர்களென்று அம்ம
கதற்கஞ்சொல்லி திருமூலலிங்கத்தினிடம் பிரமாணஞ்செய்வதாய்வுரைத்
தவுடன் வேதியர்களுமொப்புக்கொண்டு மறுநாள் சுக்கிரவாரம் அஸ்தமா
னசமையம் பிரமாணஞ்செய்யநிச்சித்தனர் அன்றிரவுஅர்த்தசாமசமையத்தில்
பட்டன் திருமூலலிங்கத்துக்கு அபிஷேகமுதலான துசெய்து தூபதீபசோ
டஷ தீபாராதனைநடத்தி சுவாமிக்கிழைகட்டி கும்பத்திலாவகனஞ்செய்து
ஞ்செய்து மறைத்தனன் வேதியர்கள் மகா தாம்பிரவர்ணிஸ்நானஞ்செய்து
நிராசையுடனுபகாரமாய் நியமனுஷ்டானமுடித்து சிவபெருமானை தியா
னித்து தவசுசெய்துகொண்டிருந்தசமையம் அன்றிரவு அர்த்தசாமத்தில்

சுவாமிவிருத்தாப்பியர்போல் ஓர் ரிஷியாய்வந்து தள்ளாடித்தள்ளாடி கோ
லூன்றிக்கொண்டுவந்து வேதியர்களெதிர்நின்று ஏ அந்தணர்களே நீங்
கள் விசனமுற்றிருக்கவேண்டாம் திரவியமுஙவது மூங்களுக்கேகிடைக்
கும் சிவசன்மபட்டன் பிரமாணஞ்செய்யவருஞ் சமையத்தில் நீங்கள்
மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஓய் பட்டரே மகாலிங்கத்தினிடம் பிரமா
ணஞ்செய்யவேண்டாம் வெளியேநிற்கின்ற புளியமரத்தின்முன்பாக நீர்
வந்துபிரமாணஞ் செய்யவேண்டுமெனவுரைத்துவிட்டு சுவாமிமறைந்தனர்
மறுநாள்சுக்கிரவாரங்காலையில் வேதியரிருவரும் பிராதஸ்நானஞ்செய்
து நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானம் நிச்சை வழுவாமுடித்து பாணமருந்
தாமல் சிவசன்மபட்டர் கிரகத்துக்குச்சென்று சிவசன்மபட்டனென்ற
ஆதிசைவனைப்பார்த்து பிரமாணஞ்செய்ய வரலாமாவென்றுரைக்க சிவச
ன்மனுந் திடமொன்றெழுந்து முன்னடக்க வேதியர்களும் பின்றுடர்ந்து
நடந்துகோவில்சந்நிதியில்போய் நின்றவுடன் பட்டனைகோவில்முன்
பாகநின்று பிரமாணஞ்செய்யவேண்டாம் இந்த கோவிலுக்குவெளியே
நிற்கின்ற புளியமரத்தின் முன்னின்று பிரமாணஞ்செய்யுமென்றுரைத்த
னர் ஆதிசைவனுமதற்கிசைந்து புளியமரத்தின் முன்பாக நின்று அவரம்
பருப்பு பொதியல்லாது சொர்ணப்பொதியல்லவென்று மனதுணிந்து
பிரமாணஞ் செய்தனன் உடனே பட்டர் சிரசில் அக்கினி யிடி விழுந்து
... பட்டபதை பட்ட
... ஆகாமல் அத்தியாயம் ... தன்னையும் தப்ப
... பார்த்தலரி ... தெரிச்சாவுடையாரென்
னையுங்கள் வேதியர்களே திருமூலலிங்கமென் றுரைத்து சொர்ணப்பொதி திரவியமுஙவதுங்குறையாமல்
கூலிமுறைவிட்டு உங்கள் சொர்ணப்பொதி திரவியமுஙவதுங்குறையாமல்
தந்துவிடுகிறதாய் வாக்குநதி பிரமாணஞ்சொல்லி வேதியரிருவரையுந்த
ன்னிரகத்துக்கழைத்துக்கொண்டுபோய் திரவிய முஙவதையுங் குறைவன்
றிக் கொடுத்து வேதியர்களை மூன்றுதரம் வலப்பிரதக்ஷணமாய் வந்து
சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து வழியனுப்பினனென்று சுகரிஷிக்கும்
வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

மூசுகுந்த ரிஷியினது கோவு சரித்திரம்.

மின்னிடை கௌரிமுக்கண் விமலனா ரருளினாலே
மன்னடன் திரவியற்றால் காலகுழம் வெட்டவென்றோ

முன்னிய வேதியர்களுன்னிமுசுகுந்த ரிஷியைக்காண்க
அன்னவனமலன்றுறைபடியினை தொழுதானன்றே. (க)

ஆலவாயமுர்த மூண்டோன் திகம்ப தேசத்தார்கள்
சாலமா கேந்திரயிந்திர சாலைத்தால் கனைகள்நட்டு
சீலநற்வதிதோர் பார்க்க சிறந்து கூத்தாடவென்றே
மூலமாயகத்தியன் செய்த முறைப்படி செய்து போந்தார். (உ)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே யிப்படிமஹாத்மியம் பொருந்திய தாம்பிரவர்ணியை கும்பத்திலாவாகனஞ்செய்து முறைப்படி பிமேணஞ்செய்து வேதியர்க்கு கிடைத்தப்பொருளை சிலவிட வேண்டுவதற்காக அகஸ்தியமாரிஷியனுக்கிரகத்தால் தவசு பண்ணா யாச்சிரமம் முசுகுந்தரிஷியினிடம் போய் சரணாரம் பணிந்து அகஸ்தியமகாரிஷி மொழிந்த விவரங்களை யெல்லாம் விண்டுரைத்து பசுவுக்குவிடைகேட்டனர் உடனே முசுகுந்தரிஷியானவர் அனேககோவக்கள்வைத்துப்பரிபாலனஞ்செய்து அதனின்பால்களை குகையாசிரமத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமலிங்கம் பரமேஸ்வரிக்கும் விசேகஞ்செய்து பூசை நடத்தி வருவதில் ஈப்பஞ்சலக்ஷணம் பொருந்திய கமலப்பசுவை வேதியர்கள் கூடப் போகும்படி யனுப்பியவுடன் பசுமுன்னடக்க வேதியர்கள் பின்னடக்க பிரகாகால்வெட்டும்படி திவியத்தெவிசெய்துகொண்டுபோனதில் வீரமணிசாஸ்திரிகளஞ்சென்று தொழுதிடெழுந்ததில் வேதியர்கள் சிவபெருமானை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனர் உடனே காலாங்கிரிஷியுமவர் பத்தினியையும் அனுப்பினவுடன் வேதியர்களிடம்வந்தனர் அன்னகரம் வருணதிசையிலோர் சாலைஞ்செய்தனர் அதைபடியெனில் யிந்திரசபையொன்றுண்டுபடுத்தி அதில்சங்கீத கோஷ்டமும் ரம்பைமாதர்கள் நடனகோலகல முளக்கமுஞ்செய்தனர் அவ்விதவோசை முளக்கத்தை நகரச்சனங்கள்கேட்டு அந்த சபையிற்சென்று பார்த்தனர் உடனே சபைமாய்கையிலகப்பட்டு ஜனங்களனைவரும் வெளியில்வரயிடமில்லாமல்காலாஞ்சாமம்வரை வேடிக்கைப்பார்த்து அவ்விடத்தில்தானே நித்திராவேசம் மந்தமாய்விட்டார்கள் அன்னகரஸ்ரீஜகதிரமங்களுடே பசுநோக்கங்கொண்டெழுந்துபோகவும் பூதகணங்களால் இரவு மூன்றுஞ்சாமத்திற்க்குள் வெட்டியநாலில் ஜலமெழுந்தோடியும் வருவிப்போகின்

றதில் அருணனுதையமாய் விட்டவுடன் சில சில விமோட கூடம் மாளிகையெல்லாமிருந்த விடங்களெல்லாம் காலாய் கண்டதாலென நாமகற்ணமாய் உலகஜனங்கள் சொல்லத்தொடங்கியுஞ் சில ஜனங்கள் மாடமேடை உப்பரிக்கை கூடமுதலியதை காண்கவில்லையென ஒலமிட்டு முறையிட்டனர். அந்த கமலப்பசுவானது சனிமைசேறத்துக்குள் வீமதிசைமார்க்கமாயும் இந்திரதிசைநோக்கமாயும் வந்ததில் காருமொருத்தியினிமதிசையில்வந்து படுத்துப் புரண்டெழுந்து பின்னு மிந்திரதிசைநோக்கமாய் வயித்திகரனென்ற நகரத்தினிடப்பாரிசமாயும் சேறன்றேவிமாநகரவலப்பக்கமாயும் யேகிச்சென்று வயிரவதிநோக்கமாய் பச்சையார் பரமேசுபரர்ஸ்தலத்திற்கு மேல்புறம்வந்த கமலப்பசு நான்குதிசையும்பார்த்து மூன்றுதிசைநோக்கங்கொண்டு முன்னத்திங்காலுன்றி யெழுந்து பூமியின்கண்ணே பிரவேசமாய்விட்டது அவ்விடங்குளமாய் ஜலம்பெருகி தத்தழிக்கின்றதின் ஈசான திசையில் கூடவந்தவேதியர்கள் அவர்கள் கொண்டுவந்த பரமேஸ்வரலிங்கமும் பரமீசுவரியையும் மீனராசிவைக்கடனிமாசத்திஹறுத்திரநாளில்அமாவாசைபுண்ணியதீர்த்தத்தில்பிரதிஷ்டைசெய்து கும்பாவிடேகம்நடத்தி தீபவாகனகாட்டி தேவர்களுக்கு கொடுத்து ஓமம்வளர்த்தயிடத்தில் ஓமநல்லூரென நகரமுண்டாயிற்றே ன்றுமப்பால்வேதியரிருவரும் சுவாமிஅம்மைக்குரியமானதாவிடேகமலங்காரந்தூபதீப சோடஷ தீபாராதனைநடத்தி நைவேத்தியமானபின்பு கண்டாமணி சேகண்டி சின்னாங்கவெண்சாமரபார்த்துடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்தவுடன் வேதியரிருவருக்கும் சாயுஜ்ய பதமனுக்கிரகமாய் தன்பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கும்படி இவ்வாறுத்தருளினார்கள் யிப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய எரிச்சாருடையார் மரகதவல்லியம்மைக்கும் சிவநாது அனுக்கிரகசந்நிதிகொடுக்கின்ற மகாசொரூபஅலங்காரமுடைய தாம்பிரவர்ணி மாதாவானவள் இவ்வுலகமானுஷர்கள்கூடி மாசசங்கராந்திகளிலும் அமவாசை பௌர்ணமிகளிலுஞ் சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரங்கள் இரதனபுண்ணியகாலங்களிலும் பொருனையில் பிராதக்காலஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானமுடித்து எரிச்சாருடையார் மரகதவல்லியம்மைக்கு மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் தூபதீபசோடஷ தீபாராதனைநடத்தி கண்டாமணிசேகண்டி சின்னாங்கவெண்சாமரபார்த்துடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு

அவரவர்க்கமைத்த ஆயுசுவரை வியாதியன்றி புத்திரபௌத்திராதிகளுட னிருந்து செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்திலீமவாதையன்றி தேவ கணங்களாக்கியாபிக்கிற மோக்ஷாதியைப் பெருவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

ஆதிவாராகப்பெருமாள் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இலைநுதன்மகழீர் மைந்தனின்று மற்றெண்ணிர் தீர்த்தங்
கொலைவினை பவங்கள்தீர்வார் குணக்கடற்றுயிலு மாயன்
றலைவருமுகிலினுதி வார்கனும் லெக்ஷ்மி நாதன்
மலைபுன்ற பொருநைதீர்த்த மாயவன் தீர்த்தமாமே. (௧)

பின்னதோர் பொருநைதீர்த்தத்தி யல்பினை யாவரேனும்
மன்னவர் முனிவராதி மகிழ்ந்தினி யாடுவோர்க்கு
கன்னடகர்பிரானை காதலாய்த் தொழுவோ ரெல்லாம்
முன்னிய நெறியோராகி முத்தியைப் பெருவராமே. (௨)

இத்தகைவராக தீர்த்தத்தியல் பிராவருளுவோர்க்கு
வித்தகசுகன் வியாசன் வேண்டியே சூதன்வாக்கு
சுத்தமாந் தாம்பிரவர்ணி தீர்த்தத்திலாடு வோர்கள்
பத்தனுமடாடியாற பணிதியாம் வாரக தீர்த்தம். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி வல்லபம்பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்ணி மாதா ஆவர்த்தமேகஜலஞ் சங்கார்த்தமேகஜலஞ் சம்வர்த்தமேகஜலமழைகள் பொழிவதுடன் பரமபொன்னுநதியும் பணிமுத்தா நதியுடன் பொருநைமாதா எரிச்சாருடையார் மாகதவல்லியம்மையின் சறுவதீர்த்தம் விட்டெழுந்து யிமதிசையின் கல்லடகர் வாசமாயிருக்கா னென்ற ஆதிவாரகப்பெருமாள் மகாலெக்ஷ்மியிவர்களுக்கு வேதாது அனுக்கிரகஞ்செய்யவும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யவந்தனன் அன்னகாத்திய ளா விஷ்ணுபத்தரும் ஆழ்வார்கூட்டம் அந்தணர்கள் ரிஷிமுனிவராதிகள் முதலியவர்களுக்குருமாக அந்த தாம்பிரவர்ணிமாதா யெழுந்தருளி வருகின்ற

அலங்காரசொருபத்தை பார்த்துசெயமுற்றுவராக தீர்த்தத்தில்ஸ்நாநதீர்த்தஞ்செய்துமப்பால் பொருநையிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து ஒவ்வொருவருந் திருமஞ்சனங்கள்ளியர்கள் எடுத்துவந்து விஷ்ணுகோவிலிற்சென்று தச நாமம்போட்டிருக்கானென்ற ஆதிவராகப்பட்டரிடத்தில்பெண்கள்கொடுத்தவிடேகமானவுடன் அவரவர் பூமான்களைகூடி மதனலீலை நடனஞ் செய்ததினால் ஸ்திரீகளாக பெருவிதசெனனமெடுத்து பிரக்தனர் அதுவு மன்றி வேளாளர் முதலிமார்களனைவரும் அவரவர் ஸ்திரீகளுடன் தாம்பிரவர்ணி யாதிவருகதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநதீர்த்தஞ்செய்து சொர்கவாசல் ஏகாதேசி வீமனேகாதேசி திருவாடிசோதி கோகுலட்டமி மந்தவராமிந்த நாள்க்களில் வராகதீர்த்த பிரத்காலஸ்நாநஞ்செய்து ஆதிவாராகப்பெருமான் லக்ஷ்மி ருக்குமணிநாச்சியார் தெரிசனஞ்செய்து ஸ்வாமிகள் ஸ்தலவாசமாயிருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் ஆயுசுவரை செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷாதியையும் வைகுண்டலோகபதவியைப் பெருவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

திருக்கோடகார் காஞ்சிவன சரித்திரம்.

சங்குசூழுலைமூந்து செய்யுந்தாமரை தனில்முத நிலும்
அங்குதுசெனை என்றெண்ணி யன்னங்குடைய வைகும்
புங்கவர் சிவனைபூசை புரிபவர் நாளையோங்கும்
கங்கைசூழ் கன்னிசூழுங் காஞ்சிமாவனமே யாமே. (௧)

உத்தாமுகம தாகவோடு நீர்பொருநை மூழ்கி
அந்தனர் திருக்கோடகனடியினை பணிந்து போற்றி
நித்தியசெப தபங்களினை குருவொன்று செய்யிற்
பத்துநாராணகோடி பவத்தினை நிவிர்த்தி யாமே. (௨)

வளநிதி வேண்டியும் வாழ்க்கை வேண்டியுங்
கலைகளை வுடகெலாங் காக்க வேண்டியும்

மழமடு பிரவிடை யருக்க வேண்டியும்
அளவிலாப் புனலாடி யுய்ந் தவர். (௯)

திகள்பெறு தீர்த்தந்தன்னில் திருவலஞ்சுழியில் மூழ்கி
புகள்பெறு திருக்கோட்டீசன் பொன்னடிபுரிந்து போற்றி
தகவொடுசெல்வ மோங்கி தாரணிமீதிலே பெற்
றுகமகிழ்ந்தன் வாயின்ப வீடுபெற்றடைகு வாரே. (௧௦)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே திவ்விய அலங்காரம்போன்ற தாம்பிர [illegible]ணியாதா ஆதிவராக தீர்த்தம்விட்டெழுந்து இந்திர திசைநோக்கக் கொண்டு பரமபொன்னுநதி மணிமுத்தாநதி ஆவர்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகங்கள் ஜலமழைபொழியவுடன் [illegible] டேவி திருக்கோட்டீசுரர் திருவலஞ்சுழி தீர்த்தத்தினிடைய [illegible] அந்த தீர்த்தமகிமை யெப்படியெனில் கொப்பனாமலையினது [illegible] யுங் கரும்பாண்டிமலையிலிருந்து நாகநதியுங் காடகமலையிலிருந்து [illegible] பொருநதியு மருத்துமாமலையிலிருந்து சாலியாறநதியும் மயேந்திரி [illegible] விருந்து பாலாற்றநதியு நம்பிமலையிலிருந்து கலியாறநதியுங் கடுவாக்கந்தி [illegible] திசைதிசையாய் வீராகூரத்துடன் திருவலஞ்சுழிதீர்த்தத்தில் சேர்ந்து யெக்காலமும் வலமாகசுழிசுத்திக்கொண்டிருப்பதினால் [illegible] தீர்த்தமெனவுந் திருக்கோட்டீசுரர் தீர்த்தஸ்தலமெனவும் [illegible] யிவ்விதமகாத்மியம் பொருந்திய திருக்கோட்டியப்பனுக்கு [illegible] தா அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து போற்றனன். இந்த ஸ்தல [illegible] இல் இவ்வுலக மானுக்கர் பிராத்கால ஸ்நானஞ்செய்து திருக்கோட்டீச [illegible] ருக்குந் திருக்காந்தீசுபுரிக்கு மானதாபிஷேக மலங்காரம் பூசைநைவேத் தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலி [illegible] ன் தூபதீபசோடஷதீபாராதனைகட்டி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்கின் றவர்களுக்கு சறுவபாவங்களுஞ் சறுவதோசங்களும் நிவிர்த்திய [illegible] ஆச்சியுச்சமாகசிசுக்கள் செனனவுற்பத்தியாகும்படி திருக்கோட்டீ [illegible] மனுக்கிரகஞ் செய்வதுமன்றி அவரவராயுசுவளை பாக்கியங்களுமவித்து அந்தியகாலங்களில் வாவற்கியானமிருக்கின்றபடி செனன மெடுப்பார்க ளென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

கண்ணுவதீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

அண்டகோடிக ளுண்டாகி யழித்திடுமுதல்வன் றன்னை
கண்டவனுங் குவலையத்தில் கண்ணுவ லிங்கந்தோன்றி
பண்டுளோன் பகர்ந்துசெய்த பவங்களும் நிவிர்த்தியாக
மூண்டககண்வ தீர்த்தமுற்றியை யழிக்கு மென்றே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித நித்தியானந்த சொரூபம் போன்ற மகாதாம்பிரவர்ணியானவள் அந்தரவாசிகளுடன் திரிதிசைமேக ஜலம்பொழிந்து அந்த திருவலஞ்சுழி தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து இத் திதிசைநோக்கமாய் தினதினக்காக யெழுந்தருளியிருக்கானின்ற தற்கிம திசையிலுதையமாகிய கண்ணுவகரவாசமான கண்வலிங்கங் கமலீசப அலங்காரிக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி சொரூப அலங்கா ரம்போன்ற தீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர்கள் திரிதிசைநாள் ஸ்த லவாசமாயிருந்து ஸ்நாநதீர்த்தமாடி கண்ணுவலிங்கங் கமலீசபரிக்கு மான தாபிஷேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேக ண்டி சின்னங்களொலியுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு சறுவவிக்கினங்களும் நிவிர்த்தியாய் அந்தியகாலம்வரை பாக்கியங்களனுப வித்து மோக்ஷாதியைப் பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

கயிலைநாயகன் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இந்நகரங் கனிலுவாயு மிமையமலைநி நாயகமே
யந்தமெற் பின்கழலுடைய கயிலைவாச நாயகனை
வந்துமுனிவோர் ரிஷிமுதலோர் மதுமாமலரா லர்ச்சித்தே
சிந்தையுயிர் தவிகோரீங்கி செவன்முழுடைய சேருவரே. (௧)

சத்தியானந்தர் சதானந்தர் சனகாதி முனிவர்களும் ரூவரும்
நித்தியஜெபதவங்கள் னின்றிடி லெழுந்து வந்தோம்
பத்தியாம் கயிலைவாசன் பரமனு ரிடத்திலங்கே
புத்தினி திருக்கும்போதி லுண்மையா யறிந்தோ ராங்கள். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே பஞ்சலோகவர்ணம்போன்ற மகாதாம்பிரவர்ணி நவநதிகளுடன் ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகஜலங்கள் பொழிவதுடன் கண்ணுவலிங்க தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து கோதையார்வந்து கூடுகிற சங்கமந் தென்கரையுற்றிருக்காநின்ற கயிலாசநாதர் காமாச்சியம்மை தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு வந்தனருடனே சுவாமியம்மைக்குமாகலிங்காகாரமாவடையெழுந்தருளிய பலவர்ணவாசம்போன்ற அரவிப்புஸ்பங்களினுல் அர்ச்சனைசெய்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணியுடன் இவ்வுலகமானுக்கரான அந்தணர் வேதியரான அருமறையோர்களுங்கூடி அமாவாசை பௌரணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரங் கிரகணபுண்ணியகாலங்களில் அந்த கண்ணுவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சுவாமியம்பாளுக்கு மானதாலிங்க மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலிகளாரபாரத்துடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனசமையத்தில் சதானந்தரிஷி சத்தியானந்தரிஷி வைணவரிஷியிவர்களந்தஸ்தலத்தில் தவசுபுரிந்திருந்தவர்கள் இடமொல்லெழுந்து வ தாம்பிரவர்ணி மாதாவே கயிலையங்கடவுளிடம் நீயிருக்கும்போது நாங்களும்மைக் கண்டுதெரிசித்தோமல்லவா அந்த பரமசிவம் பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலும் நிறைந்திருப்பதற்கொப்பாக நீரும் நிறைந்திருக்கின்றீரென்னுமின்றேப்படி அநுக்கிரகமாயிருப்பதினுல் வனங்களாயிருப்பதெல்லாம் நகரங்களாய்விட்டதென பொருனைமாதாவை புகழ்ந்தனார்கள். அந்த நகரத்திலுள்ள பூமான்களும் ஸ்திரீகளுமாக அந்த தீர்த்தத்திலஸ்நானஞ்செய்து கயிலைநாதர் உமையவளையுந் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு காயபெலமுமட்டமாசித்து மநுக்கிரகமாய் வியாதியன்றி அவரவர்க்கமைந்த ஆயுசுடனிருந்து அந்தியகாலத்தில் பரமசிவன் பணிவிடைக்குரித்தவார்களென சுகிசிக்கும்விய சரிசிக்குஞ்சுதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

அசுவதீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இத்தகு காஸியா ளிட்ட சித்தியுஞ்
தந்துமெய்யா புனைபுனல் சருவ தீர்த்தமாம்

தொற்றலர் மானிளல் சூழ்க வைகிடில்
வுத்தமன் கண்ணினி மூன்றென்ன வோங்குமாக. (௧)

மலர்மிசை யிருந்தவேதன் வாசவனமாற் யாரும்
நலமுறு மன்போடேகி நாதனை வந்துகண்டார்
அலகிலம் புவனகோடி யண்டங்கள் பலவுந்தந்த
நிலவுலாம் பவழமேனி நிமலனை பொருனைகண்டான். (௨)

பாசுபத விரதமுற்று தவம்புரிந்த பான்மையினுல்
வாசமுற வெளிவந்தா மூசுவமெனத் தீர்த்தமுற்று
மாசிலுமு துப்பாவுஞ் சித்தியுநீ மலர்ந்துசென்றே
தேசுலவு மணிக்குடம்ம் பரமனையிற் பள்ளிகொண்டானென்றே. (௩

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே திவ்வியதாம்பிரவர்ணம் போன்ற பொருனைமாதா நவநதிகளுடன் ஆவர்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலங்கள்பொழிவதுடன் கயிலாசநாதர்தீர்த்தஞ் சங்கமஸ்தலம் விட்டெழுந்த ஆதின் கிழிந்திரதிசையி லெழுந்தருளியிருக்காநின்ற தசாவதாரமாகிய ஸ்ரீராமருதித்த உற்பத்தியாகிய அசுவதீர்த்ததிற்கு மகாதாம்பிரவர்ணி வந்தனமுங்கே ஸ்ரீராமர் அசுவமேதயாகஞ்செய்து முடித்து சொக்கலிங்கமும் மீனுக்ஷியும் பிரதிஷ்டை செய்திருந்தவர்களுக்கு பொருனைமாதா சுகஸ்தமான புஸ்பாதிகளினுல் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்தனள். அப்படியுற்ற தீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர்கள் ஸ்நானதீர்த்தஞ்செய்து சொக்கலிங்கம் மீனுக்ஷி ஸ்ரீராமர் சத்தியபாமைக்கு மானதாலிங்க மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் தூபதீபசோடஷ திபாராதனை நடத்தி கண்டாமணி சேகண்டி சின்னமெக்காளஞ் சங்கநாதத்தொனி முழக்கத்துடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து அநுக்கிரகம்பெற்றவர்களுக்கு நன்னெறியுண்டாய் நவக்கிரகாதிகள் நட்பு அநுக்கிரகம்பெற்றவர்களுக்கு சென்னவுறயத்யுச்சமாயும் அட்டலக்ஷ்மியும் சாயாதிகளுமுங்கொடுத்து வியாதியன்றி வைகுண்டஞ் சொற்கலோக மும்பெறுவார்களென சகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சுதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

வராகதீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

தோன்றிய நெடியமாயன் சுருதியின் வடிவாய்நின்ற
மூன்றுடைய தனைவேயின் முனைத்த செஞ்சடைாகண்ணி
யீன்றதாய் தந்தை நீயென்றியம்பி பாகமங்கயளோது
மீன்றலர் தாம்பிர வர்ணிதையவே யர்ச்சித்தாளே. (க)

இன்னவாறு தனிசைகு நதியினிளிதெனை வாழ்த்தி
மன்னு தாம்பிரவர்ணியு மகிழ்வொடு மிசைக்தே
பின்னுமத் தலமதனிடை நடந்திடு பெருமை
யுன்னு மன்பொடு சூதமாமுனிவனுஞ் சொல்வான். (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தாம்பிரவர்ணிமாதா நடனத்தில் பழிக்குதிரம்போன்ற அகஸ்தியர் கமண்டலத்தளவாய் ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகங்களின் ஜலமழைபொழிவதுடன் நசமிநதிகளுஞ்சேர்த்து இந்திரதிசைநோக்கமாய் கூர்மதீர்த்தத்தினிடம் வந்தவள் அதற்கிமதிசையிலிருக்கானின்ற கூர்மாவதாரப்பெருமானுக்கு இஷ்டமணந் துளசி பாரிசாதப்புஸ்பங்களினால் அர்ச்சனைபுரிந்து திருவாய்மொழிபாராயணம்பண்ணினள். இவ்வுலக மானுடர்கள் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துமானதாவிடேகமலங்கார திருவமுதளித்து யெக்காளஞ் சின்னங்களாரபாரத்துடன் தூபதீபநீபாராதனைகடத்தி தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு லக்ஷ்மியெக்காலமும் வசித்துக்கொண்டிருந்து சம்பூரண வாழ்வுடனனுபவித்து அவரவர் ஸ்திரீகளுடன் சம்யோகலீலை நாடனஞ்செய்யுஞ் சமையம் விந்துகாதமிரங்கி ஸ்திரீகள் கெற்பவுற்பத்தியாய் விஷ்ணுபக்தர்களாக பிறந்துஉலகசம்மந்தமாய் பின்பு வைகுண்டபதவியாவார்களென கரிசிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

சத்திசுவலிங்க தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

குறுமுனிக் கறங்கண்மெய்யிற் கோதையற் பொருநையாளு
மூறுதிமி னதிக்கவா ரிங்குரைத்தன முயர்தென்பாலில்

பறுவமாஞ் சத்திலிங்கம் பகரு முக்கூடலாதி
சுறுதியிற் முடிவாமென்ன சூதமாமுனியுஞ் சொல்வாம். (க)

சத்தி யர்வுடையான் லிங்கந்தான் சுயம்பாகத்தோன்றி
எத்திசைபுகளு மாத ரினிமையா யதனிற்சேர
புத்தியாயிருக்கும் பான்மை யாதலம்பகர்ந்து நோக்க
முத்தியாஞ் செயலுண்டாகமுனிவனும் பகர்ந்துசொல்வான். (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே யதார்த்த சொருபம்போன்ற கருணைவர்ணமாகிய தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகங்களின் ஜலமழைபொழிவதுடன் நசமிநதிகளுங்கூடிசேர்த்து கூர்மதீர்த்தவம் விட்டெழுந்து சத்திசுரலிங்கத்துக்கு அருவகைப்புஸ்பங்களினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்துபோந்தனள் இப்படியுற்ற தீர்த்தஸ்தலத்திலிவ்வுலக மானுக்கர்கள் அகஸ்தியர்கரத்தின் கமண்டலத்தனவாயிருக்கின்ற பொருநையுருதியாய்த் தோன்றிய பருவமாகிய சத்தியாருடைன் வேதமாய்த்தோன்றிய சுயம்புலிங்கத்தினிடம் வேதியரான ரிஷிமுனிவோர்களுங்கூடி அமவாசை பௌர்ணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் கிராணபுண்ணியகாலமிந்த தினங்களில் தீர்த்ததெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு சம்பூரணபாக்கியங்களுமனுபவித்து ரிஷிமுனிவர்கள் நித்தியானந்தசொருபமாய் வம்புரியும்படிக்கும் சகல மானுடர்கள் புத்திரபௌத்திராதிகளுடனிருந்து செல்வஞ்சுகமனுபவித்து அந்தியகால மோக்ஷாதியைப் பெருவார்களென கரிசிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

சேதுதீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

கறையாறிதழி புனைசடிலற் நம்பாபரனே ஐமுகனே
கறையார் விடமமுதுண்ட திருக்கண்டா தெக்ஷணமூர்த்தி
மறையோராமியா பத்தானே மழுமானேந்தும் கரத்தானே
குறையு மதிகுடினையோனே குமரதீர்த்த சேதரனே. (க)

கச்சரவு மான்மழுவுங் கரதேந்துங் கமலாலிங்கம்
அச்சமற் றணிந்தவர்க் கருள்கொடுக்கு மழனேயாகும்
உச்சிதமாய் கல்முகிர்த்தங் கொண்டெழுந்து உருதியாக
தெக்ஷிண முகிர்த்தமென வந்ததுதான் தேகசிவலிங்கமாமே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே தாம்பிரவர்ணம்பொருந்திய பெரு கைமாதா தசபிகிகளுடன் சேர்ந்து ஆவர்த்தமேகஜலஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலஞ் சம்வர்த்தமேகஜலங்கள்பொழிவதுடன் சத்திகரதீர்த்தஸ்தலம்விட் டெழுந்து தெனிலிந்திரதிசையிலுதைய மாயிருக்காநின்ற சிதாதீர்த்தஸ்தல த்திற்கு மகா தாம்பிரவர்ணிமாதாவந்தனள் அங்கே யெழுந்தருளியிருக்கா னென்ற தெக்ஷணமூர்த்திக்கு ஆவின் திருநீற்றினல் அர்ச்சனைசெய்து பிர ணவமும் பிரணவத்தாதியான விருஷைமந்திர ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் அப்படியுற்ற ஸ்தலத்தில் வேதியர்தனர் சபோதனர்முதலாகிய ரிசிமுனி வராதிகளுஞ்சேர்ந்து குருவாரகாளிலாவின் சாணகமானதை பிள்ளையாரா க முண்டம்பிடித்து நவதானிய மயிலில்வைத்து அக்கினிசுபரனுல் நீற்றி யவெண்ணீற்றை வடிகட்டி வாசனதிரவியங்களுஞ்சேர்த்து சொர்ணகம லத்திற்குவித்து ருத்திரமூர்த்தமாவெழுந்தருளி யிருக்காவென்ற தெச் சணமூர்த்திக்கு மானதாவிடேகமலங்கார பூசைநைவேத்திய மானடவுன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களார பாரத்துடன் விபூதியர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர்கள் இப்படிசெய்து பூசித்தவர்களுக்கு தலமுறை சொர்ணதியாக மனுக்கிரகமாய் சித்தியாதிகாலங்களில் எமவா தையன்றி பூர்வக்கியானமுதைமாய் மோக்ஷத்தையப்பெருவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனிபுளாத்தன சொன்றவாறு.

கெஜேந்திரதடாக தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இத்தகை வளநகரிலைசந்த கசேந்திர தீர்த்தக்கர்தை
வித்தகனுஞ் சுகன்வியாசன் விரித்துரையு மெனக்கேழ்ப
கத்தனென வொருகுடைக்கிழ நகபுரிக் காவல்கார்ப்ப
நித்தமிகு செல்வங்கண் மனைவைகர் திருபாவாழ்வே. (௧)

மதுகுயில்க ளிசைபாடுந் தாம்பிரநதியூடு மலர்வாசமோங்கும்
பதுமலர்கள் பறவிறைடு மணமகிழற்றுதிசெய்து பற்றியோடு
எதிர்மடுவினிடையிறங்கியின்பமலர் துதிக்கையினுலெடுக்குமாங்கே
சிதுமெனமுன் காலேவந்துகவ்வினது படுவாயாற் கருணைக்காவே.

கொடியதொரு முதலைவந்துகூற்றுவன்போல் பிடித்திழுப்பருமெக்கை
படுகழிறு மிகவருந்தியுடன் மெலிந்து பதறிகொத்தே
யடியவருங் கருணாதிருலமே யெனக்கூப்பிட்ட டளேத்தவோடு
நெடியமால் புள்ளரசின் மீதேரியன்பினுடு சேகிலத்தோன்ற. (௩)

அஞ்சலெனப் புகன்றருளி சக்கரத்தால் வன்மீனையறுத்துவீழ்ப்ப
குஞ்சரமுங்களிப்புடனே புடுவைவிட்டு கலையேரிக் குலவிலக்கே
மஞ்சனைய மேனியனே மாயவனே கேசவனேமலர்மானேசா
தஞ்சமுனக்கடியேனுக்கருள் புரிவாய்செழுந்துபூபத்தாபத்தானே

குவமிருந்தகுறுமுனிவன் அன்றுரைசெய்கொடுஞ்சாபக்கோன்றாலே
பணமகுடம்பரந்தனின்மேற் பள்ளிகொண்ட பரந்தாம பத்பாபா
அணிதுளபதாபத்தான் சிதாறைச்சுதனு ரடியைப் போற்றி
மனைமைக்கர் மன்னவர்கோன்பெறவரியவைகுண்டவாழ்வே. (௫)

அந்தமடுவினி லிந்தவன் மீனுமாதியிலோற் தேவனுகுஞ்
சந்தமனை முனியொருவன் முதலையுருவாகவென சாபமிட்டான்
யிந்தநெடுஞ் சாபமென கொடுமையதால் நெரியுமாழி
வந்துபடமுன்னுருவம் வருமென்றுனல்லுருவும் வானஞ் சேர்ந்தான். (௬)

இத்தகைதன் கெசேந்திரமோக்ஷ தீர்த்தத்தினி லிதினுடி
யத்திதனக் கருளுதலாலனைன் காத்திடுபெருமாளாகுர் தேவே
சித்தமுவந்தினிதினுடுதிருக்கோயில் வலஞ்சுத்திதெருசிப்போர்கள்
நித்தமுரன்றிபுணா. வைகுண்ட பதிசேடிதும் வாழ்வார். (௭)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இந்தப்பல்லாயிரகோடி அண்டத்துக்குள்ளடங்கியிருக்கின்ற தேவாலயம் பிரம்மாலயம் விஷ்ணுவாலய முதலிய காளிகூழி கணங்கள் சாத்தாவகையரு இதரதேவதைகளுக்குஞ்சிவதாதுயிர் அனுக்கிரகங்கொடுக்கின்ற மகாதாம்பிரவர்ணி ஏகாதேசிநதிகளுடன் ஆவர்த்தமேகஜலஞ் சம்கார்த்தமேகஜலஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலங்கள்பொழிவதுடன்சேர்ந்து சேதாதீர்த்த ஸ்தலம்விட்டெழுந்து குபேரதிசைநோக்கங்கொண்டு கஜேந்திரதடாக தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு பொருனைமாதா வந்தனள். தேவலோகத்தில் வாசமாயிருந்த வைணவரிஷி சம்பாவினரிஷி இவர்களிருவரும் ரம்பைமாதர்களை தேகசம்மந்தமாக்க வேண்டுமென விச்சித்து தேவேந்திரனுக்குரிய இந்திராணிக்குத் தோற்றப்பட்டு இந்திரனுக்குணர்த்த தேவேந்திரனும் மகாகோபத்துடன் வைணவரிஷியைமுதலையாகவுஞ் சம்பாவினரிஷியைக் குஞ்சரமாகவுஞ் சாபங்கொடுத்து நீங்களிருவரும் பூலோகசஞ்சாரமாயிருந்து கஷ்டப்படுவீர்கள். கொஞ்சக்காலத்துக்குப்பின்பு உங்களுருவைமாற்றி சுயசொரூபமடைந்து நமது தேவலோகவாழ்க்கையாகும்படி ஆதிமூலமாயிருக்கும் மகாவிஷ்ணு உதையமாவாரென்றுஞ்சபித்து அனுப்பியவுடன் பூலோக கஜேந்திரதடாகத்தினில் வைணவரிஷி முதலைமச்சமாகவுஞ் சம்பாவினரிஷி குஞ்சரமாகவுஞ் சடலமெடுத்து அந்தவனத்தில் சஞ்சாரமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாளில் அந்தக் கஜேந்திர தடாகத்தில் அனேகமுதலை சிங்கனிமச்சங்கள் வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பதில் வைணவரிஷி தானொருமுதலைமச்சமாய் பிறந்து ஓடியாடித்திரிந்து அதற்கேற்ற சிறுமச்சங்களைப் பிடித்தருந்திக்கொண்டிருக்கின்றதாம். மற்றொரு சம்பாவினரிஷி ஓர் பெட்டையானை கெர்ப்பவுற்பத்தியாயிருந்து ஜெனனமாய் பிரசவகாலசமையத்தில் குஞ்சரமாகப் பூமியிலுதையமானதில் வனத்தில் சஞ்சரித்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாளில் குஞ்சரம் மீனையருந்தித் தகையுண்டாய் அருங்கோடையானதால் தண்ணீர்கிடையாமல் அந்த வனங்களெல்லாஞ்சுற்றித் திரிந்ததிலும் குடிதண்ணீர்க்கிடமில்லாமல் பின்னும் இமதிசைநோக்கமாய் வந்ததில் பொருனைமாதா வருகின்ற கஜேந்திரதடாகத்தினில் வந்து யானைமுன்னத்திங்கால்களை மண்டிபோட்டு தும்பிக்கையினால் ஜலத்தையிழுத்து நுஞ்சியருந்துகின்ற ஜலத்தினோசையை கொம்பன்மூர்க்க

மாய் ரூபம் வெளிக்குத்தெரியாமல் பம்மிப்பம்மி ஜலத்தில்முங்கி யனுங்கா
மல்வந்து யானையின் தும்பிக்கைக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு தடாக
ஜலத்துக்குள் முதலையிருக்க யானைகரையிலிருக்க முதலைக்குப் பெலஞ்
ஜலமாதாரமானதால் அதிக வேகங்கொண்டு அத்தடாகஜலத்துக்குள்ளிழு
க்கயானைவெருண்டு ஏ மாயவா ஏ மகாவிஷ்ணுவே ஏ முகுந்தா ஏ தேவகிநந்
தனே ஏ கஜேந்திரவரதா ஓ நமோநாராயணா உனக்கபயம் அபயமென
குஞ்சரங்கூறிய கூக்குரலோசைகேட்டு கஜேந்திரன் இடரென்றெழுந்
து தடாகத்தில்வந்து யானையை விடுவிக்கத்தொடங்கியதை முதலைகண்டு
வெகுபராக்கிரமத்தோடு தடாகத்தினுள் முதலை விசைகொண்டிருக்கக்
குஞ்சரம் வெருண்டு ஏ லெட்சுமிநாராயணாவெனக் கூச்சல்போடுவதை
சுவாமி சகிக்காமல் வேகமாய் முதலையினது தும்பிக்கைக்கையை சுவாமி
சக்கரத்தால் வெட்டினதில் முதலையும் குஞ்சரத் தும்பியும்வெட்டுவிழுந்
து இருமிருகமும் நான்குகூறாக கஜேந்திரவரதர் திருவடியில்விழும்பொ
தில் அரிகி ஓம் நமோநாராயணாவெனக் கூவியலறியிருந்ததினால் குஞ்சரமுத
லைக்குஞ் சாபம் நீங்கி பழையரிஷிகள் வடிவங்கொண்டு தேவலோகஞ்சே
ன்ற சிவபெருமான் பணிவிடைக்குரித்தானார்கள் அதனால் ஆனைகாத்தபெ
ருமாளெனவுங் கஜேந்திரவரதனென்னும் நாமமாயிற்று. இவ்வித மகத்
மியம்பொருந்திய கஜேந்திரவரதனுக்கு தாம்பிரவர்ணிமாதா பாரிசாதபுஷ்
பத்தூதரிப்புஷ்பம் பவளமல்லிகைப்புஷ்பம் இருவாட்சித்துளசி இவ்வித
மலர்களினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரபாராயணம் பண்ணியதில் குஞ்சணி
சத்தியபாமைக்குப் புண்ணிய தீர்த்தம் அநுக்கிரகஞ்செய்தனள். இச்
யடியுத்றஸ்தலத்தில் இவ்வுலக மானுடர்கள் அமாவாசை பௌரணமி
சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் இவைகளிலும் கஜேந்திரதீர்த்த தடாகத்
தில் பிராதக்கால ஸ்நானஞ்செய்து கஜேந்திரவரதனுக்கும் பத்தினிமார்களு
க்கும் மகாபிடேகமலங்காரம் பூஜைநைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப
சோடசவுபசாரதீபாராதனை நடத்தி கண்டாமணி பெக்காளஞ் சின்னஞ்
சங்குநாதத்தொனிகளுடன் தெரிசனஞ்செய்கின்றவர்களுக்கும் ஓர்மண்
டலம் அத்தலத்தில் வாசமாயிருந்து தீர்த்ததெரிசனஞ்செய்கின்றவர்களு
க்கும் அவரவராயிசவனை சத்துருபித்துரு வியாதியுமன்றி பாக்கியங்களை

ஜபவித்து விஷ்ணு ஆழ்வார்களாக சென்னடபுத்திரர்கள் பிறந்து சைவாகமம்பொருந்திய மானுக்கர்கள் ஸ்நானதோத்திரதெரிசனஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு மன்மதசொரூபம்போலப் புத்திரர்கள் பிறந்து நான்குவேதமாறுசாஸ்திரத்துக் குரித்தாவதுமன்றி ரதிரூபத்துடன் புத்திரிகளும்பிறந்து யோகீசுபராகளுக்குப் பத்தினியாயும் அரசர்களுக்குப் பாரியாயிருந்து அந்தியகாலத்தில் எமவாதையன்றி சொர்க்கபதவி வைகுண்டபதவியாயிருப்பாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

மோனலிங்கதீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இந்தவாறு தன்னிருதியும் வளிபட யிறையோன்
முத்திமேவிய மோனமேயிருப்பது மூறை முற்றி
கருதரக்கடவுளை நினைந்ததுங் கனவுட னயுன்மால்
அந்தரத்துறை தேவருங் கலங்கி நெஞ்சழிந்தார். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியர் கமண்டலத்தளவாயிருந்த தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் ஏகாதேசி நதிகளுஞ்சேர்ந்து குபேரதிசையிலெழுந்தருளியிருக்காநின்ற மவுனதீர்த்தமு மோனேசமகாலிங்கமுமிருக்கின்ற ஸ்தலத்திற்கு செஞ்ஞந்திர தடாகம்விட்டெழுந்துவந்து அர்ச்சனைஞ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி மகாத்மியம்பொருந்தியிருக்கப்பட்ட மவுனதீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலக மானுக்கர்கள் மகாசங்கராந்தி மாசச்சங்கராந்தி அமாவாசை பௌணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் இந்தத்தினங்களில் பிராதகால ஸ்நானஞ்செய்து மவுனமோனேஸ்லிங்கத்திற்கு மானதாபிடேகமலங்கார பூசைநைவேத்தியமானவுடன் தியாசங்கள் முத்தினைகளுஞ்செய்து இப்படி திரிதினைகளுந் ஸ்தலவாசஞ்செய்து தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு பூரணாயுசுடன் பிதைமை புத்திரர்பிறந்து இருபத்தோர் ஸ்தலமுறையிலுள்ள பிதிர்களுக்கும் பிண்டப்பிரதானஞ்செய்து மோக்ஷவீடனுக்கிரகமாய் அந்தியகாலம் நினைக்கின்றபடி சென்னவுற்பத்தியாவார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

பரமேஸ்பரலிங்கதீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

பொருவின்சீர் வழங்கமோங்கும் பொருனைமாநதிக்குத் தென்பால்
மனைபுகழுயர்ந்த வேத நான்மறை வர்ணியாளோர்
குறைவிலா தும்பிபாட கோகுலம் பெருகி வாழும்
பிறையுயர் சோலைசூழும் பரமீசுர நகரமாமே.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படிச்சிறந்திருக்கின்ற மகாதாம்பிரவர்ணியானவள் ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகஞ்ஜலமழைகள்பொழிவதுடன் ஏகாதேசி நதிகளுஞ்சேர்ந்து மோனலிங்கஸ்தலம் விட்டெழுந்து பரமீஸ்வரலிங்க ஸ்தலதீர்த்தத்திற்குப் பொருனைமாதாவந்தனள். அந்த ஸ்தலமகிமை யெப்படியெனில் பிரம்மாவுஞ் சரஸ்வதியுமெழுந்தருளியிருக்கின்ற பஞ்சாக்கினிதடாக பாதாளசமதனத்திற்பத்தியாயெழுந்தருளிய பஞ்சலிங்கத்திற்குப் பொருனைமாதா அர்ச்சனைஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். உடனே பிரம்மாவுஞ் சரஸ்வதியும் பஞ்சலிங்கத்தினிடமொழிகின்றதெப்படியெனில் தம் பரமசிவன்களே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே சகல தேவர்களுக்கும் ஆலயங்களுற்பத்தியாகி அவ்வவ்விடங்கே எழுந்து வசிக்கின்றதுபோல் [illegible] படிவசித்திருக்கால் எங்களைத் அறிதெய்வர்களாரென மொழிந்தனர். உடனே சிவபெருமான்கருணைக்கின்றதெப்படியெனில் தம்பிரம்மதேவரே நீங்களிருவருங்கிட்டமாய்ப்பொருத்தத்துடனிருக்கும்படிக்கு பிரம்மாவுங்கேளி யென்றுத்தாரஞ்செய்திருந்தும் அதைமறந்து இங்குவரக் காரணமெனக்கேட்க மொழிகின்றதெப்படியெனில் பிரதமையிலுமது கரத்திலுள்ளதுமாகிய கமண்டலத்தனையும் அப்பால் அகஸ்தியருடன் தெட்சணகயிலைக்கேகி சிவபெருமானனுக்கிரகப்படி இந்திரதிசைக்கேக்கமாய் தாம்பிரவர்ணித் தடாகம் விட்டெழுந்து பொருனைமாதா யெழுந்தருளிவருவதில் நமது பஞ்சலிங்க மகாத்மியங்களை விண்ணப்பஞ்செய்து போந்தனள். மறுபடியும் பிரம்மதேவர் மொழிகின்றதெப்படியெனில் நமது சிருஷ்டிப்புவிட்டு சப்பிரமணியஞ்சிருஷ்டிக்குங்கால் மானுக்கர்கள் பேதமமன்றி ஒரேரூபமும் ஒரேவர்ணமுமாய்ச் சிருஷ்டித்ததினால் சிவமானிடர் நிர்மூடராகப்பிறந்தனர்.

அதுகளை நிவர்த்திக்கும்படி நாமெழுந்தருளிய பிரம்மாலயத்திற்கு மூடர் மாணுக்கர்வரவுங் கமலினியாகிய சரஸ்வதி தெரிசனமுங் கிடையாதெனு பஞ்சாக்கினிதீர்த்தத்தில் மூடர் மாணுக்கர்களை ஸ்நானதீர்த்தமாடி ஞானவான்களாக்க வந்தனமென்றுரைத்தனன். இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய பஞ்சலிங்கமுமுமாபதிக்கும் பிரம்மதேவர் சரஸ்வதிக்கும் இவ்வுலகமாணுக்கர்களுக்குங் கன்னிரவிமாசம் பிரதமைமுதல் நவமியையும் அமாவாசை பௌர்ணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் மாசச் சங்கராந்தி கிரகணகாலங்களிலுமாக பஞ்சலிங்கதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சுவாமிக்கு மானதாவிடேகமலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடஷதீபாராதனை நடத்தியவர்களுக்கு மூடம்நீங்கி பரமயோகீஸ்பரனாகவும் ரிஷிமுனிவர்களாகவும் பிரசன்னமாய் சதாகாலமுந் தேவிபூசை நடத்திவருவதுமன்றி மற்ற மாணுக்கர் அவரவராயிசுவரிய வியாதியன்றி செல்வங்களனுபவித்து ஐந்துவேதங்களு முறைக்கும்படி யிருப்பினென அருளிச்செய்தும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

தேவேந்திரன்தவசுபுரிகின்ற சரித்திரம்.

திரும்பிவந் தியற்குறு முனிசிரந்து நீர் பொருநை
விரும்பியுத்தர முகமதாய் வந்ததும் விளம்பாய்
இருந்துமுன் கடனுநதி யகர்ந்த சொற்படியே
பொருந்திநாழுந்த தீர்த்தத்தின் மகிமையை புகன்றாள். (௧)

என்றுகூறினற் றமிழ்முனி யின்னமு மிசைப்பாம்
நன்றுதாம்பிர வர்ணியுங் கடனுநதி நாடி
சென்று சங்கமத் துறையினீ ராடுந் தேவேந்திரன்
சுந்தரக் கயிலாயமே யாமென்றான் சூதன். (௨)

வந்துதென்றலும் வழையு மதன் கணை
யிந்திரற் கியம்பிடுஞ் செய்கையை
அந்திரற்குள் ளகத்திய ராசுகிரமஞ்
செந்தி நாயகன் சேவலாய்க் கூவினான். (௩)

கவுதமர் துயர்விழி கங்கையை யுந்தனர்
பவுதியாள் சித்திரை பத்தினி யுற்றனள்
முவுத விரச வோடாச்சிரம முத்தனர்
மிகித லிந்திர னிசைந்தன ரகிலியாம். (௪)

வந்தனர் கவுதமற் வாசலில் நின்றிட
அந்த கலகிலிக்கு மடர்ந்த பாவையாய்
சந்தம தாகவே சாபங் கொடுத்தனற்
யிந்தகல் லிந்திரனுக் கேகமா யோனியாம். (௫)

அச்சனத் தகிலியு மன்பதா யுரைத்தனள்
துச்சன ரிந்திரன் தேகதால யோனியும்
மச்சனி மாயவன் வந்து காண்கிலோற்
தச்சனமாகவே சாபம் நீங்கிடும். (௬)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிவபெருமானிடமுதையமாகிய மகா தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகமுலங்கள் பொழிவதுடனே ஏகாதேசிகனிலுஞ்சேர்ந்து பஞ்சாக்கினிதீர்த்தம் விட்டெழுந்து குபேரதிசையிலெழுந்தருளிவருகின்ற சிவசயிலமலையிலிற்பத்தியாய்வருகிற கடனுநதியுந் தாம்பிரவர்ணியுடன்கூடுகிற சங்கமதீர்த்தத்தின்கீழ் இந்திரதிசையில் சுயம்பாகிய முக்களாலிங்கம் கோமதியம்மையுமெழுந்தருளியிருக்கின்றதின் மேல்திசையில் முக்களாலிங்கதீர்த்தத்தின் இமதிசையக்கங் காஞ்சனவிருட்சங்கள் அநேகமிருப்பதின் வரலாறையுரைக்கின்றோம். அதெப்படியெனில் பூர்வகாலத்தில் தேவர்கள்கூடி அமிர்தங்கடைந்ததில் சில ரிஷிபத்தினி பெண்களுற்பத்தியானர்கள். அதில் அகலிகையென்றொரு பெண் ரதியிலும் அதிரூபவதியாய்ப் பிறந்தனள். அந்தரூபவதியாகிய பெண்ணை கௌதமர் இச்சைகொண்டார். தேவேந்திரனும் இச்சையானார். இந்திராணிக்குத் தோற்றமாய் மனவருத்தமடைந்து இந்திரன்மேல் மோடியாகப் பேசாதிருந்தனன். மகாவிஷ்ணு உடனே இவளுக்கு அகலிகையென நாமம்வைத்து கௌதம

ரிஷிக்குப் பத்தினியாயிருக்கவேண்டுமென வுரைத்தனர். உடனே கௌதமர் தன்பத்தினியாகிய அகலியை தன்னாச்சிரமத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் மணஞ்செய்து சகல ரிஷிகளுக்கும் அவர்களுடைய பத்தினிகளுக்கும் விருந்தளித்து அகலியுடன் இங்கிதலீலைகள் செய்துகொண்டிருந்தனர். இப்படியுற்ற அகலிகைக்கு இந்திரன்பேரிலிச்சையும் இந்திரனுக்கு அகலிகையின்பேரிலிச்சையுமாகவிருக்கின்றதில் ஓர்நாளிரவு நடுச்சாமத்தில் பூலோக நைமிசாரண்யவனத்தில் பொலிந்திருக்கின்ற மலர்களின்வாசனை தென்றல்காற்று இந்திரனுக்கு வாசனைபட்டு விகாரமாகி அகலியின் ஞாபகமாய்த் திடமொன்று கௌதமராச்சிரமஞ்சென்று சேவல கலின்று கொக்கோவெனக் கூவினான். சத்தங்கேட்ட கௌதமரிஷி அகலியையெழுப்பி விடியக்காலமாய் விட்டது நான் நதிஸ்நானத்துக்குப் போய்வருகிறேன் நீ கபாடபந்தனஞ் செய்துக்கோவென்றுரைத்துவிட்டு வெளிப்பிரவேசமாய் ஆசுவன முதலிய சவுசத்துக்குப்போய்விட்டு கெங்கையினருகே வந்தனர். கெங்கையானவள் நித்திரையாயிருப்பதைப் பார்த்தாலோசித்து ஞானதிருஷ்டியினாலுணர்ந்து கௌதமரிஷி பதறித் தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறி வழிதப்பி வழிகூடி தன்னாச்சிரமத்துக்குவந்தனர். தேவேந்திரனும் அகலியுடனிசைந்து கொக்கோக மதனசாஸ்திரப்படி லீலைகளாய்த் தாடனஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர்கள். கௌதமரிஷி கபாடத்தைத் தொட்டனர். உடனே பயமேற கபாடந்திறந்துவிட்டு உடனே கௌதமரிஷி மகாகோபத்துடன் ஏ அகலியே நீ கரும்பாறையாய்ப் போகக்கடவதெனவும் இந்திரனைப்பார்த்து நீ ஒரு யோனிக்கு ஆசையானாய் உன்னுச்சிமுதல் பாதங்கள்வரையும் யோனிகளாகக்கடவதெனவுஞ் சாபமிட்டனர். உடனே இந்திரனும் அகலிகையுஞ் கௌதமரிஷியை அடிபணிந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எங்களுக்கு சாபவிமோசனகாலமுரைக்க வேண்டுமெனக்கேட்க ரிஷிக்கு அகலிகைபேரிலாசைகொண்ட அன்பினாலுரைக்கின்றதெப்படியெனில் மகாவிஷ்ணு ராமாவதாரமாய் இந்தமார்க்கமாய் வருவார். அவருடையபாதம் இத்தப்பாறையினதுபட்டவுடனே பழைய ரூபவதியாகிவிடுவாய்போ நாமுன்னை நமது ஆச்சிரமத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவோமெனவுரைத்துவிட்டு இந்திரனைப்பார்த்து உரைக்கின்றதெப்படியெனில் திரேதாயுகத்தில்

அகஸ்தியமகாரிஷி திருக்கூட்டத்துடன் தெட்சணகயிலையில் ஐந்துசென்னியுங் கோமுகாவடிவுமாயிருக்கின்ற பொதிகைமலையினது வீற்றிருப்பார்கள். அகஸ்தியமகாரிஷி கூடவந்த தாம்பிரவர்ணி மாதா தடாகமார்க்கம் எழுந்துவருவதில் வனங்களெல்லாம் நகரமாயும் அங்கங்கே தீர்த்தஸ்தலங்களுமாகியும் சத்தசாகரம் போய்வருவதற்காக பிரயாணமாயெழுந்தருளுவதில் கெஜேந்திர தடாகத்தின் குபேரதிசையினது பக்கத்தில் பஞ்சாக்கினிதீர்த்த மிருப்பதின் கீள்பாகம் நிற்கின்ற காஞ்சன விருட்சத்தடியினுற்பத்தியாயெழுந்தருளிய சர்வதீர்த்தசாபங்களுந் தீரணசிவலிங்கமிருப்பதின் முன்பாக தேவேந்திரனே நீருந்தவஞ்செய்துகொண்டு நிற்பீர். அதற்கு மேல்புறம் வருணதிசையிலிருந்து சிவசயிலமலையினுற்பத்தியாயெழுந்தருளிவருகின்ற கடனாநதியும் இமதிசையினது கொப்பறைமலையினுற்பத்தியாகிவருகின்ற கோரக்கநதியுஞ்சேர்ந்து பொருனைமாதாவுடன் கூடுகின்றசங்கமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்த மகாலிங்கத்துக்கு மானதாவிஷேகலங்கார பூசைநைவேத்தியமானவுடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனம் பண்ணுவீர். உடனே யுமது தேகத்திலிருக்கப்பட்ட யோனிமுழுவதுங் கண்ணாகிவிடும். அதற்கப்பால் நீர் தேவலோகஞ்சென்று அரசாட்சியாயிருப்பீரென கௌதமரிஷி மொழிந்தனர். இப்படியுற்ற தீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலகமானுஷர்கள் அமாவாசை பௌரணை சோமவாரஞ் சங்கிறமாரம் கிரணகாலம் மாசச்சங்கராந்திகளில் பிராதகால ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகிரியை நியமாநுஷ்டானங்களைமுடித்து பஞ்சாக்கினிலிங்க தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு சருவசாபங்களும் நிவிர்த்தியாய் புத்திர பௌத்திராதிகளுடனிருந்து செல்வங்களையனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் யமவாதையன்றி மோட்சவீடு பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

புடைசூழ்ந்த சடைநாதர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

விண்ணினம்புவி புனிதனைக் கடவுளை விரும்பி
எண்ணிய விஞ்சைய ரந்தணர்முதல விமையோர்
நண்ணிவந்துயர் பூசனை புரிந்திட சாரும்
புண்ணியஞ் செறிந்துள்ளது திருப்புடை மருதூர். (௧)

வானுலாவிய சோலையிற் மழை முகில் வளருந்
தேனுலாவிய மலரிடை வண்டினஞ் செரியும்
மானுமான் மதஞ்சாந்தகில் குங்கும மணைத்துங்
கானுலாவிய திருப்புடைமருதூர் கழனி. (உ)

துன்னு பொன்மலர் சோலையிற் சொரிதரு நாவம்
பன்னிலம்புடு காவிடைப் பணிலங்கள் பாயுங்
கன்னலுன்னி நற்கமுகுமே வளரு மக்கன்றன்
மன்னி யெங்கனுஞ் சூழ்திருப்புடையுமா நகரம். (௩)

மாடமாளிகை தோரண வீதியன் வழங்கள்
பாடவும் வீணைகள் தம்புரு யாழிசை பாங்காய்
நீடலங்கோபுர மணிமதில் நீண்டருமனை சாலை திகளு
டண்டணி சாலைகளோங்குமாம் புடையென மருதூர். (௪)

கன்னி மங்கையர் மேடையிற் பந்தாடலொவும்
மன்னி யெங்கனு மாடுவர் மருகிலன் மாந்தர்
துன்னி வெங்கரி புலியென மலையவே தொருப்பார்
இன்னம் பொன்மனை யிடைபுனை திருப்புடைமருதூர். (௫)

வேதவேதிய நந்தணர் வேள்விசெய் முளக்கம்
மாதருடலின் முழக்கமும் மங்கல முழங்குங்
கீதயாழிசை முளக்குமுங் கெருட வாத்தியமுந்
தீதிலாதவன் மழை செழிக்குமாங் திருப்புடை மருதூர். (௬)

கொங்கை நம்பைமாற் கனிகளை யுண்டு குலாவு
மாங்கனியிலா வருக்கையின் கனிகளை யருந்தி
தாங்குகைகுடம் பந்தடித் தழுகுறு தோறும்
தீங்கிலாதவன் வானறள் திருப்புடைமருதூர். (௭)

இருட்கொடும் பிரவிமாற்று மிலகுளிச்ச மீரா
தருட்கனு காட்சியோக சாரியர் தனிகற் சொற்று
மருட்துளா மலற்மேற் பூற்றவழம்புனற் குடையுங் தங்கள்
கருதிருப்புடைசூழ் தீர்த்தகரையென மருதூராமே. (அ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிவபெருமானிடம் உதையமான மஹாதாம்பிரவர்ணிமாதா சுத்தஜலம்பொழிகின்ற ஆவர்த்தமேகமும் பூமழை பொழிகின்ற சம்வர்த்த பொழிகின்ற சங்கார்த்தமேகமும் இரத்தினமழைபொழிகின்ற சம்வர்த்த மேகமும் பொழிவதுடன் தவாதேவரிஷிகளுஞ்சேர்ந்து கேசேந்திரதடாக பஞ்சலிங்கதீர்த்தம் விட்டெழுந்து குபேரதிசையிலெழுந்தருளி யிருக்கா னென்ற நாரம்புலிங்கங் கோமதியம்மாள் புடைசூழ்ந்தசடைநாதர் தீர்த் தத்தினிடம் பொருமைமாதாவந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் அந்தஸ்தலமகிமையை தெரிந்தமட்டி துமுனைக்கின்ற தெப்படியெனில் பூர்வகாலத்தில் புகண்டரிஷியுடன் தொண்ணூற்றியாறு ரிஷிகளுஞ்சேர்ந்து நாரம்புலிங்கம் கோமதியம்மைக்கு மோற்காவிரதமனுருபத நாளிகை யும் இவை விரமலாசையோடவிடேகஞ்செய்தனர் அதினால் சுவாமிக்கு குளிர்ச்சை யாயொருபக்கமெய்சார்ந்ததினால் மெய்சாய்ந்தலிங்கமெனவும் நாமமுண்டாயிற்றிது உடனே அந்த ரிஷிகளும் அவிடேகத்தைதிருத்தி அலங்காரஞ்செய்து பூசைவேதத்தினமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி யின்னமெக்காளஞ் சங்குநாதவொலியுடன் தூபதீபசோடசோபசாரத்தை சமையர்ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்தனர் உடனே புடைசூழ்ந்தசடை நாதர் அந்த ரிஷிகள்மேல் பேரன்புவைத்து சாக்ஷாத்காரப்பொருப்புனல் வேகாத்தலையனுக்கிரகமாய் நிரந்தரமும் தவசுபுரிந்துகொண்டிருக்கும்படி நகரங்களாகவும் குகையாசிரமங்களாகவும் இருந்திருந்து வாசியோகதவசு புரிவதற்காக காயத்திரிமந்திரம் விருத்திசமந்திரம் பிரணவபஞ்சாக்ஷரமந் திரம் பிரணவத்தாதி அட்டாக்ஷர மந்திரமுபதேசஞ்செய்து தோரணவீதி களுஞ் சிருஷ்டித்து அதனில் மாடமாளிகை கூடங்கள் உப்பரிகைகளி லிருந்து நான்குவேத பாராயணஞ்செய்யவும் இந்தம்வேதமாகிய பதினெ ண்புராணங்களை பாராயணம்பண்ணும்படி மெய்சாய்ந்தலிங்கமனுக்கிரகந்

செய்திருப்பதுமன்றி அதில்வாசஞ்செய்கின்ற அன்னங்கள் மயில்கள் குயில்கள் நாங்கணமுதலிய பட்சிகளெல்லாங் காதுகொடுத்துற்றுக் கேட்டு கற்றுக்கொண்டு ஒன்றோடொன்று அர்த்தம்பண்ணுவதை அந்த பூங்காவனத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வண்டுதும்பிகள் பலவற் னம்பொருந்திய வண்டுகளுமச்சோலை மலர்களிலூறிய மதுவுண்டு ஓடியாடி யருந்தி ஸ்ரீசத்திநாமம் பாராயணம்பண்ணுவதை அன்னகர் ரிஷிபத்தினி அந்தணர் வேதியர் ஸ்திரீகள்சாரங்கி வீணை தம்புருமீட்டி கரங்கள் பாடுவ தும் வானத்தின் முகிலியிரங்கி ஆவர்த்தமேக சந்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த் தமேக ஜலப்புமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதா யனுக்கிரகஞ்செய்த நாரம்புலிங்கங் கோமதியம்மை மகாசந்தோடமுற்று ஆனந்த மகாத்துமாக்களுக்கு கணங்கள் சூலியாய் கயிலையங்கிரிவாசன் பணிவிடைக்குரித்தாயிருக்கும்படி அநுக்கிரகஞ்செய்வதுமன்றி மானுஷர் களின் கன்னியர்களும் அவரவர் பூமான்களுங்கூடி பூங்காவனத்தில் புஷ்பித்திருக்கின்ற மலர்களையெடுத்துக்கோர்த்து சுவாமிநாரம்புலிங்கக் கோமதிக்குஞ்சாத்தி படிகளிற்று கன்னிமாதர்கள் கைகயிலணிந்துக் கொண்டிரவுமேகாசத் பூரணவாலேமந்திரம் உச்சரித்து அவரவர் பூமா ன்களிடத்தில் லீலைகள் தாடனஞ்செய்து வித்தைகளக்கூடியசமையம்பனி ரண்டு கலைபொருந்திய சூரியகலையில் ஸ்திரீகள்கெற்பவுற்பத்தியாகியதில் மகா ஞானவான்களாய்ப் பத்திரர்பிறந்து கல்விமான்களாக பிரமசிதை வேத கீதைகளை பாராயணஞ் செய்துவருகின்றனர். இப்படி மகாத்மியம்பொ ருந்திய தீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர்கள் மகாசங்கராந்தி அம வாசை பௌரணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரங் கிரகணகாலம் மாசச்சங்க ராந்திகளிலிருந்த புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மெய்சாய்ந்த நா ரம்புலிங்கங் கோமதிநாயகிக்கு மனதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத் தியமானவுடன் தூபதீபசோடஷ தீபாராதனைசமையங் கண்டாமணி சே கண்டி சின்னமேக்காளஞ் சங்குநாதத்தொனியுடன் ஸ்தோத்திர தெரி சனஞ்செய்பவர்களுக்கு அவரவர்க்கமைத்த ஆயுள்வரை வியாதியன்றி பாக்கியவான்களாயிருந்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷ்திலையைப் பெறுவார் களென சுகிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனை ரென்ற வாறு.

சிவசயிலமலை தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

குடவளை யலறியீன்ற குறுமணிதாளக் குப்பைப்
படலைவெண்ணிலவு ஞான்று படருளிதீப்ப ஞாங்க
குடைதிரை யொதுக்குந் தெண்ணீர்பொலி புனல்சயில தீர்த்தந்
தடைநெடுங் கரையி காமிச்சாமெனுஞ் சாரலிங்கம். (க)

அங்குறை சிவசயிலமலை சிவலிங்கந்தன்னையே நண்ணிப்
பொங்கு பெருங் காதலாய்ப் புகழ்ந்து போற்றி
திங்கமுணி வேணியனுஞ் சயிலமலை தீர்த்தத்தேகி
சங்கரனைப்பூசைசெய்ய சிவசயிலநாதனை பொருநைகண்டாள். (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பூலோகமுழுவதும் பரவியிருக்கின்ற பொருநைமாதா ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகமழை கள்பொழிவதுடன் நவதேசிகளுஞ்சேர்ந்து புடைசூழ்ந்த சடைநாதர் தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து சிவசயிலமலையிலுற்பத்தியாய் கோர்க்கநு சயிலாமபுண்ணிய காநதியாகதி புடைமருதூர்மேல் நதி மத்தியில் சய ம்பாக சிவசயிலநாதனுங்காம சவுந்தரியம்மையும் உற்பத்தியாயிருப்பதின் சங்கமமாய் காதலோடன்பாய் தாம்பிரவர்ணியுங்கூடி சயிலநாதனுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய ஸ்தலதீர்த்தத்தில் யிவ்வுலகமானுக்கர்கள் ஸ்நானிக்கும்படி சிவசயிலா லிங்கராமசவுந்தரிக்கு மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமான வுடன் கண்டாமணிசேகண்டி சின்னங்காளத்தொனியுடன் ஸ்தோத்திரதெரி சனஞ்செய்பவர்களுக்கு அவர்களாயுள்வரை வியாதியன்றி சிவயோகமனு க்கிரகமாய் புத்திரர் பௌத்திரர்களுடனிருந்து அந்தியகாலத்தில் மோ க்ஷ்திலையைப் பெறுவார்களென சுகிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனை ரென்றவாறு.

சோமதீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

தூயபாமித்த திசைகள் மூவரிற் சேரமன்
மேயகண்கதிர் புவியெலாம் விளங்கவே விழித்தான்

ஆயகாலையின் மாலயன் அன்பொடு வளங்கி
தோய்ந்தகதிர் முதலாகிய சோமனுந் தீர்த்தம். (௯)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகாசொரூபசக்தியாகிய பொருனைமாதா ஆவர்த்தமேக ஜலமழை சம்வர்த்தமேக ஜலமழைபொழிவதுடன் யோகாதேசிகதிகளுஞ்சேர்ந்து குபேரதிசை நோக்கியா யதின்கீழ்பாலேல் கரையில் சோமலிங்கமுஞ் சோமதீர்த்தமுற்பத்தி யாயிருப்பதினிடந் தாம்பிரவர்ணிமாதா வந்தனள். அந்த தீர்த்தஸ்தலத்திலுற்பத்தியா யிருக்கானின்ற சந்திர மகாலிங்கத்துக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி அலங்காரம்போன்ற தீர்த்தத்தில் யிவ்வுலகமானுக்கர்கள் தீர்த்த தெரிசனஞ்செய்தால் அவர்கள்வியாதியன்றி செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷாதியைப் பெறுவார்களென சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனை சொன்னவாறு.

துர்க்கையின் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

மாலயன் ருத்திரன் மயங்கிடச் செய்பவள்
மூலமாய் பிரணவத் தாதியாந் துர்க்கையும்
ஞாலமாகிய அசுரரை யனைத்துமே நசிப்பள்
சூலபாணியும் விசுவ ரூபத்துடன் தோன்றல். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சர்வஜீவதயாபரியான பொருனைமாதா ஆவர்த்தமேக ஜலசுத்தநீர்மழை சங்கார்த்தமேக பூமழை சம்வர்த்தமேக ஜலரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் யோகாதேசிகதிகளுஞ்சேர்ந்து அதின்கீழ்ந்திரதிசைமார்க்கம் குபேரதிசையில் நீலருக்ஷதன் வனத்தாருகின்ற சூலினியாகிய துர்க்கைக்கு யட்டகரசம் பதினருகரமும் விரிப்பல் லுஞ் சடைமுடியுங் கவசமும் டமரகசூலத்துடனெழுந்தருளிய சூலினிக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து வினவியகுரிப்பினுல் தெரிவிக்கின்றதெப்படியெனில் எ தாம்பிரவர்ணிமாதாவே யிவ்வுலகங்களிலுள் ளடங்கியிருக்காநின்ற சிவபெருமானுமாபதி பின்னுமற்றதேவர்கள் அனைத்தும் பின்னு மானுக்கர்கள் மிருகஜாதிகள் பக்ஷிபரவை புற்பூண்டுகளனைத்துக்குஞ்

ஜீவதாதுகொடுக்கின்ற தாயேயுன துகிருபையனுக்கிரகத்தால்அடியாள் சிவபெருமானுடைய பணிவிடைக்குரித்தாயிருக்கவேண்டுமென் றடிடனிந்தளுடனே பொருனைமாதா அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றதெப்படியெனில் துஷ்டநிர்க்கிரகமுஞ்சிஷ்டர் பரிபாலனமுங்கெ ஷ்தோமென் று ஆஞ்ஞாபித்தனளுடனே சூலினியாகிய துர்க்கை யவ்வனத்தில் சஞ்சரித்து உயிர்வதைசெய்து கொண்டிருக்காவென்ற நீலருக்ஷதனையும் அவன்சேனையும் வேரோடறுத்தனள் அவர்கள் பிரம்மகுலமானதால் அந்த தோஷங்கள்நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டு மகாதாம்பிரவர்ணிநதியில் பிராத்காலஸ்நானஞ்செய்தார்கள். இப்படியுற்ற தீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர்கள் பிராத்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சூலினிய யிதுர்க்கைக்கு மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு சகல தோஷங்களும் நிவிர்த்தியாய் புத்திர பௌத்திரருடனிருந்து பாக்கியவதியாயிருப்பார்களென சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனை சொன்னவாறு.

மார்க்கண்டரிஷி யாசுரம தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

வேதநன்னெறி விழங்கிய புனிததீர்த்த ருத்திலிங்கங்
கோதிலாத வனம்புலி சூழ்ந்த தீர்த்தமாங் குடிலம்
மூதறிவிலன் மார்க்கண்டன் முனிதவசிகள் கூட்டம்
தாதாத்தினிற்தல சிவயோகா தனித்தனியே. (௧)

நீண்டசடைவெண்ணீறும் நிலவுதுகளும் வேடங்கள்
பூண்டகுழையுங் கண்டிகையும் புலித்தோலாடை புனிதமுடன்
மீண்டுமுயமூங்கைக்கோலு மிலங்குஞ்சடையு மாத்திரைக்கோலும்
வேண்டுமிதை யமுதமலர்ந்து விளையவந்தான் மார்க்கண்டன். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகாவல்லபம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக ஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் யோகாதேசிகதிகளுஞ்சேர்ந்து தர்க்காதீர்த்த ஸ்தலம்விட்டெழுந்து மார்க்கண்டரிஷி ஆச்சிர

ரமமத்தியில் ராசலிங்கமும் புளுகதீர்த்தத்தினிடம் பொருந்தமாதா வந்தனள். உடனே அந்த ராசலிங்கத்துக்கு அர்ச்சனை செய்தனள். அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர்கள் பிராத்கால ஸ்நானஞ்செய்து ராசலிங்கத்துக்கு மானதாவிடேக மலங்கார பூசைநேவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலி ஆரபாரத்துடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு அவர்களாயுசுவளா வியாதியன்றி பாக்கியங்களனுபவித்து புத்திர பௌவுத்திராதிகளுடனிருந்து அந்தியகாலத்தில் மோட்சாதியைப் பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தென்திருபுவன தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

ஆய்ந்த அந்தணர் அம்புவியமைந்த அர்க்கரம்
வேந்தருகவும் மாபகுடம் புனை விதித்தான்
பேய்ந்நாள் முதலெவ்வவை புரிந்து பின்னைமுதாய்
தேய்ந்துவானிடை மகிழ்நகர் தென்திருப்புவனம். (௧)

சிறந்த தென்கரை சென்றுயர் தேன்பொழிமேவி
யுயர்ந்தநல்வளம் பலவுமங் குதித்திட வகுத்தான்
அறந்தமாதவர் தேவர்கள் முனிரிசி பூசைபூந்தேவி
சிறந்ததவ்விடந் தவஞ்செய்யலாமென நினைந்தான். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிசிகளே சர்வ விக்கியாயனங்களையெல்லாம் விர்த்திசெய்கின்ற மகாதாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக ஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தின மழையும்பொழிவதுடன் ஏகாதேசிநதிகளுஞ்சேர்ந்து அந்த மார்க்கண்டரிசி ஆச்ரமம் ராசலிங்கம் புளுகதீர்த்தம்விட்டெழுந்து அதன்கீழ் இந்திராதியசயிலிருக்காகின்ற தென்றிருப்புவனலிங்கமும் பூந்தேவியம்மாளும் இவர்களுதித்திருக்கின்றமத்தியில் சீதாதீர்த்தமும்பத்தியாயிருப்பதினிடம் பொருந்தமாதாவந்தனள். இப்படிச் சிறந்திருக்கின்றதின் நகரச்சிறப்பை மொழின்றதெப்படியெனில் நான்குவேதமும் ஐந்தாம்வேதமாகிய புராணகாவி

யங்களையுமாராய்ந்த அந்தணர்கள்சாலை யோகீஸ்வரர்கள்சாலை ரிசிமுனிவராதிகளாச்சிரம யாகசாலைகள் அம்புவிமாதர்கள் தவசாச்சிரமச்சாலை மருடம்புனைந்த அரசர்களரண்மனைச்சாலை இவர்களெக்காலமு மொருங்குகூடி வேதவபாராயணஞ்செய்வதும் ரிசிமுனிவர்கள் யோகீஸ்வரர்கள் அம்புவிமாதர்கள் அரசர்கள்முதலிய அனேகோர்களுங்கூடி அமாவாசை பௌர்ணமி கிரணகாலம் சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரமிதுகளில் சீதாதீர்த்தத்தில் பிராத்கால ஸ்நானஞ்செய்து தென்றிருப்புவனலிங்கத்துக்கும் பூந்தேவியம்மைக்கும் மானதாவிடேக மலங்கார பூசைநேவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் எக்காளம் பேரிகைத்தம்பட்டம் சங்குநாதத்துடன் தூபதீப சோடஷதீபாராதனைபக்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு செனனவியாசமுஞ் சிவயோகமுத்தியும் பெருவதுமன்றி இவ்வுலகமானுக்கர் பூமாதர்கள் பஞ்சஜாதிகள் முதலியதும் அந்த சீதாதீர்த்தத்தில் பிராத்கால ஸ்நானஞ்செய்வதுடன் மகாதாம்பிரவர்ணியிலுந் தீர்த்தமாடி புவனலிங்க தெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு அவர்கள் அந்தியகாலம்வரை பாக்கியங்களனுபவித்து புத்திர பௌத்திரருமப்படியே முத்தியைப்பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

அருவாசரிஷி யாகஸ்திரம் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

சோணி விளையப்பாடுஞ் சிலைம் மைத்தோர்ச்சாலை
யாரளிசோலை தோறுங் களிமயிலாடிக்கும் பூவை
தாரணிவளங்குஞ் சைவசமையத்தோர் சாலையோங்கும்
தோரணவீதி சூழும் அருவாச நகரமீதே. (௧)

பூகதமுழவம் பூம்பாளையொருங்குஞ் செங்குலைகள் சிந்தி
நாகமீதுற்று வீழ்ந்த சுதுமலரோடும் வீழ்ந்தே
சேதில் செம்மணியுமுற்றும் சிறந்தொழி காட்டச்சேர
சோகாறசோலை சூழும் அருவாச நகரமாமே. (௨)

மதிதவழ் மாடமேடை மாமணி யாகசாலை
புதியபொற் கோபுரங்கள் பொன்மணி யெயில்கள்சூழ்

துதிபெறு பழனஞ்சூழுந் துருவாச நல்லூர் தூய
கதிதரு தாம்பிரவர்ணி காளத்தி நகரமாமால். (௫)

சிவன்மகிழ் துருவாசன் தீர்த்தம் சிவபரமதனில்மூழ்கி
தவமொடு செபஞ்செய்திடி லொன்றுதானே கோடி
யவைநலம் பெருகும் புண்ணியமெய்திடு மானதாலே
யெவருமெய்துவர் கதியினை காளத்தி யென்போர். (௬)

இன்னதாந் துருவாச தீர்த்தத் தியல்பென்றே
மன்னு மாதவர்க்கோதிய சூதமா முனிவன்
முன்விரான்மறை வியாசனார் சுகர்க்கு முன்மொழியுந்
துன்னுகாந்தர்வ தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொலவே. (௭)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சகலபிழைகளையெல்லாம் நிவிர்த்தி செய்கின்ற தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையும் சம்வர்த்தமேக ஜலமழையும் சங்கார்த்தமேக ஜலதீர்த்தமழையும் பொழிவதுடன் ஏகாதேசிநதிகளுஞ்சேர்ந்து தென்திருப்புவனலிங்க பூக்கேவியம்மையுமற் றிருக்கின்ற தேவதீர்த்தம் விட்டெழுந்து காளத்தீசுரர் மங்களேசுபரியுடம் பொருமைமாதாவந்தனன் ... டீனை சுவாமி அம்மைக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனன். அன்னகர மாடமேடை மாமணிமண்டபம் யாகசாலை உப்பரிக்கைகள் அதுகளில் வாசமாயிருக்கின்ற வேதவசிகள் ருவேத பாருயணஞ்செய்தும் கன்னியர்களான கலைவஸ்திரிகள் அலைந்து சாந்து புனுகுடன் வாசனைகளையணிந்தும் மல்லிகை முல்லை பிச்சி இருவாட்சி குடமல்லிகை மருவுங்கொழுந்து இவ்விதபுஷ்பாதிகளை யணிந்து வீணாத்தியானம் பாடுவதில் பிரணவமும் பிரணவத்தடியான ஸ்ரீங்கார நாமமும் அஷ்டாக்ஷரம் பஞ்சாக்ஷரம் காயத்திரி யிவ்விதமந்திரங்களை பாருயணஞ்செய்வதும் அச்சோலையில் புஷ்பித்திருக்கின்ற மலர்களிலுள்ள துமபிய மதுவுகளை வண்டுதும்பிகள் ஸ்ரீங்காரநாமம் பாருயணம்பண்ணிக் கொண்டெழுந்து இடியாடியம்மலர்களிலுள்ள ருக்கார்ந்து மந்திர அக்ஷரங்களை

ஓதி யொன்றுக்சொன்று அர்த்தமொழிகின்றதுமன்றி அந்த காவுகளிலுள்ள கருமந்தி செம்மந்தி ஙெங்கணிவானரம் நரிமுதலாகிய மிருகஜாதிகள் அந்தச்சோலை விருக்ஷங்களில் கனிந்திரப்பட்ட நல்வாழை கருவாழை செவ்வாழை நற்கதலி இராசநசதாழி யிவ்விதகனிகளை தாவிப்பிடுங்கியருந்தி வேதமொழிகளின் ஒவ்வொரு அச்சரங்களை உபாசனை பாருயணஞ்செய்துகொண்டு கூத்தாடுவதும் மயில் அன்னங் குயில்களும் ஒவ்வொரு அச்சரங்களையும் அப்பியாசம்பண்ணி இசைகள்பாடி சிவநாமகீர்த்தனஞ் செய்து அதநின் ரெக்கைகளினால் தோகைவிரித்தாடுவதும் தாம்பிரவர்ணி பார்த்து மகாசந்தோடமுற்று செவ்பெருமானுத்தாரப்படி இதுவரையும் நகரங்களாய்விட்டதென்று பின்னுமந்த சிவபெருமானை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றனள். அப்படியுற்றதீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் அமாவாசை பௌர்ணமி மாசச்சங்கராந்திகளிலுஞ் சோமவாரஞ்சுக்கிரவாரஞ் சிரவண புண்ணியகாலங்களிலுஞ் சர்வதீர்த்தத்தில் துருவாசதீர்த்தத்தில் ஸ்நானந்தீர்த்தமாடி பரமசிவன் பார்வதிக்கு மானதாவிட்டக அக்ஷாரம் பூசை மேவேத்தியமானவுடன் புண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் சங்குநாதத் தொனிமுழக்கத்துடன் தூபதீபசோடஷ தீபாருதனைகட்டத்தி ஸ்தோத்திரத் தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு அபூர்வருக்கு பிரமதேவர்விதித்த ஆயுசவரை வியாதியன்றி செல்வங்களனுபவித்து புத்திரபௌத்திராதிகளுடனிருந்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷாதிபராய் பரமசிவம் பணிவிடைக்குரித்தவராகுவார் என்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியவர்கள் சொன்னவாறு.

சர்வ தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

பொன்காசி வளருங்காவும் பூவுடை சர்வதீர்த்தம்
மின்காசி மருங்குலாரும் விரும்பு வெண்பகலிங்கேசன்
முன்காசி மிதுபோலென்ன முழங்குஞ் செண்பகவல்லி
தென்காசி யெனவுஞ்சொல்லி செப்புவார் தினங்கடோறும். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலக நகரங்கள் நிறைந்திருக்கும் படி மகா தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக

ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் கோதேசிநதிகளுஞ்சேர்ந்து காளத்திலிங்கம் மங்களேஸ்வரி வசிக்கின்ற துருவாசதீர்த்த ஸ்தலம்விட்டெழுந்து இந்திரதிசையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற செண்பகலிங்கமுஞ் செண்பகவல்லியும் அதின் மத்தியிலுடையமாகிய சர்வதீர்த்த ஸ்தலத்திற்குப் பொருநைமாதா வந்தனள். அந்த மகாலிங்கமும் உமையாபார்வதிக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி அலங்காரம்போன்ற தீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலக மானுடர்கள் ஸ்நானதீர்த்தஞ்செய்து பரமசிவன் உமையவளுக்கு மானதாவிடைகமலங்கார பூசைநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் தூபதீப கோடாநுகோடி ஆராதனை கடத்தி தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு அவர்களாயுசுவரை வியாதியின்றி செல்வ பாக்கியங்களனுபவித்து அந்தியகால மோட்சாதியைப் பெறுவார்களென்ன சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குங் கும்பமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

நாரதர் தவம்புரிகின்ற ஸ்தலசரித்திரம்.

பயில்கண் மூன்றிலு மிசைந்திடு மிளையவுனெய்தி
பயிலுறு நஞ்சணிகண்டனே கயிலாய வரியநாயகியே
மயிலு மாதொருபாகனே மங்கையாள் பரனே
கயிலைநாயகக் கடவுள் முக்கண்ணனின் கமலை. (௧)

புரந்தான் வந்துமுற்றி பொருந்திய பலங்கண்டீர்த்தும்
அருந்துபர் வினையுந்தீர்ந்தா னரியநாயகி பாற்சென்று
திருந்திய கயிலைநாதன் சிறந்தநாரதர் தவங்களை
ஈரிருந்துபர் சிவசி வினைவனுர் பதந்தனைச்சார்ந்தே. (௨)

(இ-ள்.) தேவர்கள் சிவனே சர்வ ஜகதீசபரிபாலக பொருனைமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் தேவதேவியும் முக்கூடல்நதியும் தேவாதேவி நதிகளுஞ்சேர்ந்து செண்பகலிங்க தீர்த்தம் விட்டெழுந்து நாரதரிஷி தவஞ்செய்கின்ற கயிலாசநாதர் அரியநாயகி தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா வந்தர்ச்சித்து ஸ்தோத்திரஞ்செ

of Books, Madras

ரிசனஞ்செய்தனள். இப்படியுற்ற முக்கூடல்தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர்கள் ஸ்நானஞ்செய்து கைலாசபதி அரியநாயகிக்கு மானதாவிடைகமலங்கார பூசை நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னம் எக்காளம் சங்குநாதவொலியுடன் தூபதீப கோடாநுகோடி ஆராதனை தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு வியாதியன்றி செல்வங்களனுபவித்து புத்திரபௌத்திராதி களுடனிருந்தும் இருபத்தொரு தலமுறையிலுள்ள பிதிர்களுக்கு மோட்சமானதுமன்றி அந்தியகாலத்தில் நினைக்கின்றபடி செளுன்யமான கனென சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குங் கும்பமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

சிவதுர்க்கை தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

ஆதியாஞ் சிவதுர்க்கா தீர்த்தமருள் தலமானதான
பாதிதீர்த்தப் பேர்பெற்று பரவுமிழுங்குமாங்கே
நாதனுர் தேவியோடு லம்பெற நீருள்வைகி
மாதவர் சிறந்து பூசைவன சிவதுர்க்கையாமே. (௧)

இந்த நல்வளம்பொருந்திய நகரிடைத் திமையோர்
வந்த நற்துர்க்காதீர்த்த மகிழ்வொடு மாடினுரினள்
சுந்தரமெனுஞ்சுடவரி துர்க்கையைத் தொழுது சென்வளத்தில
நந்தலாறுநைமு நம்பனைத் தொழுவ னென்னுநம. (௨)

(இ-ள்.) தேவர்கள் சிவனே பரமசிவன் சக்தியுடையமான தாம்பிரவர்ணிமாதா கைலாசநாதர் அரியநாயகியம்மை தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழை பொழிவதுடன் தேவாதேவிநதிகளுஞ்சேர்ந்து சிவதுர்காதீர்த்த ஸ்தலத்திற்கு பொருநைமாதாவந்தனள் அந்த சிவசொரூபம்பொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து பொருநைமாதா மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஏ குலினியே உனக்கு சிவதுர்க்கையென் கும்பிடைத்ததை பூசல்வாயென்றவுடனே குலினியஞ்சி நடுநடுங்கி ஐய அம்மையே சிவதவசிகள் யோகீசரந் ரிஷிமுனிவர்கள்கூடி பெயர்களுக்கு

அகாரதத்துவ மாருபதும்விரிந்தியானுல் நாங்கள் அந்த சிவபெருமான் பாத தெரிசனம் பிரதிதினங்கிடைக்குமானதால் அந்த பரமசிவனனுக்கிரக முண்டாகும்படி அனுக்கிரகமாவதுமன்றி நவக்கிரகாதிகளில் வியாழன் பகைவீட்டிற்றி அந்தத்தானத்துக்குடைய செவ்வாய்சனியுமாரகாதிபதி யாயிருந்து புத்திரதோஷமடைந்திருப்பவர்கள் யெனது தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து எனக்கும் யாகாதிகிருத்தியங்கள் செய்பவர்களுக்கு சிவபெருமான்புத்திர பவுத்திரர்களனுக்கிரகமாவதென வந்தாமாய் விடைபெற்றுக்கொண்டு கயிலையங்கிரியைவிட்டு இரோதானயுகத்திலிந்த நகரத்தினது வந்தனமப்போ நான் வரும்போது கவுரியாசிரமமாகவும் அதில் மாகாளி யென்றொரு தேவி [illegible] சிவதூர்க்கைசம்மானஞ்செய்து அவள் யெப்பொழுதுஞ் சிவனைபூசைசெய்து கொண்டிருந்ததினுல் சிவதுர்க்கையென பேருபெற்றனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

சாந்தனமகாரிஷியாச்சிரமத்திருவப்பன் ஸ்தல சரித்திரம்..

சங்குகள் முழங்கிடுஞ் சாந்தனரிஷி தவசாசிரமம்
கங்கை யுதித்திடுங் கண்ணன் திருவப்பனும்
புங்க நற்சூழ்வார் கூட்டப்புனிதனு மாசந்தன்னில்
மங்கள தீர்த்தமாட வரும்பல் நதியுமாங்கே. (௧)

கண்டன முப்பன்கோவில் கார்வண்ணனைப் பொருநைமாது
விண்டனர் வேதியர்க்கு விருந்தாம தழிக்கவென்மே.
கொண்டன ளன்பாய்ஞானுங் குவலய சேரநாட்டில்
பண்டுள மாயன் யாழ்யாற்கடல் பள்ளியானென். (௨)

கதியினை விரும்பிய கமலக்கண்ண னன்பார்
புதியபொற் கோபுரம் புளங்கிய உப்பரிகைமேடையும்
துதிக ளுயர்ந்திடுந் துவாதேசி கதியுடன்
பதியினிற் சேரன்மா பரம பொருநையே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே யாராலுமளவிடக்கூடாதபொருநை மாதாவானவள் ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையும் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையும் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் துவாதேசிநதிகளுஞ்சேர்ந்து தூர்க்காதீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து யிந்திசையும் யிந்திரதிசையிலெழுந்தருளி யிருக்கானின்ற மகாவிஷ்ணுவான திருவப்பனுங் கோதண்டராம தீர்த்தமுமப்பத்தியாயிருப்பதினிடம் தாம்பிரவர்ணி மாதாவந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் அந்த தீர்த்தஸ்தலத்தில் சாந்தனமகாரிஷியுடன் முப்பத்திரண்டு ரிஷிகளான யோகீசுரர்களுடன் தவசுபுரிந்து கொண்டிருந்தவர்கள் பொருநைமாதாவைப் பிரதெக்ஷணஞ்செய்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர்கள் சாந்தனமகாரிஷிக்கு குருவாகிய நித்தியதத்துவமகாரிஷி வருந்தினனென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

நித்தியதத்துவமகாரிஷி ஸ்தோத்திரம்.

ஆய்ந்தவேதார் கலைகளெல்லாம் அரனவிண்ணோர் தேவனாகும்
தூயநற் றிரேதாயனத்திற் றுலங்கி பொதிகையீசன்
தாயகமாகத் தோன்றுந் தாம்பிரவர்ணி யூரனும்
நாயகமாக வந்தனுக்கிரக நடனமானுள். (௧)

சுந்தரப் பொருநைமாது தூயதோர் பளிங்குமேனி
மந்திர முனக்கீடில்லை மாருத்திர னுனக்கீடில்லை
அந்திர தேவர் வானோராலைய முனக்கீடில்லை
இந்திர ரிஷிவிண்ணோர்க ளிடுக்கமும் கிலிர்த்திதானே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித ஞானமுடைய சாந்தனமகாரிஷிக்குப் பிரதமைப்புத்திரனாகிய நித்திய தத்துவமகாரிஷி ஸ்தோத்திரஞ்செய்து மொழிகின்றதெப்படியெனில் கயிலையங்கிரிவாசன் அனுக்கிரகத்தினுல் கமண்டலத்துடனுதையமான தாம்பிரவர்ணியை அகஸ்தியமகாரிஷியிடம் ஒப்பிவித்து பரமசிவன் ஆக்ஞாபித்தருளியபடி சகலஜீவர்க்குஞ் ஜீவதாதுகொடுக்கின்ற அம்மையே நீ கமண்டலம் விட்டிறங்கி [illegible] பிருணித்தடாகஞ்சென்று குபேரதிசையினது மூன்றுதலையும் இமயமலை

யினது மூன்றுகலையுடனைம்போக தசமியாகிய பதின்கலையுடன் இந்திர திசை மார்க்கமாயெழுந்தருளி வந்ததில் வணங்கன் ஆச்சிரமங்களெல்லாம் சிவபெருமானனுக்கிரகப்படி நகரங்களானதில் ஸ்தலங்களுந் தீர்த்தங்களும் உற்பத்தியாயிருப்பதினிடம் வந்து அங்கங்கே அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்ததுபோல இந்தஸ்தலம் திருவப்பன் ருக்குமணி சத்தியபாமைக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்த எனதம்மையான தாம்பிரவர்ணிமாதாவேயென விடைகேட்டனர். அதெப்படியெனில் இந்தத்திருவப்பன் கோவிலில் அந்தணர் வேதியர் அருமறையோர்களனைவருக்கும் பிரதிதினந் திருவமுதழித்து அவர்கள் பாராயணஞ்செய்கின்ற காயத்திரி விஷ்ணு மந்திரமும் விஷ்ணுபக்தர்கள் பாராயணஞ்செய்கின்ற திருவாய்மொழிகளை கவனம்பிரியாமல் கேட்பவர்களுக்கும் சாஸ்வத வைகுண்ட லோகபதவியை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென மொழிந்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

கருணையானந்த விஷ்ணு தீர்த்தஸ்தலசரித்திரம்.

கமலனும் விஷ்ணுதேவ கருணையானந்த நீயும்
விமலவாள் சத்தியபாமை ருக்குமணியெனு மம்மைதானும்
இமயமாலயன் விண்ணோர்க ளிசைந்திடுங் கருணையானே
அமலன் வாழுலகம்யாவு மசைந்திடுங் காசிதீர்த்தம். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித அலங்காரம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் துவாரேநதிகளுஞ்சேர்ந்து அப்பன்கோவில் ஸ்தலம்விட்டெழுந்து அதன்கீழ் இந்திரதிசையிலுசையமாயிருக்கின்ற கருணையானந்தர் சத்தியபாமை ருக்குமணி யெழுந்தருளிய தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு பொருணைமாதா வந்தனள். மகாவிஷ்ணு ருக்குமணி சத்தியபாமைக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படிபுற்ற தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர்கள் தனுகமாதஞ் சப்தமியில் கருணையானந்தப் பெருமானிருக்கின்ற தாம்பிரவர்ணிமந்தியில் தெங்கைவந்துதிக்கிறான். அந்த ஸ்தலதீர்த்தத்தில் இவ்வுலக மானுக்கர்கள் ஸ்திரி புமான்களுடன் பிராதக்கால தீர்த்தமாடி கருணையானந்தர் மகாவிஷ்ணு ருக்குமணி சத்தியபாமைக்கு மானதாவிடேக மலங்காரபூசை நைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனை நடத்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு அவர்களாயுசுவளர வியாதியன்றி பாக்கியவான்களாக செல்வங்களனுபவித்து புத்திரசந்தானங்களுடன் அந்தியகாலத்தில் வைகுண்டபதவியைச் சேர்வார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

காசிமேகா நகரஸ்தல சரித்திரம்.

காசிபர் தீர்த்தந்தன்னில் காசிபர் மூழ்கிவந்தங்
கீசர்கர சிவலிங்கேச ரிணையடி பரவிநின்றே
பூசனை புரிந்துபோற்றி புகழ்பெரு யாகஞ்செய்து
வாசமா யங்கண்வைகி வலம்பலம் பெற்றான்றே. (க)

கார்கிரக்குழலுமை பாமன் கறத்திடை பிறந்தனள்
சேர் கைத்தனில் பொருணையுஞ் சிறந்தனள்
பாரின் மிக்கதோர் பாண்டிநாடெலாம் பரவி
சாறுமாறுயி ரறங்களுந் தழைக்கவே சார்ந்தனள். (உ)

கன்னலுங் கமுகுந்தெங்குங் கதலியும் படவுஞ்சூழ்ந்த
மன்னுமா வனம்பொன்மேடை மருங்குபந் தாடிக்கூடி
பொன்னனி பொருனையாடி புதுமணக்கோலம் பூண்ட
பின்னை வேதியர்சூழ் காசிமேகா நகரமாமாமே. (ங)

மதுகாஞ் சோலைதோறும் மதுவினை யருந்தும்வண்டு
பதுமனை முன்னவேண்டு மலர்மிசை பொருந்திக்தோன்ற
முதுமலர் பலவுஞ்சூழ்ந்த மூறமைமயார் களங்கண்ணீங்கா
விதுவிடு கணங்களெல்லாம் விளங்குவ போலுமாமாம். (ச)

அன்புடன் மறையோர்கூடி அகஸ்தியமகா ரிஷியேயென்று
தன்புது விபூதிவேடந் தரித்துநற் சொரூபங்காட்டி

முன்புரவெதிரே நின்று முகமலர்ந்தினிது சொல்லி
யின்பமாய்ப்பணிந்து சூழ்ந்தினிய ஸ்தோத்திரஞ் சொல்வானே.(௫)

*

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித வளம்பொருந்திய [illegible]டையதேவி மங்களேஸ்பரியினது நகர சிறப்பையுரைக்கின்[illegible]படியெனில் வடகாசி கங்காநதி காசிவிஸ்வேசுரநாட்டின் குபே[illegible]திசையி[illegible]து மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா இரேதாயுகத்துவாரமாசத்தில[illegible] நகர[illegible]பைமொழிகின்றேம் அந்த காசிவிஸ்வேசுரநகரநாட்டில் தவசுபுரிகின்ற உரோமரிஷியுடன் அவர் புத்திரர்களான நவகோடிசித்தர்களில் நூற்றியெ[illegible]பர்களும் திரிகால தீர்த்தமாடி யாகாதியோமநடத்தி பிரமஞ்ஞை வேத[illegible]தை காயத்திரி மந்திரஜெபம் பாராயணஞ்செய்தும் பூங்காவனத்தில் மலர்கள் புஷ்பித்திருக்கின்றதின் மதுவுகளை வாசமாயிருக்கின்ற வண்டுதும்பிகள் ஓடியாடி ஸ்ரீங்காரதேவி காமத்தைப்பாடி கத்துணர்ந்து வேத[illegible]ன் பொருள்களோதி ஆதிபராபரையைத்தொழுது திரிகின்றதுமன்றி அச் சோலையில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வானராதிகள் முதலிய [illegible]கள் [illegible]ங்கனி பிலாக்கனி நவ்வல்க்கனி தெங்கதலி கரு[illegible]பூங்கதலி ரசதாழி [illegible]கனி விளாங்கனி கொய்[illegible]க்கனியிதுகளை பிடுங்கியருந்திக்கொண்டு மாடமேடையுப்பரிக்கைகளிலிருந்து நூற்றெட்டுரிஷிகள் பாராயணம்பண்ணுவதைகாதுகொடுத்தாற்று[illegible]கேட்டுக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று அர்த்தம்பண்ணு[illegible] சே[illegible]ல்லிக்கின்ற கிளிகள் [illegible]பக்ஷிநாங்கணம் மயில்கள் அன்னங்கள் குயில்களும்[illegible]கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று அர்த்தபாராயணம்பண்ணுவதையு மன்ல[illegible]கன்னியர்களனைவரும் கற்றுக்கொண்டு பொருளைமாதாவும் வடகாசி கங்கையுந்துவாதேசநதிகளுஞ் சங்கங்கூடிய அப்பன் தீர்த்தம் கருணையானந்த தீர்த்தத்திலும் ஸ்நாநஞ்செய்து அவரவர் மாடமேடையுப்பரிக்கைகளுக்கு வருஞ்சமையம் ஐந்தாவேதமாகிய பதினெண்புராணங்களை வேதியர்[illegible] தணர்கள் பாராயணஞ்செய்வதை மாதர்கள்கேட்டும் ரிஷிமுனிவராதிகள் வேதமந்திர பாராயணஞ்செய்வதையுங்கேட்டு கற்றுக்கொண்டு [illegible]தன்றைல் இரேகமதன காய்கையத்திப்பிடித்து [illegible]யமாய் [illegible]நாடனஞ்செய்யுஞ் சமயத்தில் வேதமொழிகளாகிய இயமந்திரங்களை

...ரிஷாதர்கள் ஜெபம்பண்ணியசமையம் காதமும் பூமான்களுடைய ...துயிறங்கி பிரமகுண்டத்திற்சேர்ந்து பிரமதேவர்க்கியானப்படி பின் ...ப்பத்தியா ஊருப்பிடித்ததில் சிவயோகீசுரர்களாகவும் சிவயோகபத் ...களாகவுந் ஜெனனமாவதுமன்றி இரவு நாலாஞ்சாமத்தில் அன்ன ...த சென்னல்களிலுலாவித்திரிகின்ற சம்புவெனும் நரிகள் ஆண் பெண் ...டி சஞ்சரித்துக்கொண்டு சொற்கோ சொற்கோவென சொக்கலிங்க ...பார ணைஞ்செய்து லீலாவிகாரத்துடன் அதனின் ஆண்பெண்கூடிய ...ல் செற்பமாய் ஜெனனவுற்பத்தியானதால் நரிகளுடையயூகத்தைப் போல் மற்றொருமிருகஜாதிகளுக்குங்கிடையாது. இப்படி நரிகளுடைய சத்தமானது பரமசிவநாமம்பேசவும் சாகரம்வரையுள்ள நரிகளுங்கற்று கின்றனாம். அதனால் நரிகூக்கல்கடல் முட்டிட்டென்று அன்னையபாதர்கள் பூமான்களுக்குரைத்தனர் இப்படிப்பட்ட மகாதாம்பிரவர்ணியிலிஸ்நான ...ஞ்செய்பவர்கள் அமாவாசை பௌரணை சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் கிரண காலங்களில் பிறாதகாலஸ்நானஞ்செய்யாடி திருமூலலிங்கத்துக்கும் வைத் தியலிங்கத்துக்கும் ராஜோபசார அலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமான வுடன் தூபதீபசோடஷ வுபசாரதீபாராதனைநடத்தி ஸ்தோத்திரதெரிச னஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு அஷ்டயைசுவரியவுகவஸ்த விசாரியன்றி பாக்கியம் கடாஷிவலிந்து அந்தியகாலம் மோக்ஷாதியைப் பெறுவார்களென சுகரிசிக் கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

அம்மைநாதர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

கருதிபத்துக்கு பூசைகனித்திடும் அம்மநாதற்
பெருகு சேனியுஞ்சந்தி பிடுசேர் வருணத்தானே
திருவளர் சொலிக்குமந்த திருவையசேன் கரந்தின்று
மருவளர் பொழிக்கும் காசிபரமந்திர ஆச்சிரமமற்றே. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமசிவம் அநுக்கிரகப்படி பெருந் தருணிவருகின்ற தாம்பிரவர்ணிநதி ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழையுஞ் சங்காரத்மேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் யோகநெதிகளுஞ்சேர்ந்து சேரன் தேவி மகிமையும்

பரிநகரஸ்தலம்விட்டெழுந்து அதன்கீழ்த்திசையிலுதித்திருக்கா
அம்மைநாதரும் திருமூவசத்தியுமெழுந்தருளிய காண்டபதீர்த்தத்தினி
பொருனைமாதாவந்தனள் அந்த காண்டபதீர்த்தத்தில் வேதியர் அந்த
முனிசுரர்கள்கூடி ஸ்நானதீர்த்தஞ்செய்து சுவாமிக்குந்தேவிக்கு மால
விசேஷ மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் ஜலக்கிரீடைசெய்
கொண்டிருக்கின்ற வலம்புரிச்சங்குகள் இடம்புரிச்சங்குகள் ஸ்ரீயபம்
மென மூன்றியசமைபந் தாம்பிரவர்ணி அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செ
தனள் காசிபதிசி உலகமாணுக்கர்களுடன் ஸ்நானதீர்த்தமாடி அம்மைநாத
சத்திமூவ யிஸ்பரிக்குமர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர். சுவாமி அ
ன்பேரில்வைத்தபேரன்பினால் சொர்க்கலோகப்பதவியநுக்கிரகஞ்செய்
தனனென் றுகூறிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்
வாறு.

கரிவலம்வந்தநகரத் தீர்த்தஸ்தலசரித்திரம்.

இன்னகர் சொப்பன பெட்டையானை சனிசைக்குலீலை
தன்னகர் வலங்கொண்டேகி தலந்தனிலோடிமீண்டு
பொன்னதி பொருநைபார்த்து பொருட்கிமுக்கணனை போற்றி
யின்னங்களொலிக்குங் கோயில் லிங்கா இலங்கே கூடி. (௧)

சீர்வளர் முகில்கள்சூழுந் திங்கள்சூழ்மாரி பெய்யும்
நீர்வளர் கழனிசூழு நெய்தல்சூழ் தென்னைசூழும்
வார்புனல் விதிசூழ்ந்த மாநகர் மாடமோடு
கார்வளர் சோலைசூழுங் கரிவலம்வந்த நல்லூர். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்விதஅலங்காரம்பொருந்திய நகர
ஸ்தலத்திற்கு தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆனந்தமேக சந்த்ரஜலமழையுஞ் சங்கா
ரத்தின ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழி
ந்தியகாமேகிகிகளுஞ்சேர்ந்து அம்மைநாதர்தீர்த்தஸ்தலம்விட்டெ
ழுந்து அதன்கீழ் இந்திரதிசையிலிருக்கின்ற கரிவலம்வந்தநல்லூரிலெழுந்
தருளிய விசாலாருக்குமணி சத்தியாம்மைசமேத லிங்கம் கடேசரா

லயத்திலும் வீற்றிருக்கின்ற குபேரதிசையிலுடையதாயிருக்கின்றமையாத வதித்தத்திற்குப் பொருணையாதா வந்து அன்னகர மகாலிங்கம் பராசத்தி நடேசர் சாலாட்சி கமலக்கண்ணன் ருக்குமணி சத்தியபாமை இவர்களுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனன். மாதவ தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுடர்கள் ஐப்பசிமாதம் முப்பதுநாளுந் தீர்த்தமாடி இவ்வாலய தெரிசனஞ்செய்து யானைதானம் கோடை அலங்கார பூசைகணைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடசோபசாரத்தை நடத்தி கண்டாமணி சேகண்டி இன்னங்களினாலியுடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்வதுமன்றி ஓர்காலிரவு பகலாக அன்னகரச்சோலையில் சஞ்சரிக்கின்ற ஓர் கொம்பன்யானை மன்மதவிகாரத்தால் மதம்பொழிந்து அதின் பெட்டையானையை பின்தொடர்ந்து அறுபதுநாழிகையு விடாமல் அன்னகரத்தை வலமாகச்சுற்றித்திரிந்துகொண்டிருந்து மறுநாள் அருணோதயகாலத் சமீபத்தில் கொம்பன் பெட்டையானையை மருவிப் புணர்ச்சியானதில் விந்து நிலமிறங்கி பிரமமாகிய ஆனந்தமாய்ப் உள்ளடங்கி கருத்தரித்து பத்துமாதிங்களான முன்னூறுநாளில் அதிசயப்படும் பசலையழகுதுரியப்பிரகாச வடிவமாய் குஞ்சரங் குட்டியொன்றுண்டாயிற்று இரண்டுயானைக்குஞ் சிவபெருமான் அனுக்கிரகத்தினால் மோக்ஷங்கொடுத்து குட்டியையும் பரிபாலித்தவருமப்படியே இப்பிறகு குஞ்சரத்துக்கும் அநுக்ரகித்தனர். இப்படி மகாத்மியமிகுந்திருக்கின்ற மாதவதீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுடர்கள் மிருகங்கள் பட்சிகள் ஸ்நானதீர்த்தமாடி அன்னகர ஆலயங்களை வலப்பிரதக்ஷணமாக வந்தால் அவர்களுக்கு புத்திரர் புத்திரிகள் பிறந்து அந்தியகாலம்வரை வியாதியும் இடையூறுமன்றி பாக்கியங்களனுபவித்து மோக்ஷவீடுபெறுவதுமன்றி நரிகள் வலம்வந்ததனால் ஞானமுண்டாயிற்றென்று சநகாதிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சுதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

ஸ்ரீரோமரிஷி யாகக்ஷேத்ர தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

செய்தவர் தீர்த்தபெருஞ் சிறந்தனள் தாம்பிரவர்ணி
உய்வகை யறிந்தஞான ரோமரிஷியென நகரமாகும்
மெய்ம்மையா யாவரேனும் விரும்பியே அங்குண்டேசர்
கைதொழு மானுங்காண்போற் கதியினைபெறுவார் மெய்யே. (௧)

மாலயன் முனிவர்சித்தர் மநுரவிஞ்சையர் விண்ணோர்கள்
காலனை யுதைத்த மார்க்கண்டனுக்கு வரமளித்தே
சீலநற்குரிய கும்பன்சிறந்தன்னோர் வசுக்கள் வந்தே
ஏலநற்றீர்த்தமாடி யேகமாய் வரம் பெற்றாரே. (௨)

யின்னவரெவரு மூழ்கி யின்பவீட்டினிது நல்கும்
மன்மதனங்குடேசன் மகிமையை யுணர்ந்தோ மின்னம்
துன்னு மார்க்கண்டனோடு தூய்ய நீராடுவோர்கள்
யன்னகரோமருக்ஷிரம அரன்பத மவர்சேர்வாரே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே புரோமரிஷி இருக்கூட்டமாய் தவம்புரிகின்ற தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு தாம்பிரவர்ணிமாதா கரிவலம்வந்த நல்லூர் தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலதும்மழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் யேகாதேசி நதிகளுஞ்சேர்ந்து இந்திர திசையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அங்குண்டீசன் ஆதிவிசுவநீதன் யெழுந்தருளியிருக்கின்ற நகரச்சிறப்பை மொழிகின்றதெப்படியெனில் பிரமாலயமாக மாடமேடை உப்பரிக்கையிலுமாக பவுண்டரீகர் அந்தணர் அருமறையோர்கள் வேதியர் புரோமரிஷி காஞ்சனரிஷி கமலாலயரிஷி கண்ணுவரிஷி கருணையரிஷி காலானந்தரிஷி கருமுகில்ரிஷி கதிர்வேல்ரிஷி விஷ்ணுதொண்டர்கள் ஆழ்வார்கள் பின்னும்பணிவிடைக்காரர்களுமாக பிரதிதினங்காலை பிரதக்காலசமையத்தில் ஏகாதேசிநதிகளுடன்வந்த தாம்பிரவர்ணியைக்கண்டு ஆச்சரியத்துடன் சந்தோஷமுற்று ஆனந்தப்பரவசமாய் அனைவருந்தீர்த்தமாடி அங்குண்டீசுரர் கமலநாயகி மகாவிஷ்ணு ருக்குமணி சத்தியபாமையிவர்களுக்கு அன்னகர பூங்காவனத்தில் புஷ்பித்திருக்கின்ற மலர்களையெடுத்துக்கோர்த்தும் காவுகளில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காட்டுபசுக்களை வரவழைத்து அதிலுள்ள பாலைக்கறந்து இளநீர் வாசனைதிரவியங்களுடன் அபிஷேகமலங்காரஞ்செய்து பூசைநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கொம்புகாளத்துடன் தூபதீபசோடஷதீபா

ராதனை சமையஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்தனர். அன்றியுஞ் சிவயோகநிஷ்டர்களனைவரும் அவரவர் மாடமேடையுப்பரிக்கைகளிலிருந்து பிரமசிந்தை செய்து காயத்திரிமந்திரஜெபமும் ஓங்காரவேதமாகிய பதினெண்புராணங்களும் பாராயணஞ்செய்வதை அன்னகரத்திலுள்ள பூமான்களும் அவரவர் ஸ்திரிகளுமாக கற்றுக்கொண்டு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவபெருமானுமாபதி மகாவிஷ்ணு ருக்குமணி சத்தியபாமையிவர்களுக்கு வாசனைதிபுஷ்பங்களையெடுத்துக்கோர்த்து சுவாமிகளுக்குசாத்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்தவுடன் பிரமஹத்திபஞ்சபாதகமும் நீங்கிவிட்டு அவரவர் சாஸ்திரிய புஷ்பாதிகளை படிகளைத்து அவரவர் ஸ்திரிகளுக்குக்கொடுத்து அவரவர்வாங்கி தன்தன் சிகைகளில் சூடிக்கொண்டு தங்கள்தங்கள் பர்த்தாவினிடம் இரவில் மன்மதலீலைகளில் விந்துநாதம்பிறந்தியசமயம் பதிவிரதாதீர்த்தமாடி ஸ்தலதெரிசனஞ்செய்து முக்கூடி கெர்ப்பவுர்ப்பத்தியாய் மறுநாள் பிரசவம் பாக்கியமாடி ஸ்தலதெரிசனஞ் செய்ததினால் சிவதவசிகளாகவும் பவுண்டரீகர்களாகவும் புத்திரர்கள் ஜெனனமாய்ப்பிறந்தனர்கள் யிவ்விதவளம்பொருந்திய சோலைகள் புன்னை மரங்களில் ததும்பிய மதுதேன்மதுவுகளை அதிலில் புஷ்பித்திருக்கிற மலர்களில் ததும்பிய தேன்மதுவுகளை இனைப்பாரி ஓடியாடி உட்காராயிருக்கின்ற வண்டு தும்பிகளெண்டு இனைப்பாரி ஓடியாடி மதுவுகளையருந்தி ஸ்ரீங்காரசந்திரகாமபாராயணம்பண்ணியதைசார்த்து மதுவுகளையருந்தி ஸ்ரீங்காரசந்திர இன்னோகள் மயில்கள் குயில்கள் அச்சேபியில் பரந்துலாவித்திரிகின்றன கிளிகளெல்லாம் கட்டுரைத்தும் பாரிக்கேட்டு அன்னங்கள் சிறகினாலடித்துக்கொண்டு சொற்றுக்கேட்டுகற்றுக்கொண்டு சிவகாமசுந்தர பாராயணம் பண்ணுவதும் மயில்கள்தோகையை விரித்தாடுவதுங் குயில்களிசைபாடுவதும் இஷ்டமாக அசோகமதனைவிரித்தாடுவதுங் குயில்களிசைபாடுவதும் ஸ்தோத்திரமொழிகின்றது இரவுமூன்றுஞ்சாமம் நாழிகைதொறுஞ்செவ்வண ஸ்தோத்திரமொழிகின்றது இரவுமூன்றுஞ்சாமம் நரிகள் கும்பல் கும்பலாய்க் கூடிக்கொண்டு லாஞ்சாமத்தில் சாம்புவென்னும் நரிகள் கும்பல் கும்பலாய்க் கூடிக்கொண்டு சொக்கலிங்கம் மீனாட்சியே சொக்கே சொக்கேவென சென்னலில்நின்று சொக்கலிங்கம் மீனாட்சியே யென்று நாமங்களைப்பாடியதனால் நரிகூட்டங்கள் கடல்வனம்போய் முட்டிநின்றது அந்தச்சோலையிலுள்ள லவகமானுக்கர்கள் சொல்வதும் பின்னும் அந்தச்சோலையிலுள்ள செவ்வாழை கருவாழையுங்கதலி சுற்கதலி கற்கதலி ரஸ்தாளி பூசாசகாழி செவ்வாழை கருவாழையுங்கதலி சிறுகதலி சுந்தரதாளி பழுத்து நிரம்புகிடப்பதுகளை சோமாங்கனி பலாக்கனி நவ்வல்க்கனிகள் பழுத்து நிரம்புகிடப்பதுகளை சோலையில் வாசனைசெய்கின்ற வானரங்களெடுத்தருந்தியும் சில கருவந்திலையில் வாசனைசெய்கின்ற வானரங்களெடுத்தருந்தியும் சில கருவந்தி செம்மந்தி சின்னமுதலியதுகள் மரங்களில் தொத்திப்பேரி தாவித்தாவி கனிகளைப்பிடுங்கியருந்தியும் மற்றுங்கனிகளைப்பிடுங்கி அம்மானைபோட்டாடுவ

தும் திருமதில் கோவில் கோபுரம் மாடமேடை உப்பரிக்கைகளிலிருந்து தாவித்தாவி ஆனந்தக்கூத்தாடி கனிகளையருந்திக்கொண்டு கிளிக்கூட்டஞ் சென்று சிவநாம பாராயணஞ்செய்வதும் இப்படி அலங்காரம்பொருந்திற அக்குண்டேசன் ஆதிவிக்லேசுரர் ஸ்தலதீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுடர்கள் அமாவாசை பௌரணை சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரங் கிரண புண்ணியகாலங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்தமாடி கோவிலிற்சென்று சுவாமிகளுக்கு மானதாயிடைக அலங்கார பூசை நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னக்கைத்தாளி ஆரவாரத்துடன் தூபதீபசோடசத் தீபாராதனை நடத்தி தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு அந்தியகாலமானவரை வியாதியன்றி பாக்கியவந்தராய் புத்திரபௌத்திராதிகளுடனிருந்து ஸ்மரணகாலத்தினது கினைக்கின்றபடி ஜெனன ஸ்வர்ப்பத்தியாவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

போகரிஷியாசிரம காந்துருவதீர்த்தஸ்தலசரித்திரம்.

ஆகமவிதி முறையருள் முனிரிஷி சித்தரன்புடனேகி
யாகவோமங்கள் செய்தனர் நலம்பெற நலதி
யோகமாகவே காந்துருவலிங்கந் காம சவுந்தரியை
போகரிஷிகருவூரான் கொங்கணரிஷி அங்கூற்றனன் பத்தேமே. (௧)

அமைத்த வாலைபம் போகருமர்ச்சனை புரிந்து
சமைத்த நல்வரம் பெற்றனன் சரணடைந்து
உமைத்தய விறையுற்றனன் அரன் காந்துருவ
னிமைத்தவன் மகிழ்ந்த சான்றாழினை யிணைந்தே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பாமசிவனிடமுன்னையமான தாம்பிரவர்ணிநதி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல புஷ்பமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் ஏகீபுதனாகிகளுஞ்சேர்ந்த அங்குண்டேசன் ஆதிவிசுவனுகன் தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்தது அதின்கீழ் இந்திர திசையில் வசிக்கின்ற போகரிஷி ஆரண்யத்தில் காந்துருவலிங்கம் காமசவுந்தரியுமெழுந்தருளிய காந்துருவதீர்த்தத்திற்குப் பொ

ருந்தொரூரா வந்தனன். அந்த ஆரண்யத்தில் போகரும் அவருடையசிஷ்யன் கருவூரார் கொங்கணருடன் அஞ்ஞாற்றி அனேகந்தேழு சிஷர்களாக நவஞ்செய்கின்ற நகரத்தினது மத்தியில் காந்துருவலிங்கமுங் காமசவுந்தரியம்மையு மெழுந்தருளியிருப்பவர்களுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனன். இப்படியுற்ற தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுடர்கள் மாதசங்கராந்தி அமாவாசை பௌரணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரங் கிரண புண்ணியகாலங்களில் பிராதக்கால ஸ்நான தீர்த்தமாடி ஸ்தலதெரிசனஞ்செய்து இப்படி மூன்றுநாளிரவு பகல் ஸ்தலவாசஞ்செய்து தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு போகரிஷியால் காயாதிகற்பங் கொடுத்தருந்தியும் காந்துருவலிங்கம் காமசவுந்தரியாக அநுக்கிரகஞ்செய்கின்ற தெப்படியெனில் இருநூறு வருஷம் காயபெலமாய் தவசிருக்கும்படி அநுக்கிரகஞ்செய்தனரென்றவாறு. சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனன்.

மந்திரேசுர தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

பானலாம் பழுனமெல்லாம் பணிலங்கள் வளருகிடப்பரயும்
மீனலாம் பச்சையாரு விளைவுரு பச்சையாரு
தேனெலா மலர்கள்சிந்துந் தெருவெலா மலர்கள்சிந்தும்
வானுலாவிய தண்சோலை மந்திரேசுர நகரமாகும். (௧)

அந்தவயிரவ மலைதனிற் பாதியை யமலன்
சுந்தரச்சடை நாதனும் மற்றொரு பாதி
தந்தையாகிய கரும்பாண்டியன் மலைதனிலிருக்கும்
பந்தம்வெண்டினர் பச்சையாற் றனிலப் பணிந்தான். (௨)

அன்று பாண்டியன் வயிரவ மலைகளாறுக
ளொன்று தாம்பிரவர்ணியுஞ் சேருமுக் கூடல்
ஒன்றுசங்கம மாடியோ மீசனைப் பணிந்தோ
ரன்று கங்கையாடிய ராமூழ்கிலொரு பலமே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே கரும்பாண்டியமலையிலிருந்து வருகி

ன்ற செங்கைத்திரும் வயிரவமலையினின்றிருந்து வருகின்ற [illegible] சேர்ந்து பச்சையாறும் மகாதாம்பிரவர்ணியுடன்கூடி ஆவர்த்தமேக சுத்த ஜலமழையும் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தின மழையும் பொழிவதுடன் சேர்ந்து போகின்ற ஆச்சிரம சாந்தரூர்த்தி தமார்க்கமாய் அதன்கீழ் இந்திரதிசையிலுதையமாகிய மந்திரேஸ்வரலிங்கமங்களேஸ்வரியுமெழுந்தருளிய இதின் மத்தியில் பச்சையாறுவந்துகூடிய முந்நதிசங்கமதீர்த்தத்தினிடம் பொருனைமாதாவந்து அர்ச்சனைஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படியுற்ற தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் அந்த மந்திரேஸ்பரலிங்கம் மங்களேஸ்வரிக்கு மானதாவிடேக மலங்கார பூசை நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னம் சங்குநாதத்துடன் ஆயத்த சோடசௌபசார தீபாராதனைநடத்தி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தவர்களுக்கு இப்படி மூன்றுநாள் அங்கே ஸ்தலவாசமாயிருந்து ஸ்நானஞ்செய்து தெரிசனம்பண்ணியவர்களுக்கும் அவரவராயிசுவரை வியாதியன்றி பாக்கியவான்களாயிருந்து செல்வங்களை அனுபவித்து முடிவில் அந்தியகால மோக்ஷாதிகளைப் [illegible] ஸ்தலவாசமாய் தீர்த்த தெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கும் நான்குவேதங்களுமுபாசனையால் அனுக்கிரகஞ்செய்து அந்தியகாலம் பிரமரிஷிகளானவர்களை சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

திருவேங்கடநகர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

கருமுகில் வர்னங்காட்டுங் காங்கபன் கருணைவாழ்த்திப்
பெருவிருப் போடுசென்று பிராணையங் கோயிற்சென்றே
பொருவின்மா ஸ்ரீனிவாசனலமேலு மங்கையுமே வாழ்த்தி
திருமலர் நகரின்வாசன் திருவேங்கட நகரமாமே. (௧)

மற்றுள ஆழ்வார்கூட்ட மகிழ்வோடு மினிதுவாழ்த்தி
சுற்றுநற் பிரகாரஞ்சூழ்ந்த சன்னதியில் வந்தே
நற்றவம் புரியுமாழ்வார் ஸ்ரீனிவாசனைப்பணிந்து வாழ்த்தி
சிற்றடிபுரியுமந்த திருவேங்கட நகரமாமால். (௨)

மதிபொழி மாடமேடை மாமணி யாகசாலை
புதியபொற் கோபுரங்கள் புனிதநற் சூழ்வார்சூழ்ந்த
கதியுயர் தென் கலையார்கூட்டங் காவுசூழ் மலையுமெய்தி
திதிபொருள் இரத்தினமோங்குந் திருவேங்கட நகரமாமே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமசிவனிடமுதையமான மகாதாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும்பொழிவதுடன் திரையோதே நதிகளுஞ்சேர்ந்து மந்திரேஸ்வரலிங்க தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து குபேரதிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளக்கணிதீர்த்தமுந் திரு ஸ்ரீனிவாசன் அலமேலுமங்கையும் ஆழ்வார்கூட்டமுந் தென்கலையார் வடகலையார்களுடைய மாளிகை சாலைகளுஞ் சோலைகளைச்சேர்ந்த திருமதில்களுஞ்சூழ்ந்த வீதிகளில் அக்கிராரங்களின் திருமாளிகையிலாக ஒழுகுண்டங்களும் பந்தி பந்தியாயிருந்து வேள்விநடத்துவதும் விஷ்ணுபக்த ஆழ்வார்களிருந்து திருவாய்மொழி பாராயணம்பண்ணுவதும் அசோதைமகன் கிருஷ்ணனுடைய லீலைகள்மொழிவதை சோலை பூங்காவனங் கோவில் கோபுரந் திருமதில் பன்னகசாலை இதுகளில் வாசஞ்செய்து உலாவித்திரிகின்ற பஞ்சவர்ணக்கிளி சங்குநிரக்கிளி பச்சைவர்ணக்கிளி விருக்ஷங்களில் வீற்றிருக்கின்ற கிருஷ்ணபக்ஷி மயில்கள் குயில்கள் அன்னங்கள் வேதகீத திருவாய்மொழிகள் பாராயணம்பண்ணுவதை காதுகொடுத்து உற்றுற்றுக்கேட்டு கற்றுக்கொண்டு ஓதிக்கொண்டு அர்த்தம்பேசுவதும் அன்னகரவிஷ்ணுபக்த ஆழ்வார்கள் அவரவர் ஸ்திரீகளுடனிருந்து இங்கிதலீலைகளான நாடனஞ்செய்யுஞ் சமையத்தில் விந்துநாதமிறங்கி கெர்ப்பவுற்பத்தியாய் திருநாமத்துடன் செவாங்க குழந்தைகள் ஆயிரந்திரு ஆழ்வார்களாக உதையமாய் அதுகளுந் திருவாய்மொழி பாராயணம்பண்ணுவதுமானதை ஸ்ரீனிவாசனும் அலமேலுமங்கையும் கேட்டு ஆனந்தசந்தோஷத்துடனிருக்கின்றதை மகாதாம்பிரவர்ணியானவள் சுவாமி வைகுண்டபதி அலமேலுமங்கைக்கு வேதாதுகொடுத்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி அலங்காரம்போன்ற ஸ்தலதீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் ஸ்நானதீர்த்தமாடி சுவாமிக்கு மானதாவிடேகமலங்கார திருவமுது

தியாராதனை நடத்தி எக்காலுஞ் சின்னங்களாரவாரத்துடன் தூபதீபாராதனைசெய்து திருவாய்மொழி பாராயணம்பண்ணுகின்றவர்களுக்கும், ஓர் மண்டலம் ஸ்தலவாசமாயிருந்து ஸ்நானதீர்த்தமாடி திருவாய்மொழிபாராயணம்பண்ணியவர்களுக்கும் அவரவர்களாயிசுவரை விபாதியன்றி பாக்கியங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்திலும் திருவாய்மொழி பாராயணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குஞ் சமையத்தில் ஆழ்வார்கள்வந்து சடத்துடனே வைகுண்ட லோகபணிவிடைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தாருகாவனக்ஷேத்திர தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இன்னதாகு நற்றாருகாவனக் க்ஷேத்திரத்தியல் பென்றே
பன்னுமாதவந் தோதிய சூதமாமுனி பகர்ந்த
முன்னிரண்மறை வியாசனார் சுகத்தமுனி மொழிந்த
தன்று தாருகா சூரர்ன்மகிமையைச் சொல்வேன். (௧)

பூங்கில் வெள்ளெருக்கு தாழை மூதகனி தெங்குசூழ்ந்த
காங்குசூழ் மருதுதேக்குநறுமலர்ச் சோலைசூழ்ந்த
தேன்மலர் புன்னைகமுகு செண்பகஞ் சோலைக்குமாங்கே
தாங்குபூங்காவும் பொய்கை தாருகாவன மிதாமே. (௨)

ஆதியாம் நாதம்தானே யகமகிழ்ந்திருக்குஞ்சோதி
பேதியாதிருக்கும் பொய்கை பிரணவாலயமூற்று
வேதியனாந்தர்சித்தர் விண்ணவர் ரிஷிகள் வாழ்வோர்
தாதியஞ்சூரய்யன் பந்திதாருகாவன மிதாமே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலகம் உய்யும்பொருட்டெழுந்தருளிவந்த மகாதாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக வுத்தமமென்னும் சங்காரத்தமேகனும் பூமணமுமுஞ் சம்வர்த்தமேகனுமெ னிரத்தினமழையும் பொழிய ஆடன் ஜீவநதிகளுஞ்சேர்ந்து பச்சையாக சங்கார திருவேங்கடவிட்டெழுந்து பிரணவாலயசொரூபமுற்றிருக்கின்ற தாருகாவன

த்தில் வசிக்கின்ற நாத்திபெட்டி சூரர்களுக்குத் தலைவனான தாருகாவனச் சூரர்களிடம் பொருளையாகவந்து சூரர்களுக்குஞ் சிவதாது அனுக்கிரகஞ் செய்தனன். அந்தவனச்சிறப்பை கேளும் ரிஷிகளே பண்ணை பண்ணையாக மூங்கில்களும் திரள் திரளாக வெள்ளெருக்கலை தாழைகளும் வேம்பு கல்லல் நாவல் தேங்கு தேக்கு மருது தெல்லை சூழ்ந்த சோலைமத்தியில் சந்தனவிருட்சகஞ் சாம்பிராணிவிருட்சகஞ் அதில் தேவதாருவிருட்சகஞ் சூழ்ந்த தாமரைத்தடாகப் பொய்கைமத்தியில் பிரணவமும் பிரணவாகாதி ஆலயங்களும் அட்டகாளி அட்டதுர்க்கை அட்டசாஸ்தா பின்னுமந்தத் தாருகாவனப்பூங்காவில் மல்லிகை முல்லை பிச்சி இருவாச்சி மருக்கொழுந்து வெள்ளலரி சுகந்தபுன்னை செவ்வலரி செம்பரத்தம்பூ செருந்தி சிவதுளசி மருக்கொழுந்துளசி விருட்சிப்பூச்சை நீலோற்பலம் வெண்டாமரை செந்தாமரை செங்கழுநீர் கஸ்தூரி இவ்விதமலர்கள் அந்தப்பூங்காவில் பூத்துச் சொரிந்து நிறைந்து கிடக்கின்ற புஷ்பங்களைத்தும் அந்தவனத்தில் தவசிசெய்கின்ற ரிஷிமுனிவராதிகள் விண்ணவர்கள் வேதியர்களனைவோர்களுமெடுத்துக் கோர்த்து பிரணவலிங்கம் பிரணவத்தாதி சூலினி முதலிய ஆலயங்களுக்குஞ்சாத்தி அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தும் பின்னுமந்த தாருகாவனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரம்மாலயம் விஷ்ணுவாலயமுதலாகளுக்கும் பொருந்தாவாசப் புஷ்பங்களினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர். இப்படி அலங்காரம்போன்ற தாருகாவனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கபிலவரிஷி ஆச்சிரமமுதல் இத்திசையிலிருக்கின்ற வெள்ளியங்கிரிவரை தாருகாவனக்ஷேத்திரமெனவும் அதில் மந்திரேஸ்வரலிங்கமும் தேவேந்திரதீர்த்தமும் உடையதாயிருக்கின்றதெனவுஞ் சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

கபிலவரிஷிதவச மகிமை சரித்திரம்.

மிக்க தாம்பிரவர்ணியை விருப்பொடு கண்டான்
அக்கணத்தினி லற்புத பொருளை கிராட்டி
புக்கமாதவற் கமலவற் புகழ்ந்தது சமித்து
நெக்குமுன்னத்தின் பொருளை மந்திரத்தினை நினைந்தான். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி சொரூபசாரமுடைய மகா

தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் இரியோதேசிரதிகளுஞ்சேர்ந்து தாருகாவனதீர்த்தம் விட்டெழுந்து நித்தியானந்தரிஷி சத்தியானந்தரிஷி கபிலவரிஷி இவர்கள் தவசுசெய்கின்ற ஆச்சிரமத்தூடே பொருனைமாதாவந்து மூன்றுரிஷிகளுக்கும் அனுக்கிரகவிடை கொடுத்தனள். இம்மூவரில் கபிலவரிஷிக்கு சுதிமூலத்தான்ரிஷிகளுக்கு மூலலிங்கமும் தரிசனஞ்செய்து கபிலவரிஷியே நீர் இந்தமூங்கிலடியில் [illegible] மாதுளிவடையிலிருப்பீரெனவும் அனுக்கிரகமானவுடன் மற்ற இரண்டு [illegible] ரிஷிகளையும்பார்த்துப் பொருனைமாதா உரைக்கின்றதெப்படியெனில் நீங்கள் புயற்றப்புமன்றி இந்தத் தாருகாருரன் வனத்திலிருக்கானின்ற வேணுலிங்கத்துக்குந் திருமூலலிங்கத்துக்கும் உரித்தாயிருந்து [illegible]புரிந்து [illegible]விடைசெய்திருப்பீர்களெனவும் பொருனைமாதா அனுக்கிரகஞ்செய்தனளென்று சனிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

திருவக்கினீசுரற் றீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

காருலாவிய சோலையிற் கழிமயினடிக்கும்
சீருலாவிய பனைதொறுஞ் செங்கிகெல்விளையும்
மேருலாவுபொன் மேடைகமுழங்கலு மிலங்குஞ்
சீருலாவியக்கினீசுர திருநகரம் (௧)

வேதவேதிய ருகமம் வீதியிற் முழங்கும்
பூதிசாதன முனிவரற்சாலையும்பொருந்தும்
மாதுலற்கருள் பொருளுடையவர்களாருயும்
நீதியின்னொல் சாலைகளெங்கலும் நெருங்கும் (௨)

வாவியெங்கணுந் தாபனா மீதனம்வதியும்
காவுதேங்குபொன் வண்டினங்காமாம் பாடும்
ஓவியஞ்செறி கோபுரமும்பரி ஞெங்கும்
தேவர்போற்றிடுமக்கினீசுர திருநகரம் (௩)

சித்தலுஞ்சென்று சேமமாய்ப் பொகைசீராடி
சுத்தமாதவ மியத்திருதயவிணுற்றாயோன்
முத்திகல்கிடு முனரியின் லிங்கமாய் முளைத்தே
அத்தன் மெய்யினிலமார் கழலர்மழை பொழிந்தே. (௪)

பாலலோசன பறனக் கினிசுரப் பதியிற்
சீலஞ்சேல் குயற்சென்றக் கினிதீர்த்தம தாடி
ஆலயத்தான் பதம் பணிந்தனனப்புதம்பெற்றார்
சால வெண்ணிலாற் தகைக்மையார் ரிஷிமுனிமொழிவார். (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித மகாத்மியம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் இரியோதேசிரதிகளுஞ்சேர்ந்து திருவேங்கடசுரம் விட்டெழுந்து இந்திரதிசையிலிருக்கின்ற தாருகாவன கபிலவரிஷி ஆச்சிரமத்தூடேசென்று அதற்கு இமதிசையில் தருவாசரிஷி ஆச்சிரமந் திருவக்கினீஸ்சுரரும் ஆவுடையாயுமெழுந்தருளியவர்களிடம் பொருனைமாதா வந்தனள். உடனே அன்னகாக் [illegible]யுரைக்கின்றதெப்படியெனில் சுயம்பு ஸ்தலமான அக்கினீஸ்வரர் வருணதிசைபார்வையுமான சுவாமி இடப்பாகத்தில் அக்கினீஸ்வரர் குபேரதிசைப்பார்வையு மெழுந்தருளிய ஸ்தலத்திலுள்ள ரிஷிகள் முனிவர்கள் வேதியர்கள் அந்தணர்கள் யோகீஸ்வரர்கள் பின்னுஞ்சிவதவசிகளனைவருங்கூடி அக்கினீசுரர் தீர்த்தத்தில் பிரதிதினம் பிராதஸ்நானதீர்த்தமாடி அவரவர் ஆச்சிரம யாகசாலை மாடமேடை உப்பரிகைகளிலிருந்து புராணபாராயணஞ்செய்வதும் ரிஷிகள் யாக ஓமங்கள்கடத்துவதும் முனிவராதிகள்நிஷ்டையிலிருந்து கோமுகாசனம் போட்டு மயூராசனம்போட்டு தவசுசெய்வதும் வேதியர் அந்தணர் அருமறையோர்கள் காயத்திரிமந்திரஜெபம்பண்ணுவதும் சிவயோகிகள்பிரமவித்தை வேதவித்தை பாராயணம்பண்ணுவதையும் அன்னங்கள் சோலைசூழ்ந்தகாவுகளில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பஞ்சவர்ணக்கிளி பச்சைவர்ணக்கிளி சங்குவிரக்கிளி பின்னும் மயில்கள் அன்னங்கள் குயில்கள் நாகணமுதலிய

பட்சிகளெல்லாங் காதுகொடுத்தூற்றூற்றுக் கேட்டு கற்றுக்கொண்டுமர ங்களில்த் தாவித் தாவி ஓடியாடியெழுந்து கனிகளை அருந்திக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று அர்த்தபாராயணம் பண்ணுவதை அக்கினீஸ்வரரும் ஆவுடைநாயகியுங்கேட்டு சந்தோடமுற்றிருக்கின்ற சமையம் பூங்காவன த்தில் சஞ்சரித்து உலாவித்திரிகின்ற வண்டுதும்பிகள் ஸ்ரீங்கார சத்தி நாமபாராயணம் பண்ணிக்கொண்டெழுந்து மலர்களிலூறிய மதுவுகளையருந் தி சங்கீதத்தியானம்பண்ணுவதை ரிஷிமுனிவராதிகள் கேட்டு வேதாப் பிரியம்பண்ணுகின்றதே நமது இருக்கூட்டத்தார்களுக்கு புருஷம் அர்த்த ம்தெரியவேண்டுமானால் வருணதிசை மேல்கரையில் தவசுசெய்துகொண் டிருக்கின்ற காலாங்கி ரிஷியிடமுரைத்து அவரால் அக்கினீஸ்வரரிடம் கேட்டறியவேண்டுமெனச் சென்று காலாங்கிரிஷியை நமஸ்காரஞ்செய்து மொழிகின்ற வகைப்படியெனில் ஓய் ரிஷிகள் முனிவராதிகளே இந்த ஸ்த லமகிமையை மொழிகின்றது அக்கினீஸ்வரரிடங் கேட்டுத்தெரியவேண் டுமேயன்றியும் சுவாமி ஆவுடைநாயகிக்கு யெக்காலமும் உரைக்கும்போ தெல்லாம் பட்சிகளும் வண்டுதும்பிகளும் சுவாமிக்குச் சாத்தப்பட்டிருக் கின்ற புஷ்பங்களிலூறிய மதுவுகளை அருந்தும்பொழுது கேட்டு கற்றுக் கொண்டு அதிலுலுதுகளுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதென்றும் நமக்குத்தெரிய வேண்டுமானால் சுவாமியினிடம் கேழ்க்கவேண்டுமென மொழிந்தனரெ ன்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென வுமாம்.

வருணதிசையிலுதையமாகிய அழியாப்பவிநாயகர் ஸ்தல சரித்திரம்.

வானுலாவிய சோலையின் மத்தக முகத்தான்
தேனுலாவிய மலரிடை வண்டினஞ் செறியும்
மானுமத மதஞ்சாக்கதில மூங்குங்கும் மனைத்தாங்
கானுலாவிய கணபதி ஐங்கரன் காதை. (௧)

ஆனைகாத்திடு மய்யனை யம்பிகை யுதவு
தானவனழியாப் பதிவி நாயகன் தானுங்
கானவரமகன் கணவனுங் கழிப்பொடு மிருந்து
தானைசூழ்சுகர் தழைத்திட செல்வமும் தழைக்கும். (௨)

[illegible]

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அந்த பரப்பிரமத்தினிடம் உதைய மான மகாதாம்பிரவர்ணிமாதாவானவள் ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் திசையோதேவிகளுஞ்சேர்ந்துவருணதிசையில்காலங் கிரிசியாசிரமத்திலெழுந்தருளியிருக்கானின்ற அழியாப்பதிவிநாயகனுக்கும் வல்லபைக்கும் பொருளைமாதா அர்ச்சனைஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் அந்த மூலபிரணவமந்திரபொருளுக்கு காலாங்கிரிஷி சிஷர் சத்தியானந்தர் நித்தி யானந்தர் சவுந்திரானந்தர் சுவுமியானந்தர் நால்வருங்கூடி மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின் னங்களொலியுடன் அபதீபசோடசவுபசாரதீபாராதனைநடத்தி ஸ்தோத் திரதெரிசனஞ்செய்தனர் இப்படியிருக்க ஆசிரமத்தில் வாசஞ்செய் கின்ற மயில்கள் குயில்கள் அன்னங்கள் [illegible] அன்றுஞ்சி புள் இதுவெலாஞ்சிஷர்கள் நால்வரும் பாராயணம்பண்ணிய [illegible] மொழி களையுங் கீதைமொழிகளையுங் காதுகொடுத்தூற்றூற்றுக்கேட்டு [illegible] கொண்டு ஒன்றோடொன்று அர்த்தம்பிரித்துப்பேசுவதில் அர்த்தம் [illegible] பியப்படாமலிருப்பதை ஐங்கரன்கேட்டு வசிவயோகீசுரர்களே [illegible] அக்கினீசுரரிடம்போய்வணங்கி மொழிந்தாலருள்கூருவார் [illegible] கஞ்செய்வாரெனவுரைக்க காலாங்கிரிஷியுடன்சிஷர்கள்நால்வரும் [illegible] மநுக்கிரகம் நிக்கிரானுக்கிரகம் பொருந்திய அக்கினீசுரரிடம் [illegible] பணிந்து மொழிந்தனருடனே [illegible] ள்ள வேதியர் அந்தணர் மாதவரிஷியுடன் [illegible] முனிவ ருடன் நான்குரிஷிக்கும் உரைக்கின்றதெப [illegible] தும்பிகள் பக்ஷிகள்பேசுகின்ற வேதாகமவிதிகளின் அர்த்தங்களை நாம் உரைக்கின் றோம் கவனமாய்க்கேளுங்கள் இந்த தாருகாவனம் மத்தியில் கபலவரிஷி மவுனசமாதியாய் தவம்புரிகின்றனர் அவர் யெழுந்தருளிய குபேரதிசைப் பக்கத்தினது திருமூலநாதனென்றும் திருமூலலிங்கமெனவும் சிவபெருமான் யெழுந்தருளியதற்கு இந்திரதிசையில் சிந்துபூந்துறையென தீர்த்தஸ்தல மிருப்பதின்மார்க்கம் தாம்பிரவர்ணியேயின்றுள் அந்த மகாலிங்கத்துக்குந் சிந்துரதீர்த்தஸ்தலத்திர்க்கும் வெகுதூரமாயிருப்பதினால் அந்த வேணு வனக்ஷேத்திரத்திற்குச்சமீபமாக குறுக்குவழியொன்றிருக்கின்றது அந்த மார்க்கம்போவதில் திருவருமாமலையெனவும் பழனிப்பாறைமலையெனவும்

114641

திசை காமமாகிய ஸ்தலத்திற்குமிந்த வேணுவனமாகிய தாருகாவனச் சேத்திரத்திற்கும்போய் வறவுங்குறுக்குத்துறை திருவுருமாமலை ஸ்ரீசுப்பிரமணியம் வள்ளிதெய்வானையுடன் யெழுந்தருளியிருக்கின்றனர் மகாதாம்பிரவர்ணியானவள் அந்த சுப்பிரமணியம் வள்ளிதெய்வானைக்கும் ஆபரணமாக பொருனைமாதாநோக்கங்கொண்டு இந்திரதிசையாயேகின்றாள் அவளுடனீங்களும்போனால் அந்த உருமலைவாசனைக்காணலாமவ்விடத்திலீங்கள்சேவித்து பூசித்து சடாக்ஷரம்பொருந்திய ஷண்முகனை ஸ்தோத்திரதரிசனஞ்செய்து வண்டுதும்பிகள் பக்ஷிகள்பாராயணஞ்செய்கின்ற வேதாகமங்களை விபரமாய்மொழிந்தால் அவர் உங்களுக்கு உபதேசஞ்செய்வாரென்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். உடனே ரிஷிமுனிவராதிகளனைவரும் சுவாமி அக்கினீசுரருக்தாரப்படி தாம்பிரவர்ணிமுன்னும் ரிஷிகள்பின்னுமாகவந்ததில் பரமசிவன் கரத்திலுற்பத்தியாகிய திருவுருமாமலை சுப்பிரமணியருக்கு ஆபரணமாக பொருனையெழுந்தருளியதின் இந்திரதிசையிலிருக்கின்ற துர்க்காதீர்த்தமான மட்டப்பூம்பாறை தடாகத்திற்கு மகாதாம்பிரவர்ணிவந்தனள் அவளுடன்வந்த ரிஷிமுனிவர்களுக்கு உருமலைவாசனைநோக்கி அகோரதவசு செய்துஸ்தோத்திரசங்கீர்த்தனம்பண்ணியவுடன் சுப்பிரமணியமகிழ்ச்சிகூர்ந்து பக்ஷிகள் வண்டு தும்பிகள் ஓதுக்கொண்டிருப்பியானவேதத்தின் அர்த்தங்களையும் பிரணவமும் பிரணவத்தாதியந்தங்களையு மாதவரிஷி முனிவராதிகளுக்குவிபரமாய் சுப்பிரமணியமொழிந்துபதேசஞ் செய்தனரென்று சூதரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

திருவுருமாமலை தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

அன்னமுறையும் பொருனைநதியாறு மகிழ்வாறுமுகன்
மன்னுதிரு வருமலையின்வாசன் சிவசுப்பிரமணியன்
துன்னச்சொரியும் பிராகாரஞ்சூழ முயர்கோபுரஞ் சூழுங்
கன்னமதவேள் குறுக்குத்துறை கந்தனுயர் திருவுருமலையே. (௧)

செய்யதிருவுரு மலையன்சேவடியை சென்னிமிசை வைத்தருள்
மையலவினையை நீக்கிமகிழ் மெஞ்ஞான முறைசெய்தே
மெய்மைமுனி யீசுரர்க்கு வேதநூல்கள் புராணங்கள்
உய்யவுரைக்கு முருமலையுறைந்த குறுக்குத்துறை முருகா. (௨)

வேதமொழிகளை யோதியுணர்ந்ததின் விபரமாய்க் கதைமொழிந்த
சோதிமாதவ னக்கினீஸ் பரரிடங் கூறினோன்
நீதிமாந்தர் வஞ்செய லொழிபோலவே நெறிந்த
சோதிநாயகன் றேன்றிடு முருமலை வடிவேல். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய திருவுருமாமலை ஸ்ரீசுப்பிரமணியருக்கு இவதாது உயிர்கொடுக்கின்ற மகாதாம்பிரவர்ணி நதி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் திரைபோமேதகி நதிகளுஞ்சேர்ந்து அக்கினீஸ்வரர் ஆவுடைநாயகி தீர்த்த ஸ்தலம் விட்டெழுந்து குபேரதிசையில் இந்திரதிசையின் திருவுருமாமலை ஸ்ரீசுப்பிரமணியம் தீர்த்தஸ்தலத்திற்குப் பொருனைமாதா வந்து மெய்ம்மலர்களினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். உடனே காலாக்கினியும் அவர் கூடவந்த விபண்டர் கண்டாக்கினிரிஷி தமவாக்கினிரிஷி இவர்கள் நால்வருங்கூடி திருவுருமாமலை சடாக்ஷரவேலனை நோக்கி காயத்திரிமந்திர ஜெபத்தினால் அகோரதவசு செய்தனர். [...] மனங்களிகூர்ந்து பிரசன்னமாய் உங்களுக்கு [...] வேண்டும் வரங்களை மொழிந்தால் நாம் அநுக்கிரகஞ்செய்கின்றோமென வுரைத்தவுடன் சுவாமி நீர் வாசமாயிருக்கின்ற ஸ்தலமாகிய திருவெங்கடநகர ஸ்தலத்தில் வாசமாயிருக்கின்ற பட்டர் ஜாதிகளெல்லாம் நாங்கள் பிரதிதினம் பிராதகாலஸ்நானஞ்செய்து எசுர்வேதம் ருக்வேதம் சாமவேதம் அதர்வணவேதமந்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்வதை காதுகொடுத்துக் கற்றுக்கேட்டுக் கற்றுக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று அர்த்தம்பண்ணிப் பேசுவது யெங்களுக்குத் தோற்றப்படவில்லை ஆனதால் அவைகள் மொழிகின்றதை யெங்களுக்கு உரைக்கவேண்டுமென வுரைத்தனர். உடனே சுப்பிரமணியருஞ் சந்தோஷத்துடன் ரிஷிகளே பன்னிருபுஜத்தானாகிய ஆறுமுகக்கடவுள் அநுக்கிரகஞ்செய்யும்படி மொழிந்தவுடன் சடாக்ஷரனுதன் பரமசிவனிடமிருந்து தெரிந்துகொண்ட ஜெக்துவேதமும் காயத்திரி மந்திரமுமடங்கிய பிரணவமும் பிரணவத்தாதியந்தமுமிதுதானென்று மொழிந்தே உபதேசித்து நீங்கள் மெது ஸ்தலத்திலிருக்க வேண்டுமென்று ஆஞ்

ஞாபித்தனர். இப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமாளுகர்கள் அமாவாசை பௌர்ணமி கிரணபுண்ணியகாலஞ் சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் கார்த்திகை விசாகம் இந்த நாட்களில் பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி திருவுருமாமலை ஸ்ரீசுப்பிரமணியருக்கும் வள்ளிதெய்வானை யிருவருக்கும் மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டிசின்னங்கள் சங்குநாதத்தொனிமுளக்கத்துடன் தூபதீபசோடஷதீபாராதிநடேத்திஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு அவரவர்கள் அந்தியகாலம் வரைவியாதியின்றி பாக்கியங்களநுபவித்து அந்தியகால மோக்ஷாதிகளைப்பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் குமாரமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

தாருகாவன துர்க்கா தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

திங்கள் சூடிய திருவக்கினீசர் கதையை
யுங்களுக்கு நாமறிந்தவா றுரைத்தனமினிமேற்
றுங்கமாதவன் திருவுருமாமலை புகள் கானக
துங்கநர்ச் சூதநாங் துர்க்கைமாநகர்க் கானதசொல்வான். (க)

காலை மாதவனெழுந்திடக் கமலங்கள் விள்ளுஞ்
சீலமாற் பொழிலெங்களுஞ் செம்மலர் சொரியும்
நீலமாமணி மேடைகளொளிர்ந்து நிலவுஞ்
சூலியார் திருவேங்கிடபுரமென துர்க்கைமாநகரம். (உ)

ஆய்ந்த வேதியர் சாலைகளெங்களு மடரும்
போந்துபோல் வளர் தாழையின் பூங்குலை பொருந்தும்
மேய்ந்த நன்னிலம் பழனங்களேரிகளெங்கும்
சூழ்ந்த மாடங்கள் திருவேங்கிடபுர துர்க்கைமா நகரம். (௩)

புனிதமாதவர் விண்ணவர் புகள் சிவயோகர்
மனிதர் நம்மொடு வந்து நீராடியே மகிழ்வார்
கனிமிகுந் துயர் நாறுகன்றிங் கடையியர்கள்
தொனி முழங்கிய திருவேங்கிடபுர துர்க்கைமா நகரம். (௪)

மன்னுவேள்வி செய் சாலைகள் மந்திரச்சாலை
கன்னியர் விளையாடும் பொற்சாலைகள் கலைஞ்ஞோர்
பன்னசாலையும் பாங்குற வழங்கவே யோங்குந்
துன்னுமாநகர் திருவேங்கிடேசுரபுரந் துர்க்கைமா நகரம். (௫)

மாலயன் மீதுயர் மணங்களுஞ் செந்தமிழ் மணமும்
குலாவு தாம்பிரவர்ணியிற் கோல நீராடுங்
கலவை மாதற் பொற்குட முலை மணங்களுங் கலந்து
சுலவுதென்றல் திருவேங்கிடேசுரபுரந் துர்க்கைமா நகரம். (௬)

இந்தநற்வளம் பொருந்திய நகரிடைத்திமையோர்
வந்தநற்றிருவேங்கிடேசுரபுர துர்க்கைதீர்த்தத்தில் மகிழ்ந்தநீராடி
சுந்தரமிமனு முருமலை வாசனை யெழுந்து
நந்தணியுமை நாதனைத் தொழுவரொன்றுழும். (௭)

மற்றுமாதவர் வேதியர் மன்னவர் முதலோர்
முற்றியாயந்த வுருமலை தீர்த்தத்திலாடியே முடிவாய்
சிற்றலுங் திருவேங்கிடச்செல்வ மாதுர்க்கை வேலணையும்
பற்றியாய் நிதம் பாடுவோர் பணிகுவோர் பலனே. (௮)

ஆதலாலிந்த தீர்த்தத்தி லகமகிழ்ந்தாடி
பாதகுகன் திருவேங்கிடச்செல்வி துர்க்கையைப் பணிவோர்
நீதமாயுயர் செல்வங்கள் நிலத்திடை பெற்று
காதலித்து நற்பரகதி வீட்டையும் நலகுவரே. (௯)

மருவுமண்டபந் திருமதிற் கோபுரவளர் கொடிமறவீதி
பருவமாகிய இராசகோபால நாச்சியார்கள்
உருவமாகிய வேதியநாதனார் வைகுந்துவர் சாலைகளோங்கும்
திருவை லக்ஷுமி வசிப்பமர்ந் திருவேங்கிட நகர்புரமே. (௰)

கார்குல வேளாமுர் வீதிகள் கமழ்மணஞ் சொலிக்கும்
மேற்குல மேடைகள் மாடங்களெங்கணு மிலங்கும்
தேற்குல வீதிகள் மாடமேடை திருவேங்கிடேஸ்பரத்திற்
பேர்குலத்தானகர் வேங்கிடச் செல்விபாள் மீதே. (௰௧)

நறுமலர் சோலைசூழ் நகரொங்கு மாணைக்கர் சூழ்
மறுமலர் காவுசூழ் மதுரக்கன்னியர்கள் சூழ்
யிறுவர்கள் வசஞ்செப்பினை பாரிசைவர் சூழ்
குறுவுஞ்சேர் மொழிகளின் குணபதி நகரமே. (௰௨)

(இ-ள்.) தேருங்கள் நிறைக்கை அஷ்டலக்ஷ்மி வசிக்கின்ற துர்க்கை
மாநகரம் திருவேங்கிடேசுரபுர நகரமிந்த நகரங்களில் ஆதித்தனுதைய
சமயத்தினது செந்தாமரை வெண்டாமரை இடம்பூத்துஞ் செவ்வரலி
இருவாட்சி நீலோற்பலம் அல்லி செங்கழுநீர் இதுகளெல்லாஞ் சூரியன்
உதையமானவுடன் புஷ்பங்களெல்லாமலர்ந்து வாசனைசொலிக்கவும் அக்
விநாயகர் திருவேங்கிடச்செல்வி இராசகோபாலன் ருக்குமணி சத்திய
பாமை யிவர்களுக்கு ஆலைசைவர்களுங் கார்குலவேளாமர்களுமாக அம்ம
ரஞ்செய்து ஸ்தோத்திர தெரிசனமானவுடன் புஸ்பங்களைபடியனேர்ந்து
மாணைக்கர்கள் அவரவர்கள் ஸ்திரீகளான மாதர்களை குடிமுடிக்கும்படி
செய்து தன்தன்மாடமேடை உப்பரிக்கைகளிலிருந்து யிங்ஙனம் பாருட்
டிக்கொண்டிருக்குஞ் சமையத்தில் பிரமஸ்தை வேதங்களை காயத்திரிமந்திர
ஜெபபாசனைசெய்வதை ஸ்திரீமாதர்களுங் கற்றுக்கொண்டு ஆனந்த
லீலைகள் செய்வதுமன்றி அன்னகரச்சோலையில் வாசஞ்செய்கின்ற மயில்
கள் அன்னங்கள் குயில்கள் கிள்ளைகள் நாங்கணமுதலிய பக்ஷிகளெல்லாம்
காதுகொடுத்து நற்றுநற்று கேட்டு கற்றுக்கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று வேத
மந்திர அர்த்தம்பேசுவதுமன்றி பூங்காவனநகரச்சோலையில் புஸ்பித்திருக்
கின்ற மலர்களிலுரிய மதுவுகளை ஸ்ரீரீங்காரசத்தி காமபராயணம்பண்ணி
ஓடிபாடியுட்கார்ந்து உண்டுண்டிளைப்பாரித்திரிவதும் கருமத்தி செம்பத்தி

மற்றும்வானராதிகளுஞ்சேர்ந்து நகரச்சோலைகளின் விருக்ஷங்களில் கனி
ந்துநிரப்பட்ட மாங்கனி பலாக்கனி விளாங்கனி கொய்யாக்கனியிதுகளை
யெடுத்தருந்தியும் அந்த வானரமந்திகள் தென்னை பனைகளிலேறி தாவித்
தாவித்தொத்திமேறி இளநீர் கெவுளிபாத்திரயிளநீர் சூரியகாந்திகளநீர்களை
யும் பிடுங்கி அம்மானைபோட்டடிவது மருந்துவதுமன்றி துர்க்கைகுவினி
உருமலைவாசன் திருவேங்கிடச்செல்வி இராசகோபாலன் நாச்சியார்களிவ
ர்களுக்கு இளநீரபிஷேகம் அபிஷேகஞ்செய்து யேகாக்ஷரம் பஞ்சாக்ஷரம்
அட்டாக்ஷர மந்திரம்பாடியதை கன்னியர்கள்கேட்டு கற்றுக்கொண்டுதன்
தன் ஸ்தனபாரங்களில் வாசனைகளையணிந்து இரவில் அவரவர் பூமான்
களுடன்கூடி கைபோகலீலைகள்சமையத்தில் இசையிலணிந்திருந்த புஷ்பங்
கள் கசங்கியும் விந்துநாதமிறங்கி வன்னியுஞ்சேர்ந்து செம்பவழப்பூமியது
யுஞ் சிலமாதர்கள் பூமான்களுடன் மதனதாப... உருமலைவாசனு
க்கு மானதாலிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்திய ஸ்தோத்திர தெரிசன
ஞ்செய்ததில் அருணனுதைய பிராதக்காலமானதால் சூரியதிருவடிபட்ட
கிரித்தருசூரியன் ஒளிபோன்ற அழியாக்கன்னியர்கள் சடையுடன்பிரந்து
உருமலைவாசனவர்களை நிலையெடுத்து தன் பணிவிடைக்குரித்தாக்கொ
ண்டதுமன்றி உருமலைவாசன் சந்நிதிகோர் இந்திரதிசையினது மட்டப்
பூம்பாறை அருகிலிருக்கின்ற தூக்காதீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமாதர்கள் வாச
னைதிரவியங்களை தன் தன் திரேகங்களிலணிந்து ஸ்நாநதீர்த்தமாடினதில்
மகாதாம்பிரவர்ணிமாசாவுக்கு கரைபட்டு மஞ்சள்நிறமாயிற்றது. அந்தச்
சமையத்தில் அனேகமாதர்கள் ஸ்நாநதீர்த்தமாடி அவரவர் பூமானுடன்
இரவில்சேர்க்கையானதில் யோகீசுரர்களான சிக்கருஞ் சிலமாதர்களுக்கு
ரிசிபத்தினிகளுமாகவுஞ் சிலமாதர்களுக்கு செல்வவான்களாகவும் இப்படி
செக்கள் ஜெனனமுற்பத்தியாய்ப் பிறந்தனர். இவ்விதஜெனனமான சிக்
கள் பூரணயிசுவரை வியாதியன்றி அவரவர் மாடமேடை உப்பரிக்கைகளி
லிருந்து வேள்விகள் ஆகமங்கள்செய்து நட்சத்திர ஐந்தாம்வேதமகிய பதி
னெண்புராணகாவியங்களை பாராயணஞ்செய்து சகலசம்பத்துக்களையுமனு
பவித்து அந்தியகாலத்தில் எம்வாதையும் பின் பிறப்புமன்றி மோக்ஷவீட்
டிலிருப்பரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தன
ரென்றவாறு.

ஸ்ரீநிவாசன் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இன்னதாகுந் துர்க்கேசுர நகரியல் வளத்தை
பன்னுமாதவர்க் குரைத்தந்த சூதமாமுனியும்
கன்னிபாகத் நெல்வேலி மாநகருறை கமலம்
சென்னலூரும் துர்க்கை ஸ்ரீநிவாசனையுஞ் செப்புவனே. [௧]

மாதவன் ஸ்ரீநிவாசன் முகுந்த னெம்பெருமான்
ஸ்ரீதரன் ராஜகோபாலனகரியல் வழத்தையும்
காதலோடுரைப்பக் கனிந்திடுந் தாம்பிரவர்ணி
சீர்திருப்பதி ஸ்ரீநிவாச நகர் தனமாம். [௨]

மின்னும் ஸ்ரீநிவாசன் தீர்த்தத்தில் யாவரேனும
மன்னி யினிதாடிவந்து மகிழ்வினோடு மாயவனை
அன்னைகேள்வனை கள்ளப்பிரானடி தொழுவோர்
முன்வினையிருகி யுருகி முத்தினை பெருவர். [௩]

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அஷ்டலக்ஷ்மி பொருந்திய திருவெங்கடேசரபுர நகரம் துர்க்கைமாநகரம் யிமைதிசையோடிந்திர திசையில் தாம்பிரவர்ணி மத்தியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தசாவதாரமுடைய மகாவிஷ்ணு ஸ்ரீனிவாசனுடைய மாயோற்சவஞ்செய்கின்ற தெப்படியெனில் சமுத்திரரிஷியினது சாபகாரணத்தால் ஊர்வசியென்ற தேவகன்னியைப்பார்த்து நீபூலோகஞ்சென்று ஜெனனவுற்பத்தியாய்த் தாசியிடம் வாழ்ந்து பத்தினியாய் புருஷர்பணிவிடைசெய்து பங்கயத்தோனுடன் மூவர்பரிசிலனைக்குள்பட்டு புருஷர்களுக்கு பகாரமாய்ப்பணிவிடைசெய்தபின் வைகுண்ட பரம்பத்தமனுக்கிரகங்கிடைத்து வருவாயென சபித்தனர் ஊர்வசியானவள் மகாவிஷ்ணுமுற்று பூலோகஞ்சென்றிறங்கி தேப்பான்தேசம் வரதபண்டிதர் தெருவில் சோமேசபண்டிதர் ஸ்ரீ நித்திய கார்த்திகைவடிவம்மாளிடத்தில் கெர்ப்பவுற்பத்தியாய் தனுர்மாசஞ் சொர்க்கவாச வேகாதேசிராவிரவு கன்னியாலக்கினமும் சோதிட்சேத்திரமுங்கூடிய தினத்தில் ஜெனனமான துமுதல் பருவகாலத்துக்குள் சகலகலக்கியானங்களுங்கற்றுணர்ந்து வரும்நாளில் பிரவிடையானகாள் திதி லக்கனமிதுகளை கணித்துப் பார்த்ததில் அசுவதியுங் குருவாரமும் விருக்ஷிகலக்கனமும் யேழாமிடம் சுக்கிரன் வீட்டில் பிரஸ்வதியாழனிருந்ததினால் தாசியாகயிருந்து தேவர்களையனுஷ்டித்து ஷிபத்தினியாகவுமிருப்பாளென சோதிடமொழிந்தவுடன் பிதாவாகிய சோமேசபண்டிதர் தான் திரோகசம்மந்தமாகிய பொத்தினமென்றதனைக்குயீந்தனர் உடனே கண்டிகை பிதாவின்பேரில் வைத்தவிசனத்தால் மன்மதனிலாவிகாரத்தை அனுஷ்டித்து பதிவிரதையாகவுமிருந்து பிரதினந்தோறும் நீர்த்திரைதெளித்து அருணனுதையசமையந் தன்வீட்டின்வாசலில் நிற்க அவள் நேத்திரத்திலகப்பட்ட பூமான்களை இராசபூஜிதமாய் அழைத்துக்கொண்டுபோய் இரவுபகலருபது நாழிகையுமிவரே பத்தாவென்றெண்ணி பகலில் அவர் பணிவிடையும் இரவு ரதியுமதனும்போல் விளையாட்டனஞ்செய்து நடந்துவருகிற பிரஸ்தாபங்கேட்ட மகாவிஷ்ணு இந்த தாசியின்பதிவிரதத்தை பரிக்ஷிக்கவேண்டுமென தர்க்கணங்கட்டி துடங்கிறுமென சகரிக்கும் வியாசரிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனென்றவாறு.

கண்டிகையை மும்மூவர்களும் பரிசிலனைசெய்த சரித்திரம்.

தாமரைபோன்ற விஷ்ணு வேதன் தன்னையே கண்டுவிண்ட
காமமேதிரவெண்ணனிக் கனநவத்தாமூரள்கள்ளி
சேமதிமலர் மாணுக்கர் செய்கையை பரிக்ஷை செய்ய
க்ஷேமமாய் தவங்கள் செய்யும் கண்டிகைதாசி என்னே. [௧]

ஆதியிலறியும் வேதனரிலையா மாடமேவி
ஓதியே பொருள்கையிற் றுரைப்பது பிரியமென்மை
கோதில்பல்புவன மண்ட கோடியுங் காற்குநாதன்
நீதியிற்றுடர்ந்து காட்டுமிமலனைப் பார்ப்போமென்ன. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்விலயிற்றுயிலும் மகாவிஷ்ணு கண்டிகையென்ற தாசியின் பதிவிரதத்தை சுவாமி பரீட்சிக்கவேண்டுமென பிரமதேவனையுமழைத்துக்கொண்டு சிவபெருமானிடம் கயிலைங் கிரிக்குச்சென்று உமைபங்காளனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்தனர். உடனே பரமசிவனுக்கு இவர்கள்போன சயிக்கினைதெரிந்து நீங்கள் வந்ததின்முன் உரைக்கின்றேம். அதேதெனில் பிரதமையிற் கமலக்கண்ணனைக் கோலமாரிப்போகவும் பின்பு நான்முகனைச் செல்லும்படிக்கும் அதன்பின்பு தான் வருகின்றதாய் மொழிகின்றனர். அவ்வசனங்கேட்ட மகாவிஷ்ணு உத்தாரப்படி மறுநாள் அருணனுதையமாகின்றதற்கு முன் கண்டிகை வாசல்சென்று கந்தையும்போர்த்தி கம்பையுமூன்றி விருத்தர் போலவே வேடமாறி [illegible] நின்றனர். கண்டிகையென்ற தாசி நித்திரைதெளிந்து வாசலில்வந்து கிழவனைப்பார்த்தனள். உடனே தாசி விருத்தரை பிரதக்ஷணம்வந்து நமஸ்காரஞ்செய்து இன்றைக்கு இப் பாக்கியங்கிடைத்ததுவென தன் பர்த்தாவென நினைந்து [illegible] அழைத்துக்கொண்டு தன் ரெக சிம்மாசன சப்ரமஞ்சப்பலகை கட்டிலில் உட்காரவைத்து அடிகளில் நஞ்சிதங்கொண்டுவந்த செம்பழுலம் [illegible] விறல் தந்தசுத்திசெய்து [illegible]கொண்டுவந்த சம்[illegible] விருத் தாப்பியர் சென்னிமுதல் [illegible] மூட்டித்தேய்த்து [illegible] சவேர் வெந்நீரால் கண்டிகை வாரிவிட்டு திருமஞ்சன நீராட்டிவித்து பட்டுவஸ்திர உத்தரீகம்போர்த்தி சார்த்து புனுகு அலங்கரிப்பு [illegible] ஆபரணங்களைந்துட்டி புஷ்பஆரங்களணிந்து குடி பாலமுர்[illegible]ட்டி வெள்ளிலை அடைக்காயுஞ் சொர்ணக்குளவிலிடுத்துட்டி வெகுவீயமாகம் சங்கீதம்பாடியதினுல் விருத்தர் நித்திரையாறு. அந்தச் சனை [illegible] ஞ்செய்துகொண்டு விருத்தர் சப்ரமஞ்சத்திலிருக்க விலை[illegible] அலங்காரகோலாகலத்துடன் சரஸ்வதிக்குத்தோன்றுபல் வேண்டிய இ[illegible] வியத்துடன் நாரதர் சகிதமாய் கண்டிகைவாசலிற்போய் நின்று நா[illegible] நிர்பாக்கியவிபசாரியாயிருந்து இந்த விருத்தாப்பியருக்கு அலங்கார[illegible]ணி விடை செய்யத்தகாது உலகத்தார் உன்னை நகைப்பார்கள் வேண்டிய திரவியங்களுடன் மன்மதரூபத்திலும் அதிகசொரூபமாய் ஆடவன்வந்து

ருக்கின்ற பூமானுடன்சேர்ந்தால் இத்தியபதவியாயிருப்பீரென மொழிந்தவுடன் கண்டிகையும் விசனமுற்று நாரதனைப்பார்த்து அடியாளுக்குப் பகலிரவு பர்த்தா அமைந்தனரென்று பின்னுஞ் சங்கீதம்பாடிக்கொண்டிருந்தனள். நாரதர் பின்சென்று பிரம்மாவினிடத்தில் தான் போய்வந்த சமாசாரங்களையுரைத்தவுடன் நந்திகேசுரருடன் கயிலையங்கிரிக்குப்போய் தாங்கள் பட்ட சழுங்களை மொழிந்தவுடன் வேண்டிய இரத்தினபூஷணங்களையணிந்து வெள்ளையானையின்மேல் திரவியங்களுமேற்றி அனேக மதனரூபத்துடன் நந்தி அம்பாரிவைத்து நாரதருமாக தான் மூன்றுங் காலத்தில் தாசிவீட்டின்முன்பாக அவள் நடனசாலையில் நின்று நாரதரை வேற்றுருவத்தோடு போய் உரைக்கும்படி யுத்தாரமானவுடன் தாசியின் வேலைக்காரிகள் சந்தோடத்துடன்போய் கண்டிகையிடமுரைக்க நாரதரும் அதற்கிசைந்து வேண்டிய சமாதான அலங்கார இங்கிதமொழிகளையுரைத்தவுடன் கண்டிகையென்றதாசி மகாவிசனமுற்று இன்று பகலிரவு அறுபது நாழிகைக்கும் பர்த்தா அமைந்துவிட்டாரசசெதன மொழிந்தனள். நாரதர் மறுமொழியுரைக்கின்ற தெப்படியெனில் [illegible] யே அனேக மன்மதசொரூப அலங்காரமாயும் யானையின்மேறில் திரவியத்துடன் வந்திருக்கின்ற குபேரனைக்கூடி அனேர்தால் வேறே பாக்கியமுமக்குவேண்டுவதில்லையென்றுஅறிவித்தவுடன் தாசி [illegible] வேலைக்காரர் கன்னியர்கள் முகம்நோக்கி யெனது தோழிப்பெண்களே நீங்கள் அப்படி பூமானைக்கூடி சேர்ந்துகொள்ளலாமென விசனத்துடனுரைத்தனள். இவ்விதமொழிகளை [illegible] நாரதர்மொழிய [illegible] மான் [illegible] வெட்கமுற்று இந்தக் கண்டிகையின் பதிவிரதத்தை யாருமழிக்க[illegible]தென திரும்பி கயிலையங்கிரிசென்று பராசத்தியினிடம் தாசியின் வாசாமுனையும் உரைத்தனர். தேவி ஆச்சரியத்துடன் இப்படி ஒருபெண்ணையும் சுவாமி பிரமதேவரால் சிருஷ்டிக்கும்படி செய் [illegible] சந்தோடமுற்றனள். கண்டிகையென்ற தாசி சூரியனஸ்த மானவுடன் பர்த்தாவாகிய விருத்தாப்பியருக்கு சம்பங்கி எண்ணெய்தேய்த்து இருமஞ்சனம் நீராட்டிவித்து சுவஸ்திர வியாசமுத்திரையாய் விபூதியணிந்து பரிமளகெந்த புஷ்பாதிகள்சூடி பஞ்சநிவேதிய பாயாசமுமூட்டி சப்ரமஞ்சத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அழிகமெத்தையில் பீடி[illegible]

விரதமாயிருந்தவளை பரிக்ஷிக்கவேண்டுமென மகாவிஷ்ணு ஆலோசனை செய்து பிரம்மாவினுடன் பரமசிவனிடமர்வித்து பரிக்ஷைசெய்த மாலோ னிதர்க்குமேல் பரிக்ஷையில்லை யெனநினைந்து யினிமேல்தாமதமானால் அவள் ஜலதேகமழிந்து விடுமெனநினைத்து அக்கினியை அமர்த்தும்படி ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழையை வரிசிக்கும்படிசெய்து சப்தமஞ்சத்தில் படுத்து நித்திரை தெளிந்தெழுந்ததுபோல இருவருமெழுந்ததில் சங்கு சக்கரமூர்த்தமாய் மகாவிஷ்ணுவும் கண்டிகையென்ற தாசி எதார்த்தவடி வமாய் நின்றனர். ஏ பதிவிரதையே உனக்கு வேண்டுங்காரியமென கேட்க சுவாமியை வலப்பிரதக்ஷணமாகவந்து நமஸ்காரஞ்செய்து தேவ ரீர் யென்வயற்றில்பிள்ளையாக பிறக்கவேண்டுமென மொழிந்தனளென்று சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

கண்டிகை ஸ்தோத்திரம்.

அலைகடற்றுயிலுமாய னம்பனே விஷ்ணு தேவா
புயல் ருபந்தோன்றி பதினொன்று மவதாரத்தில்
உலகினி லதிதியோ னமோ நாராயணா வென்றே
பலதலைபொருந்தும் பஞ்சபாண்டவற் கருமை செய்தாய். [௧]

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிசிகளே இவ்வித ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்த கண்டிகையைப்பார்த்து யெதாசியென்ற பத்தினியே திருமூவருக்கும் லட்சார்த்த ஆலோசனையுள்ள தேவகன்னிகையே உனக்குவேண்டும் வரங் களை கேள்ப்பாயெனவுரைத்தார் அய்யனைப்பார்த்து சங்கு சக்கரதாரியா யேகாதேசிவரதா இவ்வுலகத்தில் அடியாள் வேண்டும் அபீஷ்டமெல்லாம் அனுபவித்தாச்சுதே யுகநாதற் சொரூபதெரிசனமுங்கிடைத்ததுவே பாக் கியமெனமொழிந்து இந்த நேப்பாளதேசத்தில் அடியாள் கண்டிகை நதி யாகவும் தேவரீர் பதினொன்றனவதார புத்திரருவுஞ் சொனமாகும் படிவிடைகேட்டனள் மகாவிஷ்ணுமனங்களிகூர்ந்து நீகேட்டவரங்கொடு த்தோமென மொழிந்துவிட்டு வைகுண்டத்துக்கெழுந்தருளினர். உடனே நேப்பாளதேசபருவதமலையில் கண்டிகை நதியானள் மகாவிஷ்ணுபதினொ ருஅவதாரமும்பொருந்திய சாளக்கிராமங்களாக பருவதமலையினது முகத்

துவார தடாகத்திலுதையமாயிற்றிது அந்த நதியானதுபாதாள அக்கினி வாகினியாயிமதிசை நோக்கமாயும் இந்திரதிசைநோக்கமாயு மேகின்றனள் இமதிசையாகவந்த கண்டிகைநதியானது குறுக்குத்துறை துர்க்கைமாதசா ந்நிலெழுந்தருளிய துர்க்கையம்மனிடம் உதையமாய் குறுக்குத்துறையி னது பழனிமலையெனவுந் திருவருமாமலையெனவுமிருக்காலென்ற ஸ்ரீ சுப் பிரமணியருஞ்சன்னதியினோர் இந்திரதிசையில் சிங்கார இரத்தின மட்டப் பூம்பாறையினருகில் கிழராகவுதையமாய் தாம்பிரவர்ணியுடன் சேர்ந்து கலந்ததினால் சாளக்கிராமங்களும் அன்னதியுடன் வந்த தற்குறியதனால் சங்குசக்கரத்துடன் விஷ்ணு துர்க்கையென நாமகரணமாயிருப்பதுமன்றி நேர் இந்திரதிசையி லெழுந்தருளியிருக்கானின்ற திருப்பதி ஸ்ரீனிவாச னுதையமாயிருப்பவர்க்கு மகாதாம்பிரவர்ணியுடன் சதுர்த்தேசி நதிகளு டன் ஆபரணமாக யேகினின்றனள். இப்படி அலங்காரமுடைய திருவரு மாமலை தீர்த்தத்திலுந் துர்க்காதீர்த்தத்திலும் ஸ்ரீனிவாச தீர்த்தத்திலுமாக னுமாகம் முப்பதுநாளும் இவ்வுதையமானகர் பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்த மாடி மூன்றுவாயிக்கும் அம்மனையும் தெரிசிப்பவர்களுக்கு பாவங்கள் நீங்கி பாக்கியவதியாய் பூரணபுகலை வியாதியின்றி செல்வங்களனுபவித்து புத்திரபௌத்திராதியாயிருப்பதுமன்றி அந்தியகாலமோக்ஷாதியைப் பெ றுவாரென சுகரிசிக்கும் வியாசரிசிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்ற வாறு.

சிந்துபூந்துறை தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

ஆதியிற் சிவதீர்த்தமி லம்பிகை மூழ்கி ஞான
பாததீர்த்தப் பேர்பெற்று பரிவொடு விளங்குமாங்கே
நாதனார் தேவியோடு நலம்பெற நீருள்வகும்
காதலாய் நிறைந்த சிந்துபூந்துறை நதிகமாமால். (௧)

வானிடத்திலங்கு கங்கை வடகாசியமுனை கல்லாற்
மேன்மைசேற் நதிகள் சூழ்ந்த விரிகடலுவக மெங்கும்
மாந்தினிரை மூக்கோடி யனைக்கோடி தீர்த்தமெல்லாந்
தானவர் துவுஞ் சிந்துபூந்துறை தனைநத்தமால். (௨)

ஆதிரை சங்கராந்தி யமவாசை வெள்ளி சோமவாரம்
பேதியா கிரணகாலம் பிரதோடம் பிறந்தநாளில்
பூதலம் போற்று சிந்துபூந்துறை படிந்து நெல்லை
நாதனை தெரிசிப்போர்கள் நலம்பெறு முத்திசேர்வார். (௫)

நீடலங் கம்பையாறு நெய்தலத் தாடேயேகி
நாடியபொருநை சிந்துபூந்துறை நகர்நீராடு
கூடுமுக்கூடல் தன்னில் குமுகனை நினைந்து போற்றி
காவுசூழ் நகர்சூழ் காசி காஞ்சி மா திருநெல்வேலி. (௬)

சிந்துபூந்துறை யென்றோர் பால் செப்புவோர் தெரிசித்தோர்கள்
வந்துதான் மருவுவோர்கள் வரும் நன்னீருண்டுவோர்கள்
[illegible] தாம்பிரவர்ணி மூழ்குவோரோருந் தென்மை
பந்தமாம் வினை கன்னீங்கி பறநெல்லைப் பதியில் வாழ்வார். (௭)

அகத்திய னொருகாலத்தி லன்பொடு லிங்கம் போற்றி
செகத்தையுஞ் சமனதாக்கி திருமூலலிங்கம் போற்றி
மிகத்தயவோடும் பூசை விதிமுறை செய்து வாழ்த்தி
மகத்துவமாகத் தோன்றி மணக்கோலந் தெரிசித்தாரே. (௮)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தாம்பிரநதிமுடைய பெருமைமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலதிரத்தினமழையும் பொழிவுடன் சதுர்த்தேசிரதிகளுஞ் சேர்ந்து திருவுருமாமலைதுர்க்கை ஸ்ரீஜுவாசன் தீர்த்தஸ்தலம்விட்டெழுந்து கேரிந்திரதிசையிலிருக்கின்ற சிந்துபூந்துறைதீர்த்தஸ்தலத்திற்கு வந்தனள். அங்கே அகஸ்தியமகாரிஷி இருக்கூட்டத்துடன் இமயமலைபருவதத்தைவிட்டு தெக்ஷணகயிலையாகிய பொதிகைக்கு வருவதற்காக தாருகாவனசிந்துதடாகம் பாடலங் கம்பையாறுகூடுகிற சங்கமதீர்த்தஸ்தலங்கனிதிசை யிமதிசைபார்வையாய் அகஸ்தியமாரிஷிகொண்டுவந்த காசிலிங்கம் பிரதிஷ்டைசெய்து பிருதிதினம் பூசைசெய்துவரும்படி சாம்புவனா

திட்டஞ்செய்து கங்கைநதியனுக்கிரகமும் ஆணைக்கோடி மகாலிங்கங்களுஞ்சுயம்பாய் எழுந்தருளிய தீர்த்தஸ்தலத்திலும் ஸ்நானதீர்த்தமாடி தாருகாவனத் திருமூலலிங்கத்தெரிசனமுஞ்செய்து திருக்குற்றாலஞ்சித்தர்சபை சென்று விஷ்ணுவெழுந்தருளி கோவிற்சென்று சுவாமிதசநாமங்களையும் அளித்துவிட்டுமாலதாவிடேக அலங்காரம் பூசைநேவேத்திய தூபதீபசோடஷ உபசார தீபாராதனைநடத்தி தெரிசனஞ்செய்து குற்றாலலிங்கங் குழல்வாய்மொழிக்குந் தேவாரபதிகம்பாடி அனுக்கிரகம் பெற்றதுபோல் இவ்வுலகநகரங்களிலுள்ள சிவயோகிகள்வேதியர்கள் அந்தணர்கள் அருமறையோர்கள் மாணாக்கர்களுஞ்சேர்ந்து சிந்துபூந்துறை சிந்துநதிதீர்த்தஸ்தலத்தில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி அகஸ்தியமகாரிஷியால் பிரதிஷ்டைசெய்த காசிவிசுவேசுரமகாலிங்கம் வேணுவனமாகிய மூங்கிலடியில் முளைத்தெழுந்த வேண்டவளர்ந்தமகாலிங்கதெரிசனமுஞ் செய்பவர்களுக்கு பிரமஞானத வேதஞானத உபாசனை[illegible]பாராயணஞ்செய்யும்படிக்கும் காயத்திரிமந்திர உபாசனையாயனுக்கிரகமானதுபோலவுந் தாருகாவனத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் கிஷ்ணபக்ஷி அன்னப்பக்ஷி அண்டரண்டப்பக்ஷி இதுகளுக்குஞ் சிவபெருமான் ஒவ்வொரு அட்சரமூலமந்திரங்களை [illegible] வாரஞ்சுக்கிரவாரம் [illegible] நாட்களில்சிந்துதீர்த்தத்தில்மூழ்கியவுடன் சிவயோகிகள் [illegible] முனிவர்கள் பாராயணஞ்செய்கின்ற மந்திரங்களை [illegible] கொண்டு ஒவ்வொன்று அர்த்தம் [illegible] தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ய [illegible] மாதர் [illegible] பூமான்களிடமிரவில் [illegible] லிங்கள் செப்புஞ்சமையம் [illegible] பக்தியாயி [illegible] ரிஷிசளாகவும் ரிஷிபத்தினிகளாகவுஞ் [illegible] யோகவுந் [illegible] கோரதவஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு பிரப்புமிரப்புமன்றி சுத்தசைதன்னிய வெரிஷிகளாய் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனை சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

குட்டத்துறை சுப்பிமணியர் தீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

புனிதரிஷி முனியாச்சிரமம் புகழ் குட்டத்துறையாம்
மனிதர் மாதவர் வந்து நீராடிடு மகிமை

யினிய செந்தமிழ் வளங்கிடு மிமையோர்
தொனி முளங்கிடுஞ் சூலினியாங் குட்டத்துறையே. (௧)

சிட்டர் மாதவர் விண்ணவர் வேதியர் சிவயோகர்
அட்டமா முனியந்தண ரருளுடையோர்கள்
வட்டமான குட்டத் தடாகத்தில் வந்து நீராடி
கெஷ்டையீனின் மூழ்குவோர் கேடிகமாக. (௨)

ஆதியாமலை யம்பிகை சூலினியாயிரத்தம்மாள் !
பேதியாதவள் பிரப்பிலாப் பீடுடைச் செல்வி
சோதிநாயகி சூள் குட்டத்துறைதனில் வளங்கி
காதி கார்த்திகை யமூர்த முண்டான் முருகேசன். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே கடனத்தில் பழுக்குசீரம்போன்றமகா தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சதுர்த்தேசிகதிகளுஞ்சேர்ந்து சிர்துதடாகதீர்த்தஸ்தலம்விட்டெழும்பு சவுந்தரானந்தரிஷி ஆசுரிமங்குட்டத்துறை தடாகத்தினிடம் பொருளைமாதா வந்து சுப்பிரமணியஞ் சூலினியாகிய ஆயிரத்தம்மைக்கும் அர்ச்சனைஸ்தோத்திரஞ்செய்தனன் இப்படியுற்ற ஸ்தலமகிமையை உரைக்கின்றோமதெப்படியெனில் பதினெண்சித்தர்களில் கொங்கணருடையசேதன் சத்தியானந்தரிஷிக்கு குஷ்டரோகம் பதினெட்டுமொன்றுசேர்ந்து பிடியினது இரோகமுளுவதும்பரவிய குஷ்டரோகத்தால் வருத்தமடைந்து பூதலத்திலுள்ள தீர்த்தஸ்தலங்களுக்குப்போய்அங்கங்கேஸ்நானதீர்த்தமாடிஸ்தலதெரிசனஞ்செய்தும் நிவர்த்தியாகாமல் இந்த குட்டத்துறை தீர்த்தடாகம்வந்து ஸ்நானதீர்த்தமாடி மூன்றியெழுந்தவுடன் ரிஷியினது இரோகமெல்லாம் காம்பிவிரமாய் விட்டதுடனே யத்தடாகக்கரையருகிலுறையமா யிருக்கின்ற சுப்பிரமணியஞ் சூலினியிவர்களுக்குமானதாவிடேசமலங்காரம்பூசை நேவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் தூபதீபசோடஷ உபசாரதீபாரதனைநடத்தி ஸ்தோத்திரதரிசனஞ்செய்

தனரிப்படிப்பட்ட குட்டத்துறை தடாகத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் ஸ்நானதீர்த்த தெரிசனஞ்செய்தால் அவரவர்களாயுசவுரா வியாதியன்றி அந்தியகாலத்தில் ஆதிலைசவராக மறுஜெனனவுற்பத்தியாகார்களென் சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

மார்க்கண்டரிஷி தோத்திர சரித்திரம்.

நச்சறவு மான்மழுவுங் கரமேந்துங் நாகலிங்க
அச்சமுற அணிந்ததுவு மார்க்கண்டர்க்கருளையாக
உச்சிதமாய் பதினாறு வயசெனவு மதித்துணர்ந்து கிருபைதந்த
தெச்சணாமூர்த்திபெணரைத் தினைந்து செப்புதுமே. (௧)

(இ-ள்.) ரிஷிகளே குட்டத்துறை சுப்பிரமணியனிடத்தில் அருந்தவசு நிலையாகநின்ற மார்க்கண்டரிஷியானவர் மகாதாம்பிரவர்ணியுஞ் சதுர்த்தேசிகதிகளையுஞ் சுத்தஜலமழை பூமழை இரத்தினமழைகளையுங் கண்டவுடன் இடமெனயெழுந்து பாம்பு மான் மழுவுந் தரித்திருக்கின்ற நாகலிங்க மூர்த்தமாகிய தெக்ஷணாமூர்த்தியினது கிருபையினால் பொருனையில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி யவர்க்குமானதாவிடேகமலங்காரம் பூசைநேத்தியமானவுடன் தூபதீபசோடஷ உபசாரதனைநடத்தி ஸ்தோத்திர தெரிசனமானவுடன் தெச்சணாமூர்த்தமாயெழுந்தருளிய சுவாமியேயெனவும் பதினாறுவயசென யிருக்கவேண்டுமென்று விடைகேட்க அப்படியே அனுக்கிரகஞ்செய்தோமென்றருளினரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனனென்றவாறு.

சூர்திசர நகர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

நன்னெறி படினை திருமாவர் தவத்தாலிந்
மன்னதி வந்தனன் தாம்பிரவர்ணியுட
பொன்மலர் தேவிருள் பூசை செய்தனள்
பன்மறை தோத்திரம் பாடி நாடினள். (௧)

மன்வனியா முனிவரும் வந்து நீராடி
முன்னிய மூர்த்தியு முளங்கும் தீர்த்தமாம்
அன்னதி மூன்றிடு மூவறனை வாழ்
பொன்னடி பணிகுவோர் புனிதருவரே. (௨)

வருமெரு முனிவரும் வழங்கும் பொருனையுஞ்
சருதையுங் குறைசெப்பே சங்கரன் சாற்றிய
சுருதியா முனிவற்கு சூதமாமுனிவனுஞ்
பெருகு மூர்த்திகரம் பெருமை பேசுவார். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே எதார்த்த சொருபம்போன்ற தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜல [illegible] பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழை [illegible] வதுடன் சதுர்த்தேசிரதிகளுஞ்சேர்ந்து கூட்டத்துனா ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் தீர்த்தஸ்தலமவிட்டெழுந்து அரன் அரி அயன் இம்மூவருமெழுந்தருளியிருக்கானின்ற மூர்த்திமாகரா ஐயம்புலிங்கதீர்த்தத்திற்குப் பொருனைமாதா வந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படியந்த தீர்த்தஸ்தலத்தில் இவ்வுலகமானுஷர் அமாவாசை பௌர்ணமி மாசுச்சங்கராந்தி சோமவாரஞ் சுக்ரவாரம் முதலான புண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானதீர்த்தமாடினால் அவர்களாயிசுவலாவியாதியன்றி செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகால மோக்ஷாதியைப்பெறுவார்களென்ன சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

பொருனை மாதா ஸ்தோத்திரம்.

ஐயனே யுமையாளாதி அரனரி லெக்ஷுமி வாணி
மெய்யனே மூவராதிவேதனே [illegible] வாழை
கையனே கயிலைநாதா காதலாய் கனிந்து பூசை
செய்யமா மலாகன்றேவி சிறந்தனள் தாம்பிரவன்னி. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி ஸ்தோத்திரஞ்செய்த பொருனைமாதாவைப்பார்த்து சுத்தரிஷிகளுங்கூடி மும்மூர்த்தியின் ஆகமங்களை

யும் அவரவர் மூலமந்திரங்களையும் பொருனைமாதாவுக்கு விண்டதுமன்றி யோகீஸ்வரர்மறையோர் வேதியர் இவர்களுக்கு உரைக்கின்ற தெப்படியெனில் ஓம்நமோ நமச்சிவாயா ஸ்ரீரீங்காரதேவி அற்புத ஓம் நமோநாராயணா ருக்குமணி சத்தியபாமை ஓம் அம்பிரமதேவாயா சரஸ்வதி சமேதராவென இம்மூவருக்கும் அவரவர் தேவிகளுக்குமாக ஆவுடையலிங்கமுதையமாகிய அரவிந்தபுஸ்பாதிகளினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து பூசையானபின் சிருஷ்டி திதி சம்மாரம்பொருந்தியும் நிஷ்களம் நிராமயம் நிர்மயம்போன்ற முமூர்த்தியா [illegible] பரமசிவம் மகா தாம்பிரவர்ணி [illegible] து வ தாம்பிரநிறமாகிய புனிதநிறமுமாய் [illegible] போன்ற அம்மையெநீ பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலுமுள்ளதையாயிருக்கின்ற தேவர்கள் மனுக்கள் மிருகம் பட்சிகள் ஊர்வனமுதலிய சகலருக்குஞ் சீவதாதுயிர் அனுக்கிரகஞ்செய்கின்றவளல்லவா. ஆனதால் இந்ததீர்த்தத்தில் அனைவரும் பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி வகோவித்து புண்ணியகாலங்களில் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு அவரவருக்குள்ள பலன்களை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென பரமசிவம் மொழிந்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சடாய்வு தீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

இந்தநல்சடாய்வு தீர்த்தஇயல்பினை யுரைத்தோமிப்பால்
வந்தநல்பிதிர் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச்செப்புவோமே
சிந்தையன்போடு வியாசன் சுகனுக்குச் செப்புகாதை
சுந்தரமறையோர் கேள்ப்ப சூதமாமுனியுஞ் சொல்வான். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்விதம் நிஷ்களம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சதுர்த்தேசிரதிகளுஞ்சேர்ந்து மூர்த்திமாகரா [illegible] ஸ்தலம்விட்டெழுந்து இதிசிரசித்திரமிசையிலுறையுமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீ இராமரும் அவர்தேவியாகிய சீதாதேவியும் இராமலிங்கமும் உமாதேவியுமெழுந்தருளிய மந்திரியில் இமதிசையிலுறையுமாயிருக்கின்ற சம்பூரண பிதிர்தீர்த்தமிருப்பதினிடம் பொருனை

மாதா வந்தனள். உடனே சுவாமிகளுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி அலங்காரம்போன்ற பிதிர்த்தீர்த்தத்தில் அமாவாசை பௌர்ணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் இந்நாட்களில் அவரவருடைய பிதிர்களுக்கு திதிவந்தால் உடனே பிதிர்த்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி பிதிர்களுக்குப் பிண்டப்பிரதானஞ்செய்து இவ்வுலக மானுடர்கள் இருபத்தோர் தலைமுறைகளிலுள்ள பிதிர்களுக்கும் பந்தநீங்கி பிரமபதஞ் சேர்வதுமன்றி இந்த ஆரணியத்தில் வாசமாயிருக்கின்ற மிருகங்கள் பட்சிகள் ஊர்வனஞ்சாதிகள் அனைவரும் இனி ஜெனனமரணமற்று முத்தியைப் பெறுவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

ருத்திர மகாலிங்க தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

உறுதிதர் கதியை நல்குமுயர் மகாலிங்க ருத்திரன்
வருதிநற்பு ஞாநதீர்த்தவேத வல்லியாள் புகல்வியாசன்
தருசுக முனிக்கு முன்னஞ் சாற்றிய ஸ்தலத்தின் காதை
சுருதிமாதவரோ சொல்லுமென்றுயர் சூதன் சொல்வான். (௪)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தனமாக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சுவர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சதுர்த்தேவதிகளுஞ்சேர்ந்து சடாயுவு சம்பூரணதீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து அதின்கோரிய இந்த திசையி லாரணியமாயிருக்கின்ற ருத்திரமகாலிங்கமும் வேதவல்லியம்மையு மூர்த்தியாயிருப்பதின் மத்தியிலுறைதையாமாயிருக்கின்ற புண்ணியதீர்த்தத்தினிடம் பொருனைமாதா வந்தனள். அந்த ஆரணியத்தில் யுரோமரிஷி தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அந்தத்தீர்த்தத்தில் இவ்வுலக மானுடர் பிரதினமும் பிராதக்கால ஸ்நானஞ்செய்து ருத்திரமகாலிங்கம் வேதவல்லியம்மைக்கு அபிஷேகமலங்காரம் பூசை நைவேத்தியமானவுடன் தீபதூப சோடச தீபாராதனை நடத்தி ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு அவரவராயிசவனா வியாதியன்றி சகல கல்விஞானங்களும் கற்றுணர்ந்து அந்தியகாலத்தில் அந்த யுரோமரிஷியினது அனுக்கிரகம்பெற்று சொர்க்கலோகத்தில் சிவபெருமான்

டனிவிடைக்குறித்தானவர்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமா முனி யுரைத்தனனென்றவாறு.

செப்பறை சிதம்பரஸ்தல தீர்த்த சரித்திரம்.

செப்புறு சாலாதீர்த்தம் விழுங்குமித் தலத்திலென்றுஞ்
செப்பறைத் துறையிலெய்தி சிறந்திடும் பூசாரில்
அப்புனலாடிக்கோ [illegible] தெரிசிப்போர்கள் [illegible]
சிப்பியர் குலத்தன்னைல் சிதம்பரத்தினிது வாழ்வார். (௯)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சீர்விழுந் தயாபரியான தாம்பிரவர்ணி மாதா ஆவர்த்தமேக ஜலமழையுஞ் ஸம்வர்த்தமேக ஜல புஷ்பமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிந்திடுடன் சதுர்த்தேசிகளுஞ்சேர்ந்து ருத்திரமகாலிங்க தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து அங்கிருந்து இந்திர திசையிலெழுந்தருளி யிருக்கானின்ற ஆதி செப்பறை சிதம்பரஸ்தல தீர்த்தத்தினிடம் பொருணமாதா வந்தனள். இப்படி சங்குதீர்த்தத்தில் பிரதிராத்திரவு காலாஞ்சாமத்தில் இவ்விஸ்தலத்தில் ஞானதீர்த்தமாடி நடேசர் சாலாஷ்டியுஞ் சிவகாமி தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்குந் தெய்வமா சந் திருவாதிரையில் இரவு காலாந்தம் ஸ்நானதீர்த்தமாடி நடேசர் சிவகாமிக்கு மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசை நைவேத்தியமானவுடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனை நடனதெரிசனஞ் சமையம் ஆதித்த உதயகாலங் கோவத்தும் பூசைநடத்தியதின் கண்டாமணி சேகண்டி கைமணி மின்னலகவொலியுடன் சிதம்பர நடனசிவகாமியுங் கோவு பஞ்சவியம் யாகஹோம திவர்த்தம்போட்டு [illegible] தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு ஆயாவதாயிருவனை வியாதியன்றி செல்வங்களுமடைந்து புத்திர பௌத்திராதிகளுடனிருந்து அந்தியகால மோக்ஷாதியைப் பெறுவதுமன்றி [illegible] சிவயோகீஸ்வரருக்குச் சொன்ன [illegible] புண்ணியங்களை [illegible] சகலதீர் [illegible] நடேசமாயிருப்பதென்வும் இத்தலை [illegible] நும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனனென்றவாறு.

வெள்ளியுங்கிரிமலை சரித்திரம்.

இத்தலத்தடுத்த [illegible] பிரமதீர்த்தம்
வித்தககயிலைச் சேஷன் [illegible] வெள்ளிமலையதாகுமே

அத்தனவாழுமையாள் வாசத்தடியினை பணிந்துபோற்றி
முத்திபெத்துயர்ந்தானெங்கு மூழ்குவோர் முத்திசேர்வார். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சமஸ்த ஜீவாணங்களையும் அனுக்கிரகஞ்செய்யப்பட்ட மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா நடேசர் சிவகாமி சாலாதீர்த்தம்விட்டெழுந்து இமதிசை வெள்ளியங்கிரியில் உதையமாயிருக்கானின்ற பரமானந்தலிங்கமும் பரமேஸ்வரியுமுதையமாயிருக்கின்ற கறையருகில் வியாக்கிரமதீர்த்தம் உற்பத்தியாயிருப்பதில் வியண்டரிஷி தவசுபுரிகின்றனர். அந்த தீர்த்தத்திற்கு சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சதுர்த்தேசிநதிகளுஞ்சேர்ந்து பொருனைமாதா வந்து பரமானந்தலிங்கம் பரமேஸ்வரி அம்மை இவர்களுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். அந்த தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் ஸ்நானதீர்த்தமாடி வெள்ளியங்கிரியிலுதையமாயிருக்கின்ற பரமலிங்கம்பார்வதிமுதலான சத்துதேவர்களுக்குமாக மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் தூபதீபசோடசோபசாராதனை நடத்தி ஏகாட்சர வித்தைமந்திர செபஞ்செய்து ஸ்தோத்திரபாராயணஞ்செய்வதை தாருக்காசுரன் சகோதரர் ஆயிரத்தெட்டு இராட்சதரும் பின்னுங் காளிகூளி முதலிய இராக்ஷதஸ்திரிகளுமாக மகாதாம்பிரவர்ணி கலந்த கோமுகாதீர்த்தத்தில் பிராதகால ஸ்நானஞ்செய்து அட்டாட்சர பஞ்சாக்ஷர பிரணவ மூலவித்தைமந்திர மிதுகள் அதர்வணவேதஞ் சாமவேத வாக்கியத்தாலிந்த சிவபெருமான் உமாபதி இவர்களை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனர். உடனே அசுரத்துவம் நீங்கி தேவதத்துவமாகி தேவகணங்களாகின்றனரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தத்துவமாரிஷி வாணலிங்க தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

முந்தநற்தத்துவாசரிஷியுமே வாணலிங்கம்
வந்தனன் தாம்பிரவர்ணி மங்கள தீர்த்தங்கண்டான்
சிந்தித்த படிவாய் வணங்கின் மிகவொடு வரங்கள் பெற்று
புந்திய பொருனைமாது புகட்டினள் பூதர்மிக்க. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே கமண்டலத்தழவாயிருந்த தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சதுர்த்தேசிநதிகளுஞ்சேர்ந்து வெள்ளியங்கிரி பரமலிங்கஸ்தல தீர்த்தம்விட்டெழுந்து இந்திரதிசையிற் குபேரபக்கத்திலுதையமாயிருக்காநின்ற வாணலிங்கமுஞ் சந்திரலெக்ஷிமிக்குஞ் சதாகாலம் பூசைஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்ற தத்துவமாரிஷி தவம்புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற மவுனதீர்த்தனதால் தத்துவந்தொண்ணூற்றியாறில் அசுரத்துவம் அருபத்தம்பராய் தேவதத்துவ முப்பத்தாரு முழுவியதனுல் தத்துவமாரிஷியென நாமகர்ணமாயிற்று இப்படி அனுக்கிரகமான தீர்த்தத்தில் சிவதவசிகள் யோகீஸ்பரர்கள் வேதவேதியர் அந்தணர் அருமறையோர்களும் இவ்வுலகமானுக்கரும் மக்களே சுர தீர்த்தத்தில் அருணனுதைய பிராதகாலஸ்நானதீர்த்தமாடி வாணலிங்கஞ் சந்திரலெக்ஷிமிக்கு மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநைவேத்தியதூபதீபசோடசோபசாராதிபாராதனை செய்கின்றவர்களுக்கு அசுரத்துவம் அருபதும் நிவிர்த்தியாய் தேவதத்துவமுப்பத்தாறு முழக்கமாய்ஜெனன மன்றிசிவதவசிகளாவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

இராசவில்வேசுரர் நகர் சரித்திரம்.

புலகெலாமீன்ற கன்னி பொருனையாடுடை யுன்னி
யலகிலானந்த சோதியணி விழிபுனைந்த வும்மை
விலகிவா விராசவில் வேசுர நகரஞ் சென்று
சிலநுதல்வாணி யம்மான் சிவனடி பணியப்பெற்றாள். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமசிவன் கமண்டலத்தளவாயிருந்து இவ்வுலகமெல்லாம் பரவியிருக்காநின்ற பொருனைமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் பதினாருநதிகளுஞ்சேர்ந்து வாணலிங்கந் தத்துவமாரிஷியினது மங்களதீர்த்தஸ்தலம்விட்டெழுந்து அதின் கீளிந்திர திசை குபேரதிசைபாரிசத்தில் எழுந்தருளியிருக்காநின்ற நடராசவில்வேசுரமணபதிக்கும் இராசவில்வேசுர லிங்கத்துக்குமாக இவ்வுலக

மாஞுக்கர் மங்களேசுரதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஸ்தோத்திரதெரிசனை யானவுடனே பரமசிவமனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற தெப்படியெனில் திருவாதிரைகளில் நடேசுரதெரிசனைகாலத்தில் கோமுகதெரிசனஞ் செய்யும் பொழுது வாசனைபுஷ்பங்களினல் சுவாமிக்கும் சிவகாமியம்மைக்குமாக அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தாலவர்களுக்குப் பிரசன்னமாய் புத்திர பௌத்திராதிகளுடனிருந்து பாக்கியங்களுமனுக்கிரஞ் செய்வாரென மொழிந்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

புனிதலிங்கேசுரர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

அருகிலோர் புனிதலிங்க தழவிடாய் புனிதவல்லி
முருகவின் னதிகளோடு மூற்பியின் தவங்கள்செய்ய
மருவிய பொருனைமாது வந்தனள் நதிகளோடு
திருவளர் செல்வமோங்க சிகரற்குதன் சொல்வான். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே, கார்மேகவர்ணம்பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் பதினாறு நதிகளுஞ்சேர்ந்து இந்திரதிசையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற புனிதலிங்கம் புனிதவல்லிக்குமாய் பொருனைமாதா அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். இப்படிச் சிறப்புற்றிருக்கும் புனிதலிங்கத்தில் இவ்வுலகமானுடர்கள் திரிதினைகாள் ஸ்தலவாசமாயிருந்து பிராதக்கால ஸ்நானஞ்செய்து காயத்திரிமந்திரம் பஞ்சாட்சரமந்திரம் செபஞ்செய்து மானதாவிடேக அலங்காரம் பூசை நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னாங்க ளொலியுடன் தூபதீப சோடஷவுபசார தீபாராதனை நடத்தி தெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு அவரவராயிசுவரை வியாதியின்றி செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் பரமபதஞ்சேர்வார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சிவலிங்க தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

பெருந்தகற் சிவதீர்த்தத்தில் பிரங்குமின்னகர மாங்கே
கருத்துா சிவலிங்கேசர் காஞ்சியாம் ஞானவல்லி

திருத்தகற் றாம்பிரவர்ணி தினமுமே தீர்த்தமாட
கருத்துற வர்ச்சித்தேத்தி காதலாய்த்தொழுவோர் நாளும். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே நிஸ்களம் நிராமயம்பொருந்திய மகா தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜலமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் பதினாறு நதிகளுஞ்சேர்ந்து இந்திரதிசையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கமும் ஞானவல்லி அம்மையும் மத்தியில் சிவதீர்த்தமும் உற்பத்தியாயிருப்பதினிடம் பொருனைமாதா வந்தனள். உடனே அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய தீர்த்தத்தில் இவ்வுலக மானுடர்கள் அமாவாசை பௌரணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் மாசசங்கராந்தி கிரணபுண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி சுவாமி அம்மைக்கு மானதாவிடேக அலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவுடன் தூபதீபசோடஷதீபாராதனைநடத்தி ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு வியாதியன்றி புத்திர பௌத்திராதிகளுடனிருந்து செல்வங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷபதவியைப் பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

முக்கூடலழகர் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

தேன்பொழி திருவைசேருஞ் செம்மலர் செறியுமாங்கே
பான்மையா யூகமின்சொல் பாவையர் நடனங்கோன்றுங்
கோங்குயற் சோலைகாட்டுங் கோதையர் மறுக்குகாட்டும்
மாங்குயில் கூவுஞ்சோலை வளம்பெருமழகர் கோவில். (க)

அருமறை முனிவர்யோகர் மாவிஞ்சைய ரன்ஞேர்கள்
கருதுமுக்கூடல் மங்கை கமலத்தாள் வழங்குமாங்கே
திருவைசேர் கண்ணன் மாயன்செகம் புகழழகர்மாயன்
மருவுசீவலப்பேர் மங்கை மகிழ்ந்தினிதிருக்குங் கோயில். (உ)

சந்தனச்சோலை குளுங் தருவாழ்வார் தழைக்குஞ்சோலை
கொந்தலர் தழைக்கும்பேறி குவலயமுழங்குஞ் சோலை
சிந்தைய ருலாவுஞ்சோலை சீவலப்பேரி மங்கை
முந்துகூ டழகர்வாச முக்கூடலா மிருவர்வாசம். (க)

(இ-ள்.) ஷேளுங்கள் ரிஷிகளே மகாத்மியம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் பதிநாருநதிகளுஞ்சேர்ந்து சிவலிங்கதீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து சீவலப்பேரி முக்கடல் அழகர் ருக்குமணி சத்தியபாமையாகிய மங்கைநகர் தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு வந்தனள் உடனே அழகர் ருக்குமணி சத்தியபாமை இவர்களுக்குப் பாரிசாதபுஷ்பம், இஷ்ணத்துளசிகளினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். வெள்ளி யங்கிரிமுதல் வைகுந்தமாநகரம் வரை காண்டபவனமென்றுங் கமலாலய ரிஷி தவசாச்சிரமமெனவும் இதின்மேல்புரம் அழகர்நதியும் அதன் கீழ்ந்தி நதிசைப்பக்கத்தில் சித்தர்நதியுஞ் சங்கமக்கூடிய மகாதாம்பிரவர்ணியுடன் சேர்ந்தனன். இப்படியுற்ற நகரத்திற்பை உரைக்கின்றதெப்படியெனில் சந்தனச்சோலை விருட்சகங்களில் கட்டைபாகிய யானது சேர்த்தட்டு வைத்து தேனொழுகி நதிகளில் சேருகின்றது. செங்கநலி செந்தாமரை செம்பரத்தம்பூ செங்கழனிப்பூ பட்டுரோஜாப்பூ செவ்வந்திப்பூ செங் தபாதரிப்பூ செங்கிண்ணிப்பூ, செந்தாழம்பூ இதுகள்பூத்துச் சொரிந்து நிறைந்திடப்பதுகளே முக்கடல் அழகர் ருக்குமணி சத்தியபாமைக்குச் சாத்தி படிகளேந்த புஷ்பாதிகளே ஆதிசைவரிடம் வாங்கி அன்னகர நடனகன்னியர்கள் சூடியும் சோலையில்வாசமாயிருக்கின்ற பட்சிகள் நான்குவேதத்தி லுள்ள திருவாய்மொழிகளின் மந்திரங்களிலொவ்வொரு அச்சரங்களைப் பேசுகின்றதும் அங்கே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற முக்கடல் அழகர் ருக்குமணி சத்தியபாமைக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். இப்படி செல்வம்பொருந்தியிருக்கின்ற அன்னகர மாதூர்க்கர் சொர்க்கவாசல் ஏகா தேசி வியதீபாதநேசி மாசசங்கராந்தி அமாவாசை பௌரணமி பிரான புண்ணிய காலம் மந்தவாரம் இதுகளில் பிராத்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி சுவாமி அம்மைகளுக்கும் மகாநிவேதன அலங்காரம் பூசைநைவேத்தியமானவு டன் தூபதீப கோடைதீபாராதனை நடத்தி சங்குத்தொனி சின்னங்களு டன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு பந்தம்நீங்கி பாக்கியங்க ளநுபவித்து அந்தியகாலம் வைகுண்டலோகஞ்சென்று சுவாமி பணிவிடை க்குரித்தாவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

உக்கிரமரிஷி யாகஷேத்திர சருக்கம்.

ஓ

கண்டன ருணாரதபதிகாற் வணாக மெழங்குங்
தொண்டற்கரு முக்கிரரிஷி சுரோணதயர்கள் கூட்டம்
புண்டரிக மாணவுரு பூதலமோ டெங்கும்
மண்டப வெழிப்ப வெகுமாதவசி போங்கும். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமசிவன் அநுக்கிரகம்பெற்ற தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சுரேட்டு நதிகளுஞ்சேர்ந்து முக்கடல் அழகர் சங்க தீர்த்த ஸ்தலம்விட்டெழுந்து அதின்கீழ் இந்திரதிசையிலுசைமாயிருக்கின்ற உக்கிரம மகாலிங்கம் பூரணவல்லியாருமெழுந்தருளிய மத்தியில் உக்கிரமதீர்த்தம் உதயமாயிருக்கின்றதினிடம் பொருனைமாதா வந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி உதையமான தீர்த்தஸ்தலத்தில் உக்கிரமரிஷியும் அவர் சிஷர்களான கண்டரிஷி கமலரிஷி காவியரிஷி [illegible] சத்தியரிஷி சக்கி தானந்தரிஷியுடன் முப்பத்தாறு யோகீஸ்வரரும் தவஞ்செய்கின்ற உக்கிரம தீர்த்தத்தில் யோகீஸ்வரர் பத்தினிமார்களும் இவ்வுலகமானுக்கா கன்னியர்களுமாக பிராத்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி உக்கிரமமகாலிங்கத் தெரிசனமானவுடன் ரிஷிகள்மொழிகின்ற நான்குவேதமும் ஐந்தாம்வேதமாகிய பதினெண்புராணங்களும் பாராயணம்பண்ணுவதை கன்னியர்களும் பூமாதர்களுங் கற்றுக்கொண்டு தவஞ்செய்வதினால் பெரிக்கை [illegible] ஜென்மம் புருஷர்களாய்ப்பிறந்து யோகீஸ்வரர்களாய் தவம்சிமையை யுற்றிருப்பது மன்றி சில புருஷர்கள் விஷ்ணுதொண்டர்களாய் திருவாய்மொழிகளைப் பாடி வைகுண்டபதவி சேர்வரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

நாதகிரிவன தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

தவமிகப்புகழ் நாகேந்திரன் சங்கரன்குலத்தோன் சேஷன்
நவமுரு வனந்த பற்பநாபனுங் கெருடாழ்வாராம்
அவதுய றமைச்சநாடும் அம்பல வாணனுக்கே
இவருபற் மைத்துனன் தன்திரத்தினை யுதித்ததன்றே. (௧)

அனந்தன் வாசுகியும் அதிகுலப் பிரமச்சத்திரி
தினந்தின மாதித்தன் சேவைசெய்து மேவரங்கள்பெற்று
வனந்தனிலிருந்து வாழ்ந்து வையகம் புகளுஞ்சேஷன்
நினைத்தவம் பேருபெற்ற நீளுலக முற்றமாமே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேகசுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சரெட்டெதிகளுஞ்சேர்ந்து உக்கிரமலிங்கம் உக்கிரமதீர்த்த ஸ்தலம்விட்டெழுந்து அதற்குத் தென் கீழ்த்திசையிலுள்ளதையமாயிருக்கின்ற நாதகிரிவனத் தடாகத்தினது மத்தியசமனத்தில் உற்பத்தியாயெழுந்தருளிய நாகலிங்கமும் நாகவல்லியுமாயிருக்கின்றதின் மத்தியில் அட்டநாகதீர்த்தமுடையதாயிருப்பதின் மகிமையை மொழிகின்றோம். அதேதேதியில் ஆலகாலவிஷத்தையுடைய நான்குவாயுமுடைய நாகங்களெல்லாம் சிம்மராசி ஆதித்தவாரஞ் சூரியகிரணம் சந்திரகிரணகாலங்களில் ஒன்றுசேர்ந்து நாகதீர்த்தத்தில் பிராத்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி நாகலிங்கம் நாகவல்லியையுந் தெரிசனஞ்செய்து சூரியனைப் பார்த்து அதனின் படங்களை விரித்தாடி மகாருத்திரஜெபம் பண்ணியதனால் காளி காளாஸ்திரி யெமன் யெமதூதரென்ற நான்குபல்லிலு முளதையமாயிருக்கின்ற ஆலகாலவிஷமெல்லாம் அமிர்தமாய்விட்டதனால் அந்நாகதீர்த்தத்தில் சிம்மராசி ஆதித்தவாரத்தினது பிராத்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி நாகலிங்கம் நாகவல்லி தெரிசனஞ்செய்கின்ற மானுடர்களுக்கு விஷங்களெல்லாம் தேவாமிர்தமாய் பரமசிவன் அனுக்கிரகத்தினால் இராசரிகொளாளவர்களுக்கு நாகரெத்தினஞ் சேகரத்தினையீந்து மற்றவனங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சர்ப்பங்களின் பல்லுகளில் விஷங்கள்

தகும்பி உடலிலிறங்கியதனால் அற்பாவிகமரணமாய் ரவுராதிநரகத்திலிடைபுக்கி பாதகராய்ச் ஜெனனமாகுவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தலைக்கோட்டுமாரிசி பூரணலிங்க சரித்திரம்.

காவெலாங் கயல்கள்மாயுங் கதிரொழி பாயுஞ்சோலை
தாவெலா மணிகமேளாசை தடமெலாம் பணிலங்காணும்
மாவெலாங் கனியுதிர்ந்த வாவிசூழ்தலைக்கோட்டிரியாம்
பாவெலாம் பழனஞ்சூழ்ந்த பரிபூரண உமைலிங்கேஷன். (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியமகாரிஷியினது கமண்டலத்தனவாயிருக்கெழுந்த தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும்பொழிவதுடன் சரெட்டெதிகளுஞ்சேர்ந்து நாகதீர்த்த ஸ்தலம்விட்டெழுந்து அதின்கீழ்த்திர திசையிலுள்ளதையமா யிருக்கானின்ற பரிபூரண மகாலிங்கம் பரமேஸ்வரியுமெழுந்தருளிய மத்தியில் சம்பூரணதீர்த்தமுடையதாயிருக்கின்ற குபேரதிசைப் பக்கத்தில் தலைக்கோட்டுமகாரிஷி தவசுபுரிகின்ற ஆச்சிரமத்தினிடம் பொருனைமாதா வந்தனள். உடனே பரிபூரணமகாலிங்கத்துக்கும் பரமேஸ்வரிக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். இப்படியற்றதீர்த்தத்தில் இவ்வுலக மானுடர்கள் அமாவாசை பௌர்ணமி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் மாசச்சங்கராந்தி பிரதோஷம் கிராணபுண்ணியகாலங்களில் பிராத்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானம் பூசைமுடித்து சுவாமிக்கு மானதாவிஷேக மலங்காரம்பூசையானவுடன் நேவேத்திய தூபதீப சோடசவுபசார தீபாராதனை நடத்திகண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்கள் சங்குதாரை பேரிமுழக்கத்துடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு ஐசுவரியமுடையவரா வியாதியன்றி புத்திரபௌத்திரர்களுடனிருந்து பாக்கியங்களநுபவித்து அந்தியகாலமோக்ஷமடையப் பெறுவரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

மங்களேசுர தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

எங்குநற் றீர்த்தமாடி யீரொண்கலை பலவுமாடி
கங்கை காவேரியாடி கருதுமங்கல தீர்த்தத்தில்
புங்கவர் புகழ்ந்துவாழும் பொருநைமா நதியுங்கண்டு
மங்களேசுரலிங்கம் மங்கையு மற்சனை செய்தாளே. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகாசொரூபசத்தியுடைய தாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்காரத்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடனேயொட்டு நதிகளுஞ் சேர்ந்து கலைகோட்டுமகாரிஷி ஆசிரமம் பரிபூரணலிங்கதீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து அதின் கீழ்த்திசையிலுடையமான மங்களேசுரலிங்கம் மங்களாம்பிகையுமுடையமாயிருக்கின்ற இடத்தில் மங்கள தீர்த்தமுற்பத்தியினிடம் பொருநைமாதா வர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். இப்படி கோடைப்பசுகரமாயிருக்கின்ற தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுடர்கள் ஸ்நானதீர்த்தமாடி பரமசிவம் பார்வதிக்கு மானதாபிஷேக மலங்காரம் பூஜை நைவேத்தியமுடன் கண்டாமணி கோஷணடி சின்னங்களொலியுடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்தால் அவர்கள் அந்தியகாலமுள்ள வியாதியன்றி பாக்கியங்கள் அநுபவித்து சொர்க்கலோகஞ்சென்று பரமசிவ யோகஞ்செய்து வாழ்வார்களென்று அகஸ்திக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

வேதவன தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

மலர்மிசை யிருந்தவேத வாசவனமார் யாரும்
கலமுருநதிகளோடு நாதனை பொருநை கண்டாள்
அலகுபற் புவனகோடி யண்டங் களுள்ளவைகியிற்
நிலகுலம் பவழமேனி யிரைந்தன னகஸ்தியனுமே. (க)

கருணையானந்த தீர்த்தங் காவலாயிருக்குஞ் சங்கு
அருணனு முடையமான ஆதித்தன் வேதமந்திரம்

பொருநையும் புகட்டிஞான பூதர்கள் பலருஞ்சேர்ந்து
குருமுனி யகஸ்தியர்க்காக குணகடலரிய வேண்டும். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சாகரங்களெல்லாம் அரியவந்த மகா தாம்பிரவர்ணியானவள் ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்காரத்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடனேயொட்டு நதிகளுஞ்சேர்ந்து மங்களேசுரலிங்கம் மங்களேஸ்வரிதீர்த்தஸ்தலத்தினிடமிருந்து அதற்கிமதிசை மேல்புறம் எழுந்தருளியிருக்கானென்ற கைலாசநாத ருமைபார்வதியுந் தெக்ஷணாமூர்த்தியுமிருப்பதின் கீழ்த்திசைப் பக்கத்தினதில் கருணையானந்த தீர்த்தத்தினிடம் பொருநைமாதா அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் அந்த கருணையானந்த தடாகத்தில் வலம்புரிச் சங்குகள் உற்பத்தியாய் ஆதித்தனுடையதிற்கு முன்னாளுடையசமயம் நான்குவேதத்திலும் அடங்கியிருக்கின்ற மந்திரங்கள் ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவஹ ஓம்தத்ஸவிதுர்வரேணியம் பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி தியோயோநப்பிரசோதயாத் ஓம் பம்பமென சங்குகள் ஜலக்கிரீடைசெய்து ஒன்றோடொன்று புணர்ச்சியாய் சங்குகளீனுகின்றது யீனுமென்றற்று வருந்தப்படுகிறதுகள். சிவபெருமானை நினைந்து துதிசெய்கின்றது விசைகளுக்கள் பாடியாடியோடி காயத்திரிமந்திர பாராயணம் பண்ணுவதும் அந்த வேதவன ஆசிரமத்தில் தவஞ்செய்கின்ற கருணையானந்த ரிஷியினது சேர்களான மவுலீசுமுனியுடன் அருபத்தினால் ரிஷிமுனிவர்களும் அந்த தடாகத்தினிலங்கே பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி நித்தியகிரியை நியமங்களைமுடித்து வாசியோகஞ்செய்வதினால் பிரமபரியைத்தவிர்த்து வாழியூழிகாலமிருந்து தவசுபுரிந்திருக்கின்ற ரிஷிகள் முனிவர்கள் அந்த சங்குகள் பாராயணஞ்செய்கின்ற மொழிகளைக்கேட்டு சந்தோஷமுற்று தவசுமகிமை ஆவதினில் முன்ஜென்மம் பின்ஜென்மமரிய வேண்டிய தற்காக காம்மாநதி திருவலஞ்சுழி தீர்த்தமிந்த கருணையானந்த தீர்த்தத்தினிடம் தனுர்மாசம் பிராதக்காலத்திலுடையமாவதில் ஸ்நானதீர்த்தமாடவேண்டுமென சிவபெருமானுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றனரும் இப்படியுற்ற தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுடர்கள் ஸ்நானதீர்த்தமாடி அந்த மங்களேசுரலிங்கம் மங்களேஸ்வரியம்மை தெக்ஷணாமூர்த்திக்கு மானதாபிஷேக மலங்காரம் பூஜைநைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி

சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு அவர்கள் அந்தியகாலம்வரை பீடையன்றி புத்திரபௌத்திராதிகளுடனிருந்து பாக்கியங்களனுபவித்து தேஹியான காலத்திற்குமுன் சிவபெருமான் பணிவிடை அனுக்கிரகமாகவேண்டுமெனவுஞ் சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

மந்திகார்ச்சுன ஆரணியவன சரித்திரம்.

திருவளருங் கோகனகற் ஸ்ரீவைகுந்த மாதலத்தில்
பொருநைநதி புனலசூழும் பூங்கழனீர் புடைசூழும்
பருதியுரகத் துழைந்து பஸ்மகிரம் பெறவோங்கும்
மருவழர்ப் பூஞ்சோலை செறிவைகுந்த மாநகரம். (௧)

சங்கினங்கம் முற்றீனுஞ் சாலிமணி முற்றீனும்
மங்கையர்கள் கடியர்கள் மாதவர்க ளாழ்வார்கள்
கொங்கலர் பூங்தலர் சோலைகுயில்கூவ மயிலாடும்
மங்கழமாளிகை சூழும் வைகுந்த மாநகரம். (௨)

ஆதி முனிரிஷிசாலை யந்தணர்க ளறுபடைசாலை
வீதிநெடுந் தோரணவீதி மிகமுழங்கு மாகமங்கள்
நீதிவழு ராலயங்கள் ணீண்டமணி கோபுரங்கள்
மாது திருமகழோங்கும் வைகுந்த மாநகரம். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித அலங்காரம்பொன்ற ஸ்ரீவைகுந்தமாநகர தீர்த்தத்திற்கு வேதவனத்திலுள்ளதயமான கயிலாசநாதர் உமைபார்வதியும் வற்றிருக்கின்ற கருணையானந்த தீர்த்தஸ்தலம்விட்டெழுந்த மகாதாம்பிரவர்ணி மாதா வந்து வைகுண்டத்தில் வாசமாயிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணுவாகிய கள்ளப்பிரான் ருக்குமணிசத்தியபாமைக்கு சோமேசுரமகாலிங்கஞ் சுந்தரவல்லியம்மையுமெழுந்தருளிய இமதிசை உலப்பாகத்தில் சுந்தரதீர்த்தமு மேகாதிதீர்த்தமும் உற்பத்தியாயிருப்பதினிடம் வந்த

னள். இந்த தீர்த்தங்களில் மானுக்கர் ஸ்நானதீர்த்தமாடுவோர்க்கு இருபத்தோர்தலமுறைகளுக்கும் மாறாதசெல்வங்களாகவிருப்பதுமன்றி அந்தியகாலத்தில் சிவயோகீஸ்வரர்களுக்கு பரமசிவம் பணிவிடையும் விஷ்ணுபக்தர்களுக்கு வைகுண்ட வாழ்வுபெற்று திருவாய்மொழிப் பணிவிடை அனுக்கிரகமாயிருப்பரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

மச்சகேந்திவன தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

ஆதிநாத ருலகளந்தும் அமரர்வேத அந்தணரும்
தியோ டுயர்கல்வன மருள்பெற்று நிலையாய்
மாதுதிருமகள் மார்பன் மகிழ்ந்தினது வீற்றிருக்கும்
சீதரனார் கருணைமொழி சிறந்தாழ்வார் திருநகரம். (௧)

இந்தகல் மச்சகேந்தி யியல்தீர்த்த வனமேயாகும்
அந்தநற் தீர்த்தமாடி பகமகிழ்ந் தாதிநாதன்
சுந்தரக் கமலபாதந் தொழுது ஸ்தோத்திரங்கள்செய்து
வந்துரு பலங்கணீங்கி வைகுண்டந்தனிலே வாழ்வார். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி இந்திரதிசைசேக்கமாயெழுந்தருளிவருகின்ற மகாதாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தின மழையும்பொழிந்துடன் எரெட்டுதிகளுஞ்சேர்ந்து மச்சகேந்திவன கைலாசபதி சிவகாமி கள்ளப்பிரான் ருக்குமணி சத்தியபாமை தீர்த்தஸ்தலம்விட்டெழுந்து இந்திரதிசை இமதிசைபாகத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆதிநாதர் ஆழ்வாருதையமாயிருக்கின்ற ஆழ்வார்திருநகரம் பொருநைமாதாவந்து பாரிசாதபுஷ்பக் துளசியினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள். ஒவ்வொரு திருமாளிகையிலும் வேதியர் அந்தணர் அருமறையோர்கள்கூடி வேள்விநடத்துகின்றதும் விஞ்சையர் நடனஞ்செய்வதும் மாதவர்கள் வேதங்களைமொழிகின்றதும் இளம்வெயிலில் மயில்கள் தோகை

விரித்தாடுவதுங் குயில்கள் இசைபாடுகின்றதும் கிளிகள் மாதுர்கள் மொழியின்றதை உற்றுற்றுக்கேட்டு திருவாய்மொழி திருப்பாவும் இத்தப்பட்சிகளுரைப்பதைக் கேட்ட சம்புவெனும் பட்சிகள் ஸ்ரீமந் நாராயண சாமத்தில் சொர்க்கோ சொர்க்கோவென சொர்க்கவைகுண்டம் முறையிடுவதைக் கேட்ட விஷ்ணுபக்தர் ஆண்பெண்ணனைவருமல்லாமல் வெகுத்தும் நாயகனைக் குவிட்டு நாராயண தேவரீக்கதன் வெனச் சொல்லும்படி கல்லாவெழிந்தனர். கபிலின் மொழியின்றதைக்கேட்ட சேவல்கொடியுடைய பிரமகுல அசுரர்கள் கேட்டு கொக்கோவெனக் கூவுகின்றதைக்கேட்ட தேவர்களான வானராதிகள் சீக்கப்புச்சென்று மவுன பாராயணஞ்செய்கின்ற சுத்தங்களைக் கேட்டருள ஞானதயசமையம் அந்தமச்சதேகி வனத்தடாகத்தினது வாகுநின்ற வலம்புரிச்சங்குகள் இடம்புரிச்சங்குகள் ஸ்திரீகள் ஆண்பெண்ணுடன் ஞலக்கிரீடைசெய்து ஓம் பரமசிவம் பயம்மெனவும் ஓம்நமோ நாராயணாயவெனவும் அட்டாக்ஷர காயத்திரிமந்திர ஜெபம்பண்ணுகின்றதை அந்த தீர்த்தத்திலிவ்வுலக மானுடர்களான விஷ்ணு பக்தர்களான ஆழ்வார்திருக்கூட்டங்கள் பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடவந்தவர்கள் அதிசயமுற்று ஆதிநாதர் ருக்குமணி சத்தியபாமைக்கு மானதாவிடேக மலங்காரம் ஆராதனை செய்து திருவைகுந்தனை சங்கு சேகண்டி முழக்கத்துடன் ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு அவரவர்மொழி வானமிசைவலா வியாதியுந்தீர அந்தியகாலத்தில் கார்மேக வண்ணன் மெழுந்தருளியிருக்கின்ற வைகுண்டலோகஞ்சென்று விஷ்ணுகாமதிருவாய்மொழியினைப் பாராயணம்பண்ணித் தொண்டிருக்கின்றனர் சகரிவதிக்கும் வியாசரிஷிக்குச் சுதமாமுனி புனைந்தனரென்றவாறு.

காந்தீசுரலிங்க தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

மருவிய மாடந்தோறு மங்கையர் நூசலைமின்
குருமணி மேடைதோறுங் குலாவிய மங்கையர்களாட்டம்
பெருவிசும்பிடை யென்னுளு பிலங்கிய வதனைபோங்குந்
சுருதிகண் முழங்குங் காந்தீசுர நகரமாமே. (௧)

வரிவிழி மடவார்செங்கை மலரென வாளைபோங்கும்
விரிமலர் சுமைவின்று விடைபடந் தோனையாடம்
மருவளர் தேமாம்பைமாதாக வாற்சிந்தன்பாய்
கரும் பனிநறவினை காந்தீசுரமெனும் நகரமாமே. (௨)

பார்கிற வழங்களோங்கும் பழனங்கள் சாலிபோங்குங்
காரிருள் பகலச்செய்யுங் கதிர்மணி மேடைதோறுஞ்
சீர்படன மருநமோங்கும் செய்தனித் தவங்களோங்குஞ்
சூரிய ஞெளியுங் காந்தீசுரமெனும் நகரமாமே. (௩)

சீலமாதவர் கணசாலை தேவவிஞ்சையர் கணசாலை
சிமலுயர் யோகசாலை வீதிகடோறு மோங்குஞ்
சாலவேதியர்கள் [illegible] வெள்ளிச்சாலை
சூலனூர் வாழுங் காந்தீசுரமெனும் நகரமாமே. (௪)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படிச் சொல்லப்பட்ட [illegible] நகரத்திற்கு மகாதாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமெய் சந்தஜலமழையுஞ் சம்வர்த்த மேகஜலமழையுஞ் சம்வர்த்த மேகஜல இரத்தினமழையும்பொழிவதுடன் நக்ஷத்திரங்களுஞ்சேர்ந்து ஆதிநாதர் ஆழ்வார் மச்சகேந்திரனந்த தீர்த்தம்விட்டெழுந்து அதின்மேல் குபேரதிசையிலுறைதயமாயிருக்கின்ற காந்தீசுரலிங்கம் காமசவுந்தரியம்மையும் அருள்பாலிக்க [illegible] துறைதயமாகின்ற கமலாலயதீர்த்தத்திற்குப் பொருநைமாதா வந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். இப்படிச் சிறப்புபெற்ற நகரத்திற்குலத்தார் பிரதிதினமும் பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி காந்தீசுரலிங்கம் கனகவல்லியம்மையையுந் தெரிசனஞ்செய்தால் அவர்கள் பேல்குலத்தில் ஜென்மமாய்ப்பிறந்து புராணகாவியங்களை ஆராய்ந்து அந்தியகாலமோக்ஷநிலையைப் பெறுவதுமன்றி மேன்குலமெனப்பட்ட அந்தணர் கன்னியர்கள் விதவைமாதர்கள் குலமாதர்கள் பத்திவிமானர்கள் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி காந்தீசுரலிங்கம் கனகவல்லியம்மைக்கு மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசை நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி இன்னக்கொலியுடன் தூபதீப கோடிஸஹஸ்ர தீபாராதனை நடத்துஞ் சமையம் ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்தால் அவர்கள் பெண்ணில் மறுஜென்மத்தில் புருஷஜென்மமாய் வேதியரான அந்தணர்களும் அருமைநதியார்

களும் ரிஷி முனிவர்களாகவும் ஐந்நூறேதங்களடங்கிய காயத்திரிமந்திர உபாசனையாய் நூறாயிரவரை வியாதியின்றி நிமிர்ச்சியாய்ப்பெருக்கியிருப்பதுடன் பாக்கியங்களனுபவித்து அந்தியகாலத்தில் மோக்ஷராஜ்யமும் பெறுவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

செண்பகவன தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

சோதிமணி கோபுரமுஞ் சூழ்ந்தமணி மண்டபமும்
நீதிவளர் மாளிகையு நீழுமதி ளாழ்வார்கள்
வீதிதிருமாளிகையும் விளங்கு திருவாய் மொழியும்
காதலவ திருப்பதிக்கும் நம்மாழ்வார நகரமே. (க)

ஆதி குமாக்கராழ்வார் அலைகடலில் பள்ளிகொண்டோன்
யோதியுளர்க் தோணுவித்த நாபிக் கமலன்
பாதி மதியணிந்த பரமனுக்கன்பன் ஆழ்வார்
வீதிவரு மாழ்வார்க்கு விடையுன்ன வாகனமே. (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிவபெருமான் அகஸ்தியர் அநுக்கிரகமாகிய மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்த மேகஜலபுஷ்பமழையுஞ் சம்வர்த்த மேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் ஏழுசெட்டிகளுஞ்சேர்ந்து காந்திசாலிங்கன் கமலாலயதீர்த்தம் விட்டெழுந்து இதற்கு திசையிலுகையமாயிருக்கின்ற ஆழ்வார் நகரத்தெழுந்த ஆழ்வார் மாயவன் தீர்த்தத்திற்குப் பொருநைமாதா வந்து இரத்தினசி பவளமல்லிகை பாரிசாதபுஷ்பங்களினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரம் வழுவாச்செய்தனள். அந்த நகரத்தலங்காரமாவதெனில் சொர்ணத்தினால் கோபுரமுஞ்சூழ்ந்த கெற்பகரம் அர்த்தமண்டபம் மணிமண்டபம் அதுகளைச்சூழ்ந்த பிரகாரந் திருமதில்சூழ்ந்த வீதிகடோறுமிருக்கின்ற திருமாளிகையும் மத்தியிலிருந்து பிரசங்கஞ்செய்யப்பட்ட விஷ்ணுபக்தர் ஆயிரநாமமுடைய திருவாய்மொழிகளைப் பாராயணம்பண்ணுவதை சந்தி

ரனைச் சடையில்த்தரித்திருக்கின்ற பரமசிவன் அனுக்கிரகத்தினால் விஷ்ணுவினுந்தியிலுதித்தெழுந்த பிரம்மதேவருதித்திருக்கின்ற பிரம்மாலயவீதியினது அதுகளில் திருமாளிகையிலிருந்து அந்தணர் வேதியர் அருமறையோர் பிரதிதினம் பூசைசெய்கின்றதை குழந்தை ஆழ்வார் நம்மாழ்வார் கள்ளாழ்வார் அசோதைமருமகளான ருக்குமணி சத்தியபாமை இவர்களுக்கு இன்னகர மாணுக்கரனைவரும் பிராத்கால ஸ்நான தீர்த்தவாடி மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசை திருவமுது ததியாராதனை நடத்தியபின் எக்காளந் தம்பட்டஞ் சின்னங்கள் சங்குத்தொனியுடன் திருவாய்மொழி பாராயணஞ்செய்கின்றனர். உடனே ஆலிலையிற்றுயிலுகின்ற மகாவிஷ்ணுவுக்கு இருதயம்பொருந்தி வைகுண்ட லோகபணிவிட்டு அனுக்கிரகஞ்செய்தனரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்றவாறு.

நவதிருப்பதி தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

பலந்தரு பதியாமிந்த பதிக்குநேற் கிளக்கதாக
நிலம்புகள்த்திடவேயெங்கும் நீடியசாலையோங்கும்
குலம்பெருமீர்ணுக்கனெங்கும் குலாவு கோபுரங்கள் கோயில்
நலந்தரு சோலை யோங்கு நவதிருப்பதியு மாமே. (க)

காவுகுள் பனைகள் தென்னை கமழ் கொன்றை மாவு புன்னை
பூவுகள் பிச்சி முல்லை பொருந்து செங்கழு நீராம்பல்
தாவுகுள்த்தடாகம் பொய்கை சந்திரனைக்காணும் பொஸ்பம்
நரவுகள் சொலிக்குமாங்கே நவதிருப்பதியு மாமே. (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இந்த நவதிருப்பதியினது நாமமாவதெப்படியெனில் ஆதிநாதர் கள்ளப்பிரான் மகரநெடுங்குழைக்காதர் ரெட்டைத்திருப்பதி திருத்தணியழகர் திருச்செலமங்கைநாதர் திருமங்கைநாதர் திருக்குருவூர்நாதர் திருவேங்கடநாதர் திருப்புளியானத்தார் இந்த நவதிருப்பதியும் எழுந்தருளுகிற ஆதிநாதர் சன்னிதானத்துக்கெதிரில் மகாலெட்சுமி வாசஞ்செய்கின்ற ஸ்தலத்திற்கு குபேரதிசையிலும் ரெட்டை

த் திருப்பதிக்கும் இடதிசையிலுமாக வெழுந்தருளிய மத்தியிலுது மக்க கேத்தி தீர்த்தமுறையமாப் அதில் சசெட்டுதிகளுடன் தாம்பிரவர்ணிமா தா துலாமாசம் ஏகாதேசியில் திறந்தனன். உடனே கஷிருப்பதிகருக் கும் செங்கமுனீர் செங்காமலை பாரிசாதம் பவளமல்லிகை செகனத் துளசி இவ்வித ஐவகைப்புஸ்பாதியினுல் அர்ச்சனைசெய்து திருவாய்மொழியுங் கூறினன். இப்படியுற்றதீர்த்தத்தில் திருச்சங்கணி தீர்த்தமுறையமாயிற் றது. இப்படி கோடாநுகோடிபொருந்திய தீர்த்தங்களில் இவ்வுலகமானுக் கள் துலாமாசஞ் சொர்க்கவாசல் ஏகாதேசி வீமஏகாதேசி திருவோண முதல் மத்தவரசதிகளில் பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி அருணேதய முதல் சாமத்திற்குள் நவதிருப்பதியினது ஸ்தலதரிசனஞ்செய்பவ ருக்கு புத்திர பவுத்திராதிகளுடனிருந்து பாக்கியங்களனுபவித்து அந்தி மகாலம் வைகுண்ட ஏகாதேசியில் சித்தியாய் வைகுண்டலோகத்தினெ ன்று விஷ்ணுபணிவிடைக் குரித்தாயிருப்பரென சகரிஷிக்கும் வியாச ரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

பிரமதேவர் சரஸ்வதி காழிகாவனத் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இங்கிவர் பிரமதேவர் சரஸ்வதி யெனுங் காமி தெய்வ
சங்கம தீர்த்த முன்னுள்ளஞ்சரண சேவை சார்ந்து
குங்குமம் புனுகு சிகத்தங் குழைத்துமே மெய்யிற் பூசி
கங்கையிற் தலநீர்வாச காழிகா வனத்தில் வந்தான். (௧)

ஆதியிலமைக் கீய்ந்த யரும்பொருள் பிரணவங்கள்
நீதியா யுரைக்கும்போது நின்றனன் கடம்பன் வண்டாய்
மாதவனுற்றுக்கேட்ட மந்திரசெபங்க ளோதல்
ஆதியாம் பிரமவித்தை வகுத்தனரேக ரூபம். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பஞ்சலோகதிறம்போன்ற மகாதாம் பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூ மழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழியதுடன் சசெட் டிநதிகளுஞ்சேர்ந்து அதின் தென்திசையிலிருக்கின்ற காளிகாவன

பிரம்மதீர்த்தத்திற்கு வந்தனள். அங்கே நான்முகப்பிரம்மாவுஞ் சரஸ்வ தியுமெழுந்தருளிய மத்தியில் பிரம்மதீர்த்தம் உதையமாயிருப்பதினிடம் பொருனைமாதா வந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரம் புரிந்தனள். அந்தப் பிரம்மாவுக்கு ஆபாணமாக மகாதாம்பிரவர்ணி யெழுந்தருளிய தீர்த்தத்தில் பிரம்மதேவர் ஆறுகாலத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து வித்தைமந்திர ஜெப வுபாசனைசெய்ததினுல் சிவபெருமான் பிரம்மாவுக்கு சகல ஜீவ ஆன்மாக் களையுஞ் சிருஷ்டிக்கும்படி யுபதேசமாய் நடத்திவருவதில் வாலசுப்பிர மணியம் வினவியதெப்படி யெனில் ஓய்பிரம்மதேவனே பரமசிவம் பூசை செய்கின்ற ஏகாட்சரமூலமந்திரத்திற்கு அர்த்தம் மொழியுமெனக்கேட்க பிரம்மதேவர் கவலையாய் ஆலோசித்து நாம் பரமசிவனிடங் கேட்கவில்லை யேயெனத் திகைத்து மறுமொழியுரையாமல் நின்றனர். உடனே குமர க்கடவுள் பிரம்மாவை சிரச்சாலையிலிருக்கும்படி சிறைப்புச்செய்துவிட்டு குமாரக்கடவுளே சிருஷ்டிக்கத்தொடங்கியதில் ஏதவர்ணமாயும் ஏகரூப மாயும் படைத்தனர். அதில் ஒருத்தருக்கொருத்தர் பேதகமன்றி வாழ் நாளில் தேவர்கள் பரமசிவனிட முறையிட்டனர். உடனே சுவாமி சுப் பிரமணியத்தை வரவழைத்து வினவி அந்த மூலப்பொருளான ரகசியம் எப்படித் தெரிந்ததுநினைக் கேட்க சுவாமிக்கு காதில் உபதேசித்தனர். உடனே பிரம்மதேவரை வரவழைத்து சிருஷ்டிக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்தனர். இப்படியுற்ற தீர்த்தத்தில் இவ்வுலக மானுஷர்கள் பிரதிதினங் காலையில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி நித்யகிரிகைநியமனுஷ்டானங் கைக்கொடுத்துகாயத் திரிமந்திர ஜெபஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு சிவயோகீஸ்வரர்களாகவுஞ் சிவ தவசிகளாகவும் புத்திரர் ஜெனனமாய் மறுஜெனனமன்றி அந்தியகால மோக்ஷாதியைப் பெற்றிருப்பரென சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூத மாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

குடிலவனத்திலுதையமாயிருக்கிற பெருந்துறையப்பன் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

நிரந்தரமுடைய வகை நின்றுருதி கொண்டே
புரந்தரனு மாடல் பரிபூரணமு மாங்கே
வரந்தருகு வேணியையும் வாழ்ந்த நகரின் மாடம்
மாந்தவர் பெருந்துறை வளங்குடிலம் வந்தாள்.

கன்னிவகை மன்னிவளர் காவுபல மேவுந்
துன்னிவபலுந் திகள்தல் தூயவகை கொண்டே
மின்னனுடலம் பிரவி யிப்புவியில் பாரார்
மன்னவர் பெருந்துறை வணங்குடில மாறும். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மேகவர்ணம்போன்ற மகாதாம்பிரவர்ணி ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தின மழையும் பொழிவதுடன் ஈரெட்டுநதிகளுஞ்சேர்ந்து பிரம்ம தீர்த்தம் விட்டெழுந்து அதிகேசித்திர திசையிலிருக்கின்ற குடிலவனத்திலுற்பத்தியாயிருக்கின்ற பெருந்துறை அய்யன்ஸ்தல தீர்த்தத்துக்குப் பொருனைமாதா வந்தனள். பெருந்துறையப்பனென்ற சிவனுக்கு அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். அந்தக் குடிலவனமாகிய பெருந்துறையப்பன் தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் பிராதக்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி பன்னிருகலையுடைய ஆதித்தனுக்கு மானதாவிடே அமலங்கரிஷ பூசை நைவேத்தியமானவுடன் ஓம் நமோ நாராயணு ஓம்லிவே நம கம் உம் ஆதித்த தேவாய நமோவென் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு சகல சர்வதோஷங்களும் நிவர்த்[illegible]த்திர பவுத்திராதிகளுடனிருந்து பாக்கியங்களனுபவித்து அந்[illegible] மோக்ஷாதியைப் பெற்று சிவபணிவிடைக் [illegible]தரயிருப்பரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தாரமாரிசிவனலிங்க ஆச்சிரம ஸ்தலசரித்திரம்.

வேதாகமப்படி விண்டனர் விஞ்சை மந்திரத்தால்
தாதாரமகா ரிசிக்கன்பாலொண்டு நவயுகத்தை
மாதா பொருனைக் குரைத்தனர் மங்கைமுகம்லர்ந்து
வாதாடிக்கேட்டனள் அன்றே யுரைத்தனன்மாரிசியே. (௩)
மதியணிந்த அரன் மானுமழு வேந்தியவனுமேயாகும்
புதியநீறணிந்தோனும் ஞானபூபதி யுடையோனும்
விதிமுறை பூசைசெய்து வேண்டு நற்றவங்கள் பெற்ற
பொதிகை வீற்றிருக்கும் போகரிசிக்குமே யுகம்பதினெட்டென்றே.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய தாம்[illegible]வர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தின மழையும் பொழிவதுடன் ஈரெட்டுநதிகளுஞ்சேர்ந்து குடிலவனதீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து அதின் வடகீனித்திர திசையிலிருக்கா நின்ற மாதவரிசிபுத்திரன் தாரமகாரிசி சதாகாலந் தவசு புரிந்திருக்கின்றவரிடம் பொருனைமாதா வந்தனள். உடனே தாரமாரிசி ஸ்நானதீர்த்தமாடி நதிமூலத்தையுச்சரித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனருடனே பொருனைமாதா சந்தோடமுற்று மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஏ தாரமாரிசியே நீர் மவுனதவம்புரிகின்ற காலமெது முதல் அதையுரைக்கவேண்டுமென மொழிய ஏ பொருனை மாதாவேகேளும் நிர்[illegible] [illegible]ம் நிற்கிராணுக்கிரம்பொருந்திய சிவபெருமானுடைய விஞ்[illegible] [illegible]திரம் உபதேசம் அனுக்கிரகத்தாலுரைக்கின்றனன் ஆதியில்விடா சுதிதயுகம் பதினெண்கோடி வருடமிராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றியபின் இரண்டாவதுயுகம் படாகுஷிதனெனவன் பதினெழுகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றியபின் மூன்றுவதுயுகஞ் [illegible]மானனெனவன் ஒன்பது கோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றியபின் நாலாவதுயுகம் அபானனெனவன் எழுகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றியபின் ஐந்தாவதுயுகம் உ[illegible]னெனவன் ஆறுகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்துபொன்றியபின் ஆறாவதுயுகம் பிரதானனெனவன் பத்துக்கோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன் ஏழாவதுயுகம் உக்கிரமனெனவன் பதினெருகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன் எட்டாவதுயுகம் அதிதியானவன் பனிரெண்டுகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன் ஒன்பதாவதுயுகஞ்சார்ந்தனெனவன் மகாநீதிபொருந்திய இராசரிக்கஞ்செய்ததினால் பத்தொன்பதுகோடிவருடம் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்து பரமசிவன் பாதபூசைபணிவிடைக் குறித்தானன் பத்தாவதுயுகம் நிலனெனவன் பதின்மூன்றுகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன் பதினொராவதுயுகம் குமாரனெனவன் எண்கோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன் பனிரெண்டாவதுயுகம் நிராஞ்சனனெனவன் ஐந்துகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன். பதிமூன்றுவது

யுகம் நித்தாச்சனென்பவன் நாலுகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன். பதினைந்தாவதுயுகங் காஞ்சனனென்பவன் இரண்டுகோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன். பதினெட்டாவதுயுகங் கிரேதானனென்பவன் அரையே அரைக்கால்கோடி வருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றினன். அப்படியுற்றயுகத்தில் கயிலையங்கிரியினுடைய திருமணக்கோல தெரிசனஞ்செய்ய சமஸ்தலோகங்களிலுள்ள ரிஷிகள் முனிவராதிகள் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிர ரிஷிகள் தேவேந்திரன் முதலிய யோகீஸ்வரர்களுமாக இமையோர்பர்வதத்திற்கு எழுந்தருளினருடனே தெக்ஷண பூமி உயர்ந்து உத்திராயண பூமி தாழ்ந்துவிட்டதினால் ஆதிசேடன் சுமைபாரம் பொறுக்காமல் [illegible] மார்புவரை தாழ்ந்து ஆதிசேஷனு சர்வருத்தமடைந்து [illegible] பூமி ஆகாயவரை யுயர்ந்து சமஸ்த ஜீவ ஆன்மாக்களு மடங்கச் [illegible] காய அக்கினிக்குபொறுக்கால் ஏ பரமசிவமே யென்று ஓகோவெனக் கூச்சலுறையிட்ட சத்தமோசைகளை இமயமலையிலுற்றிருக்கா நின்ற சிவபெருமானுக்குத் தோன்றியவுடன் சபையினருகில்நின்ற மகாவிஷ்ணு பிரமதேவர் இவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் தெக்ஷணதிசைக்குப்போனால் சகலருஞ்சீவித்திருப்பரென உரைத்தனர். அச்சிவபெருமானது தட்டுக் கெட்டு ஏ பரமசிவமே அத்தியக்தி யென்றுரைக்கில்லையேயென உரைத்து அடிபணிந்தனர்கள். உடனே கயிலை அருகில்நின்ற அகஸ்தியமகாரிஷியைப்பார்த்து நமதுள்ளத்திலுற்றிருக்கா நின்ற கும்பமுனியே உமது திருக்கூட்டத்துடன் தெக்ஷண மலையங்கிரியாகிய பொதிகைக்குப் போகாவிட்டால் சமஸ்த ஜீவஜெந்துக்களுஞ் ஜீவிக்கமாட்டார்களென ஆஞ்ஞாபித்தவுடனே அகஸ்தியர் இதைக்கேட்டு பதறி ஏ பரப்பிரமமே ஏ லோகரட்சகா நாங்கள் அபாக்கியவானாகிவிட்டோமோ வெனமொழிந்து மணக்கோல தெரிசனங் கட்டளை அனுக்கிரகஞ்செய்வதெப்போவென வணங்கி அடி பார்வதிசமேதராய் தெட்சணகயிலையாகிய பொதிகையினது திருக்கூடா சலப்பருவத சித்திரசபையினிலெழுந்தருளி உமதுடன் இருக்கட்டாங் கவுநர்க்குந் தெரிசனங் கட்டளை அனுக்கிரகஞ்செய்வோமென்றுத்தரப்படி மணக்கோல தெரிசனமும் பெற்று சிவபெருமான் ஆஞ்ஞாபித்திருந்தபடி,

இம்மகாதாம்பிரவர்ணியே நீர்ப்போ சாகரத்துக்குச் சமீபமாய்வந்த பதினைந்தாவது கிரேதாயுகத்தில் எழுந்தருளிவருகிற மார்க்கமெல்லாம் நகரங்களையலங்கரிக்கவே போகரிஷிக்கு சிவபெருமானருளியதை யான்தெரிந்தனனென்றருளினர் அதுவுமன்றி பதினாறாவது கிரேதானன் அரைக்கோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றியபின் பதினேழாவதுயுகத் துவாபரனென்பவன் காலே அரைக்கால்கோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றியபின் பதினெட்டாவது கலியுகம் அந்தியாய் நால்கோடிவருடம் இராசரிக்கஞ்செய்து பொன்றியவுடன் பதினென் யுகத்திற்குக்கூடிய வருடம் நாற்பத்திரண்டே முக்கால்கோடி வருடமுஞ்சென்று மறுபடியும் பதினெட்டியுகமுந் திருவருளைபோலவருமென போகரிஷியாருரைக்க யான்கேட்டனனென தாமிரபர்ணி மகாதாம்பிரவர்ணிக் குரைத்தவிபரங்களைக் கேட்ட பொருனைமாதா சந்தோடமுற்று மனமகிழ்ந்து தாம்பிரபர்ணி யெனுநதி ஆலயமணைதபுரைக்கவேண்டுமென மொழிந்ததைக்கேட்ட தாம்பிரபர்ணி மொழிந்ததைப் பொருனைமாதாவைப்பார்த்து சமஸ்தமானவர்களுக்குஞ் ஜீவதாது கொடுக்கின்ற அம்மையே யென்று வரலாறு சிவபெருமானுனைப் பதையன்றி மற்றவர்களா லுரைக்கப்படாதே யென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். இப்படிப்பட்ட தாம்பிரவர்ணி தீர்த்தஸ்தலத்தில் [illegible] மாசக்கரங்கராந்திகளமாவாசை பௌர்ணமி சோமவாரம் [illegible] தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மகாலிங்கத்துக்கு மானதாவிஷேக மலங்காரம் பூசை நைவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி கோஷம் [illegible] தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு அந்தியகாலத்தில் வியாதியின்றி பாக்கியங்களனுபவித்து பூலோகவாழ்ப்பத்தியமற்றி சொர்க்கலோகத்தில் பணிவிடைக்குரித்தாவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

விஸ்வேசுரமகாலிங்க தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

தையல் மாதுமை பங்கன் விஸ்வேசுரலிங்கம்,
மையலாகவே எழுந்தனன் கூவிழ மாத்திரை
ஐயனாறு பூதியோ டமர்ந்தனன் னழகா
யுய்யும் வாரொரு தீர்த்தமுதாடியே யுய்ந்தார். (௧)

மெய்யி னெங்கணும் விபூதியை யணிந்த மாவேதா
கையில் மான்மழு வேந்திய காடுடையவனே
செய்யனே வில்வஞ்சூடியசெங்கரத்தானே
ஐயனே விடையரவமதாட்டும் அமரர்கள் போற்றிய அரனே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித அலங்காரம்போன்ற வில்வேசுர நாகதீர்த்தஸ்தலத்திற்கு ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் ஈரெட்டுநதிகளுஞ்சேர்ந்து தாமரைசியினது ஆச்சிரமதீர்த்தஸ்தலம்விட்டெழுந்து உமைபங்காளனான வில்வேசுரலிங்கம் மையல்கொண்டு கூவிளம் புஷ்பங்களையும் விபூதியையு மலங்காரமாய் திரேகமெல்லாமணிந்து வலதுகரத்தில் மானு மிடதுகரத்தில் மழுவுமேந்தி சுடுகாட்டையுடையவேசங்கொண்டு கஸ்தூரி வில்வங்களை அலங்காரமாயணிந்துகொண்டு பராசக்தியுடன் யெழுந்தருளியிருக்காநின்ற வில்வேசுராகரத்திற்கு மகாதாம்பிரவர்ணிமாதாவந்து வில்வேசுரமகாலிங்கம் சக்கரபாணியம்மைக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனள். உடனே இவ்வுலகமாளுக்கரான அந்தணர் அருமறையோர்களுங்கூடி சுவாமிக்கும் அம்மைக்கு மான தாவிடேகமலங்காரம் பூசைநேவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டிசின்னங்களொலியுடன் தூபதீப சோடஷவுபசார தீபாராதனைநடத்தி ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்பவர்களுக்கு நித்தியநத்துவம் அனுக்கிரகமாய் புத்திரசந்தானங்களும் பாக்கியங்களுமனுபவித்து அந்தியகாலமோக்ஷாதியைப் பெறுவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

கருணையானந்த லிங்கந் தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

சித்தனே யுமைநேசனே நீலகண்டனே நேசத்தானே
பித்தனே திரிபுரந்தனையு மழித்தருள் சிவனே
யத்தனேயாழ்கடல் விடமுண்ட அருளமலனே
கத்தனே கருணையானந்தலிங்க கமலியாள்பரனே. (௧)

சுற்றநீர்க் கடலுலாவுஞ்சூழ் சங்கத்தொனி முழங்கி
முற்றுநீர் பாதாளமார்க்கம் வருமூவர் கடலினுமும்
மெற்ற வலம்புரி யிடம்புரிச்சங்கு முற்றுசிப்பியாங்கே
கற்றனுங்கருணையானந்ததீர்த்தங்கமலசவுந்தரியாளைக்கண்டுகூடப.

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி அலங்காரம்போன்ற கருணையானந்தர் காமசவுந்தரியம்மை தீர்த்தஸ்தல நகரத்திற்கு ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் ஈரெட்டுநதிகளுஞ்சேர்ந்து மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா கமலாலய தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு வில்வேஸ்வரஸ்தலம்விட்டெழுந்து கருணையானந்த மகாலிங்கம் காமசவுந்தரி அம்மாளுடையமாயிருக்காநின்ற இமதிசைப்பக்கத்தினது கருணையானந்தமெனுங் கமலாலயமெனுந் தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு வந்தனள். உடனே சுவாமிக்கும் அம்மாளுக்கும் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரம் செய்தனள். சத்தஜலசமுத்திரத்திலிருந்து பாதாளமார்க்கமாய்பலவர்ணம்போன்ற வலம்புரிச்சங்குகள் இடம்புரிச்சங்குகள் ஜலக்கிரீடை செய்துசேர்ந்தெழுந்து ஸ்ரீங்கார சத்தவொலியுடன் பிரணவமும் பிரணவத்தானி ஓம்பூப்புஷ்லவகா பம்பமெனவஸ்சாரி இட்சாரியாகச்சத்திச்சுத்தி தீர்த்தமேபாடிவருவதை அன்னகரத்திலுள்ள அன்னங்கள் மயில்கள் குயில்கள் கிளிகள் நாங்கணம் இருந்தனமுதலிய பட்சிகளெல்லாங் காதுகொடுத்துக்கேட்டு கற்றுக்கொண்டும் பலவர்ணம்பொருந்திய வண்டுதும்பிகளுஞ் சர்ப்பனபாவையிலும் கற்றறிந்துகொண்டு கருணையானந்தலிங்கதீர்த்தத்தில் வலம்புரிச்சங்குகள் இடம்புரிச்சங்குகள் ஸ்நானதீர்த்தஞ்செய்து நடாகத்தை அமாவாசைதினத்தைதிரிவதை இவ்வுலகமாளுக்கர் யோகீஸ்வரர் சிவயோகிகள் அமாவாசை பௌரணமி சிரவணம் மாசச்சங்கராந்தி சோமவாரஞ் சுக்கிரவாரம் இந்நாட்களில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி உச்சம பஞ்சாக்கரத்தை செபஞ்செய்தவர்களுக்கு ஆயுள்வரை வியாதியின்றி செல்வங்களனுபவித்து சாயுச்சியபதவிபெற்று வாழ்ந்துகொண்டிருப்பரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

வாயுவசடாக தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

சீர்வளர் முகில்கள் சூழுந் திங்கள் மும்மாரி பெய்யுங்
கார்வளர் சோலை மேகங் கமலங்கள் பாவிச் சூழ்ந்தே

நீர்வளர் கழனிபாம்பல் செய்தல்சூழ் பொய்கை வாவி
வார்புனல் தாம்பிரவர்ணி வந்தனல் வாய்வு தீர்த்தம். (௧)

இந்தமங்கலமாந் தீர்த்தத்தியல்பினை யுரைத்தோமிப்பால்
வந்தனள் பொருனைமாதா வாய்வுவாந் தீர்த்தங்கண்டு
சிந்தையன்போடு வியாசன்சுகனுக்குச் செப்புகாதை
சுந்தரமறையோர் கேழ்ப சூதமாமுனிவன் சொல்வான். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி மகா வல்லபம்பொருந்திய மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழைஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சோடைநதிகளுஞ்சேர்ந்து கருணையானந்தநிர்ந்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து அதின் கீழ்த்திசையிலிருக்கின்ற பரமபொருளாகிய வாய்வுதீர்த்த தடாகத்தினது பொருனைமாதாவந்தனள்; அந்த தடாகமகிமையையுரைக்கின்றோம் அதேதனில் அந்த தடாகமத்தியில் பூமி பாதாளத்தினிடமிருந்து சதாகாலமும் வாய்வு லிங்கேசுரர் உர்ப்பத்தியாயெழுந்தருளி வருவதில் யெக்காலமும் சூழ்ந்தியெழும்பி சகல ஜீவான்மாக்களுக்குந் தெரிசனங்கொடுத்துவருவதும் தேவதைகள் யோகீசுரர்கள் [illegible] மாடி பூரகங்கும்பகம் ரேசகஞ்செய்து ஸ்தம்பனஞ்செய்பவர்களுக்கு [illegible] லயமன்றி சுத்தாதியுகம்வரை ஜீவித்திருப்பதுமன்றி இவ்வுலகமானுஷர் பிரதிகானிலும் ஸ்நானதீர்த்தமாடி சிவயோகமனுஷ்டித்தவர்களுக்கு அந்தியகாலம்வரை வியாதியன்றி பாக்கியங்கழனுபவித்து மோக்ஷவீடடைவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

வன்னி தடாக தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

சந்தனச்சோலை வன்னித்தழிர்களுந் தளைத்தசோலை
கொந்தலர் குழுஞ்சோலை கோகுலந் தனைக்குஞ்சோலை
சிந்தையி னதிக்கும் வன்னிதேவர்கள் சூழ்ந்த சோலை
முந்துதிவினை கன்னிங்கு மூனைப்படி முந்திசோவார்.

கரையில் வந்துயர் நித்தலுங் கருமங்கள் முடித்தே
தரையில் வைகினுமற்றுள தேவர்கள் தவங்களுமியற்றி
பாவிநாடிடம் வன்னியின் தீர்த்தப்போ பார்த்து
மருவிநாடோரு மிப்படியாடியே மகிழ்ந்தார். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி வல்லபம்பொருந்திய மகா தாம்பிரவாணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சோடைநதிகளுஞ்சேர்ந்து [illegible] வாய்வுதீர்த்தம் விட்டெழுந்து அதின் கீழ்த்திசையிலும் அதற்கு [illegible] நின்ற வன்னி விருக்ஷங்கழனேகமிருப்பதில் வெண்மைபொருந்திய சந்திரம்போன்றஒர் வன்னியாக்தழிராயும் வெண்மைபொருந்திய புஷ்பாதிகளும் பூத்திருக்கின்ற வன்னிமரத்தடியில் பிரதினங்காலையில் உதிர்ந்திடக்கின்ற புஷ்பாதிகளை வன்னிமகாரிஷியானவர் யெடுத்து அந்த வன்னிவிருக்ஷத்தடியிலெழுந்தருளியநாதயீசுவரிக்குவேண்டிய அவிடேகங்கள்செய்து வன்னிமலர்கழலங்காரஞ்செய்து பூசைநேவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னஞ் சங்குத்தொனியொலியுடன் தூபதீபசோடஷ தீபாராதனை நடத்தி ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்யுஞ்சமயத்தில் பொருனை மாதாவந்தனள் அந்த தீர்த்தத்தில் வன்னிமகாலிங்கம் நாதயீசுவரிக்குமர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனள் உடனே வன்னிமகாரிஷியானவர் மாதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநேவேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் தூபதீபசோடஷ உபசாரதீபாராதனை நடத்தி ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்த வன்னிமகாரிஷிக்கு நாதயனுக்கிரகஞ்செய்தனர் இப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுஷர் வன்னிதீர்த்தத்தில் மூன்றுநாள் தலவாசமாயிருந்து ஸ்நானதீர்த்தமாடி புஷ்பாதிகளெடுத்து அர்ச்சனைசெய்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு புத்திர பௌத்திரர்பிறந்து செல்வங்களனுபவித்து அக்கினிசொரூபந் தோன்றிய அருணாசலஸ்தலத்தில் வேதியர்களாகப் பின்ஜென்மமாகப்பிறந்து பரமசிவம் பணிவிடைக்குரித்தாயிருப்பரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

நரசிம்மவதார தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

வேதனுக்கு தந்தை விருந்தனுக்கு யெம்பெருமான்
நாதன் முகுந்தெம்பிரான் நம்மாழ்வார னுகபடம
காதலொடு தொழுவோர்க்கு கதிகாட்டுஞ் சிதரனும்
மானுநரசிம்மனிடம் மாபொருநை வந்தனளாம். (க)

தேவர் முனிவராழ்வார்கள் திசைமுகனுங் கங்கணீசன்
மேவுவருவோர் விஞ்சையர்கள் விரும்பிதினமும் விஞ்சையர்கள்
காவுசோலை மனதிறங்கி கனியவர்ச்சு அர்ச்சித்தே
சேவைசெய்து படும்பணியுஞ் சிறந்த நாசிங்கப்பெருமானே. (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இந்த நரசிங்கதீர்த்தஸ்தலத்திற்கு மகா தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜலஇரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சோட நதிகளுஞ்சேர்ந்து வன்னிதீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து அதின் கீழ்த் திசையிலிருக்கின்ற நரசிங்கப்பெருமான் தீர்த்தஸ்தலத்திற்கு பொருனை மாதாவந்து கிஷ்ண துளசி பாரிசாதபுஷ்பம் பவளமல்லிகை புஷ்பங்களி னால் அர்ச்சனைவழுத்தி திருவாய்மொழிபாடி திருவொங்கமுரிபாடியபின் ஆழ்வார் அட்டதிக்குபாலர் விஞ்சையரிவர்கள் நரசிம்மதீர்த்தத்தில் ஸ்நா நாலஸ்நான தீர்த்தமாடி நரசிம்மன் ருக்குமணி சத்தியபாமை இவர்களுக் கு மானதாவிடேக மலங்காரம்பூசை திருவமுது நிவேதனமிட்டுத்தின் னமெக்கானமுதலிய கோஷ்டத்துடன் திருவாய்மொழி பாடியவர்களுக்கு வைகுண்டபணிவிடையனுக்கிரகமாகியபின் இந்ததீர்த்தங்களில் இவ்வுலக மனுஷர் தீர்த்த தெரிசனஞ் செய்தவவர்களுக்கு மகா லெட்சுமி சுதா காலவாசமாயிருந்து நன்னெறியினுல் வேதியர்களாய் செனன வுற்பத்தி யாய் ஐந்துவேத உபாசனையாய் ஆழ்வாராக பக்தப்பிரியருகவு மிராப்ப னென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன ரென்றவாறு.

சூரியதடாக தீர்த்தஸ்தல சரித்திரம்.

இரவிலாதல னெழுந்திடாதிருக்கு மவ்வேளை
சுரவிசெம்மலர் சொரியுமாம் சூரியத்தடாகத்

திரவுநாலாஞ் சாமத்திரார் கலைதேர்ந்தே
முறைவிடாமலே நீராடி யோகீசுரர் முற்றியைப் பெருவர். (க)

விழைத்தாகாயத்தி லவதரித்தெழுந்த விண்முகிலா
பிழைத்த செம்மலற் றுமளைகூவிழுங் கறங்கதையுங் கமலம்
முழைத்த நீராம்பலாங் கழுநீர் தடாகத்தின் முகமாய்
தழைத்தவிண்முகில் தாம்பிரநிரமதாய் தழைந்தே. (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி அலங்காரம்போன்ற மகாதா ம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையும் பொழிவதுடன் சோ டநதிகளுஞ்சேர்ந்து கருணையானந்த தீர்த்தஸ்தலம் விட்டெழுந்து அதன் கீழ்த்திசையிலிருக்கின்ற சூரியதடாகத்திற்குப் பொருனைமா தாவந்து அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனன். அந்த சூரியதடாக தீர்த் தமகிமையை மொழிகின்றேம் அதெப்படியெனில் பனிரெண்டுகலையு டைய ஆதித்தனிரவு நாலாஞ்சாமத்தில் அருணனுடைய காந்திப்பிரகாசங் கண்டவுடனே செவந்த புஷ்பாதிகளெல்லாமலர்ந்து ஆரணியபூங்காவன மெல்லாம் திவ்வியவாசஞ் சொலித்தவுடன் அங்கே தவசுசெய்கின்ற ரிஷி கள் யோகீஷ்வரர்கள் மூக்கின் வாசனையினுல் நிடீரென்றெழுந்து ஆசவ னமுதலிய சவுசமானவுடன் தந்தசுத்திசெய்து சூரியதடாகத்தில் ஸ்நான தீர்த்தமாடி நித்தியவிரிகை நியமங்களைமுடித்து மலர்களையெடுத்து விஷ்ணுபெ ருமானுடைய பூசைமுடித்து பின்பு சூரியதடாகஜல பாதாளபார்வையாக பார்க்க சூரியனுடையமானல் எப்படி அலங்காரத்தோன்றுமோ அவ்வித சொரூபங்குறையன்றித் தோன்றுவதினுல் உடனே அந்தரிஷிகள் முதலிய அனைவருங்கூடி ஓர்முகூர்த்தத்தில் மானதாவிடேக மலங்காரம் பூசைநை வேத்தியமானவுடன் கண்டாமணி சேகண்டி. மின்னல்களொலியுடன் அரிகியோ ந்மோ நாராயணு கம் கம் கிலீ விஷ்ணுசூரியதேவாயநமோவென ஜெ பஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்து அனுக்கிரகம்பெற்ற ரிஷிகள் முனிவர் கள் யோகீஸ்வரர்களனைவரும் கற்பாதிதேகமாய் யுகாந்திரமளவும் தவசுபுரி கின்றனர். இப்படியுற்ற ஆதித்தனெக்காலமும் பன்னிருகலையொருந்தி

அண்டபிண்டங்கள் முழுவதும் பரவிப்பிரகாசமானவுடன் இவ்வுலகமானுக்கரான அந்தணர் வேதியர் அருமறையோர்கள் பின்னும் மற்றமானுக்கர்முதலிய ஜீவஜெந்து பக்ஷிமுதலியதும் சூரியதடாகத்தினது இறங்கி ஸ்நானதீர்த்தஞ்செய்து செவந்த புஷ்பங்களினால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர். இப்படியுத்தம பூசை பிரதிதினங்காலை தீர்த்ததெரிசனஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு நவக்கிரகாதியன் ஆச்சியுச்ச நட்புப்பொருந்திய புத்திரர் பிறந்து கலைக்கியானங்கள் கற்று பவுண்டீகர்களாக அந்தியகாலம் வரை வியாதியன்றி பாக்கியங்களனுபவித்து அவரவர் நித்தியாகின்றகாலங்களில் சிவகணங்கள் மூலியமாய் கயிலையங்கிரிசென்று சிவபெருமான் பணிவிடைக்குரித்தாவார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சந்திரதடாக தீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

சொற்ன நிரமதாஞ் சோமனுஞ் தடாகதனியல்பு
துன்னிநாடியே அழுங்கி சோமேசுரமதியை
யன்னு நாமமும் பகருவோர் பவவினை நீங்கி
கன்னியாகனை தொழுதுய்ந்து கயிலையில் வாழ்வார். (க)

பொருநைமாநதி சிவதலமெங்கணும் போற்றி
கருதுமாலைய மருங்குபர் கமழநருஞ்சோலை
மருவு மத்தலத்தெய்தி யவ்வனங்களும் பார்த்தங்
கிருவர் தீர்த்தத்தினை மகிழ்ந்தாடினார் இளைஞ்ஞரர். (உ)

பூசை செய்தனள் புனிதசோமனைப் போற்றி
நேசமாம் பாள்கவுரியை நெறியோடு நினைந்து
ரேசகும்பக பூரக நிலைபெற நினைந்தே
தேசிகர் சிவயோகிகள் ரிசிமுனி தெரிவார். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பல்லாயிரகோடி அண்டங்களுக்கும் உடையமாகின்ற சோமனென சந்திரனுக்கு பதினாறுகலையும் ஆதித்தனென

சூரியனுக்கு பன்னிரெண்டுகலையுடன் சந்திரன்சேர்ந்தற்கியமானதுபோக நாலிலொன்று அம்பரத்தில் சென்றதுபோக மூன்றுகலை இளம்பிறையாய் மூன்றாம்பிறைமுதல் பௌரணமிவரை பூர்வபட்சஞ் சோடஷகலையாயும் பிரதமைமுதல் சூரியனில்சேர்ந்து பனிரெண்டோடு பனிரெண்டு கலைசேர்ந்து குறைகின்றதாம் இப்படி பிரதிதினம் இரவு நாலாஞ் சாமத்தில் சங்குநிறம்போன்ற புஷ்பங்களெல்லாம் மலர்ந்தவாசனையானது சந்திரதடாக சோமனாச்சிரமங்களில் வாசமாய் தவசுசெய்கின்றரிஷிகள் முனிவர்கள் யோகீஸ்வரர்களின் அவரவர்மூக்கின் தண்டின் வாசி மூலையில் முட்டியவுடன் திடீரென்றெழுந்து சவசமாவெலாம் பின்புதந்தசுத்தி இரேகசுத்திசெய்தபின் சந்திரதடாகத்தினது ஸ்நானதீர்த்தமாடி நித்தியகிரிகை நியமங்களைமுடித்து மலர்களையெடுத்து சந்திரனுக்குப் பூசை முடித்து தடாகஜலத்தில் பாதாளபார்வைபார்த்தால் பதினாறுகலைபொருந்திய பூரணசந்திரபிம்பமானதுபோல் தோன்றியவுடன் சந்திரனுக்கு வெண்மைபோன்ற புஷ்பங்களினால் அபிஷேக அலங்காரம் அர்ச்சனை பூசை நைவேத்தியம் கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொலியுடன் தூப தீப சோடஷவுபசார தீபாராதனை கட்டுத்தி ஓம் சிங் மம் சந்திரதேவாய நமாவென ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்த சோமரிஷியுடன் முப்பத்திரெண்டுபேர்களும் மூலவர்க்கம் கயிலாசவர்க்கம் இவர்களுடன் சிவயோகீஸ்வரர்களுஞ் சேர்ந்தவர்களுக்கு அர்ச்சனை விபூதி யளிக்கவும். இப்படியுத்தம தீர்த்தத்தில் இவ்வுலகமானுக்கர் அமாவாசை பௌரணமி சோமவாரஞ் சங்கிழவாரம் இந்நாட்களில் சோமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி காயத்திரி மந்திர ஜெபஞ்செய்து ஸ்தோத்திர தெரிசனஞ்செய்பவர்களுக்கு அவரவராயிசுவரை வியாதியன்றி பாக்கியங்களனுபவித்து புத்திரர்கள் யோகீஸ்வரர்களாகப் பிறந்து அந்தியகால மோட்சாதிகளைப்பெறுவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சந்திரன் சூரியனிலர்க்கியமான சரித்திரம்.

கூர்ந்துபார் சூரியனேசக்தியாகுந் தோன்கின்றசந்திரனே சிவமதாகும், தேர்ந்துபார் இவர்களுடகிதானங்களை கெப்பான சூரிய கலை பனிரெண்டாகும், ஆர்ந்துபார் சந்திரகலைபதினாறுகும் அதி

கருள்ளசந்திரற்கு ஆனவமிஞ்சி, சேர்ந்துதடா சத்தி நிலைபணிசொ
ண்டேட்டேட சிவசிவா இவர்களுந்தான் தேர்ந்தவாறே. (க)

தேர்ந்துமிச்சம் கால்கலைதான் பூரணமாய்நின்று சிவனடியாம் கா
லிலொன்று அம்பரத்தின்பதியாய், சேர்ந்துமிகப் பேரனைதின்பின்
மூன்றுகலை நெடுவானில் விந்துவுட னிளம்பிறையுமாகி, ஆர்ந்து
மிக அமவாசிப்பருவமாகி யந்தவொன்று மிதுமூன்று மொன்றாய்
ப்போச்சு, வார்ந்துலகமீரேழில் வளர்பிறையுஞ் சந்திரன் தான்வடி
வதாகும். (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வித அலங்காரம்போன்ற மகா
தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்தமேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல
பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக ஜல இரத்தினமழையும் பொழியவுடன்
சோடஷகதிகளுஞ்சேர்ந்து சந்திரதடாகம் விட்டெழுந்து சோமகிரிவனத்
தூடேகி சந்திர சூரியர் ஐக்கியுள்ளதடாகத்தில் பொருனைமாதா வந்து
அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து கண்டாமணி சேகண்டி சின்னங்களொ
லியுடன் தூபதீப சோடஷவுபசார தீபாராதனை நடத்தி தெரிசனஞ்செய்
தனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனரென்
றவாறு.

சங்கமதீர்த்த ஸ்தல சரித்திரம்.

நுகை தன்னிலு வேன்மையாந் தாம்பிரவர்ணி
மங்கையின்பமாய் வருணனை நாடியே யழைக்குஞ்
சங்கமத்துறை மூள்குவோர் பவவினை தணர்ந்து
திங்கள்சூடிய சிவனிரு பதமலர் சேர்வார். (க)

நீடுமைலகை பருவங்க ணிகரில் சங்கமமும்
கூடிருகதிர் கிரணங்கள் கொண்டமா மகமமும்
பீடுசேர் மற்றை தினங்களுஞ்சென்று பெட்புடனே
யாடுவா ரிருவினை தொலைந்தா லுலகடைவார். (உ)

பொருவில் சங்கமத்துறையுயர் மேன்மையைப் புகன்று
கருதுவோர்க் கருடாம்பிரவன்னி தன்காதை
தருமகற்றிய சுகன் வியாசற்கு வினவியே சாத்தும்
முறையினவுரைப்பேனென சூதனுமுரைப்பான். (ங)

சீருலாவிய பொருநைமாநதி மகிழ்சிறந்தே
யேருலாவிய கீழ்கடலிடை வந்து கூடும்
நீருலாவிய தலமெலாம் நிலத்தில் செல்வினையுஞ்
சாருமீடலம் புனிதமாஞ் சங்கமத் துறையே. (ச)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே அகஸ்தியமகாரிஷியினது கமண்டலம்
விட்டிறங்கி சங்குமுகம்வரையுள்ள தீர்த்தஸ்தலங்களெல்லாவற்றிலு முடையபல
ன்கள் யாவற்றையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணிமாதா ஆவர்த்த
மேக சுத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகஜல பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேக
ஜல இரத்தினமழையும் பொழியவுடன் சோடஷகதிகளுஞ்சேர்ந்துசோம
ஞெகிய சந்திரதடாக தீர்த்தஸ்தலம்விட்டெழுந்து சங்கமதீர்த்தஸ்தலத்
திற்கு பொருனைமாதாவந்தனள் இப்படி சிறப்புத்திருக்கின்ற தீர்த்தஸ்தல
மகிமையையுரைக்கின்றதெப்படியெனில் பூலோகத்திலுள்ள அவ்வுலகத்திலுஞ் சிவ
ஸ்திருக்கின்ற வடகாசிமாநதியொன்றும் தென்காசி மகாநதியுடன் தாம்பிரவர்ணி
யுடனொன்றுசேர்ந்து அவர்களில் காசிமாநதியிலுமதிக மேன்மை
பொருந்தியபொருனையாளவள் அன்புற்றுவருணனைநாடிமகாதாம்பிரவர்ணி
இரத்தசாகரம்வரையுள்ள ஸ்தலங்கள் தீர்த்தங்களின்மகிமையை யுரைக்குமிவ்
விலங்குநஞ்சி நிலந்தெல்வல்நிலங் கருசல்நிலம் உவர்நிலமிதுகளில் இருப்
பதுமன்றி போகின்றவித்துகளுக்குபுனிதமாகிய சங்கமைப்பெறுதற்கு
சத்தியாகிய சூரியன் சிவமாகிய சந்திரனிவர்களெக்காலமும் பல்லாயிரகோ
டி அண்டங்களுமழாவி வலப்பிரதக்ஷணமாய்வருவதில் தேவர்கள் வித்யாதர
யர் கின்னரர் முப்பத்திமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரரிஷிகள்
சித்தரிஷிகள் அட்டவசுக்கள் நவகோடிசித்தர்கள்; பதினெண்சித்தர்கள் கயி
லாசவற்கத்தார்கள் மூலவற்கத்தாரிவர்களும் பூலோகஅட்டதிசையிலுள்ள
வேதியர் அந்தணர் அருமறையோர் யிவர்கள் நித்தியகிரிகை நியமமனுஷ்டா
னம் பூசைமுடிக்கும்படி பொருனைமாதா வந்திருப்பது மன்றியு மிரு

கசாதிகள் பக்ஷிஜாதிகள் பூர்வனஜாதிகள் அன்றியும் புல்பூண்டு விருக்ஷங்கங்களுக்குபகாரமாயும் அந்த விமையபருவதங்கைலயங்கிரிமுதல் தென்கையிலையாகிய பொதிகைவரையுள்ள ஸ்தலங்கள் தீர்த்தங்கள் புகளுண்டாகும்படி சிவதாதுகொடுத்து விர்த்தியாகும்படிக்கும் ஐந்து சென்னியுடைய பொதிகையினதில் வீற்றிருக்கும் அகத்திய மகாரிஷியினது வலதுகரத்தின் கமண்டலத்தனவாயிருக்கின்ற தாம்பிரவர்ணி பூலோகமுழுவதும் பாவிபெருகி சம்பூரணகிடாக்ஷமாயிருக்கும்படி யனுக்கிரகஞ்செய்து ஆஞ்ஞாபித்தபடி பரமசிவனுடைய நம்பத்தியான தாம்பிரவர்ணி தடாகத்தினதில் இறங்கி அதுமுதல் சங்கமசாகரம் வரையிலுள்ள ஸ்தலங்களுந் தீர்த்தங்களுமகிமையனுக்கிரகமாயிருப்பது மன்றி கன்னிமாகுமரி தடாக மலையினது சுனைமுதல் வடவிந்தகிரிவரை பூலோகமுளுவதிலுள்ள தடாகங்கள் குளங்கள் குட்டங்கள் பொய்கைகள் கிணறுகள் கால்களோடைகள் இவைகளில் ஸ்நானதீர்த்தமாடுஞ் சமையங்களில் அந்த மகாதாம்பிரவர்ணியை நினைந்துதீர்த்தமாடியவுடன் நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசைகள்முடித்து ஸ்தோத்திர பாராயணம்பண்ணி சங்கமத்துறையில் அவதரித்திருக்கின்ற ஸ்ரீ சுப்பிரமணியுஞ் சடாச்சரத்தையும் அகஸ்தியமகாரிஷியினது பாப்பிரம பீசாச்சரங்களை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ் செய்யும் மானுக்கர்களுக்கு அஷ்டைஸ்வரியங்களை வியாதியன்றி செல்வங்களனுபவித்து சாயுச்சியபதம் அடைகிறதுமாய் பிந்தியஜெனனம் ரிஷி முனிவராயும் யோக்கியவராயும்பிறந்து சிவபெருமான் பூசை பணிவிடைக்குரித்தாயிருப்பரென சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சொல்லிமுனி யுரைத்தனரென்று வாறு.

தாம்பிரவர்ணி கடலழாவிய சரித்திரம்.

விரியுமாழ்கடலூடெழுந் தோங்கினள் பொருநை
அரியசங்கமத் துறையும் விட்டகன்றனளம்மை
புருதியாய் சத்தசாகர மூடெழுந்தோங்கி
கரியமேனியன் கருங்கடல் வண்ணனைக் கண்டாள் (௧)

நீலவண்ணன்தன் மேன்மையை நீழலகனைத்தும்
சாலவின்பதம் வேண்டியே தடங்கடலனைத்தும்

ஓலமோலமென்றுருகியாய் சமுத்திர முற்றே
சீலமாம்பாற்க்கடலாழியான்பத மலர்சிரத்தே (௨)

பொருநைமாநதி பூதலமேகியே புகுந்தாள்
கருணையாழுவற் கடல்காதலாய்பரவினுள்
அருணனை துதித்தனள் அலைகடல் பார்த்தனள்
வருணனை அடியே வருந்தினள் பொருநையே (௩)

சுந்தரமான சுத்தநீர்க்கடலழாவியேத் துணிந்து
படர்ந்துநீங்கிய பாற்க்கடல் பார்த்தனள் புகுந்து
தந்தைபொருநையுந் தயிர்க்கடலழாவியேதானு
மிந்தநெய்க்கட லிசைந்தன ளம்மையே யன்பாய் (௪)

ஆளியான் விஷ்ணு அலைகடல்த்துயிலுவோன்
தோளியற் குஞ்சரி துலங்குந்திருபமும்
வாளி தேவேந்திரனை வாழ்ந்திடச்செய்வது
உளி வானமும் யுருகி தெய்வானைக்கே (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மகா தாம்பிரவர்ணிமாதாவானவள் அகஸ்தியமகாரிஷியினது கரத்தினது கமண்டலஞ்செல்லவேண்டுமென நினைந்து பிரியத்துடன் பூதலம்விட்டேகி பாற்கடலில் ஆலிலையிற்றுயில்கின்ற மகாவிஷ்ணுவினிடஞ்சென்று அர்ச்சனைசெய்து ஸ்தோத்திரமாவதெனில் சுவாமி ருக்குமணி சத்தியபாமை சமேதரர் வடவாலில்சயனித்திருக்கின்ற ஆயிரநாமத்துடையகருங்கடல்வண்ணனே கமலக்கண்ணனே துஷ்டநிக்கிரகஞ்சிஷ்டர் பரிபாலனஞ்செய்யுமாயவனே யான் அகஸ்தியர் கமண்டலம் விட்டிறங்கி வெகுநாளாய்விட்டது மறுபடியும் அகஸ்தியர் கமண்டலஞ்சென்று பூலோகமுளுவதுஞ் சொப்புற்று ஜீவித்திருக்கும்படி போய்வரவேண்டுமெனவும் இப்போதுருணாசன் மூலியமாய்ப்போவதற்கருள வேண்டுமெனவும் அதற்குரிய வெனதுதோழியற் தெய்வானையாகிய தேவேந்திரன்புத்திரிக்கு உமது திருமொழி வாய்வுபகோரம் அனுப்பி

தேவேந்திரனை வரவழைக்கவேண்டுமெனமொழிந்தனன் உடனே மகா
விஷ்ணு வாயுபகவான் மூலியமாய்க் குஞ்சரிக்கு நிருபமனுப்பியவுடன் மரு
படியும் பொருனைமாதா வருணராசனை பார்க்கவேண்டுமென ஆதிநாரா
யணனை அனுப்பிக்கொண்டு உவர்க்கடல் தயிர்க்கடல் நெய்க்கடல் கருப்
பஞ்சாற்கடல் அமுதக்கடல் சுத்தஜலக்கடல் பால்கடலிந்த ஏழுசாகர
மும் வருணனைத்தேடியுங்காணாததினால் பாற்கடலில் சயனித்திருக்கின்ற
மகாவிஷ்ணுவினிடஞ்சென்றுயே ருக்குமணி சத்தியபாமை சமேதரா நர
சிம்மவதாரபத்மநாபா நீர் தெய்வானைக்கு நிருபமனுப்பியும் இதுவரை இ
திரவான்வில்லையே என்றாலோசித்து எனது குஞ்சரிமுருகக்கடவுளிடம்
பரவசமாயிருந்ததினாலேயோ அல்லது மறந்துவிட்டானோவென திகைத்
துக்கொண்டிருக்கின்றனன் அந்த சமையத்தில் குஞ்சரிதான் தாம்பிரவர்
ணியினிடம்கலந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்ததாய தெரிசனங்கண்டனள்.
உடனே தெய்வயானை தேவேந்திரனிடஞ்சென்று பிதாவாகிய இந்திர
தேவனே பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலுள்ள சகல ஜீவஆண்மாவுக்கு
உயிர் தாதுகொடுக்கின்ற மகாபொருனைமாதா யுமைபார்க்கவேண்டுமென
நிருபம்வந்து நாளாய்விட்டது இப்பொழுதே திருப்பாற்கடல்ச் செல்லவே
ண்டுமெனமொழிந்தனள் உடனே தேவேந்திரன் மனோவேகங்கொண்டு
விஷ்ணுவின்முன்பாக நிற்கின்ற மகாதாம்பிரவர்ணி மகாவிஷ்ணுவையும்
வந்துகண்டு பொருனைமாதாவை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து யெனைஅனைத்தவிப
ரங்களை மொழியவேண்டுமென கேளாத்த தேவேந்திரனைப்பார்த்து தாம்பிர
வர்ணி முகமலர்ந்து சந்தோடமுற்று நான் சிவபெருமானிடமுதி
னதுமுதல் அகஸ்தியமகாரிஷியினது தெச்சணகமனைய பொது
ந்தபின் கமண்டலம்விட்டிறங்கி தாம்பிரவணித்தடாகமுதல் சாகரம்வரை
யுள்ள தீர்த்தஸ்தலங்களைமுறைத்து மாயன்மூலமாய் குஞ்சரிக்கு திரு
மணப்பியதுஞ்சொல்லி வருணன்மூலியமாய் சாகரம்விட்டெழுந்து ஆகா
யமார்க்கம் பொதிகையென்று அகஸ்தியமகாரிஷி கமண்டலத்திறங்கி மறு
படியுஞ் சாகரமும் பொதிகையமாகப்போய் வந்திருக்கும்படி வருணராஜ
னுக்கு ஆக்ஞாபிக்க வேண்டுமென மொழிந்தனளுடனே தேவேந்தி
ரன் வருணனையழைத்து பொருனைமாதா மொழிகின்றபடி நடக்குமென
வுத்தாரமானவுடன் வருணராஜனுக்குள்ளடங்கிய ஆவர்த்தமேக சத்தஜல
மழையுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல இரத்தினமழையுஞ் சங்கார்த்தமேக ஜலபு

மழையும் மணமழைவரிசிக்கின்ற துரோணமுகில் மேகமும் கல்மழைவரு
சிக்கின்ற காளமுகில்மேகமும் அக்கினிமழை பொழிகின்ற நீலவர்ணமேக
மும் இப்படி வரிசிக்கின்ற சத்தமேகங்களின் வல்லமைமெய்ப்படியெனில்
சாகரங்களில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சிப்பிகள் திமிங்கலமச்சங்
கள் கெண்டைமச்சங்கள் அசுவமச்சங்கள் மூசுவமச்சங்கள் சுறாமச்சங்கள் பஞ்ச
வர்ணம்போன்ற மச்சங்களெல்லாஞ் சமுத்திரஜலத்தின்மேல் மிதந்து
தன் தன் கமலங்களை ஆகாயத்தைப்பார்க்க புறுதிமாய்விரித்து மழைவரு
சிப்பதில் சிப்பியினது கமலங்களுக்குள் துளிபிறங்கியவுடன் தன் தன்
கமலங்களை மூடிக்கொள்ளுமாம். மச்சங்கள் ஆகாயத்தைப்பார்க்க அதின்
வாயைப் பிளந்துகொண்டிருப்பதில் துளி வாயுக்குள் இறங்கியவுடன் வா
யைமூடிக்கொண்டு சஞ்சரித்துத் திரியுமாம். அந்துகளுக்கு தெர்ப்பமுற்
புத்தியாய் முத்துக்கள் இரண்டு மூன்று திங்களாரை தொன்னூறு நாட்களுக்
கப்பால் விளைவாகும். இப்படியுற்ற கெங்கையில் ஆவர்த்தமேக சத்தஜலம்
சிவபெருமான் உமாபதியுடையவும் பக்தர்களாகிய ரிஷிகள் முனிவர்களின்
யோகீஸ்வரர்முதலிய மானுக்கர் இவர்களுக்கு நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்
டானம் பூசைபானமருந்துவதுமன்றி பிருதுக்கள் பட்சிகள் வர்வகைச்
ஜாதி வித்துகள் புல்பூண்டு முதலியதுக்கு உபகாரமாய்ச் சத்தஜல
மழை வரிசிக்கின்றதாம். அதுவுமன்றி அதிக தவிலைமையாகின்ற காந்தி
பிரகாச சாலைபட்டு செந்நெல்முத்து எள்முத்து அதுகளின் கணுவி
லும் அருகம்புல்லு நுனியிலும் துளிகள்நின்று சூரியன் காந்தியினால் முத்
தாய் இறுகிவது நாற்பதிருபதாம் நாளில் வெளியே கக்குகின்ற முத்துக்
களானது புண்ணிய ஆண்மாக்களுக்கு கிடைக்குமல்லாது மற்றொருவரு
க்கு கிடையாது. பொன்மழை பொழிந்து புட்கலாவர்த்தமேகமென்னும்
பூதலங்களிலுஞ் சமுத்திரங்களிலும் பர்வதங்களிலுங் குன்றுகளிலும்
மேர்வுகளிலும் புத்தமைமாத்திரம்போன்ற சொர்ணமணலாக வரிசித்து
வைதவிகள் அரசர்கள் மகாராசர்கள் இப்படி புண்ணியவான்களுக்குக்
கிடைக்குமல்லாது மற்றோர்க்குக் கிட்டாது. சம்வர்த்தமேகமானது
புஸ்பமழையாக வருசிப்பதில் கன்னிகை ஸ்திரிகள் மாதவ ஸ்திரிகள்
எடுத்துக்கோர்த்து அவரவராடவர்களிடஞ் சேர்க்கை சமையத்திலணிந்து
சூடியமலர்களினுரிய மதுவினால் காதலின் [illegible] கொண்டு

பூச்செடிகளில் துளிருகி அரும்பு கன்னிகட்டியபின்பு புஷ்பங்கள் மலர்ந்து வாசனைசமையம் வண்டுதும்பிகள் ஸ்ரீங்காரசத்தி நாமபாராயணம் பாடி ஓடியாடி உட்கார்ந்து மதுவையருந்துஞ் சமையம் சிவநாமபாராயணஞ்செய்வதையுங் கன்னியர்கள் கற்றுக்கொண்டு மலர்களைத் தன் தன் சிகையினில் சூடியதிலூறிய மதுவுகளையும் வண்டு தும்பிகள் உண்டிண்ணைப் பாரி ஓடியாடியுட்கார்ந்து பாடிய விஞ்சைமந்திர ஜெபங்களைப் பூமான்கள் கற்றுக்கொண்டு மண்டபூசை செய்வார்களாம். மண்மழை வருஷிக்கின்ற துரோணமேகமானது பொழிவதினால் பூமியிலுற்பத்தியாகின்ற நாங்கூழ்ப்பூச்சி பிள்ளைப்பூச்சி பூராகம் பெருங்கறையான் சிறுகறையான் சசல் அருப்புள்ளிவண்டு சருகட்டை கிலவட்டை தம்பலப்பூச்சி திகைப்பூடு பூச்சிலைந்திப்பூச்சி அசைநீங்காப்புழு குளியாளைப்பூச்சியும் இன்னமும் பலவர்ணமுடைய பூச்சிகளும் அட்ட உப்பு ரசங்களாய்ப் பொழிகின்றதை உண்டிண்டினைப்பாரி அந்த ரசமானது விந்துநாதமாயிறங்கி உற்பத்தியாகின்றதாம். காளமுகிமேகமானது கல்மழையாய் வருஷிப்பதினால் அன்னங்கள் மயில்கள் குயில்கள் அடைக்கலங் தூக்கணம் அன்றிஞ்சிப்புள்ளினும் நான்குவர்ணத்திலுண்டாகிய சர்ப்பங்கள் உத்தமர்களான புண்ணியபுருஷர்களுக்குமாக கல்மழை பொழிவதை புசக்கி எடுத்தருந்தியதனால் புருஷரெத்தினம் நாகரெத்தினஞ் ஜீவரெத்தினம் விந்துரெத்தினம் நாதரெத்தினம் சிவரெத்தினம் செந்நெல்ரெத்தினம் கன்னல்ரெத்தினம் இப்படி முத்துக்களாகத்திரண்டு உற்பத்தியாகின்றதாம். இப்படி முத்துக்கள் மானுடர்களிடம் அகப்பட்டு அதுகளை வைத்துப் பூசித்துவருமவர்களுக்குபோக்கியங்களைக்கொடுத்து செல்வவான்களாயிருப்பர்களாம். நீலமேகமானது நெருப்புமழை பொழிவதினால் சிவத்துரோகி குருத்துரோகி பஞ்சமாபாதகர் விசுவாசபாதகர் தாய் தந்தையைத் தூஷணிக்கிறவன் பரஸ்திரீயை விரும்புகிறவன் சுயஸ்திரீகளைவிட்டு நீங்குகிறவன் மிருகங்களிடத்தில் போகஞ்செய்கிறவன் மதுபானங்களை அருந்துகிறவன் சிவதலங்களைத் தூஷணிக்கின்றவன் சைவாகமத்தைவிட்டு நீங்குகிறவன் பெரியோர்களை நிந்திக்கிறவன் பிச்சையிட்டுண்ணாதவன் ஆலயப்பிரதிஷ்டைக்கன்புற்றிராதவன் இப்படிப்பட்ட சண்டாளர்களை அக்கினிமழையாய்ப்பொழிவதும் மின்னல்களாலும் இடிகளாலுஞ் சுட்டுக்கருக்கி எமவாதனையினால் ரவராதிநரகம் புகுந்து அழுந்துவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

விருத்தாசுரன் சரித்திரம்.

திரைவளர் தவஞ்செய்தோங்குந் தென்றிசை மேம்பாலாதி
பரைதவம் பக்டாசூரன் பாலனும்விருத்தா சூரன்
துரைபதி தவங்கள்செய்து சொல்வரம் பலவும்பெற்றான்
வரைவனந் தண்ணலாலு மயங்கிடா திருப்பதென்றான் (க)

(இ-ள்.) தேவருங்கள் ரிஷிகளே இந்திரன்முதலிய தேவர்களனைவருங் கூடி மகாவல்லபம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணிமாதாவினிடம் முறையிட்டதெப்படியெனில் பக்டாசூரனென்றவனுக்கு புத்திரனான விருத்தாசூரன் பிறந்து நான்குவேதங்களையும் ஐந்தாம்வேதமாகிய பதினெண்புராணங்களையும் இதுவுமன்றி மகாகோடிமந்திர உபாசனையுங்கற்றுணர்ந்து மேருவுக்கு கன்னிமூலைதிசையில் காளமேகயாகஞ்செய்த நிமித்தம் பரமசிவம் பிரசன்னமாய் உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளென்றுரைக்க வுடனே விருத்தாசூரனானவன் மகாபராக்கிரமத்தோடு நின்று பூசித்தடிபணிந்து சுவாமி யெவ்வித ஆயுதங்களினாலும் உமதுடன் மும்மூர்த்திகளாலும் மற்ற ஜீவஜெந்துக்களாலும் சாகாவரங்கொடுத்தனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென பணிந்தனன். உடனே அப்படியே அனுக்கிரகஞ்செய்தோமென ஆக்ஞாபித்தநிமித்தம் எங்களுக்கு அனேகவிதமான இடுக்கண்செய்வதுமன்றி அவனுடைய ஏவல் பணிவிடைசெய்ய வெங்களால் கிருபாநிக்கவிடமில்லையென முறையிட்டனர். பொருனைமாதா பிரம்மதேவனைப்பார்த்து மகாவிஷ்ணுவினிடந் தெரியப்படுத்தினால் அவருங்களிடுக்கங்களை நிவர்த்திக்கும்மென்றிட்டு ஆக்ஞாபித்தனள். தேவர்கோன்முதலாகிய அனைவரும் மகாவிஷ்ணுவினிடம் முறையிட்டனர். அவனையாராலுஞ் ஜெயிக்கக்கூடாது ஒரு உபாயதந்திரம் மொழிகின்றோம் அதெப்படியெனில் மகாமேருவுக்கு வடபாரிசத்தில் ததிசிமுனிவர் தவசெய்துகொண்டிருக்கின்றனர் அவரிடம் நீங்கள்போய் எதிரில் நின்று நிர்வாணபூசைசெய்தால் அவர் கண்விழித்துப் பார்ப்பார். அவரிடஞ்சொன்னால் உங்களுக்கு அந்த வரும் அவன் [illegible]பங்களையுஞ் சம்மாரஞ்செய்யும்படி தன்னுடைய விலாவெலும்பியொன்றை [illegible] கொடுப்பார். அதனால் ஜெயிக்கவேண்டுமென வுத்தரஞ்செய்துவிட்டு இவர்கள்

போகும் வழிமார்க்கத்தில் மகாவிஷ்ணு ரெம்பவும் விருத்தாப்பியான வேதியராகத் தள்ளாடிக்கொண்டு நின்றனர். விருத்தாசூரன் நெருக்கியுடன் விஷ்ணு குப்புரவிழுந்துகொண்டு மூர்ச்சைபோனதுபோல ஓர் சாலஞ்செய்தனர். இந்தப்பிராமணனுக்கு உயிர்போய்விட்டதோ இல்லையாவென ஒருகல்லையெடுத்து முதுகின்கணிலே விருத்தாசூரன் போட்டனன். வேதியனுக்கு விசனமுண்டாய் இந்த விலாவெலும்பினால் மரணமடைவாயெனச் சாபங்கொடுத்துவிட்டு மறைந்து வைகுண்டத்துக்கு எழுந்தருளினர். ததிசிமுனிவர் மகாமேருவு வடபாரிசஞ்சென்று தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். தேவேந்திரனானவன் இந்திரசாலரதசாரதியாய் அமராபதிப்பட்டணஞ்சென்று அளவில்லாதகியானங்களை ஆலோசித்து மேருவின் வடபாரிசஞ்சென்று ததிசிமுனிவர் தவசுபுரிகின்ற ஆசிரமின்முன்பாக நிர்வாண யாகபூசை முடித்தனர். உடனே ததிசிமுனிவர் கண்விழித்துப் பார்த்தனர். இந்திரனைப்பார்த்து உமக்குவேண்டியதேதென்றுகேட்டனர் விருத்தாசூரனுடைய ஸிகல்கொண்டதிற் அவனைஜெயிக்க சுவாமி ஆயிதங்கொடுக்கவேண்டுமென ஸ்தோத்திரஞ்செய்தனர். தன் விலாவெலும்பொன்றை உருவிக் கொடுத்தனர் ரிஷியை அனுப்பிக்கொண்டு இந்திரஞாலரதசாரதிபண்ணிக்கொண்டு தேவேந்திரன் விருத்தனிப்பட்டணஞ்சென்று விருத்தாசூரன் அவன் சயினியங்களுடன் சண்டையெதிர்த்தனன். தேவேந்திரன் மகாவிஷ்ணுவைப்பூசித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து ததிசிமுனிவரையும் நினைத்து மானதாபூசை பண்ணிக்கொண்டு தன்னுடைய வலதுகரத்திலிருந்த முனிவருடைய விலாவெலும்புக்கு அர்ச்சனை பூசைமுடித்து விருத்தாசூரனையும் அவன் சயினியங்களையுங் கொல்லவுமவேண்டுமெனவிட்டெறிந்தனர். அக்கவிருத்தாசூரனையும் அவன் சயினியங்களையுங்கொன்றவிட்டு தேவேந்திரனை அனுப்பிக்கொண்டு ததிசிமுனிவரிடம்போய்ச்சேர்ந்து விட்டது அசுரர்கள் பிராமணகுலமானதால் பிரமஹத்திதோஷம் இந்திரனை பிடித்துக்கொண்டது பரமசிவனை நோக்கி அகோரதவஞ்செய்தனன் சுவாமி பார்வதிசமேதரர் பிரசன்னமாய் இந்திரனே நமது தாம்பிரவர்ணியானவள் தென்கயிலையாகிய பொதிகையிலிருந்து இந்திரதிசையாக பூதலம்விட்டு அத்தஜலசமுத்திரத்திற்குவந்து உமையைமேனிக்கின் [illegible]பத்தில் நீர்போய் பொருநைமாதாவைக்கண்டு ஸ்நான தீர்த்தமாடியவுடனே பிரமஹத்திதோஷம் நீங்குமென்றுரைத்துவிட்டு

கயிலையங்கிரிக்கு யெழுந்தருளினார்களென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தனை றென்றவாறு.

மகாவிஷ்ணு தேவேந்திரனுக்குரைத்த சரித்திரம்.

அசுரர்கிளையை யறுத்தமரர் சிறையை விடுத்தவனும்
விசையமுரவே யிந்திரலோகம் விண்ணுடாக புரியவென்றே
திசைகடோறு மிந்திரஞால ரதமேறி ஜெயிக்குமிந்திரனே
பிசகாப் பொருநைநீராட பிரம்மஹத்திதோஷம் பிணிதீரும். (க)

இந்திர னருமையா லிசைந்தனர் நெடுமால்
மந்திர ஜெபத்தால் சத்தமேகமும் வருத்தி
தந்திரப் பொருநை மெய்சார்ந்தன னம்மையும்
வந்தனன் வருணனால் வருஞ் சத்தமேகமே. (உ)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே திருப்பாற்கடலில் சயனித்திருக்கின்ற ருக்குமணி சத்தியபாமை சமேதரான விஷ்ணு மொழிகின்றதெப்படியெனில் தேவர்களுக்கிடைஞ்சல் அசுரர்களிடத்திலிருந்து நீங்கும்பொருட்டு இந்திரனால்ரதசாரதியினால் ததிசிமுனிவரிடம்போய் தபோபலத்தினால் மாயவனுடைய தந்திர ஆலோசனையும் [illegible] ததிசிமுனிவர் விலாவெலும்பாயிதம் வாங்கிவந்து விருத்தாசூரனையும் அவன் சயினியங்களையும் கொன்று துரோணமுனி மேக அக்கினியால் நீற்றியதனால் அவர்கள் பிரமகுலமானதால் தேவேந்திரனைப் பிரம்மஹத்திதோஷம் பிடித்ததைக் கருடவாகனன் மொழிகின்றனர் நீ மகாதாம்பிரவர்ணி [illegible] தீர்த்தமுங்கிடைத்து ஸ்நானதீர்த்தமாடியவுடன் பிரமஹத்திதோஷம் நீங்கி இந்திரலோக அரசாட்சி [illegible] இந்திரனை [illegible] தெய்வய[illegible] திருப்பெழுதியும் [illegible] சமைய[illegible] தில் வந்தது சரியாய்விடவர்க்கே [illegible] பொருநைமாதா [illegible] படி வருணராஜன் மூலியமாய் ஆகாயமார்க்கமாய் பூலோகங்களெல்லாஞ் செழிப்புற்றிருக்கும்படி சத்தமேக [illegible] யெழுந்தருளும் முனிகமண்டலத்தி[illegible]

படியேயிருக்கவேண்டுமென வருணனுக்கு உத்தாரஞ்செய்துவிட்டு தேவலோகஞ்சென்றிருக்கலாமென மாயனுரைத்தனரென சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

வருணராசன் இந்திரனை வணங்கிய சரித்திரம்.

அன்னைல் வருணனும் அகமகிழ்ந் தன்புடன்
கன்னனியே யிந்திரனை நாடிக் கேழ்மென
புன்னனிய பொருனையாள் பூதல சாகரம்
முபன்னனியே குருமுனிக் கமண்டல மேகவோ. (௧)

அந்தி வண்ணன் தன்னருளினு லகஸ்தியரோடும்
வந்து தென்மலை யாசல மீதுரமருவிப்
புந்தி யன்பொடு தெக்கனக்கங்கையாம் பொருனை
செந்தி ராயகன் முனைகடல்மேவியே சிறந்தே. (௨)

பன்மணி தாம்பிரவர்ணி பரித்தவேடன் போரகும்
மன்னிய தாம்பிரவர்ணி தீர்த்தத்தில் மருவிமூழ்கித்
துன்னிய தாம்பிரவர்ணி யீசனைத்தொழுது போற்றி
முன்னியே வரங்கள்பெற்றோர் மூழ்குவோர் முற்றியாமே. (௩)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சுரவுலகாத்தோனுத் தாரப்படிக்கும் இந்திரனைத் துதிப்படிக்கும் வருணராஜன் அடிபணிந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சுவாமி யான்செய்யும் பணிவிடைகளை யுமாக்கவேண்டுமெனவுரைத்தவுடனே பொருனைமாதாவைப்பார்த்து வருணராசனுக்குபாயுமென்றாக்கியாபித்தவுடன் மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஓய் வருணராசனே இந்தசாகரங்களெல்லா மும்மைத்தேடியுங் காணுததால் என்தன்புற்ற குஞ்சரியின் பிதா இந்திரன் மூலியமாய் உமைப்பார்த்தனன் நிற்கிரகமனுக்கிரகம் நிற்கிரகானுக்கிரகம் பொருந்திய பரமசிவ னாஞ்ஞாபித்தபடி தென்னையிலையாகிய ஊர்த்து சென்னியுடைய பொதிகையிலெழுந்தருளிய கும்பமுனியினது கலசுகற கமண்டலத்திலும்

யிருந்த மகிமையை யுரைக்கின்றதெப்படியெனில் ரிஷிகள் முனிவர்கள் சித்தர்கள் பொதிகை மலையிலுந் தவசுப்பாறைமலையிலு மயேந்திரகிரி மலையிலுந் தாடகைமலை மருந்துமாமலையிலுமாக தவசிருக்கின்ற அருணகிரிங்கோடி சங்குகிரங்கோடி பசும்பொன்னிரங்கோடி தாம்பிரகிரங் கோடி பஞ்சலோககிரங் கோடாகோடியாய் தவஞ்செய்கின்றவர்கள் பிராத்கால ஸ்நானதீர்த்தமாடி பானமருந்தி நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானம் பூசைக்கிடமன்றியான் சாகறவரலாகுதே மருபடியு மாகாய மார்க்கமாகப் போகவேண்டுமென யுரைத்தனளென்று சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

பொருனையாதாவை இந்திரன் தோத்திர சரித்திரம்.

வன்மணி துழுபவெள்ளை வாரணம் வகுழுமாலை
புன்மணி திகிரியில்லும் பூங்கனை வளுமேர்தி
கன்புட னுலகமெல்லாங் கழிப்புடன் வருதலாலே
தன்புட னித்தம்போலுந் தாம்பிரவர்ணி நல்லாள். (௧)

பத்மினி பாகநல்லாள் பார்வதிபொருந்த நல்லாள்
மதுமலர் மாலைசூடு மன்னியவனத்தி னல்லாள்
புதுமணம் பொருந்தலாள பொருனையே புனிதநல்லாள்
சதுமுக னுனக்கீடில்லை தாம்பிரவர்ணி நல்லாள். (௨)

மங்கையே பொருனைமாது மாதவர் முனிவர்சித்தர்க்
கின்பமாஞ் சீவதாது யினியுட னனுக்கிரகித்த
திங்கள் சூடினாவனுர்க்குந் தெளிவதாய்ப் பிரகாசிக்குந்
தங்கையா ளுலகமுய்யுந் தாம்பிரவர்ணி நல்லாள். (௩)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தேவர் கோனுகிய இந்திரன் பொருனைமாதாவைப் பார்த்து மொழிகின்றதெப்படியெனில் சூரியன் உத்தராயணமாய் வரும் நாளில் சந்திரன் தெச்சணயமாகின்றது இவ்வுலகம்

ளாந்திருக்கின்ற பரமசிவன் பராசத்தியினிடமொடுங்கிநிற்கின்றதும் சகல ஜீவாண்மாக்களங்கங்கே யுதையமான வேதமொழிகளை பேதாபேதமாயுரைக்கின்றது யுவர்ந்தகோடைகாலத்தில் யாருக்குந்தோன்றாமல் மறைந்திருக்கின்ற அஞ்சுபமசுபந் தோன்றியகாலம் வெள்ளைவாரணத்தளுமிய மூலப்பொருளுளதையமாய் கியமங்களாகின்றதுகளுக்குஞ்சிவதாதுயிர்கொடுக்கும் பொருளையே ஐந்துவேதங்களினு முறையிடுகிற மந்திர செபங்களும் [illegible] பின்பல்லாது வேறில்லையெனத் தவமன்றி அக்கினிசொரூபமாய் [illegible] முதலாகாய [illegible] யோங்கி வளர்ந்து நின்ற சிவபெருமானையும் பார்த்தவுடனே [illegible] தாம்பிரவர்ணியில் ஸ்நானதீர்த்தமாடி யனுக்கிரகம்பெற்ற தேவேந்திரனையும் பிரமத்தி தோசம் பிடித்ததும் நீங்கிவிடலாச் சிதமென சகரிசிக்கும் வியாசரிஷிக்கு சூதமாமுனி யுரைத்ததைசொன்னாறு.

தேவேந்திரனுக்கு தாம்பிரவர்ணி யுரைத்த சரித்திரம்.

புனிதனங் குளாப்பக்கேட்ட பொருளையும் புகழ்ந்தவாள்த்தி
தனிமுதல் கயிலையாளுந் தாம்பிரவர்ணிக் கேடோ
யினியெனக் கிதன்மேலுண்டோ யீசனாருளைப் பெற்று
கனித்திரு பூசைசெய்வீர் காங்கய னிந்திரதேவே. (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே ஸ்தோத்திர அனுக்கிரகம்பெற்ற தேவர்கோனை பொருநைமாதா புகன்றதெப்படியெனில் ஏ தேவேந்திரனே யுமது மூலமாய் விருத்தாசுரனையும் அவன் சயினங்களையுங் கொன்று ஜெயம்பெற்றிரல்லவா ரூச்சதர்களொல்லாம் பிரமகுலமானதால் பிரமத்திதோசம் பிடித்தது கிமித்தம் தேவலோகம் அரசாக்ஷியிளர்ந்து மூடராயிருந்தமது தவபெலத்திருல் மன்னொழியுண்டாய் நமதுமூலமாய் பிரமத்தி நீங்கிவிடலாச்சதே நீருமது தேவலோகஞ் சென்று இராச்சியக்ஞ்செய்து இந்திராணிக் கன்புறுக்கவேண்டுமென அனுக்கிரகவிடை கொடுத்ததுயும் பியவுடன் இந்திரன் பின்பும் விடைகேட்கின்றதெப்படியெனிலுமது பராக்கிரம வல்லயம் யாருக்குமில்லையெனவுரைத்து இவ்வுலகத்தில் உதையமாகின்ற ஜீவாண்மாக்களில் அவயிருந்தவாகிய மறணமும் பிடித்தவர்களிந்த சுற்றஜல சமுத்திரத்துக்கு வந்தவ்ம நாம தீர்த்ததெரிசனஞ்செய்

சகலதோஷமும் நீங்குவதன்றி வேறே மார்க்கமில்லையே மகா ருத்திரதீப தெருசனமுங் கிடையாதவர்களுக்கு பிரமத்தி முதல் சகலதோஷமும் நீங்கும்பொருட்டு அனுக்கிரகவிடை கொடுக்க வேண்டுமெனப் பணிந்தனர் ஏ இந்திராணி சமேதரா கேளுமிவ்வுலகத்தில் அக்கினிசொரூபமாயெழுந்தருளிய அருணாசலமலையினது அக்கினிதிசை மூலையில்யுற்பத்தியாயிருக்காநின்ற மண்டலீகத் தீர்த்தமாகிய தடாகருண்டமிருக்கின்றதில் அகஸ்திய மாரிஷி திருக்கூட்டசகிதம் இமையோர்பர்வதமலைவிட்டு தென்கைலையாகிய பொதிகைக்கு வரும்பொழுது நமது ஸ்கலையிலொருபாக மந்த தடாக குண்டத்தில் தாவிநின்று எக்காலமும் சேவிக்கின்றோம் அப்படி மகிமை பெற்ற மண்டலீகர் தீர்த்தத்திலிறங்கி ஸ்நானதீர்த்தமாடி அந்த மலையையும் வலமாக பிரதெக்ஷணமாக வந்து அக்கினி சொரூபம் பொருந்திய அண்ணாமலை யுண்ணாமலையாளையுந் தெருசனஞ் செய்தால் சகலதோஷங்களும் நீங்கி சிவபெருமானுடைய பணிவிடைக்குறித்தாவார்களெனவு மான நால்ஸ்ரீம் வே தேவலோகஞ்சென் றிருக்ஷணமென் றனுக்கிரகஞ் செய்த பொருநைமாதா ஸ்தோத்திர தெருசனஞ்செய்துகொண்டு வருணராசனை தாம்பிரவர்ணிக் கன்புற்று யேவல்பணிவிடை செய்யும்படி திட்டஞ்செய்துவிட்டு இந்திரனிந்திரலோகஞ் சென்றரசாக்ஷியாயிருக்கின்றனனென்று சகரிசிக்கும் வியாசரிஷிக்குச் சூதமாமுனியுரைத்ததைசொன்னாறு.

வருணராசன் பொருநையை ஸ்தோத்திர சரித்திரம்.

கருணையாள் பொருனைமாதே கனிவசா யனுக்கிரகஞ்செய்
திருவுளம் பற்றவேண்டும் யான்செய்யும் பணிதியெல்லாம்
உருதியாய் மொழியவேண்டு முற்றதற்பருகும்போல
வருதியான் பணிதிசெய்யும் வளர்சந்த்ர மேகத்தாலே. (௧)

பன்மணி தாம்பிரவர்ணி பரிந்தவே ளன்புமாக
மன்னிய தாம்பிரவர்ணி தீர்த்தத்தின் மருவிமூழ்கித்
துன்னிய தாம்பிரவர்ணி யீசனைத் தொழுதுபோற்றி
முன்னிய தாம்பிரவர்ணி மூழ்குவோர் முற்றியாமே. (௨)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே வருணராசன் மகாவல்லபம் பொருந்திய தாம்பிரவர்ணியை யடிபணிந்து ஸ்தோத்திர பலவுஞ்செய்து யான் நடத்தும் பணிவிடைகளை விபரமாய்மொழியவேண்டுமென் றுரைக்க பொருணைமாதா சந்தோஷத்துடன் மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஏ வருணராசனே யுமை நினைத்து யிந்த சத்தசாகரமெல்லாம் யான்தேடியு முன்மை காணாதிருந்தேனெனப் பெற்ற குஞ்சரியின்பிதா தேவேந்திரன் மூலமாயுமை பார்த்தனன் பல்லாயிரக்கோடி யண்டங்களெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்ற சிவபெருமான் ஆஞ்ஞாபித்திருக்கின்றபடி தென்கைலையாகிய ஐந்து சிகரமுடைய பொதிகையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற கும்பமுனி கலதுகரக் கமண்டலஞ்செல்லவு மருபடியும் பூதலமார்க்கமாய் சத்தசாகரம்வரை வரவுமென் றாஞ்ஞாபித்தனனென்ன சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனனென்றனாறு.

வருணராசன் ஆஞ்ஞாபித்த சத்தமேக பணிவிடை சரித்திரம்.

மாதவ வருணனால் வளர்ங்கு மேகமும்
காதலாய்ப் பொருனை கேட்டல விட்டேகவே.
பூதலஞ் சிறக்கத் தென்பொதிகை யாவர்த்தமும்
நீதமாய்ச் சுத்தநீர் நீயருள் செய்திடே. (௧)

தாதை சம்வர்த்தந் தடங்கடல் செத்தினம்
காதையாம் பூமழை சங்கர்த்த மேகமுந்
கோதை பொன்மழை புட்கலா வர்த்தமும்
நீதமா யிப்படி நெருங்கிப் பொழியவே. (௨)

கருங்கடல் கல்மழை காளமுகி மேகமும்
மருங்கு மண்மழை மதிய துரோணமும்
இருந்திய தீமழை நிலாலே மேகமும்
பொருந்தி யிவ்வுலகெலாம் பொழியச் செய்திடே. (௩)

இக்கடலினை யிசைந்த செத்தி னங்களும்
தக்க வருணனால் சமைந்தெழு மேகமுந்
திக்கெலாந் தொழுந் திசைமுக வருணனால்
அக்கணத் தெழுந் தாகாய மார்க்கமே. (௪)

பொன்னின் தாம்பிர வர்ணியைப் பொதிகையில்
மின்னின் மேகத்தால் விரைந்தெழு கடலேகியே
யுன்னி யெழும்பியே யுயர் மலைப் பொதிகையில்
கன்னி பொருனையாள் காதலா யேகவே. (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சர்வ ஜீவாத்மாக்களுக்கும் ஜீவதாதுயிர்கொடுக்கின்ற மகா தாம்பிரவர்ணி மாதாவானவள் வருணராஜனைப்பார்த்து மொழிகின்றதெப்படியெனில் ஓய் வருணராஜனே ஐந்து சிகரமுடைய பொதிகையினது தவசுபுரிந்திருக்கின்ற அகஸ்தியமகாரிஷி கலதுகரங் கமண்டலத்தளவாயிருந்த யான் தாம்பிரவர்ணித்தடாகத்தினின்று நீங்கி பூலோகமார்க்கம் பதினொருநதிகளுடன் பூதலங்கடந்து சத்தசாகரமுமுமைத்தேடியளாவி நிரோதாயுகமலைவா யெனதுடன் சோடசநதிகளும் அங்கங்கே உற்பத்தியாகின்றன [illegible] எக்காலமுஞ் சத்தசாகரம்வரை வரவும் யோகமாகயிருக்கும்படி செய்து விட்டெழுந்து ஆகாயமார்க்கமாய் கும்பமுனி கமண்டலஞ்சென்றிறங்கி இவ்வுலகஞ் சிறப்புற்றிருக்கும்படி [illegible] பொழிகின்ற ஆவர்த்தமேகமும் பூமழை பொழிகின்ற சம்வர்த்தமேகமும் பொன்மழை பொழிகின்ற புட்கலாவர்த்தமேகமும் கல்மழை பொழிகின்ற காளமுகிமேகமும் மண்மழை பொழிகின்ற துரோணமேகமும் தீமழை பொழிகின்ற நீலவர்ணமேகமும் இரத்தினமழை பொழிகின்ற சங்கர்த்தமேகமும் இப்படிச் சத்தமேகங்களுடன் நாமெழுந்தருளி தாம்பிரவர்ணித்தடாகமுதல் பூதலஞ் சாகரம்வரை எக்காலமும் [illegible] வேண்டுமென வருண ராஜனுக்குப் பொருனைமாதா உரைத்தனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

இந்திரனை அனுப்பிய சரித்திரம்.

ஆயிரங் கண்ணுடையானாகி பருத்த ஆனுதவனாகி
தூயவானவர்த னெங்குந் தோன்றியே வருதலாகி

நேயமோ டதனைப்போற்றி நெறிவுடன் கட்பதாகி
சேயிரு விசும்புகாக்குந் தேவர்கோ னகியானமாமே. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இந்திராணியினது சமேதனா தாம்பிரவர்ணிமாதாவைபார்த்து மொழிகின்றதெப்படி யெனில் ஓய் தேவேந்திரனே உமது விகாரத்தால் கவுதமரிஷி பத்தினி அகலியின்பேரி லாசையுற்று அவளைக் கற்பழிக்கப்போனதில் கிட்டாமல் கவுதமரிஷியினது சாபத்தால் அகலி கருங்கல்லாகவும் உமது தேகமுழுவதும் ஆயிரம்யோனியாகவுஞ் சபித்து அதனால் அரசாட்சியுமிழந்து வெட்கமுண்டாய் சிவபெருமானை நோக்கி அருந்தவசு செய்ததினால் ஆயிரம்யோனியும் ஆயிரநயனமாகவுமிருந்ததல்லவா. அப்படியனுகூற்ற சாபங்களும் பொருனைமாதாமூலமாய் பிரம்மஹத்திநீங்கி அதன்மேல் வருணராஜனுஞ் சத்தமேகங்களும் அன்புற்றிருக்கும்படிக்கும் ஆஞ்ஞாபித்து விட்டதுமன்றி வருணராஜனுக்கு உத்தாரஞ்செய்துவிட்டு இந்திரன் சேனாதிபதியாகிய தேவர்களுடன் தேவலோகஞ்சென்று இந்திராணி போகபாக்கியத்துடன் [illegible] இருக்கின்றனென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

மகாதாம்பிரவர்ணி சாகரம் விட்டெழுந்த சரித்திரம்.

அன்னையென வரு[illegible]விக்த யான்கரத்தி லருளான
வன்னமயில் தாம்பிரவர்ணிமாதாவு மிவ்வுலகம் வளங்கவென்று
முன்னவனுக் கருள்புரிந்து முதல்வி யான
தன்னை[illegible] திருக்கூட்டத் தகஸ்தியருடன் மறந்ததாயே. (க)

மலய மாதியாம் வாருதி வரைபு நீழ்மதகு
சுலவு காவினை தோர்பல மன்னர்கள் சுருதி
யலைநெடும் புனலுடைத்திடா தடைத்திடு மார்பு
நிமவு நீரொலிபார்புமே யுலகெலாம் நிரைந்தாய். (உ)

நிறைந்தமேதினி பரந்தனள் பொருனையு நீத்தம்
பொருந்துமாமுனி யகஸ்தியர் சிறந்தனர் புவியோர்

திருந்துகார் வளிக்குலமென செரிந்திடு நறவ
மருந்தி மள்ளர்க ளாடினர் பாடினரூத்தார். (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தேவேந்திரன் ஆஞ்ஞாபித்தபடி வருணராஜன் சத்தமேகங்களுடன் மகாதாம்பிரவர்ணிமாதாவை வலப்பிரதக்ஷணமாய்வந்து நமஸ்காரஞ்செய்து ஆவர்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகம் இவ்விருவர்களை ரதவூஞ்சல் சிம்மாசனமாகவும் புட்கலாவர்த்தமேகஞ் சாரதியாகவும் நீலவர்ணமேகம் மின்னல்ப்பிரகாச தீபவொளிகளாகவுந் துரோணமுகில்மேகங் காளமுகில்மேகம் இவர்களை இடிகளான சங்கீதவாத்தியக்கோட்டங்களாக கோலாகல ஆரபாரத்துடன் பொருனைமாதாவை யெழுந்தருளும்படி நடத்திய தெப்படியெனில் என்தம்மையான மகாதாம்பிரவர்ணியே சிவபெருமான் உமாபதியும் மற்றுமுள்ளவர்களான அண்டங்களிலுள்ள கோவில் ஜீவ ஆன்மாக்களுக்குஞ் ஜீவதாதுயிர்கொடுத்து அனுக்கிரகஞ்செய்வதுமன்றி மூவுலகத்திலுமுள்ள ரிஷிகள் முனிவர்கள் யோகீஸ்வரர்கள் ஸ்நானம் நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானஞ் சிவதீட்சை சக்திதீட்சையோடு முப்பத்திரண்டாங்களும் பின்னும் மானுஷர்களில் காலனைவென்ற ஆராதாரவிடேக பானமருந்தி பன்னிருஸ்தல சிவபூசை வாசியோகமுடைய அன்பர்கள் ஜீவித்திருக்கும்படி அகஸ்தியர்கரத்தில்மறைந்த அன்னையேயிந்தச்சாகரம் விட்டெழுந்து ஆகாயமார்க்கமாய் சோடசாதிதீபப்பிரகாசமாயெழுந்தருளவதில் பல ஜீவஜெந்துக்களில் இரத்[illegible] முத்துகள் ஜெனிக்கும்படிக்குங் கல்மழை வருவிப்பதுமன்றி புருஷரெத்தினம் கன்னிகைரெத்தினங்களான வித்துமணி காதுமணி ஜெனனவுற்பத்தியாகும்படிக்கும் ஜீவதாதுயிர்கொடுக்கின்ற என தம்மையான பொருனைமாதாவே இநும் புவன்றியும் மிருகஜாதிகள் பட்சிஜாதிகள் வர்வனச்சாதிகள் பச்சைபுல் வானபயிர் புல்பூண்டுகளுக்குஞ் ஜீவதாதுயிர் விர்த்தியாகும்படிக்கு ஆவர்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகமழை வருவித்தெழுந்தருளுவாயென்னும் மையேயென வருணராஜன் அனுக்கிரகம்விட்டுக்கேட்டு விண்ணப்பஞ்செய்தபடி அனுக்கிரகஞ் செய்தெழுந்தனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

பருவதங்களின் நாம சரித்திரம்.

தாடகைமலை முதன் தாரணி வடசமுத்திரமும்
காடுதோறும்மலை சயங்கிடு மேகங்கள்

பாடிடப் பயின்றனர் பாரபரத் தருழகால்
சூட்டியே சொல்வதாஞ் சூதமாமுனிவனே. (௧)

வருணராசனும் வருத்திய மேகங்கள்
அருணனம் புவியார பாரங்களும்
கிரண வொளியுடன் கிருபை சங்கீதமும்
தருண மேகங்கள் சார்ந்து பொழியவே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே தேவேந்திரனுத்தாரப்படி வருணராஜன் அச்சமுற்று சத்தமேகங்களையும் வருத்தி மகாதாம்பிரவர்ணிமாதாவுக்கு ஆவர்த்தமேகஜலஞ் சங்கார்த்தமேகஜலம் இவர்களை ரதஞ்சலசிம்மாசனமாகவும் புட்கலாவர்த்தமேகஜலஞ் சாரதியாகவும் நீலவர்ணமேகஜலம் மின்னல்ப்பிரகாச தீபவொளிகளாகவுந் துரோணமுகில்மேகஜலங் காளமுகில்மேகஜலமிருவரும் இடிமுழக்கஞ் சங்கீதவாத்தியக்கோட்டங்களாகவுஞ் சம்வர்த்தமேகஜல பூமழை விமான அலங்காரமாகவும் தவளைக்ளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து நான்குவேதம் ஐந்தாம்வேதமாகிய பதினெண்புராண பாராயணத்தையுங் கதரிக்கரிய சத்தகோலாகலத்துடன் பொருனைமாதா யெழுந்தருளி யாவையும் வாய்வுபகவானுகிய சித்திரசுழியிஞல் அச்சமுத்திரஜலம் நூறுயோசனை சதுரவிஸ்தீரணத்திலுள்ள ஜலத்தையுங் கடப்[illegible]மாகிய மடவாக்கண்ணியென நாமமாகின்ற ஆகாயஞ்சென்றதில் சமுத்திரங்களிலும் இவ்வுலக பூமிகளிலும் அததுகளிலுள்ள குன்றுகள் பரும்புகளிலும் அதுவுமன்றி தெக்கணந்தாடகைமலை மருத்துமாமலை மயேந்திரகிரிமலை பூதர்மலை தச்சன்புடையாகிய மயன்மலை நம்பிமலை கரும்பாண்டியன்மலை குமரியென்ற கோதையாள்மலை தொப்பாரைச்சுவாமிமலை தவசுபாறைமலை யிச்சகணிமலை வெள்ளியங்கிரிகலேதமால் பருவதமலை தென்கயிலையென ஐந்துசிரசுடைய பொதிகைமுனிமலை சித்தரென்ற கருச்சந்திரமலை அக்கிநீஸ்வரனென்ற ஆதித்தன்மலை மலை பட்டன்பாறைமலை கடுவாக்கத்திமலை ரிசபமலை பசுமலை சிங்கணிமலை யாசலமலை குளாம்பாண்டிமலை குமரனென்ற கொடுமுடிமலை தத்துவராஜன்மலை சப்பிராணித்தடாகமலை சந்தனச்சோலைமலை கருமந்திமலை செம்மந்திமலை செங்காட்டுமலை பஞ்சாக்கரமலை பாங்குன்றுமலை பாம்புகுமலை

பருதிகுழ்மலை பவளக்கொடிமலை பரஞ்சோதிமலை பாவவிருசர்மலை சடந்தையார்மலை கதிர்காளிமலை அழுகணிச்சித்தர்கள்மலை செண்பகவனமலை ஈச்சங்களிமலை தென்மேருவுமலை திரிகூடாசலப்பருவதமலை வேதவல்லியாள்மலை வேள்விக்குன்றுமலை முத்துத்தாண்டவ சிதம்பரமலை சிவசயிலநாதர்மலை கோரக்கர்ச்சித்தர்மலை குறுக்குதுறையார்மலை செங்காட்டுப்பருவதமலை இரத்தினச் சின்காரமலை சிங்காட்டு குரளிமலை அயிராவதமலை ஆரியங்காவுமலை அருள்நந்திமலை கார்த்திகேசுரமலை சவுரியானந்தர்மலை அச்சன்காவுமலை ஆனைக்குழம்பழமலை சதுரகிரிமலை திருவுந்தியார்மலை சிக்கந்தனென்ற திருபரங்குன்றுமலை கருழிமகர்மலை சந்தனச்சோலைமலை சாம்பிராணிச்சோலைமலை நந்திச்சாம்புவர்மலை அபிரூதவுந்தியார்மலை காண்டபமலை காளத்திமலை ககக்குண்டென்ற யேகாம்பிகைமலை கமலாலயமென்றகடந்தையார்மலை கதிர்வேல்மலை பரஞ்சோதிமலை பழனிமலை அருணகிரிமலை நீலகிரிமலை நிடதகிரிமலை வேதகிரிமலை காசிவனநாதர்மலை நேப்பாளமலை கண்டகைமலை சுகப்பிரமரிசிமலை திருவுடையார்மலை திருவெண்காட்டுமலை திருமந்திச்சோதிமலை தேனக்கேணிமலை அட்டகிரியழகர்மலை திருப்பதிமலை சோலைமலை சுந்தரபாண்டிமலை சுவாமியார்மலை கோகர்ணமலை கோதைவாரணமலை இமையோர்ப்பருவதமலை கபிலைமலை வடவிந்தகிரிநாதமலை வெள்ளியங்கிரியென்றவுமையமலை சொர்ணகிரிவிக்கிரமலை இரத்தினதாழிமலை சூரியருதையகிரிமலை சந்திரகாந்தீசுரமலை திருப்புலியூர்[illegible]மலை சிவனடிபாதமலை திருப்புலியூர்மலை அரியாங்கியபுரிமலை [illegible]காபுரிமலை கிங்காரமலை யாழியாபுரிமலை சதாணத்தீசுரமலை மைநாகபருவதமலை குருமூர்த்திமலை தொடாளைகதேசமலை பூதியாமலை செண்ணிமலை கோவர்த்தனகிரிமலை அபிரூதவுந்தியார்மலை பிரந்தாவனகிரிமலை அவேந்தியாமலை பூதியாமலை ரத்தினகிரிமலை கெவுனகிரிமலை தெச்சிணயாகமான தாம்பிரபதினொருமலைக்கும் பின்னுமுள்ளதுமான அனேகமலைகளும் கிரிகளும் பருவதங்களுங் குன்று முதலானதுகளிலுள்ள பிருகங்கள் பட்சிகள் பாசைகள் வார்வனஜாதிகள் இதுசொல்லாஞ் ஜீவித்திருக்கும்படிக்கும் ரிஷிகள் முனிவர்கள் சிவதவசிகள் யோகீஸ்பரர்களிவர்களெக்காலமும் நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானம் பூசைமுடித்து ஜீவித்திருக்கும்பொருட்டு ஆவர்த்தமேகஞ் சங்கார்த்தமேகஞ் சம்வர்த்தமேகம்பொழியும்படி வைக்கிரகாதிகளை நட்புஆச்சியுச்சமுதையமாயெக்காலமுமிருக்கும்படி செய்து திதி சம்மா[illegible]பொருந்தியிருக்கின்ற சிவபெருமானை பொருனைமாதா ஸ்தோத்தி[illegible] ருயணஞ்

செய்து சத்தமேகசிம்மாசனபதி மகாதாம்பிரவர்ணிமாதா மழைவரிசித்து வரும்படி ஆஞ்ஞாபித்துக்கொண்டு தென்கயிலையாகிய பொதிகையினது எழுந்தருளியிருக்காநின்ற அகஸ்தியமகாரிஷியினது வலக்கரக்கமண்டலத்திறங்கியவுடன்சூக்ஷமசூக்ஷுமமந்திரங்களை வருணராசனுக்குபதேசம்பண்ணி யேவருணராசனே யானினைக்கும்போதெல்லாம் நீர் சப்தமேகங்களுடன் வருகவென பொருனைமாதாவுரைத்தனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

வருணராசனுக்கு தாம்பிரவர்ணி வளத்துகிறது.

இங்குறைத் திருப்பனென் றெண்ணிடா திருக்கவென்று
திங்கள் சூடிரைஞ்சப்பெற்ற தீரனே வருணராச
பங்கயன் றிருப்பாற்க் கடல்வரை பறவியோங்கி
புங்கமாதவர் முதலோர் பூதலம்பொழிய மேகம். (க)

பொதிகை முதல்வரை புகழ் சத்தசாகரம்
நதிகள் பெருகியே நகரங்கள் செழிப்பகன்
னிதகிச்சேபங்கள் நிலத்தோற் றெகன
வசனித்[illegible] வழும் மாகவக் கோழ்களே. (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்களி ரிஷிகளே மகாவல்லபத்தோடு சகல ஜீவாத்மாக்களுக்கு உயிர்தாதுகொடுகின்ற மகாதாம்பிரவர்ணிமாதை சத்தமேகங்களுக்குரிய வருணனிடமொழிகின்றதெப்படியெனில் தென்கயிலையாகிய ஆசிரசுடைய பொதிகையிலெழுந்தருளி தவசுபுரிகின்ற அகஸ்தியமகாரிஷியினது கமண்டலத்தளவாயுயிருந்த யான் ஒரேழுகமாய் தாம்பிரவர்ணித்தடாகமிறங்கி குபேரதிசைமார்க்கமாய் நான்குகலையும் இமதிசைமார்க்கம் நான்குகலையும் இந்திரதிசைமார்க்க மிருநான்குகலையுமாக அத்தடாகம் பிரமஸ்தானமும் அட்டதிக்கிலுமுள்ள ஸ்தலமுந்தீர்த்தமுமுள்ள மகிமைகளையுமுரைத்து இந்திரதிசைநோக்கமாய் சாகரம்வரை பதிகாரநதியுடனெழுந்தருளி அங்கங்கே உதையமாயிருக்காநின்ற ஸ்தலங்கள் தீர்த்தங்களையுமுரைத்து உமதுசத்தமேகங்களும்பொழிவதுடன் ஆகாயத்தெழுந்து இரதனுஞ் சிம்மாசனபதியாய் நாமெழுந்தருளிவந்து இக்கமண்டலத்

திறங்கினேனுமல்லவா இன்னமுமிப்படியே எக்காலமும் போய்வருவதற்கு நவக்கிரகாதியன் நட்பு ஆச்சரியச்சமாயும் உமதுமூலமாய்சத்தமேகங்களுங்கூடி தெக்கணங்குளித்தொலைமுதல் வடவால்வடசமுத்திரம்வரையுள்ள நகரங்கள் மலைகள் குன்றுகள் அதுகளிலுள்ள சகல ஜீவஆன்மாக்களுக்கும் ஜீவாதாரமாயிருண்டாகி பெரும்பான்மையாயிருந்து பாக்கியங்களனுபவித்திருக்கும்பொருட்டு மழைகள் வரிசிக்கும்படி கயிலையங்கிரி அரசனாகிய சிவபெருமானனுக்கிரகப்படி நீருமுமது சப்தமேகங்களுமுருதியா யிருக்க வேண்டுமெனவுமொழிந்து யெக்காலமுமுமது பணிவிடைக்குரித்தாயிருக்கக்கடவதென்று ஆஞ்ஞாபித்தனளெனவும் பொருனைமாதா வுரைத்தனளென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன னென்றவாறு.

ஆதிகிரந்தவேதமொழி சரித்திரம்.

ஆதியி லறனு ரருளிய கிரந்தம்
நீதியாக்காசிபர் நிலையதாயோத்தினர்
சோதியார் தாம்பிரவர்ணியின் காதையை
சோதியீராற்கலை சூரியன் சொல்மொழிச்சூதனே (க)

நாதனுஞ் சூதன் நவின்றுரைத்த கவித்துவை
வேதமா யுரைத்து விண்டனர் பாடலே
ஆதவ னெழிபோ லலம் கிளைத்துமே
பூதலஞ் சிறக்க சுகர்க்கு புகட்டினர் (உ)

நம்பர்கள் செய்தி யவிவாரோ நானிலந்தார்
[illegible] யுருதியாக் காண்பாரென வுரைத்தார்
செம்பதுமை யுற்றசிவன் அகன் வியாசனுக்கே
ஐம்பதுமை பேசுமொழி யஞ்ஞூற்றி யறுபத்தொன்றே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்களிரிஷிகளே இப்படி மகாத்மியம்பொருந்திய தாம்பிரவர்ணியின் காதைவிபரங்களை சிவபெருமான் பிரமதேவருக்குரைத்து அவரால் காசிபரிசிக்குபதேசஞ் செய்ததின் மகாத்மியங்களை ஆதிக்கிரந்த

கலோபங்களை பிரமரிசிக்குமொழிந்ததுமன்றி அந்த பிரமரிசியால் சூதமாமுனிக்குரைத்து அவரால் சுகரிஷி வியாசரிஷிக்கு மொழிந்தருளியபடியெனில் பல்லாயிரகோடி அண்டசராசரங்களும் அடங்கியிருக்காநின்ற பரமசிவனுமாபதி மகாவிஷ்ணு மகாலெட்சுமியுடன் அட்டலெட்சுமியும் பிரமதேவர் சரஸ்வதி தேவேந்திரன் இந்திராணி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரரிஷிகள் நவகோடிசித்தர்கள் பதினெண்சித்தர்கள் சப்தரிஷிகள் அஷ்டவசுக்கள் அஷ்டபாலகர் அஷ்டதுர்க்கை அஷ்டசாஸ்தா அஷ்டகாளி நவசக்தி பதினெண்பூதகணங்கள் சேஷ்டிஷிங்கிலிவர் அலைதேவதை மாடன் முப்பத்திரண்டு சாமதேவதை ஐந்துபசுக்கள் நாற்பத்திருபது அசுரதத்துவம் அருபது தேவதத்துவமுப்பத்தாரு பஞ்சபூதங்கள் நவக்கிரகங்களொன்பது நட்சேத்திரங்களிருபத்தெட்டு பின்னுமிதரதேவதைகளுக்குமாக யாகாதிகிருத்தியங்களோ மஞ்சார்த்தி சப்தகோடிமந்திரங்களடங்கிய காயத்திரிமந்திரஜெபத்தினால் ஸ்தபனகும்பம் பொருனையாமெய மகாதாம்பிரவர்ணியை கும்பத்தில் பூரித்தாவாகனஞ்செய்து அர்ச்சனை பூசைநடத்தி பிராணய ஜீவதாதுவிஃ தியாகங்கள் [illegible] செய்து நிமந்நடத்தி கும்பாவிடேகஞ்செய்தால் ஜீவதாதுயிர்கொடுக்கின்றதுமன்றி யாவுக்கர்களுக்குஞ் சாந்திமுதலான யாகஹோமங்கள் தற்பணஞ்செய்து ஜீவதாதுயிர்கொடுக்கின்ற பிராணகலையுள்ள சூரியனில் ஐந்துவேதம் அடங்கிய தாம்பிரவர்ணி [illegible] ஜீவித்திருக்கு [illegible] யனுக்கிரகமும் பூதலச்சிறப்புமெய் பொருந்தியருக்கும்படி சிவதீதுவைஒன்றுக்கு ஐநூற்றிருபதுக்குரிய அர்த்தமுடையனும் பொருனைமாதா மொழிந்தனவென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன சொன்னவாறு.

நித்தியகிரிகை நியமனுஷ்டானந் தீட்சை ஆதாரபூசை விதிமுறை.

சூதமா சுருதியானை தூய பூலோகத்தோர்க்கு
காரிய மனுட்டானந்தீட்சை கதிபெற ஆராதாரபூசை
ஓதியே புணர்த்தவல்லா னொருமொழி யிதென்றேநீ
ஆதிபரம்பிரம்மவித்தை யறியவே யுரைக்கவேண்டும். (௧)

சூதமாமுனி விதிமுறை.

ஆமப்பாவுலகத்தி லனுட்டானமில்லை யம்பாத்திரனுளிகாண தீட்சையில்லை, ஓமப்பாவுலகத்தில் பொய்க்குருவாய்வந் துரைத்து வொரதனாலே கெட்டுப்போனார், காமப்பாவொளிப்பதில்லை யனுட்டானந்தீட்சை நலமான ஆராதாரமுறைக்கின்றேனே நேமப்பாநித்தியகிரிகை நியமம்நிலையாக வுரைக்கின்றேன் பாவம் போமே. (௧)

சுகரிஷி மொழிகின்றது.

பாதகங்கள் போமென்றீர் குருவே அய்யா பாமானதின்னதென யறியவேண்டும், சூதகமாய் நாதத்துள் விந்துசேர்ந்து சுகமாக வந்ததுதான் பாவமாகும், பேதையைச் சேர்ந்து மைதனமேசெய்து பிறந்ததுதா னிதுவெனவே பாவமாகும், மாதரை கொடும்பாவி நீ தான்மகவாகப் பிறவாட்டால் ஞானமாமே. (௧)

வியாசரிஷி மொழிகின்றது.

ஞானமா மென்றீரே மலமூத்திரநாட்டிலேபிறந்ததெல்லாம் ஞானமாமோ, தானமா செல்லுக்குப் புதல்வனுக்கால் சாயுச்சியங் கிட்டுமோ சார்ந்தமாமோ, யேனமாங் கோடிஜென்மமெடுத்ததிலோர் மலமெயன்றே யோது, கூனராய்க் குருடராய்ச் செவிடோரா யுத்தரூய் கைமுறிந்த தப்பாணியாமே. (௧)

[illegible] புத்திர பூமையாய் கொண்டிதாகி யுலகத்தி லுதித்ததென மாண்பாராகும், சூத்திரர் [illegible] பிறந்த கெஞ்ச வஞ்சகருமாகி கூறுகெட்டபிறப்பாச்சு கோடிஜென்மம், வித்தங்கே குளிரதத்துள்ளே புக்கில் விட்டகுறை பிடித்தான் விளைவுமாகும், [illegible]த்தனுளி வருவதெப்போ அடுத்துக் காக்க அரிவரிவரெனவே அறியலாகும். (உ)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிவபெருமானிடமுறையமாகிய தேவ ரகசியரகசியமொழியினுரைவிந்த தாம்பிரவர்னிஸ்தலபுராண முதலிய பிரம தேவருக்கனுக்கிரகமாய் அவரால் காஸிபரிஷி போகரிஷி மார்க்கண்டரிஷி இவர்களுக்கருளியதை வடமொழிதமிழில் அகஸ்தியர் சூதமாமுனிக்கு அனுக்கிரகமாய் அவரால் இவ்வுலகமாளுக்கர் நன்னெறிதவறி பண்ணரிவாழ்ச்சு மொழிவதுய [illegible] தனில் பகலவனுதையமாகின்ற சமையம் நித்திலாவிட்டெழுந்து தடாகஞ்சென்று சவுசம் ஆசமனஞ்செய்து நித்தியகிரியை நியமனுஷ்டானஞ் தீட்சை சிவபூசைமுடித்து பரகதிக்கிடமன்றி இமவாதைக்குள் அறிவீனராய்ஜெனனமாய் குத்திரவியாதி சம்பவித்திருப்பதை நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டு அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென கரிசிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன வென்றவாறு.

சூதமாமுனி உரைப்பது.

சாஸ்திரந் தன்னைப்பாரான் தருமசிந்தனையே யில்லான்
கோத்திர மறிந்துபேணன் குருநெறி வணக்கஞ்செய்யான்
பாத்திர மறிந்தியான் பாவங்கள் செய்வோர்க்கெல்லாஞ்
சூத்திர கோய்வென்பது துட்டரை யடக்குந்தானே. (க)

(இ-ள்.) [illegible] ருங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே நித்தியகிரியை நியமனுஷ்டானம் ஆராதாரபூசை சிவபூசை இதுகள் வியாபிக்கவிடமன்றி உலக பொய்க்குருமிகுந்து மெய்க்குரு தெரிசனங் கிடையாமல் ரவரவாதி நரகத்தினிடைபுகுந்து சாஸ்திரங்களை உணராமல் ஸ்தோத்திர பாராயணமன்றி பாத்திரமறிந்து பிச்சையிட்டுண்ணுதவனுக்கு சூத்திர வியாதிதொடர்ந்து வருத்தமடைவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களின் மாதா பிதாவுஞ்சேர்ந்தசமையம் விந்துநாதமிரண்டுஞ் சேர்ந்து கரு தரிக்கும் போது நவக்கிரகாதிகள் நட்பு ஆக்கியுச்ச [illegible] ஜெந்துபாமா [illegible] சத்தமாயும் வியாழனுஞ் சுக்கிரனும் வாக்குத்தானத்திலிருக்கவேண்டும். இப்படி கிரகங்களில்லாமல் நீசமாயும் பகைவீடெய்தி ஜெனன லக்னத்தியாவதிருக்கக் கூடல் குருடு நொண்டி ஊமை சப்பாணியாகவும் பின்னும் அறிவீனராயும் புத்திகெட்டவர்களாய்ப் பிறப்பார்களென கரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனியுரைத்தன வென்றவாறு.

[illegible]சாரியரிந்து சிஷர்க்குபதேசஞ் செய்வது

தானென்ற ஞானமொழியுரைக்கவேண்டி தரணிதனில் சூத்திரனுஞ்சாதி, நானென்ற நவசாபம் அவர்க்குரைத்து நன்றாகமனதுரைக்கப் பொருளைக்காட்டு, கோனென்ற மொழியுரைத்து குருநிலையஞ் சொல்லு, மானென்ற சிவசத்தியருளைக்காட்டு மாமுனியாய்க் கனிந்துலகம்வாழுவாரே. (க)

சுழிமுனையும் மூலமுமறிய.

தானென்ற சுழிமுனையி லோங்காரந் தானிருப்பதற்கு, மோனமென்ற பிரணவங்கமுட்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர மூன்றக்ஷரம், கோனென்ற வேதாந்த குருவுரைப்பதற்குருடனும் பொய்குருவைநம்பாதே, யேனென்றால் கயிலாயங்கொள்ளையா மென்றெவருக்குமொழியார்கள் சித்தர்தானே. (க)

சித்திரிடங் கேட்டிருந்து வெகுநாள் செல்லுஞ், சித்திக்குஞ் சிவதீக்ஷை சத்திதீக்ஷை தெளிந்துகொண்டு, சித்தாந்தகிரிகைகளை விட்டு தேசத்திலொருவன் தானிருந்துவாழ்வான் [illegible] சித்தர்போலிருப்பார் தெரியாதப்பா செத்தினில்விசாரித்து தீக்ஷிகேளே.

(இ-ள்.) கேளுஞ் சூதரிஷி வியாசரிஷியே சிவபெருமான் நந்திகேசுருக்குரைத்த நித்தியகிரியை நியமனுஷ்டானந் சிவதீக்ஷை சிவபூசை முறைகளை நந்திகேசுரர் பிரமாவுக்குமொழிந்து அவரால் மார்க்கண்டரிஷிக்குரைத்து எனக்கு முன்னப்படிமொழிந்தன்றன் பிரதிதினம் பகலவனுதையமாவதற்குமுன் அருணனுதையமாகும் [illegible] நித்திரைபோக்கி வெளியிலந்தரங்கஸ்தலம்வந்து கைகொட்டி [illegible] சவுசம்போக்கி கும்மென்றுச்சாடனஞ்செய்தானவுடன் தாடகத்திலசுத்திசெய்து இந்திரதிசைப்பார்வையாய் தந்தசுத்தியானவுடன் ஓஞ்சூரியதேவாயசிவனவலதுகரமும் மூர்த்தி விரல்களால் ஜலந்தொட்டு சிரசில்புரோக்ஷித்து பின்புமவுனவலையஞ்ஜலத்திலோட்டு ஸ்நானஞ்செய்யும்போது நயனங்கள்விளித்து சுளிமுனைநாட்ட

மாய் ஓம் சகல சாபங்களும் நசிநசியென ஓம் சகலசத்துருவையும் ஓம் ஷிவென அர்க்கியம் வசியம் வசியவென மூன்றுதரம் ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்திருந்து வலக்கரங் ஜலம்வாரி ஓம் மோம் ரவாகன ஆராதாவிடேகபானம் பண்ணி இருகை ஜலம்வாரி ஓம் சிவசூரியப்பிரகாயா நமோவென மூன்றுதரம் அர்க்கியங் கொடுத்தபின் ஜலம் வாரி ஓம் ஷிவேய அம் உம் மம் ரீம் ஷிம் வம் யம் வசிய வசியவென ஆராதாரவிடேகபானம் பண்ணி கரையருகில் நின்று ஓம்சிவா யவென சிரசிலும் நெற்றியிலும் விபூதிதரித்து ஆடையுடுத்தி இடதுகர ருத்திரதானம் விபூதிவைத்து ஜலத்தில் சூரியவட்டம் போட்டு அதனை பிரணவமிட்டு அதனடுவில் வசி யென் நட்சரங்களை நினைத்தால் ....மந்திரை அநாமிகை விரல்களால் பக்கச்சலம்வாரி ஓம் சிவாயநம அம் உம் ஹம் ஷிம் ஓம் ஸ்ரீ ....களும் நசி நசி ஓம் சக்கரம் மகாமந்திரஞ்சக்கரம் சிவமந்திரசக்கரம் சிவ மூலசக்தியும் பொருந்திநிற்கச் சிவாவென பக்கஜலத்தை வலதுகரமும் மூர்த்திவிரல்களால் வாரித்தூவி ஓம் சகலசாபங்களும் நசிநசியென மூன்றுதரந் தூவி புரோக்ஷித்து மறுபடியும் ஓம் சகலலோக வசிய சிவாவென மூன்றுதரஞ் சிரசிலுந் தூவி இடதுகரம் ருத்திரபதியிலிருக்கின்ற விபூதியில் பிரணவ வளையத்திலிருக்கின்ற ஜலத்தைவாரி மந்திரம் ....மந்திரம் சிவமந்திரம் சிவ மூலசக்தியும் பொருந்தி நிற்கச் சிவாவென மயானவிபூதியில் ஜலந்தூவி வலதுகரங் கனிட்டவிரலால் தொட்டு இருகரம் புசத்தில் தூவி ஓம் வசிய வசியவென விபூதியைக் குழைத்து இருகரமும் மூர்த்தி விரல்களால் ஓம் சிவாய வசியென சிரசில்தரித்து அம் உம் மம் ரீம் ஸ்ரீம் ஷிம் யம் ஓமென்ற அட்டாச்சரமந்திரத்தினால் சிரசு நெற்றி கழுத்து மார்பு உந்தி இருகால் முட்டு ஆறுதானங்களிலுமிட்டு பாதபடம் இரண்டிலும் சேர்க்கி விசாப்புறமிரண்டிலும் விட்டு பிடரி குதவழைப் பதப்பிலுமிட்டு கழுத்தின் சுற்றிலும்பூசி இருகரஞ்சுத்திசெய்து பிரணவவளையத்திலி ருக்கின்ற ஜலம்வாரி கும்பமுத்திரையினால் ஓம் வசிய வசியவென சிரசில் தூவி மறுபடி இருகரம் ருத்திரபதியால் ஜலம்வாரி ஓம் ஷிவேய அம் உம் மம் ரீம் ஷிம் வம் யம் ஐயுங்ஷிவேய வாலைபரமேஸ்வரியேயென சத்தியாகிய சூரியனுக்கு ஆவாகன அர்க்கியம் மூன்றுதரங்கொடுத்து மறுபடியுஞ் ஜல ம்வாரி ஓம் அட்டவைபதியோகமா ஓம் மகாகணபதியோகமா ஓம் வசியகண பதியோகமாவென இந்திரதிசைநோக்கி அர்க்கியங்கொடுத்து மறுபடியும்

ஜலம் ருத்திரபதியால் பிரணவவளையத்திலிருக்கின்ற ஜலத்தைவாரி ஓம் அம் ரீம் உம் வம அகஸ்தியமகாரிஷியேநமாவென் ஆராதார அர்க்கியம் மூன்று தரங்கொடுத்துப் பின்பு வலதுகரம் அங்குட்டம் மத்திமை விரல்களைச் சேர்த்து பவுத்திரங் கனுஷ்டவிரல்களை நீக்கி மார்பு உச்சி வாய் மூக்கு நய னங்கள் காது ரெண்டிலும் நோக்கி சிரசைச்சுத்தி இடதுகர ருத்திரதா னத்தினடில் வலதுகர அநாமிகை மத்திமை விரல்களால் தாழத்திரையும் மூன்றுதரம்போட்டு வலதுகரங் கோமியமார்க்கஞ் ஜலமெடுத்து ஆவாக னங்கொண்டு நெற்றிக்கண்ணினைத் திலதமயிட்டு பின்னாராதாரபூசையை அறிவிப்பதென்ன சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தன ரென்றவாறு.

ஆராதாரபூசை விதிமுறை.

பூசிப்பார் மூலத்தில் கணேசனுக்கு புகழாகயதன்மேலே பிரம மாவுக்கு, ஆசிப்பாயதன்மேலே விஷ்ணுவுக்கு அளகாகயதின் மேலே ருத்திரற்கு, கேசிப்பாயதன்மேலே மயேசுரற்கு நிகோபா கவதின்மேலே சதாசிவந்தான், வாசித்தா யெனக்குரைத்தாள் பூசைசெய்ய மகத்தான .... (க)

பார்த்திடுவா யிவர்களுக்குமந்திரங்களை பரிவாணதீணைசனுக் கு ஓம்ஸ்ரீநமாவென்னே, ஆர்த்திடுவாய்பிரமனுக்கு நம்அம் மென்ன யனகாகப்பிரம்மா சரஸ்வதியைஜெபிக்கமுற்றி, தோத் திரமே மதிஇங்கென்றுசொல்லித் தொழுது நீபெருமானை மூன்று காலம், கார்த்திடுநீ யவனையென்றுறுங் கனவிலும்நினைவிலும் கைவிடாதே. (உ)

விடாதபடி ருத்திரனை தெரிசிக்கமேவியே இங்ஙமென்றனுதினை மும்காலமாய், தொடாதபடி வினைகளெல்லாமகற்றும்பாரு சூச்ச யம் ருத்திரன் தன்முயமாமே, அடாதபேருடனே யடுத்தாயா னால் அப்பனையோகம்போம் ஞானம்போகும், கடாதபடி மனை முழைத்தாலவனைசித்தன் கைவிடாவொன்றுமில்லை தனைவதாமே

ஆமப்பா மயேசுரற்கு வசியகமாவென் றனுதினமு மனதில்வை
த் தருளப்பாரு, ஓமப்பா சாதாசிவ மந்திரத்தைக்கே ளுருதியா
ய் ஸ்ரீரீங்கிலியு மறியுமென்னே, காமப்பா வுலகத்தில் திரிந்தாலு
ந்தான் கூடாது சித்தனுக்கு நன்றாய்ச்சொன்னேன், வாமப்பா
அகாரமொன்று உகாரமொன்று மகத்தான மகாரமென் றதில்த்
தோன்றும். (ச)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பீராறு ஸ்தலமகிமையைப் பூசிக்குமு றையையுமுரைக்கின்ற தெப்படியெனில் மூலமுதலாகாயவரை மானதா விடேகமாய் வாசனைதிரவியம் ஆவின்பால் தயிர் தெவுளிபாத்திரம் சூரிய காந்தி இளனீர் சந்தனம் தாம்பிரவர்ணி ஸ்தபனகும்பாவிடேக மலங்கார விபூதி சந்தனம் லிங்காகாரமான அரலி அஷ்டபுஸ்பங்களுஞ்சாத்தி அர்ச் சனையானவுடன் அஷ்டாச்சரமந்திரத்துடன் ஓங் ரீங் ஸ்ரீங் க்லீங் அம்மெனா மிகெணதேவாயநமா ஓம் வல்லபை ஸ்ரீயேநமாவென ஸ்தோத்திரஜெபஞ் செய்து கற்பூரதீபாராதனை நடத்தியபின் பிரம்மாவுக்குஞ் சரஸ்வதிக்கும் விபூதி சந்தனஞ்சாத்தி வெண்மையாகிய சங்குவெள்ளை அரலிப்புஸ்பந் தும்பைப்பூ முதலிய அஷ்டபுஸ்பாதிகளுஞ்சாத்தி அர்ச்சனையானவுடன் அஷ்டாச்சரமந்திரத்துடன் நம் ஸ்ரீம்பிரம்மதேவாயா இங் ரீங் ஸ்ரீங் சர ஸ்வதியேநமவென ஸ்தோத்திரஜெபமானவுடன் கற்பூரதெரிசனமான தின்மேல் மகாவிஷ்ணு மகாலெட்சுமிக்கும் அஷ்டாச்சரமந்திரத்துடன் மங் இங் ஓநமோ நாராயணவென ஸ்தோத்திர ஜெபமானவுடன் கற்பூர தெரிசனமானதின்மேல் ருத்திரன் ருத்திரிக்கும் விபூதி சந்தனஞ்சாத்தி கடிளங்கொன்றை செருந்தி அரலிமுதலிய அஷ்டபுஸ்பாதிகளுஞ்சாத்தி அர்ச்சனையானபின் அஷ்டாச்சரமந்திரத்துடன் ஐங் சிங் உம் ருத்திரதே வாயா ருத்திரயீஸ்வரியேநமாவென ஸ்தோத்திர கற்பூரதெரிசனமானபின் மயேஸ்வரன் மயேஸ்வரிக்கும் விபூதி சந்தனஞ்சாத்தி அஷ்டாச்சரமந்தி ரத்துடன் ஓம் வசிய வசிய மயேஸ்வரமயேஸ்வரயீஸ்வரியேநமாவென ஸ்தோத்திர தெரிசனமானதின்மேல் சதாசிவனுக்கும் பராசத்திக்குமாக விபூதி சந்தனஞ்சாத்தி அரலிப்புஸ்பங்கள் வில்வங் கொன்றை செவ்வந்தி சுகந்தாதிகள்சாத்தி அலங்காரமானவுடன் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய் து அஷ்டாச்சர மந்திரத்துடன் ஓம் அரீ லியும் ரீயுஞ் சதாசிவதேவாயா

நமா ஓம் பராசத்தியேநமாவென கற்பூரதெரிசன மானதின்பின் அக்கி னிமண்டலத்திலிருக்கின்ற அக்கினீஸ்வரர் அக்கினீஸ்வரிக்கும் விபூதிசந் தனஞ்சாத்தி செவ்வரலி செம்பரத்தம்பூ பின்னுஞ் செவந்தபுஸ்பமலர் களால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து அஷ்டாச்சரமந்திரத்துடன் ஓங் ரீங் சவ்வுங்கிலி அக்கினீஸ்வரதேவாயா அக்கினீஸ்வரி தேவாயநமாவென் றதின்பின் கற்பூரதெரிசனமானவுடன் அதன்மேல் யீராறுகலையுடைய ஆதித்த சிவசூரியனுக்கும் விபூதி சந்தனஞ்சாத்தி செவந்த புஸ்பமலர்க ளால் அர்ச்சனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து கம் உம் சிவசூரியதேவாயநமா வென அஷ்டாச்சர மந்திரஜெபமானதின் மேலிருக்கின்ற பதினறுகலை பொருந்திய சிங் மங் ஓம் சந்திரனுக்கு விபூதி சந்தனஞ்சாத்தி வெண்மை போன்ற சங்கரலிவகையரூப் புஸ்பாதிகளினால் அர்ச்சனை வழுவிலாஸ் தோத்திரமானதின்மேல் போகாப்புனல் வேகாத்தலையுடைய ஆகாசத்தி னது ஓம் வவ்வுஞ் சவ்வுங் கிலியோம் ஸ்ரீயு ஆகாயதேவாயநமாவென ஸ்தோத்திர கற்பூரதெரிசனஞ்செய்து பின் தண்டீசுரர் வடுகனுக்குமான தாவிடேக மலங்கார பூசைமுடித்தபின் தீட்சைவிதிகளை மொழிகின்றன ரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்ற வாறு.

சிவாகம திருமுறை.

பிரம்மனிடத்திலுதித்த நல்லஐந்துவேதம் பிரபலமாய்வளங்கு
மே பித்தனாவால், தர்மநிதிசிவயோகி நந்தீசுரருந்தானுரைத்த
மொழியதனை மார்க்கண்டர்க்கோதி, வரமளித்த திவ்வுலகமதில்
வழங்கவென்றே மகாதவசிசூதமுனி மிகிழ்ந்தவிள்ளத், திரம
தாய்சிவசத்தி முப்பத்திரண்டுதீட்சை சிவனுரைத்தானதால்
தீர்க்கமாச்சு. (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பிரம்மாவினிடத்திலிருந்து ஐந்துவே தம்பிறந்து உலகில்வழங்கும்படி பித்தனாகிய சிவபெருமானால் நந்திகேசுர ருக்கு உரைத்து அவரால் மார்க்கண்டருக்கு மொழிந்து அப்பால் சூதமா முனியினால் சிவதீட்சை பதினாறு சத்திதீட்சை பதினாறுந் தீர்க்கமாய்மொ

ழிந்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

முதலாவது திட்சைமுதல் ஐந்தாவது திட்சைவரை.

சிவசத்திமுதல் திட்சைமந்திரம் ஓம் உம் மென்னே
சிவசத்திஇரண்டாந் திட்சைமந்திரம் ஓம் ஊம் மென்னே
சிவசத்திமூன்றாந் திட்சைமந்திரம நமசிவசி அங் அங்கென்னே
சிவசத்திநாலாந்திட்சைமந்திரம்ஓம்நமசிவாய ஓம்நமோமென்னே
சிவசத்திஐந்தாந்திட்சைமந்திரம்ஓநமசிவாயா அஞ்சங்சிங்கென்னே

கேளப்பாதிதுவரையுங் கெடியானசித்தர் ரிஷிமுனியர் சொல்வார், நாளப்பாஙந்திசர் மார்க்கண்டர் நயம் ஆறாந்திட்சை ஓம் வங் அங்மங்கென்னே, யேளப்பாதிட்சை மந்திரம் சிவாய அங் சங்கென்றேயோது, (உ)

ஓதப்பா யெட்டாந்திட்சை மந்திரமுறுதியா ஓம்வங்கென்றே ஓதி, நாளப்பா ஒன்பதாந் திட்சைமந்திரம் தாரணியில் வய நமசிவனேயாகும், வாளப்பா பத்தாந்திட்சை மந்திரம் வழுங்கவே ஓம்வங்அங்கென்னே, ஆழப்பா பதினொன்றாந்திட்சை மந்திரம் சுருதி ஓம்வயநம வசியயாகும். (ங)

தாணப்பா பனிரெண்டாந்திட்சை மந்திரம் ஓம்சிவாயநம வென்னே, பாழில்லைபதிமூன்றாந் திட்சை பரிபான நமவசிஓம்என்றோது, ஆழிவையா பதினாலாந் திட்சைமந்திரம் அப்பனேசிவாயசிவமென்னே, கோழில்லை பதினைந்து ஓம்வங்சிங் குடிலமாம பதினாறு ஓம்யம வம்சிங்சிங்கென்னே.

நியாசங்களின் விவரம்.

என்னவே யிந்திரதிசையாகநின்று யினிய அங்கநியாசம் கரநியாசஞ்செய், கன்னவே காமகளாநியாசஞ் சிவநியாச மாதுருகரநிபாசஞ்செய், சொன்னமொழி சோடசநியாசஞ் சங்காரநியாசம் பிராதார நியாசஞ்செய், நன்னயமாம் நவநியாசமென்பதுமே செய்தும் உத்தமாம் முத்திரையை யுரைக்கின்றேனே. (௧௪)

முத்திரைகளின் விவரம்.

கேளப்பா தேனுமுத்திரை யோனிமுத்திரை கெடியான சின்மயமுத்திரை தீர்ந்தபின்பு மூளப்பாகும்பமுத்திரை பிறையின்முத்திரை முக்கியமாம் ரவிமுத்திரை முடிந்தபின்பு, நாளப்பா விந்துமுத்திரை நாதமுத்திரை நன்றாக சென்னிமுத்திரை நாடிச்செய்தால், ஆளப்பா யம்பரத்திலொளியைக் காட்டும் ஆகாரா பரமசிவ னருளும்வாக்கே. (௧)

(இ-ள்) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பரமசிவன் உமாபதி அனுக்கிரகத்தினால் பிரதிதினமும் பகலவனுதையமாகின்றதற்கு முன் அருணனுதைய சமையத்தில் நித்திரைவிட்டெழுந்து சவசரீரமிட ஆசமனஞ்செய்து பின் தந்தசுத்தி கோமையமநீக்கி நித்தியகர்மமிசை நியமனுஷ்டானஞ்செய்து ஸ்நானபானாதிகளுஞ்செய்து விபூதிதரித்து மறுபடி அனுஷ்டானம் ஆராதாரவிசேட பானம்பண்ணி ஆராதாரபூசைநடத்தி சிவதிட்சை சத்திதிட்சை முடித்து சிவபெருமான் உமாபதியையும் மானதாவிசேட அலங்காரம் பூசையானவுடன் நியாசங்கள் முத்திரைகளுமானவுடன் சிவதிட்சை சத்திதிட்சையுடன் முப்பத்திரெண்டு முடித்தபின் தண்டேசுரர் வயிரவர் பூசைகளுமுடித்து பின்பு பற்பாசன அர்ச்சனைசெய்து உதையகிரி அஸ்தகிரி தெரிசனஞ்செய்து வரவேண்டுமென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தண்டேசுரர் பூசைமுறை.

சிவனையன்றி யோர்தெய்வமுஞ் சிந்தியான் தண்டீசன்
அவனியில் அவன்பிரசாத மன்றியே யருந்தான்

நவமணி மிகு ...மீசன் பிரசாதமும் நாடினுன்
கவனை தவுற்சன் கருதுவான் கோமியங் களிந்தான். (கூ)

(இ-ள்.) ...ஞங்கள் ரிஷிகளே தண்டகேசுரையர் சிவபெருமானுக்கு ய பரமசிவனைப்பூசித்து பிரசாதம்பெறுவதேயன்றி மற்ருெருசெய்வங்களையுஞ் சிந்தியான். பார்வதிசமேதரர் பிரசாதங்களருந்துவதேயன்றி மற்ருென்றையும் நினையார்; அதுவுமன்றி ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களும் தங்கமணிமூகப்புள்ள சிவமாலையை வலதுகரம் அள்காட்டி அங்குட்டம் அனுமிகை விரல்களால்மணிபிரட்டி சிவனைக்கருதி ஜெபம் ஓம்நமசிவாயா ஓமகமோம் சிவயநமவென மந்திரத்தையுன்னி ஜெபித்து குபேரதிசையில் பரமசிவன் கோமியம் ஒன்பதுகாலந் தீர்த்தப்பிரசாதம் அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென தவஞ்செய்கின்ற தண்டகேஷநாயனருக்குப் பக்தர்கள் மானதாவிடேக மலங்கார பூசைகளானவுடன் ஒன்பதுகாலும் பிரசாத நின்மானங்களருந்தியவுடன் ஓம் ஆம் ஊங் ரங் ரங் அடிதலைமுடிகேசாயா நமாவென்று அர்ச்சனைசெய்து பொருனைமாதா ஜலம் அர்க்கியங்கொடுத்தனரென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி புகைாத்தனரென்றனர்.

வைரவர் பூசைமுறை.

மற்றும்பூசைக ளனைத்துமிம முடித்தபின் வடுகனைவணங்கி
முற்றுமன்பர்க ழனுதின முறைமுறை பணிந்தே
சுற்றிசெய் தவிடேகமுந் தாம்பிரவர்ணியைத் தொடங்கி
கற்றுணர்ந்தவர் கனிவளங் கண்டு கைதொழுதார். (க)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே விநாயகர் பூசைமுதல் வயிரவர்பூசைவரை முடித்து வியாசங்கள் முத்திரைகளானவுடன் வயிரவருக்கு வாசனைதிரவியம் பால் தயிர் இளனீர் பஞ்சாமிர்தங் கெந்தமவிடேகஞ்செய்து தாம்பிரவர்ணி ஸ்தபனகும்ப அவிடேகம்வரை வனுவரச்செய்து சமஸ்த புஸ்பாதிகளுஞ்சாத்தி வடைமாலையுஞ்சாத்தியபின் நேவேத்திய தூபதீப சோடஷதீபாராதனை மணியோசை சங்கோசை சேகண்டியோசையுடன் ஸ்தோத்திரபாராயணஞ் செய்கின்றதை யுரைக்கின்ற தெப்படியெனில்,

வைரவன் ஸ்தோத்திரம

கோவே குமாரகுரு பரதேசிக கோகுலமே
மாவே வடிவுள்ள மாசற்றசோதி மாகதமே
ராவே வரும்பரஞ்சோதி நிர்வாணி நயந்துவா
வாவேடனை பயின்றய்யா வம்யஞ்சொர்ண வயிரவனே. (க)

நடம்புரிந்தென் கலிதீரவென்றே தினம் நாடிவந்து
இடம்பெற சொர்ணமுஞ் சிவயோகபூசையுஞ் சித்திப்பதற்
கிடம்பெற ருசியில் நட்பாச்சியுச்ச மினிமைபெற
வடம்புனுள் மாலையுடன்வா வம்யஞ்சொர்ண வயிரவனே. (உ)

அனுபோகவிந்து பரப்பிரமமே யிவ்வவனியில் யாஞ்
செனியாதவாள்க்கையும் நின்மலர் தாளையுஞ் சேர்வதற்கு
கனிவாயென்றுள்ளங் கனிந்தே ஆனந்த காட்சிதந்து
தொனியாக வோடிவருவாய் வம்யஞ்சொர்ண வயிரவனே. (ங)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பூசைகளெல்லாமுடிந்து கடைசியில் வயிரவசுவாமிக்கு மானதாவிடேக மலங்கார பூசை நேவேத்தியமானவுடன் ஓம் யம் வங் வங் வடுகாயா நிர்வாணிஸ்பராயாவென ஜெப ஸ்தோத்திர தூபதீப சோடஷதீபாராதனை நடத்தி தெரிசனஞ்செய்ய சித்தி முத்திதருவாரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

விபூதிமகிமையனுக்கிரக சரித்திரம்.

கருணைபரமனுங் கதிதரு பூதியாங் காமலம்
பெருகுகுற்றவம் பிரவியுந் நீங்கிடும் பிணிதீரும்
பொருவிலாதவன் அம்புலி யிந்திரனும் புகன்வான்
சுருதிமாதவர் கேட்டுமே சூதனும் புகல்வான். (க)

கோவுசாணக மெடுத்தளி ...ருட்டியே விளைவாய்
மேவுதுயில் வடித்தெடுத்துமே புதுக்குடம் அதனில்

சென்னியிலோர் முகஞ் சிரத்திடுஞ் சிகையினில்
அன்னிய பதினொரு முகங் கண்ட முப்பத்திரண்டு
தன்னிரு கரத்தில் தரிக்குவ மீரெட்டுமாம
மன்னிய மணிக்கட்டு மாது பனிரெண்டே. (௫)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே வீற்றிருக்கா நின்ற ஞானிகள் சிவதவசிகள் யோகீஸ்வரர்கள் பின்னும் புண்ணிய ஆன்மாக்களனைவரும் ஏகமுகருத்திராட்ச சென்னியினதுமுடியில் முன்னும் பின்னும் பவளமுத்துங்கோர்த்து இவனுக்குச்சத்தியாகிய இருமுகருத்திராட்சம் மூன்றுமுகருத்திராட்சம் நான்குமுகருத்திராட்சங்களின் இடைக்கிடை பவளமுத்துங்கோர்த்த மாலையை இருகரங் கைக்கட்டு பதினாறும் முன்கைமணிக்கைகட்டு பனிரெண்டுமாகக் கோர்த்து தரிப்பதாம். இவ்விதந்தரித்திருக்கின்றவர்களுக்கு அவரவராயிசுபரியந்தம் வியாதியன்றி சிவயோகசித்திகளாயுஞ் ஞானவான்களாயிருப்பவரிடத்தில் பார்வதிசமேதராகிய சிவபெருமானிடம் எக்காலமும் வசித்துக்கொண்டிருப்பரென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சண்டாளர் ருத்திராக்ஷகளணிந்தால் நிராந்தனா

அசிவனு மசட்டையானும் அதிபாதகனும்
இசிதனும் பாதகஞ்செய்வோனும் கீலப் பொய்யனானும்
உசிதமாம் பாவியானும் முற்றபானங்க ளருந்துவோனும்
வசித்திருந் தணியலாகா மகாசிவருத்திராக்ஷந் தன்னே. (௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே சிவபெருமானுடைய திருமுக முகமன் ஐவிருட்சத்திலுற்பத்தியாகின்ற ருத்திராட்சங்களை சிவசத்திபொருந்தியகெளரிசாங்கமானதுகளை வேதங்கள் புராணங்கள் நித்தியகிரிகை நியமநிஷ்டை சந்தியாவந்தனஞ் சிவபூசை பிரார்த்தகாலங்களில் தாம்பிரவர்ணி அல்லது மற்றவித ஸ்நானங்களிலாவது தரிக்கவேண்டும். ருத்திராட்சங்களைக் கோர்க்கின்றவிதம் முகத்தோடு முகஞ்சேர்க்கவேணும். இடைக்கிடை பொன்முத்து பவளம் பளிங்குசேர்த்து கோர்த்துத்தரிப்பதுமன்றி குடுமி காதுகள் பூணூல் பவித்திரவிரலுந் தரிக்கவேண்டும். இப்படி பெருமை

பொருந்திய ருத்திராட்சங்கள் பரமசிவனுக்கொப்பத்தமானதால் சித்திரை போகம் சவுநம் இந்தக்காலங்களில் அணிந்தவர்கள் ஊழி ஊழிகாலந் தவஞ்செய்தாலும் சாயுச்சியபதங்கிட்டாது. அன்றியும் புன்னறிவுள்ள அசைவன் மதுமாமிசமருந்துகிறவன் போதையாய் பெண்களையும் போதைகளையும் விருப்பமுற்றிருக்கின்றவன் பஞ்சமாபாதகஞ் செய்கிறவன் ஆலயங்களை நிந்திக்கிறவன் தாய்தந்தை தெரியன்றி அன்புற்றிராதவன் பிரக்குருத்திரம்பேசுகிறவன் சொரிதவருகின்றவன் பெரியோர்களை நிந்திக்கிறவன் தருமத்திலன்பில்லாதவன் இப்படிப்பட்டவர்கள் சண்டாளனானதால் ருத்திராட்சங்களை அணிந்தால் ருத்திரவியாதியினால் கஷ்டப்படுவதுமன்றி தரித்திரவான்களாய்த்திரிந்து அந்திமகாலம் எமவாதைக்குள்ளகப்பட்டு ரவுரவாதி நரகம்புக்கி அனுந்துவதுமன்றி பின்ஜென்னமெடுக்கிறதானால் ஊமை செவிடு குருடு நொண்டிசப்பாணியாயும் வனமிருகங்களான பன்றி நரி ஓநாய்களாய்ப்பிறந்து திரிவார்களென்று சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தாம்பிரவர்ணிவரலாறு மகிமை.

கயிலைநாயகன் திருவடிதந்த பொருநையின் காதை
ஒயிலநான்முகன் பிரமருக் குரைத்தன ரவரால்
மயிலுலாவிய சேவகற் குரைத்தனர் மகிழ்ந்தே
முகிலிரங்கிய பொதிகை முனிக்குரைத் தனர்முன்னமே. (௧)

ஆதிநாயகன் கண்புற்ற பொருநையின் அருளாடு
காதியாபகத்தீசுபர ரருளிய கதையை
நீதியாயுத்த முறைப்படி யுருளுமதி நிலத்தோர்க்கு
சோதியாற் தமிழ்சொல்லுவ சூதமா முனியே. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இப்படி சௌபாக்கியமாகிய மகா தாம்பிரவர்ணியின் மகாத்மியங்களின் வரலாறை சிவபெருமான் பிரம்மதேவருக்குரைத்து அவரால் சேவற்கொடியுடைய சுப்பிரமணியர்க்கருளியவாக்கை முகில்தங்கிய பொதிகையில் வாசமாயிருக்கின்ற கும்பமுனி

வால்மீகருக்கருளிய இரத்மொழிகளை அகஸ்தியனார் தமிழில் பாட்டும் உரையுமாக ரிஷிமுனிவர்களுக்கும் அந்தணர் அருமறையோர்களுக்கும் மொழிந்ததுபோல் பூலோகமானுஷர்களுக்கு மொழிந்ததை சகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனனென்றவாறு.

தாம்பிரவர்ணி மகிமைச்சருக்கம்.

கலந்துறு முயிர்களுக்கெல்லாங் கன்மமாம் வினைகழன்று
பலந்தரு முற்றிசேரும் படியினம் பண்பினாலே
பொலந்தருங் கமலமாது பொருனையாள் புவிதுலங்கி
நலந்தரும் அவனுக்கு பாவநாசனி என்னும் பேராம். (க)

சர்வ வேதங்களாலுஞ் சர்வ சாஸ்திரங்களாலும்
சுருதியாம் புராணத்தாலுந் துலங்குமாக மங்களாலும்
உறுதிசேர் பொருனைமேன்மை யுரைப்பதற் கரிதாமென்னில்
குறுமுனிக் குண்ணங்களித்த நதிக்கிணை கூறலாமோ. (உ)

பொங்கு நல்லிசைந்த தாம்பிரவர்ணியை புகழ்ந்தபேர்க்கு
பங்கமாம் வியாதியன்றி பகைமை யிருக்குமில்லை
தங்குமாங் கலியுமில்லை சத்துரு பயங்களில்லை
யெங்குள பொருளுமெய்து மிறையவனருளும் வாக்கே. (௩)

நலந்தரும் பொருனைமாது நவிலுமிக்கான தன்னை
பலம்பெறும் விருப்பமுற்று படிப்பவர் கேட்போர்தாமுங்
குலம்பெறு மறவில்வந்த கோத்திரத் தோருமுத்தி
தலம்பெறுமகிமை யின்பந்தனைத்து வந்தினிது வாழ்வார். (௪)

மலடிகள் கேட்கிலின்ப மைந்தனைப் பெறுவார்கன்னி
நலமுறு மடவார்கேட்கில் நல்நாயகனைச் சேர்வார்
சலமுறுநோயோர் கேட்கில் சார்ந்திடுங்கர்ம நீங்கும்
அதிபாதகர்கள் கேட்கிலரும் பவமனைத்து தீரும். (௫)

இத்தகை பொருனைமேன்மை கேட்பவர் புகலுவோர்கள்
பத்தியாஞானயானம் பரிவோடு ஸ்நானஞ் செய்வோர்
சித்தார குவரின்றேனுநுந் தீர்த்தமாய் துதிசெய்வோர்கள்
அத்தன்வாழ் கயிலைமலைவற்பி லடைந்தினிதுகந்து வாழ்வார். (௬)

மன்னதிலாந் தாம்பிரவர்ணி நதியில் மேலாம்புகளும்
முன்னுபகிரதி எமுனை காவேரி கங்கையுளையார் மேலோர்
பின்னுதுங்கபத்திரை கிட்டிணவேணி கோதாபுரியுஞ் சொல்வார்
தன்னையருள் தாம்பிர நிரந்தையல் மாதே. (௭)

துலங்குமெய் யொருபுகந்தனில் நதிகளுந் தூயதாகி
கலங்கிமுயுகமீ ரொன்பான் நாடுமிக் கலியுகத்தில்
பலங்களை யளியுமிந்த பாண்டிநாடிடங்குஞ் சென்று
இலங்கும் சீராடினோர்க்கு யின்பவீடினிது நல்கும். (௮)

அரண்டத் துதந்தொரு அழிவிலாருபந் தோன்றும்
பாறுமைக் கினைக்குமேலாம் பாதலம் பரவிநின்று
திரமகத்தியர் கமண்டலத்தினி லிலிற்றுலங்கு மாங்கே
வாமதுகொடுக்கு மங்கை மாசற்ற தாம்பிரவர்ணி. (௯)

பார்வையிற் கருணைபோலாம் படலையில் புனிதுபோலாம்
பூர்வநிலனேக யுகமுற் றிருக்கின்ற மகா
வார்புனல் சங்குவெண்மை மந்திரந் துலாந்த செல்வி
பூற்வமூர் தாம்பிரவர்ணி பூமாதேவியும் புகனப்பெற்றாள். (௰)

மின்னலம்விக்கினேச ரவ்விடம் நிரைவாய்ச் செய்து
இன்னிவை பொருனை தேவிக்கிசைந்தற் பூசைசெய்து
மன்னிய முனிவராதி சூதமாமுனிவன் றானும்
நன்னதி புராணஞ்சொல்லி ஞானமும் பெற்றானன்றே. (௰௧)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே பூலோகமுழுவதிலுள்ள பல்லுயிர்களி ருக்கின்ற ஆன்மாக்கள் ஜீவஜெந்துக்களனைத்தும் கர்மங்களும் வினைப் பலன்களுமணுகாமல் பலமாகிய முத்தியைப்பெறும்படி வெண்டாமரைப் புஷ்ப அலங்காரமாகிய மஹாதாம்பிரவர்ணி சிவபெருமானிடமிருந்து பூவி யாகிய பூலோகமுழுவதுந்தலங்கி நலங்களைக்கொடுத்து அனுக்கிரகஞ் செய்வதினால் பாவங்களையெல்லாம் நிவிர்த்திசெய்வதினால் பாவவிநாசனி யென நாமமாயிற்றது. பின்னும் எப்படியெனில் நான்குவேதங்களிலும் ஐந்தாம்வேதமாகிய பதினெண்புராணங்களிலும் ஆறுசாஸ்திரங்களிலுஞ் சுருதியாகிய கலைக்கியானங்களிலுஞ் சர்வ ஆகமங்களிலும் உறுதியாயிருக் கின்ற பெருமைமாதாவின் மேன்மையை யாவராகிலும் உரைப்பதற் கரிதாமென்னவும், இப்படியுற்ற மஹாதாம்பிரவர்ணி குருமுனியாகிய அகஸ்தியமகாரிஷியினது கமண்டலத்தளவாயிருக்கின்ற அம்மை இவ்வுல கமுழுவதும் பரவி வியாபித்திருக்கின்ற தாம்பிரநிறம்போன்ற நதிக்கிணை யாருமிலையென உரைப்பவர்களுக்கு பிணிகளும் வியாதியும் அவமிருத்துஞ் சத்துருக்களுந் தரித்திரங்களுமில்லையென்பதுமன்றி மூவுலகத்திலுமுள் ள பொருள்களுங்கிட்டும்படி சிவபெருமானுடைய அருள்வாக்கென்று இவ் விதநலந்தரும் பெருமைமாதாவினுடைய கதை புராணகாவியமென் றெண்ணறக்கும் விருப்பமுற்று வாசிப்பவர் அன்புற்றுக் கேள்ப்பவர்களு டையவும் இருபத்தொருதலைமுறையுள்ள கோத்திரத்தோடு நற்பெறுவ துமன்றி மகிமையாகிய இன்பங்களனைத்துந் தழைத்தும் வாழ்வதுமன்றி இப்புராணத்தை மலடியோர்களன்புற்று இன்பமாய்க் கேள்க்கின்ற கன் னிகைமடவார்கள் நலம்பொருந்திய நாயகனைச்சேர்ந்து புத்திரர்கள் புத் திரிகளைப்பெற்று பாக்கியங்களுடன் வாழ்வதுமன்றி பதினெண்குட்டத் தோடு ஐநூறுக்கள்வடிவின்றநோய் வியாதியோர் இப்புராணமகிமையை வா சித்துங் கேட்டுங் கற்றுணர்ந்து சார்ந்திருப்பவர்களுக்குஞ் சகல கன்மம் நிவிர்த்தியாய் பவங்களாகிய வினைகளுந்தீர்ந்து அருமைபொருந்திய இரத் தின ஒளிபோன்ற தேகங்களாய் சம்பத்துடன் வாழ்வதுமன்றி மகாபக் தியோடுங்கூடி இருந்து தாம்பிரவர்ணியை ஸ்தோத்திரதெரிசனஞ்செய்து ஸ்நானபானம்பண்ணிய ஞானவான்களான வேதியர் அந்தணர் அருமறை யோர் சிவயோகியர் ரிஷிமுனிவர்களனைவரும் பெருமைமந்திரம் நதிமூலத் தான் ரிஷிகள் மூலமென்பதையுணர்ந்து நித்தியகிரிகை நியமம் யாகாதி ஓமங்கள்செய்து ஜெபதபம் பண்ணியதனால் ரித்தாதி நீதியாய்த்துதி

செய்ததினால் அத்தன்வாள் கயிலைசென்றடைந்து உகந்து வாழ்ந்து பரம சிவனிடம் விண்ணப்பம் யாதெனில் இந்தப்பொருனைநதி மகிமையை மனந்துணிந்துகேட்க பரமசிவமருளிய தெப்படியெனில் பகிரதி எமுனை காவேரி கங்கை சரஸ்வதி துங்கபத்திரை கிஷ்ணவேணி கோதாபுரியுடன் சப்தநதிகளும் ஒவ்வொரு யுகங்களில் தோன்றியவர்களானதாலும் இந்த தாம்பிரவர்ணிமாதாவானவள் திருவடி நிதி சம்மாரம்பொருந்தியும் பின் னும் நிற்கிரகமனுக்கிரகம் நிற்கிரானுக்கிரகம் பொருந்தியிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குஞ் ஜீவதாது அனுக்கிரகஞ்செய்யவென சிவபெருமானிடம் உதயமாய் பதினெண்யுகத்தோறும் தாபரமாய்ப்பரவி அப்பால் திரேதா யுகத்தில் பரமசிவம் அகஸ்தியரிடம் ஒப்பிவித்து கமண்டலத்தளவாயி ருக்கின்ற மஹாதாம்பிரவர்ணிமாதா இவ்வுலகமுழுவதும் நிரந்து பரவி அளவிலாருபந்தோன்றுவதுடன் பார்க்கும்போது கருமைநிறமும் பாடலி வாடலில் பளிங்குநிறம்போலவும் சுத்தஜிப்பதில் வெண்மைநிறம்போல வும் பஞ்சலோக சொர்ணநிறமாகவும் உதிப்பதனால் மகிமையும் வல்லப முமுடைய தாம்பிரவர்ணிமாதா பாதலமாகிய பூமியினதின் கன்னி உரு ரூபருபமன்றி தெளிவாய் மறைந்துகொள்ளுகிற சக்தியுடையமாதாவை பூமாதேவியும் பூநா ஆச்சரியத்துடனிருக்கின்ற பெருமைமாதாவை புகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனளென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்கும் அக மாமுனி யுரைத்தருளினறவாறு.

அத்துவிதநாலடிவு சரித்திரம்.

சுற்றுவார்த்து விதநூலைக்கற்று தாஇப்பிருலகத்தில் சிருதம்புனை யெற்றுவார் வயத்பிளக்க அனேகவேசமியற்றிடுவோர் தனையறியாப்பாவி பற்றுவார்ஞானியென்பார் யோகியென்பார் பாவிகள்தானை நிலைகவித்த [மறியாப்பா
கற்றுவார் திருமந்திரமேபோதி காரணத்தை கண்டறியாபாவிதானே. (௧)

தானென்பான் சிவமென்பான் தாபரமே யென்பான்
யானென்ற புலித்தோலைத் தானசனம்போட்டுக் கொள்வான்
யினந்தான் பிரமநான்கு மிவனுக்குள்ளறியா மூடன்
பானென்ற பரப்பிரமந்தான் பல்லுயிரனைத்தும் வாழ்நீம். (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே மஹாதாம்பிரவர்ணியாகிய நதிமூலமே ரிஷிகளாகின்றமூலமுமன்றி அத்துவித நூல்களைக் கற்றிருக்கின்றமூடர்கள் இவ்வுலகவாசனையிலிருந்து தவஞ்செய்யுஞ் சிவயோகிகளைப் பழித்துத் தூஷிப்பதுமன்றி தன்னையுந் தலைவனையுமறியாத மூடர்கள் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக வேசங்கள் பற்றுடையவர்போல பித்தரைப் பொருள்பறித்து ஞானியெனவும் யோகியெனவுந்திரிந்து உபதேசம்பெற்றுக்கொள்ளும்படி முறையிட்டு சடைவளர்த்து புலித்தோலாடை புரித்து சுற்றுகிறவர்களுக்கு காலானபூரணத்தைக்கண்டும் பார்த்தறியாதவனென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

சிவபெருமானனுக்கிரக சரித்திரம்.

வேசையராசைவிட்டு விரும்பியே பொருளை புராணமுற்று
காசியினுனியிற் றீர்த்த நடனத்தை தெரிசிப்போர்கள்
வாசியாம்பரப்பிரமத்தின் மகிமையை யுரைப்போர் ஞான
தேசிகராவரென்ன திடமதாஞ் சூதன் வாக்கே. (௧)

வண்மையாந் தாம்பிரவர்ணி வழங்குதற்கரிதாமிந்நூல்
துண்மையாயுரைத்து விண்டுரைதியாய்க் கேள்க்கு மன்பன்
பண்பதாய்ப் பயனறிந்துபற்றி பரமனுக்குதவி செய்வோர்
திண்புய சிவபெருமான் திருமணங்காணும் வாரே. (௨)

இந்தநற்கதைதை சூதனியம் பிடுஞ்சுகன் வியாசர்க்கு
சுந்தரமறையோர் தேவர் தோத்திரம் பலவுஞ்செய்யில்
பந்தமா முயிர்கள்க்கெல்லாம் பரம்பொருளிதுவே யென்ன
வந்ததும் போனதுமே வாசிமாசற்ற பிரமந்தானே. (௩)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே யிருக்காநின்ற புண்ணியமானுக்கர் வேசைமாதர்கள் ஆசைவிட்டு பொருளைமாதாவினது ஸ்தலபுராணத்தைக்கலந்து விக்கினேஸ்வரருக்கு அபிஷேகமல

காரம் பூசைநடத்தி காசியினுனியிற் றீர்த்தநடனத்தைத் தெரிசித்து வாசியோக பரப்பிரம்மத்தின் மகிமையை ஞானதேசிகரெனவும் இந்த தாம்பிரவர்ணி ஸ்தலபுராணத்தை வணங்கும்படி பாராயணஞ்செய்துரைத்து அன்பதாய்க்கேட்டு புராணத்தின் பயனறிந்து பக்திமான்கள் வாசிப்பதற்கு உதவியாய்ப் பொருளுதவிசெய்து சிவபெருமான் திருமணக்கோல தெரிசனஞ்செய்யவந்த ரிஷி முனிவர்கள் தேவர்கள் வேதவேதியர் அந்தணர் அருமறையோர்களுங்கூடி ஞானவுலாப்பாடி வாசியோக முறமை வைத்தெரிந்து இதுதான் பரப்பிரம்மமெனவும் ஆராதார பஞ்சமூர்த்திகளுடையவும் சிற்றின்பமோகத்தை யாசையன்றி இந்தப் புராணகாவியமே லாசையுற்று அன்போடு பின்கலையாகிய சுழிகலையில் தீர்த்தஞ்செய்கின்ற வாசியை ஸ்தம்பித்து அமுர்தப்பாலையுண்டு அகஞ்குதைமன்கின்ற நதிமூலத்தைக்கண்டு ஆனந்த நடனதெரிசனம்பெற்று அவ்விதமகிமையை யுரைப்பவர் கேழ்ப்பவர் தேசிகராயிருந்து நான்காம்வேதம் ஐந்தாம்வேதங்களையுமுணர்வதில் இந்த தாம்பிரவர்ணியினது ஸ்தலபுராணத்தை நித்தியபாராயணஞ்செய்கின்ற அந்தர மறையோர்களான பிரம்மகுலத்தார் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதில் அந்த தாம்பிரவர்ணியின் எதார்த்தசொரூப அலங்காரமெப்படியெனில் தீர்த்தபருவம் பளிங்குநிறமாகவும் சுழுத்திபருவம் மேகவர்ணம்போலவும் ஏய்வர்ணபருவம் தாம்பிரம்போலவும் குஞ்சரபருவம் பஞ்சலோகம்போலவும் பார்த்து தெரிசிப்பவர்களுக்கு நவக்கிரகாதிகள் கட்டு ஆச்சரியச்சமாயிருப்பதென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

புராணமொழிகின்ற விப்ரச் சரித்திரம்

யிந்தநற் புராணந்தன்னை யிகத்தினிலுரைப்போர் கேள்ப்போர்
சுந்தர விக்கினேசற் றுணைகந்தன் துர்க்கைமாது
தந்திரதாம்பிர கும்பத்தவை நீராய்ப் பனித்து
மந்திர ஜெபதவங்கள் வண்ணமயாய் பூசைசெய்யே. (௧)

பூசையிலனேக பேதம்புகன் றிந்தியனேக முண்டு
காசியின் னுனியில் வாசிநடனத்தை கண்டோன் சித்தன்

தேசிகனுகத் தோன்றித் திருவுளமகிமை பெற்று
ஆசையாயுலகில் வாழ்ந்து ஆனந்த முற்றிசேர்வார. (௨)

(இ-ள்.) கேளுங்கள் ரிஷிகளே இவ்வுலகத்தின் தன்மை யுவர்ந்தகாலத்தில் சப்தமேக மழைகள் வர்ஷிக்கவேண்டியதற்காக ஜீவன்முத்தாகளாயிருப்பவர் பிரதிதினமுங்காலையில் ஸ்நானபானஞ்செய்து நித்தியகிரிகைமுடித்துப் பின்பு கணபதி கந்தன் ருக்மிணியாகிய பூர்க்கை இவர்களுக்கு வாசனாதிரவியம் பால் தயிர் இளநீர் அபிஷேகஞ்செய்து சௌந்தபுஷ்பாதிகள் அலங்காரஞ்செய்து தாம்பிரகருடன் ஸ்தாபனஞ்செய்கின்றவிதமான நூலென்பிரமாணம் பஞ்சநூலாபரணஞ்சாத்தியபின் சந்தனங்குங்குமந்தரித்து ஜலத்தில் வாசனாதிரவியம் ஊட்டி மாங்குழை தெர்ப்பை தேங்காயுங்கூட்டி பட்டுவஸ்திரமணிந்து நாக்கு மூக்குள்ள இலைபரப்பி தானியம் அரிசி என்று உளுந்தும் பரப்பி சொர்ணமும்போட்டு பிரணவமூலப்பஞ்சாட்சரத்தை ஜெபித்து நவகிப்பி அக்கினிமூட்டி ஆவிசெய்து காயத்திரிஜெபமானவுடன் தூபதீப சோடசதீபாராதனைமுடித்து மந்திரஜெப ஸ்தோத்திர அர்ச்சனைசெய்து நவக்கிரகபூசைமுடித்து தோஷ நீங்கும்பொருட்டு நவக்கிரகமாகிய மேடமுதல் மீனம்வரை அவரவரை ஆச்சயாக ஸ்தாபனஞ்செய்து ஜெபமானவுடன் ஆவர்த்தமேகமாகிய சத்தஜலமழையுஞ் சங்கார்த்தமேகமாகிய பூமழையுஞ் சம்வர்த்தமேகமாகிய இரத்தினமழையும் பொழியும்படிக்கும் காளமுகிமேகமாகிய கல்மழையும் வர்ஷிப்பதற்காக பஞ்சபுத்திராதிதினத்துக்குள் மழைகள் வர்ஷித்து பூலோகமுழுவதுஞ் செழிக்கும்படி பிரவாகம் நதி இருகரையுந்ததும்பி பெருகின்ற ஜென்மாக்கள் அவரவராயிசுவனை வியாபிசன்றி மனையாநின்று சங்கீதகோஷ்டத்துடன் தேவகணங்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நான்கு பதமுங்கடந்து சாயுச்சியபதவியைப் பெறுவார்களாம். நர்ப்புயோகியா நப்பிரசோதயாத்வென சுகரிஷிக்கும் வியாசரிஷிக்குஞ் சூதமாமுனி யுரைத்தனரென்றவாறு.

தாம்பிரவர்ணி நதிமூலந்தான் ரிஷிகளுக்குமூலம்.

உலகம்யாவுமே யுய்யவும் உத்தமி பொருனை
பலகலைப்பொருள் யாவையுங் கடந்தவள் தாம்பிரவன்னி
நிலவுபூரணச் சோதியை அணிந்தவ னிமலன்
அலகிலாத வனம்புலி படர்சடை யறனே. (க)

தாம்பிரவர்ணி அனுக்கிரக சரித்திரம்.

திசைதிசை தொறுமுற்று தேவர்கள் மனுக்கள்யாவும்
அசைவன்றி யொருங்குகூடி யாவருந் துதிகள்செய்யும்
விஜயலட்சுமி விலாஸ வேதனும் கிருஷ்ணராஜன்
தசமதா மச்சாபிசில் றுலங்கிவிவுலக கீர்த்தம். (௨)

பொருனையாள் புண்ணியகாதை பூதலஞ் செழிப்பவந்தே
திருவளர் பொதிகைசென்று இரமதாவிந்திர நோக்கம்
குறுமுனி அருள்தாரங் கொண்டவள் தாம்பிரவன்னி
வருபவள் ஸ்தலதீர்த்தங்கள் வர்ணனைகறமே மேவே. (௩)

ஏகிபே பொதிகைமேனி யிரையவனுத்தாரங் கொண்டு
ஆழிதெய்வானை அவ்வருணனால் அந்த மேகம்
பூகமாரிடி மின்னல்க் கோட்டமுறன்னள் கமண்டலத்தில்
பூத்தம்புகழுமேவேண்டி பொருனையாள்போய்வரவுமாங்கே. (௪)

சிவபெருமானனுக்கிரகத்தால்
மகா தாம்பிரவர்ணி ஸ்தலபுராணம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

குறுக்குத்துறைப்பதிகம்.

திருவருமாமலை
ஸ்ரீசுப்பிரமணியத்தினது
திருவருள்பெற்று
பாடியது.

சிக்கினரசய்யன் கிராமமெனவும்,
திருவேங்கடேசுர சுரமெனவும்,
வாசமாகிய
மேலவீரராகவபுரம்
கிராமுனசிப

சங்கரலிங்கம்பிள்ளையினது

அருள்வாக்கு.

கட்டளைக்கலிப்பா
எழுபத்தாறு பாட்டுமுரையும்.
கேதார கெவுளிராகமும், சவுண்டராகமும், ஆதிதாளமும்.
1895-ம் வருஷம்
விக்கினேஸ்வர [illegible]
உத்தராயபடி
ஜயவருஷம் மகரரவி உ0ல்-உ
சுக்கிரவாரம் சதுர்த்தி [illegible] பூச நட்சத்திரம் [illegible] ஆரம்பித்தது.
மகரரவி ௰௪-உ புதவாரம் உத்திரட்டாதிநாள் [illegible],
திருச்சிற்றம்பலம்.

கதிர்வேல் சுவாமிகள் ஆஞ்ஞாபித்த
அனுக்கிரக விதிமுறை
[illegible].

உ

சிவமயம்.

குறுக்குத்துறை

திருவுருமாமலை

தேவாரப்பதிகம்.

அறன்காத்தி லுதித்துக்கார்த்திகைப் பாலுண்ட
புறபல னுமையங்கன் புதல்வன் வேலன்
திறமதனு யசுரர்களை யருத்தே வெற்றி
குறவர்வள்ளி தெய்வானையுடன் குறுக்குத்துறையில் வந்தான். (௧)

அரியி லுதித்த வேளாறு முகன்
சுருதியுரைத்தவேள் சுப்பிரமணியன்
வருதி வேலினடினன் வாலை யாகமம்
உருதி யாகவுங் குறுக்குத்துறையில் வந்தனன். (௨)

அந்தரத்தோ ரிசிமுனி வானர்தங் கோடி
வந்து உருமலை குறுக்குத்துறை யென்னுஞ்
சிந்தையுற்ற வருவிலா யாகஞ் செய்து
சுந்தரத் தரந்தரத்தர் காட்சி கண்டார். (௩)

மறைறாந்த் [illegible]எல்லா மந்திரவேள் கந்தனுற்பால்
இறைபா மென்றுறுதி சாதனனெறி விடென்று
உறைகுல தரிந்து திருவுருமலைக் கந்தவேளை
முறையின் விடணர்ந்தோர் தாம்பிரவர்ணியா றுமிவென்னும். (௪)

தேவர்கோன் முனிவர்சித்தர் திசைமுகன் வானவரோடு
பூவலர் தூவுந் திருவுருமலை புனலில் மூழ்கி
ஆவலா யறுமுகர்க்குப்பூசை யடிபணிந்தருளைப் பெற்றே
கோவுபால்செய்தேன்வார்த்து குறுக்குத்துறைதனில்ய[illegible]ஞ்செய்தார். (௫)

மன்னிய முனிசித்தர் வந்தருமலைதனில்
தன்னிய தாம்பிரவர்ணியின் தீர்த்தத்தில்
அன்னதி மூழ்கியே பாடிப் பாடினர்
உன்னிஞ ராறுமுகன் அருளைப் பெற்றெழுதனர். (௬)

அருமறை முனிவர்யோகி யமரர்விஞ்சைய ரன்னோர்கள்
சுருதியாம்வேதகீதந் துதிபெற வருமலையில் வந்தே
அறுமுகசண்முக நாதர்க் கபிடேகமும் பூசைசெய்து
குருஸ்தலங் குறுக்குத்துறையில் வந்தடித்தாடியே தெரிசித்தாரே. (௭)

ஆதியாம் பிரமம்சொல்ல காத்தியுமமர்ந்த பின்பு
சோதியாம் பிரணவ சொக்கலிங்க மீனாட்சியானை
வேதியர் வசிஷ்டர்சித்தர் விதிமுறை பூசைசெய
தோதிபே குறுக்குத்துறைதனில் முகிர்த்தங் கொண்டான். (௮)

அன்னைமுறையுந் தாம்பிரவர்ணி யாறுமகிழ் லாராறுமுகனை
மன்னுதிரு அருமலையில் வந்துதொழு தர்ச்சித்தே
[illegible] சொரிக்கு சுந்தரமா குழையழ கோபுரஞ்சூழு
கன்னிமதில்சூழ் குறுக்குத்துறை [illegible] திருவருமலையே. (௯)

செய்யதிரு வருமலையன் சேவடியை சென்னியிலைவைத்தருளும்
வையல் வினையைக்கி மகிழ்மெய்ஞ் ஞானமுடைசெய்த
மெய்மை யடியார்களுக்கு வேதாகமங்கள் புராணங்கள்
உய்யவுரைக்கு முருமலைவாழுந்தத குறுக்குத்துறை முருகா. (௰)

ஆதிசைவர் களாறுமுகவேலனை யமகிழ்ந் தாடி
சோதிமுருகவேள் சுப்பிரமணியனை ஞானத் தொழுது
நீதியோயர் செல்வங்க ணிலத்திடை பெற்று
பேதியாத சுப்பரகதி வீட்டையும் பெறுவார். (௰௧)

முற்றிற்று.

குறுக்குத்துறை திருமுறைப்பதிகம்.

சீர்பொருந்துங் குறுக்குத்துறை வேலனருமலையிற்
ஓர்பொருளொன்றாகிய சுப்பிரமணியன் சுயம்பாக வந்து
ஆர்பொருளாகிய முகிர்த்தமான கோலமதாய்
கூராய்வருத்தனன் சிற்பமுத்தய்யன் குறுக்குத்துறை தனிலே. (௧)

சடாக்ஷரவேல னருமலைவாசன் ஷண்முக மிருவருடன்
சடாக்ஷரமாக வுதித்தன னித்தாராணி சுப்பிரமதாய்
சடாக்ஷரனதன் குறுக்குத்துறைநகர் விளைவவஞ்சுத்தவே
சடாக்ஷரதேவனுருக்கொண்டான் திருவருமலை தனிலே. (௨)

முத்தய்யனுருமலை சேர்ந்தார்க்கு பாதம் பரஞ்சுடராய்
முத்தய்ய னுருக்கொண்டான் கார்த்திகைநாளில் முகிர்த்தமதாய்
முத்தய்யன் கண்ணைக்கட்டி கும்பாபிஷேக மன்பாய்
முத்தய்யன் சடாக்ஷரன் செந்தூர்குமர னட்பனந்தனமே. (௩)

குறுக்குத்துறை முருகா சிவகுருமுகிர்த்தங் கொண்டு
குறுக்குத்துறைதனில் [illegible] யவனை [illegible] கோலங் கொண்டு
குறுக்குத்துறை நகர்தி வஸ்வர தேவர்கள் கோலமதாய்
குறுக்குத்துறை நகர் [illegible] திருவருமலை [illegible] யோன். (௪)

கணபதியல்லவை வீரவாகு மகேந்திரன் [illegible]
கணபதி சூரன் மகா தேவன் [illegible] சாலோக்கியமே
குணபதியாக முகிர்த்தங்கொண்டான் குறுக்குத்துறை தனிலே
கணபதிவேலன் தாருகாசூரன் சிங்கன் செறுமுகனே. (௫)

அஷ்டதிக்கு [illegible] நிலையோர்கள் யாவு [illegible] வுருவங்கொண்டே
பத்திசெப்பவனை வள்ளி [illegible] செல்லப்பதி நகரில்
எத்திசையும் [illegible] கொண்டான் குறுக்குத்துறை யுறைவோன்
தித்தித்தமகிழ் நெல்லைநகர் வீதியுலாவ நினைத்தனனே. (௬)

அகத்தியர் புலத்தியரங்கியர் காரு மனுதினமுஞ்
செகத்தில் குறுக்குத்துறை தாம்பிரவர்ணியில் நீரமுழ்
மகத்துவ மூழ்கிலோர் வெகோடிசித்தர் மாதவசிகளும்
யுகத்திலுருமலை கந்தப்பன் வேலனருளி பெற்றான். (எ)

அண்டர் முனிவருள் சித்தர்யோகி னனுதினமும்
முண்டகத்தானை வணங்கு முருமலை முருகனையே
தொண்டர்கள் கூடிப்பணிந்தனர் கோடி யுருமலையித்
குண்டுகுண்டாகற் றொழுதனர் குறுக்குத்துறை யுருமலைதனிலே. (அ)

மாதுடனிந்திரன் வானவர் தேவர்கள் வந்துவந்தே
பாதுடனெய்தாரி கினநீர்கனி யபிடேகம் பதியுருமலையான்
வேலனட்டாச்சர பஞ்சாக்ஷர மூன்றுச்சர விதிமுறையைய
சேனுடன் தோத்திரஞ்செய்தனர் குறுக்குத்துறை யுருமலை தனிலே. (கூ)

குறுக்குத்துறைதனில் தேவர்களனைவரும் மெய்க்கோலங் கொண்
டிருக்கும்பொருளையில் தினந்தோறு மூழ்கி சிவதன்முனை
மறுக்கிப்பரகதி வீட்டையும்பெற்று மாதவர் மூலமாய்
இருக்கும்படிசெய்தான் குறுக்குத்துறை யுறை வேலவனுமே. (ய)

ஐங்கரன் வாணியருள் சுப்பிரமணிய மருளப்புதுகை
சுந்தரமாகவும் பாடினான் சங்கரன் சமுகமதாய்
கங்கணங்கட்டிப் பதிக மோதிப்பத்தியேழ் பலம்பெறவும்
எங்கள் குறுக்குத்துறை யுருமாமலை யியப்பினனே. (யக)

முற்றிற்று.

குறுக்குத்துறை திருவருள் நடைப்பதிகம்.

அகத்தியர் புலத்தியரங்கியர் வெகோடிசித்த ரனைவருமே
செகத்தி லுருமலைவேல் சுப்பிரமணிய னனுமைக்கு
மகத்துவமான நற்பூசை முடித்து மலரடியை
யிகத்தில் தெரிசனஞ்செய்தனர் குறுக்குத்துறை யருமலைதனிலே. (க)

இந்திரன் வானவ ரிமையோர்கள் சித்தரனுதினமும்
வந்துவந்தே புஸ்பமலர்க ளர்ச்சித்து மஹாகிருபைபெற
கொந்துகொந்தாக நின்றேகிய மந்திரங் குமரேசனுக்கு
தந்திரமாக நல்பூசைகள் செய்தனர் குறுக்குத்துறை யுருமலைதனிலே. (உ)

மாதவர் விண்ணவர் நவசித்தர் தேவர்களனைவருமே
ஓதியமந்திர சடாக்ஷர வேலனுரு மலையிலென்றும்
வேதியரந்தண ருமனிவோர்கள் விதிமுறை பூசைசெய்தே
ஆதியுருமலைச் சுப்பிரமணியன் குறுக்குத்துறையி லமர்ந்தனனே; (ங)

ஆதவனம்புலி யருள்தேவன் மஹாமுனி யனுதினமும்
காதலிந்தோங்கி கவேனை நின்றுனத் பூசைசெய்ய
நீதியாய்கற்ம லர்களித்து பூசித்தடி பணிந்தே
ஓதியுணர்ந்தனர் குறுக்குத்துறை யுருமலை தனிலே. (ச)

முப்பத்து முக்கோடிதேவ ரிஷிமுனியோர்கள் நிதம்
நாற்பத்து நாக்கோடி ரிஷிசித்தர்களும் பூசைசெய்ய
ஆசாத்திரம் ஐந்துவேதமு மோதி யநுதினமும்
கூருடராக நின்றேதினர் குறுக்குத்துறை யுருமலைதனிலே. (ரு)

பன்னவரேழு அட்டவசுக்களொட்டு பத்தரனைவருடன்
கன்னிரிஷிடத்தினி தானங்கிநர்கிரர் கங்கணங்கள் கட்டி
கன்னியுருமலை நாதன் முருகனை நாடிநாடி வந்தே
புண்ணியெடுத்தனர் குறுக்குத்துறை யுருமலை தனிலே. (சு)

ஆறுமுகத்தனை யுமையமகன் வேலனை யனுதினமும்
நீருநீர்மூன்றி பாதப்பேற் பெற்றுவல் நேசமதாய்
வாருசடைக் கனிந்தோனருள் வாசனுக்கு மலையில்
கூறும்பதிகம் பாடிக்குவித்தனர் குறுக்குத்துறை யுருமலைதனிலே; (எ)

அந்தரத் தேவரனைவரும் வந்துருமலையில்
தந்திரமாக மானதாபிடேக மலங்காரம் பூசைசெய்து
மந்திரசடாக்ஷர தோத்திர சேவடி மணியோசையுடன்
கந்தனை பூசித்தடிபணிந்தார் குறுக்குத்துறை யுருமலைதனிலே. (அ)

கிம்புருடர் கின்னரர் சித்திவித்தியாதரர் கணநாதருடனே
தம்புரு வீணை யாழ் சாரங்கி முதலாக முருகமலையில்
அம்புவியாளுமவன் நான்கோடி சனக்கூட்டம் உச்சவமதனில்
கும்பல்கூடிப்பாடியாடிப் புகழ்ந்தனர் குறுக்குத்துறை யருமலைதனிலே. (௯)

பூதகணங்களொருமிக்க வந்து கந்தருமலையில்
வேதங்களோதியறைந்தும்பாடி வேலனுக் கிஷ்டமாய்
பாதபூசைசெய்து பக்திப்பிடித்தனர் பாண்டிக் குருநாதனை
ஓதியுணர்ந்தவர் கந்தனுதித்த குறுக்குத்துறையும் திருமலைதனிலே. (௰)

முதாக்தோ மென்றோதுந்த சமையங்களோ துதிசெய்பவர்க்கு
வெந்தவினையுமே போக்கிடவா னருளுமு மலையான்
வந்தவர்க்கிலை பூதிதீர்த்தம் புஷ்பங்களாய் கொடுக்குஞ்
சுந்தரமானவேல் சுப்பிரமணியர் குறுக்குத்துறை யருமலைதனிலே. (௰௧]

முற்றிற்று.

குறுக்குத்துறை மகாரத்தவார பதிகம்.

திருவை சொலிக்கு மயிலானோக்கந்தன் திருவருமலையில்
அரிவை குறவள்ளி தெய்வானையுட னமர்ந்திருந்தனனுந்
மருவிச்சி முல்லைமலர் வாசனொன்று தாருகாவனத்தில்
குருமூர்த்தங் கொண்டுதித்தனன் குறுக்குத்துறை யருமலைதனிலே. (௧)

திருமாலுடன் தேவர்சித்தர்கூடியே நிரமதாய்
வருமலைவாச னறுமுகவேலை நுத்தமி புதல்வனுமே
குருவாயிருந் துபதேசஞ்செய்தனன் குறுக்குத்துறை யுறைவோன்
வருவான் திருநெல்லை மாநகர்வீதி வலஞ்சுத்தினனே. (௨)

சேர்க்கின்றுந் தங் குறுக்குத்துறை ஷண்முகன் திருவருமலையாங்
கார்குழல் வள்ளிதெய்வானையுடன் கலந்திருந்து விளை
ஒருகோலம் வந்தனன் தாருகாவனவீதி நகருலக பத்தி
பார்புகழ் நாதனுருமலை ஷண்முகன் பங்கையமே. (௩)

கயிலாசநாதன் கருத்திலுதித்தவன் கதிர்வேழ் முருகன்
ஒயிலாக வந்தனன் குறுக்குத்துறை பழனிப்பார்குன்றினில்
மயிலேறுங் கந்தனருமலை வாசன் மனந்துணிந்தே
செயலான செந்தூர்ப் படைவீடுமேயெதி சூரர்படையை வென்றான். (௪)

படையெடுத்தே வந் சூரர்கிளையை பதைபதைக்க வெத்திக்
குடைபிடித் தானுந் முகவேலன் மயிலேறித் தேவர்களருமே
சடைமலர்புஷ்பஞ் சாடிடத்தூவி நகர் வெற்றிச்சங்கு
மடமடென்றுதினர் காயத்திரி மந்திர முருமலையுறுக்கே. (௫)

அருளை கொடுத்தனன் ரிஷிசித்தர் தேவர்களருக்கும்
குருவாய் குறுக்குத்துறை நகர்விளாக் கோலங்கொண்டே
வருவா னருமலையார்முக ஷண்முகன் பருக்கு வரங்கொடுத்து
பொருளுங் கொடுத்தனன் புகழ்நார்க்கைவிளா புனிதமாய்நடத்த. (௬)

ஆதியுருமலை சுப்பிரமணிய மன்ப னகத்தியனுக்கு
ஓதியுணர்த்தி யோற்பொருளியத்து கயிலைப் பொதிகையினில்
சோதிபொருளை துலங்கி யனைவருக்கும் துடக்குருத்தே
பாதிசடைக் கணிந்தோ னுமைபங்கன் பாலகுருவே. (௭)

சூரரில் மூவரைத் துணித்த பின்னாடி சுப்பிரமணியம்
பாரில் குறுக்குத்துறை நகர்வந்து பழனியுருமலையில்
வீரியமாகத் துசங்கட்டிக்கொண்டே நடந்த
ஆறுமுகவேலன் குகன்புலர் தாருகாவனவீதி நகரதிசயமே. (௮)

திருமாது வள்ளிதெய்வானையுடன் நாளுஞ் சிறந்திருக்குங்
குருவே குறுக்குத்துறை யருமாமலைகுகன் வேழ்முருகன்
பருதிப் பிரகாசமே சுப்பிரமணிய மிப்பார்புகழ
புருவா யுதித்தனன் குன்றுதோறாடலு முதிர்தனனும். (௯)

சித்திரை ஆவணிவிளாக்கடத்தி செல்வத் தேர்ப்பவுட்சபமும்
முத்திரை யாகவே சுப்பிரமணியம் கல்முகிர்த்தங்கொண்டு
எத்திசையும் புகழ்பெற்ற நருமலை யீசனருள்
பத்திப் பிடித்தன ரடியார்கள்கூடி பலம்பெறவே. (௰)

ஆதிசைவர் குளாய் கூட்டமதாக யருளருமலையனுக்கு
நீதியா யபிடேக மலங்கார நேவேதனங்கள்செய்து
சோதிமுருக வேற்முகரான் சுப்பிர மணியனுமே
காதியாம் தீர்த்தமிலை விபூதிசெந்தபுஷ்ப மடியார்களுக்கீய்ந்தனனே. (௰௧)

முற்றிற்று.

அரிமுதலக்கனவளா அட்சரப்பதிகம்.

அரியவந்தா னருமலையன் வடிவந் தோன்றி
அரியவந்தான் சடாட்சரவே ளாற்முக மென்னளும்
அரியவந்தான் றினையருந்தும் வள்ளி வடிவங்கண்டு
அரியவந்தகோலம்புதல்வியுட னமர்ந்தான் குறுக்குத்துறை யருமலைதனி [லே. (௧)

கானா திருவுரு வருமலை வாசன் சடாட்சரத்தான்
கானாயரப் பிரமத்தர்ச்சித்து நாளும் பூசைசெய்ய
கானாவருமலை வள்ளி குஞ்சரி மையல்கொள்ள
கானா திருவுரு குறுக்குத்துறையி லமர்ந்து கடனுஞ்செய்தான். (௨)

மோனந்த ஞானப்பதி குறுக்குத்துறை முருகவேள் குகனை
மோனந்தமாகப் பணிந்தனர் ரிஷி முனிவர்களும்
மோனந்த பூரண ஞானவுபாப்பாடி தொழுதபின்பு
மோனந்த ஷண்முகமுமவர்க்கே முனிரிஷி முறைமைபெற்றார். (௩)

இத்தனை யுன்னிருபதம் பணிவோம் மென்றாரிசையமுர
இத்தனை உம்பர்களிசைந்தனர் வேத கீதைகளால்
இத்தனை யுன்னருளார்முக ஷண்முக னிவ்வுலகமதில்
இத்தனை யுன்பதி குறுக்குத்துறையில் வீன்றிசைந்தனனே. [௪]

துகாமான மயிலேருஞ் ஷண்முக மிருவருடன்
துகாமாமுனி நவகோடிசித்தர் பொருனைத் துறைதனில்
துகா திருவுருமாமலை வேழ்முகன் இடைக்கட்டியே
துகா சரவணன் குறுக்குத்துறை யமர்ந்தருளாயினனே. [௫]

சிகாவும் ருத்திரமூர்த்தமதாய் வேலன் சிறந்திருக்குஞ்
சிகா முருகனார்முக வேள்குகன் திருவுருமலையான்
சிகா வுமைமகன் கந்தப்பனுதன் சித்தர்முனிவருக்காய்
சிகா குறுக்குத்துறை தாம்பிரவன்னியில் சிறந்தனனே. (௬)

யின்னனைச்சரஸ்வதி சுப்பிரமணிய மிசைந்திரு வருடன்
யின்னனையம்பா நவசித்தர் ரிஷிமுனிவோர்களு மாய்
யின்னனை யாறுமுகனே பூம்விளை தாருகாவன வீதிதனில்
யின்னனை சடாக்ஷரன் ஷண்முகநாத னிசைந்தனனே. (௭)

தானுவுமைமகன் தேவர்கள் கூட்டதல வனுமாய்
தானுவுங்கோன்முதல் நவசித்தர் யோகமாய வருங்
தானு குறுக்குத்துறை தாம்பிரவன்னியி லினைவருடன்
தானுவுருமலை சடாக்ஷர நாதனைச்சரண் பணிந்தார். [௮]

இம்மனைசரஸ்வதி குறுக்குத்துறை ஷண்முகத்திசைந் திருந்தே
இம்மனைவுங்கலி பூரணிவாலை வள்ளிதெய்வானை யுடன்
இம்மனை சுப்பிரமணிய மருளுரு திருவுரு மலைக்குன்றினில்
இம்மனைச் செல்வன் தேசருடன் மாந்திருந்தனனே. (௯)

அரையரப்பிரமம் குறுக்குத்துறை யருளுரு மலையில்
அரகுமரன் அந்தரத்தேவர்கள் ரிஷிமுனி சித்தரினைவருடன்
அரைவக்கிரகம் கட்ப்பாச்சியுக்த தமர்ந்தனளும்
அரசமுருகன் வீரவாகுவன் வீரமயேந்திர னருளுருமலையில்வந்தான். [௰]

ஆவென்ன ரீங்கிலியோங்கார சத்தியருளுரு மலையான்.
ஆவென்ன மந்திரசடாக்ஷரநாதன் சித்த ரினைவருடன்
ஆவென்னருளாட்ட சித்திகள் நாளுமனுக் கிரகமாய்
ஆவென்ன ஆர்முகன் குறுக்குத்துறை யுந்த மர்ந்தனனே. [௰௧]

இராசரஸ்வதி வள்ளிதெய்வானை சுந்தரியுவருடன்
இராகுறுக்குத்துறை தாம்பிரவன்னியு மிசைந்து கலம்
இராவ துன்பதமவர் கனர்குழித் துன்னியமுர
இராசடாக்ஷரன் ஷண்முக வேளருமலை மிசைந்தனனே. (௰௨)

சவ்வனப்பாகி யரும்புவனை முருகவேளிசைத் திருந்தே
சவ்வென மந்திர சடாக்ஷரன் வேலனருளுரு மலையான்
சவ்வென வந்தேவன் குறுக்குத்துறையி லிசைந்திருவருடன்
சவ்வென த்தேவர்க்கருள் புரியவேளருமலை யமர்ந்தனனே. (௰௧)

உரோவுனத்தருள் ருத்திரமூர்த்த மருளுறு மலையான்
உரோவுடைகலை வள்ளி தெய்வானை யுடன்கலந்து
உரோகுமாரூற் கோலங்கொண் டிருமலையில் வந்தே
உரோகுறுக்குத்துறை நகர்வினா கொண்டுறை திடற்றான்.

ஊவென அசுரர்க்கணைசறும் வல்லமை யுடனுகந்து
ஊவென ஸ்ரீங்கிலியோங்கார வட்டத்துதித் தெளுந்தே
ஊவென சூரர்கனைத்துணித்தான் தேவர்கள் முறையிடவே
ஊவென ஆறுமுகன் வள்ளிதெய்வானை யுடனுகந்தனனே. [௰௨]

யெனுன் மங்கள மூர்த்தங்கொண்டு வந்தனிருவருடன்
யெனுவு நாமலை சடாக்ஷரன் குறுக்குத்துறை யிலுறைதயுமுர
யெனுவுமுருகன் கந்தப்பவேலன் கலகே டிசித்தருடன்
யெனு குறுக்குத்துறை தம்பிரவன்னிய யிசைந்தனனே. [௰௩]

ஏயென் றுருமலைச் சுப்பிரமணிய னிசைந்திருவருடன்
ஏயென ஆறுமுகன் குறுக்குத்துறையில் [illegible]
ஏ யென்னகத்தியன் கடகோடிசித்தர் வந்திசைந்திருந்து
ஏயெனத் தேவர்களனைவரு மருளுருமலை யிலைசந்தனனே. [௰௪]

ஐயனுருமலையார் முகவேள் குகன் ஐங்கரனும்
ஐனனத்தேவர்கள் ரிஷிமுனிவோர் [illegible] நின்றும்
ஐயன் குறுக்குத்துறை யுருமாமலை யமர்ந்துவினா
ஐதுற் கோலங்கொண்டே யுருமலையமர்ந்திருந்தனனே. [௰௫]

ஒரு வுடதேசஞ்செய்தன னருளுரு மலையான்
ஒரு முடிவிருந்த [illegible]

ஒரு குறுக்குத்துறை தம்பிரவன்னி யிவ்வுலகமதில்
ஒரு விதையமதனில் கலந்துருமலை யமர்ந்தனனே. [௰௬]

ஓவென மந்திர மூலசடாக்ஷரன் அருளுருமலையான்
ஓவென கார்த்திகை முதலையனுருமலை மூர்த்தமதாய்
ஓவென திருமயிலேறுஞ் ஷண்முகனுருமலை யுகந்தனளும்
ஓவென ஒம்குறுக்குத்துறை வேள்குகன் வந்துதித்தனனே. [௰௭]

ஔவிதனிலுவ்வென ஆதாரசத்தி யமர்ந்துருமலையில்
அவ்வென மவ்வென மகிந்தான் கந்தனருமுகவேள்
அவ்வென ஸ்ரீங்கிலி ரீங்காரசத்தியருள் சுப்பிரமணியன்
அவ்வென மூலத்தமர்ந்தான் குறுக்குத்துறை யுருமலைதனிலே. [௰௮]

அக்கனசித்தரி மூக்கணனவாலை யாயருளுரு மலையில்
அக்கனவாலை வள்ளி தெய்வானை அம்மையிருவருடன்
அக்கன ஷண்முகன் சுப்பிரமணியம் அகத்தியருக்குபதேசம்
அக்கன தத்துமுப்பத்தாருட னுருமலை யமர்ந்தனனே. [௨௰]

அக்ஷரப்பதிக முற்றிற்று.

திருவுருமாமலைக் கந்தசஷ்டிப் பதிகம்.

இந்திரன் வானவரிமையோர்கள் தேவர்களனைவருமே
தந்திரமான பகலவன் சோமன் தலைவனுமாக
சுந்தரனான திருவுருமாமலை குழந்தைவேல் வடிவன்
கந்தரன் சூரர்களை துணித்து துஷ்டக்கட்டினனே. [௧]

திட்டமுடன் வீரவாகு வீரமயேந்திரன் நவவீரர்களும்
அட்டமா சித்திக்கதிபதி யகத்தியன் சித்தர்குழுவருடன்
சட்டமா சமுத்திர வீரபட்டணஞ் சென்றெதிர்
வட்டமா ஞானக்கழனைத்தும் வரிசைப் பருத்தினனே. [௨]

பிரதலமைக்கஞ்சட்டி பனைவிரத பரிக்கினைப் படுத்தி
சாபதிசூரனைத் துணிக்கவென் றெருக்கியனை துவிட்டு

உரமுகதாருகா சூரன்படைக ளூறுந்யாக வந்த
புரபலவேல விடசாரி வலசாரியாபுகுந்து உலாவினரே. [௪]

எழுந்தசெவுமுகன் படையுட னுலாவி எமதுக்கொ...
எழுந்தோடிவந்த சிங்கமாசூரன்படையை யிமப்பொழுதில் துய...
எழுந்தெரிவந்த சூராதிகளை சண்முகம்வேல்க் கிரையாய்
எழுந்தே துணித்தனனாறுமுக சடாக்ஷரனிரு கூராக்கினனே.

கங்கைமுநகன் அசுரர்படைகளை நாடிச் சென்று
செங்கையில்வேலுடன் சிறுவிடன் ரூடிசெய வீரர்களால்
பங்கப்படு... சிவுமுகன் சிங்கன் தாருகாசூரனையுங்
துலங்குஉணைக் கழந்துடர்ந்தெரிசூரர்படைகளைத் துணிந்தான். [௫]

வாரிசூழ்வெத்தி வலம்புரிசுத்ருக முண்டமெலாங் குலுங்க
கூரிருளகத்தி தேவர்கள் புஸ்பங்குவித்தே சொரிய
பாரினில் வெத்திப்பரையரைந்தே பாலனை தோத்தரித்து
வேரிருகூற்களாய் சூரர்படையை துணித்து வெற்றிபெற்றான். [௬]

கந்தரனாருள் கணபதி யோக்கிரபூசை கடினஞ்செய்தான்
ஐங்கரன்வந்தனன் வல்லமையை ...னாக்கின்னதி யேகமதாய்
துங்கரணபதி தாருகாசூரனை துணித்து வெற்றிகொண்டு
பங்கப் படுத்தினனாறுமுகவேலன்பகை யறுத்தனனே. [௭]

சூரனு சூர தாரகதாருக முருகனை ஸ்தோத்தரித்தனர்
சூரனுஞ் சேவல் மயிலுமதாய்த் தொழுதனரே
சூரன்மேல் தாவினன் சுப்பிரமணியன் தொழிலாகநின்றான்
சூரனதிசயத் தேவர்கள் புஸ்பந் தூவினரே. [௮]

கந்தனாறுமுகன் சுப்பிரமணியன் கருத்தரித்து
சுந்தரமான வள்ளி தெய்வானையுஞ் சுமுகமதாய்
வந்தனஞ் செய்தனர் வருணன்பன்னீர்முக வெற்றைகளை
அங்கத்தின் இரேகமினைத்தும் வெண்பட்டால் முத்தினரே. [௯]

விந்து விந்தையாய் மொளியுனாந்தன ரம்மையிருவருமே
கொந்து கொந்தாய்த் தேவானைவருஞ் சங்குத்தொனிமுழங்க
வந்துரு மலையாற்முகன் சுப்பிரமணியனுக்கு மலர்தூவிடவுஞ்
தந்திர வேலன் சடா... தாள்பணிந்தார். [௰]

பணிந்தன ரம்மையானை தெய்வானை பதிமணம்புரிய
பணிந்தனர் தேவர்கள் சூரியர்சந்திரர் வசிஸ்டராதிகளும்
பணிந்தனர் சத்தமிகான் ஸ்ரீர்த்தம் பலம்பெறவே
பணிந்தனன் மாங்கிலியம் பூட்டினார் வேள்மணவாளனுமே. [௰௧]

கந்தசஷ்டிப் பதிகம் முற்றிற்று.

தாருகாவன விஷ்ணுதுர்க்கையம்மன்பேரில் பதிகம்.

சீர்பொருந்து முமை ஸ்ரீவிஷ்ணுதுர்க்கை சிர்ப்பரையே
பார்புகழ் ஞானதுரந்தரி பச்சைமால் தங்கையே
கார்குழல் வேல்முனை தன்னிலெபெற்ற கமலினியே
கூர்சோமன் சூரியன்கட்பாக்ஷி யுச்சஞ்சென்னல்சூழ் துர்க்கையே. [௧]

தாருகாவன பால... துரதுஷைக்குத் தனிமுதல்வி
பேருபெற்றம்மை ஸ்ரீமூவசத்தி பீடுடைய செல்வி
மேருவினய்யனை பயங்காட்டி விஸ்வ ரூபங்கொண்டாய்
கூருங்கிஷிசித்தர்க் கானந்தவல்லி சென்னல்சூழ் துர்க்கையே. [௨]

சொன்னநிறமும் வளையிதன் புளகேத்திரங் கமல...ரும்
வர்ணகமும் நத்துப்புல்லாக்கு மூக்கடிதாலிம்பூ ரூடுகளும்
கன்னமழக்குத்தி மெய்க்கி கைமுதாரி வயிரவுளைகளுடன்
துன்னுபட்டாடை கழுகந்துலங்கு சென்னல்சூழ் துர்க்கையே. [௩]

ஓங்காரசத்தி நாத்விந்தம்மை சுவேனை நாதக்களுடன்
வாங்காமல் நின்றுநடம் புரிவாயம்பரத் தெட்டெழுத்தால்
பாங்காக அன்பர்க்கு பாக்கியஞ்செல்வம் பாலித்திடும்
ரீங்காரசத்தி குறுக்குத்துறை சென்னல்சூழ் துர்க்கையே. [௪]

திருக்குத்துறை தேவாரப்பதிகம்.

துர்க்கைசெவ்வரி யபிராமி வாலை கமுகவல்லி
நற்பொற்சிலைப்பும் கையோனைத்தாயுங்காணும் கடம்புரியுஞ்
சிற்பரை சித்தர்க்குச் செய்வமுத்தி ஜெகதீஸ்வரியே
சுப்பிரமமாக உன்விளாநடத்த [illegible] செந்நெல் சூழ் துர்க்கையே

உலகெலாமீன்ற துர்க்கை [illegible] பார்த்த
அலகிலாதீர்ந்த அம்மை யணிவிழி புனைத்தாயே
பலகலையுணர்ந்த நீயும் பரமனிடத்தே வாழ்ந்தும்
நலமிகு செந்நெல்சூழ்ந்த குருக்குத்துறை நகர் [illegible] வலம்வருக

திறந்திகழ் மாதிசைவாதிகள் மறையோர்களோதல்
சிறக்கிடுஞ் செந்நெல்சூழ்ந்த திரிபுரா துர்க்கைமாது
சிறந்திடின் விநாயகத் [illegible] செப்பினமுனையாள் துர்க்கை
சிறந்திடும் பலகணங்கள் சேர்ந்து திருவிளா நடத்தென்றாரும்

ஆதிபராபரை துர்க்கையம்மை செந்நெல்சூழ்ந்த
ஆதிசேடகத்திருக்கும் ரிஷிகள்தான் நாளும் பூசைசெய்து
ஆதியாங்கோத நமக்கன்செய்தருள் துர்க்கைவிளா நடத்த
[illegible] க்கைவின் [illegible] தெரிசிப்போர் [illegible].

செந்நெல்முற்றிலும் விழ்ந்த சிவதுர்க்கைமா நகரில்
கன்னல்முற்றிலுங் கமழ் [illegible] ஞானம் [illegible] விளா
வன்னமுற்றிலும் [illegible] வசனி துர்க்கை
அன்னமுற்றினுந் [illegible] செய் [illegible].

தேவர்கள்நாடி துர்க்கை [illegible] பிரதிட்டைசெய்து முடித்தவிளா
தப்பரமாகத் [illegible] கொண்டே நடத்தும்
[illegible] சித்தி [illegible] யாதார் முறைப்படியே
[illegible] மா துர்க்கை கோவிலிலே.

நகரவிழுதல் மேடமாசத்திற்குள் [illegible] மாதுர்க்கைக்கு
விபரமதாகத் திருநாள்நடத்தி [illegible] விளாவுக்குமுன்

பகைமதகஜ அனுக்கிரகப் பாவிப்பார் புகழ
நகரச்சிறப் பென்னுரைத்திடுக்குஞ் செந்நெல்சூழ்நலத் துர்க்கையே. [௰௧]

கட்டளைக்கலிப்பா முற்றிற்று.

மழைபொழி பிரபந்தம்.

திடங்கா வருணனைக் கண்டின்றே மழைபொழிந்தான்
விடங்கொல்லா நஞ்சைபுஞ்சை விளைய யிரவு பகலாய்க்
கடல்கொண்டே மழையுஞ் சொரியச் சொரிய குவிந்தருள்செய்
தொடர்ந்த குறுக்குத்துறை வாசமான துர்க்கையே. [௧]

துர்க்கை கௌரியபிராமி வாலை சுமுகவல்லி
தரும நாற்றிசையம்பி நவகோணத்தாய் துர்க்கை காதலிக்கே
தர்க்கஞ்செய் கோள்களைத்தவிர்த்து மும்மாரிதான் பொழிந்து
செய்க்கரை பொங்கி பொருநைநதியுஞ் சிறப்பிக்கவே. [௨]

குன்றே யெடுத்துக்குடையாய்ப் பிடித்தனன் கோதண்டனு
மன்றே மழைபொழிந்தது போலிவ் வவனியெல்லாம்
இன்றே மழைபொழிந் தெங்கும்பயிர்க விளைமையதாய்
நன்றாய் வருணனுக்குத்தாரஞ்செய் காதலுருமலைத் துர்க்கையே. [௩]

இன்று காலைக்குள் ளெழுமேகமுந் திரண்டே
மன்று புவியெங்கு மழை பொழிய
வென்று நவக்கிரகக் கோளறுத்து … அனிலமெல்லாஞ் செழிக்க
அன்று குறுக்குத்துறைவாழ் செந்நெல்சூழ் துர்க்கை… [௪]

குன்றிலுதித்த குமரனே நவக்கிரகக் கோள் தவிர்த்து
இன்று மழைபொழிய இந்திர வருணனுக்கு … ஆத்து.
மன்றில் சங்காரத்தமேகமழை தந்தழித்தே பொழிய
நன்றாவர்த்த மேகமழையலரிப்பொழிந்திட … செய்…மையே. [௫]

பொதிகைமலையில் புகழிந்திர வருணன் பொழிந்து
… செப்பும் கோளறுத்து தாம்பிரநதி கரைப்புரள

௯௨

குறுக்குத்துறை தேவாரப்பதிகம்.

அப்பிறவைப் பெரு [illegible]
அறிசெய்யுந் திருச்செந்தில் சென்னகுறுக் [illegible]யே.

இந்திர [illegible] விசைத்துப் [illegible]
மந்திர [illegible]ப்பொருளே [illegible]
பொங்கு [illegible]வர்த்தமே [illegible] பொழுதி[illegible]
தங்க [illegible]வேல் முனிவின் [illegible]யே.

யாழ்ப்பாண இராமலிங்கசுவாமி சித்தியலங்காரம்

காப்பாய்க் [illegible] தேவியுமை [illegible] அன்னைக் [illegible] யாழ்ப்பாண [illegible] தனிராமலிங்க [illegible], [illegible] யப்பான திருநகரம் [illegible] நாராயணன் தவத்தால் [illegible] மாணன், [illegible] இருநாவுக்கர[illegible] தன்மைபுகழ் [illegible]க்கென்றே.

மருவுதிரு [illegible] மதிகவிலபுற்றது [illegible] மந்திரமலிக்க[illegible] தெருவனைத்து [illegible] சிறப்பாய் [illegible] சைபூங்கா[illegible], குருமூர்த்த முருகவேள் குறுக்குத்துறையி[illegible] [illegible], தரும[illegible] செய்க[illegible] முனைத் தர்[illegible] திருமுகத்தாசன் தானே.

சாலிவா[illegible] முற்றிற்று.

114 [illegible]